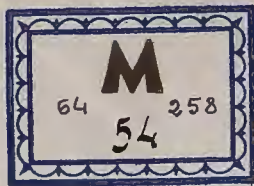

N° 64

Messg^e de Louvre.

In lingua Principis stat gratia, in scriptura testimonium.

Epia etiam leges cupiunt ut iure regant. antiquum proverbium.

De Manij Antia, Multi Casus Romae. Cuj. in. l. 2. §. 38. de Orig. Juris.

Stulti interroganti, nulli respondendum. Bartolus.

Non ante iuris ratio, quam persona querenda est. Proinde Baldus, prius querendum est de persona quem de iure. l. 14. de Jur. Edict. v. l. 6. de iust. de falsis.

Idocus Damhoud. praxis criminalis - et civilis.

Petrus. super Observancia Regi Anglor.

Dices. super. s. l. r.

Mandorius. ad regales chancellerie

Everardus. preambula in topica.

Franciscus Picina. disp. de statutis excludentibus feminas propter masculos.

Navarro Azpiqueca. tr. de constitutionibus = de regularibus = de voto = de las rentas de los beneficios eclesiasticos.

Joannes Palatio J. V. P. Venetus. opuscula de dominis moris. = comm. historico politica ad institutiones Justiniani. = De luminaribus mundi Pontificis et lege. cap. 30 = opuscula spiritualia. = Aquila in cor lilia. fol. =

Pida. del castillo comm. ad N. Tauri.

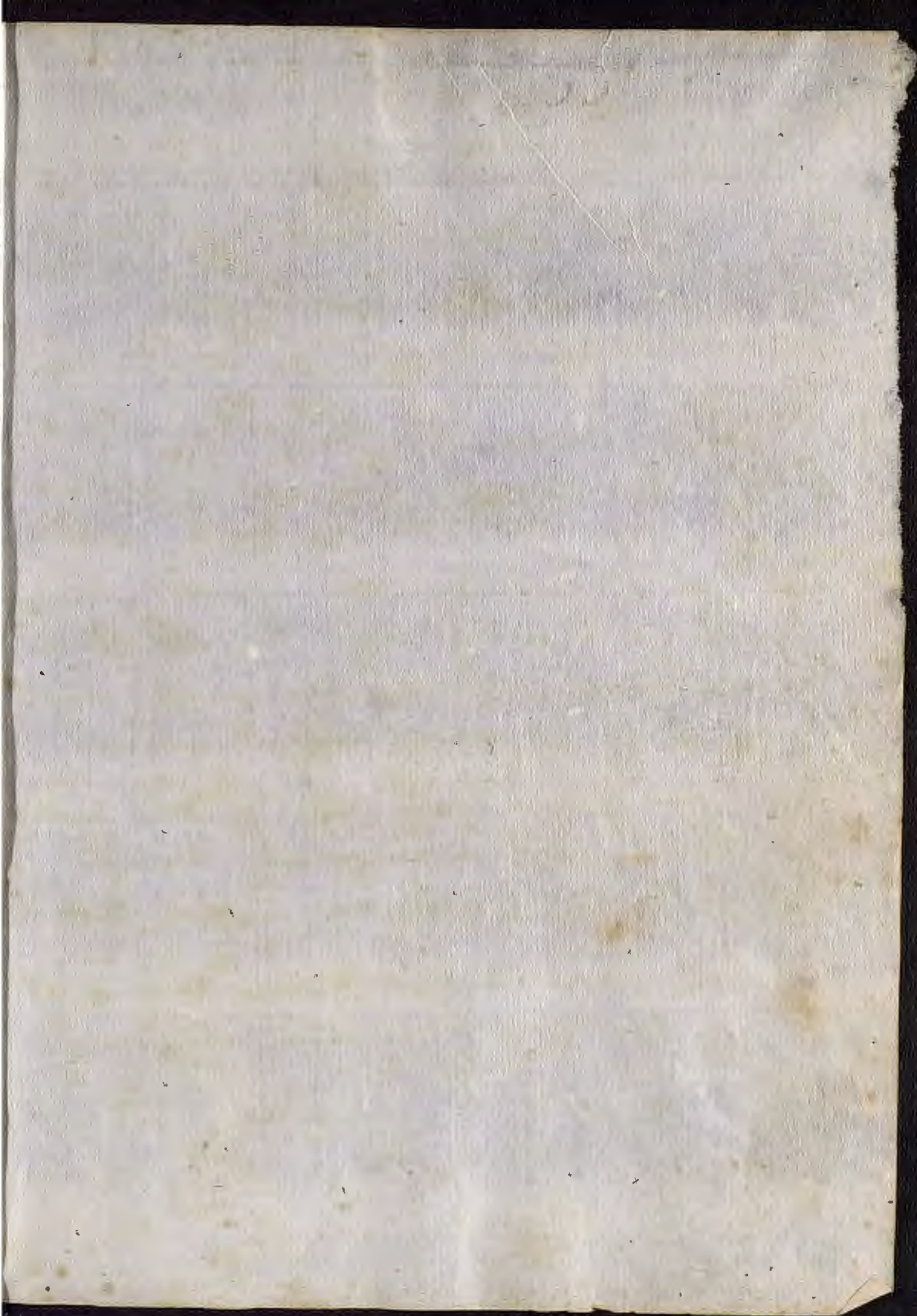
Bugnon de legibus abrogatis.

Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly a header or title.

Handwritten text, possibly a date or a specific reference, located in the upper middle section.

Main body of faint, illegible handwriting, appearing to be several lines of text.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a closing.

20

18

REPERTORIUM IURIS.

Opus est totum miscelaneum, ex toto corpore Iuris, eiusque comentatoribus et interpretibus.

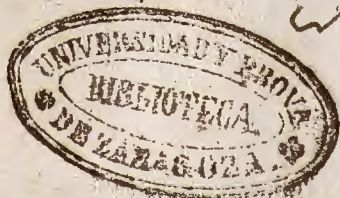
A. Don Hieronimo Marta Perez de Pomar ex
Mendoza Cumulatum.

Imperator noster Justinian. in Nov. s. Auth.
Vt Iudices sine quoquo supra. cap. i. ait quod
se legem fecisse et consilij partipem habuisse
reverendissimam coniugem suam.

Calore sanguinis magis ad animum iniurias rebocant. Suben.

Stilum vix dimittat e manibus, et scribenti ariditate ven-
omnium difficillimam in mitiorem cogat naturam. Barclaius.
in Cephormio. part. 1. pag. m. 70.

W. 21.618"

REPERTORIUM IURIS

Opus est totum miscelaneum, et tota est
pars iuris, etiam commentaria, et
notae.

A. Don Hieronymo Nivero Pater de Roma
Mendosa Camerarius

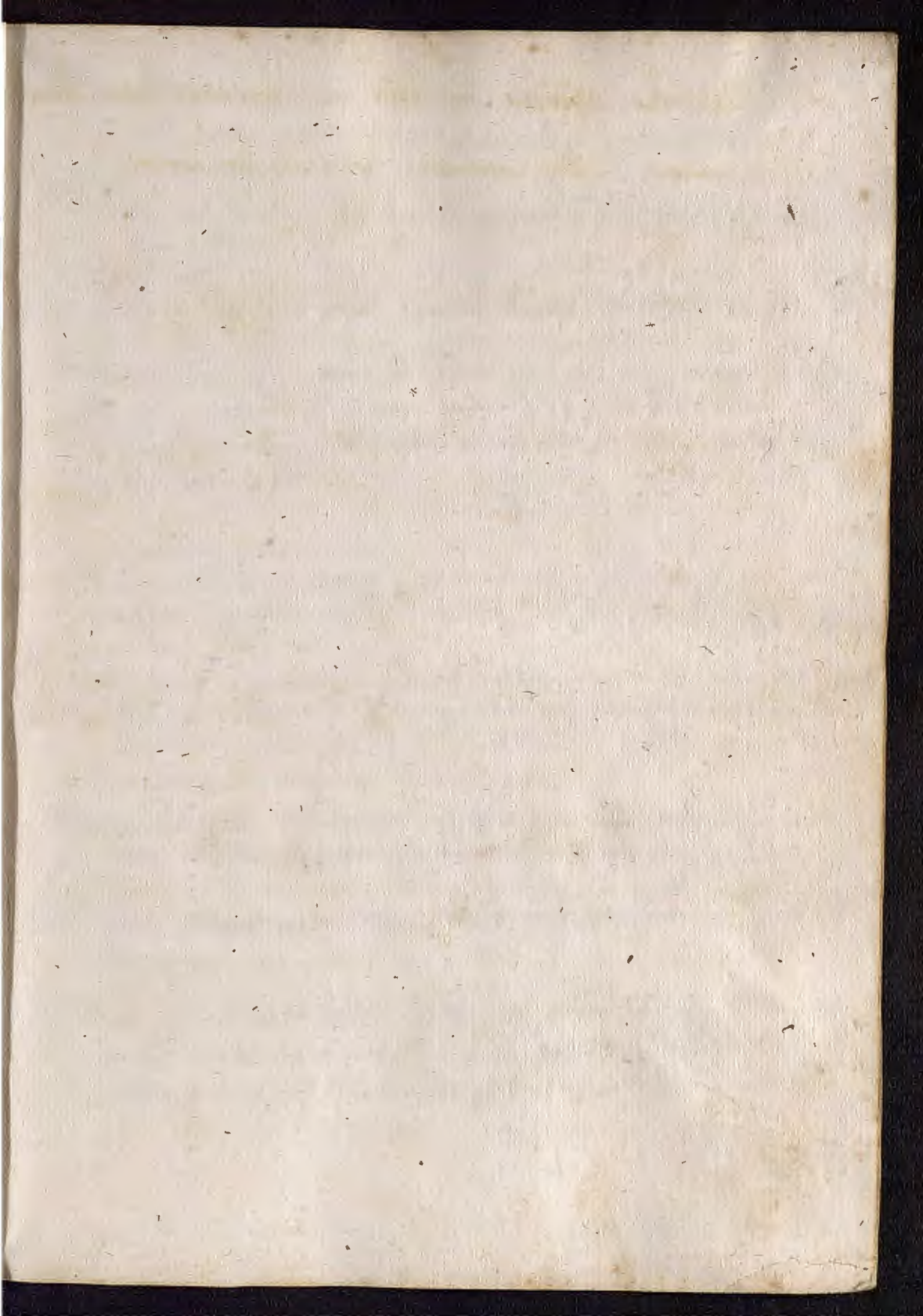
Imperator noster Maximilianus in Nova Austria
et Indica sine quibusvis capitulis in quibus
se legem fecit et consilia pariter habuit
intercedendum non potest in

Calore gargane regis ad amorem duntaxat inchoavit
Iuris quoque duntaxat inchoavit et duntaxat inchoavit
inchoavit inchoavit inchoavit inchoavit inchoavit
inchoavit inchoavit inchoavit inchoavit inchoavit

Deo in nomine Amen
Mortuus est pro peccatis nostris
et sepultus est in terra
et resurrexit tertia die
et ascendit in caelum
et sedet ad dexteram
Patris et venturus est
cum nubibus et visus
erit in caelo et
veniet cum igne et
gloria et iudicabit
vivos et mortuos
et dabit unicuique
secundum opera sua
et ego et omnes
sancti in gloria
et regnum cum
patre et spiritu
sancto in
saecula saeculorum
Amen

¶
Oportet obsoletis in Fone et observantijs Regni Arag.
Albarranens. valet extraneus. for. 2. de foro compet.

Account of the ...

...

...

...

...

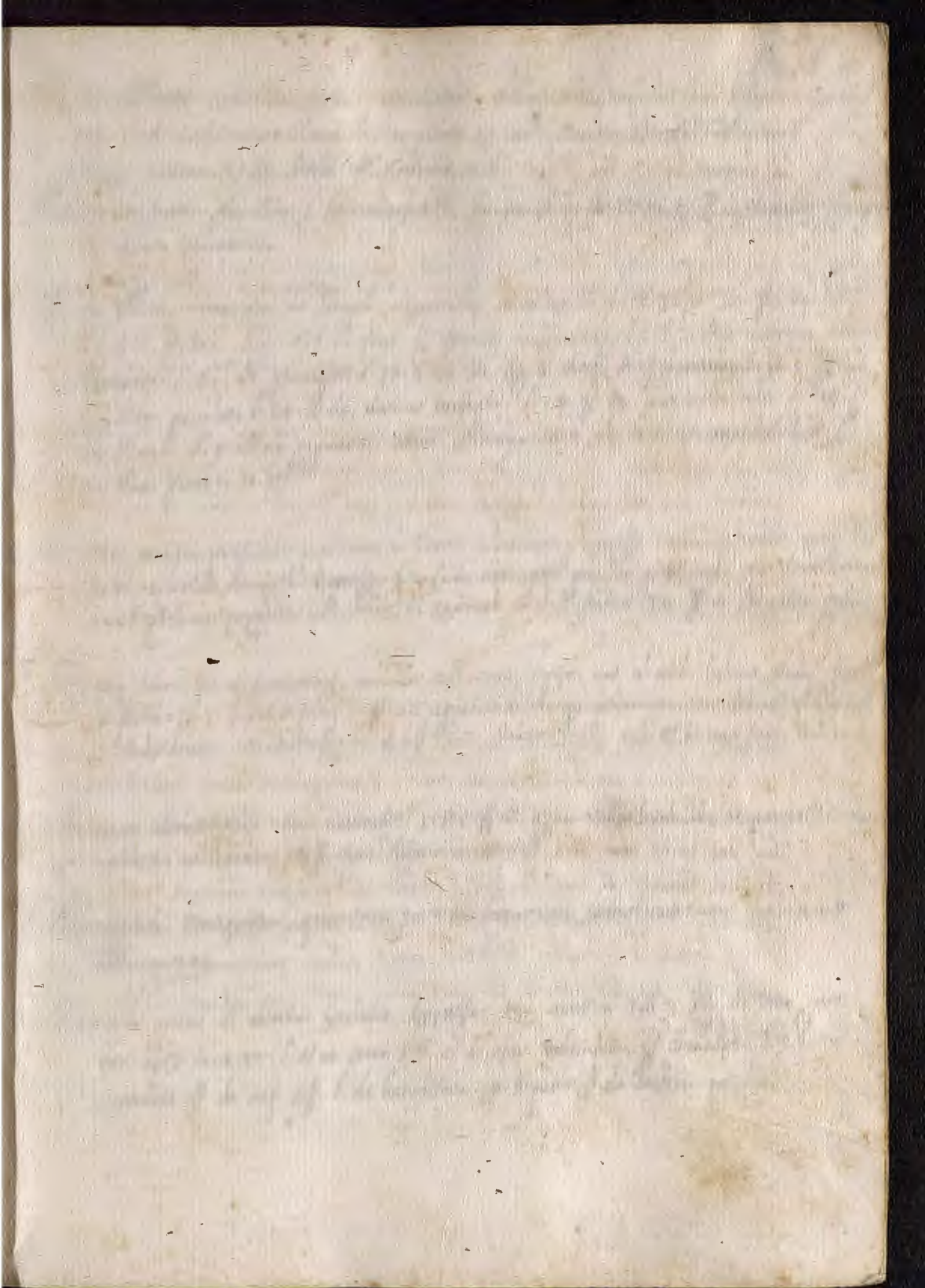
...

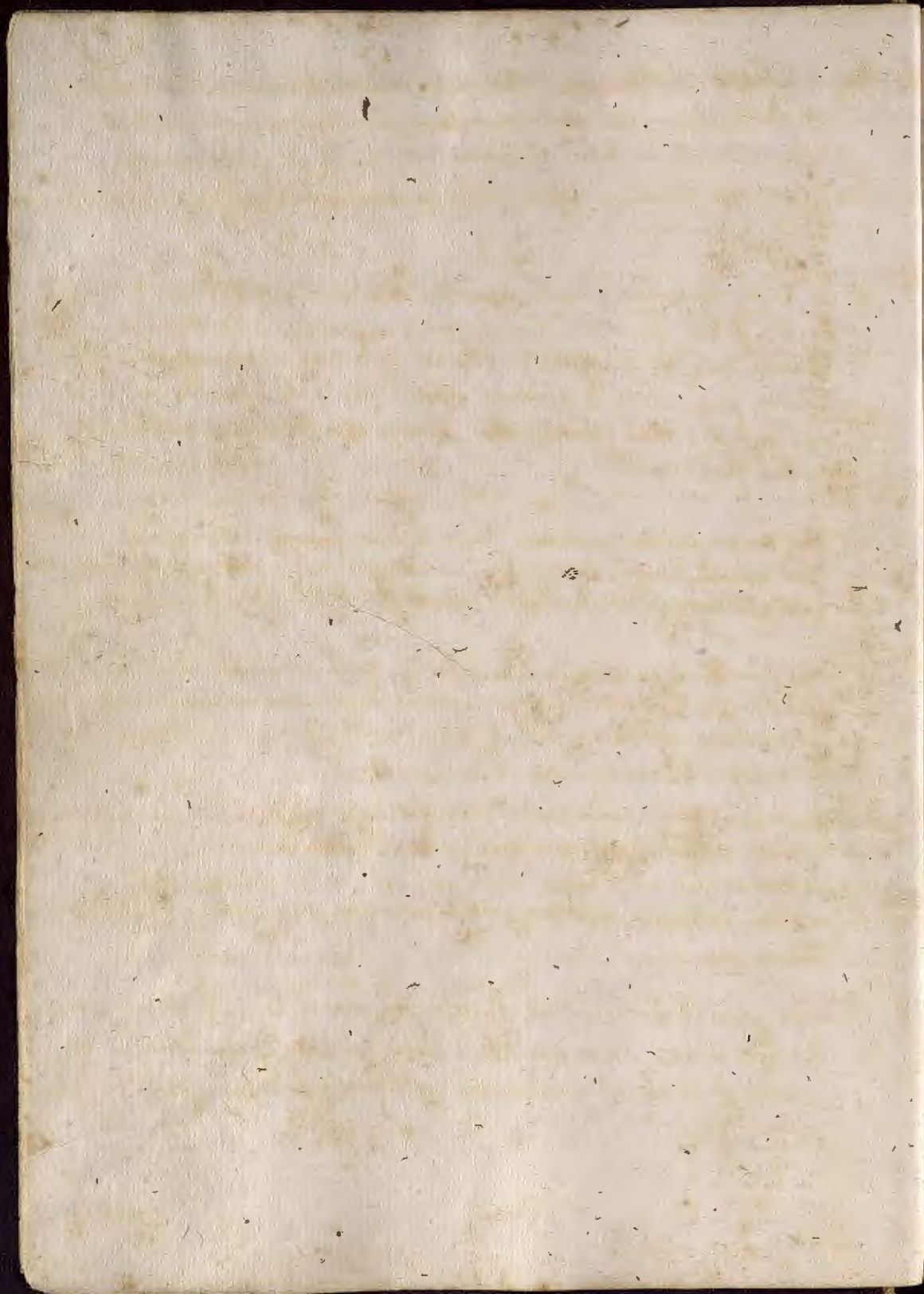
...

...

...

...

9. Abdicatio, quae apud Iudaeos loco Emancipationis habebatur, inter vivos effectum fortiebatur. filium à potestate et familia alienabat extraneumque faciebat. ut ex Libanio declamat. 4. Et Val. Max. lib. 5. ep. 8. notat. Val. 3. Illy. sub titulo de iure fecor. hered. ep. 4. n. 2. et ep. 2. n. Probat etiam lex in l. 6. de patria potest.

10. Anima humana est una corporis forma. Concil. Lateranense. sess. 8. Belarmin. de combustion. christ. fidei. tom. 3. lib. 4. ep. 11. colu. 235. Vif. tertia ratio. Clement. 1. de Summa Trinit. Quero. 1. ff. Val. cum alijs. tract. 2. de iure iur. her. ep. 1. n. 1.

11. Qui abortivum poculum dedit, vel abortivi causam praebuit, etiam si animatum factum non fuerit, nisi mulier ex illo medicamento secesserit, vel alia qualibet adfuerit, quae gravitatem delicti augeat, non parit vltimo supplicio, nec pro homicida habet ex doctrina Consultorum. Si mulierem. 8. ad P. Cornel. de sicar. l. si quis aliquid 38. §. qui abortivum. §. l. cetero. 29. de pœnis. l. q. de Extrac. Cognition. Val. 3. Illy. tract. 2. de iure fecor. hered. n. 5. etiam alijs.

12. Ex sententia Theologorum et Philosophorum, etiam partus in utero animatus homo est, quia ex anima et corpore consistit, ex comuni usu, et praesertim omnium nationum. pro vero homicida habet, et consequenter mortis poenitentia tenet, qui partum abortivum, vel abortivi causam praebuit, et si aliquis ex partibus tale quid miserit, parricidij reus erit. hoc intelligit si quarto mense poculum dederit, quia tunc in illis membris rationalem animam sustulit. Serivini. lib. 1. de iudicijs. V. plena vita, et notate digna. à Sothofedo. in l. 3. §. vlt. ff. de suis et legitimis. Si vero partus adhuc exanimatus erat, non tamen animatus cessat vltimo supplicij poena, et locum habebit arbitraria. Val. vlt. §. n. 9.

- 12. In alternativa, nunc tantum legatum esse intelligit. In si quis. §. 1. ff. de leg. 1^a.
- 13. In Adoptione requiritur consensus expressus adoptantis, et adoptivi. Inque absens. 29. ff. de adoption. In ne quis. 4. C. de emanc. liber. Sed hac distinctione adhibita ut si quis a patre in adoptionem datus sit, etiam cum voluntate patris non contradicere. In adoption. §. ff. de adoption. in arrogatione requiritur expressus consensus arrogantis. d. l. 1. §. de adoptio. Ex Wesemb. in parat. ad C. de man. 4.
- 14. Infans arrogari non potest. In etiam. 42. de adoption. quia infans non potest consensum expressum dare. Adoptari potest. quia pater pro eo potest consentire. D. J. n. 23. Ex Wesemb. ibid. Ex legitimis causis arrogari potest. l. 2. C. de adoptio. In ne quis. §. 1. ff. Cod. §. 3. Inst. Cod. Wesemb. ibid.
- 15. Feminae adoptare non possunt, nisi ex indulgentia Principis defensionis. In Inst. de adoption. l. si suspectas. 29. §. pen. ff. de inoff. test.
- 16. Qui neque adoptare, neque arrogare possunt, pater. Ex Wesemb. in parat. ad l. de Adoption. n. 4. per tot.
- 17. An permittat ei qui plures liberos habet, adoptare? V. Wesembek. ib. §.
- 18. Inter absentes adoptio peragi non potest. In neque. 27. de adoptio.
- 19. Semel a patre adoptivo emancipatus, non potest iterum readoptari ab eo. In adoptare. 32. in fin. l. si pater. 15. in fin. de adoption.

4.
20. De solemnitatib. adoptionis. V. Wesembek. v. 5. n. 5.

21. In pupillaribus arrogationibus, cautio ab arrogatore desiderat, ut si intra pu-
bertatem decesserit, retineat omnia que ex bonis eius consequutus fuit. l. 18. 19.
et 20. de adoptione §. 3. Inst. Cod. tit.

22. Arrogatio, seu adoptio ad tempus non potest fieri. q. natur. et moribus
repugnat, filium temporalem habere. l. qui titium. 34. de adoptione.

23. Adoptio non competit in sanguinis. l. iura. 8. de l. l. l. in agnationis. 35. de pactis.
l. non nichil. 14. C. de probatione. l. parentes. 22. C. de lib. causa. In autem
agnationis inducit. l. qui in adoptiva. 23. ff. de adoptione.

24. Adoptati antiquitus in omnibus, tum tutorum liberorum obtinebant. l. omnia
45. l. ex adoptitis. 22. l. si paterfam. 15. l. tit. V. Wesembek. v. 5. n. 6.

25. Hodie adoptibus in potestatem adoptantis non transit, nisi qui adoptat sit aut
avus maternus, aut paternus, qui iam antea emanipaverat patrem adoptati.
V. Consuet. Sultin. in l. cum in adoptivis. 10. C. de adoptione. Wesemb. v. 5. n. 6.

26. In litis preparatorijs, Actor, res favorabilior. ex Gothoff. per l. 66. de Judi-
tys. in l. de die. 8. in pri. ff. qui satisfac. cogant. = V. j. fol. 35.

27. Ab Arbitro appellari potest. l. arbitro. 9. ff. qui satisfac. cogant. ubi Fab. in ratione
opp. l. vlt. ff. familiae Criscuendy. et. l. 1. C. de arbitris.

28. De Alimentis futuris in t^o relicta transigi non potest, nisi Praesens auctore, et causa
Cognitione; l. cum hi. §. in p^o. ff. de transactio. sicut de presentis potest. l. de alimentis. §.
Quod t^o. Hic enim amplius alimentum dicitur, postquam vita aliunde in presentem
substantia est. Sed purum et simplex debetum. Super quo nihil caussa est, cur non
recte transigat. Ex Wessemb. in parat. ad t^o. de transact. n. §. §. 1.

29. De Adulterio transigi non potest. l. transigere. l. §. de transactio. et ita ratio, quia tale pactum
sine consensu in senium incidit. l. 2. c. l. qui domum. §. t. de adulteriis. quod
expressa lege bulis prohibetur. Et P. Wessemb. in parat. ad t^o. de transact. n. §. §. 1.

30. Accusatio adulterij nondum indicta pro delicto haberi potest, et veniri dummodo sine
pacto. l. si meritis. l. §. si negaverint. ff. ad. bul. de adulteris. l. §. fin. ad. l. Jul. de vi
publ. Quia nemo iustus agere vel accusare tenet: toto. t^o. ff. de iur. ager. vel accus.
Sicut de suspicionibus adulterij pacta facta non improbant. §. fin. in l. i. ff. de iur.
et iuri vel aris. Wessemb. ad t^o. de trans. n. §. §. 1.

31. Antecessor vocatur is, qui praecessit nos, hoc est, qui in manere sive tempore prior
est altero. Item pro Principe aliquando ponitur, ut apud Tertul. qui Petrum
et Paulum, apostolorum antecessores vocat. Proprie est iuris professor, ut dixi
p. 222. et ex Hesychio in lex. constat, verbo ΑΥΤΕΧΕΪΤΩΡ. de quo videatur
Cujat. 12. Objer. §. 46. et Turnebus. advor. §. 89.

32. Annus capiti, pro completo non habet, in immunitatibus, excoicationibus, pri-
vilegiis. l. maiores. §. ff. de iure immunitat. l. qui filium. §. quoniam. ff. ad se.
Trebell.

33. Alluvio, si partem praedij vicini praedio attulerit, eius fiet. l. adeo. 7. §. 1. et. 2. de adq. rer. dom. l. 3. §. si aquam. 2. de aqua cotidia. et sei. l. 24. §. si quis. 2. de leg. 1. l. in agris. 16. §. 30. §. alluvio. 3. de acq. rer. dom. Argem. Urbicus. in lib. de limitib. agror. §. 20. inst. de R. divif. Nisi quando sunt aggeres definiti: tum enim quia flumen suum habet terminum, non potest confines agros diminueret. Similiter evenit dicere quando agri sunt limitati, sive in centurias distributi. d. l. in agris. 11. de adq. rer. dom. et de stagnis et lacubus, quia terminos suos retinent. l. laeuf. 22. circa. et. l. 24. inst. de aqua pluvia arcenda. Eiphon. in d. §. 20. de R. divif.

34. Arbor vs fluminis ablata, ex praedio unius in alterius praedium; si ibi radices egit, eius fiet. §. 21. inst. de R. divif. quia terra illius abore caepit.

Oppo. l. idem. §. §. de arbore 3. ff. de Rei vindicat. ubi lat' utilis rei vindicatio priori domino ad has arbores vindicandas. Eiphon. in d. §. 21. inst. de R. divif. respondet, utilem rei vindicationem dari etiam non domino. §. si quis in aliena tab. 34. inst. eod. l. utilem 30. de donat. inter

35. Aedificium cedit solo sub quo edificatum est. l. adeo. 7. §. 10. l. si supra. 28. l. titius. 60. ff. de adq. rer. dom. l. 23. §. tignum. 6. et. §. ult. l. habitator. 59. ff. de rei vind. §. cum in suo solo. 29. inst. de R. divif. Sicq. dominus soli, erit dominus aedificij, licet materiae dominus non sit. d. §. 29. inst. de R. divif. quod videt' absurdum; Nam dominus aedificij, dominus materiae eiusdem aedificij debet esse. Cui difficultati respondendum est, in iure aedificium distingui ab eius partibus, ita ut tit domus mea, licet partes, sive materia sit aliena; et est ratio, quia domus est totum, et cohaeret solo, non vero materia, quae non plane est assumpta; et proinde in iure quod ad acquisitionem dominij

attinet, pars distinguitur a toto, materia ab edificio. l. in rem. 23. §. ult. l. 59. ff. de rei vind. l. rerum. 30. §. de Usucapio. Eiphan. in d. §. 29. de R. dirif. Ita hoc verum est, ut si quem edificasset contet. ex propria materia, in alieno solo, cum esse dominum edificij, qui erat soli. l. 2. C. de rei vindicat. §. ex diverso. 30. Inst. de R. dirif. intantum ut si mala fide fecit, desinit esse dominus materiae, et diruto edificio, eam vindicare non potest, quia voluntate eius intelligit esse alienatam, et donare quodammodo eam videt. l. §. 30. et arg. l. 1. §. 14. ff. de donation. Sin vero, bona fide edificabit, et possedit domum exceptione doli mali crebit, donec dominus soli solvat pretium materiae et mercedem fabricorum. l. Paulus. 14. ff. de doli mali et metus except. quia petitor dolo facere videt, eo quod velit locupletari cum aliena iactura: Si domum non possedit, questio vertit inter doctores, an dabitur actio? et Eiphan. putat actionem huic quoq. dari, non ad impensas directi petendas, quarum nomine non solet esse condictio, sed reventio tantum; sed ad possessionem domus recuperandam, qua consequuta, postea sumptus deducet et retinebit condictione incerti. arg. l. 40. §. 1. ff. de cond. indebiti. l. 60. de leg. 1. et l. heres. 21. ad Scam Trebell. Contrariam opinionem sequit Gothofr. in notis ad d. l. 14. de doli mali et met. except. ex decisione d. legis, et aliarum, praecipue ex l. si in area. 33. in fin. ff. de condictione indeb.

Oppo. contra quod supra dixi, de mala fide edificante. l. 2. C. de rei vindicat. ubi Imp. Antonin. Aug. ait edificio diruto, materiam ad dominum eius pertinere sive bona sive mala fide edificaverit, si non donandi animo in alieno solo impoſuit. G. In hac specie dominum soli, et edificantem vapo ingenio uti:

ille dolo defendebat edificare, et patientiam prebatur, ut suum faceret
 Edificium quod in suo predio struebat; iste sciens prudensq. dolo-
 malo edificabat. Itaq. dolum unius, alterius dolo compensat, et
 res ad eum casum reuoluit, tamquam si neuter dolo apud fuisset.
 V. Fachin. i. Controv. 88. et quæ notabi. §. p. 569. n. 48.

36. Arbor vicini, si in Titij fundam radices egit, Titij erit, quia in eius ter-
 ra coalescit, et sequitur ius radicium. l. 19. §. de adq. rer. dom. l. arbor.
 19. §. Communis diuis. l. pen. §. pro focis. §. si Titius q. Inst. de R. diuis.
 Opp. l. si plures §. in fin. §. arbor. fust. cesar. V. Hotom. lib. 1. obs.
 10. et lib. 5. ep. 3. Hierony. Magium 4. miscellan. ep. 7.

37. Acta facta cum falso procuratore, seu tutore, sunt nullius momenti
 et declarant nulla. Ep. in vltima. in fin. de procurator. l. licet. 24.
 Cod. de

38. Appellatio ab uno ex litigantibus facta ad R. Audienciam; Etiam si
 appellans non comparuerit in ea, sed appellatus, causa dicitur
 introducta, et R. Audiencia recte procedit ad instantiam appellati.
 V. In vltima. decis. 30.

39. Defectus anni in instrumento, sive testamento vitat manifestationem ex l. fin. c. de edicto D. Adr. col. v. §. p. 105. n. 36. et p. 306. n. 29.

40. Aretate negativa probationum, per ex l. optimam. c. de cony. et cony. sapu. §. rem verborum. n. infim. Inst. de iudicib. §. p. 105. et ex tenore. 35. de testib. et attestation. Tertium est philosophorum problema, impossibile esse per rerum naturam, quolibet eodem tempore duobus in locis esse.

41. Accusatorum suum, nemo accusatus reaccusare potest, donec extineta fuerit accusatio minus instituta. V. Gramat. de off. §. 3. Maxima in foeculo aur. advocat. alt. §. n. 44. et ita observatur in Regno Neapolitano, per Constitutionem, Legitatoris. 4. de accusator. in recollectis per Regentem Tapia.

42. Aretotas, in causis criminalibus, Patris, Tutoris, vel curatoris, non est necessaria, ut accesserit pupillus, minor, vel adultus, vel ut deponat; vel ut condemnetur, ex propria confessione, etiam si per tormenta adhibita fuerit. Quando proceditur extraordinarie sola facti veritate inspecta. Ant. Columban. in tract. de controv. criminal. epn. 171. usq. ad. 175. Ex Angelo in opere malificior. §. comparuerunt. Jo. Andr. ad Speculat. in c. de confess. §. 1. Bald. in c. de pa. iura. firm. Gui. Bened. in cas. Rayninius. de testam. §. si absque liberi decesserit. 2. 1. auxilium. §. in delictis. §. de minor. l. 1. §. c. si advers. delinq. §. fin. inst. de Noxalib. action. l. 3. §. de exherem. reis. gloss. in l. impunitatis. c. de poenis. Euyd. Pap. quest. 54. et. 410.

V. in contrarium. l. clarum. 4. et ibi notata per Gothofred. c. de auctoritat. prestanda.

45. Arbitraria poena infligitur per iudicem in crimine non gravi. cap. de coarctat. et de off. delegati. cap. fin. de transaction. et ubi non et in iura etia. et de iuris poena. l. 1. ff. de effraonib. et exhered.

44. Advocatus in quibus casibus non admittitur ad defendendum reum; scilicet quando delictum est tale, ut defensionem non habeat; vel quando reus confessus est illud crimen, aut de illo convictus. Ergo non admittitur patrocinium advocati defendentis resistentem.

Nec defendentem alienigenam, ut sublineatur in prelatura vel off. Regni. Nec publicantem, aut exigentem subsidia aut decimas in omni christiano orbe; et excedit decretum generalis Concilij Constantie, Bullam Sanctiss. PP. Calixti 3. et aliam Sanctissimi PP. Pij 2. de quib. in for. com. de subsidijs. Nec hereticum. Ep. si adversus. ii. de hereticis. V. Portol. d. Molin. V. advocatus. ep. n. 28. usq. ad 35.

45. Advocatus stipendium accipiens à duabus partibus contrariis litigantibus, privatus off. advocacionis, et puniatur poen. officialium delinquentium per iram privilegiam for. for. item asi mesmo. pen. et. for. inquisicio. for. de iubit. red. et non vend. infn. v. Portol. ad Molin. ff. advocatus. exn. 69. usq. ad 80. cum plurib. ab es relatib.
46. Advocare prohibiti, non sunt prohibiti consulesse. v. Portol. ad Molin. in reportorio ff. advocatus. exn. 80.
47. Advocatus utriusq. partis litigantium, cui teneatur patrocinium prestare, si ab utroque requiratur? et puto, si necesse sit quis colligantium iustitiam foreat, suo primo et antiquiori conductori favere debet. Ep. veniens. ff. de ea re. 22. Ep. tua nos. 24. Ep. intellecto. 33. de iure-iurando. sed prudentius faciet, si neutri adherendo omnibus favere, sese interponendo inter eos, et ad concordiam reducere conando. v. Portol. ad Molin. ff. advocatus. exn. 91.
48. Advocatus dari debet à iudice, petenti et iuranti se non invenisse patronum qui suam iustitiam tueatur. for. 4. de advocat. l. nec quicquam. 9. §. 4. et 5. de off. Proconf. l. i. §. 4. de postul. l. magis puto. 5. §. in primis. 11. de reb. eorum. l. providendum. 9. C. de postulando. v. ibi Eschoff. et Covarr. in practi. ep. 6. Portol. ad Molin. ff. advocatus. exn. 106.

49. Advocatus paricens de cota liti cum cliente, directè vel indirectè; privatur off. advocati, et compellitur restituere quantitatem, usque in quadruplum. for. 1. et 2. de cota liti. l. si qui advocator. s. c. de postulando. l. sumptus 53. et. de pactis. ubi l. thof. et P. V. Hieronym. Portol. in senoyis ad Molin. v. advocatus. epn. 120. Quod omne et in procuratore procedit et observatur. Et ratio est, quia presumitur, imò creditur, advocatum seu procuratorem, ob huiusmodi victoriæ omnes fructus percipere, quasi calidior et malitior hominum induperit: et calumniosè per fas et nefas litigare, cum maxima iactura litigatorum.

50. Adiunctis datis per dom. Regem, lubitid Arag. seu eius locumtenentibus, sicut alicui iudici ordinario, ad certam causam; et exstantibus simul omnibus in puncto ferenda sententia, vel in quolibet alio statu illius negotij; ~~et~~ pars aliqua impetrabit evocationem ad locumtenentem generalem, et iudicibus intimabunt: ~~sententiam dicere possunt, et ad ultiora transgredi~~ An talis evocatio avertet iudices ordinarios simul et adiunctos; an vero solum ordinarios, queritur? Et placet, eam evocationem solummodo ordinarios iudices, quibus adiuncti dati sunt, avertare; non vero ipsos adiunctos; qui cum ceteris iudicibus sententiam dicere, et ad ultiora transgredi possunt. Et quod locumtenentis generalis ~~indidem~~ Regis, ex sua generali commissione, non potest impedire et derogare illam specialissimam, quam adiuncti habent ad illam causam in qua sunt deputati. cap. 2. de off. Legati. V. Molin. in reposito. V. adiunctos duos vel plures. H.

§1. Apochæ trium solutionum pensionis, collectarum seu cuiuscumque alia
 annua obligationis, proximorum annorum, liberant debitorem
 a præstatione seu solutione, sed obligationis annuam retro
 præsentiorum. l. quicumque. 3. c. de apochis publicis. lib. 1. For.
 un. de cens. domini Regis. Motin. §. albaranum. in pr. ubi
 Portol. v. Menoch. de presump. lib. 3. præf. 139. per tot. Fachin.
 lib. 13. contr. q. 89. A. Gomez in l. 68. Tauri. n. fin. Tuccus. Concl.
 417. n. 29. lit. P. Surd. de alimentis 4. 8. privi. 22. n. 28.
 cum reg. Pont. de pact. Arrez. 4. de regalib. impofita. §. 2.
 n. 3.

§2. Alienatio generalis seu obligatio non impedit specialem alienationem seu
 obligationem nisi antea fuerint bona specialiter obligata privati, vel
 fisco per contractum seu per delictum, nisi prius fuerint annotata
 vel confiscata. obs. 17. de pignor. aut eius natura sit delictum
 quod ipso facto bona amittantur seu annotata intelligantur. l. commif.
 fa. 14. ubi Od. de publican. et beccigal. et in eq. cum secundum.
 de hereticis in 6. Quenas de R. iur. reg. 216. Menoch. de
 presump. lib. 3. præf. 124. obs. nota. 16. de donatione. v. Motin.
 §. alienatio. ubi Portol. n. 18. et For. ult. de iuramento præstando.

De alienatione inax ipsos fiduciarios. v. Kngskite. de fiduciariis
 §. 21. n. 107. 356. 379. 415. Motin. de Hispan. pignori. lib. 4. §. 9.
 n. 31.

53. Appellatio interposita à sententia lata per iudicem cause principalis, quum sit inhibitiio iuris, an sufficiat ad suspensionem sententiæ? An uero requiratur presentatio inhibitiionis iudicis appellationis? in eod. lib. anceps questio. Sed de iure regni Arag. non sufficit inhibitiio iuris, imò requiratur inhibitiio iudicis cause appellati-
onis. def. penult. de probation. faci. cum carta. v. Molin. in re-
ponoio lib. appellatio interposita ad Papam. ubi Portol. n. 174. Ricium
in Collect. 1745. ubi ponit limitationes.

53. Aedum, et edificiorum intervalle, que inter insularia esse debent. v. in l. pen. et ult. c. de edificijs privati. Nov. 63. et 165. Cepol. de servit. urban. prod. q. 61. P. Greg. lib. 2. ep. 3. de Republ. et lib. 3. Syntagm. q. 21. P. Fabrum ad. hi. 61. de R. l. l. Cuj. lib. 2. obs. 4. et lib. 19. q. 21. B. Brisson. lib. 1. select. ep. 1. Et cum plurib. alijs. Exca in reiteratione ad l. un. c. de Palatijs et domib. domin. lib. 11. pag. 20. ad 24.

54. Argumentationes à simili sunt leues et infirmæ, ex Cicerar. in copijs legal. in loco à simili, tradit Menoch. tom. 1. Conf. 37. in fin. v. Præd. in l. Commercior. us. c. de epis. et cler. ubi de varijs modis argumentandi, disert.

27. Ab arbitrio sententia appellari potest, quando arbitri sunt facti ex necessitate legis vel statuti, etiam si non sit sententia sed promissio in iudicij preparatijs lata à l. arbitro. q. ff. qui facied. cog. ubi Ant. Fab. in ration. ep. ab arbitrio. de legat. lib. 6. Maranta de ord. iudicis. parte 6. q. de appellationib. n. 261.

Sesse decif. 119. à n. 30. Scama de iudicijs Ep. 2. n. 5. et de
 appellation: quest. 17. limit. 15. 2. 3. Eracian. decif. 3. super tot.
 Salgado de Reg. protect. par. 3. ep. 13. n. 27. Crespi. tam. d. defens.
 Ep. 10. 17. et 20. Aut unius, in alijs casibus, recessus
 Et permiffus, si sententia arbitri iniqua aut dolosa fuit.
 l. si unius. 27. §. illud. ff. de pectis. Crespi. ubi f. cum plus.
 epn. 22. ad 26.

§. Accus publicis nomine, veniunt tam ea que fiunt coram iudice
 circa contentiosam iurisdictionem, quam circa voluntariam.
 Bald. et Pl. in l. 2. c. ut hoc pend. Bart. in l. illud, in pro.
 c. de decr. celeb. ubi Bal. col. 2. Item omnes scripturae
 a notario factae de iudicijs commissione. Bald. in Auth.
 que supplicatio. c. ut hoc pend. Vicuntur enim explici
 ratione, quia confecta à notario, et sic à persona publica;
 et coram iudice, qui est persona publica; et in iudicio,
 et sic in loco publico. Ex curs. univ. in l. 2. c. de edendo
 tradit Roland. conf. 38. epn. 10. ad 14.

56. Apollinaris, seu additiones in margine, seu epoca contemporanea instrumenti scripturae, aut probatori adhibere; si non aponit notam, eadem die adhibere esse, nullius sunt roboris, et fundamenti. Communiter in l. si unus. c. de testam. et Felm. et alij in Ep. 1. ad finem et in q. ex literis. n. 10. declaratione s. de fide instrum. tenet cum pluribus Claud. Prestazol. in addition. ad tom. 2. Conf. 543. Barthe. Prestazol. pag. m. 518. col. 2. = v. Valaf. de iure emphiteoticis q. 19. n. 28.
An sit indicium falsitatis. v. s. fol. 295. n. 64.

57. Equitas, alia dicitur naturalis, alia civilis. l. 1. §. 1. in pr. ff. si quis is qui testamento liber esse iussus est. Jo. Jacob. Frischen in notatis ad Procerum disput. iuris civilis. classe. disput. 2. §. 3. ubi dicitur naturalis, quocies deficit aequo civilis.

58. Adilitium ius, sub Praetore iure constitutum, §. praetoris 2. int. de divisione saepulat. l. 5. §. praetoris. del. Obligat. Cujas lib. 8. obf. 38. Procer. classe 1. disput. civil. 3. th. 29. ubi Jo. Jacob. Frischen in additionibus. Maxime quum Praetor de eadem re edicere solet, de qua et Adilis edicit. Paul. lib. 1. sent. tit. 15. Et deficientibus Adilibus, eorum iudicia ad Praetores deferbantur; quia non semper quotannis Adiles creabantur, ut Dio scribit. lib. 53.

59. Aqua et ignis interdictio abolita est, per legem Augusti, de qua Dio. lib. 79 et l. 2. §. 1. ff. de poenis. Nihilominus apud iuris auctores pluribus in locis, illius mentio fit, Separatim, aut simul cum poena deportationis, quae in eius locum successit. d. l. 2. §. 1. ff. quae concessit Goth. in notis ad l. 1. §. 2. delegati. 3. Idcirco quia voluerunt J. Cei iuris antiqui vestigia decore. Jo. Jacob. Frischen in addition. ad Procer. clas. 1. disp. 6. th. 19. Qui quando solius poenae interdictiois aquae et ignis meminerunt,

poenam deprecationis intellexerunt. et significarunt, ut in l. Exallus. 29.
§. et quid si cansum. ff. de liber. et posth. l. amissione. §. de capite min.
l. Edictis. 13. de bon. posses. l. 39. §. si heres. de hered. instit. l. 2. de publicis
iudicijs. l. 3. ad leg. jul. de vi publ. l. fin. de legation. l. 4. §. ult. de gradib.

60. Argumenta à contrario sensu, quando quid per leges reperitur dis-
positum, non valent OD. in l. 1. et ibi proferunt Bolognet. n. 84. et
110. Menoch. conf. 142. n. 22. lib. 2. et conf. 277.
n. 47. et deqq. lib. 3. Jo. Jacob. Fischer in addition. ad Boer.
classe 1. disp. 9. th. 8. ad fin. latè Everhard. à Nidelburgis in lois
argumentos. legali. in loco à contrario sensu. n. 4. et deqq. v.
Eald. in l. conventiculum. in pr. c. de episcop. et cleri. ubi dixerit de varijs
modis argumentandi, et de probationibus etiam.

43. Arbitraria poena, vel potius arbitrium iudicis usque quo extendatur? Ardua
est questio inter OD. Sunt qui dicunt non posse extendi ad mortem inclusivè.
Priorum auctor fuit Alberi. de Rosate s. l. 1. ff. de furoib. balthasar. ubi
dixit fures nocturnos exora ordinem plebeios audiendos, et causa cognita, pu-
niendos; dummodo poena non excedat modum operis publici temporarij.
Nominant alij OD. alijs subregijs, ut l. 1. §. expilatores. 1. ad fin. ff. de effractor.
ubi effractor, expilator, saecularij, et decretarij, qui puniendi relinquuntur
arbitrio iudicis, non debet eorum poena excedere opus publicum, in plebeio
et in honestiori, relegationem. ut ibidem statuitur. et in l. 2. et 3. §. poena
2. ff. de crimine sectionatus. in eis qui hoc crimine condemnantur. et
l. aliud frans et. 131. §. 1. ff. de l. sig. Ep. inquisitionis. 21. de accusatis.
in fine principij. l. un. c. re sine iussu principis. inter quas

ff. de
effractor. et
expilator.

est sunt Ant. de Butrio et Card. Zabari. in ep. de causis. de officio
 delegati; per gloss. in verb. certa. et per gloss. quam dicitur singula-
 rem in ep. inquisitionis. et in pr. verb. alioquin. de accusacion.
 Idem Zabari. in ep. ex literis. 11. de constitution. Iudex Roman.
 in. repetitione sub. ff. de arbitris. verfi. Item an si statutum.
 allegantem Bald. in l. conventicularum 15. c. de episcop. et cleri. col. 3.
 in fin. Item et argumentum a natura alternativorum. et in l. quicumque
 col. ult. n. 18. c. de tenis fugit. per gloss. in l. si fugerit 3. c. eod. tit.
 Alex. Tartag. conf. 116. n. 5. vol. 1. inocen. in d. ep. inquisitionis. 21.
 de accusacion. ubi et additior Felini. n. 10. lit. A. Bald. in l. un. c.
 re sine iusu principis. Utuntur inquam predicti Pl. tribus ar-
 gumentis. Primum est, qd. in arbitrarij debet iudex eligere mitiorem
 partem. glossa in d. ep. de causis. 4. verbo. pena. de offic. deleg.
 quam tradunt Alex. d. conf. 111. n. 5. Bald. in d. l. quicumque. 4. n. 18.
 c. de tenis fugit. ep. 11. n. 30. et potius 49. ibi. in poenis benigni-
or et interpretatis facienda. de Reg. iur. in 6. Alias non arbitra-
 retur tamquam bonus vir. l. 1. infra. ff. de leg. 2. l. iudicis commissio. 11.
 Et quamquam. 7. de leg. 3. Bart. in l. si qua pena. 244. de l. big.*
 Alex. d. conf. 111. n. 5. ex inocen. notat Felini. in ep. inquisitionis. 21.
 n. 10. in pr. de accusat; sed terribilium omnium et mors: ergo
 mitior et benignior pena omnino excludit mortem. Secundum.
 non. et dare maiorem penam morte, iuxta illud iam dictum terribi-
 lium omnium et mors; sed iudex in arbitrarij non potest imponere
 aequalem penam, poene similis delicti. gloss. in d. ep. inquisitionis. 21.
 in pr. verbo alioquin. de accusacion. ubi Felini. n. 10. Item ad idem.
 et in d. ep. ex literis. 11. de constitution. n. 21. Item facit. sed extra-
 ordinariam,

*
 adde Bald.
 in l. et si
 post det.
 ff. si quis
 carbonis.
 n. 9. in fin.

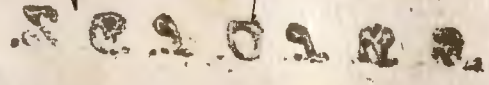
ordinariam, et sic mitiorem in illo genere poena: Ergo nunquam imponatur
 poena mortis, quae aequalis est omni maiori poena. Tertium est. qd.
 textus qui in contrarium adduci possunt, aut imponunt expresse
 poenam mortis, aut poenam capitalis; sed quando leges tribuunt
 expresse et aperti iudicibus facultatem componendi certam poenam,
 non est quibus arbitrij, cum hoc faciant auctoritate legis, ut ex
 Jo. de imola in l. 2. ff. de publicis iudicijs. et Ang. de hretico ~~trahit~~
 in §. in summa. v. in l. de iniurijs, tradit Maranta 4 par. se-
 culi. dicitur in pro. n. 65. et quando imponunt poenam capitalis, non
 possunt intelligi de poena mortis naturalis; sed solummodo civilis,
 qualis est deportatio, aut servitus, neque quia ex eis amittitur
 civitas. l. 2. ff. de publicis iudic. l. hoc accusare. 12. §. omnibus. 4
 de accusatione. l. absentem. 5. in fine principij. de poenis. l. licet ca-
 pitalis. 103. de l. sig. et alijs notatis a Felin. in d. Ep. ex litem. 11.
 de consuet. n. 22. in pro. et Maranta ubi §. n. 63. Ergo in ar-
 bitrij nunquam iudex imponet poenam mortis; cum in dubio poena
 capitalis intelligatur de minori trium specierum, scilicet de deportatione.
 text. iuncta glos. notabili in l. 1. verbo, capitali. C. ne christian. manci.
 et cum alijs Maran ubi proxime. Ulterius dicitur pro hac parte
 negativa, qd. quando per legem aut statutum tribuitur iudici fa-
 cultas imponendi poenam pecuniariam, aut aliam suo arbitrio:
 non potest imponi poena corporalis: quum dictio alia, sit implica-
 tiva similium. glos. 2. ad l. si fugerit. 3. verbo alia poena. C. de
 tenre fugit. et est in comparationem, qd. ^{incomparatio} melius positum in se.

+ l. verum. 63.
 §. 10. ff. pro
 socio.
 # V. epitel.
 in Sylloge.
 # poena. n. 8.
 39. 151. 152.
 153.

Itaque comparatio debet esse de eodem genere pœne, non de alio.
 ut ex Cyro notat Bald. in specie. in l. et si post tres. ff. de iuris
 caution. n. 9. §. item facit ad aliam. et in d. l. conventionalia. 15.
 c. de episcop. et cler. n. 3. ad fin. §. item et argumentum a natura
 alternativorum. Felin. in d. ep. ex literis. ii. n. 23. §. quarta declaratio.
 de contrition. add. ad Panor. in d. ep. ex literis. n. 11. tit. g. §.
 et adde. Et qd. dicitur de pœna pecuniaria, eadem ratione dicitur
 de corporali, ex qua non potest fieri transitum ad perpetuam. Abbas
 Panor. ubi proxime. Et sic e contra de corporali, ad pecuniariam, ut
 per Bald. in d. l. conventionalia. 15. §. Marano. quest. legal. 3. Honded.
 l. conf. 100. n. 1. et conf. 102. n. 49 Ricci. coll. decis. 813. Ansaldo.
 de jurid. 4 parte et l. ep. 2. n. 54. et 55. Caffar. ad confus. Burg. Rub. 1. de
 subjeq. et l. 5. in §. de arbitrio iudicis.

Pro contraria parte, scilicet ut arbitrium iudicis extendatur usq.
 ad pœnam in capitis sive mortis, firmatur ex l. sunt quidam. g.
 ff. de extraordin. criminib. l. lex iulia. 7. §. fin. ff. de lege iulia
 repetund. l. familiarij pœnam. 6. ff. ad leg. jul. peculat. Glossa in
 §. in summa. 10. in verbo extraordinaria. in l. de iniurijs. ubi
 dicit iudicem posse imponere pœnam capitis, et additis ibid. posse
suum arbitrium extendere usque ad mortem, pensata et attentata
facti qualitate. iuxta l. Pedius. 4. §. l. ff. de incend. ruina et naufrag.
 quam glossam sequuntur Bal. in ep. 2. §. iniuria. n. 1. de pœne
 iuram. firmam. ibi pœne arbitrarie extenduntur usque ad mortem
propter excessum facinoris. et in l. i. verbo, supplicio corporali.
 c. de his qui labones, vel alij criminibus eos et. et in l. ult. in fin.
 ff. de rer. diris.

ff. de rer. divis. Bart. in l. fin. in fin. ff. ubi pupil. educ. debeat.
 Panormit. in q. ex literis. 11. de conflict. n. 11. et ibid. Felin.
 epn. 22. ad 27. ubi confirmatio pro utraque parte rationibus. et
 similiter per additionatores Panormit. tenent constanter hanc
 opinionem contra Alber. de Rosate, et illius sequaces. idem
 Felin. in q. inquisitionis. 21. n. 10. de accusationib. et pleniori
 calamo Navanta part. 4. speculi aurei. n. 69. putari veriorum
 esse hanc opinionem, qui licet dicat Casarea decisione opus esse,
 nihilominus in hanc se firmat per rep. in d. l. sacrilegij poenam. 6.
 ff. de leg. jul. peculat. ponderatis, et solutis pro utraque parte
 rationibus a n. 59. ad 75. quibus adde Papon. lib. 24. et. 10.
 art. 2. per glossam in d. §. in summa. ubi dicitur, iudicem posse
 imponere poenam capitis, vel status; per quam disjunctionem videt sensisse
 non tam de morte civili, prout est status, quam de naturali, et amplius,
 quia quando verba possunt verificari, cum in morte civili, quam de natu-
 rali, in dubio intelligitur de naturali. l. cum pater. 57. §. hereditatem. 4.
 delegatis 12. l. ex ea parte. 122. §. infulam. del. oblig. l. status Florus. 46.
 ad fin. ff. de iure fieri. et quod in eis notat Erchop. Respondetur itaq;
 ad argumenta pro contraria parte expensa: et ad primum dicitur;
 regulariter verum esse, in penalibus benigniorem interpretationem faci-
 endam, inquit supra tradita in prima opinionis confirmatione;
 sed hoc cum temperamento, et civili prudentia, ne videat iudex
 nimis gravior, nec etiam severior. ut dicitur per Bal. in l.
 quicumque. n. 18. c. de donis fugit. Jo. Andr. in q. 1. de re iudi-
 ciori. decis. 37. n. 3. in fine. cum poena debeat correspondere

qualitatis et quantitati criminis. q. non afferamus. 21. 24. quib. 1.
 d. l. perspicuum. ff. de poen. Abbas in q. ex literis. 11. in fine de
 constitution. Alex. vol. 1. conf. 133. et Marant. 14. parte speculi auri.
 in pr. n. 68. Ex quo sequitur posse iudicem imponere poenam mortis
 si facinus sit grave et atroc. et circumstantiis delicti hoc suadent, ut
 ex innocencia in q. inquisitionis. 21. tradit Felin. ibid. n. 10. et Maranta
 ubi f. n. 71. aliter nec etiam arbitraretur tanquam bonis viri, ut per eos-
 dem dicitur. Ad secundum respondetur, q. licet verum sit non
 esse maiorem poenam morte; videtur et verum debere iudicem imponere
 aequalem poenam poene similis delicti, quando proceditur per accusationem
 seu denuntiationem; non quando per inquisitionem, de qua loquitur lex
 et glossa in d. q. inquisitionis. 21. de accusation. quoniam iudex su-
 um arbitrium regulare debet, secundum poenas statuta in similibus
 q. inquirimus. 45. de Reg. iur. in c. b. si quis secum 4. ff. de custod.
 et exhibitis. res. tradunt B. in q. de 6. de poenis. et in l. hodie. 13.
 ff. eod. Maranta cum plurib. d. q. parte speculi auri. in pr. n. 73. et 74.
 Ad tertium facile respondetur per ea quae f. dixi in confirmationem
 huius secunda opinionis, circa differentiam inter mortem civilem et
 naturalem, quibus addit Felin. in d. q. ex literis. 11. de constitut.
 n. 22. q. potest etiam attentari. Maxime cum inter nos abdicata sit
 illa differentia diminutionum capitae, quae in iure veteri observabatur.
 Ex quibus liquet satis bene dictum per gloss. d. l. in summa. 20. in d.
 de iniurijs, in verbo extraordinaria si eam quatuor modis limitamus
 Primo, si excessus non sit valde gravis. Maranta cum pluribus ab
 eo relat. d. 4. parte speculi auri. in pr. n. 71. 2º. Si delictum
 sit attentatum, et non consummatum. Felin. in d. q. ex literis. 11. n. 24.
 de constitution.

de constitutione. Alex. vol. 1. conf. 111. per tot. Marant. ubi proxime. n. 67^m
 et 70. 3.º si arbitrium simpliciter concessum iudici ad puniendum
 vel exigendum poenas, et delictum non sit absox, vel capitale, sed
 imo leve; non confertur datum arbitrium ad transgendum ad species
 poenarum capitalium; nec potest facere delictum capitale nec poenam
 mortis imponere ubi delictum non sit absox vel capitale. Felin. d. q.
 ex literis. 11. n. 25. ff. quarta declaratio. et ex eo Marant. ubi s.
 n. 22. Zacharias additior Abb. Panormit. in d. q. ex literis. 11.
 q. 41. lit. g. ff. et adde. 4.º si arbitrium iudici datum per
 statutum aut legem, et limitatum per verbum moderari, ut in q.
 inquisitionis. 22. de accusation. vel per verbum dummodo, ut in l. 1.
 ff. de furtis balnear. et in l. 3. ff. de emmine stellationatib.
 et l. 1. in fin. ff. de effectib. que verba, et alia huiusce similia,
 important demissionem poenae; et arbitrium non est liberum, sed
 limitatum. Felin. d. q. ex literis. d. 25. et 26. de constitutione. Mar.
 d. par. 4. speculi auz. in q. 21. quibus limitationibus concili-
 antur variantes opiniones. V. ut prax. Felin. et Marant. locis ubi s.
 eas sequuntur Boer. d. decis. 312. n. 3. in fin. Alex. vol. 1. conf. 111.
 n. 6. Zacharias additior Abb. Panorm. in d. q. ex literis. 11. de
 constitutione. n. 11. lit. g. Et ad plenioram intelligentiam d. glossae
 V. Signorol. de Homodis in conf. 170. et Arctin. in d. 8. in sum-
 ma. 10. in lit. de iniurijs. et Capol. in l. si fugitivus. 3. c. de senis
 fugitivis ubi plene disputatur de materia h. glossae.
 V. Jos. Ludovif. decis. lucens. 15. n. 17.

44. Arbitrium iudicis non datur ubi lex, habet certam definitam et statutam
 1. 1. 307. poenam circa delictum, de quo veritas quæritur. l. sanctorum legum. ff. de poenis.
 l. hodie eiusd. ff. ubi plene per Alex. et in l. si quis id. de iurisdictione.
 gloss. et Cardin. in dem. l. de testam. et alios quos citat Zacharias ad-
 ditionator Abb. Panorm. in d. ex litis. 11. de constituto. n. 11. lit. g. v.
 Ricci. in collect. 559. Gothofr. in notis ad l. 1. d. 1. ff. de executorib. et executoribus.

38. Appellatione interposita, nihil à parte appellata, vel à iudice innovari
 debet, sive ea recepta sit, sive non admiffa. l. 1. in pr. ff. nihil
 innovari appella. interp. toto ff. eotr. ut lite pendat. dem. 1. et. 2.
 eod. ff. quidquid autem innovatur, attentatum dicitur, quod ante
 omnia revocandum. At an verò officio iudicis, an ad instantiam
 partis, quæritur et non levis. Dr. Wefembach. in paratit. ad d. ff. ff.
 nihil innovari. n. 2. Boerum classe 6. disputat. civili. 34. th. 76.
 Enil. lib. 1. obf. 125. et seq. Mynsinger. cent. 1. obf. 26. et cent. 3. obf. 33.
 Si verò appellans aliquid attentat, deferre appellationem censetur. Mynsinger
 cent. 2. obf. 50. Cum verò antequam attentatorum punietur disputetur,
 formalia appellationis iustificari debent. s. Jacob. Frischen in addition. ad
 Boer. d. th. 76. Sed an expensarum taxatio sit attentatum? vari
 ant DD. v. apud eundem Frischen ubi supra.

Appellatio, iure antiquo, interponi poterat, intra biduum, aut triduum
 à die lata sententia. l. 1. §. biduum. 5. ff. quando appelland. sit. l. cor qui.
 6. §. Sin autem. 5. c. de appellatione. Dr. Paul. 5. sentent. ff. 33. §. 1.
 Hodie est decimum. Huth. Hodie. c. de appellatione. Novet. 23. §. 1.

Appellacionis interponenda, sive et interposita interducenda, et prosequenda
tempus, fatale dicitur. Scilicet lib. 1. off. 139. et 140. et Bernard. For-
vius conclus. 139. 140. et 141. Mynsing. cent. 6. off. 12. De
tempore interponenda, tam dixi paulo ante. ^{Procur. petens appellandi, tempus} ~~tempus vero interponenda~~

30. dierum, ^{intra} quod libellus dimissorius, sive literas dimissorias, quasi apostolos vocant,
et acta iudicialia, appellans petens teneatur exhibere iudici a quo appellavit;
si eas literas, et acta non simul in ipsa appellatione petant. ~~Et viginti~~
dierum. l. un. ff. de libellis dimissor. l. eos. 6. §. ult. c. de appellatione.
l. dimissoria. 206. ff. de lib. sig. clement. 2. in pr. ff. de appellationib.
Ep. ab eo. 6. ff. de appellatio. in 6. glf. in d. l. un. verbo intra tempus.
De libell. dimiss. ~~ff. supra citati~~. Quod tempus statim currit a die
latae sententiae. Boer. classe 6. disp. civili 34. thes. 80. Frischen
additionator Boer. d. loco, putat a die interpositae appellationis computari
debere per tex. in Ep. ab eo, in pr. de appellatio. in 6. juncto J. Paulo
lib. 5. sentent. 4. 34. in pr. Novel. 126. Ep. ult. v. Boer. ubi f. th. 81.
Mynsing. cent. 4. off. 36. et que tradit Jo. Frischen ibi. per tex. in
l. iudicibus 24. c. de appellatio. et Morant. parte 6. rubr. de appellatio.
n. 209. ^{intra} quod tempus, scilicet 30. dierum, index prima instantia
teneatur exhibere apostolos cum actis, appellanti. d. Ep. ab eo. in pr.
de appellatio. in 6. d. Nov. 126. Ep. ult. (Quidquid dicit d. l. eos. 6. §.
ult. c. de appellat. Novel. 134. Ep. 3. in fine.) Quod nisi fecerit,
sententia confirmatur cursum temporis; et index teneatur parti appellanti
refarcire omne damnum, ex facultatibus propriis; et insuper iure iusti-
miano puniatur de his libris anni. d. Nov. 126. Ep. ult. Boer. d. th. 81.
Hec obtat l. ult. §. illud. vers. tunc etenim. c. de temporib. appella-
tio. Jo. Jacob. Frischen in notis ad Boer. d. th. 81. Formula

autem petendi apostolos et acta, ut apud glos. in d. Ep. ab eo. verbo,
instantes. de appellacion. in 6. Welfemb. in parat. ad et. ff. de libellis dimiss.
 n. 4. iuxta l. un. §. repetit. eiusd. et. et clement. quamvis rigor. 2. et. de
 appellat. Boer. ubi d. ch. 80. Notandum etiam est, quod licet iudex
 prime instantie possit tempus illud 30. dierum extendere, et breviorum ter-
 minum statueret appellanti ad recipiendas apostolos et acta d. clem. quam-
 vis. §. 1. de appellat. in 6. tamen tempus legale extendere ac differre
 requirit. d. l. cor. 6. §. ult. c. de appellat. d. Nov. 134. q. 3. Encl. lib. 1. obf.
 140. n. 2. Bonel. lib. 24. com. q. 6. Boer. ch. 89. Postquam vero appel-
 lanti edita sunt acta, et apostoli reverentiales, sive repertorii, debent per
 eum intimari iudici appellacionis intra certum tempus.

The first section of the report is devoted to a description of the general conditions of the country, and to a statement of the objects of the expedition. It is followed by a detailed account of the route, and of the various incidents which occurred during the journey. The second section contains a description of the country, and of the various objects which were observed. It is followed by a detailed account of the various objects which were observed, and of the various incidents which occurred during the journey.

The third section contains a description of the various objects which were observed, and of the various incidents which occurred during the journey. It is followed by a detailed account of the various objects which were observed, and of the various incidents which occurred during the journey.

The fourth section contains a description of the various objects which were observed, and of the various incidents which occurred during the journey. It is followed by a detailed account of the various objects which were observed, and of the various incidents which occurred during the journey.

The fifth section contains a description of the various objects which were observed, and of the various incidents which occurred during the journey. It is followed by a detailed account of the various objects which were observed, and of the various incidents which occurred during the journey.

61. Adfessores iudicum, recusari et suspecti possunt, tanquam ipsi iudices.
 For. uni. 4° que los adfessores y notarios pudan dex dados por sospechosos
 anni 1592. De qua re, v. plenè in allegatione quam scripsi anno 166
 in causa suspicionum contra adfessores iudicantium inquisitiones contra
 locum-venentes iustitiae Bragomum.

38. Appellatio prohibita per statutum, non intelligitur prohibita in casibus
 à iure permittis, qui non possunt separari in definitiva. V. Riccium
 in collect. 1306. in fine. Cesar. Barzini decif. 41. Nec à sententia
 iniqua, vel notorie iniusta. Plot. de in licem iurando, n. 255. sese
 decif. 434. expon. 18.

Nota qd: omnes leges quæ prohibent appellationem sunt odiosæ, quoniam sint con-
 tra regulas iuris communis, quæ regulariter permittunt appellari ab omni actu: et
 ideo retrahi debent. V. Ryger in Thesuro. ff. appellatio. n. 127.

61. Adfessores tenentur de dolo, culpa, et imperitia. V. apud Ant. Mathe.
 de iudicij disput. 3. th. 31. 32. 35. 36. et v. in l. 2. ff. q. quinq?
 iuris in alium. l. i. c. de sentent. ex periculo recitand.

62. De Asylis, et de iure asylosorum. Inf. aliqua apud Titag
 de poen. temp. c. 130 n. 607.

63. Amissio et deterioratio rei, quis et quomodo probare tenetur.
 l. j. pag. 105. D. Abat. conf. 82. n. 2. lib. 2. ex quo tradit christ. tom. 2. de iur.
 157. n. 3.

624.

Apprehendens de novo rem iam antea apprehensam, de
 tempore prima apprehensionis habuit ius questionis et episcopi,
 et non dedit propositionem ^{in articulo} litis pendente intra 50. dies citationi
 foralis, non potest obviare in d. articulo, For. item parq. 20.
 et For. Per quanto. 25. et de apprehens. Molin. H. apprehensio
 fol. 30. col. 3. et plene Poth. ibid. epn. 56. ad 63. et in locis
 ab ipso relatis.

Apprehensio nis processus summaris, olim quomodo ferebatur.
 in for. licet. 1. ff. et si vigore. et ex for. ad nostrum. 2.
 et ex for. item per dar forma. 23. de apprehens. Molin.
 ff. apprehensio. fol. 30. col. 3.

^{sive factum,}
 Actus, qui directe non destinatur ad finem fraudandi legem,
 licet incidens ad illum finem perveniat, non censetur pro-
 hibitus, nec factus in fraudem legis. Curios. de gabelis q. 70.
 n. 11. Gratian. disputat. 391. n. 26.

Actus indifferens seu dubius, qui habet contemplationes diversas; una
 favorabilis aut valida, altera odiosa aut invalida; pro valida
 et favorabili sustineri debet. ex l. qui habebat. ff. de iuritor. act.
 docet Bart. in disput. incipiente, Admonitio generalis. vocant 90.
 in l. Claudius. de adq. hered. Zafi. conf. 21. n. 5. lib. 2. Cravet. conf. 141
 n. 2. ^{et cap. 205.} Breton. conf. 23. n. 10. Jo. Bapt. Ferret. conf. 204. n. 28.
 Bart. in l. non solum. §. sed ut probari. n. 1. ff. de novi oper. nunt. et ibi
 laso. Gomez 3. varias. q. 1. n. 63. et q. 11. n. 4. Clar. in §. fin. q. 56. n. 3.
 Abb. in Ep. auditis. n. 28. de prescript. Mensch. §. presumpt. 2. n. 10. et pres.
 3. n. 120. l. merito. ff. pro socio. l. item apud Sabonem. §. si commune.
 ff. de iniurijs. Parim. q. 85. à n. 1. et 5.

Animatio et affectio non tam auget pretium rei. V. q. ius reali.
 fol. 610.

In quolibet actu semper origo et principium est attendendum. l. 3. §. scio.
 ff. de minorib. l. si filius. de v. oblig. l. si procurator. ff. mandati.
 l. item illa §. 1. de contrit. pecun. ad. qui id quod. de donation.
 l. 3. c. de fidei. l. quid origo. ff. de his qui not. infam. docent
 Cephal. conf. 91. n. 25. late. jeso. in b. clam possidere. n. 15. ff. de
 adq. posses. Bart. in l. quod ait. §. 1. ad leg. jul. de adult. Abbas
 in Ep. fm. n. 2. de sentent. excom. Roland. conf. 100. n. 25. lib. 2.
 et conf. 72. n. 16. lib. 4. W. J. fol. 123.

Approbatio, seu consensus Principis, confirmat et ratificat actum vel
 j. fol. 454. contractum, etiam si alias sit nullum et contra legem. l. quidam
 consulebat. de re indi. l. donationes quas divus. c. de donation.
 inter. Anaya in l. 2. c. si servus aut libert. ad demum. adq. p.
 Larrea allegat. fiscalis 4. epn. 3. Ponce conf. 55. n. 19. et 20. cm. 1.
 limitat tamen Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 4. n. 21. Si
 forte Princeps ignoret factum, aut defectum personarum.

Argumentum rei venditæ emptori competere l. 7. l. 8. §. fin. de peri.
 et com. rei vend. l. 1. c. cod. l. 23. ff. 5. part. 5. ubi plene Hermosilla
 gloss. 3. n. 2. l. si venditor 28. ff. de action. empti. l. 5. §. ult. ubi
 PP. de leg. 1. l. 12. et 16. de acq. rer. dom. Laforte de decima
 Ep. 08. n. 85. Perey. de iure fisci lib. 6. et 5. n. 34. Barrea alleg.
 fiscali 30. §. grege de leg. 1. ubi Alex. et conf. 178. col. 3. ff. 2.
 vol. 2. l. peculium. de leg. 2. ubi Bald. l. grege de pignor.
 Bart. in l. si ita. n. 4. de auro et arg. leg. Hara conf. 160.
 n. 24. et conf. 346. n. 12. Buzel. in l. si venicus. n. 8. de servit.
 urban. predior. et in l. at ubi 27. n. 2. de petit. hered. Occino
 conf. 4. per tot. per l. nec emptio. §. aliquando. de contr. empt.
 Menoch. conf. 34. n. 15. Camil. de Medicis. conf. 51. epn. 15. Fab.
 de Ana conf. 61. Jo. Bapt. Toro in compend. de iur. ce. 1. lit. P. fol.
 246. col. 2. fante l. si ea lege. c. de vtrius.

Cum si sit in villa, aut pago, concessa regulariter iurisdictione
 augmentum vasallorum, pertinet ad emptorem vel donatarium.
 Bald. in l. cum fundus. de leg. 2. ubi Cuman. et Landensis de
 Castellanis concl. 32. idem Bald. in Ep. 1. §. si quis de manto. col. 3.
 n. 3. de controu. investit. Buzel. in l. iam si fundi. §. hinc. ff. de vfufo.
 et in §. aliud. Auth. de equal. lot. Iaf. in l. 1. n. 15. de iurisd. omni.
 iudi. Menoch. conf. 201. n. 146. Rodr. Suarez alleg. 6. n. 8.

Anticipatio salarij seu mercedis, in rebus inducit delictum. Alex. Paul.
conf. 50. n. 464. facit l. si in lege. 24. §. Colonus. ff. locati.

65. Advocati officium, laudabile, et honor, et dignitas. l. Sacerdotes.
c. de advocat. divers. ind. Procuratoris officium exercens,
si non sit Principis, infamis efficitur. item si mercatu-
ram exerceat, nobilitatem perdit, et mechanicis, ac vilis fit.
Brun. de cess. honor. q. 10. §. q. prin. n. 14. d. 15.

6. Alimenta ne filius petat à patre paucis non debet, nec valet peti-
tum contra ius alimentorum, nec obligari filius potest ad eum
servandum, etiam cum iuramento. Brun. de cess. hon. q. 21.
prin. n. 11.

65. Advocati plerumq. littera probantur, et tractu temporis colorando factum, contra
vincatorem defendunt. V. Carpov. in praxi crimin. q. 1. n. 42.

38. Appellari licet à quocumque gravamine, ex disposit. iuris canonici.
Ep. omni oppressus. cum deqq. 2. q. 6. Ep. Suggelrum. Ep.
cum speciali. §. porro. Ep. cum eo. et 2. ubi Pl. de appellat.
Ep. 1. et Ep. à collatione. eodem tit. in 6. notatur in Ep. cum
omnes. episc. de contradictione.

Appellari potest à statuto iniquo, vel aliis invalidis. Covar. in reg.
possessor. 2. p. §. 4. subn. 2. Rota divers. decis. 41. n. 13. et 14.
in noviss. 2. p. Ruzinet. de appellation. §. 2. Ep. 3. epn. 889.
V. Ruyger in Thesuro. de appellatio. n. 111. 112.

Appellari licet à declaratione incursus in poenam legis, vel statuti.
glos. singul. communiter recepta, in Ep. cupientes 16. tit. privator.
de elect. in 6. Ferreruz conf. 10. n. 16. Curtius Jun. omnino
videndus in l. un. in p. n. 41. §. si quis ius dicenti non obtem.
Juli. Charar. decis. crimin. curia archiepiscop. Mediol. 70. n. 22.
V. Ruyger in Thesuro. de appellatio. n. 45. 55. Ferr. p. 1. decis. 109.

27.

Appellatio à sententia sub conditione lata (ut puta si exilium persequamur
peregint, sit condemnatus ad mortem; vel sub alia conditione) quo tem-
pore interponenda est? an à die sententiae latae, vel justificationis
conditionis, currat decennium? A die sententiae latae. v. Ruyger
in Thesuro. §. appellatio. n. 314. et in additis. n. 15. 19. 20. 21.

Appellans appellare debet coram iudice à quo, aut viva voce, aut si in
scriptis, offerendo ei libellos appellatorios; in quibus querelatur de sententia
ab eo data, et simul petit apostolorum, seu libellos dimisorios, cum quibus
se referencare tenetur coram iudice ad quem. l. 6. §. per. c. de appellatione.
Bocer. claf. 6. digut. 34. th. 60. 61.

Etas certa requiritur in obtinendis officijs, et magistratibus, et
in obligationibus contrahendis. Ramirez de lege Regis. §. 25. n. 10. 11.

Apparitor, est nomen genericum, et complectitur omnes ministros de-
putatos servatos aliquibus Magistratibus, et Tribunalibus. ~~De officio~~ ~~officialis~~
pag. 389. V. late apud Caffam in consuet. Burg. rubr. l. §. 6. ex n. 1.
et de iudicib. Bovad. lib. 1. polit. ep. 13. n. 10. Marchio de Belmonte in
pragm. Neapolit. 27. sub et. de officijs S. C. in et. Othianus. postea sub et.
de officio Othianij. V. §. in et. officialis. pag. 389.

26. Accor, sive accusator; in principio, et medio litis progressu, favorabilior
et privilegiatus esse debet, quia intruit causam, fovet rempublicam, et detegit
delinquentes. in fine vero, et sententia, reus debet esse favorabilior. V.
et §. fol. 684. Azon. in summa. de rebus dubijs. et in l. de die. ff. qui satisfacere cogant.
Paris. de Put. de syndicate. in et. iudicij pures. n. 4. Malvil. de Magistr. lib.
ep. 10. n. 132.

Litteram A. suple infra ex pag. 714.

1. Bonor. poss. contr. tab. non habet locum in t^{te} militis, etiam ea que patrone datur in bonis liberti - vel parenti manumifori in bonis filij emancipati. l. si a milite. 29. §. vlt. cum l. sequen. ff. de t^{te} mil. l. 3. §. patronum de bonis liberti. l. testamentum. 24. et l. fin. C. de legitimat. de inofioso t^{te}. l. cum lege. 50. in pr. C. de Episcop. et clera. Val. de iur. suor. hor. cap. 2. n. 16.

2. Bonor. poss. contr. tab. non dicitur liberti concedit, emancipati, concedit, quem illis - que iure iusti ad hereditatem admittuntur, si non intercesserit Emancipatio.

3. Bonor. poss. contr. tab. non concedit illis, qui iustitiam, successione grade ab alijs - precedent. l. i. §. i. et §. filium. et seqq. l. 2. col. 3. §. 2. duos. l. si Emancipatus §. 1. cum alijs. de bon. poss. contr. tab. l. i. ubi libertas de Coniug. cum Emancip. lib. Val. 3. ff. de iur. iur. suor. hor. cap. 2. n. 15. et seqq.

4. Bonorum Vxor. tria genera vulgo dant. Dot, Parapherna, et Recepticia. de dote notum est; de paraphernis. l. si ego. 9. §. Ceterum. 3. §. de iure doti. l. haec lege. 8. et l. ult. c. de pac. conv. tan. supr. dot. de recepticia. l. motis causa. 21. §. fine. 2. Vxor. Sed et dot. ff. de mort. caus. donat. l. maritus. 21. c. de procur. et si maris plures species. V. Esthops. in not. ad d. §. Ceterum. 3. d. l. si ego. 9.

5. Bonorum possessio, per specialem procuratorem, ad hoc deputatum, recte acquiri potest. l. 3. de adquisit. 2. ff. de bonor. poss. l. si maritus §. c. mandati. ff. de adq. hered. et est ratio; quia bonor. possessio magis ad corporalem possessionis acquisitionem accedit, quam hereditas; quia Praesor etiam facit bonorum possessorem, non facit heredem. §. quos autem. 2. inst. de bonor. possessione. Praeterea cum bonor. poss. naturaliter adquiratur, per quemlibet extraneum potest adquiri, qualiter per procuratorem. Ca autem que civiliter

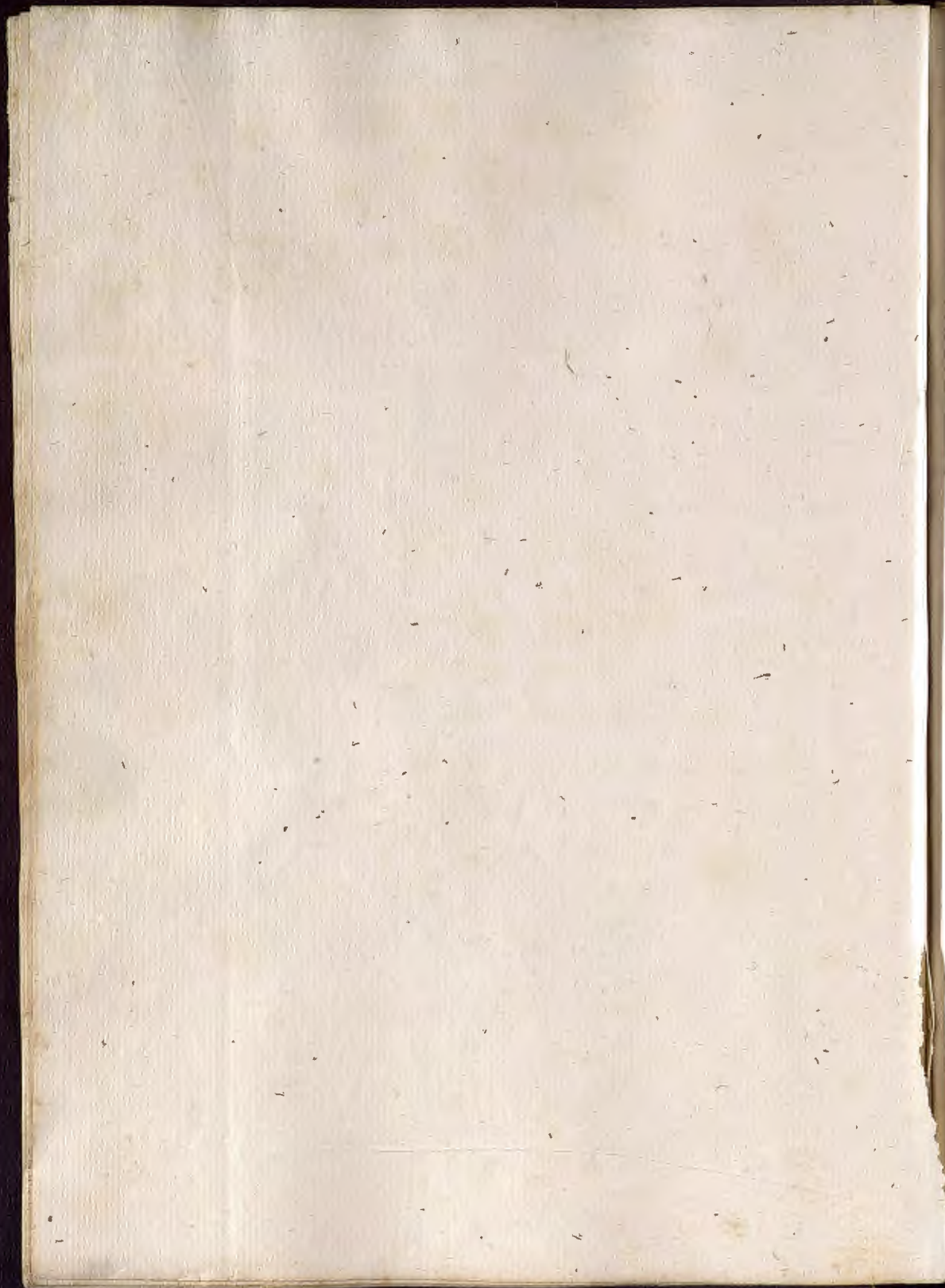
adquiruntur, per eos tantum qui in peccate nostra sunt: Iulianian.
 in tit. Inhib. per quos personas cuique adquiri. precipue. §. 5. D.
 Ant. Consi. lib. 1. liction. subsecrivar. c. 17. Legat. lib. 1. §. 1. §. 24. et
 que §. notati p. 230.

Superiori doctrina aduertatur ab verum de bonor. posses. ubi Ul.
 lib. 1. ad Sabiu. ait, bonorum possessionem dari abenti et non petenti:
 igitur quia sufficit ad aquirend. possessionem uniuersalis procuratio,
 et non est necessaria specialis. §. reus posse peti ab uniuersali
 procuratore bonor. possessionem, et ab Procure. dari: sed non antea
 adquisi. domino iustitice agnato, aut quolibet alio, donec ratum
 abuerit actum procuratoris. de l. 2. §. 1. eiu. d. 1. Pannonius 26.
 de adq. herd. l. si is cui §. §. rem ratam haberi. l. seruo inuito 65
 §. de pupillo §. §. ad §. cum Trebellian.

6. Beneficium statuti vel consuetudinis, generaliter et indefinite
 loquentis, prodest exorante et alienigeno; nisi expresse sit
 contrarium casum. Alex. vol. 1. c. 3. n. 5. Colerus de
 proceffib. executi. cum pluribus alijs in parte c. 3. n. 200.

D. Barbardi, dicuntur esse degeneris ingenij. et derivantur in germanica
 dictione Barbart. Procer. classe 1. disp. 6. th. 10. V. Cujat. in Nov. 16.
 Paleot. in tract. de noctis et opusis. Besol. in thesaur. graecis.
 lit. B. verbo Barbart. n. 14. Quorum patrib. denegatur ius et
 nomen iusti patris. l. legem 2. C. de natural. liberis. cum filio na-
 turali non succedant. l. 8. in pr. ff. quod et in his. C. eod. ff.
 Procer. ubi 5. th. 11: Haec viceversa filij patribus. Honded. vol. 1. conf.
 68. Matill. de iur. 152. Jo. Jacob. Firschen ad Procer. d. th. 11. in
 additionibus. et in seqq. v. P. Heigium lib. 1. quat. iuris. Eq. 21. Hi
 sunt qui ex stupro, vel ex concubitu, vel alio ex illicito matrimonio,
 vel potius concubitu, nascuntur; et nec legitimi, neque naturales sunt.
 l. 1. C. de natural. liberis. Nov. 89. §. ult.

Bannitus in uno loco, non tenetur comparere in eodem loco pro alio delicto: et ex hac causa potest excusari abire coram iudice, per procuratorem. V. Guazpin. defens. 12. §. 1. n. 44.

The first part of the paper is devoted to a general
 consideration of the subject, and to a statement of the
 objects which it has in view. It is then divided into
 three parts, the first of which is devoted to a
 description of the objects, the second to a
 description of the means, and the third to a
 description of the results.

The second part of the paper is devoted to a
 description of the means, and to a statement of the
 objects which it has in view. It is then divided into
 three parts, the first of which is devoted to a
 description of the objects, the second to a
 description of the means, and the third to a
 description of the results.

The third part of the paper is devoted to a
 description of the results, and to a statement of the
 objects which it has in view. It is then divided into
 three parts, the first of which is devoted to a
 description of the objects, the second to a
 description of the means, and the third to a
 description of the results.

18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Complainta, apud pragmaticas gallicas, est quaedam Principis concessio
 data alicui congruenti, eo quod per pacificam possessionem unius
 anni, vel amplius, ab aliquo alio turbatus est in ea, ut à iudice
 in suam possessionem relinquatur. Jo. Rodol. Faber in *Systema iuris*.
 lib. 4. tit. 15. fol. m. 312.

In quo difert à manutentia? vide §. fol. 357.

5. Confuetudo, aut statutum contra ius divinum, ut corruptela et abusus,
 et magis auget peccatum, quàm minuit. c. ult. de consuetudine. Et
 sic non excusat à peccato, sed tantum à poena legis civilis. gloss. in
 cap. cum venerabilis. ubi et DD. de consuetud. Sylvester in *Summa*
 de consuetudo. §. 12. Soffe. de iur. 68. n. 49.

In contractibus, iura et actiones tam activae, quam passivae, in heredes et successores transferuntur.

§. 1. in rem. C. locati. §. 1. de actionibus et committentibus.

§. 1. de iud. §. 1. de iur. §. 1. de iur. §. 1. de iur.

153
154
155
156
157
158
159
160

Civitate leges quae dicuntur? Ne enim sunt, quae Romulus ad Populum, sicutum in
triginta Curias, ablat. l. 2. T. de Orig. iur.

Condition induc et ablativo absoluto. V. notata pag. 1.

Contentio Principis legis vim habet, sicut Senatusconsultum. V. pag. 300. l. 77. n. 81.

4. Causa cesante cessat effectus. I. qd dictum est. (de pactis. quomodo h. intelligat. V. glōfā.
Vos. cessat effectus. inf. in ep. et si Christianus. de sacra ubianda.

5. Contractus tantum valet ubi lex scripta non est, quantum ubi lex scripta est: quae habet
sui effectus imitandi legem ut ~~in scriptis~~ in. I. sine scripto. 9. Int. de iure na-
turali; interpretandi, ubi est lex dubia, ut in. l. si de interpretandi. 37. de legib: et corn-
gendi, ut in. l. de quib: 32. in fin. ff. Cod: Tradit hae omnia late. glōfā in d. 9. sine scripto.
9. Int. de iure natur.

6. Condicio si altero herede decedente, est ut si dicatur si sine filio decedente. V. glōfā.
9. vlt. ff. ad Trebell. Val. cum pluribus ab eo in. tra. 1. de spur. hered. iure ep. 2. n. 3.

~~7. Creditor iubens redi debitori Chirographum, ius quod chirographo continet, sicut
ius debiti, remissionem intelligit. I. creditricem. 7. C. de remiss. pag. 1. 2. 8. ff. de pactis.
I. 59. de leg. 3. l. 3. §. 1. et. 2. de liberat. legat. I. mortis. 18. §. Titia. 2. de mortis
ca donationib. I. vni. §. pen. C. de latin. libert. solenda. C. quae in fin. C. tra, ut
lite pendente nihil innov. Cui. in Comm. ad tt. C. de remission. pignus~~

8. Cur reditio cautionis, hoc est, chirographi, inducat remissionem debiti, sur-
fortis, et reditio, seu remissio pignoris non item. V. Cui. in Comm. ad tt. ff.
de pactis, in l. 2. Mortem in empō, iuris parte 2. quod et. 11. q. 8.

9. Probatio substitutionis non est conditio potestativa. l. si quis. 83. de cond. et demorib.

10. De conditionibus quae pro non scriptis habentur. tunc tex. in l. l. conditiones. 9. §. conditiones. 14. de cond. inst. l. 15. Cod. de V. Val. de hinc suor. her. ep. 5. ex n. 5.

11. Heres sub conditione, quae pro non scripta habet, quasi pure institutus credit. l. i. d. l. 9. et d. l. 14. de cond. inst.

Hinc opp. d. l. si filius. 15. ff. de cond. inst. Q. ideo filius sub tali conditione institutus infirmat utem patris, quia cum pro forma testis requiritur institutio pura filij. pura, vel sub conditione potestativa, defectus formae reddit actum nullum. l. 1. §. si quis ita, cum ibi notatis, de V. O. Notarij Val. 3. ill. et de hinc suor. her. ep. 5. n. 6. et prius. Cuj. 16. quest. Pap. in d. l. filius. 15.

12. Non solent expectari conditio, cuius effectus nullus futurus est. l. si quis ita. 33. de her. inst. l. cum heres. 92. §. ult. de Acq. hered.

13. Coheredes scripti in primo gradu, a quo postumus erat ^{excedens} et secundo gradu ^{si quislibet ex parte testatoris} cuiuslibet eorum erat alter substitutus, non possunt separatim adire hereditatem, ut ne dent aut possint locum substitutioni, quia tunc non est succedens, sed postumus rumpit testamentum, quia in gradu substitutionis prioribus imbecillis itaque debent ambo simul adire hereditatem, ut postumus non succedat et rumpat. l. postum. 14. de lib. et post. l. si ep. 19. de inst. sup. notat Val. de hinc suor. her. ep. ult. in tract. l. bon. 5. — Sed si cuiuslibet eorum, non sit facta substitutio separatim, sed in hunc modum concepta. Titius et Seius heredes sumpto, quicumque filius mihi nascatur exheres esto. Si Titius et Seius heredes non sint, tunc Sempronius et Caius heredes sumpto. quavis Titius repudiet hereditatem et postumus nascatur, non rumpit testamentum, sed ad Coheredem ex iure accedendi pertinebit hereditas, et est ratio

q̄a. huc hereditas non veniat in secundo gradu, si quis erat p̄teritus p̄teritus
 mus, sed in primo, si quis erat excedatuf. Idem est dicendum si Titius
 et Seius coheredes, sint in vicem substituti inter se, et in 2. gradu. h. st. in
 parte substitutionis sit p̄teritus postumus, quamvis alter eorum repudiet, non
 rumpit tit. c. l. si ego. 19. §. sed si ego et titius. 1. de instit. sup. q̄a. quoties ius ac-
 crecendi cum vulgari substitutione unetur et, retinet ius proprius accre-
 scendi: nec per substitutionem, quae illius adhibendi est adiecta fuit,
 impeditur aut auferri. l. si quis heres. 39. qui patri. 59. de acqu. her. l. vni. §. 1. c.
 de Cad. tol. Val. vb. §. n. 5. et lib. 1. tit. 1. c. 2. n. 10.

14. Clericus qui mulieri poculum abortivum dedit, si animatam partem occiderit
 incurrit in irregularitatem, si autem nondum animatam corruptent, tunc peccati
 mortalis reatu tenetur, non tenebit irregularitatis poena. c. 21. Goodi. c. ad vros. 8.
 c. moyses. 9. 32. q. 2. de val. 3. lly. de hinc flor. her. tra. 2. n. 9. et v. que notari.
 f. pag. 2.

15. Consuetudinem introducere potest, qui Populus qui et legem condere. l. de quib. 31. delegib.
 Nam quodlibet, vnam in eo qui superiorem recognoscit, opus est scientia et pa-
 cibus superioris. Variis sunt opiniones. V. Wesembek. in parat. ad tit. de legib. n. 9.
 §. 1. Procer. disp. civil. class. 1. disp. 4. thes. 7. Tiraquet. de iure primog. quib. 16.

16. Consuetudo non prohibet iure divino Bald. in l. 1. c. de iur. c. ad iudicantiam.
 c. cum vrom. 7. c. fin. vbi d. de consuetud. Wesembek. vb. §. 2. Neque
 iure naturali. c. frustra. c. que contra dicit. 8. c. 1. de consuetud. in 6. Wesembek. ibid.

17. Consuetudo irrationabilis prohiberi tanto tempore potest, cuius finis non est
 memoria, dum tamen in legem divinam aut naturalem aperte non inco-
 rat. V. quae notat. Wesembek. vb. §. 2. n. 9. §. 2. Quoniam dicitur Procer. class. 1.
 disp. 4. thes. 13. quae potius est corruptela. c. ult. extr. de consuetud. Quam
 male dimittit, et male consuetudines, neque ex longo tempore, neque ex
 longa consuetudine firmantur. Hovel. 134. d. 1. §. male enim. Sess. disp. 68.
 n. 49.

M. D. L. O. L. D. Z.

Diferentia inter res publicas et Communes. V. Wesemb. in paratib. ad. tt. de d. div. n. 3.

18. Conductor non tenet culpa incendij. V. l. 3. ff. de off. Praef. Vigil. in d. i. et ibi Gothofred.

19. Comes sem privatarum, sacri Palatii, sauiq. patrimonij, aut Palatii qui V. Wesemb. in paratib. ad. tt. de off. Procurator. Cesar. aut Rational.

20. Consultatio etiam in Civilibus rebus pro lege recipit, cum defuit lex. l. de quibus. 31. de legib. Terat. lib. de Corona Milit.

21. Gratia ab iure naturalis, q. et defensionis species. Clement. pastoralis. de re Medica. V. Wesembek. in paratib. ad. tt. de in ius vocand. n. 13. l. species. V. p. 1.

22. Rei capitalis condemnatio qui. V. l. 4. in pr. ff. si quis cautionib.

23. Contractus accessoriij tempore induunt naturam principalis contractus cui accedunt. Wesemb. in parat. ad. tt. de pactis. n. 2. in fin.

24. Bonus fidei contractus, eo bono et equo recipiunt interpretationem. l. 7. §. adeo autem. l. de Cognitione. 59. ff. de pactis. l. 3. de rescinden. Venditio sicuti stipulationes et iuramenta. l. ole. C. de non numerata pecunia. l. fin. ff. qui satisfare cogant. V. Jason. in. l. si comburent. n. 4. ff. de iurisdictione omnium iudicium.

25. Contractus stricti iuris, strictam recipiunt interpretationem, in quibus nihil actum intelligit, nisi qd. licet. Nobis comprehensum, aut expressum est. l. si repetendi. C. de conditione ob causam. addunt ad. in l. quidquid. 99. ff. de V. O. V. Wesembek. in parat. ad. tt. de pactis. n. 10.

26. In corruum unum pactum unius ad alterum extendat? disputat hoc quodlibet in l. si unius. 27. ff. de pactis. P. Wesembek. in paratit. ad cum et in no. ad medium. Vbi affirmat pactum alterius corruum prodere alteri corruo; qd. fact. alter repositum habet contra alterum; non autem nocere, qd. in re comuni socij conditionem, nemo potest facere deteriorem. l. unius. 34. ff. de servit. praeior. rubric. l. 2. de servit. et solimmodo ei, qui pepigit, nocet. l. si unius. 27. ff. de pact. l. in re comuni. ff. commun. praeior.
27. Confessio extrajudicialis ad damnationem non sufficit. ex Wesemb. de de transact. in l. si. hae. iudicialis, s. rom. v. Tortub. in apologet. c. 12.
28. In contractibus innominatis, poenitentia sive receptus a contractu non permittit, si data re vel opere contractus perfectus remanet. P. imp. qui notari. p. 568. constat Et hae. in testis ad l. quamvis. 39. c. de Transactio.
29. In contractibus innominatis, potest qui dedit poenitere, et condicere, qd. contra nihil accepit, quo obligatus remanet; tamen si adversarius paratus sit adimplere, qd. promittit, obligat illi conventionis exceptio. P. Wesemb. in parat. ad l. de transact. n. 7. in fin.
30. Contractus pene omnes ex hure gentium descendunt sive. Int. de iur. natur. Qui sunt iuris civilis, valde controversum est. Sunt qui putent quatuor esse; Stipulationem, de qua in d. de constituta. 9. Int. de Action. litterarum obligationem, de qua in l. Int. de literar. oblig. Emphyteusim, de qua d. adeo. 3. Int. de locat. et conductio. Et donationem propter nuptias, quam vocant sponsalitiarum largitatem. de qua in Nov. 119. ut sponsal. largit. in prin. Graeci interpretes, duos esse autemant, Emphyteusim, et Revocationem, quae potius dilatactus est, quam contractus. s. praeterca. 3. Int. quib. mod. tollit. Oblig. videantur graeci ad lib. 2. Baoidix. c. 1. p. 13. Espan. in explan. Int. de iur. natur. l. 2. in fin. putat olim duos solimmodo fuisse contractus civiles, stipulationem, et nomina, sive litterarum obligationem: De stipulatione constat ex d. p. 9. Int. de action. et l. an inutilis. 8. in fin. ff. de acceptilat. de nominibus similiter est certum, de quo contractus explicat in l. Int. de literar. obligat. Argumento est, qd. uterque fuerit solimmodo et civilibus verbis. s. 1. Int.

de V.O. et prin. ut de iur. obij. ut solent civiles. l. divus. ff. de in integ. reb. Hodie iure iustinianeo, videntur eorum esse contractus civiles, stipulatio et donatio propter nuptias, de qua est nov. 119. ut sponsal. lang. ca. 6. et aliud. 3. hnt. de donat. Ex H. Eisan. in Epistol. milit. ad §. 2. infra. de iur. nat.

31. Constitutiones Principum, sive statuta ut in l. statutis. 3. C. de sentent. ex pericul. reu. legis vim habent. §. 6. hnt. de iur. nat. l. 1. de Const. Princ. l. ult. C. de legib. Ca. potestas olim Romae data Romulo, et postea Imp. redacta et confirmata est. Huius legis Regis fragmenta videntur in antiquitatibus Georg. Fabricij. Varijs nominibus haec constitutiones appellantur: Fiebant namq. ab Imp. aut per Epistolam aut per Decretum, aut per Edictum. Interdum et alijs modis, ut mandatum, de quo est titul. ff. de mandatis Princip. et Orationes in Senatu habitae; quae orationes, et Senatusconsulta dicuntur. ut S.C. Orficianum, quod dicitur oratio Principis. l. penul. ff. ad S.C. Orfician. et eruditae Briff. expofuit. lib. 1. Select. antiq. iur. §. 1. Alias species facit author Eclog. ut Subscriptionem, interlocutionem de plano. Sed Epistola et subscriptio idem est, ut notat Gothofr. ad l. 1. §. 1. ff. de constit. Princip. Est namq. Epistola, Rescriptum Principis ad relationem alicuius magistratus, de re quapiam dubia, emissum. Inter ut praeter quae referantur in libro iuris, ut in l. capitalium. 28. §. Divus. 6. ff. de poenit. l. penul. ff. de iur. fisci. l. 48. de iudicij. §. si quis tutor. 9. hnt. de suspect. tutor. §. 1. de milit. ut §. si plures. 4. de fideiussor. plura videntur apud Plin. et Symmach. in Epistolis. Decretum est sententia Principis inter duas partes, de quarum ipse, causa cognita, iudicat et pronuntiat. Edicta, quae praedicere, et obiam ire rebus significat, sunt; quidquid extra naturam motus Principi statuit, ad honestatem et utilitatem subditorum: Haec voce praesens promulgabantur, quomodo multae h. ab Imp. fiebant, et edictum P. Hadriani, de quo in C. de Edicto P. Hadriani, et P. Marci, in §. ult. hnt. de Vocatione. Chitum nihil dubium est quin omnes subditos teneat perpetuo, ni ad alia lege abrogetur.

Decretum et Epistola, ad exemplum trahit^r vigorem legis obinens, nisi personale sit, quia tunc personam non credit, sed iura cum cancellat. l. 1. ff. de constit. Princip. l. 2. et 3. c. delegib. et constit. princip. l. 1. ff. de iur. natur. Ideo ex Theopila et interpretib. ad d. l. 6. ff. de iur. natur. v. 7. pag. 88.

32. Cognationum divisio, patet ex Theoph. instit. 1. de Nuptijs. §. 1. ex §. 1. inst. de legit. agn. cas.

33. Cognatio naturalis dupliciter considerat^r, vel plane naturalis, ut in nuptijs et delictis, in quibus serviliter cognatio considerat^r. l. adoptib. 1. §. servile. 2. ff. de rit. nupt. vel civilis propter iura inter cives Rom. communia tan civilia quam iuris gentium: Et hae, media capitis diminutione tollit^r, ut deportatione, puta in Successionibus et testib. 7. sunt quidam. 17 ff. de poenis. et maxima. l. is qui. 2. ff. unde cognati. l. 1. §. 4. l. 2. §. 2. ad d. c. Tertull. l. 6. c. de suis et leg. Et hae sufficiunt ad interpretationem. §. fin. inst. de Capitis dimin. et. l. quod atinet. 32. de R. iur. Ex Eiphan. in explanat. ad. d. l. 6.

34. Crimina morte reorum extinguunt^r. l. et si. 2. l. si is quem. 3. c. si reus vel actor accus. mort. fuer. §. Sed si suspecti. 8. inst. de hup. tutor. ubi v. Balduin. Hocom. et Eiphan.

35. Condictio non solum contra fures dat^r, sed contra quolibet alios possessores. §. si tamen. 28. in fin. inst. de R. divrs. Obstat. l. ult. in fin. ff. usufr. quemad. caveat. ubi dicit^r neminem posse rem suam condicere nisi a fure. Dicendum a fure condici condictione furtiva; et ita dicit^r accipi. d. l. ult. ab alijs possessorib. condictione

sine causa; et etiam à fure; et ita loquitur. d. s. 26. et Imp. in l. mala. 3. C. de condictio. ex lege et sine causa. Eiphon. in explanation. ad. inst. in d. s. si tamen. 26.

36. De castratis et Eunuchis. V. Alitatum. lib. 7. parerg. q. 23. qui Lepidam tradit historiam ex Lucebrando Diacono Tiernensi. lib. 4. q. 4. et de poena eorum qui castrabuntur, vel castrari passi sunt. V. 1. 3. §. item cuius familia. 4. l. 4. idem Divus Adrianus. 2. ff. ad leg. Cornel. de Sicijs et veneficis. V. Max. lib. 7. q. 7. Praefilium in epist. ad Simplicianum, et Claudianum in Eutropio. 1. 465. Dionem in vita Traiani de specu Hierapolitano. et apud Am. Marcell. lib. 23. V. item de poena eorum. l. iudici. 16. C. de iudic. 1. 2. et 2. C. de Eunuchis.

37. Conditiones impossibiles de natura, confensu hanc sunt: Herculi clavam è manibus ferre. Iovi fulmen et

38. Cetero litis facta per debitorem, creditori valida est; et creditor legitimus usq. ad finem causam ducere potest. Cuiusda. de iur. 102. n. 30.

39. Capturam personæ, in aliquibus casibus, etiam privato lex permittit, ut si caperem debitorem fugientem, seu suspectum de fuga. l. ait Pretor. 10. §. si debitorem meum. 16. ff. que in fraud. credit. vel offendentem aliquem, quia licet offenso ipsum capere. l. nullus. 12. C. de iudic. vel falsum monetarium. l. unus. C. de falsa moneta. vel desertorem militis, latronem publicum, raptorem virginis, furem manifestum, et alios similes, de quib. in 4. C. quando liceat unumque sine iudice se vindicare &c. V. Gaudinum in lib. maleficior.

Sub H° de citation. H° et nota quod citatio. V° quo dixi J. lit. O .
n. 37.

21. Citatio non est necessaria, quando pars reperitur in iudicio, tempore quo se possit defendere; quia eo modo satisfactum est legi, quae ad hunc effectum solemnitatem citationis introduxit; Et praesumitur citatum fuisse, ut tenet Archidia. in Ep. proposuisti. 182. dist. quem sequitur Abbas in d. Ep. col. pen. et Sebast. Vantius, de nullit. sent. ex defectu citatio. n. 16. Maxime cum ista solemnitas relaxetur per remem. equipolens, ut determinavit Bart. Pald. Angel. in l. ff. de in ius vocando. per l. de uno quoque. 47. de re iudicata Vantius cum plurib. alijs, ubi f. n. 17. Cum ad comparendum in iudicio, et se defendendum, si voluerit; non autem ad deliberandum fieri solet. Igitur qualitercumque pars ibi fuerit; satisfactum est legi, cum de modo non curetur, ubi si finis habeatur. Pald. qui communem usquequentem et veram opinionem tenet in add. ad specul. in H° de reo. in verbo, qui habeat ius vocandi, et per eundem in l. si accusatoris. col. 2. H° in glo. fuit ibi praesens. C. de accusatio. Abbas in Ep. tenor. in pm. extra. de sentent. et re iudi. Vant. ubi f. n. 18. opine Cravetta conf. 4. n. 25

Similiter citatio non est necessaria, quando coram et notorium est reo nullam competere defensionem; cum quod aliquo invito fieri potest, possit fieri ipso absente. l. qui potest 26. de reg. iur. Cum alijs in proposito adductis per Deci. cons. 698. Alex. conf. 130. V° Vantium. ubi f. n. 20. 21. et in plurib. alijs casib. quos tradit Philip. Posti. lib. 1. comm. opin. Conchil. 43. ubi ponit 124. Ant. Nicellis. in concord. glossar. concord. 52. a n. 224. ponit 115. Marfil. in repetit. l. 47. de re iudi. 60. Maranta. in H° de citatione. 31.

Citatus qui semel comparuit, et iterum citandus est; si hoc est difficile, quia est homo irreperibilis, nec habet domum permanentem, seu habitat in suburbij; ad instantiam partis adversæ cogi potest per iudicem, ut eligat locum in civitate et loco iudicij, ubi comode citari possit. ex Angel. in l. qui ante kalendas. 13. del. o. Part. in extravaganti. ad reprehendum. in verb. per edictum. col. fin. Panorm. in ep. fin. in tercia col. in fine. de dilation. Badius. ubi §. n. 117.

Citandus, qui ob potentiam suam, aut suorum, tunc nec libere potest citari, nec ad eius domum accedere; eo quod ipse citandus per se, vel quoquo modo per alios executionem citationis impediret: cum ipsimet sibi ipsi impedimento sint ne personaliter nec domi citentur; et absentia, aut potentia illorum alteri obesse non debeat, ut ait l. 2. in pr. C. de annali. exceptione. per edictum in pr. causa et in loco publico citandus est, eo quod ad eius noticiam verisimiliter possit pervenire. Clem. causam 3. de electione et electi potest. Clem. 1. de iudicij. Clem. uni. §. si vero. de foro compet. Part. l. 3. §. ex quib. causis maiore. N. Gaill. lib. 1. obs. 57. Abbat. conf. 99. n. 2. ex quo Smith. vol. 2. decif. 157. n. 9.

Citari potest reus extra territorium iudicis citantis. N. Holt. in cap. sane. de for. comp. Jo. Andr. in cap. Romana. §. contrahentes. eod. §. in 6. Dummodo iudex sit, aut ratione contractus, aut delicti; aut reus subditus sit ratione officij, aut territorij. Clem. pastoralis. N. denique. de re iudic. l. omnes. 33. §. verum si apparitor. §. C. de episcopis et clericis. l. 2. C. de off. Pref. Urbis. Part. et Præb. in d. l. omnes. 37. Wuxmeyer. tom. 1. obs. lib. 9. obs. 9. Gaill. cum plurib. alijs

lib. 1. obf. 56. in fine. Ex eo, quia citatio non habetur pro actu
iudiciali, et si fundamentum et principium iudicij. Sicut in rem veni-
unt 20. §. petiam u. de petit. hered. Maxime supradicta procedunt,
si citatio facta sit in territorio ipsius Principis, etiam si sit extra
territorium iudicis. Bart. in d. l. omnes. 23. et in exorav. ad repri-
mendum. Sabiet. in d. l. omnes. 33. Bald. in d. l. omnes. 33. et
in l. executorum. C. de execut. rei iudi. Albrad. Conf. 85. Sandin.
tract. de maleficijs. rubr. ubi puniatur delinquens, quem V. et Rebuff.
tom. 2. tract. de liter. requirit. gloss. 3. in 2. valet sicut si effectus
in eius proprio territorio, arg. tex. in l. 2. C. ubi in rem actio.
l. nulli. de iudicij. Bart. in exorav. ad repimendum §. per
edictum. col. ult. Aretin. Confil. 88. Jason in l. cum quidam.
col. ult. et in l. fin. de iura. omni. iudi. Adde, quod Ar-
bitr. per mentium vel epistolam extra territorium existentem seum
potest citare l. interpellatur. §. 1. et l. diem profecti. §. de arbitri.
Et quod Canonici, etiam per concanonium absentem citantur.
cap. cum nobis olim. de electione. cap. tunc, et cap. ex tunc.
de clericis non resident. speculat. in 4. de comp. ind. iudi.
§. 1. sed quis. de byris in d. l. omnes. 23. §. 1. verum §. C. de
episcop. et clericis.

40. Confitens sponte, et mendaciter, delictum à se commissum esse: puniri non debet, nisi prius verificatum fuerit corpus delicti. V. Juyl. Rend. in cap. Raynieri. de testamentis. §. innotuit. l. exon. 347. quia non audietur perire volens. l. non carum. ff. de appellat. Misà ex tali mendacissima confessione, speravit impetrare gratiam, vel utilitatem: ut de Amalechita est exemplum supradicti. lib. 1. Reg. Ep. et de Notario afferente, se publicasse et recepisse testamentum falsum; et ut falsum impetrata abolitione à Rege, episcopus deusis Senatus The. Sorani, relato à Juyl. Rend. ubi §. n. 351. et ab Ant. Columb. de contr. criminal. n. 204. in fin. Bald. in l. 1. C. de poena iudic. qui male iudicabit. et ibidem Eleffa.

41. Confessio vera et expressa potest neque ad sententiam impugnari de errore. x. l. 23. C. de cap. fin. de confessione. l. error. C. de iuris et facti ignor. et si vultis ad leg. Agri. l. 1. §. de probare contrarium, audietur. l. inde Veratius. §. fin. ff. ad l. Aquil. etiam post sententiam. l. 1. §. fin. de questio. Sed quando revocat suam confessionem, debet reddere causam revocationis. A. Columb. de controvers. criminal. n. 221. et 229.

42. Clericus potest esse advocatus, coram omnibus iudicibus in Regno Aragon. obs. 1. de advocatis; et si delinquit in off. potest puniri et privari per iudicium secularem. D. obs. 1. V. Molin. §. advocatus. vers. advocacionis officium. Et Portol. in Scholys. d. 1. §. advocatus. exn. 2. usq. ad 26. De iure communi, regulariter, non potest. cap. 1. de postulando; preterquam in casibus ibi exceptis: scilicet quando propriam causam, aut Ecclesie sue defendit; aut misericordiam personarum, que proprias causas tueri non possunt; aut si inedia et egestate laborat; quum in tali casu sibi liceat proprijs manibus ex artificio victum querere, multo melius ex off. advocacionis.

Supradicta hec intelliguntur de clero subdatione, et de clericis
 alij sufficiens beneficium habentibus, ad sui ipsius congruam alime-
 niam. Clerici autem simplices in minoribus sacris constituti, qui
 nullum Cœlesiasticum beneficium habent; quum nec ritibus Cœlestibus
 neque insistentiâ divinum officiorum alligati sint, et in eo status
 sint ut uxorem ducere possint. Ep. 7. de clericis coniugat. Ep. cum ep. co.
 34. de electione. in 6. merito non prohibentur coram quocumque iudice
 Advocatoris officium exercere.

U. circa istam disputationem, an clerici sint admittendi in officio
 advocati. l. repetita. C. de Episcopis et clericis. Ep. 1. 15. quest. 2. cap.
 1. de postulando, iuncto cum Ep. non liceat. 2. de prebend. et dignit.
 Poxol. ad Motin. U. advocatus. n. 2. 8. 9. 10

43. Clericus advocatus in suo officio vel exercitio delinquens, qua poena
 feriatur? U. Diaz in pract. Ep. 55. et seqq. Panormit. in cap. sed
 nec. de clericis vel monachi. Caval. in contic. Marchi. lib. 3. tit. 20.

42. Clericus in sacris constitutus, advocati officium exercere non
 potest, in casibus in quibus de iure communi advocari pro-
 hibetur; non obstante statuto aut consuetudine in contrarium
 extante: quia tale statutum seu consuetudo statum Cœlestis ledit:
 ideo nec valere debet, nec clerici eius virtute ceteri sunt. arg. tex.
 in Ep. 1. de consuetud. et Ep. irrefragabili. de off. ordinarij.

V. Postal. ad Mohin. H. advocatus. ex n. 22. iug. ad 25.

44. Chirographum privatum, seu scriptura privata, an fidem faciat?
 V. Covarr. op. in per tot. preset. quest. Menoch. de arbitrar.
 in regis Aragon. fidem non facit. nec illius ratione
 indeo tenetur indicare, preterquam in casibus contentis in for.
 un. ff. ut de iur. non possit probari per literas sigillatas. et
 in obl. 10. de fide iur. Si vero non excedit quantitatem
 40. Solidos: parum, plusve minus, potest indeo, ex consuetudine
 Regni executioni demandare Mohin. in repertor. ff. albaranam
 privata. V. l. scripturas. ii. C. qui potior. in sig. et ibi ff.

45. Contemnens, ut superius, sciens, literas prohibitionis curialem iudicis
 aut non obtemperans. poenis criminalibus subiacet. l. un. ff. si quis
 ius dicenti non obtemper. Quandoque sciens leges, speminent Regial
 prohibitiones, poena capitali plectitur. l. 1. §. 7. ad fin. C. de off. Praef. Praet.
 Africae. tanquam sacrilegus. l. 1. C. ut dignit. ordo servetur. lib. 12.

46. Casus omittitur in lege, non et in ea comprehendendus: immo videtur
 exceptus à lege, nec Lex est ad eum extendendus. Ulpian. in
 lib. ad leg. Juliam et Papi. in l. si verò. 62. §. de viro. 9. ff.
 Solutio maximo. V. Jo. de Mania in Ep. Joani. de his quæ vi metus-
 ve causa fiunt.

21. Citatio non est necessaria, quando sequat eum habere noticiam actionis
 in eum innotente. V. Decium conf. 222. n. 3. V. teno principaliter.
 et facit Pothol. ad Molin. V. apprehensio. l. n. 42.

47. Contumacia appellare non potest à sententia contra eum prolata,
 l. et post editum. 73. §. ult. ff. de iudicij. V. Ex consensu. 23.
 §. ult. de appellat. et relation. Cujat. 25. obs. 38.

5. Consuetudo, etiam mala, excusat delinquentem à poena. glo. in Ep.
 venerabilis. de consuetud. Roman. sing. 19. claud. de Seybellio.
 lib. 2. in pr. n. 40. ff. Solutio maximo. Menoch. tom. 1. Confil. 37.
 ep. 109. et de arbit. iud. lib. 2. Ep. ult. n. 9. et 10. V. plura
 apud Tirag. de poenis temper. causa 42. Farn. de poen. temper.
 quest. 95. Sed non à peccato. Sesse. decis. 68. n. 49. et glif. in Ep. cum
 venerabilis. de consuetud. ubi PP. et alij.

48. Confessus iniuste pleneque, habetur per prohibitum si eam docem.
 §. es autem tempore ff. soluto matrim. et ex ea. Franchois deuf.
 310. n. 2. Fontan. de pactis nuptial. cl. 6. gl. 3. ap. 1. m. 5.
 Menoch. de arbit. casu. 211. a. n. 7. Crespi. Obs. 69. n. 32. et 33.
 et facti iniuriam l. 1. §. permittitur. ff. de aqua cotida et ubi.
 Bart. et Angel. et cum alijs primat. Castillo 2. conor. §. 9. n. 53.
 49. Civis, et nobilis ex privilegio factus, includitur in privilegio ge-
 neraliter loquente de cure. Cephal. lib. 4. conf. 451. a. n. 16. 8.
 Surd. conf. 437. n. 1. lib. 3.

50. Clerici tenentur contribuere principi seculari in tributa, gabelas, fisco, im-
 positiones, et collectas &c. universo populo impostas in casu
 ardua necessitatis, et manifesta utilitatis Republice. V. tract. Euth.
 Octami, de potestate Ecclesiastica et Seculari, qui exat tom. 1.
 Monarchia Ecclesiastica. Melchior. Goldast. V. clar. Gouldeum
 de potestate Regia in Ecclesia, p. 659. in pro. qui tract. exat d.
 tom. 1. Monarchia Ecclesiastica. et pag. 651. lin. 13.

51. comprobare, et contribuere ius, differunt inter se: Nam comprobare, et
 in usum assumere ius naturale et gentium, et ius
 aliquod civile de novo condere. Procer. disput. civil. classe 1. disp. 3.
 thesse. i. v. l. pen. §. explicitio. de varijs et exponend. cognit. §. 1.
 ubi Wesembec. instit. de obligationib.

31. Constitutiones principum in duplici sunt differentia: generales, speciales, aut personales. l. 1. §. ult. de constit. princip. §. 6. ff. plane. instit. de iure natur. Generales, communiter ad omnes et universos cives pertinent. ut sunt Edicta, quae perpetui iuris vim habent. dicitur p. 499. Aliquando ad omnes eiusdem conditionis personas, vel corpora spectant. Cujas. lib. 15. obf. 8. et in singulari dicitur in l. 16. ff. de legibus. ut in privilegio doctorum, de quo in ff. C. de privilegiis doctor. in privilegio Fisci, de quo in ff. C. de privilegio Fisci. in privilegio scholarum, de quibus in ff. C. de privilegio scholar. lib. 12. in privilegio domus Augusta, vel rei privatae, quae traduntur ff. 24. lib. 5. Cod. et in privilegio militum. Boer. et Frischen in addition. classe 1. disput. civil. 3. thes. 26. et 27. Idem Frischen in tract. de bello et duello. lib. 1. §. 19. et seqq. Speciales, sive personales dicuntur, quae fiunt ratione alicuius certae personae, vel plurimum, in praesens tempus, et quidem sine exemplo, ut quisquam alius eo iure non possit. Boer. ubi §. thes. 28. quorum exempla extant in §. 6. ff. plane. instit. de iure natur. §. foeminae. 10. instit. de adoptione. §. 1. ad fin. instit. quibus modis ius patri potest. solvit. §. excois. 5. ff. de hoc quidem. instit. de hered. qualitat. et difer. l. 1. §. ult. ff. de constit. Princip. l. 5. §. ult. de captivis et postlimin. rever. l. ult. de legatione. l. ex facto. 43. in pr. ff. de vulg. et pupil. l. neque Dorotheum. §. 1. C. de decurion. lib. 10.

52. Confilijs DD. an verò Lecturis plus fidei sit tribuendum. V. Bentur.
de l'alent in parton. litigiolo. 2. Ep. §. n. 31. Plus Lecturis, in quibus
veritas magis recitat. Kotier de iurid. p. 1. g. 9. n. 7.

5. Confuetudo ut firmetur, quatuor requisita habere debet. Tacitus populi consen-
sus, absque communi deliberatione, et sine scriptura, quibusdam tan-
tum actibus, rebus ipsis, et factis firmatur. l. de quibus 32. ff. de legibus.
Eail. lib. 2. obs. 31. n. 9. Minfing. cent. 6. obs. 42. n. 12. et obs. 22.
Plurimi anni, qui ad minus decennium, quando est proter ius; si
verò contra ius, quadraginta debent esse. Eail. et Minfing. ubi supra.
Donec p. comment. Ep. 10. Frequens observatio: scilicet in eo tempore pra-
finitum, quae duobus conformibus, sive homogenijs actibus, iudicialibus,
vel extra iudicialibus includitur; dummodò ita celebres et notorij sint,
ut verosimiliter in populi noticiam venerint, et de eius tacito consensu
constare possit: alias plures erunt necessarij, sicut terminandi ex iudicis
discretionem. l. 3. c. de edificijs privati. l. 1. c. quae sit longa confuetudo.
Barcol. in l. de quibus 32. ff. de legibus. in 2. lectura n. 12. et ibi Jafon. n. 51.
Panorm. in Ep. fin. n. 13. extra de confuetud. Eail. et Minfing. ubi §. Resol.
ad tit. 3. et 4. lib. 1. ff. n. 3. Menoch. de arbitrarij. lib. 2. casu 81. n. 4. Mar-
card. de probation. vol. 1. conclus. 424. expon. 15. ad 20. arg. l. 1. §. ult.
de iure deliber. et l. mora 32. in pr. de iurjuris. Adde l. 34. et 35.
de legibus. Et Quar. ad tit. ff. de legibus. n. 11. Probabilis ratio, quae est
proter ius, aut saltem omnino et manifeste non refragatur divino,
aut naturali iure. Ep. ult. extra de confuetud. Ep. 1. de iure iurando
in 6. Nov. 134. Ep. 1. Eail. et Minfing. ubi §. Vasqui. de successio.
creat. lib. 1. §. 2. n. 7. Super quod si emergerit dubium, iudicis ar-
bitrio et discretionem committatur. Menoch. ubi §. casu 82. Eail. ubi §.

V^o: Procer. classe 1. disput. civil. 4. ex thes. 4. ad 14. et ibi notata
à Jo. Jacobs Frischen. 90.

52. *Confuetudo*, cum sit facti. §. 1. de confuet. in 6. et facta non presumant,
Sed probanda sint. l. quecumque. 15. §. fin. ff. de publiciana in rem actio.
l. un. c. de mand. princip. l. 1. c. de probation. l. afferentis 10. c. de
non numer. pecun. l. 9. c. de collation. Ideo qui confuetudinem fundat
sua intentionem, plerumque eam probare tenetur. l. 1. c. que sit longa
confuet. Mascard. de probation. vol. 1. conclus. 423. n. 19. et 20. Hinc
notoria sit confuetudo, quo casu nec allegatione indiget, in tribunali
iudicis petiti. V^o: Caffan. in confuetud. Burgund. fol. 3. Nimsing. cent. 5.
obf. 88. et obf. 96. n. 7. Jo. Jacob. Frischen ad Procer. clas. 1. disp. 4. th. 14.
Quomodo autem probetur, et quomodo sint articuli probationis huiusce for-
mandi. V^o: apud Schultes lib. 2. quæstio. 56. 77. et 78. et Procer. et Frischen
ubi §. th. 15. 16. 17. et 18.

53. *Capitis deminutio* triplex est, maxima, mediâ, et minima: ideo quia caput
civile hominis constat tribus rebus, libertate, civitate, et familia. l. ult. ff.
de capite minutis: quæ omnia tractat Procer. classe 1. disp. 6. ex th. 16. ad
finem, et absolute Althuf. in Prolog. lib. 2. Ep. 9. ex n. 1. Hinc descendit
quod per capitis deminutionem maximam et mediâ, amittitur ius cognationis:
intantum quod nec manumissus, nec relicta eam recipiat. l. si qui. 7. ff. unde
cognati. §. quod autem. 6. instit. de capite deminut. Hoc inquam, quo ad suc-
cessionem et hereditatem hereditariam: non quo ad impediendum matrimonium; quia
cognationem requirit. §. l. liberius. 8. ff. de ritu nuptiar. §. illud. 10. instit. de
nuptijs. ergo plena.

54. *Causa similis*, que dicitur? V. Panormit. in Ep. causam que de iudicio.

55. *Causa commissa* à Rege, vel à Papa, appellatione, aut recusatione remota, iudicis suspecti, secundum glossam leg. aperiffimi l. 6. c. de iudicio. nihilominus appellari potest à sententia, aut iudex recusari, quando causa est legitima, et in iure expressa, non autem si dubia speculat. in c. 1. de recusatio. §. iam. H. quod si causa committatur. V. plura apud lison. in d. l. 16. n. 17. 18. et 19.

56. *Capitulum eripiens* ex manibus familie lege Julia maiestatis tenetur. l. cuiusque 4. ff. ad leg. Juli. maest. Quam dicitur vincula, qua utitur d. l. 4. accipitur pro manibus satellitum: et qui in eis sunt in vinculis et in custodia esse dicuntur. l. 1. iuncta l. in eos. ff. de custod. reor. - additionator ad Euid. Papæ, decis. 579. H. in crimine lege maiestatis. V. Farin. quest. crimin. lib. 5. quest. 32. n. 3.

57. Criminalis causa, concurrent cum civili, uti prejudicialis, ante civilem iudi-
 canda est. ex Histon. Laurentio, de iur. 10. et Fainat. in praxi. quest. 100. n. 62.
 et 66. aut Crespi. obs. 9. quest. 5. in fin. Heigio quest. 39. exp. 40. Carpov.
 in praxi crimin. quest. 108. n. 56.

58. Condicio, qua ad profens, vel ad praeteritum tempus refertur, proprie condicio non est;
 quippe profens intentio eam efficit puram, si id sit, et ita de habeat, quod
 condicione continetur. l. condicio 100. de verb. oblig. l. cum ad profens. 37. de
 rebus creditis. In conditiones 6. inst. de verb. oblig. v. sequum ad d. l. 100.
 et contrarium tenent Pezi. conf. 487. n. 6. par. 4. Schrad. conf. 40. n. 34.
 tom. 1. varior. Confilior. J. cor. Germania. et in tract. de fensis. par. 9. q. 4.
 n. 107. Pzerlich. par. 5. conclus. 59. n. 23. Fain. lib. 3. praxi crimin. quest. 105.
 inspectio. 2. n. 330. et seq. Minsing. deead. 1. conf. 7. n. 23. Ex Bocero clas. 4.
 disp. 4. et. 28. et ibi Jo. Jaco. Puzos.

59. Conatus delicti, etsi sit atrocior, et indirectus actus passionis delicti,
 V. Memoch. non punitur eadem poena, qua punitur delictum; etiam si puniatur
 lib. 2. de eadem lege. Felin. in q. ex hitoris. 11. n. 24. v. secunda. de constitutio.
 arbit. causa 360. 361. et in q. inquisitionis. 21. n. 10. v. secunda. de acceleratio. Maran.
 et Jos. Ludov. q. part. speculi aurei. in pr. n. 65. et 70. Franat. decis. 2. n. 8. in
 decis. lucensi. sine. clasus d. fm. quest. 92. v. sicut tamen. Marfilus conf. 105. n. 1.
 15. exp. 23. Joseph. Ludov. decis. 15. exp. 28. ad 43. Fainat. in praxi crimin.
 temp. causa. quest. 123. n. 77. Aloysius Piccini tom. 1. collect. 89. Pentaz. conf. 274.
 37. 38. 39. n. 8. vol. 2. ex quo Fain. conf. 114. n. 4. vol. 2. crimin. et n. 24.
 Videatur contra l. quisquis. 5. in pr. c. ad leg. juli. maiest. et l. sunt
 quaedam. 9. ff. de excoherd. criminib.

60. *Causa*, quid significet? seu quid contineat dictio hec? *De in*
q. forus. in pr. A. causa. del. signif. ubi P. ifidor. ait causam
appellari, que proponitur; inditium, dum dicitur; et tam finitur, iustitia.
Montes. decis. 24. n. 1. et 10.
21. *Citatio*, si potest, debet fieri *facie ad faciem*; sin autem non potest
 sequi *seus*, debet fieri ad domum rei. *For. 3. de solutionib.*
demonstrando citationem familiaribus ipsius; adijcendo etiam ad
portas domus edictum seu literas citatorias, vel ad vultas
Ecclesie, aut fori, aut per loca publica voce processit; ut eo
modo intelligatur verosimiliter posse pervenire ~~verosimiliter~~ citatio-
*rem in notitiam rei. *Q.* que s. adnotatur: in super citatio fit*
equipolens, quia solum requiritur ut ad notitiam rei pervenire
*possit, ut dixi; de quo, et quomodo videtur pervenisse *V.**
*apud Symonem Publicium ad consuetudines Albernie *l.* 22. art. 4*
Cavalin. miloquio 842.

*Citatio generalis, que? *V.* plura apud Boetium conf. 12. per *l.* 22. ad*

94.

61. Culpa, quomodo adscribitur et imputetur iudicibus, si iniustitiam
faciant. V. apud Bald. in ep. 1. §. iudicet. n. 1. et de pace tenenda
et iuram. firmanda.

21. Citatio, etsi inutiliter sit facta, ex noticia citandi
convalescat. Freva. ad Bail. conclus. 55.

21. Citatus ad certam causam, in iudicio comparens,
de alia respondere tenetur: quia effectus citationis
est comparitio. Bail. lib. 1. obj. si. n. 7. Freva. conclus. 51.
confid. 1.

52. Convenitur reus in causa civili, si contra actorem excipiat de crimine
publico; veluti si contra agentem ex falso instrumento, excipiat de
crimine falsi. iudex in causa civili supercedere debet, donec criminalis
finitur, ut praesentiat. l. 2. §. si public. 4. ad leg. int. de adulterijs.
l. ubi. c. ad leg. cor. de fal. l. ult. c. de ord. iudicis. l. siquidem. 20.
c. de iniurijs. P. Heig. quest. 39. n. 40. et 42. Wlci. dissect. Scholasticar.
3. Carpov. cum alijs. in propi. crimin. quest. 108. n. 56.

62. Carcer privatus, habet locum defors, quando debitor non est sol-
vendo, et creditor eum capite tanquam in pignus. For. un. 4.
de custod. debitor. Vt. contra, apud Brun. de cess. bon. q. 21. prin.

21. Citatus comparens in iudicio, non potest recedere, nec reverti
ad domum, vel ad alium locum quo tendere voluerit, ^{abique} ep.
licentia iudicis citantis. _{si postquam} de electione in 6. quia videtur a iure
monetur, ne recedat illicitiatur. Riccius de iur. 135. n. 27. et 28.
part. 1.

63. Criminaliter procedi non potest, ubi non adest delict. ex Gasco
 decif. Pedim. 137. n. 16. Parin. conf. 114. n. 10. vol. 2. crimin. vel
 tantum ubi adest culpa, que mitius puniri debet. Ant. Mach. n. de
 crimin. in prolegomenis. c. 1. n. 2. dixi J. fol. 115. V. surd. conf.
 33. n. 31.

64. Copia liberata à notariis, si est in aliquo diversa ab originali,
 non attenditur, sed solum scriptura originalis. Ad. communiter
 in Buch. si quis in aliquo. C. de edendo. Joseph. Ludovif. decif.
 Lucasfi 13. n. 11. V. J. fol. 531. n. 40.

65. Culpa lata, levis, et levissima, que tibi et in quo differant inter se?
 V. Christ. decif. 156. n. 10. vol. 2. ubi etiam quid casus fornicatus
 quando, et quos obligant. V. Christ. vol. 2. decif. 157. V. Parin.
 in propi crimin. g. 87. et 88. ubi plura more suo concessit.

Causa quilibet levis, sive iniusta temperat poenam. V.

plura apud Tiraq. de poenis temp. causa 43. quia excusatur
 à dolo. V. gl' in q. cum venerabilis H. integrat. de consuetudine
 Mensch. de arbitrar. casu 480. n. 97. Farinus par. 7. dicitur. 1.

65. Leniti, ob enormitatem facinoris possunt à iudice seculari
 puniri. V. Tiraq. de poenis temp. causa 49. n. 28. etiam
 citra degradationem. n. 32. An. Robert. 1. rer. indicat. Ep. 6. fol.
 90. 91. 92. Paramo de origine S. inquisit. lib. 3. q. 9. n. 115. Decian.
 vol. 2. cons. 82. V. Joa. de Arco. in singulari suo 29. incipiente,
 volo citi. & Peyger in Thesuro. H. clericus. n. 79. Lacc. Potos. ad
 Molin. H. clericus. in v. competentiar. q. 9. per totam. Et Cortiada de iur.
 21. ep. 86. ad 102. Anald. de iurisdic. p. 3. H. un. Ep. 2. ep. 64.
 Fain. q. 123. ep. 62. ad 69. Bern. Diaz. in pract. crimin. canonica. ep. 97.
 ubi igna. Lopez de Salgado, in additioni.

66. 9
Clandestina repromissiones et contractus, annullari debent.
de factis in contractu matrimonij et pactis dotalibus. V. christin.
vol. 2. deif. 118.

61. Culpa lata absolute potest remitti l. si ut circum s. d. interdum.
ff. commodati. l. contractus 22. ff. de Reg. iuris. ceteri ff. 98. n. 6.
ubi V. plura de dolo.

39. Capta facta ante provisionem de capiendis, in quibus casibus validetur per decreta
postea factam? V. in casu deif. Fran. Martin. 1061.

Confessiones quibus in casibus fieri debent ab officialibus, et qui
 tenentur respondere ad eas. *l. in for. 20. de apprehensio. Mohin.*
l. apprehensio. fol. 30. col. 4.

litteram .c. simple 7. ex fol. 630. et 5. fol. 36.

Donatio simpliciter prohibita, non censet prohibita donatio ad piam causam, sicut ex Baldo fideicommissum ad f. et sponsum. §. concurrens de rebus donation. inter vir. et uxorem.

2. Repetenti heredes institui non potuerunt, tamquam peregrini. l. i. C. de hered. instit. = Sed peregrini potuerunt, per fideicommissum capere. Resol. in §. i. inst. de fideicommissarij hereditat. et de repetenti.

3. Donatio moras causa naturam negotij, et contractus habet inter vir. et uxorem. l. sententia §. 2. ff. de mort. cau. donat. et Arnold. Vinium in §. i. inst. quib. n. et. perm. fac. et.

4. Fideicommissum consentiente patre, potest moras causa donare. l. tam in §. 25 ff. de mort. cau. donat. et communi ter. d. d. = Opp. l. i. §. i. de tutel. et rationib. lib. lib. q. qd argumentatio d. l. §. i. §. i. intelligenda est de patrifamil. que bona propria habet, sed tutari non potest propter certam et defectum iudicij, quod est pupillus, de quo. l. i. §. i. de tutel. et in d. l. §. i. in donatione filij fam. cum consensu patris, potius habenda est de n. pater donaret per interpretam personam filij. l. g. §. 2. ff. de donationib. et Arnold. Vinium in §. i. inst. quib. n. et. perm. fac. et. n. 2. et 3. et probat amplius, qd post donationem factam, potest postea eam rescindere pater. iuxta Barthol. in l. 2. §. i. de donationib. Angl. Joan. Fabr. et Vinium in d. §. i. inst. quib. n. et. perm. fac. et.

5. Relinquo aliteri delicti, praecipue in dolo capite damnato, prohibito equiparatur cap. Cyprian. in l. 6. §. pen. ff. de iniuris nupto. Sed relinquo delinquentis non dicitur. V. Wellbeck. in parat. ff. ex quib. causis maior. n. 7. in fin. et n. 11. ad fin. V. J. lit. R. n. 7.

6. Donationis presumpcio semper odiosa. l. cum de indebito. 25. Verf. sim vero. ff. de probationib. R. Fab. in rationali ad tex. in l. Responsum. 34. ff. de Negot. gestis.

7. Filias spurias tenet non solum pater abere, sed et potari vique ad quantitatem alimentorum. ex Bartolo in l. fin. n. 7. ff. de his quib. ut indig. Baldo in l. nec mater. n. 1. C. de iure dotium. Boerio de iur. 227 n. 12. Molina. lib. 2. de hispanor. prim. q. 25. n. 49. et ex alijs docuit Val. in ff. de iure suor. her. q. 1. n. 9. lib. 3. §. 1.

8. Verba, non dubito, inducunt fideicommissum. l. unum. 67. ff. de leg. 2. in §. ult. V. P. Valer. Diaz in repetitione ad l. 25. ff. de test. Celso. 1. n. 16. et l. alumij. 30. in pr. ff. de alim. legatib.

9. Delatores, sive Denunciatores antiquitus, quartam partem bonorum confiscatorum habebant, unde quadruplatores dicti. Catonius. in Epist. lib. 4. Plinij. pag. 231.

10. qui dominium alicuius rei in concessum, alteri tribuit, et ipse ad primarium alium non pertinere decernit, et in alterum transfert. l. si inter me. et te. §. de h. capti. rei iudicat. l. translatio. b. §. 1. l. qd. si. 7. l. rem legatam. 28. l. licet. 20. ff. de adimend. leg.

11. Deportati, mortuorum loco habent. l. 1. §. filium. 8. in fin. ff. de bon. pos. contr. tab.

12. Ex illis circumstantiis gradibus deferri potest hereditas, et ad eos, a quibus filius per exheredationem fuit exclusus. l. 3. §. filius. et leg. §. l. si primo. 8. l. si postumus. 14. h. et. l. 3. §. unde. et §. ult. cum. b. leg. et. l. per. a. de ini. rupt. l. non putavit. 8. §. 1. et §. si. ab uno. cum duobus leg. de contr. tab. et pluribus alijs. Notant III. in. d. l. 3. §. filius. vbi et Cap. et in. l. 1. c. de liber. preter. vbi et Siphacius. Alciat. 3. paradox. ep. 8. Donel. 6. Comm. ep. 12. P. Gregor. 44. Syntag. ep. 2. A. Fab. 8. Coni. ep. 20. cum pluribus. Val. relatis. 3. ff. de iur. iur. tract. 1. ep. ult. con. 1.

13. Delictum puniendum et geometrica proportione, ita ut poena tam congruat personae quam illius in quod commissum est. l. sacros. 6. ff. ad. l. Juliam. Adde §. pag. 443. n. 80. peccat. l. aut factus. b. l. mori. g. §. fin. ff. de poenis. V. Wesembek. in paratit. ad. tit. de l. Pedius. ff. iuris. et iur. n. 11. in medio. V. §. p. 443. n. 80. Facit l. edictum. Pius. 31. de mens. rui. ff. ad leg. corn. de fals. Craspi. sbj. 47. n. 28. et sbj. 36. n. 24. Authent. et neque omnes peregrini. in fine. c. comm. de successio. Deuteronom. ep. 25.

14. Diuturnitas quanto temporis spatio computet. V. Wesembek. in paratit. ad tit. de legib. n. 9. §. 3.

15. Quorum res, cum patet subinire l. 3 de adoption.

16. Dies termini, non computat in termino. V. l. 1. ff. si quis cautionib. Charar. deis. Gemet 51. n. 16.

17. Donatio, successioni junct St. l. si sibi. 17. ff. de pactis in fine ff. de pactis.

18. In Dubijs, interpretatio pro liberatione faciende St. l. arrianus. 47. de leg. et auon. l. 38. de re judicata. l. 99. de V.O. l. 5. de pactis. l. 129. de R. J. V. Weymbeck in parat. ad. ff. de pactis in fine et Gothofred. in notis ad. l. arrianus. 47.

19. Donatio, contractus stricti juris St. non boni fidei. l. cum qui. 22. ff. de donation. de reseruius, et Estif. notat in hac lege, de donationibus priorum stricti accipi-

20. Dolo in contractibus, quasi permissio. l. in causis. 17. ff. de minor. Dolo animi, l. 1. ff. de dolo. l. 165. ff. de eo per quem factum est. ybi Gothofred. notat.

21. Donatio in extraneum heredem collata, reuocatur ad utilitatem tuorum. l. tale pactum. 40. in fine. vbi Gothofred.

22. Ex iurto confesso mediante epistola, conuictus potest reuocari. l. emptor. 47. ff. de iur. et ff. de pactis. V. quid notari. l. l. c. n. 44.

23. Præci Principis, et Magistratus, dispensata iniquis est; Nam Principis, vim legis habet, dirimens similes controversias. l. 1. ff. de Const. Princip. l. 2. 3. et 12. ff. de del. et const. Prin. l. 6. tit. de iur. natur. Theoph. ibid. Magistratus, eam tantum de qua agit, ac interdum nec eam quidem, si intercesserit appellatio. Theoph. ubi s. p. 27. et p. 300.

24. Pessiones Subiniani, quæ? Proprio nomine vocantur quinquaginta eius constitutiones, quibus veterum Romanorum controversias decidit; Sive ut ipse ait, antiqui iuris altercationes placavit. De quibus in §. 4. tit. de libertin. V. ad eas commentaria Merily. Franc. Aqueh, et singulis.

25. Dominus, pro possessore positus est. in l. si per. 32. de usurpatio. et usurario. V. ibid. Cuiat. notat Ephen. in §. ii. tit. de R. divis. Quia effectus dominij, est possessio. Unde amittens possessionem, in effectum dicitur amittere dominium. V. Mol. et apprensis. fol. 29. col. 1. ad medium. Ep. saepe exp. de restitut. spoliator. ubi Od. v. n. 34.

26. Dominia rerum duobus modis acquiruntur. hi sunt vel naturales, sive iuris gentium, vel civiles. §. singular. ii. Inst. de R. dirif. l. 2. ff. de acq. rer. do. Naturales, sive iuris gentium modi, quot sunt, non satis constat. Theophr. initio tit. de libus corpor. et incorp. 19. commemorat: Continues. lib. 1. disp. 13. subtilius eos distinguit in 23. Giphon. in explan. ad d. §. ii. Inst. de R. dirif. solummodo 12. enumerat, qui sunt Occupatio sive captura animalium, spolia hostium, inventa in litore, factura animalium, alluvio, insula, species, confessio, superficies, possessio bonae fidei, The-saurus, traditio: ad quos 12. modos referri possunt cetera aliorum II. subdivisiones. Civiles enim sunt hodie quinque, Usucapio, longi temporis possessio, sive praescriptio, donatio, legatum, et fideicommissum. Qui verius ad tres revocari possunt; Usucapionem, Donationem, et Legatum. Hi sunt modi acquirendi rerum singularium. Universitatis vero quatuor. Aditio hereditatis, agnitio bonorum possessionis, adrogatio, et addictio bonorum servandarum libertatum causa. Alij septem modi erant antiquitus acquirendi dominium, rerum singularium, ^{quinque} hodie inusitati: Traditio ex iure gentium, sive manipulatio ex iure Quiritium. teste Ulp. in frag. tit. 19. §. singularium. Emptio sub Corona, de qua Fabianus Natus. apud Gell. 7. cap. 4. et Varron. de R. L. 2. cap. 10. huius accrescendi, de quo in §. erat olim. 4. Inst. de donation. adjudicatio, quae hodie quoque est in usu, §. ult. Inst. de off. iudicis, licet olim erat species acquisitionis singularis. teste Ulp. in frag. d. tit. 19. §. 1. et §. adjudicatione: Hodie etsi non minus quam olim adjudicatione transfert dominium, ut constat ex d. §. ult. non adnumerat modis acquirendi dominij; fortasse quia sententia haec iudicis quae dicitur adjudicatio, potius declarat quam transferat dominium. Foris, de quo Cicero. 3. officior. licet hic modus erat publicus plerumque. ut in primis constitutionibus Civitatem, cum divideret

torritorium in capita civium, que partes dicuntur sortis: Quo nunc inter-
 dum in iure utitur ad dividendas hereditates. l. si quis sunt. s. f. fam. her-
 ciscunde; et potius videtur esse sortis declaratio, quam adquisitio domi-
 nij, ut et de adiudicatione dixi. Reliqui duo pertinent ad adquisitio-
 nem honoris per universitatem, et sunt. Emptio sub hasta, et auctione
 seu sectione publica, et redactio liberæ mulieris in servitutem. Hæc
 ex hph. in explanat. ad l. singulorum. in Inst. de R. divif.

17. Delictum privilegiatum, trahit ad se non privilegiatum; et qui est iudex
 illius, est et iudex alterius. V. Sequens. decis. 224. caput. decis. 122. A.
 Fab. in Codice. et. de iudic. 26. definitione. Capitul. de Pontonib.
 libro 2. §. 58. n. 4. et seqq.
18. Delegatus Papæ, potest subdelegare Doctore iuris utriusq. Etiam si non
 habeat dignitatem præter Doctoralem. V. in Ep. si pro debilitate.
 de off. delegati.
19. Potius nomine, in materia adiosa et retringibili, non comprehenditur
 in Regno Aragon. nisi forma dotis, id est, donatio propter nup-
 tias. V. for. s. de iure dotium. iuncto cum obs. 52. Cuius. et.
 et Molin. in reposit. §. adulterium. in p.
20. Delinquentes asecratos, sive quidatos, per iudicium, punire,
 prohibitio est. V. Albenicum in obs. observandum. in fine. §. de off.
 Præsid. Fr. Perant. de visitatione. ep. 3. n. 13.

31. De delictis iudicum et officialium ex mandatis, quae tamquam privata persona committuntur; si tempore officij fuerint commissa, an cognoscere valeat iudex syndicator? Fr. Prerog. de verificatione Ep. 3. n. 23. tenet quod sic. [V. contron. f. fol. 348. n. 35.] et Ep. 26. n. 99. Magn. defens. Ep. 23. n. ult.
32. Dominium, quando dicitur incidere deduci, aut quando principiter. V. apud Lambanc. de deposition. tertium. exp. 124. et def.
33. Reversio ratione materiae non facit incidere rem in commissio, quia non est causa commissandi. V. Bald. in Auth. qui rem. C. de sacrosanctis Ecclesijs. Molin. in Repertor. H. apprehensio. fol. 27. col. 2. in fine. quis probare tenetur. V. f. fol. 27.
34. Dominij effectus est possessio. Unde amittens possessionem rei, in effectu dicitur amittere dominium. Ep. Saep. de rebus. spoliator. in extra. ubi DD. V. f. n. 28.
35. Defectus formae reddit actum nullum. l. 1. §. si quis ita. cum ibi notatis. ff. del. oblig. Viri f. pag. 73. n. 2.
36. Dies, annus, et Locus debet apponi in omni instrumento, ut fidem faciat. notant DD. in Ep. 1. de fide instrum. Baroch. Bertazol. tom. 2. conf. 543. n. 1. ubi in additionibus eius filius Claud. Bertazol. p. m. 519. col. 6. Nisi exprimeatur alio certo modo inevitabili; ut puta, die quo fuit coronatus Pontifex. N. in Roma, vel die quo Rex Hispaniar. accepit in uxorem Reginam N. vel alijs modis his similibus: Dummodo de tali facto, per testes aut instrumenta publica constet. Idem est si dicatur, secum fuit Caesar-Augustus die

die natiuitatis I. nostri Iefuchilli, anni 1663. sine appofitione
mensis; vel die sancti X. [etiam si sit ex eis festiuitatibus que
appellantur moxiriles et variant secundum cursum Lune] anni 1663;
quia raris certis appoficis, quum et die et mense certo celebent,
et ex publicis Cœlestis Kalendarijs liqueat de certitudine diei.

Ex Covarr. in l. dignis. §. si initium. n. 11. et 27. ff. de Edendo
tenet Claud. Pestazol. ubi §. Quum paria sint aliquid esse
certum per se, vel per relationem ad aliud. l. ubi autem. §.

illud. ff. de l. obli. l. certum. ff. si certum petatur. ubi notantur.
Et pro validitate actus solet fieri interpretatio. l. quoties
de rebus dubijs. l. quoties. de obli. Quæ est circumstan-
tijs post notariis, diem, annum, et locum addere in proho-
collo obliuione omiffum, sine iudicis decreto, sed propria autho-
ritate: Alios de falso tenentur. Nec expurgantur, afferendo ha-
beni consuetudinem non apponendi in instrumentis tempus et locum;
quia talis consuetudo non valet. Rota decis. 440 in antiquis

incipiente, utrum valeat consuetudo. Firmat cum pluribus alijs
Pestazol. in additionib. ubi §. l. pag. 519. col. 6. de §. pag. 9.
n. 39. V. Jof. Ludov. decis. Lucens. 13. n. 113 et ex n. 24.
ad 28. et n. 35. ad 44. ex Covarr. lib. 1. var. 12. n. 7.

V. Quin.
lib. 4. conf.
23. n. 2.
Jof. Ludov.
D. decis. 13.
n. 36. 37.

V. Palm.
in §. inor
dilector. de
fide instrum.
n. 32. ff.
Ludov. D. de
n. 39.
ad 28. et n. 35. ad 44.

37. Debita suspensus de fuga, peti potest a creditore ut capiatur,
 et iudex humane debet de captione discernere. An vero ad hoc
 requiratur humana informatio per medicum fidelem, an veri sufficiat
 aserio creditore cum iuramento firmato. questio et inter DD.
 de qua v. lason. in l. aperissim. 16. c. de iudicijs. n. 22. et
 deff. v. novate. 2. lit. c. n. 39. et 67.

38. Delinquentes, qui in committendis delictis abuterentur calce iustitiae, et
 publica auctoritate, graviter puniri debent. ad temp. in P. omnes. 33.
 §. preterea. 6. c. de Episcop. et clericis. et orabit Pavin. part. 1.
 propter criminal. quest. 32. n. 61. in fine. Ep. Albert. in 4. parte
 Statutorum quest. 36.

39. Decretum non debet consistere in aliquo iurisdictionis officio de iurisdic.
 omnium iudic. honestatem, et non necessitatem plerumque importat.
 inpt. temp. et gloss. fin. ubi Abbas, in fin. extr. de sponsacio. impub.
 in Ep. i. tract. l. anti. de nullit. sent. ex defectu iurisd. ordin. n. 95.

39. Decretum iudicis, etiam si non exet, profertur in antiquis contractibus,
 quia non est de substantia, sed imò qualitas. Secus vero mandatum.
 deesse de inhibitionib. Ep. 5. §. 2. n. 32. dixi 7. pag. 143.

23. Decretum vix dici potest, quod causa cognitionem requirit. Ep. l. ne quidquam. §. ubi
 decretum. ff. de off. Procons. Hieron. laur. decis. Aron. 27. n. 7. in fine.

40. Delegatus à principe ad aliquam causam, non potest intineri à locum-tenente generali principis, nec ab eo causam evocare; quia tanquam specialis delegatus, maior est in ea causa, quam locum-tenens generalis. Ep. studuisti, et ibi Innocen. Anthon. imola, Bellam. Panormit. et alij D. de off. delegati. tradit. cum plurib. alijs Porcol. ad Mohin. ff. evocatio. n. 17.

Tamen si deliquerit, potest puniri à iudice ordinario. v. J. fol. 678-

41. Domini vasalorum et locorum Regni Arago. iurisdictionem criminalem habent usurpatam et praescriptam à Domino Rege in locis suis. Obs. item notandum. 10. ff. de privilegijs militum. ideo debent esse solliciti et vigiles in ea exercenda; nam si negligentes fuerint in ea admittenda, vel in nominando iudices ordinarios, aut officiales, Potent D. Rex tanquam origo et fons totius iurisdictionis, in vim supremae et primae regalis, tam rationem tam civilem, quam criminalem, ut pote quia in tota sua ditione habet de iure fundatam suam intentionem: sed ad hoc erit opus ut procedat requisitio ab aliqua partium litigantium. Abbas in Ep. irreproabili. expo. de off. ordina. innocen. in ep. licet ex suscepto. expo. de foro compet. Mohin. ff. perhorrescentia. fol. 251. col. 2. v. D. quae refert Porcol. ibid. n. 10. et notata J. fol. 500. n. 23.

42. Delinquit in officio qui facit quod facere non debet, et
 qui omittit quod omittere non debet. Ex l. tutor qui
 repertorium ff. de adm. tutor. l. sola. ad l. falcid.
 Craveta conf. 75. n. 6. docet Menoch. tom. 1. conf. 37. n. 108.

43. Dignitates et preheminentia, cognoscuntur et distinguuntur
 maiores et preheminentiores ab alijs, in ordine lateris
 que nominantur, et scutorum quibus decorantur. Ad in
 l. ff. de statu hom. et in l. si certum petatur. Eversar. in
 loco ab ordine rubricar. ubi refert singularem doctrinam
 Bartoli. videm Barta. in l. imperium ff. de iurisdic. omni-
 medi. et conf. 51. n. 85. D. Alonso Carrillo en el orijen
 de la dignidad de Grande de Castilla. discursos 1. x. 9. ad
 marginem.

dignitates constituit et inventare potest confuenda et
 usus communis, adeo et in omni successione perpetua
 in familia. Id. in l. Aethiops ff. de her. qui not.
 infam. Alex. Ludovis. decif. 482. ubi Beltramus. Gratia.
 discip. for. III. n. 74. Dr. O. Ronso Carrillo en el origen
 de la dignidad de Grande. discipulo. I. n. 20. y 21. ad mar-
 ginem.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

44. Dolus iam solvitur per conf., incidit in poenam sectionis istius.
 Sed quid ad hoc requiratur? V. Farin. conf. 114. ex n. 44.
 et ab eo relator, vol. 2. criminal. et n. 59.

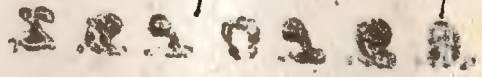
20. Dolus, etiam potest purgari actione civili mandati, vel negotio-
 rum gestorum, tamen competit criminalis actio de dolo,
 ex qua potest imponi poena extraordinaria. Quando
 et in quibus casibus hoc procedat, V. Farin. conf. 114.
 per totum, maxime n. 61.

Dolus committitur ab eo qui obscure loquitur, et infidiosè diffinulat.
 l. ea que commendandi. §. fin. de contrah. emptio. Chitt. vol. 2.
 decis. 118. n. 5.

20. De dolo V. plura apud Farin. quest. 89.

28. Dolus, vel ut bonus, vel malus. Ubi in l. 1. §. non fuit autem. 3.
 ff. de dolo: Bonus dicitur cum quis contra rationem, hōmīnem
 machinatur, aut intercepte d. §. 3. vel alium ab aliis malo rebus.
 Chirton. de inf. lib. n. 2. tit. 2. et generaliter accipitur pro omni
 abutū et solerā, quā sibi et satellit, et prudentis comes,
 qua utimur in civili vita. sic O. Paulus usus fuit, ut ipse ait
 ad Corint. ep. 12. ff. 16. excluda omni fraude, calliditate,
 machinatione, et fallacia, qua utitur animo decipiendi alterum.
 Besol. ep. 7. de libat. iuris ex lib. 4. pandectar. Covar. 2. vari. ep. 3.
 n. 2. plures refert surd. conf. 373. n. 2. Doval. tom. 2. p. 116. ep. 8. n. 257.
 lib. 3.

Dolus malus est machinatio simulata alterius decipiendi causa.
 l. 1. §. 2. ff. de dolo. l. 7. §. 9. de pacis. et ideo ut malus et
 iniustus satellit, quia fit animo ^{et consilio} alterius decipiendi, quo
 machinatur perniciem et damnum alterius. Besol. ubi f. d. ep. 7.
 ideo semper in se continet calliditatem, fallaciam, et fraudem.
 que potius refidit in animo facientis, quam in re. ff. de i. §. 10
 de pacis. l. dolo malo. 3. de seruo corrupto. l. 1. §. 1. de actionib.
 empti. l. falsus. 43. §. 3. de furtis. Et in summa ut contrarius bono
 fidei. l. si dolo. §. c. de resind. vend. procedens ex mala, et ex
 perversa circumveniendi voluntate, ac proinde habet speciem

crimini. glos. in l. ff. de fideiussorib. christin. decis. 116.
 n. 3. et 4. ad 2. Ades ut verum verus, sed et presumptus,
 criminaliter puniri potest, etiam qd non cadat in speciale nomen
 delicti. V. Andre in thesauro iurisp. tit. 2. §. 33. et qd nullum cri-
 minale committitur sine dolo. V. Mathem tract. de crimin. in prolegom.
 Ep. 1. qua. 3. et 4.

Dolus quocumque sit? septem tradit species glos. et Bart. in l.
 quod se. 7. ff. de conditione. caus. dat.

Dolus in quo differat à fraude. V. Bart. in l. iniurgentium 7.
 §. 19. ff. de pacis. et inibi quod Nerua §. ff. de posito

Dolus an rectè dividatur in verum, et presumpum? Negat Ant.
 quem notat Bart. Math. 11. de crimin. in comm. ad et. ff. de pacis ep. 4. n. 10. cum
 in Auth. qui per
 de faurof. ceter. omnis dolus consistat in animo, et non possit probari nisi per con-
 iecturas, presumptiones, indicia, et argumenta. adde Schurf. cont. 3.
 conf. 52.

G. D. L. O. L. D. Z.

Potius et forte probatur coniectura suspensa (cum sit difficilis
 probatio ex eo quod pendet ab animo, ut supra dixi) presump-
 tionibus et argumentis. V. plures relatores à Christian. deiff. Belgica.
 186. n. 6. quibus adde surd. deiff. 216. expon. 13. ad 18. Anr. Ma-
 them in comm. ad ff. de Pomic. q. 4. n. 10. ides perant
 90. secundum declarationem ipsius qui actum fecit. Elsf. in §. sed
 iste ubi Jason n. 54. in tit. de accion. Ripa in l. admonendi.
 n. 122. ff. de iure iur. Menoch. de arbit. case 86. n. 6. surd.

de deiff. ad h. 23 30
 Leon deiff. valent. 9. expon. 5. post Marcand. Menoch. et alios.

Potius pluribus modis presumitur. 223 enumerat Lucas de Penna
 in l. quemadmodum. c. de agricolis et censuris. lib. 10. aliquos re-
 fert Craveca conf. 142. adde Bald. conf. 482. lib. 10. cuius meminit
 et conf. 35. Cesar. Marant. deiff. 9. p. 20. Christian. deiff. 186. vol. 2. Alex.
 conf. 124. col. penult. vol. 2. conf. 37. n. 9. except. obf. 5. n. 343.

Dolus in omni delicto presumitur in dicitur, l. 1. §. ad Leg.
Cornel. de sicar. cum similibus adductis per relatores à Honded.
conf. 105. n. 21. et 22. Varq. contr. illustr. lib. 1. ep. 18. n. 26.
Plamm. Charcar. de excent. sentent. in prefat. n. 84. Potius
quam casus. Ane. Fab. in Cod. et de probation. definit. 52.
Wesemb. conf. 156. Christ. decif. 116. n. 9. vol. 2.

Ades, ut si non intervenit dolus, et id probaverit accusatus,
delictum non est poena dignum. Ad communiter, et praecipue
Lafon in l. 1. ff. de Legib. post Tirag. et Plazam Menoch. conf.
28. n. 13. Durf. conf. 77. n. 9. Dipi. 5. fol. 96. n. 63. abbe
l. dicitur. 31. in fine. ff. ad Leg. cor. de fals.

Dolus in abstracto, et de poena sumptus, crimen est, et si non
cadat in speciale nomen delicti. l. 1. ubi communiter Ad. ff. de crim.
Falsis. Roman. conf. 191. n. 3. Cephal. conf. 26. n. 22. et alij.
relatores à Farin. q. 19. n. 29. et 39. Decian. conf. 32. n. 70. lib. 3.
ideo poena est dignus, et si extraordinaria. Beron. conf. 207.
n. 13. lib. 3. Menoch. 5. presump. 3. n. 2. et 16. Cell. Bergal.
tr. de dolo lib. 6. reg. 44. et si sit, ut communiter dicitur,
presumptus, post Tirag. Menoch. Cephal. et Decian. Farin. vol. 2.
conf. 178. n. 15.

+ per ea que
Dixi §. fol.
192 n. 13.

Dolus in abstracto, et quatenus deperit crimen et nunquam
 in dubio presumitur. Menoch. de presumpt. lib. 2. q. 48. et
 lib. 3. pres. 25. Bid. Doraz. lib. 1. ordin. col. 12121. Mascard. de
 probation. concl. 530. alia 532. cum sup. de d. conf. 10. n. 39.
 et ita alegari dolum, incumbit omni probandi. gloss. in
 §. super literis. 20. de rescript. in 6. in §. pignori, ad commu-
 niter recepta certe imola ibid. n. 8. Innocen. et Berolo.
 n. 70. Mant. de coniectur. ultra. volunt. vol. 2. n. 1.
 Surd. d. conf. 10. n. 40. et conf. 373. n. 4. Menoch. conf. 230.
 n. 46. et conf. 248. n. 11. vol. 3. Jo. Eusebio conf. 9. n. 7.
 V. O. Flechillam professor. Salin. in comm. ad d. §. super literis.
 n. 10. et n. 1. 10. c. de distract. pignor. Christin. decis. 116. n. 6. vol.
 2. ubi V.

A dolo excusat quolibet causa nedum iusta et legitima, sed et
 colorata, facta et beltrialis. Jese de inhibition. de p. 10. §. 2. n. 25.
 ex Ang. Erann. et Bursat. et ita fuit decisum in R. Aud. Ang.
 6. Februarij 1588 in process. Dom. Sil. S. criminali. V. Crave.
 conf. 2. per eos. et conf. 389. Honded. conf. 105. exp. 23. Coepi
 §. 26. n. 27. ex l. injur. 12. §. et generaliter ff. de liber. causa. Spidel.
 in sylloge. H. dolum. n. 54. Fain. in propi crim. §. 90.

Volunt expresse committere, et cum aliena iactura complectari,
 parum dicitur. *Hyman Cravata conf. 142. n. 12. Calcan. conf. 73.*

lib. 15. Zaf. conf. 4. n. 12. par. 1. Lari Montei decif. 13. n. 19.

quia dolo facit qui ex alterius iactura lucrum gaudet. *Nata.*

conf. 309. n. 200. Et ideo si expresse nulla possit sequi utilitas,

non presumitur dolus, tunc cum pluribus. *Sere. in responso, Syndicatus.*

Dolus in iudice multipliciter committitur, ut post plures notat

Magoni decif. Lucensi 98. n. 26.

Dolus à pluribus committitur omnes in solidum obligat,
 sed non culpa, ex *Molin. 3. part. tract. diuid. et indiuid.*

epn. 198. tradit Christin. vol. 2. decif. 156. n. 12. ep. l. in

Magistratu. 7. ff. de Magistr. conveni. tenet Craspi lib. 4. n. 69.

et lib. 84. fere per totam.

Polus ab utraque parte commissus quis tenetur? ff. christ. vol. 2.
decif. 183. n. 2.

Accionis de dolo nomen et abrogatum, tenent Papon. 3. notator. 9.
Bernard. Aucum. ad l. 5. superstitioe s. de dolo malo. ff. christin.
vol. 2. decif. 186. in fine.

Polus plures effectus operatur contra doloferum, et delinquentem.
uti in pluribus casibus relatis a Craver. conf. 192. et ff. christin.
decif. 187. epn. 4. vol. 2.

Polus unus, etsi regulariter non nocet alteri per se eligentes.
in pr. ff. de dolo. tamen hec regula fallit in pluribus casibus, ut
notat christin. vol. 2. decif. 118.

173.
 V. S. fol. 116. Delictum non presumitur, imò potius semper in dubio et su-
 menda interpretatio delicti exclusiva, ut late post scribentes
 in l. merito. ff. pro socio, notant plures relati et sequi à
 Marcor. de probation. conclus. 996. exp. 1. Menoch. de presump.
 lib. 5. pref. 2. exp. 1. et Farin. in praxi crim. quest. 85. exp. 1.
 Becno conf. 52. n. 13. et 18. vol. 1. Honded. conf. 100. n. 4. vol. 2.
 Eiusba. conf. 4. exp. 8. Adde. l. delum. c. de delo. l. quoties ff. qui
 delo. ff. de probation. l. cum creditor, ^{et l. qui injuria 557} de furtis. l. cum tale. §. Titio.
 de condition. et demonstr. Eiusba. conf. 81. exp. 2. Bertaz. conf. 57.
 n. 7. his. de Pena in l. quoties. n. 6. c. de exactor. tribuor. lib. 10. Probab. in polit.
 lib. 2. c. 21. n. 103. Licon. qq. pres. lib. 1. q. 28. can. 11. Decian. lib. 2. c. 2. n. 5.
 In delictis animus potius quam exitus, et impiciendus; et ideo
 v. S. fol. 123. n. 13. conuincam in re dubia et difficili probationis, id quod res favora-
 bilior est, et attendendum: ex Farin. in praxi crim. q. 87. n. 9.
 tenet Crespi sbj. 26. n. 25. 26. et 27. V. Cicero. lib. 2. Reckonior. et in orat.
 14. pro A. Cluencio. D. Iphidoro. Pelusiorum. lib. 2. epist. 289. et lib. 3. epist. 399.

+ l. 1. §. dicitur. l. 14. ff. ad leg. cornel. de sicar. late Farin. q. 18. n. 1. et
 Adde l. quod 9. 87. n. 6.
 respubli. 33. Cabal. resol. 294. n. 185. Menoch. conf. 214. n. 39. Ep. de occidendo.
 ff. de injur. l. 3. 23. q. 25. Carpozzi. in praxi crimin. q. 1. n. 17. 18.
 §. si quis dela. ff.
 de cubul. exhibiton.
 l. 1. ff. si familia
 fructum fecisse dic.

Nota quod supradicta regula est vera solummodo, quando omnino quis
 habet animum non delinquendi; quo casu non tenetur de exitu et veritate facti:
 Secus, si habuerit animum delinquendi; sed non tantum, quantum in effectu, et
 veritate facti: nam in hoc casu tenetur de omni exitu, et eventu. Carpozzi.
 ubi §. n. 54. ex Bart. in l. dicitur Adrianus. ff. ad leg. cornel. de sicar.
 Item Nota, quod in penis impositis ipso iure, solum exitus attenditur. Carpozzi.
 ubi proxime, ex Terraz. de revocand. donation. ff. reuocatur. n. 353. Ang. Arctin.
 or. de maleficio. in rubr. de homicidio. n. 8.

20. *Delus* non solum committitur in contractibus et testamentis,
 sed in legibus l. 1. in fine. ff. de delictis mali et met. except.
 quomodo hoc procedat et quando v. ff. concordantes, notata
 à Boehof. in d. l. 1. in fine. *Crepi* aliter sentit. sff. 1. à n. 189.
 ad 209. scil. quando per obreptionem, aut subreptionem cuius
 generalis aliqua lex et sancita et promulgata; vel quando
 defectus animus et intentio in condentibus legem

Delus in quo difert à culpa. v. *Crepi* sff. 4. n. 69. et
 sff. 84.

Volens facere ne presteat, non potest pareri. l. si unus 27. §.
 illud ubi stat. in rationali ff. de parer: quia pacta que ad
 delinquendum invitant, sunt improbanda. l. committitur 5. ff. de
 pactis dotat. incipit. l. 98. in l. et forte per cat.

Hoc inquam in committendo est certum. in omittendo potest
 remitti, ex glossa in l. si mora 2. ff. sol. matr. communiter apro-
 bata putant Sicutiq. de curdis part. 3. c. 14. n. 14. Padilla
 in l. cum acceptatorum 18. n. 4. c. de fideicom. Quomodo non
 sit verius, sed solum negligentis aut defidie. ex Farin.
 in fragm. crimin. 1. part. ff. de l. n. 181. ^{quia et presumpti} Aut ^{est} ommissione
 subsequatur aut possit subsequi, magnum damnum aut
 preiudicium Reipublice; Aut non sit omisio in officio
 publica autoritate et utilitate conthita. Cressi d. l. 98.
 ex n. 4. licet quod de curda et curon agens n. 15. non
 videatur mihi tatis firmum, supposito qd. dicit n. 2.

44. Debitum exactum in misericordiam debitoris exaltatoris, quando et
quomodo liberet debitorem? V. Christoph. Castilion. conf. 1. per
hoc Christin. vol. 2. deus. 117. n. 2. Crespi. off. 94.

26. Commium quibus modis probatur? quinque, dicit Speculator in eo
de iure emphiteosico §. 1. ff. quibus. 56. quem sequitur Molin.
ff. apprehensio. fol. 29. col. 1. ad med. V. de Pothol. et
in ff. dominium.

37. Debitus quis, non tenetur nisi in quantum facere potest. ex dudo
de alimentis. ff. 1. §. 78. Romano. deus. Marchia 16. et alijs pluribus.
V. apud Monachum de execut. in rebus. ff. 12. con. 51.

Debitus an possit opponere rem utiliori seu minori precio esse emptam,
ut cononem rescindat. V. de reator. ff. fol. 654. et 655.

45. Doctore profunctorie legens, de eius dicto non est curandum. ex Jaso. conf. 151.
V. ff. 275. col. 3. vol. 1. Alcia. de presumpt. reg. 1. pref. 51. n. 4. Menoch. conf. 93. n. 49.
n. 49. 50. Rol. conf. 39. n. 34. et conf. 44. in fine. vol. 2. et alijs plurib. Suro. conf. 10. n. 38.
et fol. 681. V. plura apud Hofald. in consilio. iuxta indicium. ff. doctore auctoritas.

13. In delictis ^{propositum, et animus.} semper est attendendum ~~principium, et origo.~~ l. si quis. 20.
C. de pign. V. fol. 33. et 119. et 508.

19. Donationes factae à Principe de consilio Senatorum, irritari nequeunt, nec
pretextu Lesionis. V. quae dixim. fol. 609.

Donationes, venditiones, et ceteri actus facti à Principe, et benemeritis,
vel facti mentione meritorum et servitiorum alicuius, maxime
speciali, irritari nequeunt, nec pretextu Lesionis. l. si quis. 38. ff.
de contrah. empt. ubi Bald. Bart. in l. 2. C. de recind. vend. ubi
Bald. q. 2. et Salicet. q. 8. Bart. immol. Rom. Alex. et Jaso. in
l. si quis cum aliter. de Ver. obli. Bal. in l. cum filius. §. pater.
de leg. 2. Peraz. cum plurib. diversis lignis. l. 1. glo. 18. n. 17. Natta
conf. 522. n. 13. vol. 3. Ant. Erati. de probat. concl. 2. n. 35. Fontan.
de pactis nupt. claus. 4. glo. 10. par. 2. n. 23. Castillo 3. contr. Ep. 89.
xon. 8. 6. et com. 7. Ep. 18. n. 49. Valenz. conf. 4. xon. 116.

Diffidare, et offensionem minari, et illi diffidatorem exponere. Et Bal. in l. 3. n. 3.
C. ad leg. Falciat. et Ange. conf. 14. n. 3. Wefemb. conf. 22. n. 5.

literam D. septe 7; ex fol. 676.

27. Evocatio, Simpliciter modo dicta, non intelligitur secundum forum,
 et pragmatico Regni, nisi de evocatione simpliciter. Evocatio per
 perhorrescentiam, quando aut plena voce, aut per dictionem
 cuiuslibet naturae, aut alia istius modi quae sit comprehensiva.
 ut in foro Defensor. de Vnicis, et for. Per quanto. 25. de
 apprehension. et alijs. Docet Mohin. h. evocatio. in prin. fol. 119. col. 2.
 ad fin.

Evocatio, in casu quocumque non potest, an valeat de confes-
 sationum? De consuetudine valet, sicut de iure Christiana
 tom. 1. decis. Belgicar. 259. n. 8.

Evocare potest iudex Regius causam captam coram Ecclesiastico
 si contingentia carere coram se ventilata sit. Et eo in casu
 inhiberi iudici ecclesiastico ne ulterius in ea cognoscat. ex
 Japon. lib. 1. tit. 5. de iurisd. tempor. arret. 14. et lib. 4. tit. 6.
 arret. 26. et lib. 7. tit. 7. arret. 27. Christianus lib. 1. decis.
 Belgicar. 259. n. 9.

Evocare possunt viduae, pupilli, et aliae miserabiles personae causas coram ordinario ceptas ad confessorium Principis, ante litem contestationem; vel post, si opposuerint exceptionem declinatoriam. V. Chabine. 60. 1. decis. Belg. 259. exp. 14. ad fin.

Paupere etiam possunt evocare causas, etiam post sententiam. V. decis. Rot. Com. 11. de receptis, Achil. de Grav.

29. Executio unica et sola, potest committi pluribus officialibus, et per eos omnes exequi, indicat for. Statimus. 10. de Supraannetarij.

Executiones plures si in uno loco factae fuerint à supraannetarij, vel Portarij & vel in pluribus locis circumvicinis, ad instantiam unius vel plurimum creditorum, pro quibuscumque executionibus quas in una die facere poterunt, executores et notarij, non possunt accipere nisi unam dietam et unicum salarium executionis, quod solvi debet per omnes creditores. V. haec et alia in foro 10. de supraannetarij. et eor. locumtenentib. et si metas taxationis, seu salarij eis à foro concessi exuperent, pibari debent officio, et duplum retineri.

128

ere pari. V. for. 13. eod. et. Christin. vol. 5. decis. Belgii
167. n. 13. adde for. 1. de aluagis. D. Regi.

30. Executio instrumenti p^{ro}pter quarentenas impediri potest si probatur dolus in credente, vel enormissima lesio in debitorie. V. Cressi sbf. 95. Item si debitor renuntiavit exceptioni lesionis aut doli. V. apud eundem ibid. n. 8. et 9.

12. Exceptio doli fieri ^{non} potest renunciari absolute: tamen potest ita, ne deducatur in via executiva, sed ordinaria. V. Ep. debito- res 6. de iure iur. Guido Pap. conf. 65. Petr. de post. Pin. Ep. 26. n. 31. Erassius de exceptio. in prel. n. 25. ex quibus Cressi sbf. 95. n. 8. et 9. et faciunt tradita apud eundem sbf. 98.

31. Exemplum sumptum è personis bonis fidei, et honorabilibus
 in delictis aliquando excusat à poena. L. quis sic fugitivus.
 §. apud Lavonem. ff. de delictis edicto. glos. in l. ticio fundus,
 ff. de actione. ff. sed quomodo. ff. de condit. et demonst. plura
 Titag. de pami temper. causa §. n. 26. Farin. quest. 90.

32. Emptores bene possunt actores, et officiales Rejij, rem pupili,
 vel fiscalem, per interpositam personam, dummodo iusto
 pretio, et nulla fraude emant. l. pupillus. §. item ipse. ff. sed
 si per interpositam, ff. de auctor. tutor. Bald. conf. 327. n. 7.
 vol. 4. Rum. conf. 142. n. 2. lib. 1. Jo. Franc. Pontec. conf. 49.
 per eos. V. Mensch. conf. 1174.

12. Exceptio seu modificatio unius aut alterius articuli, firmat regulam
 in universali et generico non excepto. l. quædam. §. denique. de
 fundo intr. glos. in rubr. de R. iur. in 6. ubi Dime. Bart. in l. 1.
 ff. eod. in fine, ubi Dime. n. 20. Cognol. n. 31. et 34. Bal. conf. 119. in
 pro. ff. secundo quia. et conf. 131. ff. super secundo. vol. 1.

Emere licet res minori pretio, quae sub conditione debentur, aut

fol. 608. sub casu, aut modo, si pecunia numerata emanat, ex quo
 licet, et iustus contractus reputatur, arg. l. si quis uxori § 3.
 in fine. ff. de furtis. probant Sanchez in respons. moral. lib. 1.
 q. 2. dub. 17. n. 4. Diana resol. moral. co. 1. tract. 8. de contr.
 resolutione. 49. ff. at licet haec sententia. Toulle ad procepta
 decalogi lib. 2. q. 20. dub. 10. n. 4. Molina de contract. disp.
 388. n. 8. Felician. de confib. co. 2. lib. 2. q. 1. n. 20. Arundano, eodem
 tract. q. 34. n. 38.

Sicut et difficultas in solutione, et dubius eventus rei.

Navar. in manuali q. 17. n. 230. et 231. Lesius de iustit. et iure
 lib. 2. q. 21. dub. 8. in pr. n. 64. Enciclerg. 1. canon. q. 39. n. 33.
 facit Alexander de Hoto conf. 45. in primo dubio n. 2. et 3.

Sicut et ea quae fit ad vitam ementis, propter interitum, quod
 iustificat contractum, et probum. l. de fideicommissis. c. de transactione
 ubi Cabrenf. Alex. n. 2. Deci. n. 4. Nata conf. 498.

vel post vitam Titij. l. si ea portione 14. l. si ea lege 17. c. de
 vitiis. l. sanimus. §. fin. c. de donatione. l. cum titio §. ff. ad
 leg. fal.

Enumerativa verba Papa, aut Principis, velata in verbis, bullis, rescriptis, aut privilegiis &c. an probent? questio est controversa apud PP. sed communis de probata distinctio est inter verba narrativa, et assertiva seu dispositiva.

Narrativa dicuntur, quae super eo quod principaliter agitur, non proferuntur principaliter; seu, quae non sunt in ipsa causa finali dispositionis. Assertiva seu dispositiva, sunt quae non incidenter proferuntur, sed principaliter, tuncq; finis dispositionis, seu in quibus intentio Papa, vel Principis fundatur. Priora non probant, licet opinione quorundam faciant, quale quale adri. viculum. Posteriora vero plene probant. V. Chokier de juridict. p. 1.

q. 9. n. 10. 11.

134

25. Error expressus iuris sententiam nullam reddit. ff. si expressus
ff. de appellatio.

Error expressus facti, ex actis processu profuens, similiter
sententiam iudicis nullam reddit, ex Cachera. Decis. Pedem.
142. n. 20. Sail. 2. sbf. 73. et pluribus alijs, notoriam et
communem esse, dicit. Sese Decis. 434. n. 80. et 81. et 82.
ex Mezon. decis. Lucens. 39.

Expensas litis et processus non tenetur refundere actor qui succubuit,
si habuit iustam causam litigandi. Ex Boffio ff. de accusation. cap. 27.
et Menoch. conf. 321. n. 34. Honded. conf. 112. n. 33.

27. Evocata causa, seu processu criminali, ad R. A. per viam perhorrescentia delinquens potest capi ubique locorum exiitatis, per officiales R. A. cum sola provisione appellatur; etiam si extra locum delicti, vel domicilij, (quorum respectu, seu consideratione, perhorrescentia impetrata exiitit) repositus fuerit. Et est ratio, quia cum R. A. iurisdictionem universalem habeat in toto Regno, introducta causa per evocationem; sive nondum introducta (quia forsam actor non obtulit libellum iudicii ordinarij) semper enim est delinquens intra limites sua iurisdictionis, dum est intra Regnum; quia R. A. non contrahit suam iurisdictionem, nec eius potestas, et iurisdictionis, coarctatur aut limitatur, subrogando se in locum iudicij ordinarij, et eius territorij; imò per evocationem non subrogatur in locum ordinarij, sed solum eis adimit iurisdictionem in causa evocata, eam attrahendo ad ampliozem circulum, seu sphaeram. Nam si solum subrogaretur in eorum locum, R. A. crimin. in processibus qui remittuntur à iudicibus ordinarijs, non posset delinquentes exiliare à toto Regno; solum enim posset exiliare à territorio iudicij remittentis. Ita enim intellectum fuit et dictum, à R. A. crim. et à Curia Just. Aragon. anno 1582. et 1583. in processu evocationis Augustini Claraco, contra Regidium Lopez et alios, ut refert Portol. ad Molin. H. evocatio. n. 51. et 52.

facit etiam l. in suis. n. in fin. ff. de lib. et post. et l. cum ratio. 7. Vof. ac ne iudicio. ff. de bonis damnator.

- 7 - Exhereditatio tollit iuramentum. l. 9. §. si filium. 2. ff. de lib. et post. l. 1. §. post. suus. 9. de iur. et legitimis. l. filium. 20. §. videmus. de bon. pos. contr. tab. et ibi P. Gothofred. et Cuj. lib. 29. quib. Pap. in l. scripto. 2. ff. unde liberi.
- 8 - Exhereditatio, iurata apud latios, tantummodo excludit ab hereditate filium, et post mortem patris. Effectum sortit. ut ex Cuj. in l. de lib. p. et. 4. de patria potest. notat. Val. de iure suor. her. c. 4. n. 2. et. 24.
- 9 - Exhereditatio tollit iuramentum. non vero patriam potestatem. quatenus ad hereditatem et successionem pertinet. V. Cuj. lib. 4. respons. Pap. in l. mortis. §. de Donat. inter. vir. et vxor. ex quo notat Val. d. c. 4. n. 2. et. 25. V. contras. in §. p. n. ad inst. et. de hupt. in pr.
- 10 - Exhereditatio vivo testatori virum non habet. V. Val. 3. Illy. sub. et. de iure suor. her. c. 4. n. 5.
- 11 - Exhereditatio pendet, ut subdistingat, ex additione hereditatis, tacitamq. illam conditionem habet, si heres institutus addiderit. l. si exheredatus. 10. ff. ad. v. c. Syllan. l. filium. 20. §. sed cum exhereditatio. de bon. pos. contr. l. si patronus. 12. §. Ex tit. de bon. libert. l. si quis. 68. de hered. inst. l. 3. §. filius. de liberis et postumis. V. Val. 3. Illy. vbi supra. n. 6.
- 12 - Exceptio daretur eue de regula. Val. 3. Illy. et. de iure suor. her. c. 5. n. 2.
- 13 - Exceptio comprobat regulam, a qua excipit et separat. l. quæsitum. 12. §. Item. respondet. 43. Vof. Deinde. ff. de Fund. inst. l. nam qd. liquida. 4. §. fin. ff. de pen. leg. l. cum ita. 63. in fin. de Condit. et demoustr.
- 14 - Exhereditari non possunt sui heredes, conditionaliter, sed pure, quamvis institui possint conditionaliter. l. 3. §. pure. ff. de liber. et post. l. sed sub conditione. 18. in pr. de bon. pos. contr. tab. l. si quis. 68. in fin. de her. inst. l. 1. §. quare. 3. de Vant. in poss. miterdo.

134

mitendo. Val. 3. lly. de hinc suor. her. ep. 5. n. 7. et seqq. Et ratio q̄ p̄ndente
Conditione p̄teritus reperit. Instituitur autem sub Conditione non intelligit, neque
reputat p̄teritus, q̄a credit testatorem magis suspensisse datationem, seu acqui-
sitionem, quam admississe: non credit p̄teritus p̄pter rationem Continuationis
hereditatis in filio. V. Val. v. b. f. Con. 9. et seqq.

15. Proprium est exordationis notare, et iniuriam inferre. l. 3. in pr. de lib. et post. l. non
putavit. 8. in pr. de Cont. tab. ita ut si contrarietate non fuerit non valeret. l. si
patronus. 12. §. si quis non malamente. 2. l. Paulus. 47. in pr. ff. de bon. lib. testor.
l. 4. de inoffic. test. l. multi. 18. de lib. et post. Val. de hinc suor. her. ep. 5. 22. V.
quz. notari. pag. 268.

16. Si pro Exordationis causa appositum sit Clogium aut Comertium, et filius probaverit,
tam falsam fuisse, inutilis erit Exordatio. l. si postumus. 14. §. vlt. de lib. et postum.
l. 1. §. Idem ait. 9. de Carbon. Cictis.

17. Ille filius credit ab omnib. gradibus Exordatus, qui ante omnes gradus, vel
inter ipsos gradus, aut post omnes, Exordatus proponit. l. 3. §. ante. et §. inter.
mes. §. in eo. de lib. et post. l. 1. §. de lib. p̄terit. l. 9. et §. part. 6. Statuit. Valen.
de hinc suor. her. ep. fin. tract. 1. con. 2.

18. Exordatus inter medias ipsas institutiones, vel ^{substitu} continuationes, non inter ipsos
gradus institutionis, vel substitutionis, non ab omnibus gradibus exclu-
ditur, sed ab illo, in quo Exordatus fuit. q̄a ad illum solum gra-
dum, credit testatorem retulisse, et a caritate Exordationem. l. 3. §. filius
de lib. et post. et arg. l. 2. de manumif. testor. V. Val. de hinc suor. her.
d. ep. vlt. con. 2.

19. Particula Et cetera quoniam vim habent. V. Bartol. in de Gallus. 29. §. idem ostendunt
2. et. §. 12. de lib. et post.

20. Nepos et filia, una emancipatione excoant de potestate patris, vel avi. l. Verum. 8.
§. 1. ff. de inuito ducto.

21. Exceptionem fori habens non cogit iurare, nec respondere interrogationi iudicis, nec posi-
tionibus adberarij. Ex latone. Gothofr. in l. tutor. 35. §. fin. ff. de iure iurando.

22. Consentire videtur, qui tacet; dummodo persona sit que contradicere possit. Theoph. in in-
stitution. 8. de Nupti. in fine principij. Unde venit interpretanda l. si ut proponis. §.
C. de Nupt. ubi matrimonium sine patris consensu, quod procedere debet ut iubet
hulinian. in pr. inst. de Nupt. contractum, haberi pro legitimo, si pater postea
consentiat. Sed hoc verum est ab initio consentes patris, ut de nuptijs in l. seq.
dicit. Consentit pater, quando cognitis rebus non contradicit, et tacitum hunc
consensum haberi pro legitimo; quemadmodum et in sponsalibus. l. in spon-
salibus. 7. §. 1. ff. de sponsalib. V. p. 136.

23. Filij possunt cogere parentes, ut eos emancipet, quando pater filium durius
trahat. l. ult. ff. si a parente quis fuer. manum. Item si pater leno filios
prostitueret velit. l. si lenones. 32. C. de Episcop. audi. 3. Si pater legatum
sibi relictum acceperit ea conditione, ut filium emancipet. l. si cui lega-
tum. 93. ff. de condit. et demonstr. 4. si quis a prodone adoptatus mi-
nor, petat se relieri in integrum. l. 3. §. si quis. 6. ff. de minor. 5. Si
impubes arrogatus, postea pater factus obdat talem arrogationem sibi
esse inutilem. l. nonnumquam. 32. et l. seq. ff. de adopcion. Alias filij
non possunt cogere parentes, ut eos emancipent. l. non potest. 31. de adopcio.

h. nec auct. q. e. de emancipat. liber. §. ult. int. quib. mod. ius potest. solv.

22. Excepe casum, quando pupillus contractit cum aliquo, et necessaria est auctoritas auctoris, tunc silentium tutoris pro tanta approbatione non est satis. Hinc ut tutor tutor dari non possit, quia auctoritatem praebere non potest, ut ait Paulus in l. i. in fin. de tutel. neque etiam surdus, quia tutor non tantum loqui sed et audire debeat.

24. Ecclesiarum immunitas nulla prociis temporibus, ante annuam
extat in l. 1. f. de his qui ad
eccles. confug. 397. quo primum promulgata fuit lex Arcadij et Honorij, ut ne servi
Ecclesias confugiunt, recipiant, donec ante debita umbrela persolverint,
et innocentia demonstrata delictum purgaverint. Hec ecclesiastici Praefules,
haec de re, legem aliquam sibi prescripserunt; cum certo scirent, Prin-
cipis id esse scaturire, et ab eo leges accipere: quod nec contarunt, nam
paulo post, anno scilicet 399. Concilium generale Aphricanum misit
Epigonium et Vincentium Episcopos ad Honorium Caes. qui sim-
pliciter peterent, ut iis qui ad ecclesias Aphricanas confugerunt, licet
delicta perpetrassent ab iis non exoraherent. Post supradictam legem,
idem Honorius cum Theodosio anno 414. generalim sanxit, in l. 2. c.
Cod. de his qui ad ecclesiam confug. nemini licere ad sacrosanctas
ecclesias confugientes abduere; et qui contra, id facere contassent, -
tamquam de mandatis crimine esse puniendos. Deinde idem Theodosius,
una cum Valentimano legem tulit, anno 432. ut si servus in ecclesiam
altariave armatus invenerit, eximie procius abstrahat, vel continuo domino
inducet, cui mox abstrahendi copia non neget. quae lex extat in l. 4. c. de
his qui ad ecclesiam confug. Postea imp. Marcianus edidit legem, seditonal

omnes, conclamationes, tumultum, et imperum, in sacrosanctis Cælesijs, et alijs
 venerabilibus locis, in quibus vota competere celebrari, vetans, ultimi suplicij
 pena proposita: Et enim, denunciamus, quod ead. Pal. hæc Leo imp. in l. 6.
 C. aud. d. anno 466. decessit lege per omnia loca valitura excepta Urbe
 Regia, in qua dixerit ipse, quævis res exigeret, presentanea contributa prætare:
 Nullos pennis de sacrosanctis Cælesijs expelli aut trahi, vel protrahi confugas,
 nec pro his Episcopos exigi, quæ ab ipsis debeant; ijs qui hoc malum ausi
 fuerint, capitali et ultimi suplicij animadversione plecendis. Uelimo Iustinus
 sanxit, auct. de mandatis princip. Collez, ne homicidæ, neq. adulteris, neq.
 virginum raptoribus, asylum Cælesiarum proficiat; immo, extrahi iubet, et
 suplicium eis inferri. Hæc sunt constitutiones Imp. quæ ad hæc rom. pro-
 trahunt; et quibus Cælesiasticis suam iurisdictionem timent; Sed si bene per-
 pendunt nihil pro Cælesijs. immunitate contribuant. Nam prima illa lex Aro-
 dij, promulgata anno a Christo nato. 397. quæ vocat in l. 1. C. de his qui ad Cæles-
 confij non alio expectat, quam ut abusus de facto inuenerit, morem
 virorum cælesiasticorum antiquat et damnat, qui religionis studio iudeos
 tuebant, ne soluerent quod deberent, et pro delictis non punirent. Quod sane
 cuique admirationi esse non debet. Secunda lex Honorij et Theodosij, lata
 anno. 414. quæ item est secunda d. 1. C. non tenet ad Magistratus, aut
 eos, qui reipublice personam gerunt, sed ad privata, ut et ceteræ leges omnes.
 Et pro comperto habent quisquis scierit, Romanos, hæc nec ministri nec he-
 tores fuerint, possideantur si creditores erant, aut iniuriam acceperant,
 posse reos ipsos rei capitalis, aut deriti, sortito collo in iudicium trahere:
 Quod cum in Cælesijs indecentes facerent, reosq. vi et impetu ab altaribus
 direllerent, et in eis raperent, in eos lata fuit lex. Nec alio sensu à P. Grego-
 rio, P. M. laudata est. lib. 11. ep. 12. Quod etiam constat epi ca l. Martiani,
 quæ hic adfert, et est s. d. 1. quæ de seditionis, turbantibus, ac tumultuosis

hanc sermo; non vero deique qui cum imperio aut potestate sunt, quibus pu-
 blica autoritate et iuris ordine utuntur. Quinta lex fuit, quae promulgata
 imp. Leo anno 466. et est septima h. u. quae formam et rationem externam
 Magistratibus praescripsit, Episcopi civitatem in qua ipse viveret, eo quod
 praesens posset prout res ipsa ferret, quidquid vellet statuere. Ostendens
 Ecclesiasticis viris in re ancipiti ac dubia, nullum omnino ius statuendi
 fuisse; immo cuncta ad Principem referri debere. Nec, si debitores
 ad Ecclesiam confugerint, pro eis Episcopus aut Clerici Creditibus sol-
 vere debeant; cum antea anno 392. lata fuerit lex Theodosij, quae est. i. c.
 Theod. de his qui ad Ecclesiam confug. quae iubebat, ne debitores in
 Ecclesia se celeri possent, et si Episcopi aut Clerici eos absconderent,
 pro eis tenerent. Nam multum mala consuetudo invaluerat, ut
 Fiscus administratores, reipublica reditus in se converterent, et ad
 Ecclesiam confugerent; quod et reliqui debitores fauebant. Clarus hoc
 patet ex eo quod anno 398. sicut Petrus Sarppe in tractatu de hunc
 aylos. p. 17. credimus, eodem imp. constitutum, acriter in Episco-
 pos iniret. cum Clerici atque Monachi, eo audacius progressi fuif-
 sent, ut res etiam ob perpetuata fauora neii destinatos, coacta vi,
 et armis, hinc inde eriperent. Cui rei, iustissima et severa lege
 obviatum itum est. Postea vero, decessis temporibus, cum multa
 Christianae provinciae se subtraxerint ab imperio Romano, et novae
 ubiq. erigebant principatus, et Principes, qui potestatem fauebant
 Praefulibus Ecclesiarum, ad leges statuendas, de eorum immunitate; quae
 modo Canonici vocantur, et sunt undecim in iuris Pontificij corpus
 reducti. Primus canon latus fuit à Nicolao P. M. eius nominis
 primo.

primo, qui est relatus in cap. sicut antiquitus. 6. Cauf. 17. quest. 4. Secundus est cap. miror. 8. eod. tertius, cap. reum 9. eod. quartus, cap. frater. 10. eod. quintus, cap. ad episcopos. 11. eod. sextus, est cap. metuentes. 32. eod. septimus. Ep. Vxor. 33. eod. octavus, est concilium Herdanse relatum in cap. nullus. 19. eod. nonus, est Triburiansis, in cap. si quis. 20. eod. decimus, est Toletanum relatum in cap. definiri. 35. eod. Undecimus, est concilium primum Aurelianense, relatum in cap. id conticimus. 36. eod. 17. quest. 4. Quibus constitutionibus multa sunt animadversione dignissima.

Primo, esse in iuris canonici corpus redactas, sine ulla temporis adhibita ratione: Nam constat earum primam esse Herdanse concilij, definiti anno 524. postquam Hispania a Romano Imperio se subtraxerant, ut idem P. Sarpus in tractatu de iure asylo. Ep. 1. tradit. Quo concilio factum est, ut Episcopi ij, qui certo sciebant ad quantum sua se extenderet autoritas, Caelestialis tantum viris imperarent, non autem ceteris, ut ex ipso met Canone clarissimum et curque obvium est. Sed post centum annos, Reges rogaverunt, ut laicos etiam includerent, et ob sacri loci reverentiam, Regis solum precati, et iuribus committerent, ut patet ex concilio Toletano

cap. 12. Tandem anno 681. omnibus commune decretum sanxerunt, tam caelestialis viros complectens, quam laicos. ^{et infra} qui canon est decimus ordine, ex ea quos 5. recitimus) Sed Regis consensu, adhibito: Quod in eius concilij libris particulariter expressum est. his ipis verbis: Consen-

pariter,
et iubente

tiente, gloriosissimo domino nostro Ervigio Rege hoc sanctum concilium definiri. sic habet Regia editio concilior. edita Parisijs. anno. 1644.

Secunda vero constitutio, si temporum seriem inspexerimus, est concilij Aurelianensis primi in G. 3. et 5. relata in d. q. id conticimus. 36. 17. quest. 4. quod celebratum fuit. Vi idus Junias, anni DXI. tempore Symachi -

Symmachi Pape XIII. Clodovei primi Francor. Regis evocatione, et infu:
 Cuius auctoritate firmatum fuit. Tertia Concilij Triburienfis, relata
 in d. q. i. qui contumax. 20. causa. 17. quest. 4. quod celebratum
 fuit, anno DCCCLXXXV. tempore Formosi Pape, imperante Arnul-
 pho, et pariter consentiente. Unde constat, hec leges, esse Imperatorum
 et Principum Latorum, eorum infu: sancita et promulgata, licet inter
 canones posita fuerint; sicut canon ille ex Capitulari Caroli Magni sanc-
 titus in redactione, quam dicunt, trium Gallie partium; relatus in d.
 q. i. rem. 9. l. i. quest. 4. quibus semper inesse confirmationem Principis.
 Et manifeste patet, etiam post inclinatum Occidentis Imperium, usque ad
 annum. 895. Celsiam immunitatem nullibi, nisi Latorum Principum
 legibus mixtam fuisse. Secundo animadvertendum est, ex canonibus
 supra relatis, duos esse, qui res ad Celsiam fugienti, nullum prestant
 refugium, nisi ea conditione, ut erroribus atque incommodis remedium
 adhibeat; et ipse, qui detrimentum, aut iniuriam accepit, satisfiat.
 Quod et P. Gregor. Pont. Max. lib. 1. epist. 8. equum iudicavit: et id, mi-
 rum in modum dicitur, ab eo, quod hinc temporibus, Celsiatici viri sibi
 arrogent. Ex ipse enim est unus ex concilio Tolitano, in d. cap. definiti-
 vi. 35. 17. quest. 4. ubi hec verba leguntur, in fine. Episcopi autem, qui
ad Celsiam confugium fecerunt, si iuxta priscorum canonum instituta
hi, qui eos repetunt, sacramenta reddiderint, et sacerdos Celsie ipsi-
us ab Celsia non abstraxerit foribus, aut fuga talium si evenerit,
sacerdoti querenda esse, aut damnorum sententia secundum electionem
Principis huiusmodi sacerdotibus irroganda. Licet, ut P. Innocentius ait,
 d. q. i. de iure agylor. Hec, ut moris est, textui contraria, declaret,

Principii verbum, id est, iudicii Cælestiarii; quod sine ingenti visu-
 menti cæco sane mentis legere potest. Tertio animadvertendum est, quin-
 canones esse, qui poenam excommunicationis stabunt: sed nullus eam
 irrogat de facto; ut scilicet ab abbas ab Cælesia, fit illis qui eum ex-
 ceptit divi Hieronimi, et Christi fidelium communione privatus. Immo sunt
 Canones, ut dicunt, ferenda sententia; ut postquam reus extractus fuerit,
 debeat Pontifex monere, et nisi fuerit restitutus ad Cælesiam, aut iusta causa
 detrahendi allata, tunc demum ad excommunicationis sententiam ferendam
 posse accedere. Quarto, epistolam Augustini nomine allatam, eiusdem
 cæte non esse, sicut et alia, que sancti illius nomine ferunt ad Basi-
 liam Comitem conscriptæ, et Bonifacii de Augustinum: quod satis superq.
 demonstrat ipsa scribendi ratio, et multo magis illa verba, spectabilis,
et magnifico, honore causa Comiti attributa, ad eius compertis consuetudine
 longe remota; nec ab ipso Augustino unquam adhibita in iis literis,
 que ad eundem Comitem perscripsit; inquit. Divus ille vir agit cum mo-
 destia maxima, non autem superbia, et arroganter, atq. imperiose. His su-
 pra dictis canonibus addenda sunt cap. inter alia 6. cap. Cælestis 9. cap.
 immunitatem. de immunitate Cælestiaria. que si ut sinceri, et prout
 verba expriment, adhibeant, nihil difficultatis supererit. Unde quando
 hæc leges et Canones immunitatem Cælestiæ concesserunt; non in omnibus casibus
 concesserunt, sed in tantum in quibus commiserationem movere, vel iusta
 excusatione defendi possunt; idque honeste ac tolerabilibus conditionibus; eos
 autem dilatare atq. extendere, nequaquam, nam nunquam, si id fieret,
 iustitia debitum finem obtineret, et non solum perpetrata facinora atque
 delicta, multa impunitaq. manerent; sed etiam novis, enormibusq. crimi-
 nibus aditus brevissimus aperiret; ita, ut qui ea perpetrare vellent,
 facilitate

facilitate allei, et securitate iurati; nihil tutum à coimino, vacuumve re-
 linquerent. Iustitia enim, et punitio sive vindictio delictorum, ad publicæ tran-
 quillitatis conservationem, si præceptis Dei parere cupimus, magis Deo Maximo
 grata est, quam Cælestis immunitas: et quamvis in hoc honore et reuerentia Deo
 præbetur: quoniam duo honorum genera ei tribuimus, altera à Deo ipso nobis con-
 tituta, quem a nobis se exigere declaravit; altera, quem nos ipsi habendum
 existimamus; quibus, nos ipsos utriusq. coneri, sacrosancta Cælesia declarabit.
 Sed nihil omnino, quando utroque probare non possumus, ipsi exæci parere
 debemus, quæ Deus mandavit, omnia ipsi quæ pendunt à nostra voluntate, si im-
 pedimento sint, quominus divina præcepta exequi possimus. Ut cum divi-
 num foret præceptum lege Moysæ: Parentibus opem ferre, et ex hominum pic-
 tate sponte inductum fuisset, Templo maxima dona largiri: Christus Dominus
 nos ter acerrime reprehendit Phariseos, eo quod impensius laudabant, ipsi qui
 in templo munera offerebant, quam qui gentilibus opem ferrebant, et subone-
 bant: Camque causam hinc illo et sanctissimi ore protulit; quod hoc scilicet
 divinum esset præceptum, illud humanum. Exploratum siquidem est, iustitia-
 am differre et expressè à Deo præcipi, eaq. Deum summum hominum sibi
 declarasse haberi; quæ si desit, ob id principibus ipsi signa atq. imperia
 auferenda, et in alios transferenda affirmat: Cuius doctrinæ innumeros
 sacrarum literar. locos videri possem adducere. Pariter affirmarem, Cælestium
 immunitatem, ad innocentiæ securitatem, et eorum qui iustam aliquam
 erroris excusationem afferre possunt, institutam fuisse: Principum legibus san-
 ctam, et cælestibus constitutionibus: ob reverentiam quæ prosequi deest,
 totum illum Deo sacrum: Sed non ut Cælesia ex orationis somibus, in sede-
 rum omnium receptacula, et latronum spectacula, sive infame asylum
 selector. hominum commutarent: Potiusq. ignominia Deum afficiamus, quam
 honore. Et ideo huiusmodi veri pures et Christianes, in tanta diversitate opinio-

num, praticare deuit, quod faciat Cœlesiæ immunitati, dummodo
 ne iulicium apprimat. Nunc ad idendum, utrum circuitus Cœlesie gaudeat
 immunitate? et dicendum Cœlesiam Metropolitana ad 40. passuum spa-
 tium prætere asylum; et Collegiata seu Parochialis ad 30. sicut et Domus
 Episcopi; dummodo intra civitatem vel castrorum moenia non sint. ut continet
 ex canone, quinquies. 17. quest. 4. ubi Archidiacono et alij. Il. l. g. in l. 1. ff. ad
 syl. n. 36. I. clar. quest. 30. Decian. l. 6. c. 29. s. 9. Parin. c. 26. s. 12.
 et in quibusdam civitatibus volunt Cœlesiæ præfules, quasquumq. Cœlesias
 immunitatis in obtinere, sed eas tantummodo, quæ continuis temporibus
 sanctissimum Eucharistia sacramentum habent; quia multi confisi immunitate
 Cœlesiarum, quodcumq. delictum perpetrare audent. ut ait, Covarruv. lib. 2. Var. 2.
 circa hoc, agit quæstio, an si quis ad Cœlesiam confugiens, et alia clausa
 inveniens, eius valis adhaerens, et licetores poterunt se, ab eodem delictori
 suo vero delinquens se protegi possint immunitate Cœlesie? Nevisquam, et
 licetores recte faciunt: quia cum Cœlesia, quæ est in civitate, nihil immuni-
 tatis habeat foris; reliquum est, ut tantum ea loca quæ intra sunt immu-
 nitate seos protegat: et nihil interesse inter parietes et alium clausum,
 cum pariter utraq. sint extra Cœlesiam. Quod ad Episcopi domum attinet,
 variant illi multi sunt, qui animadvertunt, statutum esse alio canone,
 ut Episcopus domum suam Cœlesie proximam et adherentem habeat: quoniam
 necessario intra 40. passuum spatium dare debemus; et si longius ab Cœlesia
 distet, nullam omnino immunitatem obtinere, pro certo continent: Si vero
 in civitatibus vel castris degat, nunquam ullam immunitatem habere
 poterit, cum nec circuitus 40. passuum ab Cœlesia, habeat, ut s. dixi.
 de Oldrad. conf. 55. Glosa in c. 2. constitutum. 17. quest. 4. Clarum. quest. 30.
 Decian. lib. 6. c. 29. s. 14. Parinae. quest. 26. n. 36. Covarruv. lib. 2. Var. c. 29.
 Deinde animadvertendum est: Cum, qui in loco sacro deliquit, licet leve,

nec atrocis facinus commiserit, loco eodem sacro non defendi: cap. ult. de
 immunitate Ecclesiast. Item, non gaudent privilegio immunitatis, qui in Ecclesi-
 am introit cum armis, vetitis legibus. Covarr. d. lib. 2. var. 20. §. 18. Clarum.
 d. quest. 30. Navar. c. 25. §. 2. 18. Nec furus, qui in Ecclesia furum fecerunt, aut
 cum re ablata in ipsam confugerunt. Covarr. d. loco. fo. de vice de immunit.
 §. 65. Confer. Coni. 20. Penae. q. 28. §. 6. Et possunt etiam a sacris
 locis abstrahi, si qui in Ecclesia crimina tractare audent, vel spondent; aut
 quodvis aliud genus negotij, legibus prohibicum exerceo, quod in ipsa delin-
 quunt. Et de sponsionibus, ut vocant, abest iam Dykt. V. P. M. declaratio;
 et in hac ratione supra dicta, veluti fundamento, innixa. Neque interest,
 sit delictum totum, perpetratum in Ecclesia, an extra Ecclesiam initium habue-
 rit, et in ipsa finem; vel e contra. Et simili modo, nec cum Ecclesia regit, qui
 stans in loco sacro, hominum foris existentem, sagitta, tormento bellico, aut
 alijs modis interficit, vel contra. Nec eos, qui delicta committunt ea spe,
 atque consilio, ut sacro loco se occant, ut expressè d. cap. ult. de imm. Ecclesi.
 prohibuit. Et cum hoc non possimus, nisi coniecturis decerni; quia mentes
 hominum, atq. consilia sunt omnino remota ab omnium oculis. Illi putant,
 eos credendos esse, qui statim ut facinus perpetrarunt, ad Ecclesiam fugiunt:
 Nam certum est, eos, qui de verum atq. statutum habent aliquod facinus
 committore; necessario statuendum videt, eisdem antea cogitasse, non solum
 quo modo securus possint committore, sed multo magis quoniam fugere
 debeant, ut sece tucant. Sicut, is qui de improviso fecit, cum nunquam
 ante de facinore cogitavit, ita quoq. nec de refugio quidem cogitasse videt.
 At quoniam coniecturae sunt admodum fallaces, et non facile distingui possit,
 an impetu quodam iracundie, vel potius consilio commissum delictum fue-
 rit; oportet iudicem ipsum cognoscere prudentia atq. ex sui animi sententia.
 quae non solum ardeant ad delictum mortis, sed ad omne delicti genus. V.
 Alciatum. pref. 33. n. 16. Menoch. pref. 10. §. 16. Anselm. de immunit. q. fin.

Mortis. lib. 1. c. 25. Suid. Papan. decif. 21. Nec sicarios, seu affaffinos, vel
 ij qui eos mittunt pacto, aut exhibito pretio quod expresse prohibet per
 canonem in cap. de homicidio in 6. sumpto ex Concilio generali Lugdunensi.
 Nec, qui per infidias, vel prodicionem hominem occidunt. cap. 1. de homicidio
 voluntas. V. Igneum in l. 1. ff. ad Sillan. Navarra. man. q. 25. p. 21. Prier. decif.
 109. n. 7. Covarr. d. lib. 2. var. q. 20. n. 5. Pann. lib. 28. s. 25. idque non
 solum in homicidio perfecto locum habet, sed et in tentato. Ad hunc locum
 pertinet questio, Utrum ij qui consulto facinus perpetrant, sine infidijs vel
 prodicione, id est veneno, delictum committant, et utrum in Ecclesia se tueri
 possint? Non est omnium eadem opinio. Covarru. d. de loco putat, posse hoc
 accidere, et tunc gaudere Ecclesie immunitate; sed communis opinio est contra.
 Et. ut sunt Guido Papa. decif. 121. Boerius. decif. 109. Alciatus. pref. 33. Hof.
 Ludovif. decif. 10. n. 31. Clarus. quest. 30. Sorrell. ad Bellugam. Martin.
 Navarra. Hau. man. q. 25. n. 21. quod comprobat, arctum Gallie, apud Papon.
 lib. 1. c. 18. 20. Farinasi. cap. 28. §. 9. et 23. decretum Reipublice Venetae. 8.
 Idus Februarij. anni. 1609. Raptores virginum lex civilis etiam excludit
 ab Ecclesiar. immunitate, ut delictum atrox, in quo necessario insunt prava
 artes, vis, iniuria; non minus Reipublice, quam private familie, praecipueque
 ipsa mulieri allata: quam legem servari debere, ostendit Hippolyt. de Masfil.
 in l. 1. c. de rapta virgin. P. Gregor. Tolosan. de rapta. l. 13. c. 23. Rebuffus.
 q. 20. n. 1. glos. 2. Boerius. d. decif. 109. Tib. Pecian. Covarrub. d. q. 20.
 lib. 2. var. Farinae. q. 28. s. 33. item Nec vicariorum latrones, sicut expresse
 ait canon, nec vultatores agros, nec incendiarios, nec piratas; Nec de-
 coctores, qui cum sint solvendo creditores fraudant, et aliis damno iniuste
 ditari quibunt: quod se esse publicorum latronum species est, ut declaratur
 in Constit. Sij V. Pontif. Max. et eiusdem sententia sunt Boerius. decif. 211.
 Oldrad. conf. 54. Rebuff. de venat. glos. 1. Farinae. q. 28. §. 33. Covarru. d.
 lib. 2. var. q. 20. §. 12. Nec perductionis reos, nec monetarios; tum quia

Et perduellionis species, tum quia sunt publici funes, qui cunctos sine discrimine
 expilant. Neque ij qui fraudant fisco, et Reipublice pecunias in sua esse
 convertunt, sicut lex Imperialis decrevit, et Optimis rationib. decernunt. Oldrad. Conf.
 54. ff. Barth. Caffaneus. Petr. Pechinus de arret. q. 9. 54. Inson in l.
 plorum. ff. de in ius voca. Ignens. in l. 1. ff. ad Syllan. P. Gregor. Pior. deif.
 215. s. 7. et Senatus Venetus decrevit, anno 1587. ult. idus. Ianuar. Item Nec
 exules, neq. damnati ad trirremes; quia ad exilium damnati, tunc iam habet
 Reipublica, et ad trirremes, pro publicis servis habent. Et nulla lex civilis, aut Cano-
 nica sacrorum locorum immunitate defendit, quos iam iusticia damnavit; sed
 tantummodo eos, quos iusticia insequit, antequam sententiam ferat. Deinde quia
 Servi ad ecclesiam confugiunt, non possunt domini imperium exerceere, sed solum
 immunitatem aliquam iniustam vitare, et redire ad servitium. V. Jof. Ludovif.
 deif. lib. 5. 31. Tib. Decian. li. 6. q. 44. s. 16. Farinae. q. 28. n. 47. Papon. lib. 1. q. 1.
 216. P. Gregor. l. 33. q. 22. Rayol. in l. 7. c. de cadaver. qui. Eammam. deif. 36.
 Farinae. deif. 140. Oldrad. conf. 54. Et in uniuersum dico: Vnum cuiusvis
 rationis fauoris: Si ad ecclesiam confugerit, ea protegi non posse: immo a
 iusticia, sine tempore violatione, exorari poterit: Quam conclusionem probant
 Jacob. Raven. l. 2. c. de his qui ad locum. Petrus Bellaperica in d. l. 2. Ignens.
 ibid. n. 51. Antonius a Pucio in cap. inter. de immu. 18. Anicetanus ibid.
 P. Gregori. lib. 33. Synag. q. 22. Pecianus. li. 6. q. 10. ff. 2. s. 1. Farinae. lib. 28.
 24. de consuetudine que Romae obseruat. Statutum Venetie, locum. III. non.
 April. 1610. Deinde siue oportere iudicem, esse delicta eadem magis et minus
 atrociora, prout est status aut conditio, tum eius qui iniuriam inferit, tum
 etiam eius qui patit; item armorum, loci, cause, temporis: Quae scil. de
 causa, ubi, et quando commissum fuerit delictum; Corum etiam, quos id
 euenient, perurbationis, offensionis, et aliorum quae in magis arguent
 perpetratum fauoris: Si attendit status aut conditio siue persona, leve posse
 delictum, ut ierul. aut vrbium, nullius fere momenti, nisi ubi iudicium sit

Episcopi autem ecclesiam ad parentis aut viro claustrum aut excoello in loco
 honorato altatum, aut si ubi matrona exortimationem lesent, atrox erit
 et grauissimum. Si locus, in curia Principis, Palatio, placis, aut in Aribus;
 ubi arma inuenerit, maximum et delictum. Si tempus, in sanctissimo Venetis
 die, in supplicationibus perpetratum, grauissimum erit, quantumvis leue. Si
 consequentia, ut si leges aut publica edicta non obtemperant; ut puta que
 publice salutis gratia statuerunt, ad pestilentiam arcedam, aut quodlibet aliud
 periculum imminens, in quibus atrocissimum delictum censendum est. Hunc, qui
 modis reos ad ecclesias conuenientes extrahendi sunt, et quantum auctoritate, id
 faciendum int. Comunitatis omnium opinio est, Laicum iudicem auctoritate propria,
 absq. ecclesiastici Presulis venia, prehendere ius tribuere, et mandare. Cuius rei
 clarè admodum et efficaci sunt causa illam Ecclesiar. immunitas non violat,
 etiam si per vim comprehendat' ei, qui tali immunitate protegi non potest; sed
 in atrocioribus delictis, nemo ea uti potest; ergo à quocumq. comprehendat', eccle-
 siarum immunitas illata est. Deinde, prehendi facultatem ab ip. peti deest,
 qui negari possit; sed ecclesiasticus eam negare nequit, quod à lege tribuit. Ergo
 ab eo non est petenda. Præterea, nemo iudicare potest quod sibi non est cognos-
 cendum, sed ecclesiasticus secularium facinora uti iudex non cognoscit, nec
 questionem habere potest; ergo nec de hac re decreta facere. Quibus rationib.
 et alijs. quamplurimis, ipsam veritatem probant Guido Papa, Nic. Pöerius,
 Julius Clarus, Abbas Paronius, Guilielm. Benedictus, Tiber. Decianus, Paninatius,
 Covarruias, et alij multi: item et Senatus Venetus in constitutione promulgata
 10. Kal. Iulias. 1591. et 7. id. Feb. 1609. Sed quando exoritur dubitatio, ~~utrum~~
 non possit arbitrari ab ecclesia reus, nec ne; ad utrum spectet definire: Et si
 ad disceptationem et tollendam controversiam dilatio requiratur, quid agendum
 sit de ipso reo, ne interim effugiat cum fraude iudicis, vel ad vitanda
 pericula in minus incidat delictum. Communis opinio est, ut ait D. Saxius
 in cap. 6. de iure asylo. ad secularem iudicem pertinere, omnem dubita-
 tionem de medio tollere; eumq. esse in hac re, et cognoscere et iudicare.

Et ratio est, quia questiones necessario sunt habenda, omniaque diligenter evol-
venda atque inquirenda: quod munus longe alienum est ab ecclesiasticis, cui
Hummido res spirituales committunt. V. Boërius, decis. 109. Octavian. Vulpellam.
confil. 170. n. 6. Clarum. quest. 30. Parinae. c. 28. f. 27. Guid. Papam. decis. 121.
Covarr. lib. 2. var. 20. Quod et Senatus Venetus statuit. 8. id. Feb. 1609. Quando
autem iudex aduc in re dubia stat. quid de reo faciendum erat, questio erat
inter D. anceps: sunt qui scribunt, ut Guido Papa d. decis. 121. Remij. de imm.
quest. 6. et alij, compedibus atq. manibus ferris, custodiendum esse in eodem
saero loco, ad quem confluent: Alij inter quos Lynes in l. 18. ad l. c. Syllan. n. 4.
putant maiorem iram esse, hominem diu victrum retinere, quam statim extrahere;
parumq. dignitatis habere hominem in ipsa ecclesia colligatum diutius
incedi; quod nihil aliud est, quam ecclesiam in carceres vertere: statuunt
ergo, constitutandas esse vigilas et custodiae circa ecclesiam ut reus non
absugiat: Quod certe spiritus eiusdem cupiditatis effect, si diu militibus
obsideret templum Dei; et nimis difficile ut reus non absugeret, praecipue
si sint, uti solet, maxima atq. amplissima saerorum locorum edificia, cum
plurib. obij. atq. foraminib. Quibus de causis prudentes iudices rectius iudic-
caverunt: reos ab ecclesijs abstrahi debere: salvo tamen iure retinendi
loco saero, quando ita expedire visum fuerit. Quo facto, antequam delictum
cognoscatur, audiunt reum ipsum, vel eius procuratorem, et omnibus diligenter
inspectis et prospectis, aut prehensionem ratam habent, et tunc ultroque pro-
greduntur, aut reum ecclesiae retinunt. Quo d. Franciscus. 1. Gallicus Rex in
universa sua ditione sanxit, anno. 1539. et quod donec viget, et summis
laudibus attolunt hic. Boërius. decis. 109. Rebus in prol. cont. reg. Hoff. l. n. 44.
P. Gregor. de repub. lib. 13. c. 23. Covarrus. d. lib. 2. var. 20. n. 18. His supra
dictis opponunt alij D. Bullam Gregorij. XIV. Pont. M. lata 13. Kal. Julias. 1591.
que in rei veritate, tantummodo septem delictorum genera narrat, ex quib. rei
ab ecclesia divelli possunt, et ea conditione, ut fiat cum Episcopi facultate,

et cum presentia personæ ab eodem Episcopo huic rei destinatæ: post hoc colligati
 reus, non in Regias carceres, sed Episcoporum tradantur: nec inde auferri possit, et
 ad laicum iudicem tribui, nisi ab eodem Episcopo, vel persona ab eo delegata,
 cognitum fuerit culpæ affinem esse. Quod nisi observatur, quia omnia sacra
 loca omnium generum scelere, et scelerorum hominum refertissima esset, et
 quodcumque tribunal iustitiæ eversum: Reges et Principes, quibus iure sceptra con-
 veniunt à Deo tributa, precario tenerent; et à sacerdotis arbitrio in exercenda
 iustitia pendere. Quibus de causis nunquam hæc bulla inter Decretales re-
 cepta est; et nulli consuetudine involuit, immo contraria profus consuetudine
 antiquata est, atq; sublata; vel potius nunquam usque recepta. Proterea adducunt
 Deum, in veteri testamento, Aræ suæ et Templo immunitatem præcepisse, quæ cum
 sit de iure divino, nulla humana lege neq; auctoritate mutari potest. Ad quod
 si historiam in medium proferimus, quàm vana, futilia, et mendacijs referta
 sint, clare contabit. Nam Deus in veteri testamento nullam concessit immunitatem
 ijs delictis, quæ volenti animo committantur: sed tantummodo homicidio, quod
 casu accidisset, præter homicidæ mentem, quod dicit casu fortuito: et est multo
 minus, quàm si casu puro accidisset, quod fit, cum inconsulto quidem sed
 præsentis impetu raptus et voluntarie quis hominem occidit, aut quodam de-
 lictum committit. Exemplum ab ipso Deo traditum est. Si dum arborem fessis
 securis è matibus exeat, neq; volente et neciente socium feriat. Et hanc immu-
 nitatem Deus non loco, ubi sacrificabat concessit, sed senis civitatibus: ad earum
 quamlibet confugiens homicida talis, tutus erat, si iudicibus probabat fortuitum
 casum extitisse; verum si voluntarium cognoscerent, etiam si purum, morte
 multabant. Locum et etiam in sacris litonis, quo Deus præcipit ut homicida,
 qui consulto hominem occiderit, à sacra aræ abstrahatur, et capite puniatur.
 Sed ad executionem demonstrandam nullum exemplum est, præter id Iobi
 qui iussu Salomonis ibidem confusus fuit; quod et mirum, quàm si ex ibi ex-
 tractus fuisset, et alibi securi percussus. Deinde ex hoc malum trahit argumen-
 tum, cum in maxima regione, prout Sabeina fuit, uni tantum Aræ immunitatis

tributa, Carthaginiens. aut 20. Caelijs in angulo aruius civitatis ambitu
 tribuendam esse. Præterea, nullibi scriptum est, templum tali immunitatis privilegio
 insignitum fuisse: immo Salomon in eius dedicatione, dum bene longe oratione
 singula templi ipsius privilegia recensuit, nec verbum quidem de hæc re fecit:
 Nec extat aliqua exemplum usque probatum posterioribus temporibus: immo Atha-
 lia, quæ ei regnum occupaverat, uti Granus, ab ipso templo avulsa fuit, et
 præcipua: quod exemplum ostendit, nullam fuisse Salomonis templo immu-
 nitatem tributam. His adde, quod cum Christus ipse Rom. notiss. qui singu-
 lari studio sanctitatis templi custodiebatur reverentiam; cum mercatores eie-
 cisset ex eo, nunquam reprehendit prehensionem reorum quæ ibidem fierent.
 Nec dici potest, in nunquam usque receptum fuisse; cum ex Evangelio constet,
 missos aliquando fuisse herodes, ut deinde quædam Iesum Christum D. N. in templo
 apprehenderent, quod prætere tentarent: sed ipse cum prosequeret conscientiam
 suam, divinis verbis ad eos accitabat, ut stupidi ab inepto defilerent.
 Nec unquam eorum arguebat, quod templum violassent: immo quando
 ipse prehensus et coligatus fuit, tempore sanctissimæ suæ mortis, iudicis expro-
 bando dixit; Justitiæ apud vos sedebam docens in templo, et non me
tenistis. Quæ verba non convenirent, si tantum esset, aut usque receptum
 ne quis in templo prehenderet. Ad hæc adde, Dominicam ascensionem
 orantes in templo Petri Joannem et Petrum, ibidem prehensos fuisse, et in carce-
 rem missos. Sicut etiam fuerunt cuncti Apostoli; et nec aliquis eorum de
 immunitate verba fecit, nec de violatione templi. Et 25. post annos I. Paulus
 ex eodem templo ei avulsa fuit, et in carcerem missus: cumq. ostenderet
 plurimi, rationibus iniuste illud factum fuisse. de templi immunitate nihil
 omnino dixit. Quæ exempla si sequi placet, statim nostra usum coercere
 potius, quam amplificare opus esset. Nec aliud ex antiquorum gentium
 historiis inferre licet; nam nec Assyrij, Persæ, Scythæ, Sarmatæ, Galli,
 aut Germani ullam tribuerunt templis immunitatem. Et Aegyptij in regione
 tam ampla unum Horculij templum habuerunt; ad quod si confugerent servi

à dominis male habitis, qui in eos legibus suis vitæ necesse potestatem habebant,
 et religionem affumerunt, ab eorum iudici atq. securi erant; delictoribus autem
 aut ipsi qui delicta perpetrassent, nulla omnino tribuebat immunitas. Romulus
 in edificatione urbis Romæ, eandem legem immunitatis tribuit, qui hoc de causa
 græca voce asylum appellatus fuit: non ut ibi subiecti sibi populi adversus iudi-
 ciam proceperint; sed quo receret novam civitatem incolis et habitatoribus receptam.
 Itaq. statuit, finitimorum populorum subiectos, qui ob delicta commissa, vel de ali-
 enum in eorum regionibus contractum, ad asylum confugerent, et deinde in eam
 Romani essent effecti, defendi severe adversus omnes qui in eos ius habuerunt. Quod
 nihil aliud est, quam convenit fieri; ne ob delicta aut debita, alibi commissa, me-
 lissiam accipiant. Et hoc privilegium incolis suis non tribuebat. Post hoc cum
 civitas incolis quampluribus completa fuisset; Latini et alij populi finitimi par
 pari rependebant, iniuriarq. que ipsis inferabant, alijs perstabant iniurijs: quod
 cum commercium tollerent, coactus fuit Romulus claudere asylum, eamq. immu-
 nitatem penitus de medio tollere. Proximo anno Servius Tullius societatem iunxit
 cum finitimis civitatibus, et Dianæ in Aventino monte templum edificavit, ut socijs
 omnibus commune esset; et cum tali privilegio, ut qui eo confugerent, iudicari
 non possent, nisi communi sociorum omnium iudicio: quod provocacionis, sive
 appellacionis species potius erat, quam immunitatis. Sed hoc citò una cum societate
 finem habuit. Item post Cesaris Dictatoris mortem, Triumvirum sacellum ei edificatum,
 cui tribuerunt immunitatem, cum admiratione omnium maxima; ex eo quod id
 Romæ nullatum esset, et nunquam usurpatum. Sublatò itaq. triumvirato statim
 immunitas illa antiquata fuit. Quare observat in ea Republica deus tantum im-
 munitates fuisse; sed tyrannij, et ad brevissimum temporis spacium permanferunt.
 In Græcia aliquantisper invaluit immunitatis consuetudo: Nam cum maxima
 pars illius regionis ad oras maris sita fuerit, et antiquis temporibus piraticum latroci-
 nium adeo valeret, et tam promiscue exercebatur, ut maximi honoris atq. exilti-
 mationis vis conferretur, qui illud profiteret, et Thucydides refert; quæ propter ho-
 mines qui minus valabant, ad se et sua custodienda simpla exierunt, quæ non
 erant exigua spatia, ut Calesis notat; sed multa edificia turribus munita, et fornicibus.

summi deprecio, ingressu difficili, ut pauci et devotiores sese à multis et vali-
 dioribus tueri possent: quæ Deo dicaberunt, nisi propter loci ipsius præsidium, Deorum
 etiam tutela decederet, quorum metus ratio haberet personarum, quæ se aliter
 tueri non valuerunt, nisi eo confugerent. Et in tam amplissima regione, quæ omnia
 ad meridiam et orientem oras complectebat, et mediterranei maris insulas, ubi multa
 erant templa; asyli privilegium paucissimis tribuebant: Neque semper iidem;
 nam si ipsi abierunt, erant lata lege delicta, atq. consensu antiquata: Nec un-
 quam eodem tempore in tota Græcia, immunitas pluribus locis concessa fuit, quam 15.
 aut 20. ad summum templis. Et ut omnia hæc quæ de Græcia dixi ad periodum dicam
 non fuerunt templa instituta, ut sceleris homines à iustitia, sed ut prohi ab iniuriis oppres-
 sionibus sese defenderent. Hoc paulatim à veteri instituto, in periosum usum fluxit,
 et Asylorum abusus in manus se exivit; tum in sceleris hominibus defendendis,
 tum in novis immunitatibus constituendis, ut Romani tandem coacti fuerint medi-
 cinam facere; narrat id Tacitus. 3. annal. c. 60. quem 17. et Suetonium in Tiberio
 q. qui scribit, tunc immunitates fuisse delictas. Verum non omnino, sed
 minus formal, antiquatas et abolutas; paucasq. honestatis limitibus circumscriptas.
 Et in universa Græcia, quæ ad mille amplius passuum milia extendit. novem tem-
 pla solum immunitatis privilegio usa. Quare qui diligenti iudicio aciem mentis
 involbat, Cognoscat in tot, tantiq. universi orbis nationibus, solum Græciam asyla
 immunitatis privilegio munita habuisse; et hæc tam paucas; et non instituta ut
 iustitiæ officerent: Ergo hæc privilegia non sunt omnibus gentibus communia,
 nec humanæ societatis, prout non nulli existimaverunt. Aliud immunitatis privile-
 gium usu receptum est, non ad Dei honorem institutum, nec loci sacri reverentiam;
 sed iustitiæ ratione. Etenim qui à potentia adversarij se tueri non poterant,
 ad Principis statnam confugiebant, in quolibet foro positam: ubi à quacumq. vi
 se vindicabat, publica auctoritate tectus. Non tamen hoc immunitas non erat,
 sed provocations species; quando quis non valebat provocacione in iudicio uti.
 Res namq. et causa eius, qui refugerat, statim coram iudicibus agebat; et si
 iure nitetur, opem ex æquo fererebat: Quod si tali privilegio atq. refugio inius-
 tam causam se tueri voluisse cognoscerent; duplii puniebantur pœna, ob crimina
 scilicet, et ob audaciam refugendi ad Principis statnam, cum essent crimine

prohibiti. Sed hoc privilegium, nihil habet cum Ecclesiar. immunitate commune: im-
 mutas namq. fuit Reipublice, non religionis causa. Utinam modo eadem ratio
 intervenisset in sacris locis, ut fecit. innocentes tantum, et qui legitima aliqua ex-
 cusatione uti possent, protegerent: scelerati vero et nocentes, non tantum ob per-
 petrata facinorosa plebsrent; sed multo acrius ob temeritatem, quod ipsum Deum,
 et sacrosanctas Ecclesias, immania scelera protegere velle exhiberent. V.
 Richinard. Rom. disp. 2. de causis Rempus. contraveniis. et amplificantiis.
 ep. n. 35. n. 42. Sigism. Scacianam lib. 1. de peccatis, Ep. 46.
 n. 22. et 23. De Levitarum alyis, Numer. 35. v. 6. Nicolaum
 Le Maître, de bonis et possession. Ecclesiar. Ep. 10. ad fin. lib. 1.

pag. 73.

Ecclesia restituta in integrum. V. addita per Boer. claf. 6. dispu. 10. n. 6.

25. Error Sententia in nomine, non impedit eius executionem, quando processus, eiusque natura hoc vult. Franc. Mare. de iud. 547. lib. 1. Nelt. de Panthe. 3. par. 1. temp. n. 12. Hipol. singul. 144. Foller in prop. et. ecc. verbaliter citari n. 38. Dr. Bald. conf. 342. n. 1. vol. 5. Hipol. conf. 62. n. 1. Alexand. in l. hac conculsima, n. 12. C. qui tel. fac.

12. Exceptio de iure testij, non admittitur in iudicio. l. loci corpus. ff. si de iuris vindicetur. l. cum deorum. C. de servis fugitivis. ubi Bald. cum alijs ab eo adductis.

26. Errori convictionis obijciendo in aliquem iniuriam non facere videatur. cum iniuria ex affectu facientis consistat. l. 3. §. 1. de iniurijs. l. qui deorum §. 4. de oblig. et actio. et coniecti consilium defideret. l. si non coniecti. §. C. de iniurijs. V. Procer. class. 4. disp. 4. th. 21. et ibid. notata à Jo. Jaco. Fricken. Secus autem Christianus, qui ex vitioso habitus et consuetudine seiens prudensq. melioratur. V. Procer. et Fricken ubi §. th. 22.

27. Evocatio non permittitur causarum inappellabilium, cum facilius denegetur Evocatio, quam appellatio: ides non possunt evocari cause officiorum delinquentium. ex Notm. verb. Evocatio. ff. fallit etiam in causis offic. delinquent. Bard. de off. Euber. quest. 5. n. 65. in fine. Et circa materiam evocationis V. plenum tract. Rebuffi tom. 1. Covarr. in pract. quest. 9. et Bard. d. quest. 5. à n. 59. ad 73. Sigism. Scaeci. lib. 1. de iudicij. c. 66. et 67.

128. Episcopus Bagonia olim conferabatur *chirurgicis*, liquet ex *form. de*
officio cancellarij, et vicecancellarij. Hodie hauriuntur per for. anni 1696.

20. Evocatio, ^{per perhorrescentiam} *una ex supremis regalis, D. Regi referata, seu*
et Primo getico. D. Regis.
eius locum tenenti generali. Bard. de off. Gubern. quest. 5.
et 63. Paje in Obs. 15. et 16. actus curiar. Mol. ff. Perhorrescentia. fol. 251.
n. 59. Definitur; litis pendenti coram inferiore, ad Principem
col. 11.
vel Superiorem, sine provocatione facta translatio. Rebuff. in
tract. de Evocatione quest. 2. Covarr. practi. quest. 9. n. 1.
ubi dicunt, evocationem non dari, nisi liti iam pendenti;
quia quod non est, evocari non potest. l. deum 116. de V. O.
Sed in Regno Arag. ex veteri consuetudine, quandoque fit

+ V. Bard. evocatio causarum *motarum et movendarum*; de qua
 de off. Gub.
 quest. 5. n. meminit Ferrer in sua Methodo, in processu de evocatione
 65. Molin.
 Evocatio. perhorrescentis, in fine. Veruntamen Regens Cancellariam
 fol. 120. col. 3.
 ubi Porcol. hodie se abstinet a tali evocatione generali, evocando
 ex n. 46. ad 53. Solum causas motas, durante beneplacito. Bard. ubi 5. n. 61.

Evocatio duplici modo consideratur: una que fit ex officio;
 alia que fit instante parte. Rebuff. de evocat. quest. 3.
 Covarr. pract. quest. 9. ad fin. Ex officio, quando Rex,
 Locum tenens generalis D. R. seu quando in Regno Primo-
 genitus

adferunt,

genitus, vel Regens generalis gubernationis, exora Cesar-August.

t. Bard. de off. Sub. quest. 5. n. 67. et 68. post medium. et 73.

introt in aliqua Civitate h. Regni, seu villa Regia: hunc in
 ingresso evocat omnes causas motas, et movendas, ex officio.
 De qua evocatione loquitur For. 2. R. Petri 2. Cesar-Augusta
 edicam anno 1348. ⁴⁰ de Regentib. offit. Euber: licet in rei
 veritate non loquatur de causis movendis, imo expresse de
 iam motis; et aserit Bard. ubi f. n. 62. Evocatio, quae fit
~~instante parte~~ item quando causa sunt in calculo ferenda
 sententia definitiva, de qua loquitur For. un. Regis Joannis
 2. Calatambij editus; 1461. ⁴⁰ de evocatione. Tunc bene
 possunt evocari ex officio, ut innuunt Ferrer. in metho do.
⁴⁰ de evocationibus, (quam evocationem appellat, simplicem)
 et Bard. de off. Subcon. quest. 5. n. 62. Evocatio, quae
 fit instante parte, potest esse ita ultima, de qua loquitur
 Ferrer, et Bardaxi: et proprie, illa quae fit ex causa suspicio-
 nis iudicis et loci. inota d. item quae como segun fero. 13.
⁴⁰ Occlaratio privilegij gener. Regis Jacobi. 2. Cesar-Augusta
 edicam. 1325. de qua loquitur For. 3. de commiffion. et receptis.
 R. Petri 2. Cesar-Aug. editus 1381. For. 1. de Adiunctis, et
 For. 3. de iudicij. editi Cesar-Aug. 1398. For. un. R. Jo. 2.
 Calatambij editus 1461. ⁴⁰ de off. iudicis delegati. et off. R.
 Pro parte Communitatum. 15. et off. seg. ⁴⁰ actus Curiar.

t. v. m. p. pag. 145. n. 84.

Evocari causas quis potest? De iure, ille superior qui in
 quaecumque parte litis potest iurisdictionem indicis collere: seu
 ille qui iudicare iussit. Rebuff. de Evocat. quest. 3. Covarr.

+ Parol. ad pract. quest. 9. n. 1. Et sic non omnis ille, ad quem ap-
 Mol. H. evoca-
 tio. n. 3. q. 4. # 6. pellari potest, de iure potest evocare[†], ut Metropolitanus
 Christianus contra Dioecesanum, sed ille superior qui iudicare iussit,
 deus Belgia. ut Princeps, aut Papa, ut per supra dictos. De fors-

Michi tamen aliud tenetur: Nam Regis officium genus gubern.
 n. sum to. 1. extra civitatem Caesar-Aug. in locis ubi adest potest providere
 deus. 259. n. 11. 12. et 13. evocationem simplicem, quae est illa quae providetur ex officio,
 per cartellum, libellum, seu vocem praecorae, cuius solemnita-
 tem tradant Ferrer in sua Methodo. tit. de Evocationib. et Bard.
 de off. Suber. quest. 5. n. 64. At illa quae fit in calculo
 sententiae definitiva, iuxta For. un. tit. de evocation. Et
 sic etiam Evocationem perhonorantem non solum providet
 P. Rex, aut eius Locum-tenens general. Sed etiam Primogenitus
 P. Regis, quando in Regno adest. ex Mahino, et Bajet tradit.
 Bard. d. quest. 3. n. 63.

Evocatio, quo modo, et qua solemnitate, conigi debeat? De iure
 tradit Rebuff. in tract. de evocation. quest. 4. De Joss Ferrer.
 in methodo, in 4° de evocationibus, et in 4° de evocatione per-
 horrentissimae. Bard. de off. Euber. quest. 5. n. 64. Senata forma
 For. uni. de adiunctis. Mol. 4° evocatio. fol. 120. col. 2. in fin. Portol. epr.
 26. ad 46. V. B. in cf. ut nostrum. de appellation. Barb. in l.
 si quis posteaquam. epr. 12. et 13. ff. de iudicijs.

Evocari non solum potest causa mota, iuxta ea que tradidi
 5. n. 27. in pr. veram etiam omnis iurisdictionis iudicis in-
 ferioris, cum hoc totum pendat a potestate evocantis. V.
 Rebuff. de evocat. quest. 7. et Bard. de off. Euber. quest. 5. n. 65.
 Ex hinc et q^d. Rex, seu eius locum-tenens, et Primogenitus
 possunt evocare ex off. tam causas metas, quam movendas, et
 per viam perhorrentissimae iudicis et loci, possunt evocari ab
 eisdem omnes causas, praeterquam usurariae criminales. For.

Defectus. 6. R. Jo. 2. Calatai. editus 1461. 4° de Vnris. Et
 causa a quib. non potest appellari, cum facilius denegetur appellatio
 quam appellatio, Molin 4° evocatio. in pr.
 Bard. ubi 5. n. 65. Ferrer. in methodo, 4° de evocation. Et V.
 plures alias limitationes apud Molin. 4° evocatio. in pr.

Evocari, quando possunt cause? De iure, quando adest utilitas publica,
 aut alia iusta causa, in quolibet statu processus, cum id pendeat
 à libera et plena potestate evocantis. De foro et distinguendum:
 +. Rebuff. de evocati. quest. 6. Harum cause que evocantur ex officio, aut per viam perhorrescentiam
 in quolibet parte liti et processus possunt evocari. Cause vero que
 evocantur ad instantiam partis, aut sunt plenaria, aut sumaria,
 Plenaria, non nisi in calculo ferende sententia definitive, iuxta
 For. un. de evocation. Sumaria, in quolibet parte liti, cum
 #. Mol. H. evocatio. fol. 120. col. 4. Semper sit in puncto ferende sententia. # et etiam cause que in
 prima instantia inchoate fuerunt in Regia Audientia, que licet per
 eius recessum redeant ad Calmetinam, quando Reg. Audientia re-
 vertitur recasumit et evocat easdem causas, in quocumque sint
 statu processus. ex Molin. Bard. de off. Eub. quest. 3. n. 66. Portol.
 ad Mol. H. evocatio. n. 14. 19. 20. et 21. Sed V. que tradit Molin.
 d. H. evocatio. fol. 120. col. 1. circa finem.

Evocatio, è quibus locis possit fieri? illa que fit per viam perhorres-
 centia, ab omnibus, sive Regibus, sive Ecclesiis, aut dominis. tempor.
 V. Bard. de off. Eub. quest. 5. n. 67. Simplex, sive ex officio, non
 nisi è locis domini Regis, ubi personaliter adsunt O. Rex, eius locum
 tenens, Primogenitus, et Regens off. gener. Eub. Bard. ubi S. V. Mol.
 evocatio. fol. 120. col. 4. Portol. ibid. à n. 53. ad 56. Molin. H. perhorrescentia. fol. 251.

Evocare causas per viam perhorrescentia, instante parte, an teneatur O. Rex,
 locum-tenens general. et Primogenitus? V. Molin. H. evocatio. fol. 120. col. 3.
 et H. perhorrescentia. fol. 251. col. 4. Mart. tom. 1. Regul. H. commissio.
 Ep. 20.

Literam E. suplo j. 236.

1. *Libri carle Flavianum erat, aemone que ab Appio Claudio non Cracina decemviri,*
sed Caco, de quo Cuij. in notis ad S. Polcarum Appij. l. 2. de orig. iur.] propositz
factus, et ad formulam redacta, cumulatq. in uno libro. Sic liber, inquit Pomj.
in l. 2. S. polca. de orig. iur. appellat ius Flavianum, qd. Indus Flavius, Appij clau-
dij scriba, cum subripuit, et populo tradidit, factusq. pene totz. foz. exposuit,
ut quands et quomodo lye agi posset sciret, a quo uti. protularet tribu-
nus plebis, senator, et Fidei Curulis factus fuit. Pompon. in d. l. 2. S. polca.
et Rostius lib. 8. antiq. ep. 9.

2. *Fictio legis non habet locum, nec retrotrahit in pradiudicium iurij, cui melis tempore ius*
ful. quiritum. l. stipulatio de doct. 63. ff. de iure dotium. l. in iuriam qd. ff. soluto
in dotum. ff. l. in q. 1. in pro. Verf. vj. q. 1. de prohib. feudo. dicitur. Giragull. de iure primaz. quest. 34. n. 1. qd. si ratio qd. fictio
due expressa habita requirit, scilicet tempus a quo incipit, et tempus ad qd. d-
ferat. ut doct. Cota. in ep. 7. de retrotrahit. per Ceterum

3. *Fundus emphyteuticus quemadmodum animal? tertia parte totius fundi. ex Baldi consilio.*
103. notat. Sobies. in l. precia. remum. ff. ad l. falsid.

4. *Ad Fieri de iur. ab appellacione sententia contra cum lata, appellare non potest. l. 4. et*
v. vlt. C. quon. appell. non recipiant. l. 2. C. Thosa. Cod. de sententiam. in d. l. 17. quest. 17. lim.

5. *Filii sporis et incestuosz tunc pater dicit, qd. naturalis ratio et equitas dicit, quo-*
v. f. 558. modumque filios susceptos ali. et educari oportere, ut extra dicitur in ep. cum ha-
bent, de eo qui dicitur in matrimonium, nec per alimentorum subtractionem, vel
denegationem pater proprios filios nuare videat. v. Valenti. 3. illy. sub 4. de suoz.
hered. in ver. ep. 1. n. 9. Theaur. deciz. 3. n. 7.

6. *Filij famit. domini absolute apellant a H. to. in l. v. S. domini appellacione et filius*
fam. ff. de l. c. to. fillianis. Seneca Controbusiar. lib. 2. contr. 8. Minores domini
a Plauto in Afinaria. et seniores, seu nobiores a talis Polluc. lib. 3. ep. 8. —
notat Valenti. 3. illy. tract. 1. de iure suoz. hered. ep. 2. n. 2.

7. Filij suus sui heredes pari ipso iure, et ideo sui ipsorum heredes appellantur, Itaq. Plutarch. in lib. de Amore prob. scribit filios non habere parentibus gratiam propter hereditatem, sed quasi rem debitam eam expectare. unde Apostol. Paul. epist. ad Galatas. Ep. 4. ait. Et filius ergo heres, et Symmachus lib. 1. epist. 15. de op. dignitate non fortuitus heredes, ex Valent. tract. 1. de suor. hered. libro 2. n. 33.

8. Filij suus cum in nepotes transfert hereditatem non aditam, etiam facultatem ablinendi se ab ea transfert. l. si quis. 7. §. 1. ff. de acq. hered. Vel. de iure suor. hered. ep. 2. n. 33.

9. Filij in quocumq. heredes etiam Extraneos, transmittit ius deliberandi, qd ipse habet, dummodo arbitrium adducendi hereditatis, annale tempus non excedat, qd Explicio ius Romanor. narravit Iulianus in l. cum in antiquis 19. de iure deliber. in pri. tex. ubi Verbo. potestatem, non de nepotibus ac consanguineis solummodo acciperunt Quaren. in l. de acq. her. ep. 5. et Sifanius in l. vi. ff. de his que ante apertas tabulas. Verumetiam de quibuscumq. successoribus, ut adhibet Val. de suor. her. iure. l. ep. 2. n. 34 et ipse tenet hanc sententiam, cum verba DD.

10. Ratio cur filij hvent iustitiam, vel nominatim excedari est propter ius iustitiae, et dominij continuationem. ff. Val. 3. ff. de iure suor. her. ep. 3. n. 5. et seqq.

11. Filius conditionaliter non potest iustitiam, nisi conditio talis sit, que ex ipsius voluntate pendeat. h. est. potestativa. l. 4. in pr. de her. inst. l. 19. de Cond. inst. Val. 3. ff. de iure suor. her. ep. 5. in pr. in manu et seqq. filij ad inst. de lib. et post. l. fin. de Cond. inst.

12. Filij et nepotes et ceteri sui heredes, propter filiam, sub qualibet conditione possunt iustitiam. l. de acq. de hered. inst. l. 6. §. de lib. inst. l. 1. §. secundum. §. Nij. idem est de suor. et legitim.

Filiationis probatio, non est condicio potestativa. l. huius. 8. 3. ff. de cond. et demonstration.

13. Filius nominatus in Exheredatione per indubitabile signum, recte exheredatus inter-
 lyit. l. 3. in p. filij. v. c. l. i. c. 29. de lib. et post. v. Val. 3. Illy. ff. de her. suor.
 l. 5. n. 19. per tit.

14. Filius nullo modo ab initio, immo exordium capit testamentum ab illo gradu, a quo et
 ut postumus. immo exordium capit testamentum ab illo gradu, a quo et
 exheredatus, aut institutus. l. 3. §. de. de lib. et post. l. si filius p. s. de her. inst.
 l. ex facto. q. 3. §. Lucius titius. de Vult. v. Val. de iur. suor. her. ep. de. ex. s. v. j.
 pag. 420. hoc et secundum nos civile. p. ytorio autem, rescindit per contrab.
 rescindit iudicium testamenti. l. 4. in p. de leg. p. yst. l. 5. §. si a primo. de Contr. tab.
 Val. v. s. n. 10.

15. Pœtus dum in utero et apud Theophrastum et Medicos pro animalibus et hominibus reputatur.
 postquam iam post perfectam corporis formationem, animatus fuerit factus
 ep. aliquando. 7. ep. quod v. r. 8. ep. Moyses. g. 32. q. 2. ep. si ad matris. 114. de Con-
 secratione distinct. 4. ep. sicut. 20. de hominibus. Textul. lib. de anima. ep. 32. v. i.
 Pamelius. sanot. 437. v. Val. cum pluribus. de her. suor. her. tract. 2. ep. 1. ex. 2.

16. Fœtus dum in utero et ex sententia L. ^{horum} neque homo, neque animal est, sed
 pars carnis portio viscerum matris, et spei inchoationis. l. 8. ad. l. Cond. de Licor.
 l. v. c. 39. de pœni. l. non falidia. g. ad. l. fal. de. de maritu. transferendo. Val.
 v. s. n. 3. et hæc erat opinio iuristarum Stoicorum. v. que natus. j. pag.
 423.

17. Fidem falere et testatorem decipere grave est, et inhumanum. l. 1. de Const. pecunia in p.
 l. unum ex familia. 67. in fin. ff. de leg. 2. l. pamphilo. 29. in p. de leg. 3. v. Val.
 3. Illy. ff. de leg. ep. n. 21.

18. Inter qui tenet relictae hereditatem, etiam post solutam fiduciariam, retinet
apud se ius sepulchrorum. si quia perinde est. in fine. l. si patrom. 55. §. quid ergo 3.
Inf. nec ignoro. ad. d. c. Trebell.

19. Varias sunt species fiduciariae in iure. quas observat ex Paulo. q. sent. 1. §. 6. Subi.
Imp. no. ex. 2. c. communita de legat. et. ex. §. ult. Inst. de singul. reb. per fiduc.
relict. Item. ex. l. illud. 13. §. 1. de iure. Codicil. etiam hoc modo. 185. l. et eo modo. 118.
de leg. 1. l. unum ex familia. 67. §. ult. l. peto. 69. in pr. de leg. 3. l. fiduciaria. u. §. si
quis. ita. et. §. hae. verba. l. pamphilo. 39. in pr. de leg. 3. l. nunci. 21. ff. Cod. Douent
Luj. 15. quest. Pap. in. l. cum proponebat. 64. de leg. 2. Et lib. 29. in. d. l. 67. §. ult. ff.
Cod. Douet. s. comin. c. 13. n. 4. Forcan. 2. Variar. c. 18. Claud. Chiffletus. lib. 1. de
iure. fiduciarij. c. 6. Val. cum pluribus alijs. 3. ff. de leg. c. 1. c. 33. Item. tex.
in. l. si ita. 43. in prin. de leg. 2. de fiduciario accipienda est, qd in eis non solum
verba, verum et mentem, et coniecturas attendimus. d. l. cum proponebat. 64. ff.
de leg. 2. cum d. utatur.

20. Fiduciarius, licet non sit bonus et proprius heres, tamen heredis loco habetur. l. si
heres postulant. 44. §. ult. l. heres. 35. in pr. l. si heres. 68. in fine. principi. ff. ad.
Trebell. l. si ex causa. 6. l. etiam. 15. §. 1. ff. de legator. l. si legator. 8. ff. ut in pos. legator.
l. q. in fin. de bon. libert. l. sed eius. 24. §. 1. l. heres. 37. l. si ex affe. 40. ff. familiae
heredit. tunc. l. 1. §. ult. l. cum putarem. 36. ff. Cod. Val. 3. ff. de leg. c. 1. n. 34
cum alijs plurib. a se relictis.

21. Primi praecipuus legem tenet, aut ad necessitatem, aut ad veritatem subdi-
torum. c. non debet. pen. vbi Panormit. n. 3. de Consign. et affirm. v. Wessem-
bek. in parat. ad. et. de legib. n. 9. §. 4.

22. Sicut divitiis, condicio fiduciarum dicitur reddi non potest. l. ult. ff. de pactis. ~~convent~~
et pul. ff. de res q. certo loc.

23. Filij appellatione, nepotes et ceteri descendentes continent. l. ult. 201. de l. s.
l. liberorum. 220. et l. filij. 84. ff. eod. l. 41. §. concubina. §. de leg. 3. l. formatu-
conculsa. 59. de ritu nuptiar. l. 6. C. ad. S. C. Macedonia.

Opp. §. fin. hnt. qui testam. tutor dari poss. ubi ~~indistincte~~ negat filior.
appellatione nepotes contineri ad cuius interpretationem Pihan. in ex-
planat. ad d. §. fin. ait; non debere testatorem in datione tutela discedi
à propria significatione vocabulorum; quia in ea nulla iusta causa est;
Cò quod nepoti licet testamento tutor non sit datus, proepici potest à
Magistratu: Alias ubi iusta causa sub d. filij nomine etiam nepos con-
tinetur. ut ex dictis supra iuribus liquet.

24. Accio facti de re leuon dat; non solum de gallina, anser, et pavone
ut est exp. in l. 37. ff. de furtis. Sed de omni: quod omne negat Zafius,
argto: accionis de dolo, que non dat tur de causa. l. figur. 9. §. ult.
et seq. ff. de dolo malo. quod non obstat: Nam accio facti est ordi-
naria, accionis doli extraordinaria, et notum est, extraordinaria iuris
remedia non facile concedi. l. l. 4. ff. de restit. in integ. Ordinaria
ipso iure competunt: ideo ubi factum est, doli et accio facti est.

25. Mala fides unius, cum mala fide alterius compensat; et res iusti-
 Abbe p. 180. casu dicitur tamquam si neuter malam fidem adhibuisset. l. 2. C.
 de rei vindicat. V. 5. fol. 102. n. 20. add. chilt. decis. 156. n. 7. vltz.
 Crupi sbf. 47. n. 30. et sbf. 94. n. 63.

26. Picco Fere, aliquando explenda orationis gratia additur, ut in s.
 is vero. 36. Dns. eadem fere. inst. de R. divis. notavit Theophil.
 ut et in Horat. lib. 1. sagitt. 3. v. 96. et lib. 2. saty. 3. v. 32.

27. Fructus, triplici modo considerantur; aut sunt naturales, qui bona dicuntur;
 aut manuales, qui opera nostra proveniunt, et fruges dicuntur, de
 quibus in l. fructus 45. ff. de Usu. aut Civiles seu mixtos, ut sunt
 Emptiones bonorum, mercedes vecturae, opera, Vectura. l. si navis. 62.
 de rei vindicat. l. usura. 34. de Usuris. l. quot. 83. de leg. 3. V.
 Gothofr. in notis ad has leges et Cujas. 18. sbf. 3.

28. Fructuarium, non facit fructus suos, donec ipse perceperit, nec eos ad heredem
 transmittit, ut notabi. p. 432. n. 63. nisi percipiantur ex causa onerosa,
 ut puta ex dote. l. pro onerosa 20. C. de iure dote. l. de divisione. 5.
 et l. 7. usque ad s. ff. soluti mat.

29. Pisci rei, et Cesari, differunt inter se; nam rei Pisci sunt bona proscriptorum,
 calvea, vestigalia, commissa, et haec dicuntur Patrimonium. Sed
Cesari, sunt eius patrimonium, et bona a parentibus relicta, munera,
 et dona: et haec dicuntur res privatae, quia est Caesaris non effugione imperii,
 sed ut cuiuslibet privati. V. Giphon. in s. thesauros. 39. inst. de R. divis.

30. De Pseudis, que dicitur lizia. V. putera quaedam, apud Philippum Camerarium.
 in centuria prima Operar. subdiferarum, sive meditation. historiar. ep. 6.

31. *Filiafam. nupta, non transiit. hanc civili in potestatem de manu mariti, nisi a patre emancipata sit: atque adeo in patris sui familia et potestate permanet.*
l. 29. ff. solut. matr. l. 1. §. 1. de liber. agnosced. l. 1. §. 1. de liber. exhibend. cum alijs similibus. Quod hodie generali omnium locorum consuetudine derogatum est, et filij, filijq. per matrimonium sacris patris expiunt, et pro emancipatis habent: ut testat Herman. Vulturnus. ad §. 2. inst. de patri. potest. n. 3. et ex eo Reinhard Koenig. in acie disputat. politicar. disputat. 1. n. 37. et 38.

32. *Defuncto filio ab intestato nullis relictae libere, hereditas defuncti avo, excluso fratre uterino defuncti. Franch. decis. 682 et ibi addentes. Michael Craj. de Successionib. ab intest. quest. 29. Paris. Conf.*

33. *Fori, seu statuta, disponentes in materia iuris communis, recipiunt omnes limitationes et extensiones, quas recipit ius commune. Molin. in reposito. verbo Actor et reus, vers. Reus quilibet. & fol. 6. col. 4. ad medium.*

A. D. S. O. S. 26

34. Fori mixtus, sive bigamini tenetur nec facere coram iudice
 seculari. V. Molin. in reportorio H. appellatio. vers. appellatio
 intensifica ad Papam.

33. Fori et statuta, quantumvis debeant accipi in sensu literali, nihilominus recipiunt interpretationes extensivas, dummodo non sint absurda. l. 3. §. hae verba. 6. ff. de negotijs gestis. iuncta cum l. in ambigua. 19. de Legibus. V. Prax. in d. l. 3. et in l. omnes populi. de iuris. et iure. ubi ait interpretationes iustae legum et statutorum, non posse coli per statuta, quum sint probemientes de iure naturali. adde Prax. in l. non dubium. c. de legib. in 5. col. Molin. in report. H. apprehensio. fol. 29. col. 1. ad fin.

33. Fori et observantie Regni Aragonum recipiunt interpretationem
 secundum normam iuri. Ut in proximo 1. Regis Jacobi. 1. ab
 Poros. Horet. ibi. Vbi autem dicti fori non successerint, ad natura-
 lem sensum vel equitatem recurreatur. V. supra Molin. in re-
 portorio verbo appellacionis indeq. pag. 20. col. 4. ubi Portol. n. 193.
 et 1365 ad interpretationem. obs. ult. De re iudi. et obs. 6. et 9.
 de appellat. circa materiam reformationis sententiarum, per iudi-
 ces appellacionem. Nam et sacra dubia recipiunt interpretationem à iure
 communi. Et q. titen. 11. de contrahen. ubi notat Abbas n. 5. et ibi adven-
 sed à quo iure? an à civili, an vero à canonico. Ego puto à civili. Nam
 in Regno iudicibus ordinariis dabatur adven. in causis suspitionum à P. Rege,
 Caus. Louvententi, et pinnagente iuxta Auth. si vero contingit. C. de iudicij.
 et for. 2. de iudicij, et alijs similibus, usq. dum sublata fuit adiunctio per for.
 uni. anni 1528. de v. Bard. de off. Eubonat. quest. 5. an. 73.

36. ^{rad 36.} Statum ut dicatur committi, tria debent cumulativè concurrere:
 Mutatio ventris; dolus verus, et animus fraudandi; et quid
 talis falsitas aliena sit noivilis. Honded. cum plurib. Conf. 109.
 à n. 55. Farin. de Fall. quest. 150. epn 203. Joffe. Decif. 109.
 à pr. Alias est mendacium. q. quid sit falsum. 23. ff. ad
 Leg. Cornel. de falsis. V. b. nec exemplum C. de falsib.
 Roland. conf. 38. Farin. de falsi. quest. 155. Clar. in pract.
 §. Falsum. ubi Baiard. et adven. Menoch. conf. 98. Rimin.
 vol. 3. conf. 345. n. 21. Honded. conf. 105. à n. 84. Cespola
 conf. crimin. 21. à n. 24. Præius. conf. 78. n. 45. Anchar.
 conf. 23. Afflicis deus. fin. Joffe in responso pro syndic.
 n. 114. Farin. conf. 114. vol. 2. crimin. castillo tom. 3. conr.
 l. i. ep. 20. n. 11. Jos. Ludovif. Decif. Lucens. 13. n. 5. 6. et 7.

37. Falsitas, ut excusetur, sufficit notarium habuisse quamlibet
 causam, quantumcumque iniustam, irrationabilem, factam,
 et quod magis est veritale. Symon conf. 46. n. 14. Paul.
 Carbonf. conf. 331. n. 5. vol. 1. Bertaz. conf. 38. n. 10. Precius
 conf. 68. n. 16. et 28. Obacur. conf. 66. n. 7. Hondederus
 conf. 109. n. 31. Sord. conf. 132. n. 54. Farin. de poenit.
 temper. quest. 90. in. 22. et de falsit. quest. 150. an. 278.
 Menoch. de presump. lib. 5. pres. 20. Roland. conf. 38. n. 32.
 Mascard. de probatis. conclus. 245. n. 3. Sesse dec. 109.
 n. 7. Farn. de falsit. quest. 150. n. 17. Rosius. 4. de falsi
 n. 5. Sord. conf. 173. n. 63. Facit nullum: a fesse de
 inhibito. ep. 10. §. 2. n. 25.

† Et Conf. 179.
 n. 14. part. 2.
 criminis.

103. Sord. Falsitas, ubi dicitur in testamento, tutorem non excuset, dum com-
 per mentis factus fuerit. Et licet interm. tutela conferatur
 in tut. pofora. tamen in pofora tutelan, vel pofide provincia,
 pofide pofide comitatus, ut illius personam, et bona curet. l. non
 solum. 20. §. si quis ita. 8. et l. idem. §. hianus. 12. ff. de excusation.
 §. interdum. §. inlit. de curat. Et id. propter regulam, tutorem
 habens cur. dan. non potest: de qua in l. idem. pet. 25. in pr.
 ff. de tutam. tut. §. pofoni. §. Equi dan. curor. §. interdum. §.
 curat. §. curat. §. 85. Roger. classe 1. disp. curbi 14. thesi
 20. et 21. ubi Jo. Jacob. Frischen in additomb. §. 5. p. 10

Opp. l. penult. ff. de tutel. ubi J. Coe. Eius lib. 8. ad Sabi-
 num dicit, complura Senatusconsulta facta esse: ut in locum
furiosi, et muti, et surdi tutoris, alij tutores dantur. Ergo quia
 in locum furiosi, non curator sed tutor datur à pratore, vel
 proinde. l. cum laquei, de furioso qui perpetuo furorē labo-
rat. Procur. classe disp. civili. 15. c. 14. Et facit Justinian.
 imper. in d. interdum. l. instit. de curator. ibi: item loco
tutorum qui non in perpetuum, sed ad tempus à tutela ex-
culantur, solent curatores dari. Et ideo J. Coe. illum impetit
 cum surdo et mutis.

99. Falsitas instrumenti producti à procuratore, vel testium, preiudicat principali
 si cum speciali mandato actum est, vel ratum in habet principali: et
 tenetur de falso. Si vero non, procurator tenetur. l. procurator. 6.
 de condict. indebitis. l. si indebitum. 16. ff. rem ratam haberi. l. 3. §. 1.
 ff. quod quisque iuris. D. Cræpi, obsex. 9. quest. 3. per tot.

40. Filij femine, qui non succedunt in primogeniis, nec illi in eis succedunt.
 Real. in l. ff. de Senator. c. 2.

41. For. Regni Aragon in contractu transierunt inter Regem et Status Regni,
 etiam P. Rex eis stare tenetur. Iaso. Iaso. conf. 1. vol. 1. et regnicolis
 Aragonensibus conservare omnia ea que à foro competunt. Bardaxi,
 de Offic. Eubernat. quest. 5. n. 4. in fine.

42. *Tratores iniur-firmorum, et inhibitionum iusticia. Aragon.*
 puniuntur poena talionis iuxta Cor. 1. de off. ordinarij.
 et Cor. un. de iuram. prot. Sesse de inhibitijs. ep. 10. §. 2.
 n. 8. Regulariter poena arbitraria, iuxta dolum, malitiam
 et damnum parti illatum. Aliquando excusantur a poenis,
 ut si casus de quo excusantur, non fuerit comprehensus in
 inhibitione, vel iniur-firma fuerit temporalis, vel alia ex-
 tincta. Sesse ubi §. exn. 17. ad 20.

Secundo. liberantur contrahentes, si iustam habuerint
 causam, scilicet non dolosam, nec malitiosam, iuxta
 tradita in l. ignor 12. §. et generaliter. ff. de liber. causa.
 gloss. et Od. in l. 3. §. fin. ff. si quis iur. dicenti non obtemper.
 Sesse ubi §. a n. 20. ad 25. ubi dicit ad excusandum a
 dolo, sufficere quamlibet causam, nedum iustam et legit-
 mam, verum et coloratam, factuam, et veritalem, quam
 sufficit probare per inditia et coniecturas, licet non plene.

[The text on this page is extremely faint and illegible, appearing to be a handwritten letter or document.]

Forma procedendi in processu contra falsarios, in curia
Iulie Baron. V. in foro pen. et de crimine falsi.
anni 1461. et in for. ult. ed. et uncto foro ult. et de
homicidio.

Falsitas, non presumptionibus, sed probationibus libere et
concludentibus, probari debet. *Baron. Conf. 179. 2. 3. tom. 7. de
criminal. ex Capitag. Decis. 3. 2. 3. parte 2. claus. Suarez,
Gravide, Hondel, et Surdo. Contra idem Baron. de falsit. q. 152.
n. 26. et 27.*

Falsitas non cadit in actum imperfectum ex defectu voluntatis,
etiam si sit privata scriptura. *Id. de quis legatum. ff. ad leg.
Cornel. de falsis, ubi Bart. et DD. Baron. Conf. 179. maxime
n. 17. vol. 2. eorum.*

Falsitas non consideratur in scriptura privata imperfecta,
 atque solemnitate, nullam faciente fidem. Bart. in l. 1. §.
 que in rationibus ff. ad leg. corn. de falsis. Sali. in l. damus.
 in fine, ff.º oppono quod exemplum. c. eod. Theaur. decis.
 161. n. 2. Maxime si talis mutatio veritatis non sit
 nociva, nec adfit dolus. V. Faun. in conf. 179. epn. 19.

1. Faun. conf.

114. n. 9. vol. 2.

criminal. et c.

12. 23. 41. 42.

vol. 2. criminal. et licet apta nocere, non puniuntur poena
 ordinaria falsi, sed extraordinaria, sectionatus, ex Men-
 chio de arbit. lib. 3. cap. 306. Faun. conf. 114. n. 41.

vol. 2. crimin. et licet non sit apta nocere, si sint quod
 sit commissa animo nocendi, ex pluribus Faun. 8. conf. 114.
 n. 63.

Falsitas non nociva, nec apta nocere, nec poena extra-
 ordinaria sectionatus, nec ulla alia, puniri potest. Faun.
 conf. 114. n. 41. 42. vol. 2. crimin. Hoc inquam considerari
 non potest nisi in scriptura privata imperfecta, absq. solemnitate
 aliqua, nullam faciente fidem, V. que d. dixi ad pro-
 positum. et ff. fol. 278. n. 53.

V. Bart. in l.

9. ff. falsum.

ff. ad leg. corn.

de falsis. Faun.

9. conf. 114. n. 16.

30.

Falsitas aliquando sumitur latissime, aliquando late, et
aliquando strictè. quomodo id certificari debeat, D.
Barth. in l. quid sit falsum. ff. ad leg. corn. de falsis.
Jo. Richard. in l. de tutela, c. de in integr. restit. n. 5.
ex quibus Fam. conf. 114. n. 38. vol. 2. crimin.

Falsitatis indicium arguunt foramina aeris in cooperta
seu pergamena protocoli tabellionis, argto. glos. in l. 4. ff. de
cond. instit. Jos. Ludovif. decis. lucens. 13. n. 22.

Falsi accusatio per procuratorem fieri non potest, nec exponi; sed
requiritur presentia eam accusatoris, quam rei. ex l. de fide: 16.
c. ad leg. corn. de falsis. Docer. classe 4. disp. 15. th. 34.

170

De Falsitate, V. aliqua apud Tiras de penis temp. causa

31. 223. 24. Doctr. disput. civil. tom. 1. classe 4. disput. 15.

[Faint, illegible handwriting covering the majority of the page]

Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly a header or introductory text.

Main body of faint, illegible handwriting, appearing to be several lines of text.

Lower section of faint, illegible handwriting, possibly a signature or concluding text.

Facultati actus, et an sit in praesentibus? nequaquam etiam si per mille
 annos possiderint. de. l. viam publicam. ff. de via publi. ubi glos. et Bart.
 Afflic. decis. 388. n. 15. ubi Vofsi. n. 3. Suelves vol. 2. conf. 15. n. 10.
 conf. 32. n. 12. et ex 27. et vol. 3. conf. 31. n. 6. et vol. 1. conf. 36. n. 10.

l. 5. 165.
186.

Fallacia consistit in ore, et mendatio l. falsus 43. §. si quis. ff. de furtis, sicut dolus, calliditas, astutia, in animo. Christm. deif. 156. n. 4. col. 2.

Factum interpretari valens in bonum et malum sensum, semper in bonum interpretari debet. l. merito. ff. pro socio, ubi Bart. l. item apud Labeonem §. si communem. de iniurijs. et est original. doctrina Bart. in l. non solum. §. sed ut probari. n. 2. ff. de novi operis nunciat. tenent Bald. in l. precibus n. 22. ff. excusat ergo. c. de impub. et alijs subfite. et conf. 311. col. 2. lib. 2. Mensch. de presumpt. lib. 5. pref. 2. n. 2. 3. et 4. Fain. in praxi q. 85. à n. 1. et 5.

24. Cursum non committit, qui non habendo unde se sustentari queat, alienis bona subtrahit, ex can. sicut 47. distinct. et ep. si quis propter. de furtis. Brun. de off. bon. q. 2. 4. q. princip. n. 5. quia necessitas caret lege l. 5. §. 11. de novi oper. nunciat. Wesemb. in parat. ad et. de off. eius cui mand. et iurisd. n. 4.

Forma legis seu statuti non servata, actus fit nullus. l. cum
 hi. §. si Pater. ff. de transaction. l. contributionibus. ff. ad
 municipal. l. certa forma. c. de iure Pisci. lib. 10.

Sed qui taliter fecit actum, non delinquit, nec puniri potest, quia
 pro actu nullo, poena non imponitur. Nisi aliter sit prohibitus.
 l. non putavit. §. non querit. ubi Barth. ff. de bonor. poss. contra
 tabulac. Cravetta; alios referens. conf. §. n. 22.

faciunt
notata 7. pt.
301. 2. lib.

Puga, seu absentia causata ex timore carcerationis, non facit indi-
cium considerabile contra absentem seu fugientem inculpatum aut
rumoratum de delicto, maxime gravi. Furius. conf. 13. à n. 17. Pegue
de off. . . n. 15. Ciria. contrav. 150. n. 39. Corona pt. 3. de indijs et
tortura. ff. 10. §. 11. n. 83. l. 3. ff. 10. lib. 4. recopilat. An. Robert.
lib. 1. rer. indicat. §. 10. et ut dixit advocatus quidam epimius.
que hombre, & no estubiera desocupado viviera voluntariamente
à entrar en tal necesidad. el delicto atrocissimo. la republica ofen-
dida. el tribunal instantemente irritado: que no havia con su ardi-
tate sido en aquella ocasion para dar satisfacion al mundo,
contra un hombre rumorado de semejante insulto? que terminos
sele darian al reo para probar su exculpacion y inocencia?
como se eliminaria esta en tanto conflicto? que prisiones, que
encierros, & molestias no experimentaria entoces, & en el
curso de tantos años no ha tomado aun los hierros & les
aprisionan. Omnes quorum in alterius manu vita posita est, sepi-
us illud cogitant, quid possit is, cuius in ditione ac potestate
sunt, quem quid debeat facere. decia Cicer. in orat. pro Quinto.
et exempla sunt Alcibiadis, et Demostenis, apud Plutarch. et An.
Reber. Ultra, & en la mayor seguridad cabe un prudente rezebo,
y no todos los temores son hijos de la culpa: insignes varones,
y santos, ^{y doctos} se han valido del beneficio del tiempo para asegu-
rar su inocencia: muchas vezes suele ser mas simpleza, & desgracia

... de ejemplo: mas veneraba justicia quien mas la teme:
quien no temblaba contemplando un tribunal justiciero, una gran
torrante, un examen hejco a la conciencia. Plura An. Robert.

libro 5. multa declamat. Calpurnij Placii.

[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Pily plerumque sunt similes partibus. gloss. in l. quod si nollet. § qui non-
 cupia ff. de edilio edico. Tring. ad h. conuati. 7. n. 37. Menoch. de
 arbit. cap. 89. n. 97. Thesaur. deof. 3. n. 6.

Quia plerumque oritur ex dicto unius ad alterum, desponde ex lingua ad unum
 alterum, nam quod unum dicit alteri, alter ad alterum, et sic oritur contra
 aliquando falsum sumit, et vana esse populi. V. Horat. liti inter confi. in min-
 dros. Tibull. 161. n. 21. et seqq. lib. 1. Scaev. de reb. 9. 69. n. 14.

33. *Poi Argonum* iteratim sunt intelligendi, ut sonat *hæca*. *Obj. 1.* de quo vulnerato. *Obj. item* *indop. 16.* de *fede militum*. *Scilicet* *res* *propis* *signifi-*
cata *accipiendi*. *Molin. 8.* *for Argonum.* *fol. 156.* *col. 3.* *et* *de* *Potest. n. 64.* *Selle-*
denf. 120. n. 20.

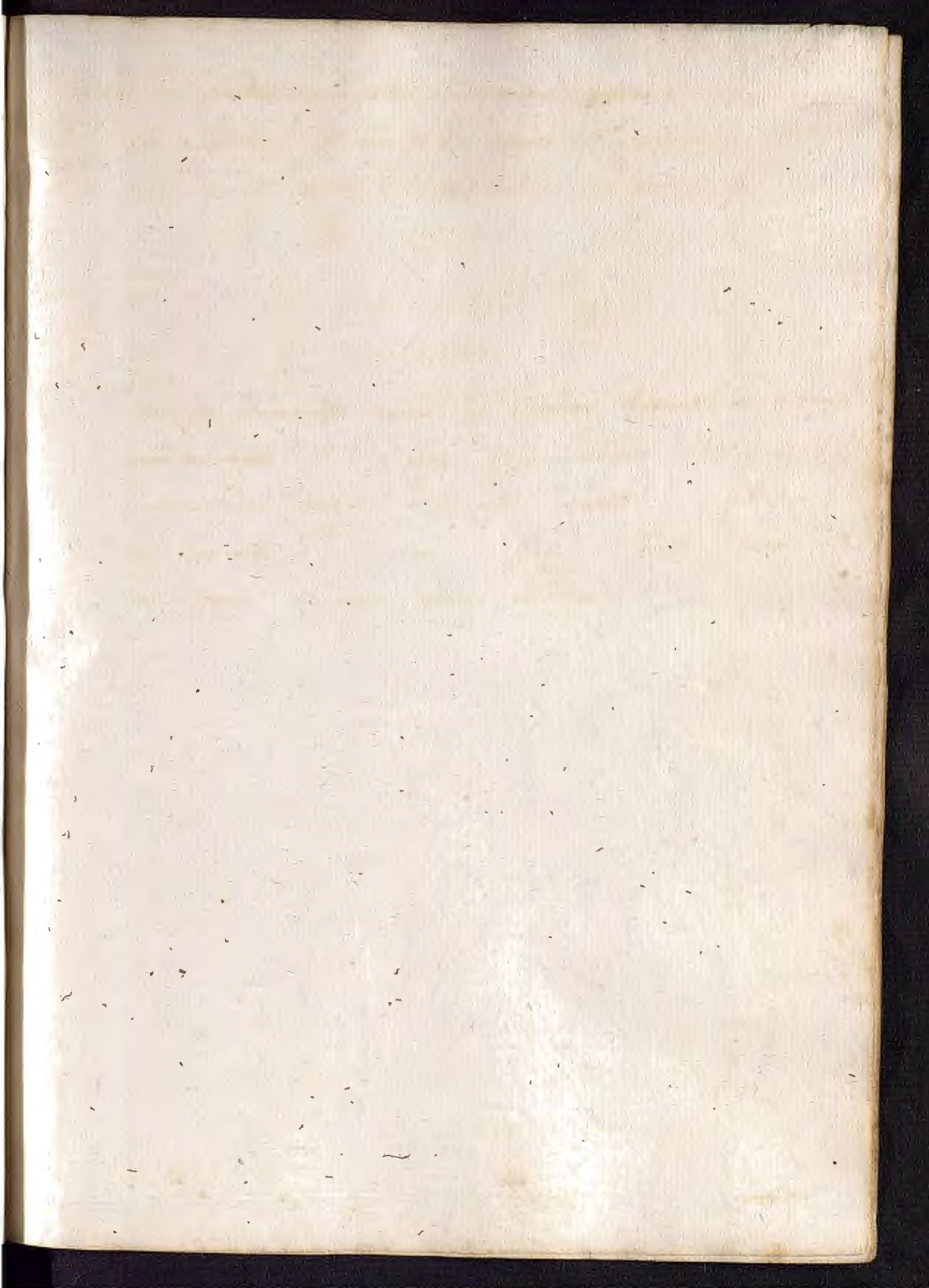
Hinc est ut in causis *Suspicionum* non *Admittatur* *idcirco*, nec *maioris* *rationis*,
ut dixi *J. fol. 728.* Nec in *parte* *inimici* *Legis* *Majestatis* *nam* *regulariter*
accusari *de* *hoc* *inimici* *non* *torquentur*, *et* *qui* *sunt* *accusati* *de* *falsa* *noctua*
torquentur. *ut* *Dixi* *J. fol. 589.* *pub. 10. n. 10.* *col. 2.* *quid*

Trans, per fraudem repelli potest à quacunque, dummodo in falsi crimen
 non incuratur. glf. trig. in ep. sapientes. 4° malignarum. de elect.
 in b. et in ep. Dominus noster. 23. q. 2. l. cum gater. de leg. 2.

27. Fructus rei fideicommissi subiecti, vel restitutioni obnoxii, an pertineant
 heredi universali? V. l. si homo. ff. de re iudicata. l. si terui. ff. iu-
 dicatum solui. l. unigue. de rei vindi. l. quibus. c. si pend. appellat.
 tex. cum glf. in l. si in rem. 2. ff. de rei vindicat. innocen. in ep.
 cum in causa. de iuram. calum. ad finem.

Handwritten text at the top of the page, appearing to be a header or introductory section. The text is mirrored across the page.

Main body of handwritten text, consisting of several lines of cursive script. The text is mirrored across the page.

[Faint, illegible handwriting throughout the page]

1. Gradus ille a quo filius ^{potuit} pretorius est, statim invalidus et inutilis est, etiam si adus hereditas in primo gradu nosset, a quo Exheredatus filius prope-
 nel. l. si primo. §. ff. de liber. et post. v. Val. 3. lly. 16. de iure suor. her.
 tra. l. ep. vlc. 20. 4. idem dicit. ab Africano. in l. potum. 12. in pr. Cod. de
 ab vlc. in l. 3. §. vlc. cum. l. seg. de iur. vult. Notant Cuj. tra. 4. ad Afr. in d. l.
 14. et A. Fab. & coniect. ep. 30.

Opp. l. potumus. 12. de iur. sup. et l. conficiunt. 8. §. si post factum 3. in fin.
 de iur. Codicill. vbi si potumus pretorius et natus sit, quamvis tunc rumpat
 illum gradum a quo erat pretorius, si statim deceferit, aut antequam
 deferat hereditas. rebitur tunc testamentum, et institutionem conservari
 certum est. quod omnino adhecat. d. l. si primo. §. et similib. l. relati. §.
 Q. omnis commendationibus Cuj. et A. Fab. vlt. v. Imponium in d. l. §.
 loqui de iure iur. et secundum illius regulas respondisse. At vno vlcian.
 in d. l. 12. ex rescripto D. Roman. et simili. et Pactum in d. l. §. 3. in fin.
 de iure Pretorio. qd. omnia notavit Val. ab 5. et A. Richard. in Comm. ad d.
 de lib. et post. ep. 3. n. 236.

2. Generalia verba non extendunt ad ea que deolo alterius contrahentis occultata sunt.
 l. tres fratres. 35. ff. de pactis.

3. *Euidati et affectuati qui sint ipso foro, et in quibus casibus
 V. in fo. 6. tit. de supra iurantijs, et eorum Locum tenentib.
 Barden de off. Cuber. in crim. q. 5. n. 6.*

*An cui iudicium, seu salarem - conductum datum fuit ad ve-
 niendum, et standum libere, intelligatur concessum ad regendum?
 sic l. secundum ff. de leg. l. de etate ad Trebel. glof. in l. utimus
 de sepulchro isolato Roman. in sua consilia nunquam impreso,
 usque quo transiit Brun. de effi. bon. q. 4. n. 9. pin. n. 34.*

*Euidicium an intelligatur datum pro una vice, an pro pluribus?
 V. apud Nellum de banntia 2. tempore 3. parte q. 12.*

*in quibus casibus, et ex quib. causis potest dari. V. Nellum ubi 5.
 d. q. 15. Alber. de Rosate, de statuto 2. parte q. 15.*

*Euidatus an possit impune offendi a privato, etiam si sciscatur eius
 securitas? V. Alber. de Rosate, ubi 5. q. 9.*

*Euidicium a quibus potest concedi: et quando eius securitas ob-
 servanda, et q. do. non. V. Alber. de Ros. d. q. 9.*

4^a Gratia dyotica concedi, si non concedatur permissio dimittas

... de aqua cotid. et d'ivas.

1. inbennu. 3. J. et filios advocatos. S. de adv. dixer. ind.

Castillo de cerijs q. 9. n. 53. Vela difere 13. n. 14. et 20.

et cum alijs D. Blonfo Carrillo en el discurso 3. n. 21.

ad marginem, del origen de la dignidad de grandee.

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

§. Gratia facta à Rege, seu honor, aliquando sunt reales,
 aliquando personales tantum: quando fiunt personæ,
 sunt personales, et extinguuntur cum persona; quando
 fiunt rei, seu dignitati, sunt reales, et perpetuæ,
 quæ non extinguuntur nisi extincta re, seu dignitate,
 in quibus tanquam in fundamento constituuntur et
 perseverant. Hoc probatur et verificatur exemplo ser-
 vitutum; quæ, quando debentur personæ, sunt personales,
 et quando prædiis, sunt reales, et perpetuæ sicuti sunt
 prædia quibus serviunt, et reputantur tanquam habitus
 eorum, ad demonstrandum et significandum coherentiam,
 quæ cum eis habent, tanquam qualitates infite et cons-
 tantes. V. Cujat. in recitat. ad tit. del. l. l. quid aliud.
 l. pecorum is. de servit. sust. præd. l. foramen. de servit.
 urban. præd. Bobad. lib. 2. c. 16. n. 6. Simba de success-
 sione fendi §. 1. gl. 3. n. 40. Noguer. alleg. 38. n. 9.
 Otea. de cessione iuris. tit. 3. quæst. 1. n. 21. et seqq.
 D. Alonso Carrillo en el origen de la dignidad de Grande.
 discurso 3. n. 29. ad Marginem.

Glossa referens plures opiniones, ita est intelligenda secundum
 Brun. de cess. bon. q. 20. 4. q. prim. n. 23. quod quando
 glossa primam opinionem recitat, et in secunda opinionem
 utitur, hic verborum alij dicunt, vel quidam dicunt; tunc pri-
 ma opinio est glossa, et non secunda. Ita probatur ex gloss.
 in rubr. ff. si certum petatur, iuxta gloss. in l. certi conditio
 in pr. eiusd. et et est ratio, quia dictio alij, vel aliqui,
 excludit loquentem, ut ait Bald. in l. conventiculum 4. colum.
 in pr. c. de episcop. et cler. cum alijs per Paris. adductis
 conf. 29. no. 21. vol. 2. l. si in l. si idem cum eodem. de
 iurisd. om. ind. in 3. limit.

[The text on this page is extremely faint and illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. It appears to be a handwritten letter or document.]

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

1. *Heredes capere cibos temporales sequuntur, quando iure paganus est, sive a pagano.*

2. *Quando iure militari est, capacitas non attendit in herede, nisi tempore mortis testatoris. S. idem et. 13. §. et de portat. 2. in fine. de test. milit.*

3. *Homini locupletis plus creditur quam pauperi. Novell. 1. c. 1. Inf. et vero absunt. 11. Eccl. in. 1. tertium. 3. in pri. 1. de testib.*

4. *Hereditas nec potest fieri testamentum nec ex test. aut intestato alii succedere, nec testamentum in alium test. potest. 1. 3. C. de Apostatis.*

5. *Hereditas patrum non debet fieri iure naturali sed pie. 1. 15. de inst. et. 1. 7. de bon. qua. nec. Iure naturali debet. 1. 2. unde liberi. Val. de iure serv. her. c. 2. n. 2. Iure naturali et civili. Valencia ubi supra. et n. 2. probat ex. l. 5. §. 2. de agnoscend. lib. de veri adue. libris emancipatis hereditatem parentum, quantum pertinet ad alimenta —*

6. *Hereditas filiorum simili modo iure naturali ad parentes expectat propter hereditariam obedientiam pietatem, obsequium, venerationem filiorum erga parentes. 1. 9. §. 1. et §. parentes. 16. ff. de agnoscend. liber. Val. de iure serv. her. c. 2. n. 2. Arg. 1. 2. de inst. et iure. 1. furi off. 4. de curatore fur. 1. 2. §. filius. et. 1. 9. et. 10. de obsequio parent. et patri. prolaud. — Hoc quantum ad ius civile pertinet, bona sunt; Non vero quo ad ius naturale, ex quo liberis parentum debet hereditas, probant ego. in. 1. nan. et. 1. 15. de inst. et. 1. 1. scripto 15. in fine. ff. unde liberi. 1. iure. 6. de iure dotium, et Val. cum pluribus ab eo.*

Ubi supra. c. 2. n. 21. — Quando pater considerat ut mancipator filij emancipati, —
 positus esse, ut est, Praetorio, ~~et non potest~~ quod pater non potest, nec scribitur
 ei per bon. pos. contra tab. Unde mirum non est, imo verum et probat Val. d. n. 21.
 cum maxima clare d. d. posse Accendentes, cum certum sit ex iure civili, sive
 Praetorio eis deberi hereditatem, lege vel statuto à legitima sua, sive bon. pos. cont.
 tab. priuari.

7. Filij sui heredes, an paternam hereditatem non agnitam, per potentis iustitiam trans-
 mittat ad quoscunque heredes, etiam extraneos, quirit? De qua questione V. Val. 3. ill.
 sub 4. de iure fieri. hered. c. 2. n. 24.

8. Hereditas filiorum quae pervenit parentibus dicitur successiva et hiltis. ut in. l. ult. C. de
 instit. et substitutio. l. ult. C. communia de successione.

9. Sui heredes non solum nascuntur sed etiam fiunt, ut accidunt in nepotibus et
 ceteris qui à patre prodesse, si pater suus heres esse desierit, suorum heredum
 in agnatione, vel subrogatione quadam nanciscuntur. Val. de iur. suor. her.
 c. 3. et c. 4. in prin.

10. Quando ex tit. deferri potest hereditas, ab intestato non defertur. l. quando. 39. de
 acq. hered.

11. Hermaphroditus eius sexus exiimandus est, qui in eo probatur. l. 10. de stat. homin.
 l. repudiand. 35. in fin. de reb. et in dubio pro masculo habet. Bald. in. l. qui-
 bus. 12. n. 10. 11. 12. C. de fin. et leg.

12. Hereditas adquiri non potest per procuratorem l. per curatorem 90. ff. de adq. heret. Item per procuratorem Caesaris, in quo est hie specialis preeminencia, qui miscendo se opulencia hereditati acquirit Caesar. l. i. infm. ff. de off. procur. Cesar. Superiori doctrina est ratio; quia non alius adire potest, quam cui est delata: at procuratori non deferatur; et ideo per eum adiri non potest hereditas. Et ideo nec per servum aut filium. Dominus aut pater adquirere non potest: nisi ipsi servo aut filio, nominatim in testamento hereditas delata sit. Tantum abest ut per extraneam personam veluti procuratorem adquiri possit. Plane bonorum possessio recte per specialem procuratorem adquiri potest, ut S. dixi p. 36. ff. l. i. ff. de off. 34. Ant. Conci. lib. 2. c. 17. Lector. subsecular.

13. Heres iudicis aut officialis defuncti conveniri potest coram Syndicatore pro delicto ab illo iudice aut officiali commissio, intra annum ut in l. 2. et ult. ff. ad l. iul. sepelund. aut intra tempus preconiij a visitatore emisso, quamvis hic, seu querela cum defuncto contestata non fuerit; et tenetur usque ad vires hereditarias, sive consecutus in venturum, sive non. S. Praxat cum pluribus, ff. de iur. l. n. 21. et 22.

14. Honestiores et illustres homines, et Magistratus, conuocare debere,
 potius per interpositam personam, quam per semet ipsos. l. optimus
 C. de conrat. et comit. sepul. l. pupillus §. §. item ipse. ff. Sanè.
 ff. de auctor. tutor. Rardus. respon. 49. n. 109. et respon. 50.
 n. 405. Menoch. conf. 1124 n. 32. et 33. Camil. de Medicis. conf.
 150. n. 22. Franci. Pont. conf. 146. com. 2. Guirba conf. 72.

15. Honoris, et vitæ causa ad parva indicantur. l. ultra. ff. de manu.
 vindicta. l. isti quidem. ff. qd. metus causa. Menoch. conf. 302.
 2. 1. Vasqui. contr. illust. lib. 1. contr. 18. ideo si homicidium
 illius defendendi causa commissum est, citra poenam est. Guirba
 cum plumb. conf. 84. exp. 16.

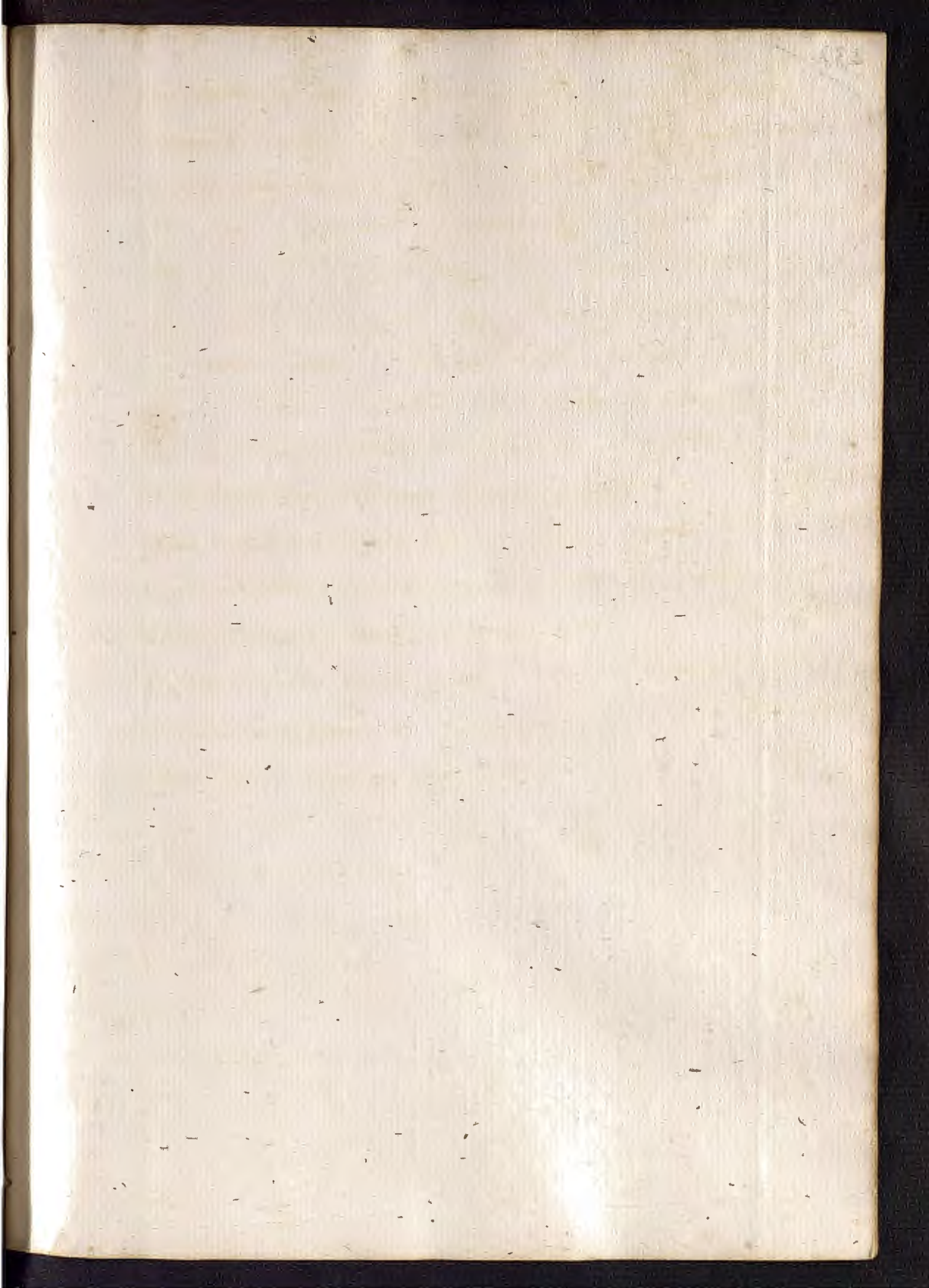
Homicidam, vel vulnus commissum in rixa casuali, absque
 premeditatione et deliberatione ante habita, si ignoratur delinquent,
 et plures sunt accusati, omnes debent absolvi ratione incerti-
 tudinis. ex Bart. in l. fin. ad leg. corn. de sicar. Gramat.
 Conf. 4. et Marfil. in d. l. fin. dicit Beccaz. conf. crim.
 192. n. fin.

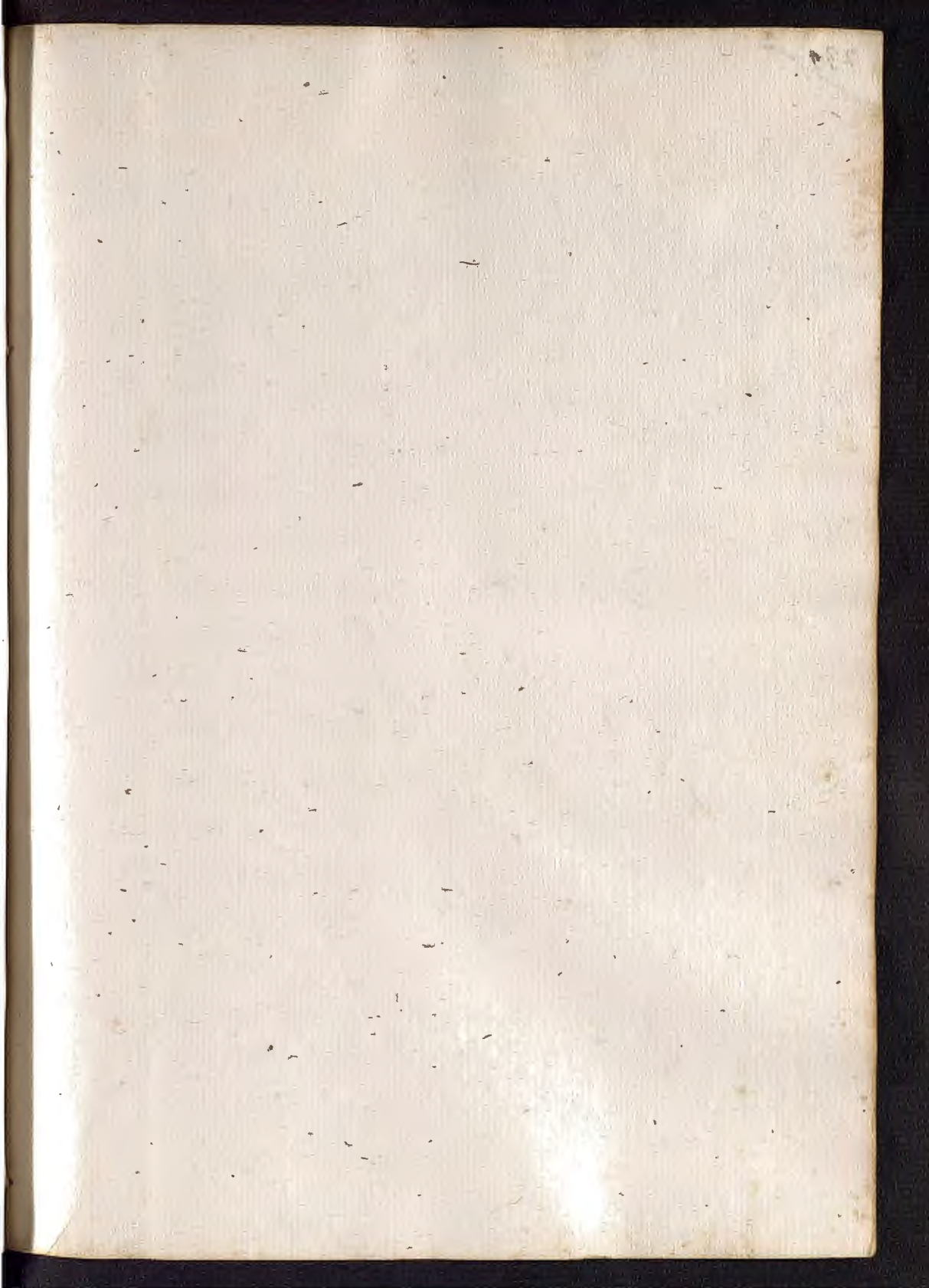
[Faint, mostly illegible handwritten text follows, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

De honore et reuerentia Magistratibus debita à subditis, aut inferioribus. V^o Arist.
 lib. 1. polit. . . Borrel. de magistrat. lib. 3. ep. 4. n. 8. et conf. 24. n. 2. Aueh.
 de iudic. §. sedebunt. l. primicerium. c. de fabricis lib. 11. Plato lib. 6.
 de legib. Post Deos immortales eos homines primas et honore, et gloria recte
 habere, qui publici munere magistratus gerunt. Utiam si sint inferioris hie-
rarum; nam et ij qui in villis et castris ex publico ius dicunt, dignitatem
habent, et illis subjacent omnes ville incolæ. Bald. in ep. 1. ff. quis dicatur
 Dux. Peregrin. conf. 3. n. 28. vol. 2. Borrell. d. ep. 4. n. 9. ff. l. 1. c. de silen.
 iurij. l. 1. c. de domesticis et protect. lib. 12. Rebuf. et Plat. in l. sacris. c.
 de proxim. sacror. scriuor. lib. 12. Chafan. in cathal. glor. mundi. p^{te}. 1. conf. 10.
 n. 20. 26. Probad. in polit. lib. 2. ep. 18. n. 89. et lib. 3. ep. 1. n. 45. Sesse des
 inuision. ep. 8. l. 3. n. 198. Bald. in l. fin. c. de homi. libertor. quia quom.
 Princeps honorat ab omnibus et honorandus. l. 1. c. de prox. sac. scriu. lib. 12. l. 2.
 c. de imine sacris. l. retribuenda. in fine. c. de advocatis liuof. ind. l. quidam.
 ff. de re iudi. glos. in l. 1. c. de domat. et protector. lib. 12. glos. in ep. cum te. de
 etate et qualib. Chafan. in cathal. p^{te}. 1. conf. 4. Valenz. conf. 82. n. 16. It quo
debet ab esse nimia humilitas, ex qua solit auctoritas frangi. Ep. quando. 86. d. h.
nam ingenio suo debet statum dignitatis augere, ne eius auctoritas contemnatu
hi videatur. l. obseruandum. 19. ff. de off. Prefid. l. nec quidquam. §. circa.
 ff. de off. Procurs. l. semper. de iure immunit. l. iudice. c. de dignitatib. l. fin.
 c. quando pro. non et reuffe. ep. ut detiner. de appellation. cum alijs per
 Chafan. in cathal. glor. mun. in prefat. col. 2. et Peregrin. d. conf. 7. n. 28. vol. 2.

Quod delictum, ad instar sacrilegij puniatur. d. l. i. c. de domoti. et potest. lib. 12.
 l. retrahende. c. de offi. diversor. ubi. Jo. de Placa in l. 2. c. de domoti. et pote. et in
 l. i. c. ut dignit. ordo servet. Bobad. d. ep. 1. n. 45. Mota de jurid. p. 2. ep. 53.
 n. 35. Adde l. i. c. de quest. et magistro offi. lib. 12. Quia cum Principem repre-
sentat, novam illius personam assumit, in cuius personam liberatur; ideo in eius
 persona honoratur, aut contemnitur Princeps. l. solent. ff. de jurid. omni. iud. l.
 item eorum. §. decuriones. ff. quod quisq. unibet. l. municipibus. ff. ad municipal.
 glof. in ep. de causa. §. quidquid. 2. q. 4. Chafen. in cathal. glof. mna. p. 7.
 conf. 24. P. Gregor. de Republ. lib. 4. ep. 10. n. 12. Adde exemplum P. Quinj. et
 Marci Familij Scavri const. apud Plinium, de visis illustrib. ep. 73. et de Scribitio
 yfauico apud Dion. lib. 45. histor. et P. Gregor. de republ. lib. 8. ep. 4. n. 5.
 6. et 11. Q. Paul. in epist. ad Titum. ubi ne presere sua humilitati, dignitatem
 publicam quam genti, imminui aut contemni patiarer, imo crudelis et negligens
 de honorem animum dignitati. Barto. in l. i. n. 7. c. de nubent. et quo in hoc.
 Conrad. in Temple omnium iudi. p. 3. conclus. 51. n. 7. Plura ad rem adducit
 Guiniba conf. 35. ex quo hae omnia sumpta sunt.

Faint, illegible handwritten text covering the majority of the page.

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

N. 56. Inquisitio, est ius procedendi ex officio, ad investigandum, et
 iudicandum homines fautores, parricidii vel expulsiōe dignos,
 in territorio inquirentis. Inq. et h. conquis. c. 1. de off. Probi.
 c. 1. de off. ordin. q. bona de electione. v. aliqua que
 conducent, apud Paramo de off. v. inquisitio. lib. 3. q. 2. n. 135.

Off. generalis, v. specialis. Et quorum singulis. v. D. relator
 Paramo ubi s. n. 136. et seq.

Identitas rerum eo nomine presumitur, quia non presumitur pluralitas. Ideo
 ex leonibus, ^{probationibus, et} conjectioni probatur. ex Animal. conf. 254. ex n. 11. ubi late
 tenet nota apud Ludov. deif. 122. n. 6. ubi ex alijs Poltrami. in additio.
 Mensch. conf. 21. n. 33. Item. in fragment. crimin. p. 2. ff. Identitas. n. 3. 59.
 Suelves. in alijs, conf. 69. n. 5. 6. Et ex Pont. Monacho deif. Lucensi 57.
 Item. 11. Thering. deif. 18. A. fabo in col. ff. de probacion. defm. 69. et plurib.
 alijs, item Suelves conf. 9. n. 2. 3. 4. 5.

Identitas rationis, nec necessitas, in materia penali, non admittitur in Regno, pro-
 ter statutum de Arido licet, sive adherendo castro. ff. de offe deif. 58.
 n. 19. Molin. ff. de Pri Aragonum. ff. de Pri Aragonum expenduntur. fol. 156.
 col. 3.

Identitas rationis valet extendere dispositionem legis de uno, ad alium ca-
 sum, etiam in correctorijs, exorbitantibus, et odiosis; maxime ubi
 ratio scripta est in lege: quia hoc casu non dicitur extensio, sed com-
 prehensio. ut dixerunt Bal. Alex. Jaso. in huch. quas actiones. C. de
 sum. ecclesij. Ex hudo cum plurib. ab eo relat. deif. 62. n. 25. 26. et
 quibus Fran. Molino de vice impiar. lib. 3. q. 39. n. 10.

instrumentum, aut privilegium, registratum in alio instrumento
 si originale est perditum, illi standum est. Ep. Bald. in l. penult.
 in 2. C. de testament. Ang. et Cast. in l. 2. n. 5. et 6. C. eod. tit.
 G. Papa q. 471. docet Bortol. conf. crimin. 147. n. 12. v. ibi plura,
 de probatione copie, registrationis, instrumenti perdit; et de illius pro-
 batione per testes: et in notatis à Claud. Bortol. lit. a.

38. *inimicitia*, *supra* *quae* *sequitur*, et *hinc* *facit* *iudicium* *contra*
potestatem *accusatum*. *U.* *Pain.* *in* *proxi* *q.* *49.* *epn.* *110.* *Mar.*
Axon. *Engom.* *conf.* *27.* *epn.* *23.* *Civium* *controv.* *150.* *epn.* *32.*
Guagn. *defens.* *28.* *q.* *1.* *a.* *n.* *10.*

inimicitia *alia* *sunt* *capitales*, *alia* *non* *capitales*. *Ex* *quibus*
causis *constrahuntur* *U.* *apud* *Pain.* *in* *proxi* *q.* *49.* *Casca.* *de*
iudicij *et* *testi.* *ll.* *80.* *l.* *12.*

inimicus *profertur* *qui* *non* *salutat*, *neque* *reuerentiam* *exhibet*, *quem* *antea* *solebat*
salutare. *Ep.* *Adrianus.* *63.* *distint.* *gl.* *in* *l.* *ad* *hoc.* *c.* *de* *appellat.* *Francia*
disputat. *284.* *n.* *26.* *Mascar.* *de* *probation.* *coactu.* *898.* *n.* *33.* *et* *alij* *relati*
à *Suiv.* *conf.* *38.* *n.* *19.* *20.* *21.*

Indicia veneni propinati, si non sunt verissima, parva timentia
sunt. V. Senecam lib. 6. conser. 4.

[Faint, mostly illegible handwritten text follows, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Judex secularis si viderit ecclesiasticum punire levi poena accusatum delinquentem ante eum, potest opponere manus, et severius eum punire in supplementum iustitiae poenae. Additionator Thesauri in decis. 148. n. 4. Postea in tit. qui sit iudex in causa feudali. col. 7. circa mediam.

Judex, an ex causa habeat facultatem minuendi, vel augendi poenas, à lege statutas? V. nota §. pag. 707.

Judices nemini debent esse injuriosi, nec subditis male tractare. ex l. 1. §. injuriam. ff. de injurijs. Laming de lege Regia. §. 7. n. 14. Borrell. conf. 24. n. 7. et feri per totum. l. meminissent. C. unde vi. l. nec magistratibus. ff. de injurijs. finis. conf. 38. n. 1. 2. 10.

57. Inquisitio que exercetur per iudicem inquisitionum, aut commissarium Regium, contra ministros aut officiales regios, an exerceri debeat intra triennium commissi delicti; vel intra triennium à die finis officij; vel intra vigesimum annum à die delicti, id est ante completam gradationem regularem et legalem delictorum, sive actionum criminalium? Et regulariter inquisitio foralis que per inquisitores officij iudicis Prag. exercetur, si dicti ministri aut officiales non sunt temporales, sed perpetui, debet fieri intra triennium à die commissi delicti, ut practicatur hodie contra locum tenentes iusticiæ Prag. et alios officiales. et decisum fuit anno 1610. in denunciat. data contra locum tenentem. Verza. Non enim antea effectus officia temporalia, nec hinc et hodie contra omnes alios officiales temporales inquisitio exercetur intra triennium à die finis officij. Molin. de inquisitio. col. 1. in fine fol. 182. Portales de forma. n. 140. in tantum ut pro delictis et contrariis commissis extra triennium, etiam si neque tunc ignorarentur, nec detegerentur, pro eis inquiri et syndicari non poterant. Potol. de inquisitio. n. 7. et de officialis. n. 38. Sesse de iur. 339. n. 17.

Sed hoc non procedit quando inquit iudex inquisitionum, seu commissarius regium contra officiales regios, quia indistincte et quocumque tempore eos syndicare potest, ante finem officij, vel post, et confecto triennio, dummodo sit ante vigesimum annum, ne presentetur actio criminalis: De qua presumpcione dixi. §. pag. 717.

[The page contains several lines of extremely faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.]

Sicut per unum iudicium cum clausula de quibus casibus & exceptione
 per se reflectitur in occasionem. Pl. in l. de pupillo & minime. ubi Ripa. n. 23.
 ff. de novi operis nunciat. Canonice, in q. 1. de causa posses. et propriet. Boetius.
 conf. 28. n. 9. et conf. 34. n. 14. lib. 1. Hurary. Laurent. deus. Avonion. 27. n. 8.
 de pupillo. minime. non efficitur nisi de ff. ubi in 4.
 de pupillo. n. 14. de pupillo. non efficitur nisi de ff. ubi in 4.

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Indici qui omnia gratia indicant, vel orationis consilij adversariorum hoga-
 torum amicum iubant, eque puniuntur ac si accepta pecunia fecis-
 sent. V. l. filius fact. 15. §. 1. ff. de iudicij. ubi Thoma. pag. 261.
 l. 4. in fine. ff. si quis omnia can. solam. Gratian. de V. sig. in
 4.º libro quaque suam. Turcob. lib. 19. adrof. 26.

Quis commune observatur in Regno Hungarum, in capitulis omnia à
 fons. Sesse decif. 434. à n. 14. Pothol. H. Touss. n. 2. Bardani
 in comment. ad For. uni. 4.º quod Pinnogen. possit offic. Gubernat. 66.
 fol. 64. col. 4.

De iudicio legumum Magistrati institutione, auctoritate, et jurisdictione.

V. Sess. Decis. 200. n. 22. 23.

Ante annum 1461. consuevit usare locum tenentis, revocabiles ad meliorem.

For. 1. de foris inquisit. iudic. Arag. in correctis. Et ex tunc ceperunt
trahi à Rege et Curia, supra formam imbuccionis ibi traditam.

Cum antea solus iudex crearet, ex permissione For. 1. de tenentibus

locum. et For. uni. de quod iudic. Arag. de inter correctos. Sess.

ubi s. d. Decis. 200. n. 22.

Item solus iudex, privative ad alios, cognoscit de delictis secretorum lo-

rum tenentium. notandum principalem de curia, et Vicariorum

ordinariorum. For. 3. de off. iudic. Arag. Sess. d. Decis. 200.

ubi s. d. Decis. 200. n. 22.

Sess. d. Decis. 200. n. 22.

Item *Justicia* solus recipere juramentum *D. Regis*, *Comitum*
generalis, et aliorum; usque quo in *orig.* anni 1436. hae
 communicata fuerunt eius *Comitibus*, per *For. El lugarteni-*
ente del Santo Rey. tit. de off. Justic. Arago. et For. uni. tit.
coram quibus Domin. Res. de. Sesse D. Decis. 200. n. 23.

Item antiquitus *etiam* *Justicia* cognoscere poterat de *salva* *infancia*
num, *Secundo* *poss.* *deu* *quasi.* *off. 1. de salva* *infancia*. Usque quo
 per *For.* *item* *perque.* *anni* 1442. et per *For.* *in* *adiendo.* *anni*
 1461. *de* *off. Justic. Aragon.* *cognitio* *harum* *causarum* *concessa*
fuit *eius* *Comitibus*; *hinc* *commissio* *semper* *dirigebatur* *ad*
Dominum *Rege* *in* *personam* *Justicie.* *Sesse* *D. Decis.* *200. n. 23.*

Item antiquitus *Justicia* de quibuscumque *causis* *profanalibus* *cognoscere*
poterat, usque ad annum 1526. in quo *editum* *fuit* *For. uni. tit.*
que *el* *Justicia* *de* *Arag.* *no* *puella* *pronunciar* *de* *per* *quem* *hac*
cognitio, *et* *jurisdictionis* *exercitium*, *privative* *tributum* *fuit* *eius*
Comitibus. *Sesse* *D. Decis.* *200. n. 23.*

Item iustitia Prag. sententiando in causa generali presidere potest: solum
 suum sigillum provisionibus suis unice apponit: solum carcerem mani-
 festatorum visitat. Et alia quamplurima privative eidem competunt,
 que iure locummentibus contingunt, ut patet ex adductis à Burda.
 in comm. ad rubr. de off. iustit. Prag. n. 6. et sparsim habentur
 in multis foris, et observantis. Itaque quedam privative competunt
 iustitiis; quedam privative locummentibus; nec unus potest de intro-
 mittere in pertinentibus ad alium. Sess. I. decis. 200. n. 23.

Faint, illegible handwritten text covering the majority of the page.

1. Iuris honorarium differentia a bono civile. *prope in pag. 308.*
2. Ius honorarium est ius Pretoris, quasi ab honore Pretoris proficitur.
3. Ius civile est quod sine scripto in sola prudentium interpretatione consistit. *l. 2. §. ita. 12. iuncto. §. his legib. lat. s. p. de orig. iuris.*
4. Jurisconsultus qui dicitur qui iuri interpretando, respondendo, in melius producendo. *Paul. Cuj. in §. post originem iuris. l. 2. §. de orig. iuris. v. §. p. 271. et 272. et 287.*
5. An omnis qui habet iurisdictionem sit Magistratus? *V. notata fl. 336.*
6. Quanta interpretatio et maius necessaria, et Cetera prope a historia Romana. *l. 2. §. Nylum imp. ubi de testam. ordin. et Egerium ibidem.*
7. Quae dicantur in iure intractabiles, sive improbi, sive Nylis infames. *Ubi ab eadem. 21. Ubi de testam. §. de testam. §. ubi de testam. §. ad cum. Nylum. et Antifimum Arnold. Junum.*
8. Atrox iniuriam inordinatam non facit vulnus, sed locus, et puta si iniuria in theatro, vel facta facta sit. *l. 9. §. 1. ff. de iniurijs.*
9. Ius naturale ut Dico videtur dicit, quod obsequi naturae, non constitutione habeat digna. *l. 1. §. 1. ff. de iur. naturale. Cetero pro Parione taliter appellat legem non scriptam, sed naturam ad quam non docti, sed facti, non iustitiam sed imbuti sumus.*
10. Interpretatio Principis non habet legem et statum. *Nov. 138. et Gothof. in l. 43. in pr. ff. de Vulgari testam.*
11. Quis Liberos a principe impetravit liberam illi factionem, non intelligat Principem ei remissive operas quae ratione debent. *l. 3. §. 2. de bono lib. vel de iure suor. her. c. 2. n. 18. an Paulam qui a Principe impetravit liberam illi factionem intelligat Principem ei remissive legitimam quam filij, iure ab innocentiis proposita tenentur. quare? R. qd non ga*

nec tale quid fatendum est a Principe concessum. I. ex facto. 43. de Vult. I. si qd. 37. C. de inof. tit. vbi. DD. et Quaren. ad tit. de inof. tit. ep. vlt. Val. de iure suor. her. ep. 2. n. 19. Deinde qd portio, siue legitima patrono non ex iure naturali, sed et legibus citabilibus et edicto Pretoris descendit. l. 2. et 3. de bonis lib. Val. vbi. f. n. 18. Nec legitima liberor, qui eis debet iure naturali. I. 5. §. 1. ff. de agnos. lib. Val. vbi. f. n. 2. ep. 1.

12. Impetrata ab Imperatore libera titi facio, per personam inhabilem, quid intelligit concessum. R. sola facultas testandi, non vero aliarum solemnitateum remissio. Val. de iure suorum hered. ep. 2. n. 19.

13. Impetrata libera testamenti facio per personam habitam, et titi facionem habentem, quid credit remissio Imperatorem? solemnitate testandi remissio videtur, verum illas qui sine alterius iniuria et damno possunt omnia, et qui iuris Civis sunt, non naturaliter, veluti numerus testium, et ista similes, nam qui prohibentur ex iure naturali, gentiumq. vel qui damnum, vel iniuriam tercio irrogant Principi non remittit. l. 2. §. merito. 10. et §. si quis a Principe. 16. π. nequid in loco publico. l. 1. §. sunt qui putant. 6. π. nequid in flum. publico. I. sed cum ab herede. 12. ad. s. c. Trebell. probat cum plurib. Val. de iure suor. her. ep. 2. n. 19.

14. Impetrata per militem a Principe, libera titi facio, quid intelligit impetrasse, cum de bonis cadentibus semper habeant liberam testamenti facionem, propter rescripta ab Imperatoribus concessa. l. 1. π. de titi. mil. R. Cas. solemnitate remissio videtur qui neque damnum, neque iniuriam tercio irrogant, sed ex iure naturali, aut ratione iuris gentium descendunt. ut probat Val. de iure suor. her. ep. 2. n. 20. ex. l. totaliter. 16. l. cum filius. 28. et. l. 29. §. 1. et §. edictum. ff. de titi. milit. l. si Rufinus. 4. et. l. captatoria. 11. C. Cod. l. vlt. de Status et imaginib. §. per impetrationem liberz facionis titi nihil consequitur miles, qd non consequatur qui libet paganus, qui capacitatem testandi habet, aut ipse consequitur iam erat per privilegia militibus concessa de quib. in. l. 1. π. de titi. mil. Respondendum enim est cum Val. vbi supra. militem consequi per impetrationem liberz titi facionis, ut in suo titi. locum non habet inspicere quidam de qua interpret impetratione, seu privilegio

sunt necessarij intelligendi ex in. l. si iuliana. 22. l. de inofficio. ff. de iust. ut. l. de inofficio. 9. l. testamentum. 24. et. l. fin. in pr. C. Cod. l. cum lege. 50. C. de
Episcopis et clericis, = et idem dissolvit autonomia de qua. in pag. 456.

15. Qui iniuri accusat per l. Juliam repetendar. eadem lege tenet, ad qd respicit
illud Plinianum in Epist. 8. lib. 4. de Phocane legato Bithyniz. accusante Julium
Bassum. Arguebat enim multa in accusatione fecisse, quz illa ipsa lege qua Bassus
accusabatur, teneretur.

16. Redito Instrumento, cautione, seu chirographo, acit scisso, in quo servitus conti-
nebat, et tradito ipsi ferro, ut dicitur, servitus remissa intelligit. l. vii. §. pen.
C. de latin. libertat. colen.

17. Jus civitatis tollit per excommunicationem, ut notat Valen. 3. ff. de iur. iur. her.
cp. 4. per totum, et precipue in m. 24. probat ex textu pap. 2. d. si ex causa
de inofficio. ut. l. si quis postremus. 9. d. si filium. de liberis et post. l. que in
aliena. 6. d. interdum. ff. de acq. her. l. filius. 13. de bon. libert. l. filium. 20. de
bon. pos. contr. tab. l. i. §. sciendum. Vrf. post. tuos. l. 3. de iur. et legit. iuncto. §. 1.
l. ult. de successio. libert. l. i. §. si pater. de coniungend. Quam opinionem fir-
mant Douel. 7. comm. cp. 2. Vaconius. 3. declaration. cp. 50. Covarr. 1. Var. cp. 5.
n. 16. Hotoman. 6. observat. cp. 5. Cuj. in l. multa. 12. de liber. et post. et in.
l. filius. 22. de bon. libertat. Fabius Belon. de iuri. iur. n. 58.

Contrariam sententiam tenent Hotoman: a se ipso ditionis. lib. 9. obser. cp. 10.
Loriotus de apudibus iuris. axiomatic. 55. ff. Pub. 9. Coniectur. cp. 20. et. lib. 10.
cp. 12. Richardus. ad l. de acq. her. cp. 12. n. 9. et dicitur.

18. Jus patronatus et successionem in bona et personam liberi, competit liberi -
 patroni, ut liberi, non ut heredibus, iure sanguinis, non iure hereditario.
 filij. 9. in pr. ff. de iure patron. l. 7. §. si liberi. l. si operarum. 29. de oper. libert.
 cum alij plurimic. a Val. relatis 3. lly. 4. de iure: fidei her. c. 4. non. 25.

19. Jus patronatus amittunt filij per exheredationem. l. si operarum. 29. in fin. ff.
 de oper. libert. l. si ex patronis. 1. §. 1. et ult. l. 11. l. 12. l. 13. l. Divo. 27. l. qui
 rit. 38. l. filius. 42. in prin. l. Paulus. 47. in pr. ff. de bon. lib. Val. vbi. c. n. 26.

20. Interpretatio benigna dicitur, quae exheredationem excludit, licet viciet testamen-
 tum. l. 2. vbi Gothofr. et l. cum quidam. 19. in fin. de lib. et postum.

21. Differentiam observa circa institutionem, inter filios tuos, et nepotes quasi postumos,
 qui ex l. Valeria succedunt. Vbi l. sed si conditioni. §. 1. de her. inst. et Valent.
 qui contrarium tenet. lly. 4. de iure suor. her. c. 5. n. 2. et 3.

22. Institutio Colata intempus mortis filij ~~annulatur~~ exheredati, non valet: et est ratio quae
 toto vitis tempore filius neque institutus, imbecillus, neque exheredatus; non institutus quia
 nulla institutio filij facta est, quem proponimus exheredatum, non exheredatus quia
 ante heredis scripti additionem exheredatio non potest valere. l. filium. 20. §. sed
 cum exheredatio. de bon. pof. conit. tab. vbi Val. de iure suor. her. c. 5. n. 13. et
 tegy. sed precipue. n. 17.

23. Institutio Coheredis filij, in casu mortis eius valet. l. 20. de lib. et post. in fine principij.
 et est ratio quae cum filij institutio ad sui validitatem, non requirat alterius heredi-
 institutionem vel additionem, quia satis ipsa per se confirmare valet, inde-

ut, ut herede instituto ex parte filio, coheres post mortem eius nulli cui possit.
V. Val. de hinc suor. her. in Explicatione l. filius. 20. de lib. et post. c. 5. Ex. 13.
et precipue. 17.

24. Ut institutio valet Ex parte, precipue in illi. nuncupatis, requirit Expressio nominis
vel dignitatis, aut alterius indicij. In hac Conuentione. V. deinde. (qui illi. fac.
p. Val. de hinc suor. her. c. 5. n. 19. et 20.

Sufficit singularitas nominis, aut singularitas aliuus certi signi, ad heredem
demonstrandum, ut docent Accurf. Barth. et DD. in l. 1. de lib. et post. et Jar-
mento. 4. selectar.

Opp. l. 1. §. qui neque legatorum. de her. inst. vbi loquunt. l. 1. de illi. nuncupatis.
V. non solum his verbis posse fieri, Lucius Titius heres esto, sed et his tribus,
Lucius heres esto: §. cum unius nominis Expressione, et illa vltimissima et vlti-
gari, institutio facta valet. R. Doctrinam vlpiani esse intelligendam qd ex
alijs indicijs vel demonstrationibus in illi. positum de herede instituto constabat
ita Val. vbi. 5. n. 20.

25. Institutionis proprium et honoris, sicut quod Ex hereditaria nota. Et ideo
institutio heredis, que contumeliosa demonstratione ostendit, non valet. I. quo-
ties. 9. §. si quis nomen. 8. de hered. inst. Quod sit peculiare institutioni honore
afferre institutum probat tex. in l. filius. 5. §. sed et si portio. 6. in fin. de leg. prest.
Et Cress in Oratione pro Publico Quinctio ibi. Heredem testamentis reliquit hunc
Publicum Quinctium, et ad quem summi maior morte tua veniebat, ad eun-
dem summi honore quoque pervenisset. Quod sit proprium Ex hereditaria iniu-
riam informis, notari. 5. pag. 434. V. Val. de hinc suor. her. c. 5. n. 22.

Opp. his que diximus, Martian. in l. his verbis. 48. §. 1. de her. inst. vbi institutio
heredis cum comitio sine maledictione Notata valet. R. Val. vbi. 5. d. n. 22. in fin
constituit differentiam inter Comitium in genere et in specie, ut cum illo valet
institutio. ut in d. l. 48. in specie non. 3. in pr. de lib. et post. d. l. 9. §. 8. R.

heredi. hilt. V. Val. Max. lib. 5. c. 9. Hanc distinctionem praeferunt l. 10. ff. 13.
par. 6. vt d. n. 22. in fin. affirmat Valentia.

26. Incesta persona et illarum quae cum aliqua exet, ignorat tamen quae sit. Et idem dicitur apud
Theophilum in §. postumo. 28. hilt. de leg. legit. postumum non incestam personam esse
sed similem incestae. V. Val. 3. ff. de iure iur. her. tract. 2. c. 2. n. 4.

27. Incesta personae neque hiltari, neque ^{legari} hiltari potest, et est ratio, quia certum daretur esse su-
ditum testatoris. l. quoties. 9. §. si quis nomen. 8. et 9. ff. de her. hilt. l. id quod. C. de
Episcop. et Cler. vlt. D. §. legari, et §. incestis. 25. hilt. de legatis. Vp. in frag. n. 22.
§. incesta. Pand. 6. comm. c. 17. et. lib. 8. c. 6. Val. cum alijs vlt. §. n. 5.

~~28. In hiltatione sui heredis, legatum non potest, neque hiltari potest, neque hiltari potest.~~

28. In hiltatione Extranei heredis, hiltatum tribus temporibus requiritur, vt sit cum eo
tit. factio, scilicet conditi testamenti, mortis testatoris, et aditionis hereditatis. l. sed
et. 6. §. solennis. l. si aditionem. 47. §. in Extraneis. de hered. hiltatione. §. in Extraneis.
hilt. de her. qual. et dif. Comm. 10. Comm. c. 5. n. 9. Ex Val. vlt. §. n. 11.
V. quae notari. §. pag. 429.

29. In hiltatione sui heredis, vltis tantum tempore requiritur, vt sit cum eo tit. factio
scilicet delati hereditatis. vt infirmant. l. C. in. §. 12. infra delib. et post. et ind.
l. 4. §. in Extraneis. de her. hilt. et. d. §. in Extraneis hilt. de her. qual. et dif. V.
quae notari. §. pag. 429.

Filius suus hiltari sub conditione potestativa, si eam non implebit exortu
vel inchoatur. l. iam dubitari. 86. et l. 4. ff. de heredib. instit. Ergo potest exor-
dari sub eadem conditione potestativa; nam si ei paruerit, remanebit exortu;
si non, inchoatur.

28. Opp: qd postumi alicui heredes possunt esse, et omnes alij qui ab alijs procedunt, et solum inspicit in eis tempus delationis hereditatis, ut constat ex l. si quis postu-
 mos. 9. §. si filium. l. filius. 16. ff. de lib. et post. l. si quis filio. 6. in pr. de hinc. sup.
 l. fin. de cond. inst. f. scripto. 7. ff. unde liberi. l. i. §. sciendum. ff. de quis et legit.
 Rj. tropy hor, et si qui similes sunt, non loqui de successione testamentaria, sed
 de ea quae agnativa dicitur ab intestato, in qua successione solum inspicit tempus
 delationis hereditatis, et tunc pater non dicitur nepotibus. ut constat ex Pap. in d.
 scripto. 7. ibi: neque pater cum in successione prebenit. At vero, si tamquam
 hujus instaurum vellet, tempore conditi tti: et tempore delationis sicut esse dicitur.
 V. Val. de bon. suor. her. tract. 2. c. 2. n. 13.

29. Instauratio non potest conipi per Verbum hujus. ut docent Mathaeus Sibraldus in sub.
 de leg. Turaminius de exequation. legator. c. 1. n. 8. et leg. Menchaca. de successio-
 num. progressu. lib. 1. §. 3. n. 13. et leg. V. f. pag. 301.

30. Interpretatio legis in iudicijs per iudicem facta, inter litigatores valet ut sententia
 l. placuit. 8. C. de iudicijs. Wesembek. in parati ad t. de legib. n. 3.

31. hujus Pulestarianum, et ius exactorum Deurionum, qd ius Alexandrini a Servo Impe-
 barunt, auctor. spartanul in feboro quoque observant Wesembek. in parati. ad
 ff. de off. iudicis. Alexzandru.

32. Jurisdictio una cum territorio praescribitur annis. 10. vel. 20. tanquam res immobilis
 Bald. in l. fin. C. de praescription. Doeri. de i. 227. n. 9. Wesembek. in parati, ad t. de
 Jurisdictione. in q. l. ita territorium, ut res incorporalis praescribitur 30. vel. 40. annis.
 q. auditu. 15. q. cum. d. 18. de praescriptionib. Exceptis Regalibus que non nisi
 tanti temporis. Ite, cuius initij non extet memoria. l. domini. C. de agricol. et
 censuris. lib. 11. Wesembek. cum pluribus ab eo tradit. V. f.

33. *Ius significat quod vim iubeat habere, et necessitatem imponit obediendi. Ut*
Wesembach in paratit ad tit. de quodvisque iuris in Alacram vertitur.

34. *Sacerdotes iudicare non possunt. Ut* Eschop. ad Tit. de iur. iur. dicando.

35. *Ius Pontificum videt, eo quale fuerit apud antiquos Romanos. D. Dionys. Halicarnas.*
lib. 2. Hist. Rom. p. Ep. Ross. Emulj. Poci. 46.

36. *De Iure Scripto et non scripto memorat in Dionys. ob. d. p. 72. lib. II.*

4. *Perfectus Iuriconsultus est is, qui omnis iuris, tam sacri, publici, privati, quam*
militaris sit peritus, hoc est qui rerum divinarum et humanarum habeant
noticiam, quales fuerunt veteres I. C. qui et de rebus sacris sive iure Pontificio,
et de iure publico, et de iure civili, hoc est, privato, et de re militari libros
scripserunt. de quib. eleganter Griff. q. 16. Sallust. Anti. Iur. Quare merito
Cicer. lib. 2. de Orat. in fin. distinguit virum Politicum a I. C. ubi A. U. M. definit,
eum qui legum et consuetudinum eius, quae privatim in civitate utuntur, et ad res
respondendum, et ad agendum, et ad cavendum pertinet: Nam ius publicum
ad politicam scientiam, et virum politicum pertinet. Ex H. Giffany Explanation.
ad tit. Instit. de Iur. et Iur. in §. 4.

9. *Ius aut est naturale, gentium, aut civile. §. ult. Inst. de Iur. et Iure. Plato, et*
Arist. 5. Ethic. dividunt in Politicum, et domesticum, sive economicum: Quosque
Politici duo sunt species, Ius gentium sive naturale, et Ius legum, quod pro-
prie civile appellat a Iuliania. in §. 1. Inst. de Iur. Natur.

36. *Ius omne, secundum H. et Philosophos dividit in scriptum et non scriptum. §. ult.*
tit. 3. Inst. de Iur. Nat. Plat. in Egoria, et Arist. 1. Rhetor. Sed eam hanc diferen-
tiam, quod hi, nomine iuris non scripti, intelligunt ius naturale, sive gentium
habeti eo nomine consuetudinem et mores accipiunt: quomodo et nostri mores
sub moribus-

sub moribus etiam ius naturae intelligunt. (Libertinus s. l. adoptibus. 14. ff. de ritibus nuptiarum. Huius divisionis rationem exponit a Iuliano in §. et non indigentur. l. de iure naturae.

9. Ius omne, quadrifariam dividit Ispanius in explan. ad l. contat. 3. Int. de iur. nat. In Publicum et privatum; Privatum in naturale, gentium, et civile; ius civile in scriptum et non scriptum; et denique in ius iure civile, vel honorarium h. est Praetoris, de quo est. l. ius autem civile. 7. ff. de iust. et iure. Sed si factus, ius honorarium quid aliud est, nisi fragmentum, pars, et species iuris civilis? non enim est distinctum et separatum ab eo; quippe imbutum a Praetoribus fuit, adiutandi, supplendi, et corrigendi iuris civilis gratia, ut ipsemet Papin. ait in d. l. 7. ius autem civile ex l. 12. tab. Plebiscitis, Senatusconsultis, decretis Principum, et auctoritate praevidentium completum erat. d. l. 7. de iust. et iure.

4. Jurisconsulti variis nominibus a veteribus appellabantur, ut iurisperiti, Consulti, et interdum studiosi iuris, ut apud R. Jelli. lib. 12. c. 13. Sed notandum est, taliter vocari ante tempora Iulianam; suis temporibus, verbum hoc Jurisconsultus, tanquam insigne et augmentum, solum illis veteribus tribui, reliquos dicitur iuris interpretes, Magistros, Doctores, professores legum, et magis proprie Antecessores, ut in l. 1. 2. c. de Vet. iur. Cnucl. et in praefatione Codicis, pandectarum, et Institutionum, passim occurrit, v. quae scripti. f. p. 5. n. 31.

Jurisdictionis mandata

37. Impubes pubertate proximus, hoc est doli capax, ex delicto veri et efficaci
 coere obligari potest, quemadmodum et servus l. excipiunt. 14. ff. ad S. C. Trebatian.
 Syllanian. l. 23. de furtis. §. in summa. 18. inst. de oblig. quae ex delicto nascuntur
 Theophi. ibid. Sed tamen mitius et lenius puniunt. l. 1. §. impubes. 32. et §.
 seq. et d. l. 14. ad S. C. Trebatian. V. Theoph. ad §. 1. inst. quib. mod.
 tunc. fm. vale. supponi in paxi crimin. q. 143. precipue cap. 30. ad 59.

38. Inimicitia, quae certum à testimonio repellit, qualis esse debeat. V. Curardum lib. 5. c. 17.
 variis. et ad l. 19. de R. iur.

39. Inimicitia condictio filij pro dote matris consequendis, sed non
 impedit executionem, quando filius reperitur principaliter obligatus,
 et ut heres patris. ff. Ludovis. de iur. perrusi. 91.

40. Iuramentum in litum deferretur heredi, contra occultantes bona hereditaria:
 et error decreti de deferendo, declaratur per actum subsequentem.
 Aliud est errare in decreto, aliud in eius executione. Afflic. de iur. 178.
 n. 8. et 358. n. 8. Sura. Conf. 39. n. 27.

41. Instrumentum factum pridie ante sententiam, et inter afines praesumitur
 simulatum, et fraudandi iudicij et executionis causa. V. tradita
 in l. post contractum ff. de donationib. Casoc. de Execuf. bonor. 1. par.
 qualt. 13. 10. qualt. prima à. n. 19.

42. Inventarium Separat personam heredi a persona defuncti; et facit ut heres etiam plene obligatus non teneatur ultra vires hereditarias. Cavalcant. de iur. n. 109. Muscon. de causa executoris. lib. 1. limit. 11. n. 27.

43. Iudicium, est actus legitimus quo mediante Iudex de causa proposita cognoscit, et secundum equitatem pronunciat. in qua definitione omnium iudiciorum, inquisitionum, et consiliorum vis et robore versatur. et continentur omnes disputationes si recte intelligat in nulla controversiarum genere parum prodesse causam deferri ad iudicem nisi ea cognoscatur; quod omne nihil proderit, nisi pronuncietur. Alij ed. sic definiunt: esse actum iurum personarum. scilicet iudicis, actoris, et rei.

44. Ad informationem recipiendam non est necessaria partis citatio; licet ex eo actu ledi possit. Part. in l. non dubium. c. de legib. Ant. Straticus in 4. de citationib. concl. n. 119. et n. 329. Gaill. lib. 1. p. obs. 26. n. 10.

45. In interrogationibus que per iudicem fiunt in causis criminalibus, debet iudex facere scribere constantiam, seu variationem responsionis rei. l. de minore. 10. §. plurimum. 5. ff. de questionib. scilicet modum vacillandi qui talis est titubatio, trepidatio, pallor, rubor, et sudor. Part. in d. §. plurimum. 5. et in l. fm. ff. eod. Angel. in tract. maleficior. in 4. Ant. Columbanus de controversiis criminal. n. 199. de Salubre consilium, et documentum ad iudices, apud Morna ad l. nullum. 14. et de protestibus. 50. n. 12. Gaill. lib. 1. obs. 26. n. 10.

46. Iudex domicilij requisitus tenetur remittere reum. l. i. c. ubi de crimin. agi oport. secundum unum intellectum, quem approbat Bart.
 licet sit contra Ep. fin. de foro compet. Ep. Ant. Colomb. de controvers. criminal. n. 246.

47. In iudicio, seu causa delata ad iudicem incompetentem, potest per reum declinari eius iurisdictio, ut se exprimat à tali iudicio; vel protestari se inivsum trahi ad litigandum coram iudice incompetente, per quam protestationem potest actorem toto eius iure privare, et si per iudicem non privabitur, potest appellare, et vincere in tota causa principali. Docet ex Baldo in Auth. habita. ubi ne filius pro patre n. 38. et ex Covar. singul. 50. Portales ad Molin. reportos. §. appellatio. n. 13.

48. Immunitas Palatrorum Regum, infantionum, et nobilium habetur apud Od. in l. i. ff. de Off. Praef. Vobis. et in c. de hijs qui ad stat. confug. §. sed et maior. in l. de hijs qui sui vel. alieni iur. Remig. Goni. de immunit. ampl. 23. Exea, cum alijs. in solem. recit. ad l. un. c. de palat. et domib. domin. lib. II. pag. 96. et seqq. ~~lib. de iurisd. Ep. 46. n. 73.~~

49. Interpretes iuris, referendo duas aut plures opiniones, et neutram expressim approbandas, aut reiiciendas, affirmare dicitur ultimas docet post multos lafon in l. si idem cum eodem §. ult. ff. de iurisd. omni. iud. Menoch. tom. 1. Conf. 91. n. 22.

50. Interpretes iuris saepe confutisse iurata aures, quatenus si
 una volat, caetera volant. Ex Decio conf. 481. ad fin. vidit
 Menoch. tom. 1. conf. 37. n. 192. et pro Dip. abla glossator. ad not.
 A. Fulg. in l. 1. in solitione C. de actione oblig. et in l. d. officium C. comm. divid.
 ex Frisch. ad Boer. licet. 3. ch. 34.

51. Incontans, et mendax in suis affectionibus fidem perdit.
 l. 1. C. de furtis. l. qui falso vel canis. ff. de tabular.
 Farin. de Testib. quest. 43. et 82.

52. In instrumentis quibusvis, quatuor considerari debet; nempe, solem-
nia, substantialia, naturalia, et accidentalia sunt,
 quae versantur circa appositionem temporis, loci, testium, subs-
 criptionis, prois, et certum; et alia quae recenset glossa in l.
 generali. C. de tabular. lib. 10. et praeter confil. ubi. col. 1.
 quae omnia pertinent ad notarium recipientem instrumentum.
 ut docuerunt Bart. in l. si fibramus. q. 1. de iur. n. 1. et
 ibi Decius n. 5. et Cagnol. n. 18. Substantialia sunt, quae
 a partibus geruntur vel ad una eorum, quae substantiam acci-
 onibus, ut consensus aut pacto in contractibus, et voluntas
 in iudicibus. l. 1. §. cum qui. ff. de const. pecun. l. obligationum
 substantialia. §. ult. de oblig. et action. Bart. in l. 1. §. de
 Conduct. indeb. et reus, cum sine his accis non consistunt.
 Bald. in l. etiam C. de execut. rei iud. Decius in l. edita
 n. 30. C. de edendo. Nevigar. conf. 64. n. 20. Naturalia,
 dicuntur illa qualitates secundum proprios fines accis inductae,
 separatae ab his quae extrinsecus accidere possunt. l. pacta

concerta, 22. ubi gl'la. ff. de concub. emp. que sunt in dupli-
 catione, et aliquid eundem ita originem acerb conunguntur, ut sepa-
 ran ab eo non possint. et etiam partium conventiona: et hoc actu
 substantiam respicere videtur, veluti in venditione, translatio
 et alioquin dominij ex persona venditoris in emptorem. l. si quis alienam.
 ff. de actio. empti. Nam non potest dici rem vendidisse, nisi
 parcat ne dominium ad emptorem transeat. l. cum manu
 facta §. ubi de concub. emp. v. Corral. 3. miscellan. ep. 10. Et
 videri Zafius lib. 1. sing. respons. ep. 12. n. 5. Et in alijs exem-
 ptis, que tradit Menoch. lib. 1. conf. 3. ep. 12. et 18. Coetera
 autem qualitates simpliciter naturales dicuntur, a Fabio, et
 Corralis, locis ubi supra a Sabotense in l. iuris gradum. §. quin-
 imo. n. 7. unde factis. Primum in tract. de forma. contra Bellone
 lib. 1. Disputatione iuris ep. 5. quia ex eis circa quosdam con-
 tractus proficiscitur, que semper in eo inesse videtur, nisi pacto
 aut conventionem tollatur. Paul. in proemio feud. in a. 6. Corral.
 et Zafius ubi §. Hec, naturalia, non alienatione dicuntur,
 nisi quia frequentatione et assidua consuetudine ad contractus ac-
 cesserunt. l. quod si nolit. §. quia assidua ff. de exhibitio cetero,
 ex quo videtur illi censere erectionem esse de natura emptio-
 nis et venditionis, quum ex consuetudine perfecta sit, et consuetudo
 sit altera natura. l. si quis posthumus. ff. de liber. et posthum.
 Accidentalibus sunt, que possunt adesse, et abesse, prater subiecti
 corruptionem. Corral. et Zafius ubi §. et, pacto faciendi ali-
 quid, vel apposto pacto pro observatione contractus, vel

adiceis claufularum, que non sunt de natura illius contractus
qui celebratur. Omnia hec difise tractat Menoch. d. conf. 37.
vol. 1. per totum.

53. Instrumentum confectum a notario, si et nullum alio respectu,
quam falsitatis, non debet puniri notarius illud conficiens poena
falsi. Part. in l. si quis legatum ff. de falsis. Alex. resol. 2. conf.
35. ex Prails in l. intermis. c. de test. et. clarius conf. 50.
col. 1. confirmatur. vol. 3. Paris. conf. 151. col. 5. vol. 4. Bol.
conf. 38. exon. 19. ad 23. vol. 1.

54. In continentia, quod tempus continent. An annus, ut de notario em-
mendante protocolum, tenet Guido. Papa quest. 582. An in arbitrio
iudicis consistat, ut in l. 1. ad fin. ff. de iure deliber: ut in simili
notant Op. de compensatione, que apposita ad debitum liquidum
debet in continentia probari l. ult. c. de compensation: quod intel-
ligitur inra tempore arbitrio iudicis moderandum, ac cum iustone
in §. in bene fieri. int. de action. d. 23. et alijs, tenet Claud.
Berzagal. in addition. ad Parth. Berzagol. in conf. 543. tom. 2.
pag. 518. in fine. 1. col. v. Prayard. d. dec. in §. homidium.

278

9. huius significationes principales tres sunt. una, quia lex quilibet, etiam non scripta, designatur. §. constat autem. 3. iust. de iure naturali. l. nam ad ea. 5. ff. de legib. l. ius civile. 6. de iust. et iure. Donel. lib. 1. comm. Ep. 3. Altera, quia ipsum æquum et bonum, lege constitutum, denotatur. l. 1. §. 1. et l. pen. in pr. ff. de iust. et iure. l. si et me. 32. in fine. de rebus creditis. Tercia est quæ continet iuris artem l. 1. in pr. ff. de iust. et iure. Præter has principales significationes, habet alias: Nam et sumitur pro loco in quo Magistratus ius reddit, et in negotiis æquum et bonum ab iniquo discernit. d. l. pen. de iust. et iure. §. alia significatione. toto ff. Regis in ius vocatus non dicitur toto ff. in ius vocati ut eant. ff. de interrogat. in iure faciendis. Item significat id quod unusquisq. ut proprium habet, vel lege ei tribuitur: ut cum dicimus, ius suum conservare. l. ult. de legib: non debet cuiquam ius suum alienari decerni. l. 2. de his qui sui vel alieni iuris sunt: Opinet ius suum cuique tribuere. l. iustitia 20. ff. de iust. et iure. Et proinde denotat potestatem et facultatem faciendi aliquid. ut in definitionibus Verborum et actionis. l. 1. de Verbor. pr. instit. circa. ff. l. nihil 51. de oblig. et action. §. 1. iust. de actionib. l. 1. in pr. ff. ad. L. falcid. Denique accipitur pro necessitudine, lege constituta naturali vel civili; ut cum dicimus et mihi ius cognationis, vel adfinitatis. l. ult. ff. de iust. et iure. Ex Henr. Procero. Classe 1. disp. 1. n. 1. 2. 3. et 4. de iure universo. ubi Jo. Jacob. Frischen. in notatis.

55. Iurisprudentia media, cuius meminit Iustinianus in §. Ceterum. instit. de legit. agnat. Successio non est ars iuris, sed scientia iuris, qua polluerunt iuris conditores, post l. 12. tab. antequam summam rerum, et Republicanam Imperatores occuparent: vel per metonymiam, quandam legem, que differentiationem induxerat inter masculos et feminas circa agnatorum successiones, Et Jo. Jacob. Fritsch in additione ad Procurum dicitur. Iuris civilis Class. 1. disp. 1. n. 9. vel iuris interpretationem.

56. Iustitia particularis differunt ab universalis, non quod species a genere, nec quod species a specie, sed quod membrum ab integro: Utique versatur circa leges; quam sic definit Cicero lib. 1. de Legib. Obtemperatio legibus institutis populorum. At in eo distat, quod universalis iustitia versatur circa omnes leges et earum observationem: Particularis tantum circa leges que suum cuique tribuere iubent.

57. Ius publicum privatorum pactis mutari non potest. l. 3. c. de iurisdictione. l. ius publicum 38. ff. de pactis. l. 45. in fine. de Reg. iur. Et nec privatorum conventio iuri publico derogat. l. 55. de legatis. l. 1. l. 13. §. 1. ad leg. Fabrid.

9. Ius naturale est, quod natura omnia animalia docuit. l. i. §. ius
naturale. ff. de iust. et iure. §. iustit. de iure naturali. Sicut quatuor
vires sit ius, solius sit hominis: cum in bruta animalia quae sensu
carent, non cadat, utiq. res iniuria l. i. §. 2. ff. si quadrupes pauperiem.
Illa tamquam Similitudo et Simulacrum huiusce iuris in brutis
cernitur et consideratur. Cuius in notis ad d. §. iust. de iure nat.
Pocet. disput. civil. class. disp. 2. n. 6. ita cum definit: Quod
natura produxit circa eas actiones et qualitates, quae hominibus cum
brutis animalibus communes sunt. Ut puta maris et feminae
coniunctio, prolis procreatio et educatio, d. l. i. §. ius naturale, et
§. seq. ff. de iust. et iure. p. iust. de iust. et iure. Presol.
in comment. ad l. i. §. 1. lib. 2. ff. quest. 20. Defensio adversus
viam et impetum aliorum l. scientiam 45. §. qui cum aliter.
ff. ad Leg. Aquil. Cicer. lib. 1. officior. Presol. ad l. 3. ff. de iust.
et iure. quest. 1. Pocet. disput. civil. class. 1. disp. 2. n. 6. et
libertas. l. 4. ff. quae res in iure gentium. ff. de iust. et iure. §. 1.
iustit. de iure person. l. 64. de condit. instit. Ponder. lib. 1. com-
ment. ep. 7. l. 3. de adq. rer. dom. Nam et huius tenoris natu-
rae similitudinem quandam et imaginem in brutis animalibus
cernimus; cum et bestiae sint specula ipsius naturae, ut Cicero. 1.
sentent. lib. 2. de legib. et in eis inspicitur ars naturae circa factus
et educationis laborem, in quibus ipsam naturae vocem audire
videamur. Cicer. lib. 3. de finib. Pocet. ubi §. n. 8. et in tractatu
de duello. ep. 20. n. 16. et seqq.

9. Ius gentium est, quod naturalis ratio inter omnes homines constituit.
 l. 9. ff. quod vero. de iustit. et iure. §. ius autem civile. iustit.
 Quod cum a naturali ratione constitutum sit, similiter in libris
 iuris naturalis ius dicitur, uti arguit l. 1. de adq. rer. dom.
 l. 1. de iur. iud. fideiussor. 16. §. fideiussor. 3. de fideiussor. l. cum
 amplius. 48. §. si natura. de Reg. iur. l. pen. in fine. ff. de
 iust. et iure. l. naturaliter. 13. et l. Reg. de condict. indeb. §.
 Singulorum. iustit. de R. divis. Procer. disput. civil. classe 1.
 disput. 2. quod duplex est, vel ingenium humano
genus primum in prima eius creatione; vel postea usu exi-
gente et humanis necessitatibus, ratio naturalis constituit. l. 2. 3.
 4. et 5. ff. de iust. et iure. l. 1. in p. de adq. rer. domin.
 §. ius autem gentium iustit. de iure natur. Primum genus
 PP. nostri vocant ius gentium primum; alterum, ius gentium
secundarium, quam distinctionem approbant Arius Pinchus
 ad rubric. C. de recind. vendit. l. parte. n. 11. et deff. Besol.
 Procer. ubi parte 1. de iudic. iuris, ad lib. 1. ff. n. 6. Alij dixerunt, ut
 Coraf. lib. 6. miscellan. iur. §. ult. ex l. 1. ff. de iust. et iure
 ubi l. Cere. unus iuris gentium caput mentionem facit. tum quo
 confert Everh. Peronhorst. cent. 1. evolutas affert. 3. Prioris
 generis exempla sunt, religio erga Deum, et pietas erga
 parentes et paciam. l. 2. de iust. et iure. Propulsatio violentis
 et impetu iniuriam. l. 3. l. 4. l. 5. l. 6. l. 7. l. 8. l. 9. l. 10. l. 11. l. 12. l. 13. l. 14. l. 15. l. 16. l. 17. l. 18. l. 19. l. 20. l. 21. l. 22. l. 23. l. 24. l. 25. l. 26. l. 27. l. 28. l. 29. l. 30. l. 31. l. 32. l. 33. l. 34. l. 35. l. 36. l. 37. l. 38. l. 39. l. 40. l. 41. l. 42. l. 43. l. 44. l. 45. l. 46. l. 47. l. 48. l. 49. l. 50. l. 51. l. 52. l. 53. l. 54. l. 55. l. 56. l. 57. l. 58. l. 59. l. 60. l. 61. l. 62. l. 63. l. 64. l. 65. l. 66. l. 67. l. 68. l. 69. l. 70. l. 71. l. 72. l. 73. l. 74. l. 75. l. 76. l. 77. l. 78. l. 79. l. 80. l. 81. l. 82. l. 83. l. 84. l. 85. l. 86. l. 87. l. 88. l. 89. l. 90. l. 91. l. 92. l. 93. l. 94. l. 95. l. 96. l. 97. l. 98. l. 99. l. 100. l. 101. l. 102. l. 103. l. 104. l. 105. l. 106. l. 107. l. 108. l. 109. l. 110. l. 111. l. 112. l. 113. l. 114. l. 115. l. 116. l. 117. l. 118. l. 119. l. 120. l. 121. l. 122. l. 123. l. 124. l. 125. l. 126. l. 127. l. 128. l. 129. l. 130. l. 131. l. 132. l. 133. l. 134. l. 135. l. 136. l. 137. l. 138. l. 139. l. 140. l. 141. l. 142. l. 143. l. 144. l. 145. l. 146. l. 147. l. 148. l. 149. l. 150. l. 151. l. 152. l. 153. l. 154. l. 155. l. 156. l. 157. l. 158. l. 159. l. 160. l. 161. l. 162. l. 163. l. 164. l. 165. l. 166. l. 167. l. 168. l. 169. l. 170. l. 171. l. 172. l. 173. l. 174. l. 175. l. 176. l. 177. l. 178. l. 179. l. 180. l. 181. l. 182. l. 183. l. 184. l. 185. l. 186. l. 187. l. 188. l. 189. l. 190. l. 191. l. 192. l. 193. l. 194. l. 195. l. 196. l. 197. l. 198. l. 199. l. 200. l. 201. l. 202. l. 203. l. 204. l. 205. l. 206. l. 207. l. 208. l. 209. l. 210. l. 211. l. 212. l. 213. l. 214. l. 215. l. 216. l. 217. l. 218. l. 219. l. 220. l. 221. l. 222. l. 223. l. 224. l. 225. l. 226. l. 227. l. 228. l. 229. l. 230. l. 231. l. 232. l. 233. l. 234. l. 235. l. 236. l. 237. l. 238. l. 239. l. 240. l. 241. l. 242. l. 243. l. 244. l. 245. l. 246. l. 247. l. 248. l. 249. l. 250. l. 251. l. 252. l. 253. l. 254. l. 255. l. 256. l. 257. l. 258. l. 259. l. 260. l. 261. l. 262. l. 263. l. 264. l. 265. l. 266. l. 267. l. 268. l. 269. l. 270. l. 271. l. 272. l. 273. l. 274. l. 275. l. 276. l. 277. l. 278. l. 279. l. 280. l. 281. l. 282. l. 283. l. 284. l. 285. l. 286. l. 287. l. 288. l. 289. l. 290. l. 291. l. 292. l. 293. l. 294. l. 295. l. 296. l. 297. l. 298. l. 299. l. 300. l. 301. l. 302. l. 303. l. 304. l. 305. l. 306. l. 307. l. 308. l. 309. l. 310. l. 311. l. 312. l. 313. l. 314. l. 315. l. 316. l. 317. l. 318. l. 319. l. 320. l. 321. l. 322. l. 323. l. 324. l. 325. l. 326. l. 327. l. 328. l. 329. l. 330. l. 331. l. 332. l. 333. l. 334. l. 335. l. 336. l. 337. l. 338. l. 339. l. 340. l. 341. l. 342. l. 343. l. 344. l. 345. l. 346. l. 347. l. 348. l. 349. l. 350. l. 351. l. 352. l. 353. l. 354. l. 355. l. 356. l. 357. l. 358. l. 359. l. 360. l. 361. l. 362. l. 363. l. 364. l. 365. l. 366. l. 367. l. 368. l. 369. l. 370. l. 371. l. 372. l. 373. l. 374. l. 375. l. 376. l. 377. l. 378. l. 379. l. 380. l. 381. l. 382. l. 383. l. 384. l. 385. l. 386. l. 387. l. 388. l. 389. l. 390. l. 391. l. 392. l. 393. l. 394. l. 395. l. 396. l. 397. l. 398. l. 399. l. 400. l. 401. l. 402. l. 403. l. 404. l. 405. l. 406. l. 407. l. 408. l. 409. l. 410. l. 411. l. 412. l. 413. l. 414. l. 415. l. 416. l. 417. l. 418. l. 419. l. 420. l. 421. l. 422. l. 423. l. 424. l. 425. l. 426. l. 427. l. 428. l. 429. l. 430. l. 431. l. 432. l. 433. l. 434. l. 435. l. 436. l. 437. l. 438. l. 439. l. 440. l. 441. l. 442. l. 443. l. 444. l. 445. l. 446. l. 447. l. 448. l. 449. l. 450. l. 451. l. 452. l. 453. l. 454. l. 455. l. 456. l. 457. l. 458. l. 459. l. 460. l. 461. l. 462. l. 463. l. 464. l. 465. l. 466. l. 467. l. 468. l. 469. l. 470. l. 471. l. 472. l. 473. l. 474. l. 475. l. 476. l. 477. l. 478. l. 479. l. 480. l. 481. l. 482. l. 483. l. 484. l. 485. l. 486. l. 487. l. 488. l. 489. l. 490. l. 491. l. 492. l. 493. l. 494. l. 495. l. 496. l. 497. l. 498. l. 499. l. 500. l. 501. l. 502. l. 503. l. 504. l. 505. l. 506. l. 507. l. 508. l. 509. l. 510. l. 511. l. 512. l. 513. l. 514. l. 515. l. 516. l. 517. l. 518. l. 519. l. 520. l. 521. l. 522. l. 523. l. 524. l. 525. l. 526. l. 527. l. 528. l. 529. l. 530. l. 531. l. 532. l. 533. l. 534. l. 535. l. 536. l. 537. l. 538. l. 539. l. 540. l. 541. l. 542. l. 543. l. 544. l. 545. l. 546. l. 547. l. 548. l. 549. l. 550. l. 551. l. 552. l. 553. l. 554. l. 555. l. 556. l. 557. l. 558. l. 559. l. 560. l. 561. l. 562. l. 563. l. 564. l. 565. l. 566. l. 567. l. 568. l. 569. l. 570. l. 571. l. 572. l. 573. l. 574. l. 575. l. 576. l. 577. l. 578. l. 579. l. 580. l. 581. l. 582. l. 583. l. 584. l. 585. l. 586. l. 587. l. 588. l. 589. l. 590. l. 591. l. 592. l. 593. l. 594. l. 595. l. 596. l. 597. l. 598. l. 599. l. 600. l. 601. l. 602. l. 603. l. 604. l. 605. l. 606. l. 607. l. 608. l. 609. l. 610. l. 611. l. 612. l. 613. l. 614. l. 615. l. 616. l. 617. l. 618. l. 619. l. 620. l. 621. l. 622. l. 623. l. 624. l. 625. l. 626. l. 627. l. 628. l. 629. l. 630. l. 631. l. 632. l. 633. l. 634. l. 635. l. 636. l. 637. l. 638. l. 639. l. 640. l. 641. l. 642. l. 643. l. 644. l. 645. l. 646. l. 647. l. 648. l. 649. l. 650. l. 651. l. 652. l. 653. l. 654. l. 655. l. 656. l. 657. l. 658. l. 659. l. 660. l. 661. l. 662. l. 663. l. 664. l. 665. l. 666. l. 667. l. 668. l. 669. l. 670. l. 671. l. 672. l. 673. l. 674. l. 675. l. 676. l. 677. l. 678. l. 679. l. 680. l. 681. l. 682. l. 683. l. 684. l. 685. l. 686. l. 687. l. 688. l. 689. l. 690. l. 691. l. 692. l. 693. l. 694. l. 695. l. 696. l. 697. l. 698. l. 699. l. 700. l. 701. l. 702. l. 703. l. 704. l. 705. l. 706. l. 707. l. 708. l. 709. l. 710. l. 711. l. 712. l. 713. l. 714. l. 715. l. 716. l. 717. l. 718. l. 719. l. 720. l. 721. l. 722. l. 723. l. 724. l. 725. l. 726. l. 727. l. 728. l. 729. l. 730. l. 731. l. 732. l. 733. l. 734. l. 735. l. 736. l. 737. l. 738. l. 739. l. 740. l. 741. l. 742. l. 743. l. 744. l. 745. l. 746. l. 747. l. 748. l. 749. l. 750. l. 751. l. 752. l. 753. l. 754. l. 755. l. 756. l. 757. l. 758. l. 759. l. 760. l. 761. l. 762. l. 763. l. 764. l. 765. l. 766. l. 767. l. 768. l. 769. l. 770. l. 771. l. 772. l. 773. l. 774. l. 775. l. 776. l. 777. l. 778. l. 779. l. 780. l. 781. l. 782. l. 783. l. 784. l. 785. l. 786. l. 787. l. 788. l. 789. l. 790. l. 791. l. 792. l. 793. l. 794. l. 795. l. 796. l. 797. l. 798. l. 799. l. 800. l. 801. l. 802. l. 803. l. 804. l. 805. l. 806. l. 807. l. 808. l. 809. l. 810. l. 811. l. 812. l. 813. l. 814. l. 815. l. 816. l. 817. l. 818. l. 819. l. 820. l. 821. l. 822. l. 823. l. 824. l. 825. l. 826. l. 827. l. 828. l. 829. l. 830. l. 831. l. 832. l. 833. l. 834. l. 835. l. 836. l. 837. l. 838. l. 839. l. 840. l. 841. l. 842. l. 843. l. 844. l. 845. l. 846. l. 847. l. 848. l. 849. l. 850. l. 851. l. 852. l. 853. l. 854. l. 855. l. 856. l. 857. l. 858. l. 859. l. 860. l. 861. l. 862. l. 863. l. 864. l. 865. l. 866. l. 867. l. 868. l. 869. l. 870. l. 871. l. 872. l. 873. l. 874. l. 875. l. 876. l. 877. l. 878. l. 879. l. 880. l. 881. l. 882. l. 883. l. 884. l. 885. l. 886. l. 887. l. 888. l. 889. l. 890. l. 891. l. 892. l. 893. l. 894. l. 895. l. 896. l. 897. l. 898. l. 899. l. 900. l. 901. l. 902. l. 903. l. 904. l. 905. l. 906. l. 907. l. 908. l. 909. l. 910. l. 911. l. 912. l. 913. l. 914. l. 915. l. 916. l. 917. l. 918. l. 919. l. 920. l. 921. l. 922. l. 923. l. 924. l. 925. l. 926. l. 927. l. 928. l. 929. l. 930. l. 931. l. 932. l. 933. l. 934. l. 935. l. 936. l. 937. l. 938. l. 939. l. 940. l. 941. l. 942. l. 943. l. 944. l. 945. l. 946. l. 947. l. 948. l. 949. l. 950. l. 951. l. 952. l. 953. l. 954. l. 955. l. 956. l. 957. l. 958. l. 959. l. 960. l. 961. l. 962. l. 963. l. 964. l. 965. l. 966. l. 967. l. 968. l. 969. l. 970. l. 971. l. 972. l. 973. l. 974. l. 975. l. 976. l. 977. l. 978. l. 979. l. 980. l. 981. l. 982. l. 983. l. 984. l. 985. l. 986. l. 987. l. 988. l. 989. l. 990. l. 991. l. 992. l. 993. l. 994. l. 995. l. 996. l. 997. l. 998. l. 999. l. 1000.

iniuri, et quæ in bruta animalia, sensu carentia, cadunt. Ut
 enim bruta animalia iniuriam facere non possunt, nec intelligere,
 vim iniuriam sibi inferri. l. 2. §. 2. si quod pamp. fecisse
 dicitur. ita nec vim iniuriam propalare dicitur. Jo. Jacob. Trischen
 in notariis ad Boer. l. 2. n. 12. Potentiora generis sunt exempla,
 dominorum distinctio, bella, seniores, manumissiones, et fere omnes
 contractus, et eorum obligationes. l. 4. et §. de iurib. et iure. §.
 ius autem gentium. iurib. de iure natur. gent. et civile. Quæ omnia
 cum ab initio, omnibus adue essent communia, generi humano
 innoxia erant. Postea vero, cum terra hominum multitudine fre-
 quentari cepit, nec cuncta amplius communiter frequentari possideri
 possent, successu temporis, et urgentibus hominum necessitatibus, et
 usu exigente, omnia supradicta sequuta fuerunt. Procer ubi §. n. 12.

ius naturale, et gentium, semper firmum atq. immutabile esse in genere suo,
 constat §. Sed naturalia quidem iura. iurib. de iure natur. gent. et civ.
 §. ult. iurib. de legit. agnat. tutela. V. Vaseq. de success. progressu in
 prefat. n. 124. et Everhart. Peronchost. Cent. 1. evactio §. affect. 4.
 licet in subiectis individuis ex iusta et idonea causa, si non penditis
 tolli, tamen et temperari possit. l. 6. in pr. de iurib. et iure. §.
 et libertas quidem. iurib. §. seq. iurib. de iure person. l. animime. 35.
 de Relig. et sumptib. funer. Nov. 89. §. ult. Menoch. lib. 1. conf. 100.
 Bonel. lib. 1. §. 12. Polm. ad §. quæ in Ecclesiarum. n. 2. cum seqq.
 de constit.

de const. Manu. par. 4. specul. auri. n. 62. P. Heij. par. in quib. iuris. quib. 15. n. 28. Procer. disput. civil. classe. 1. disp. 2. n. 13. et 14. ubi Jo. Jacob. Frischen.

9. huc civile, et quod unaqueque civitas, sive populus quasi propriam sibi ius
construat. l. 9. de iur. et iur. §. ius autem civile. et §. sed ius quidem
civile. iuris de iure nat. gent. quod efficiatur, quodque velignis adibus
vel detrahatur ius naturalis, vel gentium. l. 6. de iur. et iur. ut ius
matrimonii, qui ius iuris sit naturalis. l. 1. §. naturale ius. ff. ed. §. 1.
iuris de iure nat. per eundem constitutionem adibus certis quidam
modis contrahendi matrimonij, qui ritus iurisperitorum dicitur. ff. de
rite nuptiar. ut in filijs familiar, confensus parentum in quorum sunt
potestas. l. 2. eund. et §. 1. iure §. si aditus ea. iuris de nuptijs.
item quod contrahentes a ministro ecclesie solemnitate certa adhibita
capulens. Procer. disput. civil. classe. disp. 2. n. 16. Similiter
omnis conventio et iuris gentium, quatenus et confensus in idem
placitum. l. 1. ff. de pactis. cui a lege civili certus alibi et modus
adhibet, scilicet stipulatio, que verbis fieri debet, et inter presentes,
precedente interrogazione, et subsequente responsione. l. 2. in pr. et l. 7.
in pr. eund. et. pr. iuris de v. oblig. item probatio per duos testes
et iuris gentium. Gench. 7. et Math. 19. Cui aditum et ex iure ci-
vili, ad probandam ultimam voluntatem, si testamentum est. l. 1. de testam.
§. sed cum paulatim. et §. 7. iuris de testam. si codicillum, quinque.
l. ut §. ut. c. de codicillis. vel donatio mortis causa. l. ut. c. de
donat. causa mortis. Item et ordinatio testamenti, si alius testandi
omnium populorum, et iuram totamque voluntatem spectat iuris et
gentium. Procer. ubi §. de n. 16. si solemnitate, quam observari

operet in eis condendis, iuris et civilis. l. 2. ff. qui testam. facere possunt.
Per consuetudinem, dicitur ius unum civile aut gentium, ut in libertate,
quod cum iuris sit naturalis. l. q. §. quod res. ff. de iurib. et iuris.
l. 64. de cond. indebiti. §. 1. iuris. de iure pers. Concl. 1. com. §. 7.

Ius dicitur per ius civile, quando liber homo maior 25 annis, ad
potestatem participandum de re vendenda patitur, iure civili efficitur
Serrus §. Deni autem q. iuris de iure person. Item ius gentium
veteris, ne quis in alieno agro ubi lapidibus sunt, vel auri, aut
argenti fodiat, invito domino, lapidem cedat, aurum vel argentum
effodiat: iure tamen civili, quia consuetudine, efficitur potest ut si
quis voluerit, ex tali agro lapidem cedat, aurum vel argentum
effodiat, si prius certum solatium, pro hac facultate, domino agri
peditet. l. 13. §. 1. ff. Communia praedior. Similiter videtur deponit
et iuris gentium, cum deponitur et aliquid in persona deportata;
Nam prout ius civile, ut non videtur ipse deportatus, sed ut in
publico deferatur. l. bona fides. 31. in pr. ff. depositi.

Ius civile deperit mutatur, vel alia postea lege lata, vel tacito
consensu populi. l. sed uerenda. 11. iuris. de iure natur. l. 32. in fin.
de Legib. l. contra quam pugnat l. 2. c. quod sit longa consuet. Casque
Conditio. Concl. lib. 1. com. §. 10. Cuius in parat. c. quod sit longa 68).
Sed ius quomodo iuris legis cessaverit, vel minor fuit, vel Republice
minime caventibus, videri eadem utilitate, abrogationem iuris veteris
et novum ius suaderit. l. 2. ff. de constit. princip. §. 1. iuris. de
codicill. Nam cum naturam novas deponere edere formas,
promdes

proindeque humanae iuris conditio perfecta et scabiles non sic. l. 2.
§. Sed quia. 18. c. de vet. iure emendando. itaque non debet re-
prehensibilis iudicari, maxime cum et ipse Deus ex his qui in
vetere testamento stabuerat, non nulla mutavit in novo. q. non
debet §. exco. de consang. et affinit. Procer. disput. civil. classif.
disp. 2. n. 19.

9. Ius naturale et gentium, sicut et civile, dividitur in scriptum, aut
in non scriptum. l. 6. §. 1. ff. de iuris. et iure §. contat. inlit. de
iure natur. gent. et civili. Nam et ius civile plurimum mutua-
vit ex iure naturali et gentium. Procer. disput. civil. classe. 1. dis-
put. 3. thesse. 1. 2. 3. et 4. ubi v. Jo. Jacob. Fischer in additionib.

58. Ius civile, quod de novo constituitur, futuris tantum negotiis dat for-
mam; nec ad facta praeterita revocatur, nec ad negotia pendencia, nisi
nominatim, et de praeterito et praesenti tempore constitutum appareat.
Procer. disput. civil. classe 1. disp. 3. thes. 4. l. 2. c. de legib. l. cum
qui. 10. et l. seq. c. de natur. liber. Harpocret. ad §. Sed et quod,
Principi. inlit. de iure natur. l. 27. ubi citat contrarios. Pl.
Quod, nisi fuerit receptum, et moribus utentium approbatum, non liget.
l. cum de novo. 11. c. de legib. Alex. conf. 39. n. 1. vol. 3. Hinc et,
quod constitutiones novellae imper. Leonis, non ligant, quia non sunt
usibus receptae. Vigli. in §. Sed cum paulatim 3. inlit. de testam. ordin.
v. Resol. in dissertat. de liber. intro. §. 6. Etiam si in corpore iuris
sic inferatur. Bartol. conf. 148. n. 1. vol. 2. et Saich. lib. 2. off. 60.

n. 3. Sicut et Statutum, qui nullas habet vires, nisi ex communi
obsequencia fuerit receptum glo. Od. et Felin. in c. 1. de regis et pace.

59. Imperatores olim, ex lege Regia, imperatores Successores in imperio designabant; donec longo tractu temporis, immutata aliquantulum forma
Reipublice Romanae, effectum fuit, ut septemviri ex Episcoporum et
Principum ^{ordinis} ~~consilio~~ Regem Romanorum Eligerent. Et venerabilem 34. Epistola
de electione et electione Jo. Jacob. Fritsch in addition. ad Nov.
classif. ^{disposit.} 3. thes. 17.

4. Juris-consulti, appellantur auctores iuris, et simpliciter auctores in l. 1. §. 1.
C. de communi servo manum. l. fin. §. 2. C. de curat. finis. Et con-
ditores iuris in l. nulla 23. C. de procur. l. si finiosi. C. de nuptijs.
l. 1. c. de comm. servo manum. Sacerdotes iuris, in l. 1. §. 1. ff. de
iuris. Et iuris. Interpretes iuris, et prudentes in d. l. fin. §. 1. C. de
curatore finis. Et antecessores, quoniam in scholis iuris civile docent.
Iustin. Imper. in oratione de iuris docendi ratione. V. Murctum in
notis ad §. Responsa prudentium in d. l. fin. de iuris natur. Presold.
parte de delictis iuris ex lib. 1. ff. de i. quest. 4. Quo autem tempore,
et quibus studiorum examiniibus, ad huius nominis fabricam ac-
cedi queant Sacer. Athos de regibus adolescentes. parte ex Iustin. imp.
in d. oratione de iuris docendi ratione, ex Plat. et Angel. in l. 1.
C. de Athleticis lib. 10. et in l. magister. 7. C. de professor. lib. 10. Nec
defuncti qui ante decemium, privilegia et insignia Doctoratus non digni
tribui putant. Cephal. conf. 232. lib. 2. Sebalt. Medicis de legibus et statutis
parte 3.

parte 3. quib. 14. n. 4. et 5. V. Pefol. in comm. ad l. 7. et 8. lib. 1.
 tit. 1. ff. quib. 5. Jo. Jacob. Fricken. in notariis ad Procer. classe 1.
 disp. 3. thesi. 32.

3. Ius civile derivatur in terris imperij, et ius canonicum in terris
 subiectis Ecclesie, ut dicit Bart. in l. quia poterat. 4. ff. de S. etum
 Trubell. et ex eo Iason. in l. apertissimi 16. C. de iudicijs. n. 5. V.
 qui notari 7. fol. 690.
46. Iudex nemo potest esse in causa propria, vel in qua comodum
 principaliter expectare potest. V. Pant. tit. de nullit. sent. ex defectu
 iurisdiction. ordin. cum pluribus ab eo relatis, expon. 93. ad 98.
 ubi ep. n. 95. contrariam sententiam probat. ex limitatione, si non
 opponatur talis exceptio.

8. Iniuria est delictum quo quis alium iniuriam contumelia immenso afficit. Sic
 definit Henric. Boer. classe 4. disp. 4. th. 1. et ex alijs ibid. Jo. Jacob.
 Fricken in notis ad eundem. Hanc nec fœneus, nec impubes inferre possunt;
 quum doli non sint capaces. l. 2. §. 1. et 2. ff. de iniurijs. Committitur in
 ter delicta privata ab auctoribus tunc l. 7. et l. ult. in pr. C. de iniurijs.
 licet quandoque sit publicum. l. un. C. de fam. libell. l. 5. §. si quis. 9. ff.
 l. 6. ff. de iniurijs. gloss. in d. l. 7. C. eod. l. 12. §. ult. ubi Bart. ff. de ac-
 culatione. innotad. l. 5. §. 9. de iniurijs. l. si quis. 10. C. de episcop. et cleri-
 ciat. lib. 5. sent. pel. Paul. tit. 4. §. mixto iure. Boer. et Fricken ubi 5. th. 7.
 Sed diffinit. Harpprecht. in §. poena. 7. n. 11. et de off. lib. de iniurijs.

in quo differat à famoso libello? V. §. pag. 346.

47. Non facit iniuriam qui rebellat, seu in vulgum dispergit verum crimen seu flagitium alterius, licet ex eo infametur. l. cum qui 18. in pr. de iniurijs. l. uni. ff. sane si quis. c. de famos. libell. l. 9. c. de off. Rector. provincia Crisp. lib. 5. Pauli ad. C. det. in d. l. 18. Bonell. lib. 15. com. q. 24. Cum peccata nocentium nota esse oporteat et expediat. Boer. clas. 4. disput. 4. th. 13. q. 1. ad. d. l. cum qui. 18. Pösch. cons. 4. n. 19. 32. et seqq. ubi septem diversas opinionones refert, Oldr. conf. 53. Eail. lib. 2. ab. 99. et plures alios refert Jo. Jacob. Pricken. in notati. ad Boer. ubi 5. et accuratius in tract. de famos. libellis q. 2. n. 16. et seqq. Wefemb. conf. 22. n. 31.

Oper. l. quisquis. 7. §. 1. c. de postulando. l. 9. c. quemadmodum. apert. dicitur si crimen vel flagitium, et si verum, impunitè obiciunt, rebellabunt, vel in vulgus disperdent: nisi doceatur alia intentione, et absque animo injuriandi, obicium fuisse. Wefemb. cum pluri. d. conf. 22. n. 31.

Nota, quod qui ad defensionem verum factum, verbi injuriosa proferit, non tenetur actione injuriarum, ut ex Dal. conf. 143. lib. 2. docet Besold. conf. 28. n. 46. ubi n. 47. quia iustus dolor excusat.

48. Iniurianti aliquem, qui non resistit, cum possit resistere defacto, ante commissam iniuriam, eodem modo tenetur ac si ipse inferret iniuriam. Cassan. ad. consuet. Burdig. rubr. n. §. 3. n. 74.

49. Iniuriam potest facere pater et patronus liberi emancipati, et liberti sui, si est associatus pater, aut vultner. l. 7. §. sed et si quis. 3. et §. pater. 2. l. 11. §. quamquam. 7. ff. de iniurijs. l. 6. c. eod. Boer. clas. 4. disput. 4. th. 20. ubi Jo. Jacob. Pricken. in notati. ad eund. Sicut et iudex injuriando sine sufficientibus presumptionib. et indicijs, ex quibus ledi potest fama et honor injuriosi apud bonos, graverq. viset. P. Carppov. in praxi crimin. quest. 108. n. 62. Paria. in praxi crim. quest. 2. n. 44. et q. 16. n. 25.

50. Traundus, qui in ripam inconsculto calore prolapsus, criminis cuiusdam criminum
 alieni objicit. an fecerit iniuriam? Procer. clas. 4. disp. 4. th. 23. affirmat ex
 l. 5. c. de iniurjs. alij negant, si postea sedato animo penitente facti, et illud
 sevocet. V. Wefemb. in parat. ad et. ff. de iniurjs. n. 4. V. Far. de poenit.
 temper. quest. 91.

51. Iniuriarum actio imbecilliter vel civiliter, vel criminaliter. l. 6. et 7. §. 6.
 de iniurjs. §. 10. instit. eod. Civiliter, cum actor certam iniuriam poenam
 à se expressam, sibi præstendam persequitur. Duar. lib. 1. disput. §. 35.
 Maran. in speculo. var. 4. par. in iudicior. distinct. n. 5. et 10. Decif. Capell.
 Tholof. quest. 145. n. 3. Hartm. Hartmardi ab Eppingen lib. pract. observ. n. 49.
 obs. 1. Eleganter Georg. Munkius in tract. de difamat. §. 2. §. 1. n. 5. Altmusi.
 in dieolog. lib. 1. §. 124. n. 15. Eail. lib. 2. obs. 102. n. 10. Et quando ad
 palinodiam, sive recantationem agit. V. Prefol. in thesaur. pract. lit. W.
 n. 43. Berlich. tom. 5. conclus. 62. Hartm. Hartmardi ubi §. obs. 3. Wefemb.
 cons. 22. n. 18. Minfing. cent. 2. obs. 98. Eail. lib. 1. obs. 65. Parlador. var.
 quæstion. §. 23. Pequera decis. 77. in fine ubi habet formulam. et plures
 alios quod Jo. Jacob. Fricken in additio. ad Procer. clas. 4. disp. 4. th. 55.
 illam Stimatoriam, hanc recantatoriam hinc II vocant. Stimatoria
 dividitur in civilem, et prætoriam. Sequitur consule Procer. d. loco
 th. 57. Sed an hæc actio estimatoria iniuriarum possit cedi, nec ne?
 dubia est quæstio inter II. Sed venior opinio est affirmantium, ubi et
 receptior, tradit Procer. ubi §. th. 58. et ibi cum plurib. Jo. Jacob.
 Friccken in additionib. Criminaliter iniuriarum actio moveri dicitur,
 cum actor, omitta estimatoria actione, eorum iudice per inconvictionem
 de illata iniuria consequitur, et iniurantem propter impositam iniu-
 riam puniri, non autem sibi quidquam præstari, petit. ult. ff. de
 privat. delict. l. 3. de accusation. l. 8. c. eod. Maran. in speculo
 4. part. distinct. 1. n. 9. facit gloss. et Part. in l. 3. ff. de repulso violato.

Procur. ubi proxime th. 59. Hæc dividitur in extraordinariam, et publicam.
 Extraordinaria privatum interesse recipit: publica ad quemlibet de populo.
 V. Procur. et Fricken ubi. l. th. 61. 62. et 63.

52. Inimica vindicta criminaliter intentata per personas illustres magnificentissimas
 persequi, aut e contra, recipere possunt, per procuratores. Nov. 71. Ep. 7.
 quando poena non excedit relegationem: alias non permittitur. l. 1. ff. an per
 alium cause appellat. sed. p. 1. 5. de poenis. Reliqui non possunt. l. 1. 1. ff.
 an per alium. l. pen. §. ult. de publi. indict. l. ult. in pr. C. ubi tenator.
 vol. clarif. l. 15. c. de accus. Ep. vnicus. extra. de accusation. Procur. clas.
 disp. 4. th. 60.

53. Qui iniuriam probare conatur, conatur probare iniuriam in se esse illatam, cum
 scilicet cum verbalen; secundo animum et affectum iniuriandi habuisse
 adversarium. Mascard. de probat. vol. 7. conclu. 903. Thoming. vol. 1. conf. 4.
 et insuper in libello exprimere certam iniuriam, et non vagam; item
 locum et tempus. V. apud Procur. clas. 4. disp. 4. th. 65. 66. et 67. et
 ibid. Jo. Jacob. Fricken.

54. Ex iniuria reali ex qua actor damnum passus est, potest agere civiliter
 et criminaliter simul, coniungendo in eodem libello istas duas actiones.
 sicut coniungitur actio legis Aquiliae, cum iniuriarum. Atonatoria. l. 8. c. de
 iniurijs. l. qui servum. 34. in pr. ff. de oblig. et actio. Minsing. cent. 1. off. 25.
 et cent. 2. off. 28. in Emil. lib. 1. off. 63. et 65. Procur. clas. 4. disp. 4. th. 56.
 Presente Accurat. 4. part. in 4. distinct. 1. 12. Coepen. lib. 2. off. 84.
 V. Borlich. tom. 5. conclus. 26. n. 13.

55. Perjurium acis que oritur ex scriptura et pictura, cum verbaliter sit iniuria, ut Fainat. in praxi crimin. 3. part. quest. 105. n. 4. et omnino alij faciunt, annalis causam st. 1. 5. c. de iniurijs, et liquet ex eaq. quod sit civilis, et ideo pretoria. ff. de caterum. ff. eod. Proinde annalis in honorarijs. 35. in pr. ff. de obleg. et action. Welschbeck vol. conf. 22. 7. 7. Tamen in praxi perpetua reputatur. Andr. Gaill. lib. 2. off. 104. n. 4. Boet. classe 4. disp. 4. ch. 73. ubi v. addita per Jo. Jacob. Dircken.

56. Inquisitio quandoque permittitur, ubi non permittitur accusatio, ex l. falsi. §. et l. querela falsi. 12. c. ad leg. eos. de fals. et l. 2. c. de abolition. et l. ult. ff. de petit. hered. contra probato. Bald. in l. 1. in fin. ff. de his qui sunt sui vel alieni iur. et ibid. eius additionator. ad finem. Et quod possit per statutam prohiberi inquisitio, ex l. rescripto. §. si quis accusatorem. ff. de munerijs. et honor. tenet ibid. idem additionator.

V. Statutum
Conf. 71. n. 20.
vol. 2. ex quo
Paris. conf. 114.
n. 11. vol. 2.
critica

57. Inquisitio facta per D. Regem, seu eius delegatum, contra officiales regios non habet recursum ad alios iudices nec ad iustitiam Aragon. Nec in talibus causis possunt de incommittere Primogenitus, Regens officium gubernacionis, nec iusticia Aragonum. preterquam in casu fori de la submision de potens. ex istimo credit Card. de off. Ebor. quest. 5. n. 103.

58. De iudicibus qui per negligentiam desinunt iudicare. *U. V.*

Franc. Virium deif. 230. n. 44. et deif. 302. n. exn. 18.

U. V. quid notari
 7. Jul. 324. et deif. 322. n. 21. et deif. 365. n. 4. et 5. Matrib. deif. 236.

Coar. lib. 1. off. 28. Passim litam suam, quoties partem ledunt.

q. 1. §. iudices. et de pace tenenda ubi Bald. n. 6. ubi v. apostillam.

si in iudicatu condemnantur, non gaudent beneficio cessionis bonorum.

Brun. de cef. bonor. q. 19. 4. q. princip.

59. Iuri scripto non parendo iudex, incidit in latam culpam, tradit Bald. in

q. 1. §. iudices. et de pace tenenda et iuram. firm. per tex. in l. 4.

§. in eum. ff. de damno infecto. iuris presumitur dolus. l. 2. §. quod

quisq. iuris. cum debeat scire iura. l. 1. c. qui et divers. quas. et

si fuerit impetitor legem, debet iuxta periti consilium formare sententi-

am. Inocen. in q. si pro debilitate. de off. delegati. *U. V.* plura apud

Bald. ubi §.

60. Iudices qui male iudicant litam suam faciunt: et quomodo puniantur.
U. V. Bald. in q. 1. §. iudices. et de pace tenenda et iuram. firmam.

61. iudices ex sententia nulla, pofunt etiam iudicari. V. Bal. in q. 1. §. iudices. 4.º de pace tenenda et iuram. firm. n. 3. V. Firac. de pofenit temp. cauf. 43. n. 8.

32. iurisdiclio omnis à Principe Supremo fluit, ad iudices et principes, et potestates inferiores, sicut aqua à mari manat ad omnes fontes et rivis, et flumina mundi. V. Portol. ad Molin. h. evocatio. n. 3. ubi plures DD. cumulat. Mol. 4.º Perhorrefcentia. fol. 251. col. 2. ad fin. ex Baldo in q. ad huc. de pace tenenda inter subditos. Poit que dixi 7. fol. 504. n. 30. Adde Anfal. de iurisd. par. 3. 4.º. 1. §. C. de iudicij. Amirez de lege Rega. §. 25. effecta. p. m. 232. 1. un. ff. ad l. jul. de anti. Nov. 19. in fine. prefa. Mathes. de iudicij. disp. 2. n. 47.

46. iudex à quo evocata est causa aliqua manet in iudicio ad cognoscendum, et pronunciandum in illa causa; adeo ut si quidquam agat, tamquam attentatum, revocare debet, aut revocari à iudice evocante. q. ut notrum ubi Propofit. Franch. Poitius, et omnes DD. de appellation. Lati Lancelot. de attentatis 2. par. q. 10. et cum pluribus Portol. ad Molin. h. evocatio. expn. 56. Præterquam si talis iudex à quo evocatur, aut non habuerit noticiam evocationis, aut illi præfentata et intimata non fuerit. ex Covarr. lib. 9. præti. quest. n. 7. et 9. et alijs plurib. tenet Portol. ubi §. n. 61. et 62. vel si ex nova emergenti causa, que non patitur dilationem, ut puta scandalo, in evocata se intromittat; vel sit minima et parvi momenti; vel non habeat dependentiam à causa suspensiva, propter quam evocatio expedita fuit. Portol. ubi §. n. 63. 64. 65. 66. et 67.

62. *Luci offerendi locum, seu interesse loci, mulieri, an competat creditoribus mariti ante dissolutionem matrimonij, quando mulier agit pro affectatione loci contra maritum ad insipiam uxoris?* Tangit Sachin. 3. conf. 92. n. 1. se refert ad Socin. conf. 107. h. 2. lib. 3. Cather. decif. 138. n. 4. et 12. Bart. Bald. et Salycet. in l. cum tibi. c. qui potior. in pignor. hab.

63. *Instrumentum confus, quod nunquam habuit effectum, post 47. annos, an sit exigibile, et ex quibus presumatur falsum?* V. Martam 3. ff. de instrumentum. q. 98. ex decif. Piana 125. eiusdem.

64. *Interlineacio facta in instrumento, si manifeste appareat non esse factam ab eo qui instrumentum confecit, non habeatur pro falsitate.*
Philip. Portius conf. 91. n. 11. Sam. de falsif. q. 153. n. 222.

296

56. Iudex inquirere non potest, in delictis, ubi parti non competit
accusatio. Eratur conf. 70. n. 20. vol. 2. ex quo Farin. conf. 114.
n. 11. vol. 2. crimin. disp. n. 5. lib.

Ille ex quo non potest puniri. Bart. in l. ubi pacem. de transactio. et conf.
100. vol. 1. Tartaglia in praxi M. curia Vicar. in add. n. 63. fol. 25. Speculac. in casu
de dispen. 8. fin. ff. quod si nobis. n. 11.

64. Iuffus, Regis, Patris, Magistratus, aut maiorum, an et
quando obtemperari debeat; et an exerceat, vel saltem
minuat poenam, qua tenetur ex facto illicito. V. plura
apud Tirag. de poen. temp. causa 34. 35. 36. Farin.
de poen. temp. quest. 97. casu. 1. 2. 3. 5. 6. 8. 28. 9.

51. Injuria denariorum rigorose vindicanda. l. 8. c. de dignitat. lib. 12. facit
V. 5. pl. 233. l. poenit. 5. c. de off. Recor. Provim. l. 2. c. de offi. divers. iudicio.
maximè si sit atrocissima, et realis, ut alapa, vel quæ alii similis, licet
non effundatur sanguis, iniuriantem poena capitis placari posse. V. volatus
per Marant. in praxi 4. pl. n. 71. Sciam lib. 1. de iudicij. q. 46. n. 28.
Boer. de off. 120. n. 5. Farin. in praxi. q. 32. n. 23. 27. 28. Island. vol. 3.
conf. 1. n. 32. Menoch. conf. 99. n. 9. et conf. 107. per eorum. præcipue q. 20.

Judex secularis quando tenetur exequi Sententiam
 Ecclesiasticam, illique brachium seculari imperari. V.
 Paris. de poenit. tempor. quest. 92. casu 4.

V. l. 2. c. de his qui laicis. l. si iudex. ff. de varijs et extraord. cognit.
 Bunt. in l. à viro Pio. ff. de re iud. iheriam in conlit. Post mundi
 machinam Paris. de Puteo. de Synd. ff. Brachium. late Cavalchan.
 de Brachio Regis.

Interesse secundarium de fore aliquando prodest ad agendum.
 liquet ex radiis à Porsal. ff. apprehensio. l. n. 93.

U. J. fol. 345.

ubi Hormes. cum pluribus. 38. glof. n. 8.

Indici non licet contrahere cum subditis, nec emere et vendere. Quomodo hoc intelligatur, v. apud Chacher. decis. Pedemont. 144. Fallit etiam in iudicibus perpetuis in profidri 34. de rebus cred. Rauden. resp. 49. n. 109. vol. 1. l. 5. c. 5. part. 5. ubi Eregor. Lopez glo. 7. Aviles in q. Precorum q. 2. n. 23. Matienzo in dialogo relato 3. part. q. 27. n. 9. Azavedo in l. 2. c. 6. lib. 3. Recopil. n. 11. 12. et 13. Abondans de exeq. mandat. parte 1. q. 2. n. 22.

Hec in prohibitionem incurret ex unico actu, et singulari. l. 1. §. licet. ubi glof. W. omnes. de tribut. actio. docent Bart. in l. servit legatib. n. 4. de leg. 3. Bald. in rubr. de constit. pecun. quib. fin. Matienzo ubi 5. q. 28. n. 2. Azavedo in l. 19. n. 5. c. 11. lib. 5. recopil. Aviles ubi 5. W. Mercadonia. n. 2. et Blond. ubi 5.

Hec si in provincia et iurisdictionis diversa contrahat, aut vendat quod in propria emit, colligitur ex l. qui officij 62. de contrah. empt. et ex d. l. 2. c. 6. lib. 3. recopil. docent Iaso. in l. principalibus. in 2. limite. ff. si eorum peccatur. Chacher. d. decis. 144. n. 14. Matienzo ubi 5. q. 27. n. 10. Aviles. W. excedat. n. 22. d. q. 2. Bobad. in plit. lib. 2. q. 12. n. 54. Peregrin. de iure fisci lib. 4. c. 7. n. 11. et facit (quod dicitur de prohibitione contrahendi matrimonij ex l. 38. et 57. de iur. nuptiar. et l. un. c. si rector provincie. l. 2. c. 14. part. 4. l. 25. c. 4. lib. 2. recopil. et alijs relatis à Solorzano de iure iudic. co. 2. lib. 4. q. 4. n. 57.) quod si iudex contrahat cum persona aliene iurisdictionis, non incidit in prohibitionem, ut observat Salicet. in d. l. un. n. 4. Barb. in l. epigone. n. 156. ff. soluto matr. Solorz. ubi 5. n. 64. Matrib. de Magistr. lib. 5. q. 6. ex. 121.

Etiam si provincia sit eiusdem principis, ex Bart. in l. si convenit. §. si munda. n. 3. ff. de pignor. actione. Clapenit in censur. causar. fiscal. causa 1. quib. vini. n. 13. Non autem hoc militat in Regnis incorporatis in quibus eadem leges observantur, ut in Olanus in concordantia iuris. in proemio. n. 18. et 25.

299

ex. m. b. C. de privilegijs imperator. lib. ii. Alex. conf. 114. n. 20. lib. 4. Eiusde
Papa. decis. 283. set. conf. 134. m. l. parte 2.

lit. l. suple f. ex fol. 688. et f. fol. 250.

1. Quomodo leges Romanae. auctoritas eius? Leges promulgatae a rege prolatas Regis ad
 populum, a populo ad Senatum, a Senatu ad unum, non Regem, sed
 Principem quasi in Republica et Senatu promulgatae, qui nec Populi, nec Senatus
 iuris omne vindicaret. Hinc origo legum, Senatusconsultorum, et Constitutionum
 num, quae auctoritas legum vigorem obtinere. Cetera Magistratum non legum vig-
 rem obtinent, sed modicam iuris auctoritatem, nec pro parte iuris civili ha-
 bent, sed pro parte tantum iuris. Exhinc descendit frequentis Separatio iuris
 civilis, ab honorario iure. L. 1. D. in iusticia. 2. ff. de mag. iuris. l. 5. p. 79.

2. Latinius Iunianus talis esse potest in U. cum servas esse non possit. Vlp. in frag. l. 20.

3. Quando licet pupilo et cum aliquo, imbutarium integrum pupili aduorsario non excohibet,
 sed ea tantum capita quae in controversia posita sunt. Gothof. in. l. 2. C. de alim. pup. prest.
 fait. l. ult. C. de praeb. impor. non ofer.

4. Vtrum filijs opifibus debeat legitima, cum alimenta non desunt? Res deueni, quae
 affectio illa paterna, amplexibus? Vtrum parentum filijs suis bona et divitias pa-
 randi, non ideo cesat quod filius, vel ex operis suis et industria, vel aliunde se possit
 alere, cum partem illam hereditatis quam legitimam vocamus, alimentorum debet,
 sui necessitudine leges assignaverint, illisque relinquente obligationem sanctione sua
 confirmaverint. Et notant D. D. in. l. divorcio. in pr. ff. sub. matrim. et Val. 3. ill. 2. et
 ut. de iure suor. her. cp. 1. n. 14.

5. Legitima filiorum, aut quae ex bonis parentum filijs debet, non potest tibi intotum lege
 vel statuto, cum iure naturali eis debeat. ut probat Val. de iure suor. her. cp. 1. -
 per totum.

6. Legitima non debet parentibus ex bonis filiorum, eodem modo ac filijs ex bonis
 parentum. V. pag. 228. n. 6.

7- Legitimatō retro agit ab tempore conceptionis, nempe et legitimati fungantur legitimi concepti. l. qui in provincia. §. de viciu nuptiar. l. 1. et 2. de natalium restituentib.
 Legitimatō inq. quasi restitutio natalium est.

8- Chirographa legatorum, continentur accio in legato. l. 9. de leg. 3.

9- Legem facere non potest, ut tradunt Cuj. Socran. Quar. Filchen. in l. Gallus. 29. in pr. de lib. et post. Connan. l. Comm. c. 3. Costa. in §. postumus. Inst. de leg. n. 10. et ff. de leg. c. 1. n. 10. in fin. et ff. de hinc fier. hor. tract. 2. q. 1. Galat.

10- Legatorum origo, et ultima dispositio, originem habuit a hinc gentium. l. item. 13. §. et de portat. ff. de ttt. mil. iuncta l. sunt quidam. 17. in fin. ff. de pennis. At vero forma, et solemnia Verba, quae in legatis et institutionibus requiruntur, à hinc civili, ut ex pr. Inst. et ff. toto. ff. et C. de ttt. constat, et ex l. in legatis. 21. C. de legat. §. sed olim. Inst. Cod. ff. Val. 3. ff. de leg. tract. 1. c. 1. n. 2. et 3. &c.

11- Verbum legare non comprehendit universalem successorem, ut notant Dd. in l. vobis. 120. de v. s. Robert. 2. Sententiar. c. 23. Oval. ad Donel. §. comm. c. 1. et alij, quos conge- nit Val. 3. ff. de leg. c. 1. n. 12.

12- Legatarius neque de heredi, nec successor, et ideo neque actiones hereditarias in eum transeunt, neque erit alieno obligatus. ff. de Exceptionib. legatam. 9. §. 1. ff. de Cando. Val. 3. ff. de leg. c. 1. n. 13. Sifan. in §. legatarij. Inst. de testament.

13- Legari non poterat tota hereditas, tempore I. Rom. quia sine heredis institutione inutile erat testamentum. l. qd per manus. 10. ff. de hinc Codicil. l. 1. in pr. de her. Inst. l. 1. §. ult. de Vely. §. ante heredis. Inst. de leg. neque institutionem concipere per Verbum lego ut cum pluribus notavit Val. 3. ff. de leg. c. 1. n. 12. et ff.

14. De legatis, sive de his qui sunt in legatione sunt typi in l. ~~hereditatem~~ s. de ser.
divf. l. legatis s. ff. ex quib. caus. maior. l. 2. s. legatis. l. non ad id quod s. legatis
ff. de iudicij. l. tutor. 32. in fin. de test. curando. l. 1. et 2. et toto ff. de legatione.
V. Val. 3. ff. de legat. ep. 1. n. 7.

132
Opp. qd pars hereditatis legari potest. l. ab omnibus. 104. s. vlt. de leg. 1. l. mulier. 22.
s. vlt. ff. ad Trebell. qd legatum partitionis vocat. de qua in l. nomen. 104. s. 1. ff.
de V. in quo legatarius iuris successor est, et domus affici potest. Et liquet ex
typo in l. 15. in fin. cum lege. seq. ff. de leg. 2. Rg. olim stricta significationis legati
causa, non poterant legari res, nisi singulariter. l. quedam. 9. s. 1. ff. de Cendo. l. si
hereditatem. 32. ff. mandati, sique nec pars hereditatis legari poterat, nec pars
bonor. Postea P. C. sententia obtinuit ut universalis res legarentur, vel ut rectius
dicam legatum rerum universalitatis valeret. l. mulier. 22. s. vlt. Vbi Ulpian.
in illis verbis insinuat: legari enim posse etiam portionem hereditatis placet
nobis. et Paul. in l. si quis. 23. de leg. 1. ibi: si quis bonor. partem legavit ut
hodie fit Ergo olim non erat ita consuetum, sed postea auctoritate
sententiarum receptum et introductum fuit. Nam utraq. loquendi formula, qua
Ulp. et Paul. utitur, manifeste demonstrat. Vt ex Brisso. lib. 8. de V. verbo. hodie
et lib. 14. verbo. placere. et ex Cuj. in ff. de leg. 1. in d. l. 23. et ad ff. de Inst. leg.
in l. generali. 32. s. vlt. notavit Val. 3. ff. de leg. ep. 1. n. 15. Ex hac enim
introductione legandi res universalitatis descendit differentia illa inter legatum
partis hereditatis et partis bonor. de qua. in d. l. 8. s. vlt. et l. seq. ff. de leg. 2.
ut scilicet qd pars hereditatis legat, nec pecunia manuumiformum, nec fructus impu-
ta, et nec ad alienum deducat ex legato: At vis pars bonorum legata, et
manuumiformum pecunia et dos, et omne qd alienum a legatario ex legato de-
ducit. d. l. 8. s. vlt. cum. d. l. 9. de leg. 2. cuius differentia inter utrumque

legatum ex eo dicitur, quod legatarius partis hereditatis habet actiones omnes
 tam activas, quam passivas pro rata portione legati, quas haberet heres, et fit
 ad omnes dies alicui tenet, et a creditoribus comburi potest. In legato autem
 partis bonorum, sicut et in qua prius dicitur annis dies alicui ab herede deducit, quod et
 ipse et, qui obligationes obstrictas habet. Legatarius autem ab illarum nexu liber
 et immunis est. Et hinc est differentia quae a D. dicitur. Et docent hanc non eme-
 nasse ex natura, aut significatione legati, sed potius ex natura rerum, quae
 in legato deducuntur, cum hereditas sit nomen huius quae tam comoda quam im-
 comoda comprehendit. l. hereditas. 50. in pr. de petitio. her. l. nihil est. 24. l. heredita-
 tis. 119. de test. At bona non ius, sed corpus designat, et deducto omni die alicui
 no intelliguntur. multum. 22. in pr. de iure doti. l. 11. de iure fisci. l. 39. §. bona. et l.
 bonorum. 49. de test. Non in bonorum possessione, quae eam vicem hereditatis gerit. l. 1. 2. et 3.
 de bon. poss. unibonorum et eius successione significat. d. l. 119. et l. bonorum. 208. §. de test.
 et in institutione ex indulgentia Principis, in qua bonorum appellatione
 tam comoda quam incomoda continentur. l. principis. 21. de test. docet Val. v. s. i.
 n. 106. Sed objectandum est cum A. Fab. 18. Cuius. ep. 18. et Val. v. s. n. 17. lega-
 tarius partis hereditatis non obligari legati iure, et quatenus legatarius est, ad
 onera obligationum, et ad alii alienum. Sed tanquam quasi heres, quia legatum
 nunquam potest esse damnosum ut Julianus docet in l. hereditatem. 32. §. manda.
 Intantum hoc est verum, ut heres qui pro legato habet, quamvis tenet
 de hereditate ad onera hereditaria, non tenet de legato, ad illa onera sube-
 unda, quamvis sit una eademque persona. l. 1. §. explendo. l. quoties. 9. §. si duo.
 l. 10. ut in l. seq. l. ex factis. 35. l. si ita. 64. l. qui non. 78. in pr. de her. inst.
 l. si certorum. 12. de test. multum. D. in dictis huius. Quor. ad test. de her. inst. ep. 3.
 Pachin. 4. Consol. ep. 15. et alij quos refert. Val. v. s. n. 18.

16. Quaecumque vniuersitas, municipium, ciuitas, quacumque suspensioni subiecta —
 leges locales tibi facere potest. quatinus huc sunt decreta. l. de Decretis ab-
 ordi. fau. hodie Statuta vocant. ep. vt animarum. de Constitutio. lib. 6. Sed
 cum approbatione superioris fieri debet. ep. antepenult. de Consuetud. vt Vult.
 Bart. in. l. omnes. 9. de iustit. et iure. n. 7. et Bal. in. l. 2. tertin. nota. c. ord. et.
 que sententia vni obtinuit, quacumque non desint qui contradicant. vt Jason.
 in. d. l. 9. de iustit. et iure. n. 6. Ep. Wesembek. in paratit. ad et. delib. n. 3.

16. Prodicione Lex a quo tempore et auctor. D. Prouis. Aliaz. lib. 2. h. h. d. m. p. ep.
 Doff. Family. Poci. 46.

17. Liberos, secundum Cassium, et vltra triumpstem accipimus. Et Antiqui oratores, h. h.
 riuig. etiam unum filium filiamve, liberos, numero multitudinis, appellauerunt.
 Ita, Sempronius Rosellus. lib. 5. rerum gestar. de Tiberio Graeco, scripsit: Orare cepit
 vt se defenderent, liberos suos, cum quem virilis spous tum in eo tempore ha-
 bebant, prociis iussit, populo commendarie prope flens. Ep. Piro. ad lib. Apul. p. m. 47.

18. Legitimationes, tribus modis fieri possunt; per oblationem curie, matrimonium,
et receptum Principis; quorum priorum duarum legitimationum memora-
hulin. in. d. fin. int. de Nuptijs. et tertie, in nov. 39. Aditur hic, a
 quibusdam, quartus modus legitimandi, nominatio, ep. nov. 117. cap. ad
 hoc. 2. Sed nominatio non est modus legitimandi specialis, sed potius
 potius nuptiarum, sine presumptis haberi debet. d. nov. 117.

17. Liberos appellatio, descendentes usque in infinitum continentur, sine
omnes qui infra nos sunt. Theophil. in. p. int. quibus modis ius
 potest. Aditur. Sicut parentes omnes dicantur qui supra nos sunt.
 Theoph. ibid. v. l. liberos. 220. de v. s. l. quid si. 6. l. si quis. 16. ff. de
 et. tutela. Exiipe nepotes ex filia, qui in casu exheredationis tutela
 vel cura, liberos appellatione non continent; quia patri suo

et avo suo paterno qui eos genuerunt proffunt ad exculpationem.
 Sed opp. l. ult. ff. pollicitat. cuius verba, ex Ulpia. lib. singulari de
 off. curatoris reipublice, sunt hæc. Incor liberor nepotem quoque exphæ
 contineri, Iuris Præ rescriptit.

18. Litem pendente nihil novari debet, præterquam quando de suspecto tutore agitur. l. 7. c.
 de suspect. tutor. §. 7. inst. eod. quod est singulare propter favorem pupilli,
19. Lapilli et gemme, in itinere publico invente, non sunt inventoris; ut quando
 in litore maris inveniunt. §. item lapilli. 18. inst. de l. divif. Sed remanent
 pristini domini, cui per præconium sunt redende; alioquin committitur
 furtum. Ratio est, quia quod meum non est, scire debet esse alienum. ut
 eleganter ait Demolthen. apud Stobæum. Ep. 42. de legib. l. ult. §. 1. c. unde tr.
 et idem est, sive in privato, sive in publico loco reperant.
20. Legatarium cogit exhibere bona, que sine inventario retinuit, ad finem
 apreciandi. Sed inventariata que sibi debent ex testam. non cogitur
 exhibere, sed in se ea retinet. V. l. servum citij. 83. de legat. 1.
22. Lites, intra quod tempus sint finiendæ, non est decretum à iure
 Pontificio, iuxta notata ad ep. pen. de iudicij. Tamen si per lon-
 gum tempus non fuerint prosecutæ, ut puta 18. aut 20. annos.
 et supra, videntur finite. V. Flamin. Paris. lib. 2. de resignat.
 beneficior. quest. 3. n. 23.

23. Lex aut pactum obligans contrahentes in foro animi
 fundari debet in veritate non autem in presumptione.
 Abbas et ceteri in d. q. l. i. c. l. i. de iur. in 2. lectura. n. 18.
 de contr. Felici in d. q. l. i. c. l. i. de iur. in fine. de homicid.
 Ang. Clavacius in sua summa, in verba Lex. n. 4. Meno.
 com. 1. Conf. 32. n. 1.

24. Locus in omni actu confecto à notariis, apponi debet; aliter
 non valet. Part. in l. de pupillo. §. qui nuntiat. §. de
 novi operis nuntiat. de communi testatur. DD. in d. q. l. i. c. l. i.
 fide instr. Angel. conf. 220. Boet. de iur. 33. col. pen. Rum.
 conf. 154. in fine vol. 3. et conf. 159. vol. 4. Corn. conf. 604
 col. 2. vol. 2. Vbi refertur dominos de Rota dicit non valere
 contrariam consuetudinem. idem communi §. conf. 226.
 col. 2. Part. conf. 28. n. 10. vol. 2. Afflic. in contrahent.
 Regni in cont. Praxios, n. 24. §. 4. Roland. conf. 38
 p. 9. n. 39. et p. 105. n. 36.

25. In iuris preparatorijs et que ad id expectant, debet inspicere et observari
 lex aut consuetudo loci, ubi talis actus exercetur. l. celtium. §. 4.
 §. fin. ff. de testib. late Alex. Conf. 164. lib. 6. et in lex talis
 loci, per quem, aut ante quem preparatoria fiunt, tenetur observari.
 Bald. in l. uni. n. 47. c. de confessio. Coler. de processib. executib.
 par. 1. §. 3. n. 224. cum plurib. ab eo.

20. *Littere requisitoria*, ad recipiendos et examinandos testes, diriguntur et committi debent iudici ordinario illius loci. l. 3. §. fin. de testib. l. sed et sequit. ff. quomodo testam. l. iudices. et Authent. ad eloquentissimum. de fide iudi. §. cum causam. de testib. Muscatel. in praxi par. 15. glof. Inspectorum. n. 1. 7. et 14. imò et competens, circa casum illius cause, et persona contra quem recipiuntur. ut per Ang. in l. fin. c. de edicto

+ v. notari
ad l. fin. de
testib. omni
iud. et pp.
in l. fin. c.
de testib.
Pain. conf.
§. n. 2.
Alia, pro
tionis erant
nulla, tam
coram iudice
incompetenti
facta. q. est
clericis. de
iudicib. Coler.
de processib.
2. par. ep. 1.
n. 11. et 27.

P. Adria. ubi Alex. n. 23. *Barb.* in l. creditor. 3. *D. de signor.* *Nac* obstat glof. in *Ep. Statutum.* de receptis in 6. ubi *Archid.* et *Hobbenfis* quia loquitur, quando committitur examen intra

ipsum territorium, iudicis committentis: nam tunc unum et eadem tribunal confectum, ut tenet *Gomez* in d. *Ep. Statutum.* Tamen concurrens decisum fuit in *R. Audi. h. Regni Aragon.*

Die 24. Ianuarii 1614. anni in processu *P. Ludovici de Gueral.* Quia *P. Audi.* iudices eo motivo, quod est verum sit iudicium ordinarium loci de *Tromp* incompetentem esse ad cognoscendum de criminibus d. *P. Ludovici*, ratione eius nobilitatis, Tamen

ad admitendam commissionem circa receptionem et examina totum, capacitatem nutrabat à *R. Audientia h. Regni*, quæ iudex competens erat illius, et à qua emanata erant litteræ

in *tuus* subsidium requisitoria. *nr. Alex. P. Aragoni* quæ erat tom. 2. *Allegatorum.*

da. *simul* *nos* *et* *q.*

27. Leges sunt constitutae ad salutem societatis humanae, hae in
ita feliciter suadentur. l. 1. §. 2. et l. pen. ff. de iust. et iure.
l. 1. §. 2. de legib. l. 2. §. 1. et §. novissime. 11. de origine iuris.
Nov. 163. in pro. Constitutio Justiniani de conceptione Digestor.
Cicero lib. 2. de Legib. et in orat. pro Clodia, et in Patini-
um libro primo. ibi: ad salutem civium, civitatumq. incolu-
mitatem, vitamque hominum et quietam et beatam, condita
sunt leges. Et postea: Nihil est in civitate tam diligenter
retinendum, quam ius civile; etenim hoc sublato, nihil est
quae exploratum cuiquam possit esse, quid suum, quid
alienum. Et ultimo: A maioribus nostris nulla alia de
causa leges sunt inventae, nisi ut suos cives incoleme-
nter conferrent.

28. Liberrimum educatio, descendit ex iure naturali primo. Et ideo non
recte ab aliquibus dicitur, dedecori esse nobili matri liberos suos
lactare; cum et ius civile generaliter iubeat, matrem per biennium
lactare prolem suam. l. pen. ubi glo. et D. C. de patr. potest. ubi 12.
add. ad Parto. et eundem Part. in l. alimenta. ubi P. de Castro.
C. de negot. gest. v. Plutar. in libello de educatione libellor.
Tiraquel. de nobilit. §. 20. n. 80. et deqq. Procor. disput.
Civil. Classe. 1. disput. 2. thesse. 9. ubi Jo. Jacob. Frischen. De
liberis quinqs. v. novel. 89. §. ult. et luth. ex complexu. C.
de incestis nuptijs. Erab. Palest. de noctis et spur. §. 46. Eail.
lib. 2. off. 28. n. 4.

29. Legatum, vel fideicommissum relictum, cum relatione facta ad certum locum, ut quæ domi vel in patria habet, ea tantum continentur, quæ ibi sunt perpetuo destinata et mansura, non vero quæ ad tempus.
 l. Eiusdem semel 86. de leg. 2. l. si fundus 49. et repetitum 101. §. legavit. 6.
 l. si saltem 67. l. quædam 78. l. si choræ 39. §. 1. l. si ita legatum 86.
 de leg. 2. cum pluri. alij. conditio. h. Valenti lib. et illud. tract. 2. §. 1. n. 16.
 et 17.

30. Leges custodire, non est verba amplecti, et præcepta verè sequere; sed atque aliquæ animi restrictione, et fraude intentionem legis observare. Sesse de inhibitionib. Ep. 5. §. 2. in fine.

31. Litigatores, possunt assumere defensionem iudicis etiam pro suo interesse, et opponere, et proponere iura sua ad iudicis defensionem. hoc procurator. §. 5. §. 1. ff. rem ratam hab. interest enim victori, saltem apud bonos et graves, sententiam pro de latam non diffamari, subter per iniquam sententiam venire. Baldus in ep. 1. §. iudicis. 40. de pace tenend. et iur. firm. n. 9.

32. Liquidatio compositum, que fit iudice iubente post sententiam,
 et pars sententia; tradit cum plurib. Port. ad Molin. ff. evocatio.
 n. 16. Ideo computatores inhivari non possunt, per evocationem.
 v. Mol. d. ff. evocatio. fol. 119. col. 4. ad fin. et Portol. ubi d.

33. Lesio ex tempore contractus et Alimanda. l. involuntate C. de res-
 cind. vend. q. cum dilecti. de empt. et vendit. l. 56. ff. 5. part. 5.
 v. Andes in thesauris, lit. l. n. 51. et Spiedelium ff. Lesio.
 Nec lesio q. superveniat post contractum. Manzil. de subhabitatione
 quod. 40. ubi plura. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vend. 3. parte,
 q. fin. n. 15. Nec inducit delictum, quia non descendit ex dolo
 nec laci culpa. Gymis in l. si quis non dicam rapere, in fine. C.
 de episcop. et clericis. Bosius in proxi crim. ff. quom. proced. per
 act. in delict. n. 33. Clar. in §. homicidium ff. Hec tamen conclusio.
 facit que dixi q. fol. 608. n. 26. et probat l. 17. §. idem Pompeius.
 ff. de minorib. l. item si proxi. §. fin. ff. locati. Pinel. in d. l. 2. parte 1.
 q. 1. n. 35. Mantica de facis et ambig. lib. 4. ff. 20. n. 53. Solum
 enim producit actionem civilem, quando est enormissima. d. l. 2. ubi
 Pinel. q. 2. l. si superstitia. C. de dolo. Covar. 2. variis. 4. n. 11.
 Mantica. d. lib. 4. ff. 20. n. 62.

Bero. conf. 83.
 n. 29. vol. 1.

33. Locum-tenentes Supraimnetariorum tenentur habitare et
 domicilium habere in loco designato per forum, sub poena
 privationis officij; et ipsi supraimnetarij tenebantur (hodie
 dignitati Regni) in commissione d. officij locum-tenentis supra-
 imnetariorum assignare eisdem locum habitacionis. For. 2.
 de supraimnetarij et eorum locumtenentib. et For. 9. cod. 4.

Leges et statuta poenalia, et prohibitoria, extra casum in quo
 disponunt extendi non debent. l. si verò. §. de viro. ff. soluto mati.
 quum sententiam notarihæc illustant Roman. ibi. et Ripa. n. 68.
 Barb. n. 101. ff. Testis principalis conclusio. Camil. Patin. de verb.
 signifi. lib. 2. §. 8. et 10. Facit l. un. §. sin autem. c. de cad.
 Toll. §. ad audienciam. de decimis. Menoch. conf. 9. n. 5. l. 4.
 ff. 2. lib. 6. recipit. Villar in Sylva respons. lib. 1. respo. 6. n. 2.
 l. quod dicam. ff. de pacis. l. adigere. §. quomvis. de iure
 patronat. §. cum cessante. de appellation.

Paris que no
crea omne p. fol.
451.

licentia, consensus, seu permiffus Principi, tempus aliquid plus, quam
per leges licet, operari debet. l. quod principi 23. ff. de aqua pluvia. arc.
ubi docet glossa, et in l. liber homo la 2. ad leg. aquil. Decius in l. si
quis id quod. n. 35. de iurisd. omni. iud. Tiraq. de poenis temp. causa 34.
n. 4. Mascard. conclus. 1135. Tusch. tit. 0. conclus. 101. et probat l. 3. c. 32.
part. 2. Ne confecti videatur defecisse potestate, ut arguit l. 3. c. de
commune sacrelegij.

Sacerdos, perdit nobilitatem et privilegium: et ob insipientiam
delicti, puniri debet ut plebeius. V. Brun. de cess. honor.
q. 11. 4. quest. prim. n. 12.

De libelli mutatione, ^{seu emendatione} correctione, et declaratione, sive supplemento, distinctione, interpretatione. De eorum eorum effectu, et quousque tolerari et promitti possint? - v. Argens. post confusid. Bruma. in consult. 4. n. 26. ad finem. et in comm. ad d. confusidines. art. 266. v. interrupcion. q. 7. per tram. fol. m. 1187. Azbed. ad l. 10. ff. lib. 4. nov. recopilat. n. 71. 72. Jo. Rodob. Faber. in Systemate iuris. 5. parte ad ff. et c. de edendo. q. 9. Jo. de Ferrar. in pract. libellan. in forma libelli in actione reali. ff. de pro. huc addendi. fol. m. 27.

De libelli comprehensione, ad hoc ut sciantur dicatur conformis libello, et similiter probationes. v. Azbed. ad l. 10. et 17. lib. 4. nov. recopilation. l. 113. ad 125. Anto. Gomez tom. 3. variaz. q. 11. et lib. libellan. in additionib. Wefemb. in parat. ad ff. ad leg. cornet. de sicut. n. 12. idem Azbed. ad l. 4. et 7. lib. 4. nov. recopilat.

libellum non satis aptum, solet iudex admittere, si contra eum reus non opponit exceptiones. Od. m. l. 3. c. de edendo. et in l. 1. de off. assessor. q. examinata. de iudicij. pro quo facit l. filius famil. 8. §. veterani. 2. de procurat. et l. ita demum. c. eod. Wefemb. conf. 22. n. 26.

libelli conclusio et forma in criminalibus, et si minus apta, non nocet, nec viciat libellum. ex Bart. in l. 2. §. si publico. n. 13. ad leg. juli. de adulter. Notant. in propri. pt. 4. distinct. 1. n. 67. alias n. 95. et alijs. Wefemb. d. conf. 22. n. 26. et 27. quia lex, non accusator, in criminalib. concludit, prescribit q. iudici, quomodo pronuntiare debeat. Wefemb. ubi supra, ex Bart. in l. quid ergo. §. pena gravior. de his qui notant. infam. Bald. in l. effi. n. 13. et 14. c. ex quib. caus. infam. irrog. v. Wefemb. n. 29. et in parat. ad ff. de accusation. n. 12.

In libello criminali actor non tenetur exprimere diem et horam commissi delicti. Wembe. in parat. ad d. ff. de accusat. n. 12. Sed si exprimit an teneatur probare? W. Jason. in l. 2. §. si quis Ephesi ff. de eo q. certo loco. Mercuriam in parat. d. ff. de diline. epn. 62. et ff. de i. i. n. 3. in n. 12. et 15.

Quid si reus peccat ab actore diem et horam consignari commissi delicti; ut possit se defendere per negativam cohercetam loco, et tempore? Aquin. et ut huiusmodi precibus satisfiat. l. optimam. c. de contrah. stipulat. DD. in l. actor. c. de probationib. Jason in d. l. 2. §. si quis Ephesi. Wembe. cum alijs DD. in parat. ad d. ff. de accusatione. n. 12. Royger in Thesuro. §. injuria. n. 1.

Libellus famosus, est cum verum alicui crimen dicitur, qd. quidem si
 probatur poena dignum efficit, ut periculum diffamato ex tali diffamatione
 creetur. Wesemb. conf. 22. n. 3. ff. Tertiam questionem.

Difert autem ab injuria in eo quod injuria potest fieri absque crimine,
 vel contra crimine dicitur, et periculo poena; ac per consequens est
 maior simplicis injuria: Nec quidquam refert an in scripto, vel verbo
 sit prolata: sicut nec an habeat nomen auctoris, vel non. Wesemb.
 d. conf. 22. n. 5.

Locus non tunc accessit, quis dicitur, et quomodo probetur. Vt apud
 Decian. respon. 18. n. 140. vol. 1. ubi latè, Mascard. de probatis. conclus.
 17. 18. 19. et 20. lib. 1. Pacian. de probation. lib. 2. c. 46. exp. 63. et
 00. relator à Fuazgi. Defens. 12. c. 1. n. 43.

Et quomodo admittatur expulsiō absentis, à consummatō et delicto non
 pendendi præceptum iudicis. Vt latè per Fuazgin. Defens. 12. c. 1. n. 30.
 ad 44.

inter legem, diocesana, et iurisdictionis canonice differentiam contra
quod de qua v. Kopic, et ab eo relator, in v. de iurisdictione p. 1. q. 15.

[The remainder of the page contains extremely faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the document.]

Libellum mutare, vel ei addere, an actor possit? Jo. de Ferrar. in practica
 libellandi. in forma libelli in actione reali. ff. Salvo iure addendi &c. d. litem
 gunt; aut actor vult in eam desistere, et litem renuntiare: aut vult renuntiare
 soli instantie ipsius cause, et aliam inchoare: aut vult in eadem instantia
 perseverare, sed intendit actionem mutare vel aliam rationem superaddere. * 2.
 casu, aut vult consentire, aut non; Si consentit tenet renuntiatio, et actor pote-
 rit novam instigare litem, sicut si instantia per temporis lapsum esset finita.
 l. proferendum. §. 1. C. de iudicij. Si non consentit, non potest instantes in
 causa procedi: hoc casu, ab iudici constat eum esse absolvendum simpliciter
 ab instantia iudicij, quia libellus est male formatus, vel alia rationabili causa,
 tenet renuntiatio. argt. l. libellorum. ff. de accusacion. l. aliquando. ff. ad l. litem
 velliam. l. quia per salutem. ff. de iure iur. et q. qualiter et quando. de
 accusacion. Si vero non constat iudici, tunc renuntiatio non tenet, et iudex
 debet procedere ad decisionem cause. Arch. qui senal. C. quomodo et quando
 iudex. l. de qua re. ff. de iudicij. cum similib. ex Jo. de Ferrar. ubi §.
 n. 2. et n. 3. quod quando actor vult litem vel instantiam renuntiare, citari debet
 reus, quia potest leri. argt. l. de unoquoque. ff. de re iudi. et quod actor
 curat facere scribi, quod iudex dictam renuntiationem admittit.

* 1.º casu, potest actor id facere in quacumque parte iudicij. l. desistere. ff. de
 iudicij. l. postquam litem. C. de factis.

3° caso, potest actor ed. facere, dummodo iuret, vel addat iuramentum tempore.
f. edict. c. de edendo, ubi plene notat Grynus, et alij. d. l.

Aliquando actor intendit libellum obcursum declarare, et non potest quandoque, que nisi de peccatorum rei compellatur declarare ante litem cancellatam, ut notat Bart. in l. si quis impiorum ambigua. ff. de iudicijs, et in l. inter stipularum. d. si scriptum. ff. de Verb. oblig. Grynus in res. contra eam. de res. iuris in b. et ibi Jo. Andreas.

Quid est libellum mutare, emendare, vel addere. Mutare, secundum gl. et d. l. in l. edict. 3. c. de edendo, est ab actione edicta in eorum recedere. arg. l. i. c. de mutua. nomin. et contributioni. iulian. de novo codice facti. 2. quibus. 2. Emendare, est illud quod est male conceptum, vel formatum, in melius reformare: ut si defecit sit forma libelli potest reformari, quamquam reus ab illa iudicij instantia debeat abeundi. l. libellorum. ff. de accusatione. l. i. ff. si minor fals. mod. dixerit. et sic emendare est error vitare ponere. arg. d. duo ex confict. iulian. de nova ^{emendat.} confict. iudicij. Addere, est actioni propositae aliam applicare. Confict. iulian. de novo codice facti. d. d. quibus. ex Jo. de Ferrar. in pact. libellandi. in forma libelli in act. reali. et. salvo iure addendi. n. 4. Paddy Speculat. lib. 4. part. 1. de libellorum conceptione. §. 7. et lib. 7. part. 3. de rebus. in integrum. §. 3. n. 3.

Sed sequitur quod tempus processu non emendatio, ad ipsa, vel mutatio? Et de
 emendatione hinc verba sunt. D. opinione, et gl'osus ad refert. L. 1. edita. 3.
 C. de edicto. Tamen Jo. de Ferraris ubi s. n. s. distinguit: aut agitur de emen-
 datione formali libelli; aut de emendatione rei, vel quantitatis in libello deducte,
 de qua loquitur gl'os. in d. l. edita. in primo casu, admittitur quandocumque,
 usque ad sententiam definitivam, dum tamen non per sententiam ad illa imbuta
 absolatur. ut in l. libellorum: de accusatione. Item ff. si magis fals. mod. dicitur.
 in 2.º casu subdistinguitur: aut emendatio fit circa qualitatem actionis propositae
 aut circa rem, vel qualitatem in libello positam. in 1.ª parte quando cumque potest
 fieri, usque ad sententiam. l. in delictis. Et idem ff. de exco. l. 1. in 2.ª iterum
 subdistingue: aut tangit principaliter ipsam rem; aut accessoria eius. in 1.º
 casu, admittitur emendatio usq. ad tempus quo admittitur mutatio. (de quo infra di-
 cetur) per que facti l. non potest. l. de qua re. ff. de iudic. in 2.º casu. iterum
 subdistingue: aut accessoria emendatur ante hunc contractum, aut post. Si
 ante hunc, dic idem quod supra dictum fuit de emendatione circa rem principalem.
 arg. l. f. f. de except. xi. vel. l. ediles. d. item sciendum. ff. de edict. edita
 Si post hunc contractum, non est querendum de emendatione, quia illa pertinet
 ad officium iudicis. arg. l. d. item sciendum. et notatur per gl'os. in l. si quis
 missum. l. fin. ff. de damno infecto.

De mutacione libelli dicitur etiam variis opinionibus. D. PP. ubi refert opinionem D. l. edicti. 3.
 C. de edendo. glossa committit tunc quod hodie per nouissima iura authenticorum;
 de quo in Poth. qui simel. ubi. et quando iudex Noval. de hijisic. 112.
 Et omnem. q. n. ab. loci. mutacione libelli, postquam in iudicio est productus,
 hinc obm. abiter seruetur. quam opinionem multi sequuntur. Olofr. et alij,
 dicunt quod hodie, sicut olim, sic locus mutacioni. Per concordia dicitur
 quod per Ferras. ubi. i. n. 6. sicut vult simpliciter remanere hinc; aut simpli-
 ter differre, et hinc perhiberi; aut prosequi hinc, mutando actionem. 1.º casu,
 potest hinc postquam hinc C. de petic. 2.º casu, non potest. D. l. iudex. qui semel.
 3.º casu, potest hodie etiam, sicut olim. D. l. edicti. 3.º C. de edendo. que non est
 correcta (sicut glossa contrarium dicitur). quam opinionem sequuntur Jac. de Butrio,
 et Martin. secundum quam admittitur mutacio nisi ad hinc conuictam, non potest
 ne sine graueis variis expensis. ^{Nam} Aliquando, si super reuere proposita iam de-
 liberavit reus cum aduocato et procuratore, et tempus fecerit, tunc potest hinc con-
 uictam esse hinc mutacionem, ad hinc nulli habet redire ad aduocatum
 et procuratorem, et subire novas expensas, quod esset inuersionis. et hinc
 super hoc art. varie, per tempora, est promittatum, ut referunt D. PP. tamen
 opinio glossa plus iuris et equitatis continet. Nam cum actor habeat amplum
 spatium in delibendo antequam libellum prodigat, et reus improvisus accedat,
 magis est faciendum opinioni que facit pro reo, quam pro reo. arg. l. p. p. m. d.
 C. de temp. in iudic. relic. et in l. v. in iudic. ff. de offi. et acion. et in l. fauore
 vitionis. de reg. iur. l. inter part. ff. de re iudi. cum simili.

De additione, sive cumulatione, quando et super quo possit fieri, sunt etiam
variae opinionum glof. et ff. ut refert Grynus d. l. edita. et de edendo, et
Grynus in q. nullus pluribus. de reg. iur. in b. et aliqua in l. quod in heredem
s. elijae. ff. de tribut. act. et in l. nemo. ff. quoties. de reg. iur. Jo. de Porro
ubi s. h. dicit, quod in materia cumulationis considerandum est regulas cumu-
lationis prohibitorias, et non permissivas.

Regulae autem prohibitoriae sunt tres. 1. quod quando plures actiones quae des-
cendunt ex eadem causa, electione unius, caeterae tolluntur, non admittitur cumulatio
l. quod in heredem. q. s. elijae. ff. de tribut. act. ubi notantes. l. nemo. §. quoties
ff. de reg. iur.

2. Si plures actiones sunt inter se contrariae, non admittitur cumulatio. l. 1. C. de fortis.
l. cum qui. ff. contra manum. C. de inoff. testam.

3. Si plures actiones non descendunt inter se, quod sententia haec ex una pariat exceptio
indicata in alia, non admittitur cumulatio. l. pend. l. fundum. ff. de except.

Haec tamen regulae concursus simul non requirunt, et cumulatione impediuntur,
sed sufficit quod aliqua ipsarum locum habeat. secundum Gryn. ubi s.

Regulae permissivae cumulationis similiter sunt tres, contra id supra dictis: sed concursus
concursum copulativum requiritur ut cumulatio admittatur, secundum Gryn. in d. q.
nullus pluribus. de reg. iur. in b.

1. Quae ubi plures actiones sunt comparitiles, et non contrariae, cumulatione admittitur.

2. Si sunt plures actiones, quae electione non tolluntur, admittitur cumulatio.

3. Si sunt plures actiones, ex quacumque una sententia lata non patitur exceptionem rei indicatae in alijs, admittitur cumulatio.

Secundum Syn. ubi §. quem sequitur Jo. de Ferrarjs ubi §. n. 8. 9. ex supradictis regulis, potest formari ab utraque parte una regula generalis, omnes conjungenda in hunc modum. Sicil. negativa. Quando plures actiones electione unius tolluntur: vel sunt sibi invicem contrariae; aut sunt talis naturae, quod sententia lata ex una, patitur exceptionem rei indicatae in alijs, non admittitur cumulatio. Affirmativa. Quando sunt plures actiones compatibiles, et quae electione non tolluntur, et ex quibus sententia lata ex una non patitur exceptionem rei indicatae in alijs, tunc permittitur cumulatio.

Libellus potest necari usque ad hanc consultationem. V. Angel. d. conf. 199. n. 18.
27. 28. 29. 30.

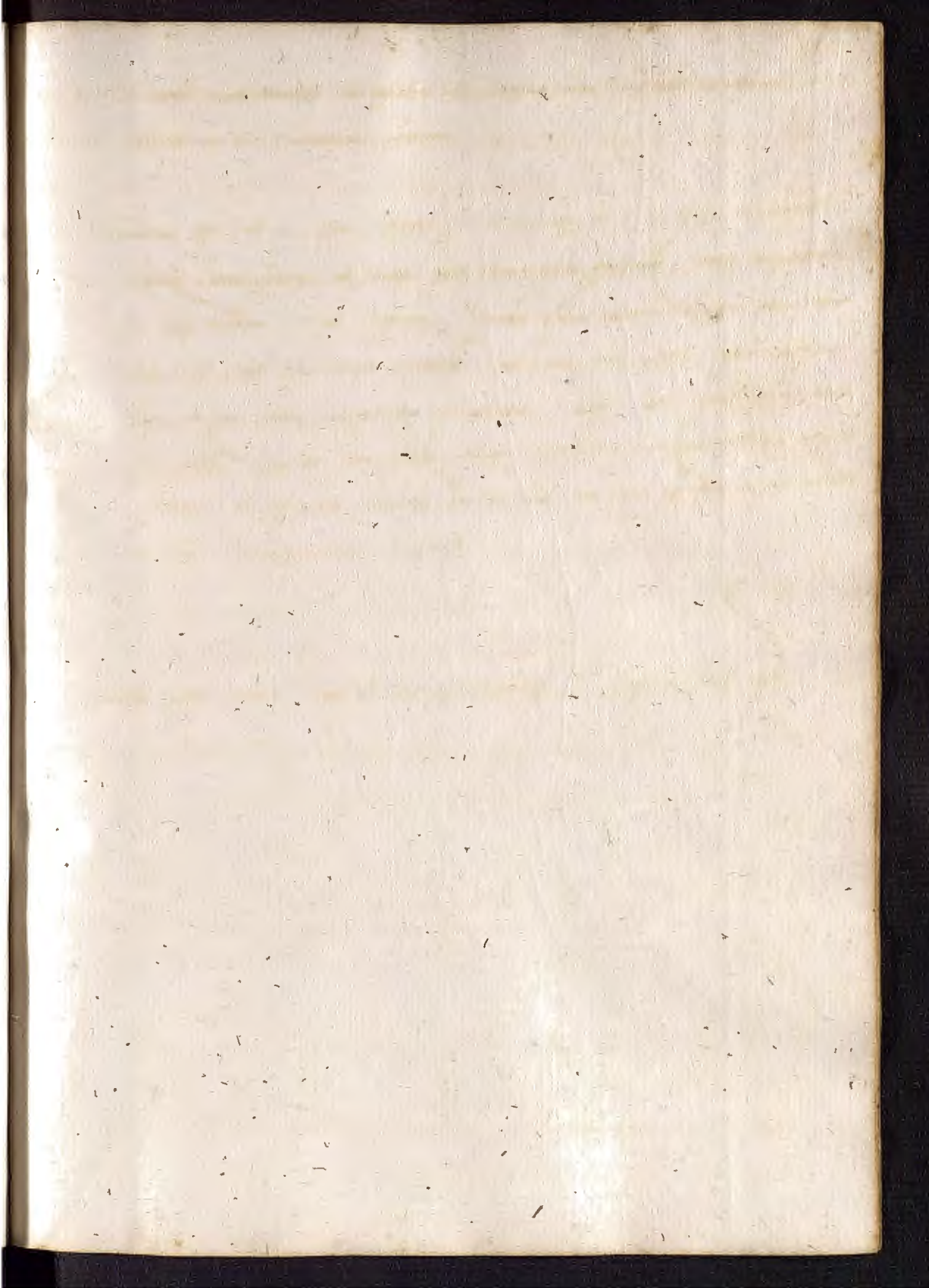
... the ... of ...

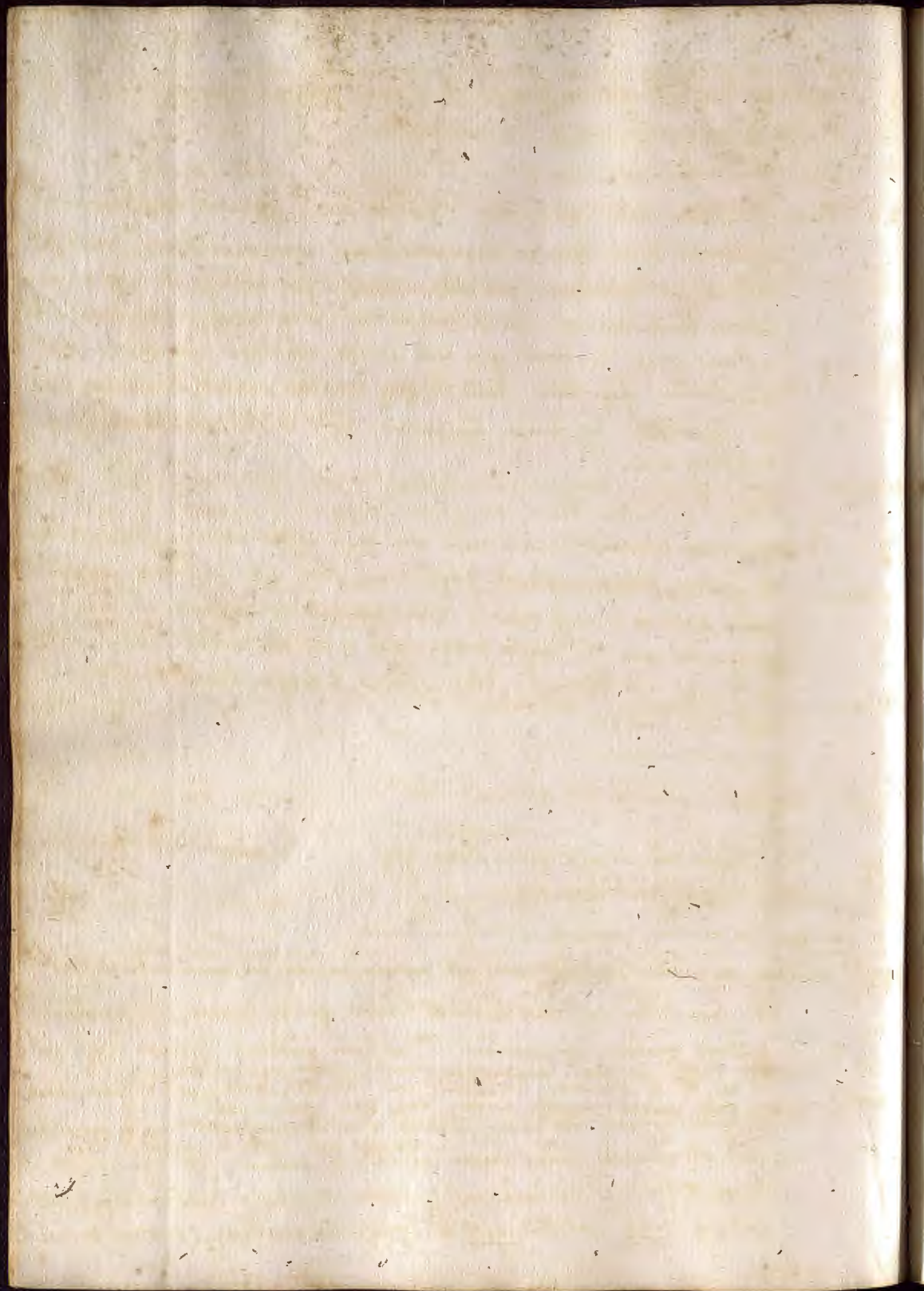
... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

... the ... of ...

1. Magistratus quis est? qui iuri dicundo, et aequa iurisdictione servando preest. Cui.
in §. post originem iuris. l. 2. ff. de orig. iuris.

2. Omnis Magistratus habet iurisdictionem, sed non omnis qui habet iurisdictionem est Magistratus. Quippe Regi, seu Imperatori Romani omnem potestatem, populi scilicet et legum, et Magistratumque, que postea in Republica facta, habebant. l. 2. §. qd ad magistratus. l. 2. de orig. iur. Ergo et iurisdictionem, et cognitionem, et Suetonius ait in Nerone. c. 15. nec tamen ipse vocat dixerit Magistratus, qd aliove sunt magistratibus, que ratione iuris Pontificij interpretis, scribunt, Pontificatum non esse dignitatem, sed cultum dignitatem. Cuius. in l. 2. §. qd ad magistratus. l. 2. ff. de orig. iuris.

3. Mulieres, preter testamentum, an in omni alia causa possint testari esse. Negat Rothom.
in question. illecebrib. indistincti. propter Leonis Novel. 48. Contrarium asserat
eadem Novel. et. l. 20. §. mulier. 6. ff. de testam. Solutus facilis est, ex iure
antiquo vel novo. Vt aliqua notata digna a Eschopf. in dictis iuris. Sifanio
in §. test. iur. de testam. Probat. l. 2. §. 18. ff. de testib. Videndus Arnol. Vinius. in §.
test. iur. de testam. n. 2.

4. An in Causis testis esse possit mulier? Probat Viglius. et et comitatus D. Negat Vinius.
in §. test. iur. de testam. n. 2.

Mulier an hodie gaudeat privilegio antiquo militum in testandis testamentis?
J. Cum Sifanio in §. iur. de mil. et. Mulier, que pro imperio, aut de publica
militavit, gaudere, alia non item. Vt ad hanc questionem. Viglium in d. §. iur.
de mil. et. et Vaudum. lib. 2. quest. iuris. Vinius in §. de mil. et. patet hunc
privilegium, qd dicitur esse privilegij laborum, et periculorum functione cum in expeditionibus
sunt, ubi armorum spectat usum cuius nullus est) audire non potest. Vigl. ad rub. et. iur.
de mil. et. Tit. 2. obf. 118. Vaud. 1. quest. 55. Christin. tit. q. de iur. 3. Richard. ad Rub. C. de iur.
mil. n. 9. Grass. §. substitutio. quest. 66. Froisuf. 2. introd. 7. Perer. C. de iur. mil. in fine.

6. In testamento militis facto per nuncupationem, duo testes omnia desiderant, propter
 Verba Ciceronis ~~Magani~~ de quo mentio in l. 24. ff. de test. mil. et in l. 1. Inst. Cod.
 ubi Verba illa convocatis hominibus de uno teste, non possunt intelligi, quia pluralis
 Clocutio, duorum numero Ge. l. 22. ff. de testib. v. Nivium in d. l. 1. Inst. d.
 test. mil. n. r.

7. App. l. 1. Beneficium institui, quod loci expresse ait non esse necessarium in test. milit. nuncupa-
 tibus, nisi unum testem.

8. Boni Mores plus probantur quam divitiae. T. seip. oportet. l. cum reliquis. 5. ff. de
 tutorib. et curatorib.

9. Militis testamentum quod vel inofficiosi accusari non potest. l. papin. 8. §. pap. l. si instituta. 22.
 §. de inofficio. ff. de inofi. test. l. de inofficio. 9. l. testamentum. 24. (eod. tit.)

10. Melius est uxori carere marito, quam malum maritum habere. Bald. ex l. cum ita.
 63. §. 1. ff. de Cond. et Deman. tit.

11. Tempus mortis, Vig. annuumerat. l. fin. de Cond. Inst. l. qui dicitur. 18. §. 1. de manum. tit.

12. Aequa, et igni interdictis, habet pro mortuis. l. 2. §. 8. de bon. pos. Cont. tab. l. Sallust.
 29. §. et quid si tantum. 5. de lib. et post.

13. Mulieres in Senatu Romano absque impetracione vix alloqui non poterunt. Quum
 hoc mulieres hoc consilium inissent, in Senatum venerunt, et impetrata di-
 cendi copia prolata oratione sunt vix, petentes ut tibi cum eorum viris ad Cognatos
 episcopi liceret. Dionys. lib. 2. hist. Rom. p. m. 59.

14. Ad manumissionis servorum formam, pertinet illud Plauti in Amphitrua. act. 1. se. 1. §. fin.
 ibi: Ut ego hic habere naso capite accipiam pillicum: ad quem plura congeffit Prideric.
 Taubman. in notis. Cum consule. v. §. 149.

14. *Maritimus, et de manu missis. P. Hent. ff. 2. A. V. S.*

15. *Maritus excogetur de potest. ab onere curationis uxoris sue, si velit. §. pen. int. de excogetio. tutor.*

Opp. l. i. §. ult. ff. de excogetio. tutor. l. 2. C. qui dare tutor. pot. Inquit. iuris
manifeste dicit, non posse maritum (eum in d. l. i. §. ult. quia magis est sponsum)
dari curatorem uxori sue. Obstat item l. 14. ff. de curat. fur. ubi dicitur
non oportet maritum dari curatorem uxori sue. Respondo cum Eipha.
in explanationib. ad §. pen. int. de excogetio. Non posse maritum esse curatorem,
cum effectu, si nolit ipse; sive si se excogetur velit non oportere creari;
h. et, non oportere eum cogi. Quemadmodum dicit de ingenuis, tutore li-
berino dato, eum non creari, si nolit. l. 27. §. 1. ff. de tutor. et curat. dat.
l. i. §. libertinis. q. l. 44. in pr. de excogetio. Porro cum bonorum administratio
tria sint genera, ut supra dixi p. 38. Dot., parapherna, et recepticia, solum
in recepticia potest, si velit, esse curator: quia dot. est in bonis mariti,
et proinde ipse est eius quasi dominus et non curator. l. doce ancillam. q.
C. de rei vindicat. Paraphernorum, et legitimus administrator. l. ult. C. de
pactis conventis tam supr. dot. Ergo solum in recepticia locum habet.

art. 1. §. 1.

16. Ad. 4. C. de mendicantibus validis. lib. 12. c. 25. V. legum Mosi de hac re. Platonem. lib. 11. de legibus. ibi: Nemo in nostra civitate mendiculus esto. et lib. 8. de Repub. dicit, in ea civitate in qua vides mendicos, ibidem esse fures latrones, queritantes, sectores, sacrilegi, et huiusmodi fedelium artifices. Citat huius rei Constitutio Constitutio Caroli Magni, quam v. et H. Maxim. lib. 2. c. 2. Cedeftialt. c. 4. Jodoc. Sambour in præcipi criminali. c. 110. n. 55. Cornel. Agrippam. in lib. de inverteudine scientiar. c. 65.
17. Milites campanæ, sive episcopiarum Regni, immunes à gabelis et contributionibus debent esse: quia non sunt civis neque habitationem habent. Ita observat in Neapoli.
18. Mulier ingressa monasterium causa educationis; an debeat esse Cedeftialtica, an in seculari cognosci. V. Ancer. Conf. 69.
19. Mulier compellit bona apud se remanere ex hereditate viri exhibere, ut apponatur, et ex eis creditoribus satisfiat. Sigard. de iur. 75. ad fin.
20. Mulier maritum suum, de adulterio non potest accusare, quando agitur ad poenam legalem, coram iudice seculari. l. 1. c. ad l. iulii. de adulter. ubi v. Gothof. Quando vero agitur coram Cedeftialtico ad thoni separationem et dotem herandam, sive poenam civilem, rectè potest. c. 1. ut lite non contestata non procedatur ad testium receptio. et per procuratorem agere potest, si iusta causa vel timor adest. c. tui. 5. de procurator. v. Portol. ad Molin. in repertorio 4. adulterium. n. 13. 14.

340

21. Matutina et Vespertina hora, divina officia appellantur,
Sicut Missa, non vero cetera hora canonice, Slossa in
dem. de celebrat. missarum. Prapost. in Ep. de his,
n. 7. 19. distinguit. Barad. ad Clar. §. sacrilegium. n. 11.
et in §. iniuria. n. 49. §. idem adde. in fine. Crespi.
Obf. 26. n. 14.

22. Monetam falsam expendens ignorans falsam esse, non tenetur
de falsi crimine. Marfil. ad l. qui ignorans. 3. §. ad l. cornel.
de falsis. et ad l. qui falsam. c. eod. Bart. in l. sacularij. 7.
de extrahor. crimin. Craver. conf. 244. n. 4. Menoch. de arbit.
lib. 2. casu 316. n. 52. Pagnor. quest. crimin. c. ab. Barbacia
lib. 3. conf. 52. n. 2. Imò si dixerit, et probaverit à quo
accepit, nec poena extrahorinaria tenetur. Ang. Prald. et
Jacob. Pruvigal. et alij desinentes in l. maiorem. c. de falsis.
Barba. lib. 17. conf. 54. n. ib. Obf. item nota. de crim. falsi.
Molinus, Verbo Moneta. fol. 227. col. 3. et ita indicatum in
Reg. Audientia Arag. ad favorem Cipriani Azcon, anno
contra adhibicum osed. Vi. Gynum in l. maiorem. c. de
ad l. cornel. de falsis. Afflic. in Ep. 1. que sint regalia.
in constit. adulterinam. 6. quest. n. 8. P. de Rabena
Singular. 319. Muscatel. in prapri. §. de falsa moneta. n. 17.

23. Monetae annis nobilitatem. Covarr. var. lect. Ep. 9. a. n. 4.
 Eiqs. de cinnam. lapa Maistat. lib. 2. ff. de pecnis. quest. 1.
 n. 15. Farn. quest. 98. n. 124. Sesse. leaf 11. n. 26.

24. Masculus meliori conditionis est quam foemina, ideo ad imparia iudi-
 cantur in multis iuris articulis. l. in multis. g. ff. de statu homin. l. 2. de
 Reg. iur. v. T. pag. 605. n. 18. et Placid. in l. ff. de tutor.

25. Mulierum, et si mentionem, carnaliter cognoscens, iudex, Senator, Com-
mentariensis, coram eis litigantem, vel carceratam, vel alias ra-
tione iurisdictionis tantum subditam, quia poena feritur. V. Boer.
de iur. g. per tot.

26. Moratoria cautio; de qua in l. cum possessor. §. fin. ff. de censib. Pau
prescriptio ut in l. 2. c. de precib. imper. offerend. dicitur apud nos
in foro elongamentum debitoris, de quo sunt et. foror. et observant.
de elongatione debitorum et obser. nota quod et. et. de foro. compet.
De cuius materia v. in d. l. 2. et in l. universa. c. de precib.
imper. offerend. Bal. Salic. Paul. Holtius. et alios P. in et. de dilacione
et longum caet. P. Rebuffi de litens dilato. con. 52. et Bard. in caet.
de off. Subern. quib. §. n. 22. 13. 14. et seqq. ad 19.

27. *Multiplici* dicuntur qui sortuntur forum alterius ratione contractus, vel quasi; delicti, vel quasi. Et ideo singulares persone Regni Anglor. delinquentes cum universitate, vel officiali, vel infante aut milite habitante in loco domini temporalis, sunt de iurisdictione R. Regis, Primate, Regis, Gubernatoris, et iusticie Baronum. obs. de consecratione. 4. de foro compet. Gard. de off. Ebor. quod. 5. n. 108. ad 112.

28. *Mandatum* non profertur in contractibus etiam antiquis. Sicut decretum iudicis quia mandatum est de substantia contractus, decretum autem est qualiter. Sess. de inhibitionib. Ep. 5. §. 2. n. 32. V. 5. pag. 107. Monach. lib. 2. prefumtis. Ep. 33. Covarr. lib. 2. varior. Ep. 15. 16. 21.

29. *Inferiores* persone, an habeant privilegium evocationis. causarum? V. 5. pag. 125.

13. *Mammificationis* forma, seu ceremonia ficta per pili ap-
 positionem, quae significabat exaltationem personae servi
 ad aequalitatem domini. *V. l. i. §. i. c. de sac. libert. tollen.*
decal. ad Bonul. 2. comm. ep. 15. lit. F. Refin. lib. i. anaj. Rom.
ep. 20. Latè Carol. Parchal. de coronis virtut. lib. 9. ep. 23.
Facit O. Alonso Carrillo, de la dignidad de Grande, dis-
curso 9. exp. 10. in notis marginalibus.

30. *Miliarius* S. Jacobi non possunt opignerari veluti nec Lectula.
V. in antiquo instrumento confraternitatis S. ordinis, tradito
à Frey Fr. de Rader en la Chronica de S. Diego fol. 2. col. 3.

31. Machinatio, et artificium seu compositio verborum ad decipiendum alios. l. Julianus. §. idem. ff. de action. empt. Christian. Decis. 156. n. 4. vol. 2.

1. Magistratibus non licet emere aut vendere, id est, contrahere cum v. 5. fol. 298. subditis sub iurisdictione. l. non licet q. 6. ff. de contr. empt. l. uni. C. de contr. indi. ^{ubi supra Moras. pag. 139.} 2. §. 35. et l. 5. §. 13. et 2. lib. 9. recopilatio Bobad. lib. 2. fol. Ep. 12. n. 63. l. qui officij. ff. de contrah. empt. l. 1. C. si Rector provincie. l. 1. C. si quacumq. prod. preest.

Nea mutuum pecuniam sumere, nec foenerum dare. l. eos. et l. quisquis. C. si certum petatur. Sed hoc militat in Magistratibus et iudicibus temporariis, non in perpetuis. l. Prefectus et et in §. 1. ff. de rebus creditis. Ita docent. Poncl. d. l. eos. et lib. 12. comment. Ep. 23. n. 40. Per Gregor. 22. Synagm. Ep. 2. n. 3. Motus de contract. tract. de mutuo, Ep. de personis que possunt mutuari, n. 18. Manc. de rector. lib. 8. et 4. n. 8. Azor parte 3. instit. moral. lib. 7. Ep. 3. ff. de primo quodam. Alios refert Hermosilla in addition. ad glos. 1. l. 2. et 1. part. 5. n. 11. Xamar de iudice et advocato 1. parte q. 19. à n. 32. v. Castrejal de iudicij. lib. 1. et 1. disp. 3.

Talis etiam limitatio supra allata in magistratibus persequitur, causa
 quo sunt litigatores qui pecuniam mutuum, vel foenerem
 dant, aut accipiunt. l. 2. ff. de calumniator. d. l. quisquis.
 c. si circum procurator. Atilio in Ep. 1. Proctor. ff. de doli. n. 14.
 Menoch. de arbit. casu 342. n. 34. et Magistrate, iudex
 illarum causarum. Si autem casat ~~in~~ imprefio timoris,
 ab officio potestatis iudicialis, hinc; ex Bald. in d. l. quisquis.
 et conf. 194. col. 2. Luca de Pena in l. 2. c. de hinc advocat.
 Eiusd. Bened. in Ep. Raimundus 1. pt. ff. de duobus habentibus filios. n. 47.
 de testam. Jo. Ant. Lanario conf. 43. n. 17. Petr. Greg. 22. Syst.
 Ep. 2. n. 7. Carleval de iudicij. lib. 1. tit. 1. disp. 3. exp. 6. et 16. et 29.

Monachus conveniri potest ex contractu facto absque Superi-
 oris licentia, et condemnari. ex Bal. in l. si filio famil.
 53. ff. Secus tamen efficit. ff. solut. matrim. Aufser. in decif.
 Tholos. q. 313. intellige si administrationem aliquam habet,
 quia in loco filij emancipati habetur. Bal. ubi 5. q. cum de-
 putati. de iudicij. et ibi DD. Abbas in q. cum dilecto. col. ult.
 ff. et generaliter, ubi et Felin. col. 20. et 21. de rescriptis.
 Innocent. in q. electi. ed. et? Brun. de cess. bon. q. 3.
 n. 6. Adde Baezam de inope debitor. q. 17. pon. 27.

Mercatorem fallitum fugientem, receptantem in domo sua, etiam si non
 teneatur exhibere aut indicare creditoribus, ad minus ex tali
 facto censetur creditoribus ad interesse, in subsidium, si pro
 satisfactione creditorum bona falliti non sufficient. ex Bal. in
 conf. 382. col. pen. Eorhard. sing. 17. tenet Brun. de cess. bonor.
 q. 5. 4. q. princip. n. fin.

Mercatorum causas ex bono et equo sententiam debent, et in eis
 non attenduntur rigorositates et solemnitates iuris. V. apud Brun.
 de cess. bon. q. 25. prin. n. 3.

Martus pauciores de habitando et stando cum uxore in certo loco,
an teneatur adimplere? V^o contrarias opiniones apud relatores per
Broun. de eff. bon. q. 21. prin. n. 15.

De maiori etate principum Hispania, et Sakhie. V^o Chopin. ad
confuetud. Parisi. lib. 2. tit. 3. n. 2. Anton. Mornac. ad f.
Princip. 31. ff. de legib.

De mulierum verecundia, honestate, et decenti amictu. V^o Anton.
Mornac. de excent. in vestib. q. 11. à n. 11. ad 26. plures refe-
rent.

Mulier que non est viripotens, id est que etatem nubilem non est ingressa,
immatura appellatur à J. Cro. in l. 25. ff. de iurjur.

30. Milites non possunt executari in thamyde, nec armis, quod
 dicuntur membra militum, nec in subsidium, ut ex Sorsbeck.
 de feudis. p. 12. sub n. 102. Cabal. casu crimin. 294. n. 318.
 et plurib. alijs tenet Ant. Monach. de execut. in vestib. ep. 12.
 epn. 27. ad 36.

Milites nostri temporis, non tenentur creditoribus satisfacere, nisi
 in quantum facere possunt. ex Ant. Sola, Mantica, Fami.
 conf. 94. et 95. ubi late, et alijs plurib. tenet Monach.
 de execut. in vestib. ep. 12. n. 30.

Milites non gaudent privilegio militum, ad hoc ut privative conve-
 niantur coram Magistro militum, aut in eius tribunal; nisi
 in delictis militariis, vel in expeditione commissis. Franckis.
 decif. 88. Ayala de iure belli lib. 3. ep. 8. Lucas de Penna,
 in rubr. C. de appaintor. Prof. Urbis. lib. 12. V. Capi. Gallesta
 in allegat. pro evocatione iurisdiet. tribunalis Reg. Camerac.
 epn. 27. ad 29. et n. 36. et 37.

In motivis sententiarum, ponatur cautela ~~adita~~ ab Ursilio
 in decis. 28. Afflictis, quem refert Sese decis. 434. n. 28.
 Sed in Regno, ob forum velos motivos, clausula et ex
alijs causis, nihil operatur, cum causam certam et
 expressam teneamus exprimere. ex Pl. relatis à Sese
 ubi r. n. 25.

Motiva quando exprimi à iudice debent, reputantur et
 sunt pars et portio sententiae, cum qua faciunt unum
 totum, Roman. conf. 45. et quando aliquod dubium
 in sententia fuerit, debet declarari ex motivis. Socin.
 Junior conf. 186. n. 29. vol. 2. - Sese d. decis. 434. n. 28.

Maiestatis, conspirationis, et prodicionis crimen, contra quos
 dicitur quis committere. V. Alexand. conf. 13. n. 2. 3. et 4. vol. 6.

Magistratibus, et iudicibus, et tribunalibus, et consilijs, debetur
 competens reverentia, non solum ab ejs inferioribus Magistra-
 iudicibus, tribunalibus et consilijs, sed ab aequalibus. alias
 indignationis poenas merentur transgressores. l. potissim. §. C.
 de off. Rector. Provin. l. singuli. 2. §. de off. divers. iudicior.
 Cap. Galeota in alleg. pro curione iurisd. tribun. Regis camera.
 expon. 91. ad fin.

30. Milites habent permissionem, seu privilegium deferendi arma. Monoch.
 de arbit. centur. 4. casu 395. n. 17. Hoc enim procedit in veris
 militibus qui sunt descripti in matricula. Tirag. de novitate.
 q. 20. n. 68. 72. V. Bertraz. conf. crim. 192. n. 13. ubi cla-
 rius notat, et alia.

Mediatores ripantium, si evadunt percussi aut vulnerati
presumitur fuisse vulnerator. ad defensionem. ita Bestaz. con. crim.
192. n. 26. ex Alciato de presumptio. 39. in fine. et Claro
in §. homicidium. ff. adde quod non solum.

22. Monasterium feliciter requiritur. V. in declarat. privilegij. in §.
A. ete. capitul.

The following is a list of the names of the
 persons who have been appointed to the
 various offices of the Board of Education
 for the year 1888-89. The names are
 given in the order in which they were
 appointed. The names of the members
 of the Board of Education are given
 in the order in which they were
 appointed. The names of the members
 of the Board of Education are given
 in the order in which they were
 appointed.

De meliorationibus, quomodo computentur, et exigantur à bonis
 fidei possessoribus. V. Cebellus q. 244. Fontan. de pactis
 ruptis. claus. 2. gl. 2. p. 8. con. 66. Selga. in libys. p. 2.
 ep. 24. con. 110. et p. 1. ep. 11. §. unico. aliqua apud
 Gratian. discept. 203. con. 22. ad 31. et discept. 193. con. 25. ad

Mandatum generalis, pro citatione dant. Host. tavalean. de brachio legis
 pte. 1. n. 181.

Mandatum iuramentum contrarium irrevocabili, et irrevocabile, see morte
 finitur. Molinens vol. 2. in exposit. labyrinthe. 3. pte. n. 117. 118.
 fol. 385

Mandatum dolo, et fraude extortum, ipso iure est nullum. Molinens
 vol. 2. fol. 2060.

Manutentia, apud paganos Gallos, est quaedam provisio, vel quoddam
 Principis, aut Senatus beneficium, quo possessor passim conservator in
 sua possessione, et in ea permanere iubetur donec secus indicatum fuerit,
 et cognitum sit quis potiora habeat iura. Damhoud. in pract. civ. q. 34
 cum 7. seq. Jo. Rod. Faber in Systema iuris. lib. 4. tit. 16. fol. m. 312.

Manutentia, difert à Complinta, in eo quod in Complinta requiritur noi-
 batio praecedens, et actualis, possessionis; in manutentia non. Gui. Coquille
 in quest. et respons. 234. Jo. Rod. Fab. ubi s.

[Faint, illegible handwriting throughout the page]

[Faint, illegible handwriting covering the majority of the page]

1. Pos legata aliqua nuptura; qto dicitur, quirit? Q. qto sit legatarius inutilis conat. quamvis tunc non nuptur. V. Gothofr. in. l. qui filium. q. ff. vbi pupil. Cui. dicitur.

2. Quando generale nomen non potest vti in una specie verificari, porinde et de si illa expresse nominata fuerit. I. f. de iur. q. de iur. iudic. vel iudic. vel cum pluribus al. 3. ff. trac. de iur. iudic. q. 1. ff. de iur. iudic.

3. Quod natura dicit, in iudicio aning. Saltem non negat. Cuiusmodi q. cum effect.

3. Jus Naturale, et natia seu ratio naturalis, discrimen honorum et turpium. s. i. m. ostendit ad regendum morem, et ad ultimum finem, nempe Deum referendos; divinitus hominum naturae imita. Hec ex Wesembek. in partit. ad th. de iur. et iur. 15. circa fin. qm vidi. et. Cic. 1. de legib. ait. Jus naturae est ratio summa imita in natura, quae iubet ea quae faciunda sunt, prohibet contraria.

4. Nepotis appellatio, fratrius filii veniunt; nam pura et latine loquentibus, ita vocant. Cuius. in Amph. q. ff. 3. ex suppositis. ff. 490. Ego idem ille sum Amphitruo, Ergosphonei nepos, imperator Thebanorum. Cum Ergosphone non filius, sed amica fuerit Amphitruonis. ita cenfer Pulicellus Ranehi- tenet. n. 1. ff. de iur. iudic. q. 1. ff. de iur. iudic.

5. Nuncius qualiter citationes exequi debeat. pete ex Mynsing. cent. 5.
 obs. 51. n. 3.

6. Notae, dictio, qua utuntur Reges, iudices, et Praefules in suis decretis, rescriptis, sententijs, formalis expeditio, hinc & trahit originem ex temporibus Theodosij et Valentimiani. V. de istius verbi origine et introductione Josephum ab Exer in solemnari recitatione ad l. un. c. de palatio et domibus dominicis. lib. xi. pag. 20. ad 29. cum pluribus ab eo relatis. V. Paramo. de origine s. inquisitio. lib. 3. q. 9. n. 25.

7. In notis omitti potest peritum relatio, etiam si statutum prohibeat absque illa cognoscere et indicare. Bald. in l. 2. off. 9. c. usque defuncti advocati. Felin. in c. posuisti. s. ultimo in hac materia. Erasm. discept. forens. ep. 263. n. 28. Crespi. observ. 69. n. 35.

8. Notarij scripturae factae sine testibus, si extrajudicialis est, non creditur. Alex. conf. 13. col. 3. vol. 1. licet quando apud acta conficitur, seu iudicialis est, valeat. l. in donatione c. de donationi. glossa in l. in generali. c. de tabular. lib. 1. et in l. iuris gentium. §. quod feri. ff. de pactis. Tenet cum alijs Roland. vol. 1. conf. 38. n. 5.

9. Naturales liberi, qui ex concubina suscepti, degeneres sunt, et nec in
patris potestate existunt. V. l. ult. C. de natur. liberis. Boer. classe 1.
disp. 6. th. 12. et seqq. et ibi notata à Jo. Jacob. Fischer.

10. Nobilitas in Angonia quibus modis adquiratur? Et nobiles quibus pri-
vilegijs decorantur? V. tradita à Bard. de off. Puber. quodl. s. n. 94. ad
98.

Nuntius Romanus non potest cognoscere de causis pensionum ecclesiasticarum, si à Romano Pontifice in bullis pensionum, non fuerit nominatus executor illarum. Et ita curia luit. Prag. concessit iuris-firmam D. Viduo de Chussa Episcopo Turicensi anno 1656. inhibendo Nuntio sedis Romanae ne de incommeteret in cognitionem et disceptationem causarum pensionis illius Episcopatus, ~~quo~~ dum à Pontifice Romano non fuisset nominatus executor bullae apostolicae. Et anno 1659. ex eisdem motiui concessit similem iuris-firmam Archiepiscopo Cesar-Augustano D. Jo. Jo. Cebrian, in causa pensionis D. Mathis de Boyecola Archidiaconi de Belchite, in Ecclesia Cesar-Augusta.

12. Notoria, vel pro notorijs, que habeantur in Regno Aragon?

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Notorum, et fama, diffinitio notor. v. Pal. in Ep. accedens. et 2. ut hinc
non constat.

8. Notarius tenetur in quolibet instrumento per eum testificato, seu extracto, tenetur apponere sua propria manu duas primas lineas, Kalendarium, et nomina testium, per literas expensas. Molin. H. notarius. fol. 233. col. 1. et fol. 234. col. 2. Alias ipso facto remanet suspensus per tempus duorum annorum, et punitur in 200 s. accusanti applicandos. For. s. de fide instrum. Post omnino potest suspensionem corrigere errorem suum, sine iudicis iussu. ibid.

Notarius tenetur in sua signatura exprimere in quo loco sit vicinus et habitator: alias punitur in expensis et damnis in ^{et alia poena arbitraria iudicis} duplum. Molin. H. notarius fol. 233. col. 3. in fine, per for. uni. H. quod notarij teneantur dicere & ubi v. et similiter in testibus, debet apponere undè sint, et ubi sunt habitatores. Molin. ubi s.

Notarius si in instrumento in quo apponitur probium, non computabitur secundum solidos iacentes, pro qualibet vice punietur in quingentis solidos. v. in for. uni. H. de cursu monete. et Molin. H. notarius. fol. 234. col. 2.

Notarius Suprainiunctorum et portanorum, non potest
 exercere officium nisi in sua iuncta; nec petere, nec
 accipere à partibus quidquam, ratione processuum origi-
 nalium ab eis actuatorum in executionibus. R. for. 1.
 ff. de Suprainiun. et eorum locumtenentib: Suprainiunctorij
 autem et eorum locumtenentes, possunt exercere suam iurisdic-
 tionem in qualibet iuncta. R. for. 4. ed. ff.

Notarius si fuerit requisitus facere aliquod instrumentum, etiam
 contra universitatem, aut dominum loci in quo habet domici-
 lium, et noluerit facere, ab off. suspendi debet per annum:
 et si iurati, aut alij officiales, aut iudices prohibuerint not.
 facere d. instrumentum, suspendentur ab off. per annum;
 et si fuerit universitas, punietur arbitrio iudicis. R. in for. 2.
 de notarijs ut certus sit in quolibet loco numerus.

Notarius, intra sex menses tenetur continuare in prothecolo annua
 instrumenta quæ edificaverit et receperit, manu propria; completa,
 et integri per literas extensas, et non per abbreviaturas, continu-
 ando saltem unicum actum cuiuscumque generis vel speciei.

in hac forma, sub poena privationis perpetuae d. officij Tabelionatus. Et in for. 2. et 3. et de Tabelionib.

Notarius tenetur tradere parti requirenti instrumenta requisitionis, prolationis, et presentationis literarum, et appellationis intra triduum, et responsione iudicis ad quem intra sex dies, post oblationem d. responsione, sub poena suspensionis officij per annum, et insuper tenetur in expensis factis et damnis sequitis requirenti. for. 7. et de Tabelion.

Notarius actuarius si sollicitaverit aut evanescerit in causis, quae versantur in illa curia in qua sit actuarius, suspendetur ab officio tabelionatus per triennium, et reddetur et declarabitur inanis ad actitandos processus in quibusvis curijs. for. 19. et de Tabelionib.

Notarij curiarum si de actibus tam iudicialibus, quam
 extra, fecerint tibi et haec plus quam secundum taxationem
 à foro definitam possunt recipere: vel fuerint negligentis
 in tradendo instrumenta, vel exemplaria, que à partibus
 petuntur, incurrunt in penam suspensionis per annum, et si
 intra d. tempus usi fuerint off: tabularius, ipso facto per
 petuis privabuntur d. off: Cor. un. et. de taxatione scriptur.
 et instrum. iudicial. et extra iudicial.

Notarij Portanorum, et aliorum executorum, postquam ambo
 se representaverint ante officiales loci quò tendunt, tenentur
 eis intimare et curiorare et exprimere locum à quo exierunt,
 et ultimam locorum se representaverint, et executiones fecerint,
 ad hoc ut non possint exigere plures dictas, quas secundum
 forum habent: et hoc sub poena falsi, et retentionis in duplum
 Portanum sub poena privationis et dupli retentionis, illius quod
 exegerint. Cor. ult. de accusation. contra officiales.

Notarius accusatus proceffus criminalis contra notarios
 falsarios, si intra sex dies post publicationem accusantis
 non tradidit parti accusatae copiam totius proceffus,
 excepta interrogatione et responsione notarij, ipso facto
 incurrit in poenam privationis officij tabellionatus. For. gen.
 et. de crim. falsi. Idem procedit quando accusatur de
 delictis contentis in for. ult. et. de homicidiis.

Notarius tenetur servare et retinere penes se matricem, seu notam
 Bart. et Od. in l. si quis ex argentijs. §. postor ait, in fine.
 ff. de edendo. et in l. si libranus. de R. lur. Ades ut si non
 retinuit puniri potest. V. Joseph. Ludov. decis. licenti 13. n. 14
 et 15. et quoniam contra de probation. ubi Felin. n. 10. Auth.
 de Tabellion. §. illud. Menoch. de arbit. lib. 2. case 370. cum
 Covarr. pract. quib. 19. n. 2. et cum alijs pluribus.

Notarius non potest mutare signum quod in pr. assumpsit, sicut nec nomen; nec
 signum alterius notarij assumere. quia injuriam facit, et de falso puniri potest,
 nam dispositus est. V. Cuffan. in catalogo off. mundi. pt. 1. conf. 38. condus. 113

Notarius an teneatur apponere signum suum in proto-
 colo, in principio cuiuslibet anni. V. D. in ep. et in Ep.
 cum P. tabellio. de fide instrum. Alex. lib. 8. conf. 19.
 n. 8. Deci. conf. 447. col. 2. Matrizzo lib. 5. recopil.
 40. 4. in l. 2. n. 3.

Notularum et protocolorum commissariae, quomodo sint
 faciendae. V. in for. 15. de Tabellion. ab notari.

Notarius etsi intelligitur rogatus ut aponat in instrumento clausulas
 ordinarias et naturales illius instrumenti, intelligitur de illis quae
 tendunt ad maiorem claritatem, non vero de illis quae inducunt
 nobis effectum et dispositionum. Aug. in l. licet. col. 2. c. de locat.
 Bald. in rubr. c. de his quae in fraud. cred. col. fin. Abbas in ep. 1.
 ut lite non contest. n. 28. Erat. discept. for. ep. 548. n. 39. Covar.
 in rubr. de testam. 2. parte ff. verum. et facit quodrela Fontanella
 tom. 2. de pact. nuptial. claus. 5. glos. 10. parte 1. n. 65. et claus. 7. glos. 1.
 parte 2. n. 63.

Loca notarij, non parbat, usque quae in instrumentis continentur,
donec in publicam formam sit redactum instrumentum. ex Bart. in
l. contractus. col. 1. c. de fide. instrum. P. Papa conf. 124. n. 10. ad
finem. Sicut nec solus notarij qui instrumentum conficit. ibid.

Notariatus officium est vile, et omne, et non habet dignitatem; ideo
nobilis tale officium exercens, nobilitatem perdit, nisi sit Principis
aut communicatione notarius. Brun. de cess. honor. q. 10. q. 4. quib.
prin. n. 10. 12. et 13. alios referens.

Notamus processus, an in actu sententiae possit apponere, et rectificare
 sententiam latam fuisse per omnes concordet, etiam si non sint om-
 nes concordet, sed ino diversa opinionis. Ita ut statutum, aut
 lex hoc iubens, libere et exaucte eum a falso? De quo est
 prope in tribunali inquisitorum processus et iudicium Curiae
 iusticia Aragonum. V. in simili Bald. in Ep. 1. post principi-
 um. ff. de feud. cogn. et alia apud Tirag. de pacis temper.
 causa. 42. n. 11.

I have thought in my late thoughts of the
 distance between the world of the present and
 the world of the future. It is a distance
 that is not to be measured in years or
 months, but in the progress of the
 human mind. It is a distance that is
 to be measured in the progress of the
 human mind. It is a distance that is
 to be measured in the progress of the
 human mind.

The distance between the world of the present
 and the world of the future is a distance
 that is not to be measured in years or
 months, but in the progress of the
 human mind. It is a distance that is
 to be measured in the progress of the
 human mind.

Noninis. disputationes pertinacibus relinquendas. Glos. in
l. 2. c. de constituta pecunia

Nigrom debet intelligi secundum materiam de qua agit
verbum. glos. in ep. 1. de off. deleg. in 6. Bald. in l. 1.
c. ne liceat in una causa tertis provocare.

Negligentia iudicis quomodo puniatur. V. s. pag. 293. n. 58.
Bart. in l. non quidquid. §. iudex. ff. de iudicijs. Postol.
ad Molin. H. apprehensio. 1. n. 53. Morra. ad l. filius famil. 15.
ff. de iudicijs. pag. 261.

Negligentia, culpa, dolus, seu delictum iudicis, aut officialis, quod
meretur poenam, gignit ius ad interesse ac damna: adeo ut sit
inseparabilis punicio criminis, ab emendatione damni, et de usury.
cognoscit idem iudex. notatur per PP. in l. ad commentariensem.
c. de custod. reor. Capi. Galeota in allegat. quam scripsit pro cui-
tione iurisdiction. tribunalis Reg. camer. n. 77. et ex l. non solum.
§. locumulator. ff. de iudicijs, Branch. decis. 333. epn. 6. et decis. 460.
Masul. ad Capi. decis. 141. in fine. Cabalo. resol. crimi. 168. in fine.
idem Galeota. n. 85. et 86.

Nomina et actiones debitorum minori pretio stimulantur, quam res
vera sunt. Bald. in l. per divorfac. n. 8. C. mandati. Curiaeus 1. contr.
120. n. 14. Mantica de cacione lib. 4. c. 13. n. 16. Tullen. ad proceper
decalogi lib. 7. c. 20. dub. 10. n. 3.

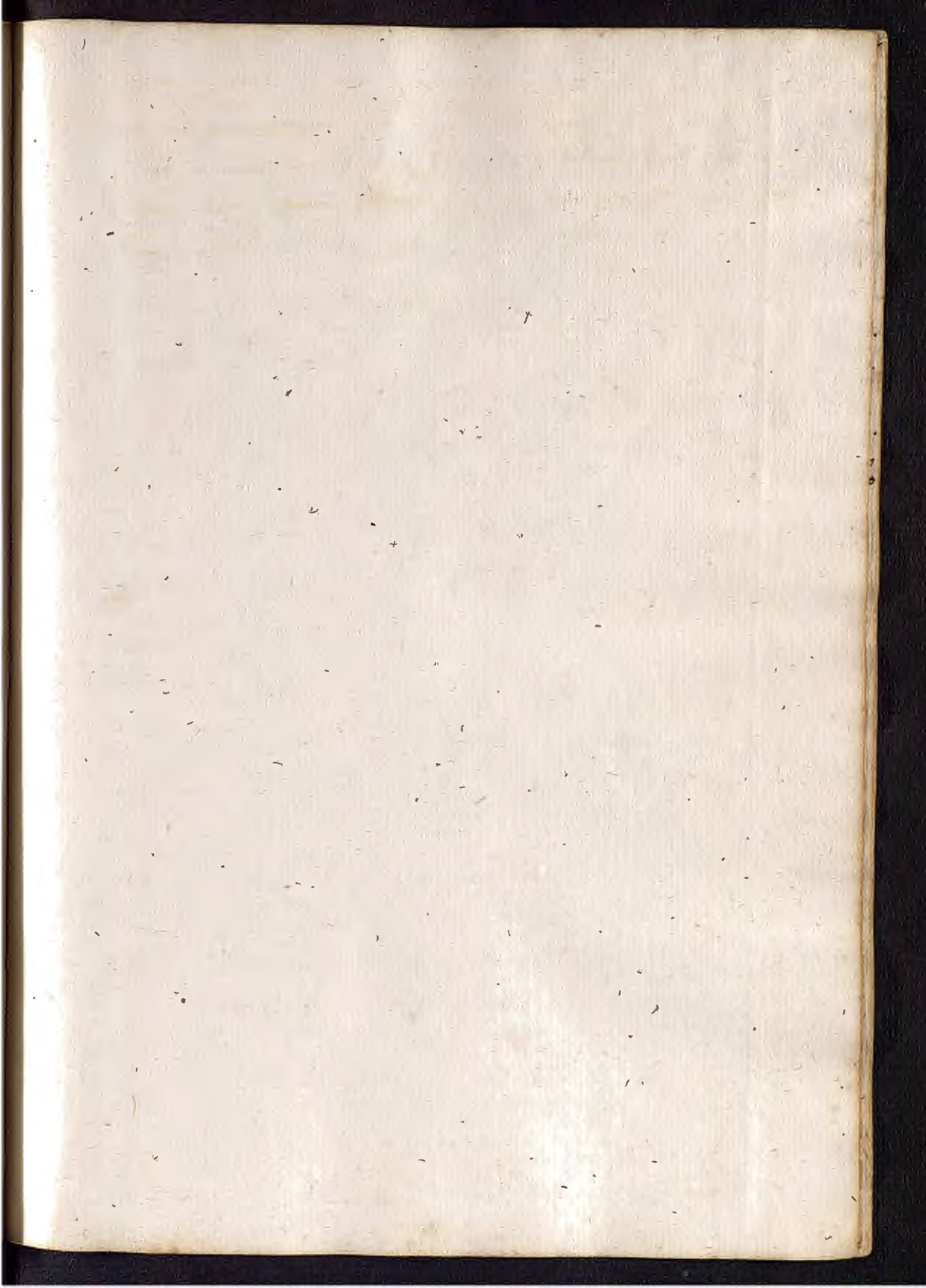
[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

Nullitas sententiae excusat absentem et contumacem à poena, et delicto,
 et per procuratorem potest opponi. V. Pachin. lib. 1. contro. c. 25. 26.
 Clar. in propi. crim. §. ult. q. 32. n. 20. Thesaur. decis. 268. epn. 10.
 Paim. conf. cristin. 86. epn. 69. et late Guazzin. cum pleenibus
 alijs. defens. 12. c. 1. epn. 51.

The first part of the book is devoted to a description of the
 various species of plants which are found in the
 country. The second part is devoted to a description of the
 various species of animals which are found in the
 country. The third part is devoted to a description of the
 various species of minerals which are found in the
 country. The fourth part is devoted to a description of the
 various species of fossils which are found in the
 country. The fifth part is devoted to a description of the
 various species of rocks which are found in the
 country. The sixth part is devoted to a description of the
 various species of soils which are found in the
 country. The seventh part is devoted to a description of the
 various species of climates which are found in the
 country. The eighth part is devoted to a description of the
 various species of winds which are found in the
 country. The ninth part is devoted to a description of the
 various species of rains which are found in the
 country. The tenth part is devoted to a description of the
 various species of snows which are found in the
 country. The eleventh part is devoted to a description of the
 various species of frosts which are found in the
 country. The twelfth part is devoted to a description of the
 various species of dews which are found in the
 country. The thirteenth part is devoted to a description of the
 various species of mists which are found in the
 country. The fourteenth part is devoted to a description of the
 various species of fogs which are found in the
 country. The fifteenth part is devoted to a description of the
 various species of clouds which are found in the
 country. The sixteenth part is devoted to a description of the
 various species of storms which are found in the
 country. The seventeenth part is devoted to a description of the
 various species of hurricanes which are found in the
 country. The eighteenth part is devoted to a description of the
 various species of earthquakes which are found in the
 country. The nineteenth part is devoted to a description of the
 various species of volcanoes which are found in the
 country. The twentieth part is devoted to a description of the
 various species of mountains which are found in the
 country. The twenty-first part is devoted to a description of the
 various species of hills which are found in the
 country. The twenty-second part is devoted to a description of the
 various species of valleys which are found in the
 country. The twenty-third part is devoted to a description of the
 various species of rivers which are found in the
 country. The twenty-fourth part is devoted to a description of the
 various species of lakes which are found in the
 country. The twenty-fifth part is devoted to a description of the
 various species of seas which are found in the
 country. The twenty-sixth part is devoted to a description of the
 various species of oceans which are found in the
 country. The twenty-seventh part is devoted to a description of the
 various species of islands which are found in the
 country. The twenty-eighth part is devoted to a description of the
 various species of peninsulas which are found in the
 country. The twenty-ninth part is devoted to a description of the
 various species of straits which are found in the
 country. The thirtieth part is devoted to a description of the
 various species of gulfs which are found in the
 country. The thirty-first part is devoted to a description of the
 various species of bays which are found in the
 country. The thirty-second part is devoted to a description of the
 various species of harbors which are found in the
 country. The thirty-third part is devoted to a description of the
 various species of ports which are found in the
 country. The thirty-fourth part is devoted to a description of the
 various species of canals which are found in the
 country. The thirty-fifth part is devoted to a description of the
 various species of bridges which are found in the
 country. The thirty-sixth part is devoted to a description of the
 various species of roads which are found in the
 country. The thirty-seventh part is devoted to a description of the
 various species of railways which are found in the
 country. The thirty-eighth part is devoted to a description of the
 various species of telegraphs which are found in the
 country. The thirty-ninth part is devoted to a description of the
 various species of telephones which are found in the
 country. The fortieth part is devoted to a description of the
 various species of televisions which are found in the
 country. The forty-first part is devoted to a description of the
 various species of radios which are found in the
 country. The forty-second part is devoted to a description of the
 various species of telegrams which are found in the
 country. The forty-third part is devoted to a description of the
 various species of telegraphs which are found in the
 country. The forty-fourth part is devoted to a description of the
 various species of telegrams which are found in the
 country. The forty-fifth part is devoted to a description of the
 various species of telegrams which are found in the
 country. The forty-sixth part is devoted to a description of the
 various species of telegrams which are found in the
 country. The forty-seventh part is devoted to a description of the
 various species of telegrams which are found in the
 country. The forty-eighth part is devoted to a description of the
 various species of telegrams which are found in the
 country. The forty-ninth part is devoted to a description of the
 various species of telegrams which are found in the
 country. The fiftieth part is devoted to a description of the
 various species of telegrams which are found in the
 country.

In actione, indefinita oratio, que potius ad plures refertur, non equipallet univ[er]sali. Ep. quamvis. §. 1. de deprehensis, in sexto, ep. ga circa, et ibi Abbas et DD. de privilegio, glossa in ep. vt circa. verbo. alioquin. de Clacione, in sexto. Val. 3. N[on] plures cumulat in tract. 1. de h[er]e suar. her. ep. §. n. 21.

2. Nulla est obligatio rerum corp[or]um. §. generatim. 26. de V. d. dicitur impossibile. impossibile. 185. de R. i.

3. Omissio forme, actum vitiat. Omissio solemnitate non semper vitiat actum. §. 1. in fine, et ibi Gothofr. ff. de venere inspiat.

4. Obligatio p[er] acta non habet neesse quod aliter deponant de cognitione alicuius contractuum, cum et sine testibus valeat. Vt. Franchis. decis. 118. Salter. 1. par. rubr. 2. n. 33.

5. Officiali accusatus, ante sententiam an suspendi valeat per Syndicatum ab exercitio sui officij, cum perpetui, quam annalis? Negat cum pluribus Berart. de veritate. Ep. 3. exp. 24. ad. 29: nisi quando post accusationem facta fuerit informatio per Syndicatum, per quam appareat deesse talem officialem officio p[er]man. Franchis. parte 2. decisio. 8. per tot. Baiard. ad Clarum quest. 73. n. 41. Berart. ubi §.

6. Occupare, verbum, significat paulo minus rapere, seu de facto, aut per violenciam possidere. V. Pocol. ad Molin. l. appd. henzio. l. n. 33. ^{et 45} Alij contra sentiunt. ut dicitur in ep. si deus exora de procuratorib. in 6. Et per glossam et PP. in ep. fin. exora de vobis. spoliator. in 6. Et alios quos citat Pocol. ad Molin. ubi l. n. 25. et Molin. fol. 28. col. 4. et fol. 29. col. 1. et ibi notata.

7. Officialium delicta in omittendo commissa, sunt vera delicta, quum officium consistat in obligatione facienda; et paria sunt delictis commissiois. Carleval. com. l. de iudicij. di. 42. p. 2. in v. l. dolus. 44. ff. mandati. iuncta cum l. mancipia. ff. de Senri. fugit. Amaya in l. 3. c. de canone legation. lib. 10. n. 17. V. Crassi Observat. 98. a. n. 4. ad 14. Delinquit enim omittendo quod facere debet. ex l. tutor qui repertorium. ff. de admittit. tutor. l. dolo. ff. ad l. Falcid. Gravata conf. 75. n. 6. docet Menoch. tom. 1. conf. 37. n. 108. V. Tirag. de poenit. conger. causa 44. ubi plura. Contra Poard. ad l. si filius fam. 15. n. 96. 97. ff. de iudicij. ex l. i. c. si adversus delict.

8. Opinio doctorum, que iure non probatur, licet spernitur. Ant. de Pratio, et Abbas in ep. 2. exo. de Veris: Et ideo ea opinio que iudicibus et fundata rationibus, licet sit nova, contra communem opinionem fundari debet. Jo. Andr. in ep. 1. exo. de constitut. Cuius prior conf. 63. n. 1. cum non ex multitudine auctororum, sed secundum quod melius et equius est iudicari debeat. Justin. imper. in oratione de consecratione Bigetor. §. sed neque ex multitudine. 6. Procer. classe 1. disp. civil. 3. thf. 39. ubi in addition. Jo. Jacob. Pischen, apud quem vide plura. Coler. de proces. execut. l. p. ep. 6. n. 101. Lotter. de re. benef. l. ep. 39. n. 99.

9. Officialis destinatus ad unum officium, in alterius officium se intrinere non debet, nec alterius iura usurpare. Vant. de nullit. sent. ex defectu iurisdictionis. ordin. n. 44.

10. Officialis iurisdictionem suam ampliante, et limites suos excedente addunt regiam iurisdictionem. Matbill. de magistr. lib. 6. ep. 8. n. 102. et de pecc. illorum. Vign. l. in provincijs. c. de numerar. lib. 12. ubi Bart. Natl. conf. 281. n. 2. Homod. de Syndi. n. 27. Par. de Puteo. de Synd. in verbis ludep, ep. 1. n. 22. et in verb. iurisdiction. ep. Mensch. de arbitrar. casu 322.

Officialis faciens executionem, ultra modum debiti, licite propria auctoritate resisti potest. ex l. 5. c. de executor. et exactor. lib. 12. cd. tradit Christin. deif. Belg. 168. n. 12. et 13. vol. 5. ubi qd. infraque promitti debet per ministros superiores.

Officiali, seu executori excedenti terminis, terminos, seu modum sub commissiois, etiam exempto, possunt puniri iudices ordinarij locorum. ex Ariles, cum pluribus. in ep. 1. Prator. v. mandado. n. 33. Caballos. com. contra com. q. 896. lib. 4. ep. n. 765. ad 777. tradit Galeota in allegat. quam scripsit pro sitione iurid. Reg. Camer. n. 19.

Josephi catholici Observationes -

Ludovici carissimi Observationes et emendationes -

Argenis, in romenge castellano de la traduccion de Corral -

D. Antonius Cabrero, de siglis -

29 de 1663

per. Sr. Juan. N. / 166

Don D. Villacampa

y Prey de ^{exemplum}

Ximenez de ^{xx} ^{xa} La

y y y y y y for mucha cosa de

x xam / ^{expone} ^{rum}

xamof ^{homel}
Claychta muchta para

y P y Xnos de

[Large decorative flourish]

omos ^{os} ^{hup} ^{os} ^{gce}
xamel

11. Ordinarii iudices si negligentes fuerint in faciendis executionem
civilium, tenentur reparare parti omnia damna, et expensas
quas fecerit. V. in for. q. 11. de deprauiator. et eor. locum ten.

12. Alius praefinitur ex lapsu biennij. Marfil. conf. 77. n. 15. lib. 1.
addentes ad Mayon. decis. Lucenfi 42. lit. B. secundum
alios ex lapsu triennij. Gramac. conf. crimin. 47. n. 13.
Cepha. conf. 29. n. 15. Alij dicunt id pendere totum
ab arbitrio iudicis. Menoch. lib. 2. casu 26. n. 2. V. glos.
et Bare. in t. 1. C. de servis fugis. facin. demor. conf. 153. n. 23.
Menoch. conf. 1. n. 219. Turinim. lit. E. concl. 310. Eozad. conf. 9. n. 35.
Farin. de testibus. q. 67. n. 85.

13. Oeconomatum Ecclesie non potest Episcopus nec alius Prelatus
conferre consanguinis. q. decemtor. ubi glos. 89. distin. Tring.
de poenit. temp. causa 51. n. 83. V. in n. 143.

14. Offensa, seu iniuria facta alicui, confertur facta omnibus
 de eius consanguinitate. V. plura apud Tiray. de pœnis
 698. tempor. causa §. 1. 68. Catedral de judayi dist. 2. n. 792.

15. Delegatio officij in omnibus excusat, etiam in delicto et poena. l.
 post legatum §. 1. advocatum fisci. 13. ff. de his quæ ut indignis.

Officialis, seu apparitor, ministri, & alii iudicis magistratus, seu tribunalis, qui sunt appendices illius iurisdictionis, seu quasi. Subiunguntur immediatè iurisdictioni illius iudicis, qui cognoscere debet de quocumque delicto, et de quacumque lite suorum curialium, privative ad alios iudices. l. i. c. de curialibus Urbis Romæ lib. 11. et ibi gl. in d. pulsandum. et in d. iudicem. Lucas de Penna in rubr. c. de apparit. Urbis Prefecti Urbis. lib. 12. Roscius in prag. Neapolit. 28. incipiente Othianj. n. 7. de officio s. c. facit l. 2. c. de offit. magistris milit. l. officium. in fine. ff. de re milit. gl. notabil. in ep. 1. 51. distin. Ponte decr. 36. et late Juli. Madrid. advocatus fiscal. causas. criminat. Regni Neapolit. in allegatione, quam scripsit in causa, Antonij Barbaro.

Officialis et ministri, qui non sunt dati à Principe, vel Republica, aut universitate; sed creati, aut nominati à Potestate superiore, vel officiali aut iudice ordinario; non excusant eos à delictis commissis in suis officijs, nec à culpa: nisi tenentes ad poenam, damnum, et intereff. non solum pro ipsorum culpa, sed etiam pro commissis ab officialibus et ministris electis ab eis. s. ult. ubi Placca. c. de apparit. Praef. annex. lib. 12. Ariles ad H. Podcor. ep. 18. ff. Cascel. n. 7. cum segg. Bovad. lib. 1. polit. ep. 13. n. 14. Avenda. de exeq. mandat. parte. 1. ep. 22. ex quib. Fab. Cap. Falcon alleg. pro omisione iurisdiction. tribun. Regis Camera. n. 78.

Officialis R. A. cum provisione appellatus facta à R. A. an
poterunt capere delinquentes ubique locorum eos invaserint?
Videtur quod sic, ex qua R. A. habet iurisdictionem univer-
salem in tota Regna. V. quæ notari (fol. 131 n. 2).

Officialis, vel eius familia, si in captione faciunda occidit eum quem vole-
re capere, aut alium, an tenentur, ut homicida? V. Boffi. in præsi. crim.
tit. de captiv. n. 12. et seqq.

Offensio quando dicitur facta personae, et non personam? ~~Personae~~ facta
 conficitur, quando injuria facta est animo injuriandi eum, licet suam personam
 non laedit. In personam, quando aliter animam injuriandi, corpus injuriati est
 offensus; vel saltem res corpori illius immediate ~~contingit~~ contingentes, aut adherentes
 sunt tactae, ut capilli, et vestimenta. Ita Innocent. et canonista in Ep. super.
 de sententia excommunicationis. Dato. et alij DD. in l. huiusmodi. §. quod illiciti.
 ff. de publicanis et vicariis. et in l. gallus. §. ille casus. de liberis et solutis.
 et in l. 2. §. haec autem verba. ff. de his qui decesserunt et efuderunt. Bald. in
 l. sed eximendi. ff. ne quis eum qui in ius vocatus est. Arcim. et Gabriel in d. l.
 gallus. §. ille casus. Bald. in l. h. qua per calumniam. lib. n. 2. c. de episcopis
 et clericis. et in rubr. ff. solutio matrimonii. n. 5. et 6. ubi docet quod dicitur, in
 iuncta persona, denotat ipsam personam realiter et vere, et non ea quae sunt
 adherentia personae. Quam opinionem sequitur Dec. conf. 406. eon. 3. sequens
 decis. 21. Herculani. in tr. de ^{causatione de} non offendendo. §. 24. eon. 3. et §. 25. eon. 6. §. Papa.
 decis. 138. lib. n. 3. et alij solam a caballo resoluti. 152. eon. 2. ad 16. licet
 ipse veniat, quod quando promissum est non offendere in personam, ex vi
 dictionis in, necessarius sit tactus corporis, vel saltem res a corpore insepa-
 rabiles, ut pili et capilli: quae opinio comprobatur ex l. sed et questionis.
 in pr. ff. de iniuriis. et ex l. 1. §. haec autem verba. ff. de his qui decesserunt
 vel efuderunt. Adde Surin. q. 107. eon. 147. ad 152. et seqq.

~~offensa~~ dicitur ~~offensa~~ dicitur, cum ad quod ad circumstantiam procedat
 vel, omnis perturbatio quae oritur ex facto alienius iniusto. V. Pardo. in l.
 hincatio. §. quod illi. ff. de publican. et vicigal. per eum in contrarij.
 de pace Constantia. circa princip. et V. Hueton. in l. si ita stipulatus.
 §. Chrisostomus. n. 12. ff. de Verb. oblig. et ex pluribus alijs dicitur q. 107.
 n. 142. Reguntur etiam, quod ex illo facto competat offensa, acris inju-
 riarum nomine proprio. etiam n. 143. et quod illud fuerit sit injuria
 et puniri a. d. 144. 147.

[Faint, mostly illegible handwritten notes at the bottom of the page, possibly bleed-through or additional commentary.]

Oratio, sive clausula perfecta, est quae sola ex se pendet, sine implicita et
 dependencia alterius, a qua aliquid necesse debeat. Cabilla, vol. 4. contro.
 48. n. 43. Casanov. conf. 49. n. 47. Romon. conf. 91. n. 5.

Imperfecta, quae dependet ab alia, accedit autem facit relationem ad aliam, ad
 hoc ut perfecti consistat, habet sensum imperium et perfectum. Martia de Successio.
 Legali. p. 2. q. 3. art. 1. n. 26. et p. 3. q. 1. art. 5. n. 48. et 55. Ludovif. de off.
 433. n. 14. Rota apud Paris. in novissimis. de off. 267. n. 5.

8. Opinerum diversitas pendet ex controversiis DD. et ista, vel ab obscuritate iuris
 vel ingeniorum subtilitate, vel imbecillitate; vel ab studio et voluntate con-
 tradicendi. V. Sesse de inhibition. q. 3. §. 6. n. 11. 12.

Obligatio personalis est ea quae quis promittit aliquid facere vel dare.

Obligatio personam, non res, et bona, ad illius complementum. l. actionum

§. 1. in personam ff. de oblig. et action. l. actionum §. 1.

l. de actionib.

[Faint, illegible handwritten text]

[Faint, illegible handwritten text]

In obligationibus conditionalibus, non probatur necesse existentiam conditionis,
quia est fundamentum huius iurisdictionis. In hac stipulatione. §. ff. de verbos.
obligationibus. De obligationum genere. §. ff. de obligat. et action. l. adores
dum. 220. ff. de verbos. signi. l. accor. C. de possessione. Michiel. lib. 4. pe-
sumpt. 182. Carol. de Traffis. except. 33. n. 15. hanc Cabillo lib. 5. controv.
119. cap. 5.

Quid si conditio sit duplicata, vel duplex. utraque utriusque verificari debet.
V. l. Titia. 134. §. ult. ff. de verbos. oblig. iuncta l. si quis ita. 129. ff.
ead. l. si heredi plures. §. ff. de condit. institut. §. per. Instit. de heredit.
instituentis. Sord. conf. 313. n. 39. Gratian. discept. 973. n. 28. et 26.

Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly a header or introductory text.

Second block of faint, illegible handwriting in the middle of the page.

Third block of faint, illegible handwriting near the bottom of the page.

177

Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly a header or introductory text.

A second block of faint, illegible handwriting located in the lower middle section of the page.

76. Prohibitum quod est, per indirectionem concedi nequit. l. fin. c.
 si mancip. ita veniat ne prohibetur. reg. cum quid. de R. iur.
 in 6. dignor. conf. 86. questionum. 2. Jaso. in l. si filius fam.
 §. cum fundum. col. 2. ff. istam doctrinam ff. de ver. oblig.
 Roland. conf. 31. n. 13. cum seq. vol. 2. adde §. fol. 452.

2. Privilegium concessum filijs, non extenditur ad nepotes, quia strictè
 debet interpretari, maxime si tendat in præiudicium certij. l. sed et
 milites. ff. de exco. et. ubi Bal. et Ol. V. Alex. in l.
 etiam. ff. solut. matrim. et bene apud Brun. de cess. bon. q. 26.
 4. quest. princip. ex n. 5.

Privilegium concernens præiudicium certij, strictè interpretari de-
 bet, quando est grabe, scilicet si modicum. V. Brun. de cess.
 bonor. q. 27. prin. n. 5. 6. 12. et 13. et q. 28. n. 3. 4. 5.

Partes facere nequeunt, quin solemnitas et ordo iudiciorum
servari debeat. V. gl. in q. de confis. de off. deleg. notatur
in dem. lege. N. necessarios. de Ver. sig. et in l. i. c. de
execut. rei iud. et communiter DD. in Auth. operatur. c.
de litis contest.

Processus ab executione incipere nequit, sed requiritur qd. libellus,
litis contestatio, et sententia procedant. l. i. de execut. rei iud.
l. nulla. Si cum nullis de re iud. Brog. de cess. bon. q. 21. n. 16.

42. Impep. contractus non subditio tenetur contractum. Valerij.
conf. 2. n. 51. conf. 93. n. 4. Sesse deif. 287. Gaud. collect. 167. p. 2.

Pactum derogat ius et leges. v. glos. in ep. 1. de reg. iuris in 6.
et in Regis. Sesse. dum non continet aliquid imperabile, vel sit contra ius natu-
rale. Sesse. item iudex. 16. de fide instrum.

Contra pactum nemo venire potest, l. in edibus. §. per. ff. de donatio. l. si
servus. ff. de donat. inter. Sesse de inhibition, ep. 4. §. 5. n. 38.
in iuris. in consuetudine ubi obligat precise dum non continet aliquid im-
possibile vel contra naturam. Sesse. item iudex. de fide instrum. Molin.
§. instrumentum. Sesse. omne instrumentum. in fine. fol. 166. col. 3. ubi Parol.
n. 68. et 71. l. contractus. ff. de reg. iuris.

Pactum duo sunt generis: unum, eorum qui dependent à iure aliud, eorum
qui dependent à non voluntate partium. In si patet. S. ex pacto. funde pacto total.

Pactum quando sit reale, vel personale? pendet ex verbis et mente
 contractantis. V. l. unigenitum. 7. §. pactum. ff. de pactis. Mentica
 de iuris. lib. 1. tit. 7. n. 5. Erveta conf. 924. n. 5. l. in conventionibus
 libus. ff. de verb. oblig. l. fin. c. que rei pignori. l. tale pactum. 40.
 ff. de pactis ubi bochof.

In dubio semper presumitur pactum esse reale, non personale. l. si pactum.
 ff. de probation. suod. conf. 221. n. 27. conf. 133. d. 45. Galien. discip.
 568. n. 2.

In pactis que pendent a iure. Alimodo dispositio fieri videtur, contra quam
 nihil fieri potest. l. conon. l. iuris. §. pactis. ff. de pactis. §. pacta. C. eod.
 l. un. §. fin. C. de rei uxor. act.

In iis que pendent a voluntate partium, omne quod contractantes sine presentibus promi-
 serunt adimpleri ad iuramentum debet. l. un. §. ff. de pactis. l. in prin. ff. de condit.
 pectis. l. non minus. C. de trasfacion. etiam Princeps. Valenz. conf. 2. n. 51.
 conf. 93. n. 4. Credo collecta. 167. p. 2. Sesse deif. 287.

Prescriptio immemorialis, vim privilegij, et legis habet. l. 3. §. ducis aqua. ff. de aqua quot. et diva. §. deper quibusdam. §. pateran. de v. sig. §. Barb. ad et. c. de prescrip. in l. si quis emptionis. §. in prin. n. 18. Suelves. 2. vol. consili. 15. n. 1. et cons. 32. n. 1. Tib. Decian. vol. 3. cons. 108. n. 67.

De prescrip. immemoriali. V. Sesse decif. 393. con. 30. et decif. 394.

Patrum reale in heredes et contra heredes transit: scilicet si fuerit personale, quod non egredietur personam. l. si tibi. §. si quis. l. idem dicitur. §. personale. ff. de patris. Tuncus lit. P. conclus. 20. l. tale patrum. 40. ubi Gothofr. notat. lit. A. ff. de patris.

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

Persona unica, quandoque vicem duorum generum tam in contractibus, quam
 iudicio, et ultimis voluntatibus. Et si qualitas personae attendi debet, quam
 persona faciens et facta dignitas valent. Et si quis h. ff. quod unusquisque
 universitat. non. l. Pompeianus. 15. ff. de negotiis julii. l. venditor. 2.
 §. 2. ff. de hered. vel acc. vendita. l. 1. §. 1. ff. de separation. l. si certa
 rum. 17. §. 1. ff. de testam. milite. l. fin. c. de donis pontif. l. si pupilli. 6.
 §. 1. ff. de testam. milite. l. si pupilli. 6. ff. de negotiis julii. l. si liber homo. 36.
 ff. de negotiis julii. l. Proator ante. §. 1. ff. de rebus milite. ind. possid.
 l. creditor. 60. §. 1. ff. mandat. l. miles. 41. §. 1. ff. de testam. milite.
 l. pater familias. 28. ff. eod. l. 1. §. fin. l. si viduata. §. 1. ff. de
 separationib. Et iud. deus. 153. n. 15. 26. Pontan. deus. 441. n. 26.
 Bobad. in petiti. lib. 3. q. 8. n. 68.

Procurator specialiter constituitur ad vendendum, non potest ipse emere,
 l. si in emptione et l. hinc ff. de contrah. emptore. Moitan. de
 Tutorib. §. 30. n. 60. Hoc per interpositam personam. l. pupillus.
 §. sed si per interpositam. ff. de auctor. tutor.

Procurator constituitur in parva vel profectantem, non potest sed profectare,
 Dicitur de iure calyp. lib. 3. §. 195. et de off. et potest. epis.
 allegat. 32. non 88. ubi nec potest profectare procurator substitutus,
 procuratorem continentem, nec principalem; quia presumitur dolus,
 et simulatio. Lambert. de iure paron. lib. 2. pt. 1. q. 8. art. 9. et 10.
 Vivian. §. 8. n. 9.

Procurator, vocatus confessor per assistentiam principalis in iudicio, et per
 constitutionem alium. §. si quem. de procur. in 6. l. nisi dominus.
 §. hoc autem cognitio. ff. de procur. l. si quis cum procuratore.
 §. fin. ff. eod. de Vincent. carro. in repetit. §. cum quid. de regul.
 iur. in l. pt. 2. inter repetentes iuris canon. vol. 5. fol. 973. n. 37. et 38.

88. Praxis et optima interpretis legis. q. cum dilectus. de confect. l. si de
interpretatione. de legibus.

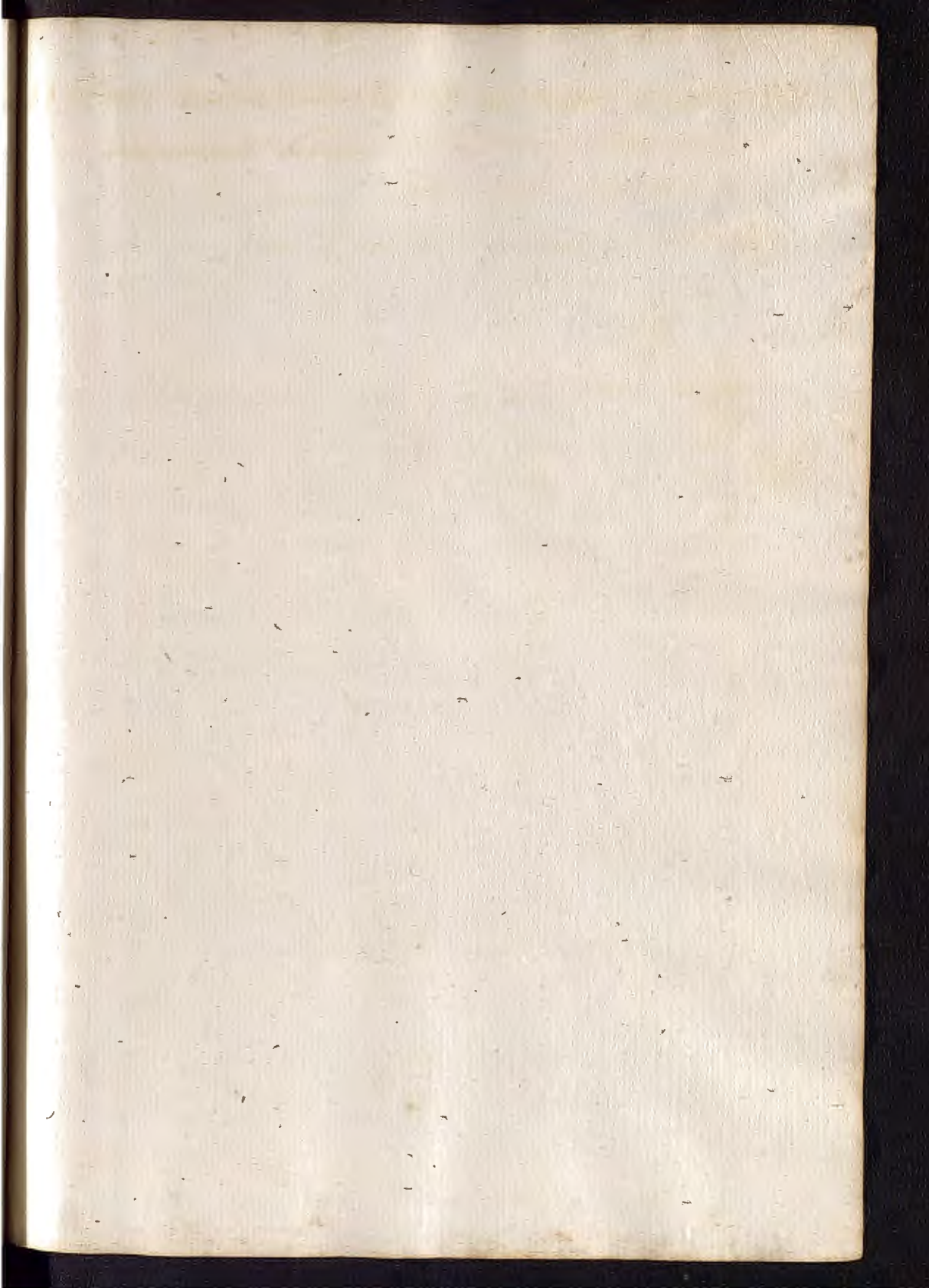
188

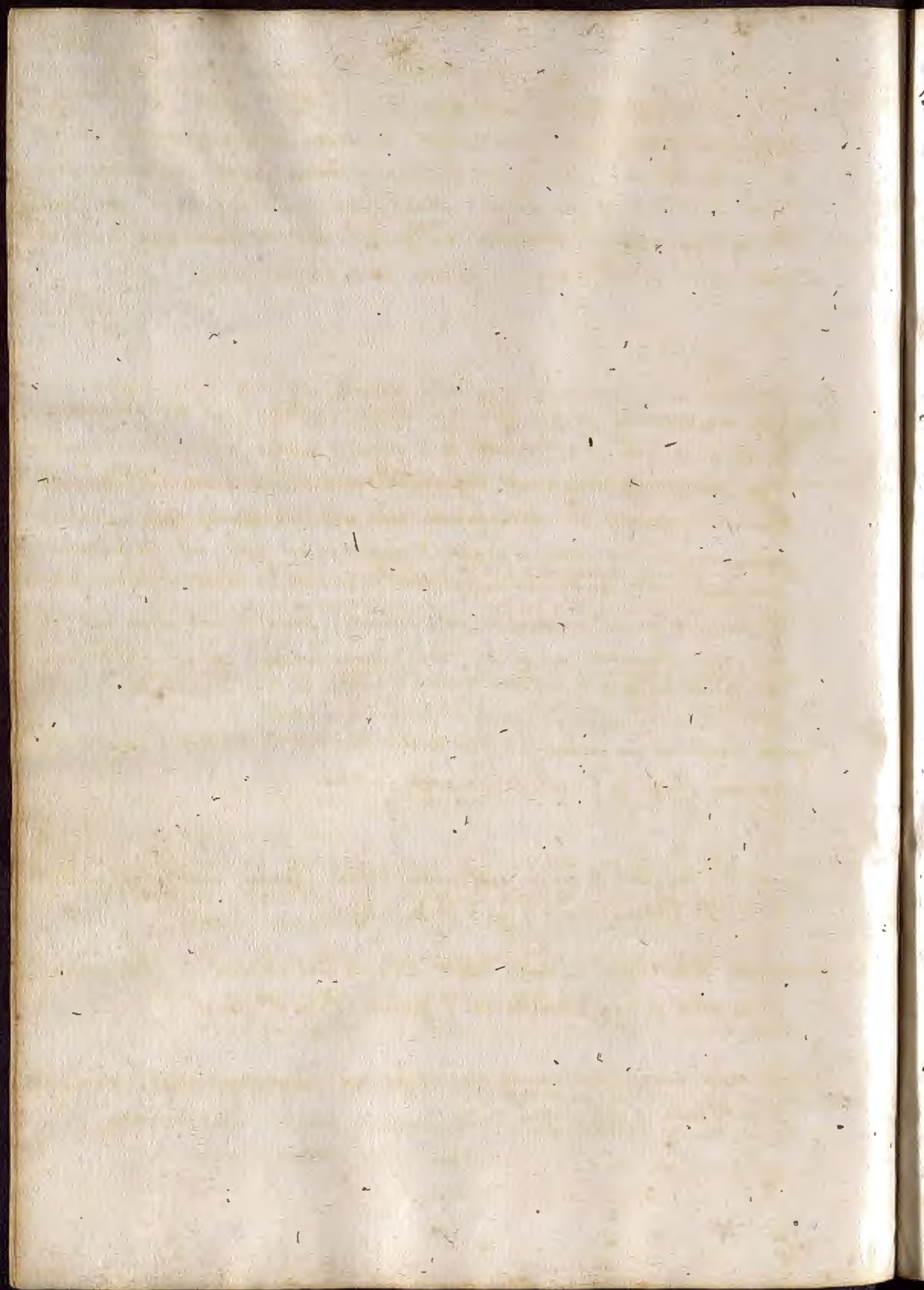
28. Paper to define the term "the" in the sentence "The cat sat on the mat."

The word "the" is a definite article. It is used to refer to a specific person or thing that is known to both the speaker and the listener. In the sentence "The cat sat on the mat," "the" is used to refer to a specific cat and a specific mat.

The word "the" is used to refer to a specific person or thing that is known to both the speaker and the listener. It is used to refer to a specific cat and a specific mat. The word "the" is used to refer to a specific person or thing that is known to both the speaker and the listener.

The word "the" is used to refer to a specific person or thing that is known to both the speaker and the listener. It is used to refer to a specific cat and a specific mat. The word "the" is used to refer to a specific person or thing that is known to both the speaker and the listener.

1. Ius civile Papinianum appellat, non quia Sextus Papirius de iure quidquam fecit, sed quia leges à Regibus latas, in unum librum composuit. l. 2. in l. pri. ff. de orig. iur. De hoc iure Papiniano librum scripsit singularum Francus Flaccus Licinianus, in quo Domuli, Num. Pompili, aliorumque Regum, leges exponit. Hoc ius Papinianum lege Tribunitia, in iure esse legit, et omnes Regis leges exeluerunt. d. l. 2. in §. 1. de orig. iur. Rosinus. lib. 8. antiquit. ep. 4.

2. Privilegia non conceduntur a Principibus, cum alterius iactura. l. sed cum ab herede. l. 2. in fin. ff. ad Trebell. l. 2. §. merito. et §. si quis a principe. ff. ne quid in loco publico. l. iure avu. et d. Bald. notat. C. de emancipatione librorum. l. ius. C. de Metropol. Aliatus. §. presumtio. l. 2. Bald. quando cum praesidio alterius, quae impetravit privilegium: d. l. 2. §. si quis a principe. ff. ne quid in loco publico. aut qdo per natalitatem concessit liberti liberam testandi facultatem. l. 3. §. 1. d. bon. lib. Val. de iur. iur. her. ep. 2. n. 18.

* V. Casiodor. 2. var. epist. 27. ubi in hae verba prorumpit. Munificentiam nostram nulli volumus share damnosam, nec qd alteri tribuit, alterius dispendijs applicet. V. ad hanc rem. Val. ubi. sup. n. 19. et elegantem speciem. l. impuberi. §. 1. ff. de administr. tutor. et additio ad Bald. in l. 1. ff. de his qui sunt sui vel alieni iuri.

3. Proximus heredes esse non poterant. l. 1. C. de heredib. instit. et d. Bald. ubi Sotus nisi per fiduciarium. Husfil. in §. 1. in l. de fiduciarior. hereditat.

4. Pater an testis esse possit de suis reb. quib. impubes viderat? Concedit Oldendorpius. 4. d. testib. n. 12. V. Sotus. in l. 3. §. leg. §. l. in ff. de testib.

5. Porroarum divorcio hinc est, qd omnes homines, aut suae libere, aut sordi. qd sit torium genus probat ex l. qui testamentis. 20. §. postulat. 1. ff. qui test. fac. poss.

6. Privilegia omnia, semper interpretanda sunt, salto iure, cuiuscumque cortis. l. ius filius. 26. ff. de test. milit. et ibi Sotus.

7. Praeterea filij, aut posthumi a militante facti, pro exheredatione habent. quando miles se, filium, aut mulierem pregnantem habere. l. si ut. g. pro. C. de test. militari. Secus vero si generat, cum agnitione posthumi rumpit testamentum. l. militari. 36. §. miles. ff. de test.

8. Opp. l. 2. infra. cum deat. segg. ff. de militari test.

8. Pupilli milites antiquitus poterant testari de caltrensi bonis, si in tribunatu numerorum essent. l. de. C. de test. milit. ff. de test. q. v. in d. l. vlt. Fof. prod.

9. Possessio aliquando potest pro Praetoriana. in leg. 25. et 30. ff. ex quib. caus. maior. l. 26. de fundo dotali. ff. de leg. tam. i. opus lib. cap. 11.

10. Posthumi praeterea, si huius in mundum delicti sint, et voce autem non missa ab hac lege subtrahi sint, an rumpant testam. quirit. ff. l. 3. C. de posth. hered. iust.

11. Praeterea filij iam nati, in test. ipso iure ab nullum. l. inter cetera. g. de lib. et posth. l. 17. de iusto rupto. prin. iust. de exheredat. liber. Secus vero filias praeterea. et negotib. ex filio a pri. de exher. lib. tenent omnes indistincte.

12. Praeterea filij, et nepotes ex filio, non rumpunt test. iure antiquo. sed ad certam portionem ius auerendi eis debet. prin. iust. de exhered. lib. l. vlt. C. de lib. praeterea. ff. de test. §. 12. l. 1. et. l. 6. Ex hoc huius difficilima questio oritur, utrum cum nepotes nati eodem iure cum filiabus natis uterentur, tunc non similiter placuit, nasciturus posthumi eodem iure uti, quo utebantur filij nasciturus. siquidem isti praeterea poterant, dummodo, aliquid eis legaretur, ne viderentur praeterea per obliuionem, secus vero nepotes quibus non nisi nominatim exheredari poterant. l. 3. et. 19. de iusto rupto. §. 1. iust. de exheredatione liber. et ibidem Sifacius, et Vinnius. Videndus ibidem. n. 4.

Cum si nepotes posthumi legaretur aliquid, et ut ne praeterea esset per obliuionem, et praeterea, rumpit nascendo testam. Et filiae posthumi, si eis aliquid legaretur, non rumpit, sed testam. valet et substat. ff. de qd. quando adus, nuxu pregnantis, hanc formulam in suo test. concepit, nisi posthumi nepotem nominatim exheredaverit.

potius de femine cogitasse, quam de masculo nascens, de qua credendum non
 est propter speciem propagationis, memini, et familiam suam: cuiusmodi Abundantis
 coniecturam non admittam nepotilium nati. ut ex Wesembecio in §. 1. iud. de
 Excedat. l. i. v. notat nostrissimi Arnold. Viniſ. Cod. §. 1. n. 12.

13. *Utrum nepos posthumus possit excedat cum adiectione legat, sicut filius posthumus, an pro-*
neminatum. hae quaestio tractat in §. 2. de Exced. lib. et in l. 12. de iur. iud. Viniſ
putat posse. Ego in reor in contrarium per l. 3. §. 1. de iur. iud. Viniſ in d. §. 2. et
notata in d. l. 13.

14. *Pater potestas in pietate erga liberos, non in avaritate consistit. l. 5. de leg. Pomp. de parric.*
l. 12. in fin. ad l. Iulianam de adulter. Viniſ que addit de hunc numerum p. 432.

15. *Pater et filius non emancipatur pro una persona habet. l. si nullo q. de iudicio. l. i. inq.*
de. n. ad. sac. Torbelli Val. de iura suor. hered. c. 2. 1.

16. *Pater et filius eodem tempore commorientibus, quis quem dicemus supervivere?*
filius patri, quia ordo natura ita flagitat. l. qui duo. §. cum pater. et §. ult. ff. de
reb. dubijs. Cui. §. obf. 23.

17. *Pacta combenta servari debent. ita solum Anacharsim dixisse fertur*
a Plutarcho in Solone. ibi: Conventions tamen et pacta, homines
servare solent, quae transgredi ex contrahentibus nemini conducit. l.

18. *Prædictio filij et nepotis, pro excedatione absolute minus recte ab interpretibus habet.*
Quomodo namq. potest haberi pro excedatione, illa prædictio ex qua filij et nepo-
tes scriptis heredibus accipiunt, et pro parte hereditatis ex qua succedunt
omnibus legata prestare tenent. l. maximum Vitium. C. de liber. præter. Cui. ad
hunc. ff. de iur. iud. l. 1. §. 5. Siphanius in lectura. Alloinne in d. l. 4. C. de
lib. præter. Valen. 3. illy. de iura suor. her. c. 3. n. 15.

19. *De differentia inter filiam et nepotem iam nator tempore testamenti, et inter*
filiam et nepotem posthumum circa prædicationem. Viniſ Val. 3. illy. de iura suor.
her. c. 3. n. 16.

20. Cur praeteritio in filij numpit testamentum, et ut ad hereditate excludat. Et necessaria exhereditio facta nominatum? Et ratio qm̄ ip̄ vi civitatis et continuatione domini, licet non sit institutus, heres et dominus et. l. in suis. u. de lib. et post. Et ideo necessario sequit, ut ex ipsamet iuris ratione heredem institutum excluderet, et excludendo succederet, et succedendo numpret testamentum: ideoque requisita fuit institutio, vel exhereditio filij, inter solemnitates praecipuas q̄ ad ordinanda t̄. desiderant. s. inter cetera. 30. de lib. et post. In tantum ut si pater vellent filium extraneum instituire, prius debet filium excludere per exheredationem a continuatione domini, et segregare a civitate, et tunc in illud filij per institutionem alii tribuere hereditatem, liberatam iam a cautione siue iure quam in ea habebat filius, per institutionem aliori tribuere. v. Val. 3. illy. sub. t̄. de iure suor. her. c̄. 3. n. 5. et seqq. et. c̄. 4. per totum.

21. Patria Potestatis effectus sunt datio tutelae. l. impuberi. 40. ff. de administ. tuor. et substitutio pupillaris. l. 2. l. coheredi. 41. §. cum filij. 7. de vulg. subst. l. pater. 10. ff. de captivis et postumi. Et dos ex officio patris filij debet. P. dotem. 6. de collat. bon. l. capite. 19. ff. de ritu nuptiar. l. neque mater. 14. C. de iure dotium. et assignatio libertorum ex patria potestate. l. 1. ff. de assign. libert. §. dat. Inst. Cod. vel saltem in filij impieit. l. verum. 9. h. l. §. 1. de assignat. lib. non autem in civitate confiderat. l. 3. in pr. et §. 1. Cod. de. v. Val. 3. illy. de iure suor. hered. c̄. 4. n. 3.

22. Signus est cautio, et ideo pat. creditor, ut cautum sit. l. si mandati. 99. §. 1. v. l. ff. mandati. l. si quis publici. §. ff. de fideicomis. libert. l. Tab. 1. tom. ratio in explicatione. l. 3. ff. de pactis.

23. Pignus non solet redi, nisi soluto demum debito, aut cum alia ratione
satisfactum est creditori. l. si rem alienam. g. s. omnis. ff. de pignor. acione.
A. Fab. in rational. ad. d. l. 3. de pactis.
24. Pignus semel remissionem non redituit nisi novo pacto. l. 4. et ult. c. de remis.
pignor. Cuj. in Paratitl. et in Comm. ad eundem.
25. Pignus remisso, obligatio pignoris remissa intelligit. l. cum q. ca. 9. c.
de remis. pig. l. 4. et ult. c. eod. et ibidem Cuj. in Comm.
26. Pignus et cautio, cum ideo det creditori ut cautum sit. l. si mandatu. 89.
§. ult. ff. mandati. l. 4. §. addici. §. ff. de fideicomis. lib. A. Fab. in rational. ad.
l. 2. de pactis.
27. Potumus præteritus à primo gradu, omnes gradus institutionis rumpit, qto nascit, et
totum testamentum delibuit. Inam et in 5. vers. rumpendo. de hinc. sup. l. 1. §. si
vinter. de vinter. in p. vinter. Recus. Bart. lason. et. d. l. in l. 3. §. fin. de lib. et post.
Cuj. 4. ad African. in. l. si potumus. et. c. de lib. et post. Pap. in. l. filius. 25. de lib. et
post. et. 9. quæ. Pauli. in. l. ex pacto. 43. §. hinc. de. l. v. l. Donel. c. comm. q. 26.
A. Fab. §. comit. q. 20. Aliud est præteritus filio ut dixi. §. pag. 162. Et et ratio
diferentia, q. filius præteritus nullum contulit a principio primum gradum, non
hinc facta, sed vi ac potestate legit. l. inter cetera. 30. de lib. et post. l. 1. de inult. rupto.
Et perinde habet ac si non posito illo gradu, illare institutione non scripta, statim
a secundo gradu, a quo excedendus erat, testamentum facere cepisset. At vero
præteritus potumus ab initio ille gradus validus fuit, sed postea illius aruatione
rumpit. l. 1. 3. in pr. l. 6. in pr. l. verum. §. l. potumus. 12. de inult. rupto. Et cum
cum qd individuum corpus est, non potest ab uno gradu rumpi, quin totum rum-
pat, sequit de potumus rumpendo primum gradum, qd ab initio validus, totum
rumpat. Secus in filio, q. cum ab initio non validus primum gradus, pro-
non appeto reputat, et sic non totum tunc anulat, sed solum illum gradum.

De Val. ex quo hęc defumpca sunt. 3. ff. de iure suor. her. c. vlt. ex. 9.

28. Potestus procreatus a primo gradu, a secundo excedatur, si antequam nascatur, primus gradus exhereditatur, aut qđ defectu condicio, aut qđ hereditas scripti decesserit. et postea natus sit postumus, tunc gradum illum non rumpit, qđ nullus est, et sic totum testamentum firmum et validum permanet. qđ incipit ab eo gradu a quo postumus erat exhereditatus. Nam c. 1. §. 1. quod iur. de in. iur. rupt. l. 1. §. si vultor. de iure in p. mit. et Val. de cet. et de iure suor. her. c. vlt. ex. 10. quem v.

Sed mo. vlt. opponitur. nam c. 1. §. in p. de iur. rupt.

29. Potestus non natus in potestate parentis non est filius de Galat. bon. last. §. 1. de filij. lib. et adoptio apud l. c. in l. 1. §. 1. de iur. in l. iura filiarum. 164. d. 1. et in pluribus alijs legibus tractata a Val. tract. de iure suor. her. ex. 1. n. 3. partum nondum editum in rebus humanis non esse. Facit

Facit contra hanc opinionem R. Faber. in iurisp. et. q. pr. 3. illat. 3. in fin. et Schifordegonius. disput. forens. lib. 3. tract. 16. q. 3. Vult per tex. in l. quod in verum. 24. de leg. 1. et per. §. Ca quoque res. Inst. de leg. vlt. Val. vlt. §. n. 4. et Carrancam. lib. de partus designat. c. 2. n. 6.

Opp. 2. l. 1. §. si quis proximior. §. ff. unde Cognati. Vbi Ulpian. docet illum tanquam proximiorum cognatum sequentibus oblati, qui tempore mortis illius, de cuius hereditate tractat, conceptus fuerat, Nam si post mortem testatoris concipiat, nec illum admitti, nec alijs oblati affirmat, qđ nondum fuit proximius cognatus ei, quo vivo, nondum animas fuit fuerit, et ita fictum iam conceptum animas, vel animatum, ut luj. legit, appellavit Ulpian.

Hyacinthi. Q. conuictum de uere intelligi in illis uerbis. non dum animatus fuerit.
vel animatum cum liq. quasi diceret factum reuel conceptum anima nati-
 uali exoptem. sicut plantis, uita vegetabilis uirunt, aut nutriunt. ita
 Carranex. ep. 1. de n. g. vel cum uel ubi n. b. uerba illa intelligi de uere
 at si diceret non dum animandus, vel speciem animantis non fuerit. quasi
 dixerunt, partem iam conceptam fabrici propter speciem nascendi. l. 1. de uerb. hupri.
 qd. spes animantis est, et eo respectu quodammodo in totum natura iudi-
 cal. l. uel si uero. de iur. et legit. et pro uero haberi potest ut in proximis
 cognatis iudicet.

op. 2. l. si quis aliquid. g. 2. q. qui aborsiois eff. de pœnit. v. Coluifedum
 ubi. et Val. ub. n. 5.

30. Potumus sine inspiratione scribendus, que dicitur non habet originem a post-
 et humatum, aut humationem: Sed a post et unum. ut liq. 3 obf. 4. et
 in repetitione ad. l. Gallus. 29. de lib. et post. uetat et defendit. Contrariam
 tunc Val. 3. lly. de iure her. her. tra. 2. ep. 1. n. ii. et seqq.
 Faut pro liq. l. 4. in fine. de lib. et post.

31. Potumorum tres species, sui, alieni, et Extranei. l. quidam religatus. l. 8. ubi. de reb. dubijs.
 l. penult. de leg. 1. l. Extraneo. 6. de uerb. in pos. mit. 8. postremo. 26. et 8. postremo. 28.
 int. de leg. liq. ad. l. Gallus. 29. in prin. ff. de lib. et post. Ant. Fab. 9. Coni. 1. Schiforde-
 ger. tract. 16. quest. 1. 2. Val. 3. lly. tract. 2. de iure her. her. ep. 2. n. 1. et seqq.

32. Potumus suus est, qui tunc tempore conceptus si natus tunc fuisset, suus heres patri
 futurus esset. et ita uult ille et qui uisus et cum tunc sit, et tunc nascit.

33. Potumus alienus, qui tunc tempore natus, inter suos heredes testatori futurus non erat.
 qa a patre

q̄ a patre tunc procedebat? et licet tunc suus non sit, potest tamen suus nasci.

34. Extraneus Postumus, qui ex emancipato filio post emancipationem conceptus, vel ex alio quolibet qui ex in testatoris potestate non erat procreatus, nec tunc tempore potuit esse suus, nec cum nascit. §. postumo. 28. Inst. de legat. l. extraneo. 6. de ventre in p̄. mitt. Ideoque Nepos ex emancipato, conceptus ante emancipationem suus postumus erit cum a patre non procedat; si post emancipationem concipiat extraneus erit. d. §. postumo. 28. Inst. de leg. Ex Val. v. §. n. 1. 2. 3.

35. Antiquo tunc nullus postumus iudicari poterat. q̄ ex h. ^{eorum} doctrina neque homo est, neque in reb. humanis esse censet. l. in falidia. 9. §. 1. ad. l. fal. l. sed si plurim. 10. §. 1. de vult. l. q̄ in vrum. 24. de leg. 1. l. in pr. l. ubicumque. 7. ff. de ventre in p̄. mit. l. generaliter. 24. §. servo cuius. de fideicomis. libert. l. si quis. 7. §. de fructib. ff. de exceptio. rei iud. l. ubi dicitur. d. l. si quis. 7. §. 1. Val. v. §. n. 4.

36. Postumus suus iudicari potest, ex et ex heredari. l. placet. 9. l. si quis postumos. 9. l. commodissime. 10. l. si postumus. 14. l. cum postumus. 22. l. postumorum. 27. de lib. et post. l. 3. l. postumus. 12. l. postumorum. 14. de huius. iuris. Val. de huius. iuris. her. tract. 2. ep. 2. ep. 6.

37. Postumi Extranei, et Alieni, neque iudicari, neque ex heredari poterant. l. postumus. 6. Inst. hoc plane. ff. de inoff. test. l. quod est. 6. de testam. titulo. l. placet. 9. l. 6. l. si quis. 9. Inst. pr. l. 9. sed et ex ca. et §. sed et si per adoptionem. l. cum postumus. 22. l. postumorum. 27. l. 28. §. si quis ex certa. et §. si quid eo tempore. et §. q̄ autem. ff. h. t. Val. v. §. n. 6.

38. Cur postumus tunc institui potest. et non alimur et extraneus? *Quo ex Val. l. si. p. n. 7.*
 Postumus propter spem nascendi, quodadmodum in rebus humanis, tunc in rer. natura
 habent. *l. qui in utero. d. l. penult. de stat. hom. et Antiqui libro Ventu ita prospere*
runt, ut in tempus nascendi omnia ei iura integra reserbarent. l. 3. infr. ff. si
post. her. petat. et ad similitudinem postuminusq, omnia iura integra in tempus
 nascendi reserbant, ut si postea nasci contingeret semper in reb. humanis fuisse
 intelligat. et a tempore conceptionis, perinde ac si in rerum natura esset. *d. l. d.*
et. sen. de stat. hom. l. 30. §. 1. infr. de acq. her. Val. alio tex. cumulat. ut. §. n. 8.
 qua di causa filius postumus, capto ab hostib. comparat. *l. 1. §. h. c. autem clausula.*
3. et. §. 4. de bon. pos. contr. tab. Intantum hoc est, ut etiam postumus nondum
 conceptus institui potest. *l. placet. §. 1. §. l. si quis post. §. 1. et. pen. et. l. filius. 28.*
§. si quis ex testa. et. §. si quis ca. tempore. h. t. et. ut ratio, qd quavis leg. is
potestas in suspensio esse non possit, et nisi postumus pro nato habere ad illum
legitima hereditas non pertineret, sed proximiori agnato statim acquireret.
 Voluntas vero testatoris suspendi potest et differri, conferrique in tempus quo
 postumus nascatur, ita ut non antea cedat dies legati, vel hereditatis postumo re
 lictz, quam ipse natus sit, quasi relictum ei fuisset sub conditione si
 nascatur. *l. si duo. 16. §. ult. de leg. 1. l. utrum. d. de reb. dubijs. l. usufructus. 28. ff.*
de stipul. her. l. si in personam. 21. de fideicomis. Val. ex A. Fab. in Jurisprud. l. q.
pri. 3. l. lat. 3. Comitat. 4. Schifordy. tract. 16. quest. 4. Hoc enim qd dixerim
 antea prorsus videtur argumentationi, quippe si institutio postumi in
 illud tempus conferretur quo iam natus sit, tam alienus et extraneus, quam
 tunc poterunt institui. At institutio postumi alieni et extranei prudentes non
 admittunt. *d. l. p. de lib. et post. cum. §. utatio. n. 37. Nec A. Fab. g. Comitat. p. 1. et. l. §.*
 totum et falsum. *§. Maximam differentiam Vofari in hac parte iuris, si*
tus in alijs, inter suos heredes et extraneos. Nam in extraneis heredib. sequitur,
 ut cum eis sit tribus temporibus. *l. factio, §. l. l. conditi tempore, mortis tes*
 tatoris, et additionis hereditatis. *l. sed et. i. 6. §. Solemus. 2. l. si alienum. 49. §. 1.*
ff. de her. inst. §. in extraneis. Inst. de her. qualic. et. difer. Connan. lib. 10. com. §. n. 9.
 ad fin. At vero in suis heredibus, minime tantum tempus expectat. *§. l. i. c.*

Testi. delat. hereditatis, ut Scyphola testatur. in l. Salluf. 29. §. nunc de lege Velia. 11.
in fin. ibi: Quid enim necesse est, tempus testamenti faciendi suspici respici, cum satis
sit observari id tempus, quo nascat. et Florentinus. Celsus in d. l. 29. §. 1. Et
Iulianus. in d. §. in Extraneis. q. ibi. in Extraneis heredit. aliud observat. G. de
notat. in suis hereditibus non idem observari. h. et non attendi tria tempora, sed
unum, nempe delationis hereditatis. Val. de h. §. n.

oppo. §. postumus. 28. Inst. de leg. ibi: Postumus autem alienus heres institui, et
ante potest, et nunc potest. Rp. Antea de iure civili non posse postumum alienum
institui, institutus conferbatur de iure pretorio; Nunc de iure civili potest
per novam constitutionem Iulianam. Et ita Doct. Contra Bachovium, et Alciatum
Arnold. Vinnius. in Institution. in d. §. 28. et Val. de iure fier. her. tract. 2. c. 2. n. 18

39. Provisio facta in uno casu, censetur facta in similibus. Colpalla. Sotop. in leg. §. s. de lib. et
post.

40. Postumus alienus institui potest sub conditione et sine nasciturus. l. Salluf. 29. §.
quid si qui filium. §. in fin. de lib. et post.

41. Peculio legato, et tradito legatario, actiones que ex peculio descendunt, non ei, sed
heredi competant, qm aduc tamen pener cum credit esse, qm potuit legatario
non habente de indemnitate peculium apud se retinere. Coganus res. in l.
§. item heres. 7. ff. qto actio de peculio. l. qd in herede. 9. §. si servo. §. de tributor.
action. l. quotiens. 45. §. ult. ff. de peculio. l. si servo. 28. de peculio leg.

42. Principum contractus, omnes boni fide esse, nullis seruis huius colligunt. *De. ex. l. unum ex familia. 67. §. fin. de leg. 2. Ex Gothofr. ibi.*
43. Princeps cur legibus statuit. *Et quia habet potestatem et ius rogandi, abrogandi. que leges. Wesembek. in paratit. ad. tit. delegit. n. 2. v. 7. p. 437. 434.*
44. Praefecti Erario dicuntur, qui in praesentibus hinc Praefecti praesent. et Procuratores Caesaris, qui in provinciis mittuntur. *Soban. in l. 2. de iurisdictione. et Ex Co Wesembek. in paratit. ad. tit. de off. procurator. Caesar. et Rational. probat. ex. l. si curator. §. et l. ne procurator. §. 30. §. de hinc Praef. et ex. l. ^{numerosi} ~~numerosi~~ §. C. de vbi cause fiscales. Item dicuntur Procuratores Republicae, aut ^{Rationales} ~~summi~~ ^{l. dominici} ~~l. dominici~~ §. vbi cause fiscal.*
45. Pacta liberatoria Jungentium, non tollunt ipso iure actionem, sed tantum ope exceptionis adhibent. *Wesembek. in paratit. ad. tit. de pactis. §. 1. in l. de Exception.*
46. Pacta legitima ipso iure tollunt actiones, ut notat Wesembek. per in paratit. ad. tit. de pactis. n. 3. per tex. in. l. 4. §. de transaction.
47. Pactum sumit pro instrumento sive obligatione, ut ex Cuij. per l. pacto. 15. §. de transaction. notavit Gothofr. in Cratic. ad. l. 7. §. quod fer. 12. lit. v. in. de pactis.
48. Pactum nudum proficit ad agendum, cum sit in iudicio. *l. 4. §. fin. §. de fiducijs tutor. Iul. et Bart. in l. tale pactum. 46. §. 1. et in. l. 7. §. sed cum nulla. n. 19. §. de pactis. et est ratio, quoniam in iudicijs quasi contractus. et qui in iudicijs sunt omnem solemnitatem contractuum exuperant. l. publicati. l. omnium. l. sanamus. C. de testamentis. Ex hinc Canonico accio ante. Ex. 1. et 3. vbi canonistae ex. de Pactis. in scrij. in*

quibus secundum ius civile pronunciatur communis opinio est, et ita
 usus observat, ut in iudiciis ex parte iudicis serio et deliberate iuris
 etiam in foro civili hodie detur. Ut ex Baldo et Salic. in l. petens. 21.
 C. de pacis. et ex eodem Baldo in l. legitima. 6. in pr. ff. Cd. Et ex lafon
 qui tenet esse communem in l. 7. §. sed circa nulla. n. 9. notat Wesembek
 in parat. ad et. de pacis. n. 9. Vos. quavisquam autem.

49. Pacta generalia etiam ad illa pertinent, quae specialiter comprehensa non sunt, aut quae igno-
 rabantur, dummodo appareat de his quoque similitudinem actum esse, et in iure cogita-
 tum. l. quicum tutoribus. 9. §. fin. ff. de transactionibus. l. sub precepto. 9. §. Cod. l. emptor.
 47. in fin. de pactis. l. qui Rom. §. fin. ff. de i. o. ubi. ff. Cd. Et quod verba pacti generalia
 ad huc quae supra diximus extendantur. probant ff. in d. l. sub precepto. 9. §. si certa. 31. l. 2. §. 3.
 §. de transactionibus. et in l. huius. §. emptor. ff. de pactis. Et Wesembek. ex quo huc trans-
 tulli. in parat. ad et. ff. de pactis. n. 10. circa fin. et ex pacto generali huiusmodi quae, continentur.
 l. 2. §. de pactis. et ibi. Eschsch.

50. Pactis obscura, vel Ambigua semper nocet ei, qui dicere potuit apertius, ut iudicium.
 l. veteribus. 39. ff. de pactis. l. labes. 21. l. cum in. 33. cum leg. de factis. l. emptio. l. cum
 quare. 26. de reb. debitis. V. Schuff. conf. 37. n. 6. cent. 1. = Pactis obscura continent
 ambiguitatem in se non contra: quid sit pactis obscura, et quid ambigua. Videtur in notis
 Eschsch. ad l. veteribus. 39. de pactis.

51. In Pactis nulla fraus adhiberi deest. pater vulgatus ex. Diny. lib. 2. tit. 1. de m.
 p. m. 57. ubi. Quomodo autem Titius rem probasse, fidei vlor. citraque data et
 accepta, iurjurando interpositis nequa fraus in pactis fieret, et loco munitissi-
 mo, quem Sabini petierunt, designato, et praestituta hora noctis, qua custodias
 maxime remissas agi putabat, clam in qui in arce erant se recepit. de
 Tito Titio Sabino. de. Co. Tarpeia Romana, inter quos pactum erat ut ea capi-
 tulum traderet Sabinis, et ij aurum qd in armillis portarent.

52. Procurator transigere non potest sine speciali mandato. Et qui ad agendum. del
 procurator. in. 6. l. ius iurandam. 17. cum leg. lib. 1. §. ius iurandum. 34. §. 1. ff.
 de iurjuranda. Etiam si liberam haberet agendi potestatem. l. procurator. 53. de Proc.
 quia agendi, non etiam decidendi potestas illi facta est. l. transactionis. 7. §. Cd. ff.
 Wesemb. in parat. ad et. de Transact. n. 4. per tot.

53. Periculum notat infamia. l. tiquis maior q. f. de Transactis.

54. Pignoris reditio, debiti remissionem non inducit. nisi specialiter de hoc convenit. II. C. leg. l. 8. circa fin. Ex Eotho. in l. titi. 12. §. 2. ff. de pactis. l. c. x.

55. Parentes, appellari possunt ad hereditatem. immo usque in infinitum, ut Ulp. dicitur. attestat ex auctoritate f. Caffy. leon affines et Cognati dicuntur parentes, ut testat. d. Hierony. et Sparcian. in Omnibus parentibus suis, tantam reverentiam, quantum privatus, exhibuit. Ex. Piero. d. l. Apul. p. m. 48. v. s. p. 304.

56. Principis placitum, declarat aut per Epistolam subscriptam manu principis, aut per Decretum, aut per Canticum. Epistola est scriptum Principis ad consulentes emissum; sive ad relationem alicuius magistratus de quapiam re dubia. Theoph. de hunc natur. §. 6. v. s. et quid est epistola? Decretum est, sententia a Principe lata causa cognita. l. 1. §. 1. ff. de constitutio. princip. l. ovidius. q. 7. deleg. 3. Theoph. vbi sup. v. s. per decretum. §. Canticum est, quidquid Princeps ex semet ipso, vel motu proprio, vel aliquo suggerente statuit obserbandum. Theoph. vbi sup. v. s. per canticum. §. Et et interlocutio, de qua d. l. 1. ff. de constit. Princip. v. s. pag. 438. et 508.

57. Procuratores liberi esse debent, et decimum septimum annum excedere. §. 5. in fin. inst. qui et ex quib. caus. man. non licet. Et ibi Theoph. et in §. fin. eiusdem tit. dummodo sint procuratores ad lites, quo sensu accipiendum est. §. 5. et Theoph. Nam ad administrandum, procurator esse potest pupillus. l. 3. §. vlt. de minorib. et servus. d. §. ult. h. l. 3. Siquidem hanc statum, quo plene puberes dicuntur, maiores nostri vati sunt, esse moderatam ad procedendum in publicum. l. 1. §. initium. 3. ff. de postulando. Theoph. d. §. vlt. inst.

opp. l. minor. 51. ff. de procurator. exigendi. 12. c. eod. in qua l. 51. Vp.
 lib. 60. ad edict. ait minorem 25. annis non esse defensorem idoneum in
 causis in quibus per in integrum restitutionem succurrit ipsi confidendo
 ritus eius. Cui obiectio facili aditus patet: Nam Vp. non dicitur
 maiorem 25. an. esse idoneum procuratorem in causis in quib. si nisi dat
 restituro in integrum, neq. in quibus datus definit esse aptus ad agendum
 vel defendendum: At enim, tanquam consilium praevenit aetori, sive res
 non esse idoneum minorem 25. ann. quia melius erit eligere maiorem,
 ad vitandam restitutionem in integrum, praecipue si alterutra pars utat
 procuratore maiori 25. an. alia minori, non erit melius praevocare se
 ut pari altera alium eligat maiorem 25. an. aut procurator ipse, sese
 obliget cautione, iudicatum solvi? Sed si non fecerit, quid ni. cum
 scilicet in sua negotia non provideat sibi impub. l. cum mandato. 23.
 in fin. ff. de minorib. l. 2. §. ult. de iustior. acco. l. 3. §. 11. de minorib.
 Ad restitutionem Alexandri imp. in d. l. 12. §. ult. c. de procur. ubi de pleno
 asserit, iuste posse a procuratoris officio per iudicem depelli filium qui
 legitimam aetatem non compleverat. ubi legitima aetas a doct. interpretat
 25. annus. sed falso. Q. censet legitimam aetatem esse 17. annos. completorum
 et 18. inchoatorum, ut in d. l. 7. §. 3. de postul. §. 5. inf. et ibi Theoph. inst.
 Juri et ex quib. caus. man. non. Item Theoph. asserit in d. §. fin. eiusdem th.
 et legat. lib. 22. §. 16. inf. Absentes namq. defendi poterant a quocumq.
 homine tam libero quam servo, maiore quam minori 17. annis, licet
 impubere. l. forum. 33. §. 2. ff. de procurator. et sine mandato absentib.
 imo et ipso res. ignorante. d. l. 12. in pr. c. eod. Itaq. imp. Frontoni
 respondit, iudicem equius fecisse, imò iustius ut ipse ait, audiendo impubertem
 quam illum rem, indefensum et quasi contumacem gravi condemnatione
 afficiendo.

app. etiam l. si colluctaneus. ff. de manum. Vindicta. ubi Iulianus ait Ferrum
 procuratoris habendi gratia posse manumiri a Domino, dummodo non
 sit minor annis decem et octo. ff. ad procuratoris officium. 18 anni requiruntur
 admissus. Cui obiectioni G. Cujas. 22. ff. de Sententiam. Ite. esse, Ferrum
 Ferrum maritum esse 17. anno, hoc et adimpletionem habere, et 18. incipere.
 Et non nequidquam diffidet. d. s. ult. s. int. Qui et ex Jurib. civil. ubi dicitur,
 ne sit minor anno 17. ratione completi, et in hac l. 13. ratione incipere
 anni decimi octavi. ut manifesto patet ex l. 1. s. ff. de postulan.

58. Patria potestate iure antiquo non liberabantur liberi, nisi summam Patri-
 ciatu dignitatem adepti fuissent. l. ult. c. de Conf. s. 4. int. quibus
 mod. ius potest. solv. Hodie iure novissimo, alijs sex dignitatibus,
 ut puta, Consulatu, Consularitate, Praefectura Praetoriana, Praefectura
Urbi in actu constituta, non Caducillari, Magisterio Militum, et Episc-
opatu. Nov. 81. Ratio cur haec dignitates, et aliae non liberant
 patriam potestatem, erat, quia dignitate non minuitur qui capite,
 sed honore potius augetur. Patria autem potestas, non nisi capitis
 diminutione, aut morte tollitur. ex A. riph. in explanat. ad s. 4. int.
 quibus mod. ius potest. solvitur. Magisterio Militum, et Episcopatu.

59. Patrii, Parentes et Patres Principis dici solent. ut. Nov. 81. s. 4. int. quibus
 mod. ius potest. solv. l. ult. c. de Conf. Nov. 11. Valentiniani; et passim in
 Nov. Imp. Theodo. Valentin. et Martiani. Sic Claudi. de Eutropio. 2.
Consul. 4. 68. et. 69. Praefidium legum, genitorumque vocatur Principis,
et famulum dignatur regia patrem.

60. Pupillus ex contractu civiliter non obligatur, naturaliter ita si locupletior fiat. l. in pupillo. 47. l. scilicet. 95. de aditio. 2. ff. de solutio. l. naturaliter. 13. l. 1. q. de condic. ind. l. 1. eisd. 11. et ita sunt distinguendi alij
 l. pupill. 1. q. de oblig. et accio. l. si pupillus. 127. de V. O. et l. si pupill. 2. ad l. falsid. l. si eius. 64. ad Trebell. l. fideiuss. 16. §. fideiussor. 3. ff. de fideiuss. l. in generation. 44. de solutio. l. in fin. de novatio. et ita quoq. accipienda et l. cum illud. 25. ff. quand. dies leg. ubi legendum, et locupletior, pro, nee locupletior, ut Cajus. Veri admonuit. in d. l. 127. de V. O.

61. Pupillus ex delictis, si iam deli. est capax, hoc est pubertati proximus, verè et efficaciter obligari potest, quemadmodum et senex. §. in summa. 18. Inst. de oblig. quæ ex delictis nasci. ita tamen ut mitius et lenius puniatur. l. 1. §. impuber. et §. seq. l. excipiunt. 24. ff. ad V. C. Syllan. V. 5. fol. 277.

62. Pictura cedat tabula, non tabula pictura; hec sine tabula, pictura subsistere nequit. l. qua ratione. 9. §. sed non uti. 2. ff. de adq. rer. do. §. 34. Inst. de l. dirif. Quia ridiculum esset, picturam Apellis, vel Parrhasij cedere superficies viliffimæ tabule.

Oppo. l. ~~quædam~~ in rem. 23. §. sed et id. 3. ff. de rei vindi.

63. Bone fidei possessor solummodo acquirit fructus inchoatos, quos sine
 operibus adquisivit, non vero naturales qui sponte nascunt. l. frue-
 tus. c. de fidei Usu. Et acquirit, transmittitque ad heredem, non solum
 eos quos percepit, sed quos non percepit, dummodo de terra sepa-
 rati sint. l. si cuius. 7. ff. de rei vend. d. fructuarium. ubi quib. mod.
 usufructus amittit. l. qui ser. 25. ff. de iur. dot. Et hinc est differentia inter
 bone fidei possessorem, et usufructuarium, qui non facit fructus suos
 nec ad heredem transmittit, donec ipse eos percepit. l. arboribus. 12.
 §. Iulianus. 5. ff. de Usu. d. l. fructuarium. 13. et d. l. qui ser. 25.
 §. 1. l. in singulis. 8. de ann. legatis.

Opp. supradictis. l. bone fidei. 48. ff. de adq. rer. dom. ubi Paul. Pleu,
 ait, bone fidei emptorem favore fructus sui, non tantum eos, qui
 diligentia et opera eius provenerunt, sed omnes quos ex parte
 pignat cum d. l. fructus. 25. de Usu. cui objectioni respondet
 Ephan. in explana. ad §. 33. in d. de l. usufr. dicitur verbum
 omnes, oppositionem esse a l. co. verbo eos, quasi diceret: fructus
 fieri emptoris, non tantum eos quos provenerunt, opera et diligen-
 tia eius, sed omnes, id est, qui aliorum opera ab alijs fuerunt
 facti. Cadem fere Ephan. in not. ad. d. l. 48. quem citat.

14. Patria potestas, patribus concedebat olim in vita et nec in liberos. l. 1. ff. de liber.
 et posthum. b. fin. Et de patri. pot. in V. Dionys. P. H. d. c. 2. de lib. Rom.
 quod subhilerone imp. in l. de patri. pot. c. 1. §. 1. de lib. Pompei.
 de parricid. raris et gravissima pena dicitur in liberos qui interfecerunt.
 l. 1. ff. ad l. Pompei de parricid. l. 1. c. de his qui parricid. vel liberos occid.
 §. 6. in l. de publicis iudicijs.

63. Potestas, amplius modo considerata, aut et conjugalis, sine maritalis, mariti
 foil. in uxorem, quam ab ipso conjugij auctore. lexova alterimo
 accepit, ut etiam in paradiso alloquens. Sub vini potestate eris,
 et ipse dominabit tibi. Genes. 3. v. 16. Hinc ceteris omnibus post-
 habitis, uxori iubetur sequi maritum. Genes. 2. v. 24. Aut patria,
 quam pater habet in liberis. Aut dominica, seu hereditaria, quam domini
 in servos. De iis omnibus et plurim. apud Reinhard. Konig. disput.
 de iud. politic. et Republ. in genere. ex n. 35. usque ad 52.

64. Promissio facta per scripturam, de iurando aliquem in suis prece-
 sionibus, obligat promittentes; ita ut ad ea nequeant appellare. l. fin.
 c. de appellatione.

65. Iudicia militatarii professionis pendente coram Celsioribus, Seculari
 conceditur professio immiffionem in bonis, relictis a patre in hereditate
 exclusis agnatis et collateralibus; praebita cautione de restituendo
 in casum retractationis. Afflic. de iur. 152. Franch. de iur. 602.
 Cuius professus, qui per contentiam et declaratum liber a professione
 et rigore eadem sententia extra claustra comoratur, coarctatur
 laicus, et capax bonorum; etiam si a tali sententia sit appella-
 tum per collaterales, non autem per monasterium.

66. Promissio de latando, non est, ad, neque maritus erit legitimus
 neque contradictor, veniens contra heredem cum pactis dotibus, in
 quibus praesentia bona non sunt descripta. W. Roland. de
 iure dotis. quest. 6. Joseph. princ. 26. n. 36. intellige ut per
 Cavalin. milito quor. par. 1. milito quor. 200. v. 5. f. de An. conf. 139.

a n. 11. lib. 2.

67. Procuratores, olim in Aragonia, sedore cum iudicibus pro tribulanti con-
~~ueverunt~~, ut de Sancto Ferdinando doctorum in iuris. Med. in
 reposito p. 11. a tergo in. 1. col. quia valde practicus et expertus
 erat in foris et obierbanis regni.

68. Procurator et si petat citationem realem, h. de, captuam percont,
 non impetrare a iudice, nisi ostenderit speciale mandatum
 sui principis ad hoc: ut consuluat Bartol. consilio 83. quinq-
 sequitur fuit Fern. in epist. col. 5. itaque sit de de iudicij: de
 quo v. Alexand. conf. 139. in lib. 6. et Leon. Pantium. de nullitate
 sentent. et de nul. sent. ex defectu citation. n. 34.

69. Potestas absoluta, seu merum Imperium, dominorum vassalorum
 Regni Aragon. neque quo extendatur, pete ex fo. iudicij vi-
 aduicat.

... de sua ciuitate ...
 ... et de aliquo eo
 ... in consilio
 ... et in...

68. Pupillus, ex delicto obligatur, si iam deli capax est. l. 1. §. 6. ff. de re iud. c. 1. qui in poss. miss. c. 1.
70. Promissio facti alieni non tenet nisi ad curatorem.
71. Papam habere potestatem supra Reges et principes, superiorem non recognoscentes, etiam in temporalibus; usque ad depositionem et privationem suorum Regnorum, contendit Bellarminus in tractatu de potestate Summi Pontificis in rebus temporalibus, adversus Guilielmum Barclaium. Ad cuius confirmationem quinque potissimum videtur exemplis. Quorum primum est, de depositione Gregorij 2. P. M. adversus Leonem 3. imperatorem orientis. Secundum Zachariae P. M. contra Childericum Galliarum Regem in Pipini gratiam. Tertij, iudicij Gregorij 7. P. M. Hildebrandi nomine, liti adversus Henricum 4. imperatorem anno Domini. 1080. Quarti, eorum que in concilio Lateranensi anno 1216. habito, aut ab innocencio 3. P. M. in eo concilio, et post, acta dicuntur. Quinti, eorum que innocencius 4. in concilio Lugdunensi contra Fredericum 2. imperatorem, prestitit anno 1245. Quibus omnibus satisfactis Lud. Ferrinus advocatus Regius in Curia Parisiensi in commonefacione ad Bellarminum; et in memoriam revocat historiam narratam à Mattheo Westmonasteriensi, et verba prolata Philippi Regis Francorum et magnatum eius, in confessorio Lugduni habito die 15. post Pascha, anni 1216.

scilicet, Regem vel Principem non posse regnum suum dare,
aut tributarium facere, sine assensu baronum suorum, qui Regnum
tenentis defendere. quod sequuta et confirmata fuerunt a
Franciis in comitijs Bloesensibus anno 1589 celebratis, et
decreta in curia Parlamenti Cesaroduni Turonum. s. Januarii

1610. Et ultimo per archiepiscopum parisiensem
die 26. novembris anni ibid. constituta poena lese majestatis
contra perfidens, occubantes, communicantes, excedentes, et
venudantes d. librum Cardinalis Bellarmini de potestate summi
Pontificis; et contra Doctores, professores, aliosq. diuinae propositi-
ones tractantes et disputantes, in scholijs, collegijs, aut extra.
ut laicus occideret in d. commonefactione ad. Genini.

Postea anno 1613. omnia rursus difuse disputaret Jo.
Bardanus in tract. sui titulis vindictis pro Regibus, et
Principibus, et parente pro contra Bellarminum.

De potestate Papae in temporalibus. v. Paramo. de origine s. inquis.
lib. 3. q. 1. pag. m. 413. et multis seqq.

72. Persuadere aliquem, et persuasio facta quando dicitur.
 v. O. in l. i. §. persuadere. ff. de Seno corrup. Salcedum
 in additione ad practicam criminalem Bernar. Diaz. ff.
 Et tamen opinio hęc.

2. Privilegijs concessis et si generaliter, nihilo minus semper videt in eis
 exceptum, quod si in posterum sint Republice nocitura non
 censentur concessa, vel pro ardua necessitate, aut utilitate Reipu-
 blicę manifesta mutanda et deroganda. Guithel. Ockam. de
 potestate Cęlesiastica et Seculari in tom. 3. Monarch. Cęlesiast.
 pag. 103. lin. 291.

73. Principi hęc, prout necessitas postulabent, imponere collectas, sillas
 et contributiones in omni populo, et consequenter in Cęlesiasticis.
 v. tract. Guitheloni Ockami, de potestate Cęlesiastica et Seculari
 qui extat como 1. Monarchia Cęlesiastica.

43. Princeps an legibus solvatur At? v. Besold. in Oconom. q. 3. et 4. lib. 1. ff.
 quest. 8. et parte 1. de libatione iuris ad lib. 1. ff. quest. 20. Faquine.
 lib. 1. contrav. 2. Morla in Emporio iuris. parte 1. q. 1. quest. 1.
 An vero teneatur generalibus legibus? adde Besol. in præcognitione ff.
 pag. 137. et seqq. Pruckman. in tract. de soluta potestate q. 3. Procer.
 in tract. de investitura. q. 3. n. 78.

56. *Principum placita, etsi vim legis habeant, et leges sint.* l. i. in pr. et
 in §. 1. ff. de constit. princip. §. sed et quod principi. §. instit. de iure natur.
~~scribendum et hoc non omper hoc ita est nisi quando Principi fuerit~~
 animus condende legis. Alioquin quod placet principi lex non est. Novellay
 Leonis. 92. Vasquius illust. quest. iuris lib. 1. §. 2. n. 2. Besold. in ois.
 nomia ad tit. 9. et q. lib. 1. ff. quest. §. Jo. Jacob. Fischer. ad Procer. classe.
 1. disp. 3. thes. 17. que demonstrantur, aut per Epistolam (que et litera,
 rescriptum, et subscriptis appellatur l. 19. §. 1. ff. locati. l. 17. de iure patronat.
 l. 4. de lege commissoria. l. 7. c. de precib. imper. offer. l. 4. c. de locato.
 l. 1. §. 1. ff. de constit. Princip. Procer. et Fischer. §. classe. 1. disp. 3. thes. 19.
 et Regg. 3). aut per decretum, aut per edictum. l. 1. §. 1. de constit. Princip.
 +. ff. autem
 Epistola, litera
 subscriptio, seu
 rescriptum, in quo
 Principi ad propo-
 sitionem, vel ad iurisdictionem,
 aut potestatem
 de iure
 conferentium
 precibus, seu libellis
 supplicibus respondet. tra. ius, vel utilitatem publicam. l. nec dammosa. 3. l. 7. c. de precib. imp. offer.
 §. 1. 19. §. 1. ff. lo-
 cato. l. 3. §. 1. c.
 Regg. de testibus
 §. 1. de re iudicat.
 §. 7. de in iury.
 §. 1. c. de
 edendo.

interdum nullius est, momenti, neque in personam impetrantis valet:
 idque tribus esse causis. Prima quando supplicans precibus suis fallum
 Principi narravit. l. pen. c. si contra ius vel utilit. publi. Et de exemplum
 in l. 1. ff. de natalib. scribit. Quid rescriptum, per sub, et obreptionem impetra-
 tum esse, PP. nostri dicunt. Secunda, quando quidquam conceditur con-
 tra ius, vel utilitatem publicam. l. nec dammosa. 3. l. 7. c. de precib. imp. offer.
 l. 19. §. 1. ff. lo-
 cato. l. 3. §. 1. c.
 Regg. de testibus
 §. 1. de re iudicat.
 §. 7. de in iury.
 §. 1. c. de
 edendo.

Terza causa est, quando rescriptum
 subscriptionem principis (ut et dies et consul.) non habet. l. sique. 4. et. l. 6.
 c. de diversis rescript. Procer. et Fischer ubi §. thes. 21. Decretum
 est, quod Principi cognovens de re controversa inter partes litigantes
 pronunciat et decernit. adde. l. ult. c. de legib. §. 6. inst. de iure naturali.

Quod duplex est, aut interlocutio, aut sententia iudicij, et cognitio[n]is plenaria. Interlocutio est, cum Princeps summatus, non sedens pro tribunali, sem conroversam tractat ac definit: atq[ue] hae ut minime generalis, in similibus negotijs vim legis non habet. l. 1. et 9. c. de legib. Refol. in oronem. d. 1. 3. et 4. lib. 1. ff. quest. 10. Procer. et Frischen, ubi 5. thes. 23. Sententia vero iudicij, et cognitio[n]is plenaria est, cum Princeps pro tribunali sedens causam plena et solemn[i] cognitione et pronuntiatione definit: atque hae in similibus causis vim facit. l. ult. in pro. c. delegib. Procer. et Frischen ubi 5. Edictum, quod Princeps spontaneo motu iubet, ut fiat. l. 3. c. de legib. l. haec edictali. c. de secund. nuptijs. Et si velit omnes tenere, et persequi iuris vim habere, debet prius proponi proceribus, et statibus generalibus (ut sunt in imperio Electores, et status civitatum qui disparta prestant; in Regno Aragon. Curia, quae componitur ex Ecclesiasticis, nobilibus, militibus infancionibus, et + l. 8. c. universitatibus.) quorum consensu formatur, ac promulgatur. quibus de legib. Facit etiam remittitur, si placuit Princeps nihilominus vim legis generalis habere. l. leges 3. c. de legib. Procer. et Jo. Jacob. Frischen, ubi 5. thes. 1. 2. in fin. c. de 29. V. Ferdin. Vasqui. de Succession. progr. in prefatione n. 41. et seq. episc. et de. et lib. 1. Concorv. illustr. q. 2. Quae omnia species placitorum Principum, una quasi speciali voce, contributiones appellantur: et sunt, aut generales, aut speciales, vel personales. de quibus singulis. De dect. milit. Procer. in d. classe 1. dicitur. 3. thes. 25. ad 29. et Jo. Jacob. Frischen in additio. ad eundem. et in tract. de bello et duello lib. 1. q. 19. et aliquot legib. Cujas lib. 15. obs. 8. et 5. p. 88. n. 31. et 928. n. 56. et 508.

74. Pontificum ius, qualem et quantam auctoritatem habeat, pete ex Hunnio
in tract. de interpretat. et auctoritate iuris. lib. 2. c. 9. v. j. pag. 690.
75. Poena non reddit infamem, ei cui imponitur, sed causa propterquam
irrogatur. l. iuris factum. ff. de ijs qui notantur infam. l. i. fustibus celsum.
c. ex quib. causis infamia irrog. l. infamem. ff. de publi. iudicijs.
l. ad compes. l. eos qui. ff. de decurionib. l. 4. §. ad tempus. de
re milit. l. palam. §. que in adulterio. ff. de ritu nuptiar. Valenzuela
conf. 91. n. 23. Siurba, cum pluribus ab eo, conf. 44. n. 26.
76. Prohibitiva, et permissiva causa concurrente, semper prohibi-
va in iuris attenditur, ad tradita per Bart. in l. omnes
populi. ff. de iust. et iure. et alios quos refert Vant. tract.
de nullit. sent. rubr. quot et quib. modis. §. n. 55. ff. et
pota. Menoch. de arbit. lib. 1. quest. 80. n. 27. Quia causas
prohibitiva, semper se habet per modum posterioris, ad causam
permissivam, et posteriora semper derogant prioribus. et non
e contra. V. Scaeciam lib. 1. de iudicijs. c. 46. n. 18.

9. Possessio, à pedibus, et à sedibus denominationem et notationem habet, ut probat Valent. lib. 2. illustr. ex. 2. §. 1. per eum.

Possidetur non solum res móviles, sed et immóviles. l. 1. §. adiciuntur. l. 1. ff. item bello capto. l. 3. §. Nerva filius. 33. l. siquis rem. 28. cum pluribus alijs à Valente. traditis lib. illustr. ex. 2. §. 9.

ex. l. uxorem. 41. §. legarent. 6. ff. de legat. 3. ubi sub notatione quidquid in patria possides, non continentur res móviles, ut pecunia nec kalendarium. §. Valent. ubi §. ex. 16. idcirco non continentur pecunia, nec nomina, et obligationes appositae in kalendario, quia ibi, non erant, ut perpetuo manerent, sed solum ad tempus. Quia est alienius rei est, vel ad eam pertinet, quod non ad tempus, nec casu collocatum est, sed perpetua temporis destinatione. l. fundus. 17. §. Laetio. 7. ff. de actionib. empti. l. debitor. 32. de pignori. l. in praedictis. 7. in fin. in quibus casibus pignus vel hypot. l. ex facto. 35. §. rerum. 3. de hered. instit. docet cum alijs, Valent. ubi §. n. 17. Et cum pecunia, nec kalendarium perpetuo in unum locum destinari non presumatur, idcirco indistincte responsum est à J. C. non contineri, nec deberi. d. l. 41. §. 6. l. si fundus. 44. l. quod situm. 28. §. 1. l. si mihi. 92. de legat. 3. l. si quis. 86. de leg. 2. v. Cuius. lib. 13. Pauli ad Chict. in hac l. 86. de leg. 2.

77. Procurator non admittitur in causis, ex quibus potest imponi poena arbitraria. Felin. in ep. cum te. 23. de sententia. et re iudi. n. 3. iuras aditum iudicis potest extendi usque ad mortem. Sed hoc intelligitur quando causa est criminalis, et non civilis; hoc est quando ex ea venit imponenda poena criminalis, et non pecuniaria, ut per eundem, Felin. in ep. inquisitionis. 21. de accusatione. n. 10. explicatur. Quo modo autem potest respondere illustris, per procuratorem, in causis criminalibus. v. Salic. in l. ser. 3. col. 9. ff. non obstat igitur qd. notat Bast. C. de accusatione. per l. 3. c. ubi tenet. vel clariff. et latius ibidem per eundem. v. Imol. et Abbat. in ep. cum te. 23. de sent. et re iudi. et Abbat. in ep. ad s. tenet. in p. 1. col. de iudicij.
78. Poena imposta, si non constet de causa ob quam imponitur, presumitur ob contumaciam infligita. l. si ideo. 55. ff. de evictione ubi Bart. facit l. si p. 23. de poenis. v. Panorm. in ep. ex libris. n. n. 10. in fin. ubi plura per addentes. tit. e. de contumacia.
79. Principes supremi per delicta commissa ab eis, non puniuntur a subditis, aut ab habitibus aequale et par imperium sed ab ipso delicto. v. Bald. in l. si quis. ult. ff. de ser. iurif. Quod si efficientes heretici aut malefici. affirmat eodem Bald. in l. 7. c. de malefici et malefactoribus. art. cons. 364. n. 2. col. 3. Afflict. in ep. de pace con. et iuram. firm. s. iniuria. v. quanto nota. n. 10. in usib. factor. et ex d. i. Gyniacus controvers. 435. n. 57. 58. et 59.

79. Poena extraordinaria, non est poena mortis. Pal. in l. sacra. §. annos. ff. de rer. divif. Alex. conf. 111. n. 6. vof. et secundum hoc. ex Oldr. et Bald. in l. 1. ff. de furtis, per illam legem. glf. in l. sacrelegi. q. in verbo considerandum ff. de leg. fal. penul. ^{Zacharias.} additionator Abbat. Panor. in q. explicitis. ff. de constitutione. n. 11. lit. g.

Poena capitis, et poena mortis. l. relegator q. ff. de poenis

80. Poena impoſita in criminalibus debet fieri attentis omnibus circum-
 st. 15. ep. 56. tantis, ſcilicet causa, persona, loco, tempore, qualitate, quanti-
 clar. in pract. tate, et eventu. quae septem consideranda et perpendenda sunt.
 c. 1. q. 60. tate, et eventu. quae septem consideranda et perpendenda sunt.
 1. aut facta. et de q. 1. perpendendum. ff. de poenis. l. Pe-
 dius q. de iuris in fine. de incendio ruina et naufrag. ff. de iur. l. 101.
 ut. ff. pag. 101. n. 13. etiam si sit statutaria Tirag. de poen. moder. in praefatio. n. 22.
 et seq. Vivius in eadem opinio. ff. iudex ultimus. n. 6. ff. h. adov. de iur. h. m. fi.

81. Praescriptio et inventa adversus defider, et sui iuris contemptores.
 de Jo. Henr. idem dicitur odiosa, contra veros dominos, l. ult. ad fin. C. de
 q. 22. ff. m. annali exceptione, ubi Gothofred. et iniquissimum subsidium.
 Profusq. de proclam. n. 2. de Jo. Rodol. ff. in systema iuris lib. 2. c. 6.
 ff. m. 91. Quoniam. vol. 3. conf. 108. n. 22. 27. 28. 29.

Non currit cum mala fide. Lotter. de reb. benef. lib. 1. c. 39. n. 230. In Sena
 in Journal de Audiences du Parlement. lib. 5. c. 8. Panor. vobis. conf. 108. ep. 39.

An contra ignorantem, in actione personali, aut reali? tenet Sesse. dicit.
 399. n. 20.

82. *Prescriptio interruptitur* quandoque sola libelli oblatione, ut in casu l. 1. et 2. c. quando libell. Principi oblat. ubi V. Bald. adde remissionem alior. DD. traditam à Montor deif. 21. n. 23. V. P. Barbosa in l. cum notiffim. 7. in pr. c. de prescrip. 1500. 44. ad se. et in l. ficut. ed. 40. In Praxi en de Journal de audience. hb. 8. ep. 8. = citatione. Chassene. conf. 43. n. 12.

83. Perhorrescentia iudicis, aut loci, an sufficiat in Regno Arag. ad

Molin. V. evocationem concedendam? Praetores regulariter negant: [†] asserentes perhorrescentia debet cumulari perhorrescentiam iudicis et loci. sed in falor, videtur sufficere, ut pars habeat suspicionem et timorem in iudice, aut in loco. Nam For. 1. de adiunctis. R. Martini editus Cesar-Augusta anno 1398. qui [†] ~~trahitur~~ ^{trahitur} de evocatione per perhorrescentiam, separat suspicionem iudicis, à suspicionem loci; et aperte demonstrat ex qualibet ipsarum posse impetrari adiunctum, et per consequens evocationem per perhorrescentiam. Et For. 1. de off. iudicis delegati, in pr. et For. deante. 6. de Urbis. circa medium, editi Calatambij à Reg. Jo. 2. anno 1461. utrunque dictiones disiunctim, scribit. ô. Nempe For. 1. ibi: per causas de sospecha de juzge, ô lugar. d. For. 6. ibi: per causas de sospecha de juzge, ô lugares. [†] V. in Clem. Pastoralis. extra. de re iudicatis, ubi DD. et in Ep. ut nolorum. de appellat. et in Ep. Ceterum. de rescriptis. et in Ep. statutum 11. §. cum vero. de rescriptis. in 6. ubi DD. per quos habetur materia perhorrescentia.

faute ordina
Bard. in
tract. de off.
subor. quest. 5.
n. 68. de ev.
ocatione perhor
rescent. et n. 71.

84. Processus quando dicatur instructus et in puncto ferende sententia. v. glos. in Ep. capientes. §. si vero. de electione in 6. l. instructam. ff. de v. sign. C. quos vultis. Prol. ad Mol. H. evocatio n. 22. v. 1. fol. 89.

~~85. Pena ordinaria, non est pena mortis. Carroz. in praxi crimi. part. 3. quest. 108. n. 39.~~

85. Locum et alij min exequunt, si creentur Tabelliones, et nisi fuerint off. racionatus, privantur d. off. que usi fuerunt. Tor. un. 42. del off. de portens y otros mero exequentes. anni 1553.

86. Pena officialium delinquentium in officio, quando à lege
 non est statuta expressè, quæ est? in criminalibus aliqui
 putant esse arbitriam, relegationis scilicet. V. Pontol. ad
 Motm. & appellat. de soli. forciam. n. 12. 13. et 14. Sesse. de
 inhibition. c. 10. §. 2. n. 8. putat esse validam, iuxta For.
 1. de off. ordm. et For. un. de iuram. p. 11. sed hoc est
 verum in casibus de quibus d. for. loquuntur: in alijs est
 arbitria

87. Presumptiones presumptionum, de iure non subsistunt, quemadmodum nec ficta fictionis, nec servitus servitutis, et alia huiusmodi; quia sunt qualitates quae non possunt stare sine subiecto, nec ait Bart. in l. 1. in fine. ff. de Usufr. Leg. ex quo Barin. conf. 114. n. 40. Facit qd. tradit Iurd. de iur. 216. n. 44. et sunt velut imaginationes imaginationum. adde Boer. conf. 160. n. 13. Pacian. conf. 13. n. 34. Barin. .9. 36. n. 16. Montal. de reprob. sentent. Pilati. in pr. ult. p.

88. Practica non habetur de eo quod in lege non habetur. V. Tirag. de pœnis temp. causa 51. n. 87. imò observantia non habet locum in clavis. V. relatos à Loterio l. 39. n. 229. de re beneficiar.

89. Protestatio non operatur effectum, quando probatur scientia in protestante, et est maior. Iurd. de iur. 216. n. 32.

90. Professio, non probat intelligentiam, nec scientiam. l. 1. §. 1. f. ubi Bart. ff. de auct. tutor. l. 1. d. de iur. 216. n. 42.

63. Possidere desisse de solo malo, quomodo probetur? V. Bart. in l. qui peccatoris 37. ff. de rei vindicat.

Possessor bonor. defuncti, qui occupabit bona defuncti post eius mortem, in iudicio sumario poss. seu apprehensivis, intra annum mortis, de iure communi obtinere debet contra heredem seu venientem ab intestato iure vinculi, aut alio. ex Menchio de retin. poss. remedio ult. n. 16. tenet Postol. ad Molin. ff. apprehensiv. l. 1. n. 35. Secus est in hoc Regno, ex foro Averez. 30. de apprehens. V. Molin. in paraphrasi ad d. for. fol. 49. apprehensiv. fol. 28.

9.1. Procuratio, Potestas, seu mandatum speciale, quibus in casibus
requiritur? V. in for. 17. de apprehensio. et Peregr. Lanninum
tr. de citatione reali. lib. 3. q. 21. pon. 87. Villagut in practi crimin. lib. 1.
q. 7. per totum.

Præstationes annuat, ut præscribantur, tot præscriptiones requiruntur, quot
anni. Dixi late in Allegat. pro sorore Ber. da. Orig, religiosa S. Agnetis
Cæsar-Augustæ. adde Lotter. lib. 1. de re benefi. q. 39. n. 232. et in
alijs nr. eiusdem cap.

92. *Pensio ecclesiastica solvi debet, apprehensio beneficij, per commissarios
 or forales, tanquam omni ordinarium. ap for. Per tal. 17. de
 apprehensio. Eius de pensio. q. 72. et ita fuisse decisum
 in curia iudic. Arag. 18. Novemb. 1556. in processu Fratris Petri
 Monferrate Præceptoris. 5. appreh. refert Pitol. H. apprehensio. 1.
 n. 67.*

93. *Pars que in processu seu instantia non legitimatur, rivi debet, et respondere
 illud l. loci corpus. §. competit. ff. si de viis vindicetur. V. Thesaur. decis.
 4. Fontanel. decis. 48. exn. 14. et de pactis imperialib. claus. 5. glf. 8.
 parte 2. exn. 28.*

2. Privilegium, indultum, seu gratia Principi, operare debet amplius: ultra quod est permiffum per ius commune, ne illius concessio sit frustratoria et sine effectu. Ep. in h. de privilegijs Ep. si papa. eod. et in 6. Ep. pastoralis. 53. de appellacionib. l. si quando. 109. ff. de legatis. Notant DD. in Ep. 1. de rescriptis, ubi Felin. n. 4. Bal. in auth. haurita. not. 4. C. ne filius pro patre. Deci. in l. 1. in fine. C. de secund. nuptijs. Menoch. conf. 29. n. 8. et conf. 1007. Rod. Suanz allegat. 26. n. 1. et 2. Paris. conf. 38. n. 16. Eracian. discept. 854. n. 12. Ruinus conf. 42. n. 8. vol. 4. l. 1. in. C. de thesaur. ubi Anaya, in fine, l. cum interdicta. C. de arbit. tutela. l. stipulatio. §. divus. ff. ut legator. seu fideius. Menoch. conf. 287. n. 1. l. 1. in fine. d. municipal. l. imp. 30. de privilegijs creditor. plura Eracian. discept. 617. n. 23. ita ut si necessum sit potius improprie verba contra eorum naturam, quam qd. nihil operentur. Abbas conf. 32. col. 1. lib. 2. Decius conf. 48. col. 2. Craveca conf. 135. n. 4.

76. Prohibitum una via, altera non est concedendum. l. si mater ff. de
 excusat. tutor. q. cum quid. de reg. iuris in 6. For. un. et qd. in fact.
 Adde 5. fol. 100. usurar. off. 8. de vicar. + sed hoc non procedit in statutis et dispositi-
 onibus poenaliibus. Bald. in l. pen. §. de iure. ff. ne quis eum qui in ius
 vocat. et in l. q. col. fin. ff. et per hoc determinatur. C. si rector provincie.
 Alex. conf. 130. col. pen. lib. 2. Decis. conf. 645. n. 7. Ripa de pube. fol. 91.
 ff. an in parvis. Quia sunt odiosa. Bal. in l. cum proponas. C. de
 hered. instit. Iaso. in l. cum quidam. notab. 3. ff. de liber. et post. Forin.
 in pagin. 1. parte n. 144. Munch. de arbit. casu 286. n. 22. Sicut
 videtur comprehensum in ratione dispositionis poenalis. Iason. ubi d. n. 10.
 Decian. conf. 268. n. 4. Villeg. de exting. leg. rubr. de exting. leg. rubr.
 poenal. exp. 1.

In prohibitiis negotijs et contractibus, ut indicatur delictum,
 et poena, vel ut ab his excusetur, tempus inchoationis, et
 non confirmationis est attendendum. l. nam et servus. §. si erro.
 ff. de negotijs gestis. l. 1. §. causam. de postulando. l. usu retineat.
 ff. quemad. servit. amittatur. l. siue. §. fin. q. causis. univers.
 rom. plurib. Valenz. conf. 51. exp. 32.

Princeps reclamare non potest, de factis auctoritate sua à concilio
 seu Senatu, nec propter lesionem. V. G. fol. 609.

Potestas consuevit non arguit metum in contractibus. T. ad invidiam.
 C. de his quæ vi metue causa fact. Menoch. 3. præsump. 126. n. 8. Arias
 de Meza 3. var. ep. 36. in p.

§. 2. Procurator ad administrandum, s. et, ad solvendum et recipiendum
 qd. nostro idiomate dicitur, para recibir y cobrar, idem est ac
 Mandatarius; debet intervenire absque mercede, et solum ex
 off. et amicitia. l. 1. §. ult. ff. mandati. l. si tibi. 24. de præcip.
 verbis, §. in summa. instit. mandato. Et ideo si omnem ad-
 hincuit curam et sollicitudinem, qualis bonus pater familias, in
 executione reddituum, et nominum, seu obligationum, tunc non
 potest exigere, non obligatur ipse ad solutionem seu presta-
 tionem: Secus vero si mercedem accipit, ut inui videtur ex
 l. si vero 12. §. si post creditum 14. ff. mandati.

Principi de iure potestatem habet, prout libere roganda et abrogandi
 leges. §. sed naturalia. instit. de iure natur. gent. et civili. l. fin. de
 constit. princip. Ceterum in l. fin. n. 1. ff. Unde alius exordiendo. c. si contra
 ius vel util. publi. Curci. Jim. conf. 1. n. 21. Peon deposit. Princip. §. 28. n. 1.
 Abbas in q. per. vic. 21. de arbitri. facit l. 1. §. 47. et 2. lib. 9. recipiat.
 Ut in f. 426. n. 43.

Principis approbatio in consultationibus suorum confiliariorum operatur
 effectum rei iudicatae. Joem. Junior conf. 45. n. 9. et 10. Innocent. de iur. f.
 65. n. 62. et 63. Rol. conf. 1. epn. 86. Natta conf. 487. epn. 43. et ex Thom. de
 Farin. et alijs. Solozza de iure indiar. co. 1. lib. 3. §. 2. n. 41. / et de
 Proximi Ponte conf. 49. n. 87. / ex reg. l. 1. ff. omnia. c. de verbor. iure
 enud. §. ut famul. de sentent. excom. cum alijs à Rol. conf. 86. n. 26.
 Paris. conf. 1. n. 3. ubi 2. Valenz. conf. 93. epn. 12. Calde 7. contr. §. 8. n. 3. et 5.
 Facit Caliod. i. varias. epistol. 33. et l. fin. c. delegibus.

Primipilarius, est qui ad pascendo milites, ad limitem solemniter
 destinatur. l. 6. c. Theod. de cohortal. Hispani Provedor. docent
 Aleias. in rebr. c. de primipil. lib. 12. Cujat. in l. 2. c. de cohortal. lib. 12.
 Cocer. de iure milit. lib. 1. §. 22. de quo v. plura apud Eug. Lopez
 in l. 16. §. 9. part. 2. glos. 2. Escobar. de Ratione §. 39. Fontan.
 de pactis nuptial. claus. 2. glos. 2. parte 3. exp. 6. Ramona conf. 86.
 Anton. Mercenda 6. controvers. 39. exp. 8. G. Samaniego en su Primipilarius
 Significacion, ocupacion, y privilegios de el, ubi late.

Præci privilegia contra primipilarium, de quibus et al. satis notum. q. C. de
 in quib. causis pign. vel hypot. l. 1. c. de condit. ex lege. si accidet. 11.
 c. de compensation. cocer. c. de primipil. et alia collecta à P. Lauron.
 Ramirez de Prado in thesora legum fol. 21. ff. Primipilus partem di
 midiam. Samaniego ubi supra pag. 3. Capinus Ealcota alleg. fiscali 27. n. 20.

67. Procuratoris officium est vile, ideo infamis potest esse procurator. §. fin.
 instit. de exception. iuncta l. 2. c. de dignit. lib. 12. ubi late Bartol.
 et est omne et non dignitas. l. si quis procuratorem. ubi glos. c. de
 decurion. lib. 10. v. relator per Brun. de cess. bonor. q. 10. q. 7.
 princip. n. 11.

Suple G. fol. 200. et 400.

1. Quaedam inofficiosa testam. ex iure antiquo, id est, ex iure naturali et gentium originem sum-
 pte. Non ex iure pratorio ut voluit C. Atilius Plautus in verb. C. qui admitti ad bon.
 pos. pos. q̄ per quaedam iustam t̄m̄ iniustum fit, et scriptus huius evanesit, et qui ob-
 timuit ipso iure heres fit. l. qui repudicat. ff. de iur. et test. l. cum quis. 22. §. ult. ff. de inofi-
 testam. quod potestatem iuris pratorij et terminos greditur, cum Prator nec possit he-
 redem facere, nec extinguere. §. quos autem. Inst. de bon. pos. Cuj. 2. obj. 21. ff. de bon.
 ad. l. in substitut. 32. ff. de Vulgari. Claudius Christellus de quarta legitima ep. 4.
 Neque ex iure civili, aut lege Julia ut voluit Cuj. d. lib. 2. obj. 21. et lib. 3. obj. 21.
 §. et lib. 24. quest. Pap. in l. nan et al. 15. de inof. t̄m̄ quem D. turba sequuntur.
 Relati a Val. §. ille sub ut de iure suor. her. ep. 2. n. 15. q̄ competit emancipatis.
 l. non putaret. §. in pr. ff. de bon. pos. con. tab. Emancipati enim iure civili erant
 extranei, siq̄ neque ad successionem, neque ad quaedam poterant admitti ex
 iure civili: §. si admittunt q̄ ex iure naturali et pitatis ratione descendit, q̄d
 quidem emancipatione non tollit, neq̄ extinguit. l. iustum. 10. ff. de obje. parentis.
 et patron. prestandis. l. sine q̄da in ius vocan. l. iura sanguinis. de h. her. ex Val.
 de iure suor. her. ep. 2. n. 15. et seqq.

2. Quaedam inofficiosa non habet locum in bonis quasi erant in bonis. l. fin. C. qui t̄m̄ fac. pos. l. ult.
 C. de inof. t̄m̄ neque in contrariis. l. pag. 337. h. propter speciale privilegium
 de quo in Val. de iure suor. her. ep. 2. n. 20.

3. Quaedam inofficiosa locum habet in t̄m̄ ubi princeps est institutus l. pap. §. si Imperator. ff. de inof. t̄m̄.
 aut et Celeria, aut pauperes. Auth. si qua mulier. C. de sacros. ecclesie. ep. 17. quest. 4.
 et arg. l. i. §. ad multicipium. §. ff. ad l. fal. docent. Acuf. Bart. et Bal. in d. §. si Imperator.
 Connan. 9. comm. ep. 8. n. 11. Val. de iure suor. her. ep. 2. n. 17.

4. Quaedam inofficiosa non habet locum in t̄m̄ militis, propter privilegium speciale militantis
 concinnum, de quo privilegio sunt t̄m̄ intelligendi prout in l. si instituta. 22. §. de
 inofficiosa. ff. de inof. t̄m̄. l. de inofficiosa. 9. l. testamentum. 24. l. fin. in pr. C. Cod. t̄m̄.
 l. cum lege. 50. C. de Episcopis et clericis, qua interpretatione evadunt pugnam cum
 l. Papin. §. §. papinianus. 3. ff. de inof. t̄m̄. Val. de iure suor. her. ep. 2. n. 20. =
 De privilegio et quantum concedebat. l. pag. 265.

5. Quarta infiriofi et ne accusatio an vero acio? et Verius puto Contra Bartolum esse potius accusationem. l. polthumuf. 6. §. fin. ff. de inof. t. ubi Gothofr.

6. Quadruplicatores qui? V. S. pag. 101.

7. Quarta D. Pij, quam filius adoptivus sive adoptivus habet in bonis patris adoptivi, utrum sit quarta bonorum, an quarta legitimaria, querit? Accus et Glossographi aiunt, quartam non esse omnium bonorum, sed tantum partis divite: et licet in l. adoptor. 22. ff. de adoption. l. 8. §. si quis impuber. 15. de inof. t. l. ult. ff. de quid in fraud. patro. l. cum acutissimi. 30. C. de fiduciomif. Semper dicat, quarta bonorum, et nunquam, legitimaria sive partis divite; puto Sententiam Accusij veriorum esse, in caso quo Pater adoptor, cui permiffum impuberem adoptare, liberos iam habebat; nam si plures filij essent, quarta D. Pij, tantum divite portionis ultimanda est; atque hac liberosum multitudinem minuat hanc quarta, quae alioqui bonorum omnium futura erat, ut indicat Vp. in l. 17. §. pretoria 3. ff. de adoptionib. Nam equum est ut non minus sit quarta liberosum naturalium, quam adoptivorum. Ex Giphano in explanat. ad §. 3. in fin. in l. de adoptionib.

87. Presumptionibus et coniecturis, condemnari nequit quis in iudicio, visitationis, seu syndicatorum, etiam si delicta de quibus accusatur, sint occulta, et difficultis probationis; sed perfectissimis, et plenis, concludentibusq. probationibus, et individuis. Hof. et Bald. in l. iuris gentium. §. quod ferè. ff. de pacis. clar. in §. falsum. ff. trita est conclusio. Buefat. conf. 301. n. 85. et 88. Cur. sumis conf. 39. n. 39. 44. et 77. et conf. 78. n. 7. ex doctrina cep. in l. 1. ff. si tabula test. ex tab. quem sequitur Aldor. Mascar. de Statutor. interpr. conclus. 4. n. 42. Valenz. conf. 191. n. 24. c. 2. et ex ratione l. absentem. ff. de poenis, latè factum. i. conno. 29. ff. eorum. Matril. ad indulgiam generale §. 29. n. 20. Berart in speculo visitat. ep. 5. n. 11. Apulei. lib. 10. Metamorph. ibi: veritatem criminum fidemq. probationibus certis intrinsece; nec suspicionibus tantam coniecturam per-
mitteri. Jo. Carnotensis epist. 205. ibi: ex coniecturis aliquem
condemnari, nec usus maiorum, nec ulla legum concedit aucto-
ritas. Faciunt quæ dixi §. hoc eodem n. 87. quibus addet Bald. in l. 2. n. 4. c. de poena ind. qui male iudi. et in Ep. vigi-
lanti. de prescrip. n. 1. et in Ep. fin. eod. et n. 6. lafo. in l. nec quidquam. §. ubi decessum. n. 42. de off. proconf. Hostiensis in Ep. 1. col. 2. de seruis. idem Bald. in l. 2. n. 8. c. de accusatione. Bucizal. in l. ult. ff. ex indijis. c. de probatione. Petra de fiduciam. q. 9. n. 123. Mar. Ant. Eugenium lib. 1. conf. 63. ex n. 82. Jul. Escartat. inter confilia criminalia Fileri lib. 1. conf. 120. n. 5. quem sequitur Farin. in praxi crimin. q. 86. n. 67. et quæ dixi §. fol. 119. n. 13.

Bobadill: lib. 5. polit. p. 1. n. 231. Laxorem alleg. fiscal. 47. et 48.

- Pedita cautione sine chirographo à creditore, pactum tantum intervinisse credit de debito non petendo. l. 2. §. 1. ff. de pactis. idem et si ab alio redi inserit creditor. l. creditricem. 2. C. de renus. pignus.*
2. *Melius et rei incumbere, quam in personam agere. l. plus cautionis. 25. ff. de l. l. l. 1. §. 1. de superficie. §. retinendy. 4. Voff. et qd bouge. Inst. de interdictis. §. unde constat. Inst. de Oblig. que ex delicto nascuntur.*
3. *Res incorporales proprie nec traduntur. l. §. 1. de acq. rer. dom. l. 3. §. 1. de actio. l. 1. neque possident. l. sequit. 4. §. Viam. de. Vocation. neq. Vsupp. d. §. Nam. 2. l. 1. de viact. l. 4. ff. de servitutib.*
3. *Rationales, summe rei, dicuntur procuratores. Cesaris, aut de publice. l. si curator. §. l. ne procuratores. 70. ff. de hinc Pisci. l. uniberfi. 2. C. in caus. fiscal. Wesembel. in parat. ad. tt. de off. Procurator. Cesar et Rational. Rationales rei pribaty, qui pribatarum rerum curam gerunt. l. uniberfi. 4. C. de fundis rei pribate. lib. ii. de Wesembel. et E.*
4. *Rusticitati plurimum parat. l. 2. §. 1. ff. si quis in us. vocat. non con.*
- De Remittere, abe davi. l. 1. in prin. vbi Barth. de peccatis. l. 4. multum de condicio. ob causam. Insti quis delegaverit. 2. vbi Barth. de notatione. Ad in. l. pae. tum. 17. C. de pactis. Ex. Wesembel. in parat. ad cum tt. n. g. Voff. de an. §. in fine.*
6. *Responsa prudentum, antiquitus dupliciter orant; aut eorum quibus sui responderi datum erat à Cesare, quorum opiniones et sententia, eam auctoritatem habebant, ut iudici recedere ab eorum responsis non liceret; nam vim legis habebant, de quibus est. l. 8. inst. de iur. nat. Alia orant, eorum qui de iure scribebant, sed sine publica auctoritate, aut iussu Principis; et*

Et ideo eorum libri nec publica recepti sunt, nec tanti habebantur, ut in l. 1. §. 1. ubi dicitur. 4. §. de ver. iur. Enudean. Hodie hęc responsa minoris pretij - pragmatij, concilia vocant.

7. Relictio, sive gratia, duplex est; generalis, sive communis; et specialis, sive pignora. Illa tantum reditus et pœne remissio conceditur; hæc reditus dignitates, exilitatio, liberi, bona, et omnia relinquuntur. De illa sunt l. 2. 4. 5. 6. 8. et seqq. c. de sententiam pass. l. 2. §. eod. l. 3. c. de gener. ablat. De hac est. l. 1. 2. et 4. c. de sentent. pass.

V. que in notari lib. D. n. 5. et 7. n. 14.

8. Res, verbum, latius patet quam reliqua. Dividitur in ree res corporalis, ab incorporali. Res corporales sunt innumerabiles: incorporales præcipue sunt servitus prædij, usufructus, usus, et habitatio, hereditas, obligatio.

9. Res aut sunt sacrae aut profane, sacrae sunt omnia que sancta et religiose, ut templa, mœni, et portæ civitatis. l. 1. §. de ser. divisi. l. 1. §. de interdicit. Et hæc sunt nullius in bonis. Profane sive humane, sunt vel publica, vel privata: Publicæ continent et communes et publicas, et que sunt universitatibus; ut metalla publica, agri, vestigalia, salina, silva, flumina, maria, ac litora maris, theatra, stabula itinera, portus. §. 2. 4. 5. int. de ser. divisi. l. 7. §. quod si uno. 4. §. de acq. rer. dom. l. 45. de usurp. et usucap. l. 51. de contrah. empt. l. 5. de ver. div. l. ergo. 30. §. 1. et l. penult. §. 1. de acq. rer. dom. l. 13. §. de fluminib. Et. Privata, que ad singulorum utilitatem pertinent, et hæc sunt innumerabiles. Præterea res sunt vel mobiles, vel soli, sive que solo continent, id est immobile. §. 1. int. de inutil. stip. l. quam Tuberonis. 7. §. in peculio. 4. §. de peculio. Seneca. li. 11. natur. questio. ita loquitur. Interdum tamen hæc divisio tria habet membra: ut res sint vel mobiles, vel liberi, vel immobiles, ut domus; vel de mobentes, ut animalia. Et ita imp. divisio in l. ult. c. de quadrien. prescript.

10. Lex, quae ad dominium nostrum expectant, in his quatuor speciebus
 considerant, aut sunt in usu, aut possessione, habe in rem,
commodato, aut dominio. Utus, autem, considerat in commodato,
 et precario. Possessio est, vni quidam agri, sive edificiij, ut de-
 finit à Ato. Ato Gallo, apud Petrum in verbo possessio, eamque
 laudat Cujat. 9. lib. 33. et in parat. ad. et. C. de acquir. vel amitten.
 pos. Unde possessiones proprie agri illi appellantur, qui non manipu-
 latione, sed usu tenebant, id est possidendo, ut est apud Uidor. 15. ety-
 molog. 13. et Est. d. loco. his anonymum, sive in rem, plures con-
 tinet species, ut est. seruitus praediorum. l. quid aliud. 86. de V. S.
 l. cum vend. 59. de contr. emptio. Quo pertinent, usus, ususfructus,
habitatio, et reatus; ut est emphyteusis, superficius, et feudum.
 l. si domus. 71. in fin. de leg. 1. l. 3. §. si res. 4. de reb. cor. qui sub tut.
 ut est pignus et hypotheca. l. pignoris. 17. de pignor. Dominium
 vario apud auctores definit. est autem, secundum Siphon. his re
 corporali liberi utendi, eamque et alienandi et vendicandi. Pignus
mancipium, ut apud Varr. 4. de ling. l. et Cicer. 7. lib. epist. ad Curium.
 Unde rei mancipi, et nec mancipi, quae in bonis vel extra bona habeban-
 tur. Similiter et proprietas dicit. l. 13. l. cum in corp. 36. de acq. rer. dom.
 et auctoritas in l. 12. tab. 2. ibi: quod subreptum erit, eius rei aeterna
auctoritas esto. Itae ex l. Siph. in §. singularor. 11. inst. de her. divif.
 At vero verba l. 12. tab. non sunt illa formalia, sumit forte ex Gell.
 li. 12. c. 7. noct. atticar. quae sunt eadem. Lex namque haec sunt.
Ad futura rei, aeterna auctoritas esto.

11. Revertendi animum confidat in animalibus ^{seni} usq[ue] ad tertium diem, sin[te]n vero ultra h[oc] dies custodiam meam egerit, dominium eius amittit, et occupanti eius intra ea tempora qui eum preoccupasset, factum committit et adversus eum, ut lesus in proprietate, actionem in rem habeo. Theoph[ylactus] in explanat. §. parvorum. 15. Ver[um] revertendi inst. de l. divers. Quod in animalibus vicibus, sine manifestis non habet locum. §. gallinarum. 16. Inst. eod. 4. Alia ratio; quia cum h[ec] animalia non sint nuclei et fere bestie, non concedunt occupanti.

12. Revertendi animum non possunt, sed conditio. l. 22. §. si prodo. 2. ff. de pign. accio. l. 9. §. ceterum. 3. de h[er]e. dot. l. non omnis. 19. de reb. credit. l. quod si forte. 9. §. fin. de solutio. l. si tibi. 10. C. de noxat. accion. l. 3. C. de condit. ex lege et sine causa. §. si tamen. 26. Inst. de l. divers. §. nunc admonendi. 2. quib. alimare licet. Ratio huius regule est: quia id quod dicitur deus de facto demonstrari, hoc modo: Hunc fundum Tusculanum meum esse aio. §. 1. Inst. de accion. H[uius] formula non cadit in rem extinetam, quodque non extat aut demonstrari potest. in conditionibus non est opus corporali demonstratione, quia sunt in personam, cui res non perierit, sed id quod ex ea debet, id est estimatio.

13. Resum eieciarum in mari vel flumine levanda navis causa, vel efigendi periculum, dominium manet apud priorem dominum, videat[ur] C. de naufragijs. l. qui levanda. 8. ff. ad. l. Rhod. l. quicumq[ue]. 58. ff. de ac. rer. dom. l. 43. §. si iactum. 11. de furtis. l. in eum. 18. C. eod. §. fin. Inst. de l. divers. Adeo ut actio furti ei det[ur] contra eum, qui eas occupaverit. d. l. 43. §. si iactum. d. l. in eum. 18. et d. §. fin. Inst. de l. divers. Moribus tamen receptum est ut h[ab]e[re] res-

ut hec res fieri sint Principum, maxime cum cetera sunt in mari et flumine: ea tamen, que magna cum difficultate et labore fuerit quis piscatus, vel ex fundo traxerit, ut solent urinatores, equum videt, ut priori domino non restituant; quia pro desperatis sunt habita, et tamquam pro derelictis. Harmeropol. lib. 2. promittitur.

14. Cunctis post sententiam non datur. Plac. in l. executionem. d. c. de executione rei iudicata. Barth. in l. Sepulchri. ff. de Sepulchro violato. Afflictis in constit. capitani. not. 1. Cavalin Melilo. quest. 596. in fin. 2. par.

15. Seditio non datur a decretis lato de consensu partium. Plac. Barabot. in l. acta. not. ff. de iudicij.

16. Rex extra regnum Aragon. exiens non potest exercere iurisdictionem, neque ullos actus iurisdictionis contentiosas. Molin. in report. ff. adiunctor bene potest Dom. Rex. &c.

17. Relapsio carceratorum, et in arbitrio iudicis; sed si aliquem relapset, quem non debet relapsos, tenetur, et potest iudicari. Ant. Columban. de contro. criminatib. n. 238.

18. Reus non est relaxandus à carcere sub fiducione, quando
 aperit ex actis processus esse imponendam poenam corporis
 afflictivam. Bart. in l. 1. §. de cult. et exhibit. reor. Angel. in
 tract. malefic. verbo fama publica. §. decimo quies. imo
 si talis fiducio probata fuerit, non valeret. ex glossa in ep.
 cum homo. 23. quib. 5. quam sequitur Ang. ubi §. Bald.
 in l. cor. §. super his. c. de appellat. Roland. Conf. 38. n.
 2. et 3.

19. Reges, iure Regis, habent ius hospitalitandi et de diverfendi in
 domibus Episcoporum, quando per eas civitates transiunt
 ex Concl. Meldensi, seu Lauriacensi docet Claud. Goubert, in
 tract. de potestate Regia in Ecclesia. pag. m. 668. lin. 54. Qui inst
 tomo 1. monarchia Ecclesiast. M. Soldati. Facit quae dicit Rebus. in
 tract. de congr. n. 12. 21. sed v. in n. 23.

6. Responsa prudentum, seu ut Papin. vocat in l. 7. de iuris. et iure
 auctoritas prudentum, et pars iuris civilis scripti. d. l. 7. et
 constat autem 3. iuris. de iure natur. longe distincta ab
 praedicatione prudentum, de qua Pomponius lib. singulari Enchiridij
 in l. 2. §. his legibus. 5. et 6. tra in civitate nostra §. de origi. iur.

+ Facit
 Zafius, et quae paulo post decem viros, multa deinde ante Caesarem sine scripto eme
 Cujat. in
 Comm. D
 d. l. 2. §. 5. magni habebatur. + Scius autem auctoritas, seu responsa prudentum
 et 12. de quibus

de quibus Papinian. et Iulian. in d. l. 2. et in d. §. 3. que
 magis habebatur, et quibus imperatori suam impartebant autho-
 ritatem d. l. 2. §. post hunc. q. 7. §. primus divus Augustus. de origine
 huius que scriptis dabatur, et initium habuerunt, à tempore
 Cesaris Augusti. d. l. 2. §. 47. §. Et ut obiter sciamus. V. Fischen
 in notatis ad Procerum classe 1. dicitur. 3. thes. 11.

20. Cens torcular forum iudicis territorij in quo deliquit, ratione cri-
 minis. Etsi in ep. pleuit. 2. verbo dephat. 16. quest. 1. Bard.
 de off.º Eubornat. quest. 5. n. 36. vel ratione loci originis, vel
 ratione domicili. l. 1. c. ubi de crim. agi oport. ep. si diligenti-
 et quest. 7. de foro competent. V. Pam. in praxi crimin. quest. 1. n. 142. et
 Osacum confil. 64. n. 7. cum plurib. ab eisdem.

21. Reservata I. Regi, que sint? D. Bald. in l. rescripta. c. de precib. imperat. offer. et in l. 1. c. de iure aureor. annulor. Afflict. in et. que sint regalia in prin. in vsib. feudor. Bald. et alij D. in l. impe. mon. ff. de iurid. omni iudi. Felin. in ep. cum nobis. de princip. ubi probet regalam et signa ad cognoscendum que sint principi re. servata. Lat. per eum et alios D. in ep. que in Ecclesiastum. de cons. titutionib. Bosim in et. de principe. in fine. Caffan. in cathala. glor. mundi. §. part. confid. 24. Valare. de iure emphiteo. quest. 8. n. 32. Obs. Nota quod ces. et. de foro compet. ubi Bajet.

22. Resistentia quando permissa impuni fieri regij officialibus? Quando hinc eis resistenti vulnerare aut occidere? Et qua poena puniatur eximent capam à manibus familie? D. apud Farina. lib. 1. prap. crimin. quest. 37. per tot. Et Sigism. Scacciam lib. 1. de iuditijs. Ep. 46. idem farin. q. 31. exn. 29. relat. ab Ryllor ad A. Gomez. in addition. ad tom. 3. ep. 3. n. 21.

512. Resistentia facta officiali Regio cum vulnere gravi, puniri potest poena morte naturalis, iuxta l. quisquis. §. C. ad leg. Jul. Maist. in pro. et tradita per Broer. decis. 170. n. 5. H. unde in casu nostro. Farin. lib. 1. prap. crimin. quest. 32. exn. 23. prap. 27. et 28. Scacciam tom. 1. de iuditijs. Ep. 46. n. 28. Eloff. in §. in summa 10. verb. extraordinaria. in tit. de iniurijs. Bald. in Ep. 1. §. iniuria. n. 1. de pae iuram. firmanda. Marantoon.

in Speculo aures q. part. n. 21. ubi in additionib. P. Follet. et que
de pena arbitraria s. addidi pag. 20. 21. 22. et 23.

23. Rex tenetur continere in quolibet loco regio et similiter domini vasalorum) iudi-
cem ordinatum, ut incola illius loci non exorbitent fore ad litigandum,
adeo ut si in hoc sit negligens dom. Rex, possit reuocari illum continen-
ere, durante vero negligentia. Covar. lib. pract. quest. q. 4. et ex eo
Bard. de off. Suber. quest. 5. n. 92. V. que dixi s. pag. 108. lit. P.
n. 41.

24. Remissio tacita, non inducit approbationem sententia, sicut expressa.
Bald. in ep. r. s. iudicet. in fine. ff. de pace tenend. et iuram. firm.

25. Regens officium generalis gubernationis presidens in Regia Audientia
an possit providere evocationes simplices? V. Bard. in tract. de
off. Suber. quest. 5. n. 63. et que notari ad For. 2. ff. de Regentib.
offit. Suber. quod non possint alium Regent. fac. et an evoca-
tiones per perhorrecentiam? V. apud eundem Bard. ubi s. et
Molin. ff. evocatio. fol. 120. col. 2.

26. Rebuffus, in materia evocationis causarum, sequitur in Aragonia
Bard. de off. Gubern. quat. s. n. 68.

27. Regens officium generalis gubernationis, presidens in Regia Audientia
habet aequalem iurisdictionem iurisdictionem, cum iusticia Aragon
quia eorum amba curia sunt universales in Regno. ideo non
potest evocare causas à curia iusticia Aragon. Mol. 4. evocatio.
fol. 119. col. 3. v. Porcol. ibid. n. 15.

28. Recessus O. Regis, et eius locum-tenentis generalis, à Civitate
Cesar-Augusta et eius terminis, habetur pro notorio. Molin.
H. evocatio. fol. 119. col. 4.

29. Regens chancellaniam, et vice-chancellorius O. Regis existens
in Regno Arag. ex antiqua consuetudine Regni, evocant in
personas Dom. Regis, et eius locum-tenentis generalis, causas
à iudicibus ordinarijs, casu quo possunt, et ab omnibus
per viam perhorrescentis. Molin. H. evocatio. fol. 120. col. 2.
ubi Procol. n. 23. et V. eundem. Molin. ubi S. fol. 121. col. 1. ad
finem.

25. Regens officium gener. gubernat. existens non potest evocare causas à
iudicibus ordinarijs, nisi existens in territorio illius iudicis, à quo
avocantur, et nisi causæ sint in calculo ferenda sententia diffini-
tiva, iuxta for. un. de evocation. Et causas criminales extra
Civitatem Cesar-Augusta, ex officio potest evocare in quocumq.
sint statim; sed si ad instantiam partis petantur evocari, non
nisi in calculo ferenda sententia diffinitiva. Molin. H. evocatio.
fol. 120. col. 4.

14. Remittere poenam latam à iudice per sententiam, neque abolere, non potest Regni officium Gener. Guber. Præf. adu. præsidens in Regia audientia, sed solum Rex, rex. est elegans in l. 1. §. ult. de quæstionib. l. 45. de re iudicata. Imò nec suam sententiam reformare. d. §. ult. et d. l. 45. ff. Cacher. decis. 101. Petr. Heig. lib. 2. quæst. 22. et 24.

Nec P. Rex casu quo iudices, Auditores, et Relatores causarum, accipiunt solum. ff. in for. un. ff. Quod iudices, auditores, et etiam Relatores causarum ff.

30. Rex et fons et origo omnium dignitatum et
 honorum, qui inter subditos disperguntur. P. Mathib.
 de magistr. lib. 1. c. 1. n. 3. et c. 4. ex n. et lib. 4. c. 16.
 n. 69. Fuchier. de off. domus Reg. lib. 1. c. 19. Ripoll. de
 Regal. c. 5. Bobadilla. lib. 3. c. 2. Valencia. conf. 88. n. 22
 et conf. 201. n. 83. 84. Paris. qua dixi. f. fol. 294. n. 32.

31. Ratificatio, seu ratificatio, equiparatur mandato. l. i. §.
 de iur. ff. de vi et vi armata. c. ratificationem. De regalib.
 iuris in 6. et plus et factis, quam verbis ratificare. P.
 Paulus respondit. ff. rem ratam habere. c. dilecti filij. De
 appellation. ubi dicitur in 2. notabili.

32. Reus convictus de delicto per indicia legitima et presumptiones
 indubitatas, condemnari potest et debet poena ordinaria delicti,
 et non tormentis debitis, ne devitentur, aut dilentur indicia,
 per suppositionem, aut negationem in tormentis, ex casu. Boffi
 Covarrubia, et claro, firmat Joseph. Ludovis. deif. lucensi. 13. in
 59. ad 64. V. J. fol. 575. n. 61.

33. Relegatio etsi perpetua, non est poena corporis afflictiva, et habet
 pro causa civili. Wesemb. conf. 156. exp. 21.

34. Relegatio quomodo sint numerandi et computandi. V. J. fol. 611.

Restitutio in integritate non competit venditori, si rei ex industria et
 dispositione emptoris et meliorata. l. morochis 47. §. Emitit Prothomans.
 ff. de iure fidei. §. pen. c. de solution. Gratian. Discept. for. 45. n. 10.
 Jure l. fin. c. de alution. Etsi cursu temporis Alimatis crevit.
 l. proda rerum, in fine ff. ad leg. fal. Roman. conf. 520. n. 8. Jaso.
 in §. si quis agere. ff. plus autem. §. 5. in lit. de action. Summa decif.
 110. l. oleo 23. c. de usuris, ubi glos. ff. mutuo daci. Deci. in l.
 de fiduciis. n. 3. c. de transacion. Angel. conf. 312. n. 5. Sord.
 conf. 306. n. 4. et 5. V. que dixi §. fol. 605. et §. fol. 34.
 Adde Minoch. conf. 390. n. 42. Curcum demot. conf. 33. in fine. Natam
 conf. 55. in fine. Alinat. reporto 302. n. 1. Nec Celsid. V. Euillom.
 Redoan. de reb. Celsid. non alien. q. 78. §. 9. n. 13

Remuneratio devotiorum et bene meritorum habetur in Principe
 pro necessaria obligatione. l. 5. §. 2. ff. de iure immunitat. l. eum qui s
 et de decurion. lib. 10. l. iubemus. c. de proximis sacerot. scripior.
 lib. 10. tradunt Placca in l. 1. c. de consub. lib. 10. Gregor. Lopez
 in l. 51. §. 16. part. 3. gloss. ult. Valenz. conf. 82. n. 34. Solozan. de
 iure iudic. §. 1. n. 57. facit l. 82. §. 16. part. 3.

Alie retrungi debent, etiam si alias sint remunerata. In fin. circa
 med. c. de prescripti agentib. in rebus. lib. 12. facit Casiod. 1. epist. 10.

Rescriptio expungarum processus quod non sic faciendum Casiod.
lib. 1. epist. 10.

24. Remunciare non potest quis, his que in favorem publicum intro-
ducta sunt. l. ius publicum. ff. de pacis. glf. magistr. in §. quia
verò. ff. Senatus consulto. in Auth. ut sine prohibi. matres debi.
Eozad. conf. 88. n. 20. Brun. de cess. bon. q. 4. n. 4.

Rescripta principum, in his que sunt contra ius, restringenda sunt, et
non valent ex defectu presumptæ voluntatis principum: etiam si sit
apposita clausula indefinite. Nec legatus à latere potest contra
ius rescribere, etiam si à Papa sic rescribendi facultatem habeat.
Nec ipse Papa de plenitudine potestatis, sine causa, rescribere debet
contra ius: et in dubio non confectus uti velle plenitudine potestatis.
V: hæc omnia apud Brun. de cess. bon. q. 9. princip. epist. 13. ad 12.

78

Actus condemnari non debet, nisi fuerit confessus, aut con-
victus de delicto, ex Gomez. de delictis q. 12. n. 3. Ber-
trazol. conf. 59. Sere de inf. 434. n. 29.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

De receptationibus latronum et delinquentium. ^{Utr.} Pegueram
 deif. 5. n. 4. Tenentur eadem poena, quae imponitur furci, ut
 inquit l. eos. C. de furtis ubi Bald. scribit. Clar. 5. sentent.
 §. fin. q. 90. ff. ult. quo nefragio fit. 3. ff. de mercl. ruina, et nefrag.
 Ansaldo. de jurisd. q. 3. n. un. q. 2. cap. 15. ad 19.

Ad eorum defensionem. ^{Utr.} Baldi. Conf. 470. vol. 2. et 48. vol. 7.
 et 382. vol. 5. Riminal. conf. 80. Boti & Valle conf. 45. lib. 1.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

22. Resistencia facta officialibus cum armis, id est qualificata, actibus iudicis puniatur. Ita Portal. ad Molin. tit. resistencia. n. 33. 34.

Et quod non licet resistere officialibus potestatem habentibus probat ep. qui resistit 2. q. 3. cap. nobis. 23. q. 1. ep. pascet. 9. q. 3. gloss. in ep. presentium. 7. q. 1. l. adducas. C. de Episcop. audi. l. ut vim. ff. de iudi. et iur.

Et si in ipsa resistencia, sive actu resistenciae, commoveat populum clamando, ad arma, aut aliud simile faciendo, non puniatur poena seditionis, sed actus sic. Silvan. conf. 43. n. 14. et 18. reclus à Panm. in praxi. q. 92. n. 25. idem tenet Panm. d. q. 32. n. 7. 22. 28. et 87. Jossi. in praxi. tit. de captiv. n. 20. et Pamphid. in praxi crimin. tit. de iurisdictione reali. ep. 15. n. 29. et in terminis Peguera decif. 59. n. 2.

Sed an hi possint puniri poena rebellium, sive seditionum, iuxta For. un. tit. de la pena de los sediciosos anni 1592? Negativa est verior, quia forus intelligi debet quando ex proposito tumultuatur populus, non vero quando incidunt. Ita in l. 1. §. huius studij. ff. de iudi. et iur. Item si statutum est factum contra turbantes vel turbare volentes statum civitatis, intelligitur principaliter, non secundario, et incidentes, sive casualiter. l. si quis inquam. §. in civitatibus. ff. de captiv. et post. verbor. Cephal. conf. 76. n. 13. et 57. lib. 1. Gramat. voto 19. n. 1. 2. omnino videndus. vs. Decian. tom. 2. lib. 7. ep. 7. n. 19. et 21. et ep. 19. n. 40. Azobedo in l. 1. tit. 15. n. 32. lib. 8. occupat. Panm. q. 113. n. 198. et q. 117. n. 3. 4. Nelles de bonis. 2. p. 2. composit. q. 50.

Resistencia qualificata, ad hoc ut fiat de dampna quibus in Regno
 non sit necessaria periculis, vel an sufficiat ad menationem deprehendi
 nisi fuerit ab eo qui capitur et contra officium? 1. ex dicitur
 inibi sufficiat ad menationem: juxta ea que tradit cap. 1. in
 papi crim. q. 29. in n. 56. ad 70.

Resistens officiali, cumq. resistens in actu resistendi, ultra aliam poenam,
 poena impetrationis manus etiam punietur. Dr. Peguer. de of. 59. in fine. Prim.
 in papi q. 22. n. 31.

[Faint, mostly illegible handwritten text]

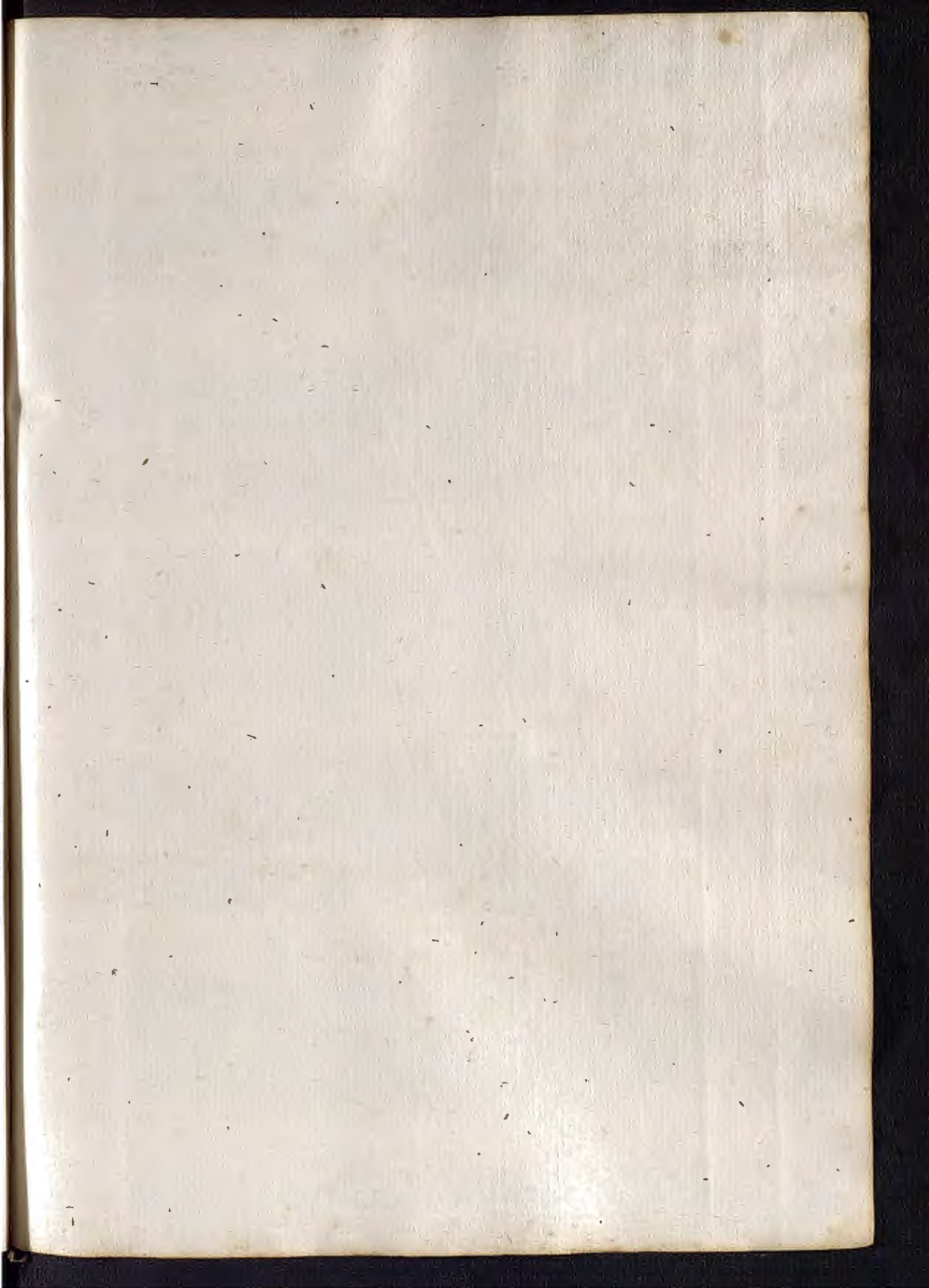
Reverentia apud Fallos, et cognitio interlaucorum habere cognoscen-
 de. Rubus ad. de iure possessionis, vel quasi, in iudicio Romano possessionis,
 ff. de iudic. l. 1. §. 1. per quem quis mittitur in possessionem in iudicio, causa servando-
 rum fructuum, munitur ne in illa possidendo inferatur; usque
 dum de petitorio, aut de iure proprietatis constat. Quae in iure
 appellatur vindicta. l. 2. §. cum placuisset. ff. de orig. iuris.

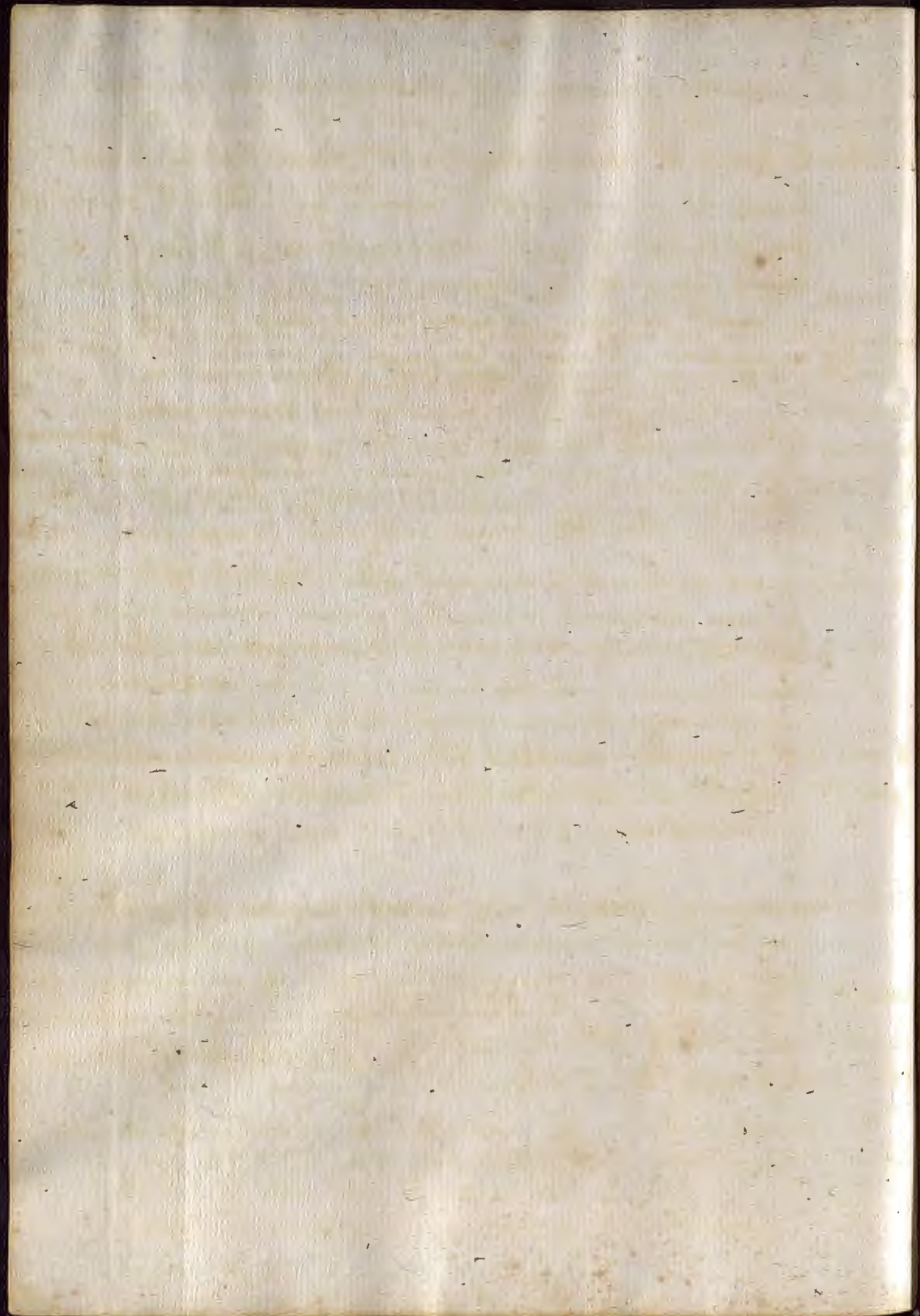
Reverentia, quasi rei reverentia, eo quod res, fructus,
 et possessio rei, non potest creditur et ad iudicium, quam alij, si
 tempore qui meliorem viculum habuerit. l. 1. Jo. Imbortio in iudicium
 in l. minor. Rubus in proemio ad ff. de iudic. l. 1. §. 1. n. 105.
 Jo. Rodol. Labor in Systema iuris, lib. 4. tit. 15. §. 1. m. 312.

Reverentia pactum, vel in perpetuum, vel ad tempus potest fieri. l. 2. c.
 de pactis inter imper. et vend. Nota Roma. apud Paris. de iur. 57. n. 3.
 post vol. 1. confilios. Surd. conf. 52. eon. 23. Mant. de iuris. lib. 4.
 tit. 31. eon. 34. Gomez lib. 2. vari. §. 2. eon. 27. Piraq. de retr. corr.
 §. 1. §. 2. eon. 42. cum alijs adductis à Suctore conf. 13. n. 8. Semi-
 cent. 1.

The first part of the paper is devoted to a general
 consideration of the subject, and to a statement of the
 objects to be attained. It is then divided into three
 parts, the first of which is devoted to a description of
 the nature of the disease, and the second to a
 description of the symptoms. The third part is
 devoted to a description of the treatment, and
 to a statement of the results of the treatment.

The second part of the paper is devoted to a
 description of the nature of the disease, and to a
 description of the symptoms. It is then divided into
 three parts, the first of which is devoted to a
 description of the nature of the disease, and the
 second to a description of the symptoms. The
 third part is devoted to a description of the
 treatment, and to a statement of the results of
 the treatment.

1. Senatusconsultum Gii Njorem de iuribus. 2. iustate. pag. 300.

2. Para la materia de Sacerdotes, et Imaginibus. V. Patrum Basilium de Levit. Cujatium. 23. obj. cap. 19. Richard. 3. coniectanor. cap. 2. Fabrum in rationali ad titul. de rei vindicatione. in. l. 1. Sed et si in commentis. ff. de Exceptione rei iudicat. Cujat. ad hunc tex. Papiensem. 1. controb. cap. 55. Joseph. ab Epica. in reitute. ad. l. un. c. de palatijs et domib. domin. lib. 11. pag. 53. 54. 55.

3. Sordidus non potest esse testis in testamento. quia non potest scribere. qd testator dicit, ille est ratio appo- rita a D. D. et ab iuristarijs in. §. testif. §. null. de testam.

Opp. hoc in. §. qui testif. 20. §. non tamen. §. 2. de testam. ubi potest admitti, qui linguam, seu sermonem testantis non intelligit. §. testif. §. null. de testam. ut testif. non est, qui supra diximus. ff. de testam. §. null. de testam.

4. Sordidus non potest esse testis in testamento. qd non est persona cognita a iure civili. Sed si liber existima- bat tempore facti testamenti, et postea servus apparuit, testamentum rigore non valet, sed ex liberalitate principum, ut ait huiusmodi. Sed quomodo. Sed si testam. cuius, ratum est; idem ait Imp. Augustus Hadrian. in. l. 1. c. de testam. et si mulier viri habitus virum simulavit, aut proderit, qui pro facio in plerisque temporibus facti testabantur, putabat. Joseph. Ludov. commun. opin. 69. et in. §. null. de testam. ff. de testam. §. null. de testam.

5. Utrum ea, que a Notarijs, seu Scribis non sunt, sed a ceteris, sed ceteris error talis habeant, instrumenta facta ab his, valent et distinguunt, utrum alicui huiusmodi persona per errorem imposita sit, an quis ipse sibi probatam eam assum- pserit. in primo casu, gesta per eum valent per tex. in. l. 3. de officio pretor. in. 2. casu non valent. V. Richard. ad. l. 1. c. de testam. per fin. Baron. ad. d. l. 3. qui de ea accurate disputat. Et Minium. in. §. 2. in. §. null. de testam.

6. Sumpserit factos ab eo, qui potestatem gubernandi, vel similem dedit, in dubio presumit factos animo non obedendi. Joseph. ad. l. 1. c. de nego. gestif.

7. Scripura domestica testatoris, non sufficit ad probandam quantitatem fidei debitam: Idem et si in tit. aut qualibet forma voluntate expresserit. l. instrumenta. 5. et l. seq. et authent. subsequens. C. de probationib. A. Frab. in rationab. ad. Responsum. 24. ff. de neg. gestis.
8. Ad reputationem iactus veteris, V. Plutarch. in Solone. pag. m. 25. lit. C. Cuius verba praecipua hae sunt. Dicit enim Cor. picatorum rete trahentibus, Milesios hospites iactum emisse se immansiflum: itaq. aureum tripodem rete trahentem apparuisse, quem foras Helenam cum e Troia navigaret, quodam oraculo admonitam, in his locis deposuisse. Primum igitur inter hospites, et picatoris de Tripode controversia exorta est: Deinde susipientibus civitatibus causam, quae usque ad velum proceperat, verum a Pythia responsum est, sapientissimo tripodem dari oportere. Primum ad Taletem Milesium missus est. &c.
9. Singula quae non possunt simul coelescere iurant. l. qui in provincia. 57. ff. de ritu nuptiarum.
10. Sicuti est species Agnationis. l. filius. de iur. et her. l. iuriconculfus. eo. de grad. et affinit. in. l. 3. l. de bonis. 6. l. 2. r. de Carbon. C. deo. l. 2. unde legitimi. l. 1. l. sed videndum. de success. C. deo. l. 29. quest. Pap. in. l. 5. Unde liberi.
11. Subiecta talia sunt, quibus promittitur esse a praedicatione V. J. pag. in bonis. 20.
12. Status hominis, et conditio in qua quisque nascitur, et ab origine stat. V. Wesembek. in paratib. ad. ff. de statu homin. n. 1. §. 1. Cuius tres sunt capita. libertas, civitas, familia. Wesembek. ibidem. Accipitur etiam pro dignitate personarum, ut in l. 1. §. 1. et seqq. ff. de exorib. cognition. et aliquoties pro eius oppositis, scilicet demeritis, ignominia, defauratione, et capitis iniurione, ut in l. 20. ff. de statu homin. l. quibus. 5. in l. 1. de capitis demeritis. item ad statum pertinet natiuitas. l. 11. 12. et 23. ff. de statu hominum. V. Procer. classe. 1. disput. 6.

13. Differentia inter res sacras, Religiosas, et sanctas, *Officia ex Wesenbeck. parat. ad. u. ff. de R. Div. n. 2. V. 5. p. 492.*
14. Senatoria Dignitas, olim libens et Veronibus communicabatur. *l. 1. §. 6. 7. 8. 9. 12 ff. de Senator.*
15. Ambito et inconsulto Senatu, Impi: nihil magis meliorant. Itine in pandectis tot orationes Imperator. reperiantur. *l. in. l. Oratio. 16. de sponsal. l. 3. de donat. inter. l. cum hi. §. de transaction. l. 1. de tutor. et Curator. l. 1. de ferijs. &c.*
16. Possessor immobilium non tenet satisficere. *l. sciendum. 15. in pr. ff. qui tutus. Cog. Contra. in. l. de dis. §. 1. in fin. ff. Cd.*
17. In stipulationibus Obscuris, sive ambiguis, Semper interpretantur contra stipulantem: et ob ratio quia cum stipulatio ab interrogacione incipiat, ille imperant dicit, cui non oportet sic stipulatus. *V. Schuff. conf. 58. n. 2. cent. 1. et Wesenbeck. in parat. ad. et. de pactis. n. 10. ad fin. et V. p. 427.*
18. Stipulatio pro pacione sumitur in. *l. in persona. 30. §. 1. de pactis.*
19. Sermo ambiguus vel obscurus, contra eum interpretari, dicitur qui apertius dicitur positus. *lex veteribus. 39. ff. de pactis. V. 5. p. 427. n. 50: hoc enim in contractibus observat, secus in iudicijs, ut ex. l. 68. de iudicijs docet. Behr. in notis ad. l. 39. Sermo obscurus est, qui nullo modo melius potest ambiguus qui duobus, tribusve modis potest accipi.*

20. Senatus iurans, iureiuratum quam facit. V. Plaut. Amph. 2. 1. §. 29. et ibi Taubm.
21. Sententia non est ius. l. ult. §. de sentent. et inter. iud.: Nec ius facit nisi paucissimis casibus de quibus in l. res iudicata. 207. §. de l. l. ingenuum. 25. de stat. homin.
22. Senectus ordo, maior equestri. V. Theoph. qui expressit in §. 4. in fin. Inst. qui et quib. ex caus. manum. non. Finit l. 8. c. de dignitat. lib. 10.
23. De servorum generis. V. Plaut. in fin. 2. 2. per totam.
24. De servorum perfidijs. V. Plaut. Amph. 3. §. 2.
25. Satisfactionis verbo, comprehendit in iure obligatio personae quae satisfat, circa bonorum, et sequitur ut fideiussores addat ad firmissimam obligationem ut in Theoph. interpretat in §. 1. Inst. de satisfat. tutor. et curat. V. Eiphan. ibid.
26. Suspensi accusatio, famosa est. Theoph. in §. 2. Inst. de suspect. tutor. quando ob delictum accusat, sicut si ob culpam. §. 6. Inst. eod. tit.
27. Species facta ex aliena materia, si reverti non potest ad eandem et pristinam materiam, eius fit dominus qui fecit. l. adeo. 7. §. 7. l. in omnibus. 24. et trib. §. 1. §. de acquir. rer. dom. l. 10. §. si massa. §. ff. quib. mod. usufr. amit. §. quum ex aliena. 25. Inst. de R. divif. oblat. l. Minimus. 61. ff. de rei vindicat. ubi is qui fecit navem ex aliena materia, non manet dominus navis; sed qui materia erat: quia illius est navis.

et navis, cuius est carina. Eiphan. in d. §. 25. Int. de l. divis. verborum.
Sed si in edificanda illa ea idem fuerit, non posse, sic interpretat. non posse
materiam sive tabulas eiusdem manere cuius antea fuerant, sed edifi-
cantis.

App. 2. d. l. adeo. 7. §. cum quis. 7. Verf. fin. ff. de acq. rer. dom. ubi
frumentum exustum ab episcopi, non est eius qui excoxit, sed domini
episcopi. contra quod hultin. ait in d. §. 25. Int. de l. divis.

28. Superficiis cedat solo in quo edificatum est. ff. quae supra nitidip. de
n. 35.

29. Mitior sententia. sequenda est in penalibus causis, quando causa latet;
et iudex semper interpretare debet legem in benigniore parte, que
seil. tendit ad liberandum, non ad obligandum eum, non vero strictum
ius equitati preferre: qui contra faciunt. a. r. Bodinapoli, vocantur
ab Aristotele. Merito Trajanus Alvidus Severo recepit. Facius enim
esse impunitum relinqui facinus nocentis, quam innocentem damnare.
ut videtur et in t. ab intem. s. ff. de poenis. Similiter Marcellus Heres.
ad m. l. eaque. 192. de l. l. §. in re dubia benigniorem interpreta-
tionem sequi non minus iustus est, quam ceterus. V. Comind. in exem-
plo tractatus pacis Caroli Ducis Burgundiae, cum Leodicensibus, sese
testimio iudicibus pertinerendo. Simile tradit Renzo. lib. 5. c. 5.
hist. novi orbis de Atabaliba Rege Peruanorum. Vnde pulcherrima
et admonitio claudiana, in paragra. de Manly Theodosii consulari ex
§. 226. usq. ad. 232.

30. Sexagenarii, gaudent privilegio capitis; ne pro eo debeant collectare, dummodo non sit confusum cum alijs pagamentis. Cambrag. de modo et forma apud. P. in pragmat. Neapolit. de apertis.
31. Socus quando in causa legit, et fuit victus, an nocet socio? P. l. loci. 4. §. si fundus. 3. et q. l. si de commun. 19. ff. si servit. vinds. l. supra §. carnis. ff. de aqua plura arcen. Immol. in Ep. quamvis. n. 3. de re indicata.
32. Socus criminis, in accusatione socij, non nocet; nisi adsint alij duo eiusdem circumstantiis, ut tradit Cingetius in prop. d. 1. q. 57. Muscatell. in praxi crimil. fol. 36. a n. 27. P. Andrei in reportor. lit. 5. n. 22.
33. Subrogata res eiusdem et qualitatis, naturae, et obligationis, ac erat illa, in cuius locum subrogatur. l. si donata 36. §. i. l. si praedia. 58. in p. ff. de donat. inter. Nota apud Gregor. XV. decif. 115. n. 3. et apud Merlin. decif. 133. n. 9. et 10. quem vide, et eundem Merlin. lib. 2. de pignoris. §. l. quib. §. 1. per tot.
34. Non subditus, in alterius principis territorio, non potest committere crimen laesae maiestatis. Ex Jo. Fabio in comm. ad §. alia. instit. de publ. iudic. Part. in extr. qui sint rebelles. glossa, rebellando. agens de sententia imperat. Henrici, contra Robertum Regem Sicilia latam, de qua in Clement. Pastoralis de re indicata. P. Jusellm. Bened. in Ep. Raynucina de testamont. Verbo: mortuo. l. n. 160. cum sequj. Et ex eis Ant. Columban. de forma procedendi extraordin. in contrav. criminal. n. 152.

35. Syndicatorum iudiciorum, in causis confidentiarum contra Regis
 officiales, impediri non potest nec evocari ad Regiam
 audientiam, etiam propter miserabilitatem personarum.
 Vt Miras ad contrit. Cathalon. par. 2. Ep. 9. n. 35. et 36. et
 parte 1. Ep. 3. n. 48 et suffi. G. Ricart. de visitat. Ep. 3. n. 16.
 et 3.

36. Successor causa mortis, ut apprehendere possit rem in qua succedit,
 seu immitti in eius possessionem, tenetur glori probare rem
 illam in bonis esse defuncti tempore mortis. l. ult. c. de
 leg. 1. C. de iur. Adria. coll. V. Porol. ad Molin. §. apprehensio. 1.
 n. 104

36. Successor iure vinculi et fideicommissi perpetui, in Aragonia ius debet
 deducere a vinculante; non autem ab ultimo, aut ab alio
 predecessore. Molin. in reposit. §. apprehensio. fol. 28. col. 1.
 in paraphrasi ad For. Cobdiciando. 2. §. de apprehensio.
 V. Aliaz. Confil. 774. in pr. Porol. de confortis. Ep. 9. exp. 12.

38. Scientia, quando requiritur per statutum in delinquentibus, probari
 non potest per iudicia et presumptiones. Bald. in l. 1. n. 2. C.
 de iur. qui teston. Marfil. in l. de minore. §. plurimum. n. 127. §.
 de quest. Craveta. conf. 193. n. 8. vel saltem talia esse
 debent, ut reus de tali scientia convincatur. Parin. decis. crimin.
 101. n. 2. Mohed. decis. 160. Caputaq. decis. 110. n. 2. Vt Amien.
 Marcelli. lib. 9. no. 468.

39. specialia duo, circa eandem rem dari nequeunt. l. i. c. de
v. p. fol. 547. dicit promiss. Covarr. var. resol. q. 7. n. 5. Primus conf. 256.
n. 26.

40. Seniores matris semper statur. l. i. §. si stipulanti. ff. del. oblig.
V. Molina. tom. 2. fol. 104. n. 39. super d. legem. Et ideo Bras
cardes, de abbreviatis potius quam prothocolo. Bald. in
subter. c. de fide instrument. n. 28. Lanfran. in q. quoniam
conon. ff. instrumentorum productiones. n. 27. et c. de probatio.
Ex quo potest exari instrumentum authenticum. sequitur cog-
not. in l. si libanus. 120. del. iur. n. 56. et Paroch. Berazol.
tom. 2. consultat. decisivar. conf. 543. n. 13. in p. n. 5. fol. 96.

n. 64

41. Senatus-consultum At, quod Senatus Populi Romani comprobavit,
vel comprobavit l. 2. §. deinde, quia dicitur §. ff. de orig. iur. l. neque. 9.
de legib. §. Senatus-consultum. §. iudic. de iure natur. et hinc hinc
auctoritas et potestas, eidem ablata sit per Novel. Leonis 78. [†] Tamen
cum antea et antea ipsamet sese spectabant, cum in principem transferent
§. l. 2. §. tamen ex concessione imperatoris, seu Regis, et ex prescrizione, ius con-
dendi statuta habere possunt civitates, praesertim imperiales. q. super quibusdam
de off. Praefect. Prætorio. n. 8. praeterea ex p. de Verb. sign. Jo. Jacob. Fischer. in additionibus
ad Procer. classe i. disput. civil. 3. thel. vol. p. 1. et c. dicitur vocantur.
Procer. ubi §. thel. 30. V. Prætor. Tafium et alios. et in hoc omnes populi. ff. de
iust. et iur. et in l. 5. del. oblig.

§. l. 2. §.
novissime. n.
de orig. iur.
et l. i. n. ff.
de off. Praefect.
Prætorio.

42. Statutarium ius, et pace iuris scripti; quod generaliter et largo modo significat, ius ab imperatore vel Papa constitutum l. 3. §. dirius Hadrianus. ff. de reposito iur. l. 3. in pr. C. de devent. ep. per. occidand. l. un. C. de senatu-consulto. §. 1. de renuntiation. in 6. §. Statutum. Exor. de probandis in 6. Procer. claf. 1. disp. 3. th. 37. et conuenitur sub generali uoca legis ut arguit exp. in l. 8. et ult. ff. de decretis ab ord. fac. l. 6. in pr. ff. quod cuiusq. uniuers. nom. l. magistratus 23. ad municip. §. quod super 9. Extra de maior. et obed. Procer. ubi 5. Specialiter, et stricti significat tantum, ius ab alio legislatore, quam ab imperatore, uel Papa constitutum. §. 1. et 2. de constit. in 8. d. §. Statutum exor. de probandis in 6. §. 2. §. ceterum. et §. Statutum exor. del. signif. §. ius civile dist. 1. Corraf. in libel. de arte iuris §. 25. Procer. ubi. Th. 37. et 38. V. Coler. de processib. execut. parte 1. §. 3. n. 1. et seq. Quod non solum condere potest Rex, Dux, Marchio, comes, Episcopus, aut magistratus in suo Regno, ducatu, marchia, comitatu, diocesi, aut prouincia, ut cum pluribus probat Corraf. de iuris arte §. 15. par. 2. Perchooten in comm. in usus feudor. §. 3. n. 30. Dehult. Medicis, in tract. de legib. et statutis parte 1. quib. 20. Jo. Jacob. Fricchen in additionib. ad Procer. d. claf. 1. disp. 3. th. 39. Sed et denatur cum libera ciuitatis, cum municipij. l. 15. §. 9. de execut. iur. l. 37. et rebus auctor. indi. possid. Euel. lib. 1. de pace. §. 6. n. 11. l. 6. in pr. ff. quod cuiusq. uniuers. l. 3. §. plane. ff. quod in aut clam. l. 3. et ult. de decretis ab ordine fac. l. 25. ad municip. l. 21. §. 6. de admin. et penulo tut. l. 1. c. de emancip. liber. V. Medicis. de leg. et stat. l. par. quib. 21. et 23. Everhar. Perchoost. cent. 1. exartio §. aff. 6. Procer. et Fricchen ubi 5. Coler. ubi 5. Maranca par. 4. speculi. d. l. in. 9. n. 7. Tum etiam collegia Ecclesiastica, §. 2. §. ceterum et §. Statutum. exor. del. s. in 6. §. cum accepissent. Exor. de constit.

Et Secularia l. 4. ff. de collegij. et conor. l. ult. c. de iurisdict. Part.
 in l. omnes. 9. de iurib. et iur. n. 6. ubi etiam Jafon. n. 37. Corraf. ubi 5.
 Jo. Schnerdewinus ad §. 1. iurib. de iure natur. Medicis ubi 5. quest. 22
 Procer. ubi 5. th. 40. ubi Jo. Jacob. Trichen. Et Similiter pars civitatis,
 que quartemum vocatur. Arg. l. 32. §. fin. delegat. b. l. 27. §. deinde 8.
 de orig. iuris. Part. ubi 5. n. 3. 2. 9. et Jafon. n. 40. Scheidew. ubi 5.
 et Procer. et Trichen. Senatus vero universitatis, puta civitatis, mu-
 nicipij, quorundam, aut collegij Ecclesiastici, aut secularis, non nisi
 convocatis et consentientibus omnibus civibus, aut collegis, vel saltem
 maiore parte. l. 4. et 5. iurib. de iure natur. l. 32. §. fin. delegat. l. 19.
 ff. ad municip. l. 2. c. de decem. lib. 10. Preterquam si ipsi cives,
 vel collega ius promulgandi status in ipsum senatum convulerint.
 d. §. 5. iurib. de iure natur. l. 2. §. deinde quia difficile. de origi-
 nis. l. 9. delegat. Procer. et Trichen ubi 5. th. 42. Et si ex eo
 orietur dubium recipit interpretationem à iure communi, si à Ecclesiastico
 à iure canonico, si seculari à iure civili. V. Abb. in Ep. exhibitionis. de
 contribution. n. 5. ubi addentes. et Felix. d. Ep. 17. 4.

Facinus. l. 1. c. de iur. 100. non. 4. et Conf. 8. n. 36. l. 1. §. lex falidia.
 ff. ad leg. falid. Jos. Ludovif. de iur. iurif. 15. ep. 57. ad 64.

43. Scriptura sola in qua redacta et confectus, non facit legem nisi eo animo scribatur, ut lex sit et definat esse confectus. Presol. in delictis ff. ex lib. 1. quest. 15. Procer. classe 1. disp. civil. 4. thes. 2. ubi in additione Jo. Jacob. Fischen.

44. Sententia iudicis an ingenuum faciat? dicitur Presold. in praecognitione ad tit. 51 et 6. lib. 1. quest. 7.

45. Servi, aut sunt in domino nostro, aut extra dominum, in nullius potestate, qui dominum non habent. De primo membro, exat plenus tit. inst. de iure person. et in pr. et §. 1. inst. de his qui sunt sui vel alieni iuris. l. 1. §. 1. ff. de statu homin. De secundo, sunt servi manumissi a proprietario, durante usufructu. l. 1. c. communia de manumission. Ulpia. in frag. inst. §. 1. §. servus. Fran. Balduin. in Justiniano fol. 366. Et servi poenz, quales ij qui in metalem damnantur, vel bestias subiciuntur. Cujas. 18. obs. 13. Procer. classe 1. disp. 5. thes. 14. item servi pro derelicto habiti, l. ult. ff. pro derelicto, iuncto §. hoc amplius 45. inst. de lib. divis. Nisi ob gravem infirmitatem, pro derelicto habeantur: quo casu liberi efficiuntur. l. 2. ff. qui sine manumif. ad libert. perven. Procer. ubi §. th. 13.

promissio sine

46. Sponsalia, sunt conjugium de futuro impetis initum. 1. de sponsal.
 Ep. notat. 30. quest. 5. can. statutum et. §. apparet 27. quest. 2.
 Procer. disp. 8. th. 2. classis 1. Nec sunt eadem ac matrimonium. Cujus
 ad not. epx. de sponsalib. et matrimon. sequitur Procer. ubi §.
 th. 1. Nec contrahi possunt inter minores annis septem. l. in sponsali-
 bus. 14. de sponsal. Ep. 1. 30. quest. 2. Speckhan. classe 1. cent. 3.
 quest. 65. Fachin. 2. conov. 26. Caballos in speculo commun. opin.
 quest. 746. Ep. litans. 4. ubi Cujas. Ep. 5. et Ep. ad videndum. epx.
 de sponsalib. impub. Ep. ex parte. epx. de arbitrio. spoliator.
 orval. ad Bonel. lib. 7. comm. Ep. 9. lit. D. et lib. 13. Ep. 18. lit. K.
 probat, et distinguit in casu proxima aetatis, Procer. d. classe 1.
 disp. 8. th. 4. 5. et 6. ubi Jo. Jacob. Frischen. Nisi malitia suppleat
 aetatem, et proximi sint septem. l. 3. c. si minor maior. sediposit.
 Cujas. in Ep. 3. epx. de sponsalib. V. Procerum d. disp. 8. per totam
 et ibid. in additione. Jo. Jacob. Frischen, ubi plura de sponsalibus
 notata digna credit.

47. Sponsali an sibi invicem succedant, et an sponsa excludat fratrem
qui non exsunt consanguinei? V. apud Besold. parte 4. juris
 Wurtemberg. th. 6. et seq. usq. ad fin.

38. Syndicari non possunt iudices supremi. Ex Larrea de iur. emanat.
98. n. 25. et alijs tradit Crespi. observat. 9. quest. 6. n. 57. ad 64.

49. Stylus curiarum, quando non est ius in contrarium, facit ius et allegari potest
in defensionibus causarum. Abbas in ep. ex literis. u. de contractio. n. 6. ubi
adducit.

50. Sententia lata per iudicem competentem, sed sine consilio alicuius
pro, vel requisito saltem, illius qui dare solebat, nulla est.
ut. ut. et lata per Abbat. in ep. si per debilitate. de off. deleg.

12. Status seu conditio hominum Stragonensium, pete ex Vitali in lib. in ex-
cellis. u. de statu hominum, et ex eo Dajer in off. in curijs
quas. v. Lex Petrus. u. circa curias et Bard. de off. Internat.
quest. 5. n. 33.

51. Successor in beneficio, qui expresse non consentit in solutione pensionis, utrum obstrictus manet illius solutioni? V^o Farin. de beneficijs. part. 1. q. 15. n. 190. late Mantica decis. 224. Anthon Robert lib. 1. in re indicat. q. 2. ad fin. pag. m. 126. et Leg^o.
52. Sententia lata, reo presente, valet etiam non citato, aut multato; quia per comparitionem robur accipit. l. de unoquoque. De re iudi. Facit. lib. 1. obs. 48. n. 4. et obs. 58. Frend. conclus. 51. confid. 2. et conclus. 58.
53. Simulatio probatur per confessionem. Farin. quest. 161. n. 116. et quando sit in fauorem hominis, V^o apud eundem. quest. 161. n. 11. = et presumitur si adsit aliqua causa magna: sicut propter, sive utilis: et utilitas magna. Farin. conf. 40. n. 60. lib. 1. Mandel. conf. 9. Honded. conf. 41. n. 28. lib. 2. que debet exprimi. Bart. conf. 65. Frey. Lopez in l. 40. de. 11. part. 5. glo. 8. Farin. de falsit. q. 126. n. 136. l. parsons. ff. de probation. et debet esse sufficienti et idonea. Alex. Sperell. decis. 28. Valenz. conf. 2. n. 19.

Senectus, quomodo et à quibus annis accipiat^{ur} & in
 ab arbitrio iudicis pendere docet Monach. tit. 2. cap. 59.

30. Senectutis privilegia. V. Joseph. Ludovif. decis. Lucens. 13. n. 53.
 et segg. ~~Enarrantes in Arch. Sabina. c. in filius pro patre.~~
 Rescribunt Cepola in ex. de imper. milit. deligendo. Jo. de Monte-
 Leon de senect. privileg. P. Gregor. p. 1. et 2. sintagma. Gabriel
 Palcot. de bono senect. Adde Ant. Monach. decis. Bononi.
 68.

54. Supraiunctarij, et eorum Locumtenentes tenentur exequi
 litteras executorias, provisiones, et mandata O. Regis, Gubernatoris,
 et iudicis Bragon. et aliorum iudicum, si fuerint ad
 loc. requisiti; et si fuerint negligentes in suo off. tenentur
 parti ad omne damnum et expensas quas fecerit; et incapere
 punientur arbitrio iudicum maiorum. V. in for. 8. de supra-
 iunctarijs et eor. Locum-tenentib.

§ 2. Suspendens ab off. notarius, si intra tempus suspensionis
suo off. fungatur, perpetua d. off. eie privandus. Cor. 2. 11.
de notarij ut certus sit minister

42. Statuta, etiam si dicant eorum verba intelligi debere
 ad litteram, non tamen colliguntur quin declarantur et
 suppleantur per alia statuta. [†] ex decis in l. fin. n. 34.
 †. Sepe decis. 339. n. 36. 37. de edendo, et in conf. 40. in fine. Socin. senior. conf. 147.
 n. 20. vol. 1. Socin. junior. conf. 1. n. 42. vol. 3. ubi plures
 referunt. Paris. conf. 16. n. 52. vol. 3. Bruno de statuto
 exclus. feminar. art. 5. col. 2. tenet Chacher. decis. 167.
 n. 18. V. Pach. li. 2. conf. 81. n. 28. contrarium tenent ap
 Socin. iun. conf. 16. n. 6. lib. 1. Roman. lib. 3. conf. 51. n. 21. et 22.
 et conf. 62. n. 37.

Facit que dixi
 5. fol. 312.

Statuta correctoria iuris communis, extra id sollemniter
 quod corrigunt, interpretari debent secundum ius commune.
 Pach. lib. 1. conf. 8. n. 35. et lib. 3. conf. 52. n. 2. et lib. 1. conf. 51.
 n. 9.

Quid si fuerint derogatoria iuris communis? V. Pach. lib. 2.
 conf. 95. n. 38. et ibi relator. et lib. 1. conf. 23. n. 10.

Statutum induens prescriptionem debiti, quando valeat? et
 an locum habeat in instrumento iurato? vel quando debitor
 fuit in mala fide? V. Fach. lib. 2. conf. 30.

Statuta ratio non est investiganda, sed sufficit quod Statutum
 disponat clarè et specificè. Fach. lib. 3. conf. 11. n. 11.
 nisi quando agitur de exemptione casui, ^{statuti,} ad casum omnifum.
 V. Fach. lib. 2. conf. 87. n. 9.

Statuta presumuntur ob iustam causam condita; ideo ser-
 vanda licet videantur iniura. Fach. lib. 1. conf. 23. n. 7. 8.
 et presumuntur esse in viridi observantia. idem. lib. 2.
 conf. 2. n. 2.

Statutum loquens de donatione, non habet locum in donatione
 remuneratoria. Fach. lib. 1. conf. 52. n. 18.

Statutum excludens feminas, an et quando requirat
esse locatas? l. Pach. lib. 2. conf. 83. n. 1. et excludens
locatas, solum conficitur excludens ab hereditate locantis.
Pach. lib. 1. conf. 80. n. 4. et non habet locum in bonis
extra territorium sententium. idem lib. 2. conf. 86. n. 4.

Statuta disponentia idem quod in commune sciuntur interpretationem ab eo. Forer.
ad Cont. Hec nota. 2. temp. daler. 1. n. 45.

Statuta laicorum ligant ecclesiasticos. Pach. lib. 2. conf. 87.
n. 9. et in iure querendo valet in praesidium ecclesie.
idem lib. 1. conf. 80. n. 6.

Statuta, poenalia, quando formam procedendi praescribunt, et solum res-
piciunt ordinatibus processus, extenduntur et comprehendunt
delicta praeterita, l. in l. cunctos populos. c. de epis. et cleri.
et in Ep. fin. ne lite pend. Sesse decis. 350. n. 5. 6. 11. et 14.
si vero respiciunt litem decisionem, et novam poenam inducunt,
sine non comprehendunt delicta praeterita, l. ubi 7.

Statutaria poena potest ex causa augeri à iudice, consulto

Tirag. de
anis. temp.
auf. 49. n. 17.

camen Principe, ex clero in pract. crimin. §. fin. quest. 85.
Jof. Ludovif. decif. lucenfi. 15. n. 68. et 69, et potest ex

causa minui à iudice, etiam si irruerit statutum, et
poena sic imposita ipso iure. ex Tirag. de poenis tempor.
in prefat. n. 28. ad. 24. Viris in com. opinion. 48.

+ Anjal. de
iurid. part. 4.
n. 4. §. 2.
n. 33. et 34.
n. 3. Ep. 2. n. 54.

indes ubique. n. 6. Jof. Ludovif. decif. lucenfi. 15. ex-
58. ad 63. et n. 68. et 69. + Causa autem quod excusant
ad minuentiam poenam. ultra Tirag. in d. tract. ponit cler.
in pract. quest. 60.

Statutum requisitum aliquam qualitatem, si ea non probatur, non
et locus illius dispositioni. ex Corneo conf. 216. col. 2. vol. 3. Gra-
veta conf. 199. col. 2. et fin. vol. 4. docet Bertaz. conf. 192. n. 6.

Statutum, si est dubium, ab altero potius quam à iure comuni
recipit interpretationem. ex Brato conf. 116. n. 27. vol. 2. Cephalo
conf. 146. n. 17. Bertaz. conf. crim. 192. n. 24.

Statuti dispositionem ~~prohibet~~ ^{prohibet} iudex, seu Rector, ex iusta et legitima causa ^{sive} transgredere, etiam si iurabit servare statutum. Beronius quest. famil. 133. Brun. lat. de off. bon. g. 2° princip. n. 4.

Statuti forma ^{aut Dispositio,} ~~semper~~ ^{est} ~~et~~ ^{substantialis}, adeo ut incoequantia illius nullitatem inducat; et si statutum vel forus verbis prohibitive non utatur, nec contineat clausulam irritantem, ex Bart. et Iaso. in l. universis. c. de preseb. impir. offer. et in l. 2. §. prin. ff. de vulg. Burgor. de Burg. conf. 32. lat. Valac. conf. 52. eyn. 27. Tirag. de retr. signag. §. 36. n. 29. Cese de iur. 434. n. 37. 38. et 39.

Statuta specialia, simpliciter disponentes pœne delictis, debent intelligi secundum dispositionem iuris communis, itaque per rationes iuris restringi, aut ampliari. V. Iohann. conf. 137. n. 1.

36. Successor bonor. defuncti; si defunctus tempore mortis non possidebat bona, de quibus est questio; imò expectabat erat eorum possessione in vita sua; in iudicio apprehensionis obtinere nequit contra actualiter possidentem, etiam si agat intra annum, ex For. à vezes 30. de apprehension. Quia remedia possessoria, et interdictum uti possidetis non competunt heredi defuncti expectati, et turbati in vita sua. ex Fab. in §. retinenda. n. 8. inst. de int. interdictis, Alexandro in l. cum heres. n. 9. ff. excepto. ff. de adq. poss. Silvano conf. 55. n. 18. Menoch. de retinenda poss. remed. 3. n. 56. tenet Potol. ad Molin. ff. apprehensio. 1. n. 34. Alia bona sunt vincularia, in quibus ipso iure transferuntur possessio et continuatur a defuncto in heredem. Molin. in ff. apprehensio, in pamphletis ad l. for. à vezes. 30. fol. 28. et 29. et ibid. Potol.

14. Senatores singuli nullam habent iurisdictionem, sed consilium seu collegium senatorum. Bart. in l. superior. §. quod si à Præside. ff. de iure fisci. Chacón. decis. Pedemont. 144. n. 14.

53. Simulatio non presumitur ex his que palam fiunt. h. non intelligitur. §. si quis palam ff. de iure fisci. l. upor. C. de repudijs. Ponce co. 1. conf. 49. Menoch. conf. 1174. n. 26.

6. Sumptus factos in administratione, in omni casu admitti debent. l. §. in sumptibus de Usuris. l. si à domino. §. ult. de pæc. hered. l. 4. §. 14. part. 6. Garcia de expens. ep. 1. n. 12. plura Tirac. de rec. signaz. §. 15. gl. 1. n. 1. et 2. Covarr. 3. var. ep. 3. n. 3. Menoch. de recup. pos. rem. n. 524. Sess. decis. 136. n. 1. et 2. Jo. Andr. Georgi alleg. 1. n. 2. et etiam mercedis famulorum. §. presentis. §. porro. de off. ordin. in 6. Real. in l. si quis sciens. n. 1. C. de rei vindicat. Sama. decis. 110. n. 26.

548

35. Syndican Magistrate, et confiliani, et officiales non possunt, de
his fecerunt ante adeptum officium. l. senatus consulto. 16. ff. de
officio Praefid. Jo. Fr. Ronce conf. 146. n. 31. com. 2.

Nec de his quae ex officio sunt, et tanquam privatae personae
fecerunt. l. 3. §. eodem modo. l. debet. 7. ff. nauis campo. et cabul.
l. 2. c. ubi de ratiocin. agi oportet. Docent Bald. in l. 4. §. proficiendi.
n. 3. ff. de officio Proconf. Bobad. lib. 5. polit. Ep. 1. n. 68. Salgado de
Reg. protest. parte 4. Ep. 9. n. 21. facsimi plures adducunt Larrea
decif. 98. n. 60. cum Legg. v. 5. fol. 105. n. 31. Adde Marti. de
Magistr. lib. 6. Ep. 10. n. 39. v. in comm. ad indultum gener. Ep. 40. expon. 8.

Nec pro negotiatione, dummodo licita. l. 1. §. nam tractari. ff. de
calumniator. Bald. in l. Principe. n. 3. ff. de legibus.

Nec pro mutatione pecuniae, etiam sortita; sedis ut si ante
syndicatum fuerit sortita, nulla sit querela, nec actio; si
post acceptum iudicium, ante sententiam, ablati debet. ita
expressi l. hoc edito 5. ff. de publi. et vectigal. Bart. in l. infam.
mem. n. 10. et 11. de publi. iudic. idem Bart. Bald. et reliqui
DD. in l. si reus paratus. de procurator. Martiengo in dialogo relat. Ep. 25.
n. 11. ff. 15. Menoch. de arbitrar. casu 342. n. 32. Estiam. regul. 342.
n. 2. Carleval de iudicio, disput. 3. n. 30. Puteus de syndicate ff.
compositio Ep. 10. Decian. lib. 8. ff. criminal. Ep. 40. n. 10.

Singularitas Singularitatum, seu Specialitas Specialitatum, non admittit
 14. 5. fol. 531. ius, imò reprobatur. l. i. c. de dotis promiss. l. cum post. §. gener. iuncta
 n. 39. gloss. ff. de iure dotum. Mensch. conf. 336. n. 3. Gratian. discipul. form.
 910. n. 25.

14. Senatoria dignitas, pect. ex l. 8. c. de dignitat. lib. 10.

50. Sententia an annullatur in Regno ex causa iniquitatis iu-
 dicis, seu iniustitiae ratione? Affermat, Sese decis. 434. n. 13.
 et seqq. cum ve. Praecipue, si clare et evidenter constat
 de iniquitate ex actis processus, et eorum lectione, tunc anim
 producit nullitatem notoriam impediendam executionem senten-
 tia. idem Sese cum pluribus, ubi ff. n. 75. 76. 77. et 78.

383

Nec pro facto famulorum et familia l. 2. ff. de municipal. action. l. 1.
 §. de iure et §. quodam. l. 3. de vi et vi armata. q. cum ad sedem. de
 vobis. §. solutio. §. iure l. 1. de eo per quem fact. vit. l. 5. familia. de
 iurisd. omni. ind. Alenac. de presumpt. reg. 3. p. 40. n. 2. Mensch. conf.
 53. expon. 13. Pam. quest. 24. n. 46. l. 1. Erastian. discept. for. 625. expon. 10.
 Mathil. de Magistr. lib. 6. q. 10. n. 40. Berant. de vifit. q. 25. n. 29.

De secretarijs Principum, et de auctoritate, et fide proventus
 scripturarum ab eis factarum, Regio sigillo munitarum. *Ue.*
 plura apud Randerf. lib. 1. respons. 17. n. 158. Cacher. decis. 69.
 n. 5. Valenz. conf. 4. ex n. 126. Cravetta. conf. 701. n. 3. Semina
 conf. 820. n. 6. Greg. Lopez ad l. 8. et 18. part. 3. glos. 3. Farina.
 in potthum. 2. parte decis. 161. n. 3. et decis. 144. Scaccia de
 iudicis lib. 2. q. 11. n. 253. Valof. de iure emphiteut. q. 19. n. 26.
 ff. ruscus cum die. Cabed. de patronat. Regia Corona q. 34.
 n. 3. et 5. Salgad. de Regia protecc. 3. parte q. 10. n. 280.

De scripturis in Archivis publicis repertis, et earum fide et auctori-
 tate. *Ue.* Bald. in q. cum super. de dona. et re iud. Valasc. Cabed.
 et Salgad. in locis supra relatis.

§3. Simulatio non presumitur in his quae obsequio simulatione et sole
 licite possunt fieri. l. cum pater 27. §. tunc, in fine, ubi glos. ff. exclusio.
 ff. de leg. 2. Sord. conf. 21. n. 26. et decis. 30. n. 38. Ros. in praxi
 crimin. ff. de mand. ad homicid. n. 25. et 26. Elbertus Leonius. conf. 57.
 n. 23. Parm. decis. crimin. 282. n. 5. parte 2. Ciria. 1. contro. 131. n. 32.
 l. 1. §. quod autem. ff. si quid in fraud. patr. Ponte. 1. conf. 49. n. 72.

Nec in contractibus, aut factis antiquis. Roman. conf. 426. n. 4. Angel.
 et Bal. in l. si quis cum aliter. de verb. oblig. Afflict. in ep. 1. n. 6.
 de feudo dato in vicium leg. com. Mascarr. de probat. conclus. 815. ep. 7.
 Capri. Laco confute. 26. ep. 35. lib. 1.

De simulationis presumptionibus. V. Menoch. 6. presum. 35. Barb.
 in collect. ad l. un. c. de contr. iudi.

De simulationis praesumptionibus exclusivis, ultra q. 5. dixi. V.
 ex l. 3. §. qui eiusdem. ff. de donat. inter. syn. et Bal. in l. per
 diverfas. c. mandati. Bal. vol. 2. conf. 38. Raudens. resp. 50. n. 527.

De salvo-conducto, v. f. d. Fundatum.

Scholasticorum privilegia, pete ex Auth. Habita. Et ne filius pro patre.
ubi Od. maxime Bald. et Salicet. plene Rebus. de privilegijs
schol. et Horatius Lucius, in simili tractatu.

Sed v. Caroc. de locat. p. 1. q. 21. n. 4. et 5. Covar. 2. var.
q. 1. n. 9.

50. Sententia lata sine legitimis probationibus non solum est iniusta
 sed nulla; pluribus firmat Rese decif. 434. n. 36. et 37. Prae-
 cipue in criminalibus, ubi probationes debent esse luce meridiana
 clariores. l. sciatis cuncti. C. de probation. idem à n. 38. ad
 ex Marian. Sacin. jun. conf. 38. vol. 2. contra doctrinam
 et distinctionem Rivini in conf. 68. n. 6. vol. 5. et Afflict. in
 decif. 28.

Sententia, regulariter in Regno Prag. ferri debent secundum meritum
 processus. V. notata §. fol. 688.

Stuprator virginis, illecebras, blanditias, aut donas, cum allectione, et in-

o affirmatur
aut l. 1. §. qui
uerso 2. de
trahor. in min.
aut l. 1. §. ad fac.
c. de rapte virg.

lucens ad consentiendum stuprum, an punitur per ordinaria?
v. Theaurum deul. g. n. 2. Buchari. in notis ad Weromb. in paratit.
ad d. ff. ad leg. juli. de adulter. n. 21. ad finem. Faun. q. 147. n. 34-35.

Stuprator virginis, exquisitas eius consentum per blanditias, et donas,

aut l. 1. §. qui
purs. 2. ff. de
trahor. in min.
l. 1. §. ad fac.
c. de rapte virg.

et illecebras, an sit violentus stuprator? Affirmat Ferrerius in addi-
tomb. ad F. Papa q. 555. ubi pulchre. Weromb. in paratit. ad d. ff. ad
leg. juli. de adulter. n. 21. ad finem. Buard. ad. clau. H. stuprum. n. 38.
39. licet contra n. 36. Faun. q. 147. n. 34-35. licet contra n. 31-35.

50.
Stuprum virginis immanitate, concensus violentus. Stuprum, et ut talis puniatur.
v. Bachel. ianotie ad Wesembe. in parati. ad ff. ad leg. Julii. de adulter.
n. 21. sub. clar. §. Stuprum. n. 9. in fine. et relatis à Panin. q. 147. n. 4.
caball. resol. 20. n. 7. 8. 9. 10. Boffi. in parati. inim. ff. de coitu damnato
n. 67. 68. glos. in l. raptorum. C. de episcopis et cleri. in ff. tutoribus. ubi Pulg.
n. 8. relatis à Thesaur. decif. 148. n. 1. licet ipse n. 2. et 3. constantiam opinionem
curatur, et Menoch. casu 294.

Stuprum violentum an puniatur parati motis? Affirmant relatis à Panin.
v. Thesaur. decifio. 3. n. 1. q. 147. n. 22. Hunni. in Encyclopedia ff. 5. ff. 11. de Stupro. con. 20.
Menoch. de arbit. casu 294. n. 5. in fine.

Sed quod non puniatur parati motis, sed alia ratione et arbitraria. tenet
Panin. cum pluribus. ad q. 147. con. 28. ad 37. Peguera decif. 42. n. 3.
Thesaur. decifio. 3. n. 3. ff. quinta est conclusio. ubi ad dicentem lasi.
et decif. 148. n. 2.

Supponit qui partur, an pueritudo aliqua pars sit et puer,
aut vtrius puerus, deus si virgo. V. Borzajol. conf. 495. n. 7.
et ibi claud. Borzajol. in additionibus. et in conf. 20. de deorsulato
V. Menoch. de arbit. casu 287. n. 6.

Si stuprator negat invenisse virginem, ea vero affirmat se esse virginem
tempore stupri, et ab stupratore deperitum: quid dicto est standum?
in dubio magis scilicet dico ipsam puella, quia virginitas profertur,
et ab qualitate incita à natura, donec contrarium probetur. V. in q. 1. de
dulcens et stupro. Thesaur. decis. 3. n. 2. saltem coniecturis et pro-
sumpcionibus. Paris. conf. 160. n. 28. lib. 4.

Quid si concepit, et dicat partum esse ex Ticio conceptum, et ita iuret:
Ticio vero negat se concubuisse cum tali muliere, cui credendum?
in dubio non credatur mulieri etiam iuranti. V. Proci. decis. 299. et
alios apud Thesaur. decis. 3. n. 4. 5. 6. 8. ubi late. et ibi aditio.

ve. f. pag. 726.

Stuprator vel adulter mulieris vitæ, vel inhonestæ vitæ. nulla poena tenetur. ve. Theaur. decif. 3. n. 3. ff. quarta conclusio. ubi additio. ex l. c. si litidme 28. c. lo qua adulterium 29. c. ad leg. juli. de adult.

Quid si Stuprator licet velit poenas Ep. 1. et 2. de adulterio et stupro, ducendo stupratam, vel eam conducendo ducendo, an sit obnoxius alia poena, vel possit puniri à iudice Seculari ultimus? Affirmat Peguora decif. 42. n. 8. additio Theauri in decif. 3. ad n. 3. ff. quinta et conclusio. ad ff. de hoc praticari. Theaur. decif. 148. n. 4. ubi latè additio.

Stuprum quomodo probetur. ve. Marcardi de probacion. lit. 5. concl. 1338.

Ad validitatem Testamenti, quadruplicem perfectionem requirit, quarum scilicet
 id est, voluntatis defectus, formae, seu substantiae, ut ab heredis institutio, solemnitas
 confirmationis, id est per mortem testatoris, Et testamenti Executionem. Et sic
 ab i. off. qui testam. fac. possunt. lit. h.

2. De re aliena cum consensu patris legari aut testam. potest. dicitur. §. de conditionis. u.
 §. quib. modis pignus vel hypotheca solv. Vbi Soch. et in utroq. ad h. 7. qui testam.
 fac. poss. lit. k.

3. In testamentis nova non debent observari, sed lege, sive ius commune. §. si non specialis. 9. l. ult.
 C. de testament. Hispanus. in 1. ult. de testament. ordin.

4. Ad verum solemnitatem in signando testamento. V. Soch. in §. si non specialis. 9. C. de testam.

5. Testamentorum duo propria genera imbecis, alterum civile, alterum praetorium: Civile tribus
 modis fiebat, Aut calatis comitijs, aut in provincia, aut per de calibrum. Testamentum
 calatis comitijs in or. et sic per fiebat. §. in ult. de testam. ord. Placit. ibid. ff. de test. 1. 1.
 bis. fiebat in arvo in hunc modum, proce adhiberent circumstantes civitatem proclamant
 et totus populus congregabatur, et ita qui volebat testa populo testamentum fiebat, inde Calati
 comitijs dicebantur, nam calare est vocare, et comitia congregatio. Sic Placit. ibi. §.
 Provinciam dicebat, qd. fiebat quum in prolium essent exitum, dicebat a civitate, id est,
 certo modo cingendit, vel provinciam dicebat, ut inquit Placit. qui accitunt et et parant
 ad conflendum cum hoste. de h. testamento meminit A. ff. de lib. 15. ep. 27. Civ. lib. 1.
 de orator, et de natura Dec. Plutarchus in Coriolans. et Postea abolita huiusmodi genera
 Testamentorum, ut aiunt Vlp. Et Placit. in 1. de testamentis, et Cicero in lib. 2. de natura
 Dec. et. 1. de orator. et Agell. d. ep. 27. accitit totum genus, qd. per de calibrum
 et per civilem, seu imaginariam conditionem fiebat, adhibebant quinque testes
 et libripens, et eos qui familiae eiusque dicebat, adhibebant quinque testes in honorem
 quinque clarum, pro quibus testes vinctos populus representabat, si quidem vincto-
 rus P. R. in quinque claris distributus erat, uti Sotanus in 1. ult. de testamentis. 1. Et hi
 testamentarij testes dicebantur clarici, ut vocat Placit. De hoc testamento meminerunt Suet-
 onius in Nerone, Plutarchus in lib. de corda dei vindicta, et Aemilius Alexandrinus lib. 5.
 Teomatum.

Notatum. Vt ad hoc. Theopil. in h. u. §. 1. Vt. porro quum hie dicitur tantum
 Sifacium in §. primo. Vlt. de her. inst. Et deinde Arnoldum Vinnium
 in §. 1. vlt. de hered. inst. Exponit iam forma testandi ex iure civili, perbe-
 nio reuoc. ad modum testandi ex iure pretoris, sicut ut melius ex iure mixto,
 qd partim ex iure civili, partim ex constitutionibus Principum, Et partim de-
 iurique ex Cetero Pretoris. Iure autem pretoris requirebant Septem testes, quam-
 vis ex iure civili solennitas testium duodecim. Et eorum signacula. Hae
 consuetudines. §. C. qui test. fac. pos. l. cum unuf. 21. l. hae consuetudines. 21. l. in testa. §.
 26. l. cum antiquitas. 29. l. noteram. 30. l. Vt. C. de testamentis. §. posuit. §. inlt.
 de testamentis. Ex constitutionibus Principum, ut testes subsciberent, et ipse quo-
 que testator, aut si ignoret, octabus testibus. Cuius lites. C. ad testam. 22. §. si quis ex
 testibus. q. ff. qui testamta. fac. pos. d. l. hae consuetudines. 21. C. hie u. de testam.
 Ex iure civili descendit, ut testibus presentibus unus conseruaret, id est, unus eodemq.
 tempore, nullis externis reb. interpositis. l. heredes. 21. ff. de testam. l. hae consuetudines.
 21. Vt. in omnib. l. cum antiquitas. 28. C. Cod. u. Theopil. in inlt. §. 3.
 in fine. Sifacius. et Arnold. Vinnius in §. 3. vlt. de testamentis.

6. Testamentorum Vera ratio. Ex hie iudicium, an verò ex iure Civili Censurabitur. Qd
 originem testamentorum ad ius gentium referri, formam iudicis Civile. Formam
 nimirum per modum testandi, propriam et peculiarem esse cuiusque republice.
 Et ut breuiter dicam, scilicet monentibus licere disponere de rebus suis ex iure
 gentium, et non aliter liceat, quam hae vel illa modo, Ex iure civili. Haec est
 communis sententia omnium. D. D. ut videtur et apud Arnold. Vinnium. in §. 1.

7. Testator, qui secundum ius gentium testam. ordiat, potest instituire deportatum. l. sunt
 quidem. 17. §. fin. de Pouis. l. idem. et. 19. §. et de portati. 2. ff. de test. militib.

8. Testamenti Vera definitio. Phrasibus in morte eventum, ante eam revocabili, relicto
 interim iure possidendi ac fruendi. Procius. lib. 2. de iure bell. et pais. cp. 6. n. 14.
 Et Arnold. Vinnius in §. 1. vlt. de hered. inst. n. 3.

16. Opp. hie dicitur de testamentis ubi Pap. ait testamenti facientium, iuris publici, non privati esse.
 Qd qd dicitur l. si non ad priuatos homines respicit, sed ad publicum spectat. Qd
 testamentum iuris publici dicitur, appositivè ad contractus et conventiones, qd ius faci-
 endi

caudi testamentum, cuique de populo tribuit auctoritate publica, et iure publico et legitime,
 et non pubatorum voluntate. V. Minum. in pn. iust. de hered. testam. n. 3. et
 Fotheped. in notis ad. d. l. 3. n. Cod. et. Immo cum fabet opinioni. d. n. 6. q. cum
 ius publicum ex moribus et iusticiis gentium probentur, ait Papin. in. d. l. 3. testamenti
 facientem, non ad ius pubatum, sed ad publicum pertinere. h. et. ex iure gentium illi
 originem emanasse. = 2.º opp. I. u. C. de hered. iust. ubi Imperatoris auctoritas qd non
 potuit capere ex ill. et h. c. ait in. l. 8. §. i. n. de illis qd testamentum facere non potest.
 Et denique Martianus in. l. sunt quidam. 12. §. 1. ff. de pœnij. ait, qd deportati, et peregrini,
 Ca qui sunt iuris civilis perdunt, qui vero iurigenitium nequaquam: sed perdunt
 testamenti facientem, tam actibam quam passivam. 3.º q. illi non iurigenitium, imò
 civilis est. Q. nos non diximus. s. n. 6. testamentum esse iurigenitium, quomodo sunt
 consuetud. et alia quam plurima. sed ex iure civili, et gentium ita conflatum, ut popu-
 lorum partes sunt iuris civilis, et ita inter ius civile veniunt, sed originem à iure
 gentium, quamvis, inclusit et unus esse enumerant, inter ius mixtum. V. Arnal. Vini.
 in. pu. iust. de testam. n. 3. in fin.

9. Quando privata fide testat, sunt necessarij, et essentialis solemnitates iuris. Secus quando fide
 publica testat coram principe per supplicationem, vel apud acta iudicis aut municipum, tunc
 neque testat, neque alia solemnitas desiderat. I. omnium. 19. C. de testament. et ibi gloss. et D. D.
 ad. Minus. 6. obf. 29. Boënum. decis. 228. Christian. Vol. 4. decis. 7. n. 9. relati à Vini in
 proëmis ad. et. iust. de ill.

10. Quando in ill. aliqua solemnitas deficit, an tale testamentum, saltem in foro conscientij, obliget
 heredem legitimum, cui de voluntate testatoris constat, restituere hereditatem heredi scripto?
 obligare negat. Soto. lib. 4. de iust. et iure quest. 5. Clarum 3. §. sequatur. quest. 90. Covarrub. in.
 cp. cum cres. de testam. auctor. Molina. de iust. et iure. tra. 2. disp. 8. Mani. 2. de Coni.
 vlc. vol. tit. 14. Vazquez. de success. creat. §. 1. n. 23. et seq. Et de success. progress. §. 3. n. 3.
 Kullen. C. de testam. n. 8. Christian. vol. 4. decis. 24. Arnal. Vini. in. iust. et. de testam. §. 3.
 Et ratio ab eo assignata hęc est, qd cum in foro conscientij sola veritas expectat, secundum
 simplicitatem iuris naturalis. cp. i. distine. 1. sufficit ad consequentiam derivandam, ut febit
 aliqua obligatio. Qualis hæc sit, civilis, ut ex ea agi possit, naturalis, quæ ad petendum
 in foro externo inefficax, nihil inverte. V. omnino. Vini. vbi.

11. In testamento ad pias causas, quaris voluntas suprema, coram duobus testibus testata, iure canonico
 valet. cp. relatum. 11. de testam. Vini. in. iust. §. 4. n. 2. de ill.

12. Iure canonico, ut valeat testamentum, sufficit duobus testibus cum paroco adhibitis. C. cum eff. 10. de testam. V. Arnold. Vinium. in §. 7. inst. de testam. n. 2.
13. In testamentis imperfectis voluntas testatoris observatur, quae libere voluminosa sunt instituti. I. haec con-
suetudina. r. §. 1. C. de test. Secus in testamentis multorum, quibus permixta est quinque
testes adhibere, si plures non separantur, itaque remissa subscriptione, si literati non sint. l. ult.
C. de testamentis. — In illis quoque tempore, postea factis solentem numerum testium remiten-
dum censent interpretes. V. Nysing. 1. obs. 95. Gaet. 2. obs. 118. — Quia in illis ad gratias cau-
sas, iure canonico, sufficit praesentia duorum testium. C. relatum. 11. de test. V. huius omnia,
tunc non multum, sed bene. apud Arnold. Vinium. in illis. inst. de testam. §. 4. n. 2.
14. Testamentum holographicum est, quod scriptum est ab ipso testatore. D. huius teste in Cymolog.
15. Minorem. 14. annor. non posse facere testamentum, nisi tribunus militum fuerit, vel coelibat-
um profiteretur. l. 1. contrarium, et h. in ipso ingressu religionis. V. Lozomenum. lib. 1. ep. 9.
et Gothofred. in l. ult. C. de testam. militis, quod omne ab imperatore Iuliano, et bene ab-
rogatum est. in d. b. ult. C. de test. mil. et in novela. 6. Leonis. V. Guy. 17. obs. 36.
16. Quae solennitates in testamento paganorum possunt remitti. V. notata. §. n. 13. et Vinium in illis. d.
testamentis. inst. §. 4. n. 2.
17. Testes antiquitus clerici dicebantur, teste Felso. in verbo clericus, et Riparius in §. 1. inst. de
testam. item signatores dicti. in §. 4. §. 6. et. 7. N. quomodo. testam. apponantur.
18. Post mortem testatoris, tempore addendi hereditatis, omnes testes sui sigilla, et signa
recognoscere debent. l. 4. §. testam. quomodo. apponantur. — Vnde questio, vtrum si
aliquis testium defuerit, et suum sigillum, et signum recognoscere non possit,
an convaleat testamentum. negat cum Restio in §. 7. inst. de testamentis. V.
Gothofred. in d. b. q.
19. Quaerunt inquirenda de testibus. V. l. testium. 3. d. testib. et ibi V. Gothofred. — Et quae
sunt inspicienda ad eius fidem. V. in for. 1. quomodo debent interrogari
testes.

20. Quibus prohibetur facere testamentum, aut qui tales in test. esse non possunt. V. Infirmitas in §. test. iust. de testam. §. ab eorum. et de testib. l. 26. de testam. §. Solutum. §. et. l. scis. i. q. Cod. de testib. l. 5. r. Cod. A. Gell. lib. 6. ep. 7 et 15. ep. 13.

21. Ut testis in test. esse possit, sufficit ut testamenti factionem partem habeat. §. test. 6. Inst. de testam. non est necessaria actio testamenti facti, alias tot exceptiones in eo. §. 6. non pariter sustinerentur. V. Vinium in institutionib. eo. §. 6. n. 1.

22. In testamento, non testimonio, sed testis credendi. f. 3. §. 2. r. de testib.

23. In testamento filij emancipati potest pater esse testis, colligit Arnoldus Vinnius ex l. qui testamento. 20. in p. §. de testamento, et ex §. 9. iust. Cod. de opp. l. 2. r. de Senatusconsulto Macedonianis. Vbi filius fam. in castrensi peculio, nec patrisfam. fungit. R. multum interesse an aliquis sit vere patrisfam. an vero in aliqua re, pro patrisfam. habeat, ut in milite, qui vere non pro patrisfam. habet. §. 4. iust. quib. mod. ius patr. potest. servit. itaque in milite, eodem modo de in quolibet et alio filio, coniunctionis necesse ac vinculum considerat. Hic Vinnius. ubi. §. d. §. 9.

24. In testamento filij fam. solentis de peculio castrensi, non potest pater esse testis. §. in testibus. 9. iust. de testamento. = Opp. Marcelli et Ulpiani Sententia in l. qui in testam. 20. §. per contrarium. r. §. de testamento. Vide Vinnium in d. §. in testib. 9. n. 4.

25. An ~~testis~~ testamentum, iuxta alicuius loci consuetudinem, et factionem factam, etiam vim habeat contra illum locum, quare? R. Valere. V. Vinnius in iust. de test. in §. ult. n. 5. multa et docta.

26. Testamenta infirmant pro quolibet capite diminutionem. §. Nec quoque modo. 4. Inst. quib. m. test. infir. §. non tamen. 6. Cod. l. penul. §. 2. ff. de bon. pos. §. test. tab. — Excepi ex hac regula militis. §. Reinde. §. iust. de test. mil. l. milig. 22. et l. 23. §. Cod.

26. V. Cour. in l. §. ult. de iustit. Rep. et in l. §. 8. de bon. pos. §. test. tab. Vbi testamentum factum a veterano, qui iam miles non est, nec illi privilegio militum gaudet, per capitis minimam diminutionem

non sine irruam. *Ap. qd. n. privilegium* mlti tunc de quo fit mentio in d. l. 22. et 23. potest negare subtilitate iuris, ad *Ulpianus* video productionem *Abanensis* de bonis ceteris. ita *Arnold. Viniuf. in. d. 8. de iure 5. iust. qui de iur. iust. in fin.*

27. *Filiisfam. adu. coheredum* pater testamentum facere non potest. *prin. d. l. quib. n. et per. fa. l. 6. d. l. 1.*
28. *Testam. testamentum a filiisfam. factum cum consensu patris, in quo adscripta sit clausula hae, si non valet iure testamenti, valet iure coheredum, aut cuiuscunque vltimae voluntatis vi. an voluntas filij subicienda debeat, saltem in vim donationis causa mortis, quae et vltimo placuit vltimo, qd. appellatione vltimae voluntatis, etiam mortis causa donatis continet. Ita. *Fagnanuf. s. cont. 64. d. l. 1. Clar. 8. donat. quest. 6. n. 8. Theaur. decisione. 150. Vigliuf. in pr. iust. quib. n. et per. fa. l. 6. n. 10. Arnold. Viniuf. conf. in. d. l. 1. n. 3.**
29. *Peccatis* *Calpurnii*, et quosq. possunt filij fam. adu. volute pater testari. *Barth. de iust. d. l. 1. l. 1. qui de iur. fac. pos. 8. vlt. et. toto. d. iust. de militar. d. l. 1. De peccatis adu. iust. qd. dubium erat. interpretas duo casus excipiunt. primum si quid relinquit in profusus, vel si labori suo hereditariis: 2. saltem qd. dicitur de peccatis adu. iust. pugnat cum *prin. iust. quib. n. et per. fa. l. 6.* Testamentum in primo casu subicienda fabore pater causi, in secundo fabore laboris. *Arnold. Viniuf. in. d. pr. iust. quib. n. et per. fa. l. 6. n. 10.* cum ab eo aliter. = *Mare Higano*, et *fr. Caropes*, possunt testari omnes filijfam. maiores. q. ann. de omni. bonis maternis, etiam adu. iust. sine consensu patris. *idem Viniuf. d. l. 1.**
30. *Testamentum a furioso factum tempore deliendi interuali. subicienda, et quid si de tempore quo factum est dubiet? Et Respondent Viniuf. et Vigliuf. in. d. l. 1. iust. quib. n. et per. fa. l. 6. Valere, qd. credendum est tempore deliendi interuali factum fuisse, pertinet ad hoc qd. *Val. Max. lib. 7. c. 8.* refert de testamento *Iudicari*, hominis ceteris ac notis insanij in tota vrbis, qd. a submissis confirmatum fuit, magis quid scriptum esset in tabulis, quam quod scripisset, considerandum existimantibus. *idem ait Boetius. d. l. 1. n. 51. Minus. 4. d. l. 1. l. 1. Mantica de Coniectur. vlt. vol. lib. 2. c. 2. n. 7. et alij congl. in Viniuf. d. l. 1. l. 1. Eothofed. in Novela Leonis. 39.**
31. *Testamentum secundum, qd. ratione proutitionis annullum, non tollit primam, etiam si proutitus viro testatore decedat. ex Barth. Eoth. in. l. 1. ff. de lib. et posth.*

32. Testamentum in quo praeteriturus et filius, cum civile inuito est, non autem ius praeteritio-
contra Gnum Bald. Calvyn in l. c. de bono pof. cono. tab. Caruni. §. testamentum.
quib. 43. na. l. omnia. n. d. v. cp. u. n. s. l. n. Feb. 9. coniat. et. et. Decid. 37. cor. 5. et. 6.
manifeste probat. Arnold. Niv. in: gr. iust. de exordet. lib. n. 9.

33. Cum nepos quasi posthuma, qui quasi agnascendo rumpit ut. est in horti conditione, in
successione, quam filia, et nepos, qui tempore mortis avi principum locum occupant, signa
dem i praeteriri poterant inter ceteros, et ille aut in horti, aut exordari nominatum,
locobat l. cautionis maiori gratia, ut omnino fuerit testare. alioqui quasi agnascendo
rumpat testamentum. l. posthumorum. 13. de iustis. nepos. §. 2. iust. de exord. h. veror.
Respondet cum Arnold. Niv. in. d. §. 2. n. 9. qd. cum hie nepos, quam pater tempore facti
testamenti proceiderat, in illius tablati locum succedat in bar posthumi, et ita habeat
illud ius quod habet filia posthuma praeterita, qd. est rumpere testamentum, et hoc simi-
li coniectura pietatis observat in nepote, quam, si rumpat avus sciret, heredem fecisset.
et eadem ratio est, ut idem observet cum nepoti iam nato, et suo herede facto.

34. Testamenti factio cum sit iuris publici. l. 3. ff. d. tit. a pribato concedi non potest. l. paulus. 47. §.
patroni filius. ff. de bon. lib. a Principe vero concedi potest. l. si mutus. 7. d. tit. l. 3. §. 2. ff. de
bon. lib. et. ex facto. 43. de vulg. Val. cum turba d. d. de iure fur. her. cp. 7. n. 18.

35. Quia ius qui in rerum natura non sunt non est ius factis, et nec haberi possunt, nec capere
ex legato. l. liber homo. §. 2. §. si ita scriptum. ff. de her. hab. l. quidam. 14. de iure Codicil.
l. 7. de his qui pro non scripti.

36. Testamentorum origo, ut ultima dispositio ex iure sensuum originem habuit. l. idem. 13.
§. et deportati. 2. ff. de iur. nat. cum. l. sunt quidam. 17. in fin. ff. de p. n. forma autem
et solemnitate ad ius civile, ut ex pr. iust. et toto ff. et. de testamentis, constat. l. ius
civilis. 6. ff. de iust. et iur. v. Val. 3. ff. de leg. tract. 1. cp. 1. n. 2. et 3.

37. Ex nunciis solemnibus etiam modo dicitur quod non solummodo verba, sed et facta, legata et fideicommissa debent naturaliter, et in foro contentio. Et soluta repeti non possunt, et legatarij vel legatarij possidentur nisi sint exceptio. Docent Glosa Bartol. et DD. in l. cum quis. de her. et facti ignor. et plerumque a vel. tradit. 3. ff. de leg. 1. n. 5.

38. Ad Transactionem dicitur requiruntur: Remissio litis, et pro remissione alicuius rei prelatio. l. transactio. 38. f. de transactio. Alioquin Jason et DD. post Glosam, et alios in l. 2. n. 25. ff. h. t. ff. de sent. in parat. ad h. t. n. 3. Item Consensus decorum partium interpositus. 13. ff. de consensu terminata non minorem. 20. f. cum donationis. 34. ff. de transact. Et dubius contentio litis. l. quod dicitur. ff. de peculio. glos. in l. huius. 78. ff. fin. d. de Trebell. licet de timore aut dolo litis dominus transigere potest de ea re in qua certum ius habet. l. 2. f. de transact. Hoc ipsum quod a lite discedit causa videtur esse transigendi. ex l. 65. ff. 1. de quod. in res. parat. de his. in notis ad d. l. 2.

39. An de alimentis transigi possit. ff. p. 3. n. 28.

40. De crimine famoso ante litem constitutam, transigi ac pacisci posse, circa vllam litem expostimationis. l. post de iur. 13. ff. de iur. l. interduum. ff. de iur. 21. Cod. l. si seruus. 14. ff. de iur. qui notant infra. ff. de iur. ff. quaedam. l. si vnus. ff. de iur. 91. de pactis. ex Wessembek. in parat. ad h. t. de Transact. n. 5. ff. 1.

41. De Falso accusatione transigi potest: quia licet falso certa poena, scilicet deportationis, prestatuta sit l. 1. ff. de fals. tamen posterioribus temporibus arbitraria esse cepit. l. qui dubius. 21. ff. de falsis. l. maiorem. 4. ff. Cod. Ita quidem ut ad mortem et poenam gladij perveniri queat. l. ubi in fin. ff. de falsis. Quare cum possit hoc esse causa sanguinis de iusticia erantem, quem litigatores iure persequuntur, Transactio in falso, ut in reliquis causis capitalibus permittit. Quasi dubium liti expostum, poenamque capitis litigatores expostulant: eoque sanguinem suum redimere videntur potius, quam conscientia criminis aliqua pacisci. Ex Wessembek. ubi s.

42. *Stipulatio, sine penitentia in Transactione, h. est. Recedere a transactione non licet. l. quem. n. 39. ff. de Transact. Si ex utraque parte impletus est contractus, facta aliquo, vel pacto ab aliquibus contractuum; qd non solum in transactione sed in reliquis contractibus innumeratis. Superari debet, et res vltanti repetere, solvant contractus exceptis: quz sola repetitio, ^{adonni, non} eorum qui dedit, dat res, in eade l. ubi pactum. 40. ff. de Transf. Et tunc aduogario vltante. l. cum proposit. 17. ff. eod. Vt Westm. in parat. ad l. ff. de Transact. n. 7. in fin. hęc sententia est contra Est. host. in notis. d. l. 39. ff. de Transf.*

43. *Transactio facta de debito ex parte litis, an solutionem immodicam argi possit? Inson in l. si quis cum aliter. 36. ff. de l. d. cum dixi quis numerat, in transactione, id genus denique cessare, act. quem sententiam in decisione recipit. 220. n. 3. affirmat esse communem. Bartol. in l. si quis, cum aliter. 36. n. 5. de l. d. et in l. 2. ff. de rescind. l. n. 7. contrariam sententiam tulerit, tanquam equam, et humaniorem. Vt circa hoc Westm. in parat. ad l. ff. de Transact. n. 8. in fin.*

44. *Transactio scripti heredis, in legitimum, non rescindit testam. neque adimit auctori legatarij et manumisi contra heredem scriptum. l. 3. ff. de Transactio. Secus est in creditoribus, qui legitimum heredem, pro parte, quę ei obligat, conuenire possunt. l. 14. ff. de Transactio.*

45. *Transactio speciei donationis, imo donatio, h. eligitur ex l. cum hi. 8. §. si Postor. 17. ff. de Transactio.*

46. *Tutela seruo proprio relicta, sine libertatis mentione, valet; et seruu liber et tuor est, ex benigna interpretatione, in fauorem pupilli et libertatis: ita ut largi interpretetur voluntas dantis tutorem seruum suum, ut quem tutorem dederit, censetur quoque ei libertatem dedisse arg. l. cui. 2. ff. de iurid. et libertatem directam consequi, ait iust. in d. r. int. de testam. tutela. Theoph. ibid. l. quero. 32. §. ult. ff. de testam. tutela.*

Opp. l. et si. 9. C. de fideicom. libert. l. 24. §. si quis. 10. ff. eod. l. si -

hereditate. 10. §. ult. ff. de testam. tut. Paul. 4. sentent. 13. §. ult. ubi dicit
 hoc casu, libertatem non directam, sed fiduciam commissariam seruo dari. Ad
 quam antinomiali explicandam, videtur Connan. li. 2. comm. ep. 4. n. 7.
 et 8. Talebris græcus interpres in Scholiji ad. 13. lib. 4. §. 10. A.
 Faber. 6. coniect. ep. 16. Aynia. 1. obj. 7. licet magis Fabri opinionem
 arripes. V. Gothofr. in not. ad d. l. 9. C. de fiduciam. et ad interpretatio-
 nem d. l. 32. de test. tut. V. eund. Gothofr. in notis. Siphant. in ex-
 planat. ad §. 1. inst. Qui ut. tutor. dar. pos. putat, fiduciam commissariam li-
 bertatem huic seruo competere, potius quam directam; quia fidei-
 commissaria facultas datur quam directa. l. libertates. 16. ff. de fiduciam.
 libert. et absurdum videri duo hic singularia admitti. Prius ut
 libertas data censetur, quæ re vera non est data, nisi ex interpretatione
 aliorum ut datur libertas directa, quæ strictè et non nisi expresse dari
 solet.

42. Tutori suspecti criminis accusati, si ob dolum remoueat, infamæ remanent
 §. 6. inst. de suspecti tutor. l. 3. §. nunc videamus. §. et §. ult. l. 4. ff. eod. ut.
 l. ult. C. eod. l. 2. C. de tutore vel curat. qui satis non. Sed si Plebei-
 vel liberi fuerint, puniuntur etiam et infamæ remanent. l. 2. §. ult. l. 2.
 ff. de suspecti tutor. l. 10. C. de admin. tuto. l. 1. inst. de suspecti tut.
 Si vero ob culpam remoueat, non infamæ notantur. d. §. 6. inst. de susp.
 d. l. 3. §. ult. ff. eod. ut. l. in postulandis. §. C. eod.

48. Tignum alienis seditibus iunctum, vindicari non potest eius dominus, nec
 agere ad exhibendum, propter l. 12. tab. qua caret, nequis tignum alie-
 num seditibus suis iunctum exhibere cogat. Potest enim per actionem
 quæ vocat, de tigno iuncto consequi stimulationem tigni in duplum
 toto 4. ff. de tigno iuncto. §. cum in suo solo. 29. inst. de R. diris.

570

ubi late interpretet. l. qui res. 98. ff. de solution. infine. l. 6. ad exhibend.
l. de eo. 63. de donat. inter. Ratio huius legis, a Iulian. adfertur,
in d. §. 29. ibi: Quod ideo prorsum est, ne aedificia recindi necesse
sit. Et actionis dupli, quae dat. de tigno iuncto, est, ut dominus
compenset id quod interest eum tigno suo careere: Nam et alias
id quod interest duplo capari solet. l. tignus. 43. et seqq. ff. de action.
Empi. l. si tibi. 25. C. de eviction. V. sup. p. 6. n. 35.

Opp. l. in rem. 23. §. tignum. 6. ff. de rei vindicat. ubi contra mala
fidei possessorem datur actio ad tignum exhibendum et vindi-
candum. Respondendum, hunc casum excipi adversus mala fidei
possessorem, ut et Ulpian. confirmat lib. 42. ad Sabinum in l. fin.
ff. de tigno iuncto. Qua resolutione respondet questioni DD. Utrum
is qui bona fide, sive ^{iunxit tignum} voluntate domini, teneat de tigno iuncto in
duplum, an vero is qui mala fide et invito domino iunxit?
Ubi est distinguendum inter eum qui bona fide iunxit, et qui vo-
luntate domini: Nam qui bona fide iunxit tenet in duplum, quia
de hoc casu loquitur Imp. in §. 30. Vers. certe illud. ibi: Utrum si boni
fidei possessor fuerit qui aedificabit. et leges de hac re indistincte lo-
quantur: Non vero voluntate domini iunxit, certum est non teneri.
l. de eo. 63. ff. de donation. inter: Quia tunc dominus donare vi-
debat. Is autem, qui mala fide iunxit, fructum committit, contra
exhibendum quem dat actio in duplum, et ad exhibendum et vindicandum
tignum, actio in rem. ut sup. dixi ex l. fin. ff. de tigno iuncto.

in §. 29. Vers.
quod si. ibi:
poterit male
fidei dominus
non fuerit
duplum eam
consequitur,
tunc eam vindi-
icare, et ad
exhibendum
de care agere.

49. *Thesaurus inventus*, eius est. qui invenit, et totus si in fundo suo reperisset, vel in loco sacro et religioso, non data ad hoc opera sed casu fortuito; quia prohiberi potest omni in loco, excepto suo. l. uni. c. de *Thesaur.* Firmant *Superiorem conclusionem*. l. nunquam. 31. §. ult. ff. de *acq. rer. dom. d. b. uni. c. de Thesaur.* l. 1. 2. 3. c. *Thes.* eiusd. tit. §. *Thesaur.* s. 39. *inst. cod. 4. v. Ant. Aug. l. d. emend. 3. Alciat. l. 7. Traj. p. 2. v. q. 1. Forner. lib. 2. select. q. 26. Cujat. lib. 10. Sol. 37. Conn. l. 3. Comon. q. 4.*

Opp. l. 3. §. si in locis. 10. ff. de *huc fisci*, ubi *thesaurus* in loco religioso, aut sacro repositus dividit inter *fiscum* et *inventorem*, et non pertinet totus ad *inventorem*. Respondet *Connan.* ubi §. et *Gifan.* in *explan. ad d. §. 39.* loqui *Callistratum* *Heum.* et *Constitutionem imp. de thesauris inventis in locis religiosis sive monumentis publicis*, quorum *publicorum monumentorum* et *locorum religiosorum* antea et hodie maxime est usus.

50. *Transactio*, facta est, aut vera: facta dicitur ea, quae fit *simbolo* aliquo, ut quando tradit domus, tradit clavibus; de qua est §. *item si quis. 45. inst. de R. divis.* Olim *incendium* agri solebant tradi, tradito fute, quod hodie fit in *invelituris feudorum*, ut ait *Gifan.* in §. 40. *inst. cod. 4.* Vera *transactio* dicitur, cum de manu in manum alteri quid datur, quod frequentissimum est, et passim vidimus.

51. De *Talionis* poena: *V. Leviticum. q. 24. ex n. 17. usq. in fin. Deuteronom. q. 19. in fin. lib. Iudicum. q. 1. n. 6. in exemplo Regis Adoniberezi.* Similiter *l. 12. tab. in 7. ibi: si membrum ruperit, ni cum eo parit, talis esto.* *Faut. l. ult. c. ne sanct. baptisma iteret. l. ult. c. accusation. l. 2. c. de exhibend. reis. l. 2. in pr. ff. de accusat. Authent. Omnes peregrini. c. commun. de consecration. d. item *Jovium* lib. 36. *hitor.* in exemplo quod *Neapoli* accidit. *Petr. Iustinian.**

lib. 15. de reb. Venetis. in altero de Alexandro Bono. Herodot. in Nrania
de quodam Heremotimo et Panionio Chio; et de iudicio Arcopagitar.
Eulielonem Poltelleum lib. 9. de Magistr. Atheniens. Io. Putnarium episco-
pum Olmanensem lib. 22. hist. Poltem. de iudicio Carli IV. Imperatori,
in Tacoram quendam hominum

52. Testes examinati vigore in iudicialium, probant; maxime si sunt
repetiti. V. de Ponte conf. 63. n. 19. iusta decif. 85.

53. Testes male fame, reprehensibilis vice et qui corrumper solent, non admittit.
Hde 7. pl. ad colligendum. l. 3. in pr. n. de testib. l. si quis testib. d. et ibi
524. n. 58. salicet. C. eod. Joseph. Marcard. cum alijs, de probation. cond. 1364.
exon. 1.

54. Testibus deponentibus in presentia rei, non est necessaria publicatio testium in
illo processu; quia per confrontationem fieri debet publicatio. Ant. columban.
de controu. criminal. n. 222. Ex Bart. in extrat. ad repimendum. 4. et
figur.

55. In examinatione testium (maxime quando proceditur per inquisitionem).
debet iudex interrogare testes, de certa scientia; alias non probantur.
V. Bald. conf. 77. part. 3. et in d. Arechusa. Hde statu homin. Oldrad.
in illo celebri confilio. . . . Ant. Columban. de contr. criminal. n. 225.
et 226. V. ad proxim. For. un. et quomodo debent examinari test.

56. Textus, seu ut ita dicam, nigrum, debet semper adaptari et
intelligi sub materia rubricae, ubi cumulatim et transcriptus est.
Stoffa in Ep. 1. de off. delegati lib. 6. Bald. in l. 1. C. ne liceat
in una causa tercio provocare. Motin. in sequens. H. appellationis
fol. 28. col. 3. in pr. in paraphrasi ad For. A. verba 30. de
appellatione.

57. Tabellio, qui instrumentum conficit, in quo non appositae
sunt sigillae naturales illius contractus, de usu et consuetudine
apponi solitas, potest propria auctoritate eas addere: si non
cum instrumentum illud in publicam formam parti liberabit;
aut super illo defectu lis mota fuit, aut alio modo in iudi-
cium deducatur. Quibus in casibus (accedente iudicis decreto)
sine partis citatione, potest facere: quum sit error notarij
in omittendo, pertinens ad suum officium. Secus si fuerit
in committendo circa substantialia contractus: quo casu
citatio partis, et decretum iudicis procedere debet. V. Menoch
conf. 32. per totum vol. 1. Eratian. decis. 161. et congesta
per D. Balthaf. Andree, in allegat. pro Comitissa de Fuentes
Domna Anna de Hymenich et Croylles. quae extat tom. 13.
allegationum. pag. 95.

57. Testis difamatus, non probat, etiam in casibus difficili probatio-
 nis, et ubi veritas aliter haberi non potest, et ubi ceteri testes
 inabiles reperiuntur. Honded. Conf. 93. n. 50. v. eundem Honded.
 conf. 106. n. 57. Valenz. conf. 161.

59. Temencas. At punitur, et puniri solet poena ^{perjurii} perjurii
 et late loquendo appellatur falsitas. Sam. conf. 114. vol.
 2. criminal. n. 10. 12. 30. Valenz. conf. 102. n. 38. et conf. 121. cap. iii.

Temencas appellatur, quando mutatur veritas, absq. dolo,
 vel in aliqua scriptura non apta nocere. Gabriel conf. 135.
 n. 19. vol. 1. ex quo Sam. conf. 114. n. 12. vol. 2. crimin.

60. Delicti falsi deponens, quando et quomodo excusari possit
a poena ordinata falsi. V. apud Parm. cons. 115. vol. 2. crimin.

V. Endelin. lib. 4. iuris novissimi. q. 10.

III. 151. 20 25 30

61. Torqueri non debet reus convictus de delicto, nec ad effectum nec
possit appellare a sententia; quia haec cautela PP. recipit ab
aula. Covar. pract. quib. 23. n. 3. Jos. Ludov. decif. lucens. 13.
n. 61. licet possit torqueri ad effectum detinendi complicis,
et mandatores delicti, Ros. in et. de iudicij. et tort. n. 129.
clar. quib. 64. V. Jos. Ludov. decif. lucens. 13. n. 62. 63. et 69
et et. 5. fol. 505. n. 32. Pegueri. decif. 5. n. 29.

19. Testes in quibus causis debent a iudicibus examinari, et ante eos deponere. V. in foro 3. de apprehens. et Molin. in paraphrasi ad d. for. de apprehens. fol. 30. et ibi Corrot. et in causis criminalibus. for. que l'or confessoris de delo criminali l. 4. ann. 1564. Auth. apud eloquentissimum. de fide iurorum. Sesse de iur. 434. ex. 29.

47. Tutori mutuum pecuniam, vel fructum possessionis accipere a pupillis, si palam apertaq. faciant, l. non exultans. 54. de administ. tutele.

Testes deponentes de negativa coartata certo die, loco, et tempore, preferuntur testibus affirmantibus, etiam dignioribus. ex Ant. Columb. in tr. de maleficijs. tradit Bar. Caffonius de maleficijs. de auctoritate malefici. promittit. q. 6. n. 4. quia negativa coartata equipolet affirmativa, idem. n. 6. tradit Lat. Prim. de testibus. q. 65. ex. 215. ad 237.

Tertis, quando potest contra veritatem testimonium perhibere?

Curum, et abominabile, et periculosum videtur. Nihilominus.

Barto. in l. post legatum. l. his vero. ff. de his quib. ut indignis. et Jo. de Anania in q. cum P. de accusation. offerunt posse talem negare veritatem, ne ex eius dicto memoria defuncti gravetur, et efficiatur indignus. V. Blanc. de iudicijs. n. 155.

Testimonium ferre, dignitas est. q. preceptum. 32. q. 5. et inter actus legitimos computatur. ex l. gen. circa fin. c. de hereticis. et dicitur ex l. 1. ff. de Testib. l. 2. §. miles. de his qui not. infam. l. si quis. ff. quemadm. test. apert. et in q. infam. 6. q. 1. Notat Nepos à Montalbano. tr. de exception. art. 19. n. 13. et 15. Et est ratio, prout nunc mihi videtur, esse maximum honorem apud probos homines, non esse maculatos aliqua specie infamie, nec alijs vitijs et pravis moribus, quibus dedecus contrahitur, et ob quos inhonore perhibentur ad testificandum.

Tertis unus an possit probare multa indicia? V. Fontanel. p. 1. decisio.

Tertius unusquisque, contra producentem plene probat. Valenque. conf. 33. n. 8. et conf. 38. n. 42. Suelves conf. 37. n. 39. Senicent. i. ex Suro. conf. 19. n. 13. Leo. de iustione 186. et ex Gratiano discept. 950. 958. et alijs. n. 99.

Tertius inimicus an repellatur, et an amicus inf. inimici, et an is cum quo de recenti facta est pax, et de materia inimicitiae. V. Alex. conf. 99. vol. 1.

Tertius qui non remittitur hodie, et foras recordatur; et tertius qui extra iudicium dicit non inceptum, et in iudicio aliter deponit, an sit habenda fides, et an possit cogi ad satisfaciendum. V. Bal. in d. quid sit investitura. s. i. n. 2. in usibus feudor.

Tertius subdicitur illius pro quo deponit, non probat; ut vassalis in causa domini. V. Bossi. in propi. crimi. d. de oppositio. contra testes. n. 69. ex quo Bardaxi in tr. de officio Subernat. in criminali. q. 14. n. 9. et quod notat Ruyger in Thesuro iuris. d. Tertius. n. 32. 83. 95.

Sed v. contra, quod tradit idem Ruyger. d. Tertius. n. 55.

Tertius verum tacens, puniatur etiam de falso, ac si falsum diceret. Vivins. de iur. 389.

Tertius unicus in causa criminali, ad defensionem sui plene probat. Honds
 deus. conf. 112. n. 27. et Anchar. conf. 285. col. fin. Boffio. et de oppos.
 contra testes. n. 72. Horat. lictio. inter conf. crimin. Diversor. vol. 1. conf.
 168. n. 17. Craveta conf. 2. n. 16. vol. 1.

19. Testes in criminalibus causis, per quem sunt examinandi? U. Rivera. tr. de
 excep. mandat. Regis. lib. 2. c. 17.

Circa testium depositiones, plures questiones movet Bardaxi de off. puber. in crimi
 ep. 11. n. 9. se referens ad Peller. in praxi crimi. et capiat informationem.
 et ad Boffium in et. de convictis. et et. de iudicio et confider. ante tortur.
 et in et. de publicat. process. et testium

588.
Timor infidiarum excusat absentem à contumacia, et innovari
india. Viri Sueton. defenf. lib. 1. ep. 1. ~~inno~~ ad 34. Et quod notatur. 5.
fol. 317.

Tertium nomina, quando ob potentiam adversarij, seu accusati, im-
minet periculum ipsis testibus, non publicancos, in aliquibus
causis, ut in criminibus lesse Maiestatis divinae, et humanae. V.
Paramo de offit. s. inquis. lib. 3. q. 2. n. 31. et ab eo relator D.
et q. 4. exn. 51. Lesse deois. 477. n. 7.

De teste inimico, quod non potest. V. cicer. in orat. pro M. Ponticio.
Valenz. conf. 151. exn. 57.

Terminus à lego. Statutus, tempore per familias spualis et peremptoria.

Bald. in l. 2. n. 1. c. de tempor. appellatio. idem et si à iudice.

Bart. in l. 1. n. 1. c. de dilation. Angel. in §. si minus. n. 17. instit.

de action. l. vi. l. vii. conf. 97. ex quibus Montor. l. vii. 24.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Tertio enumeratur, seu affectus in sua depositione, non probat.
V: S: fol. 574. n. 59.

Tertio, contra probantem, utriusque plenè probat. V: Sord. conf. 19. n. 13. Leon.
conf. 186.

Tertio invidiosius latetur pro falso, et saltem suspicatur de falso, quia
oponitur omni rationabili, faciens deum depositionem incredibilem;
Ideo iura parvi pendunt, imò contemnunt. V: J: fol. 616. et
Barbof. exrom. 223. n. 8. Fann. de testib. q. 65. c. 144. Valenz.
conf. 163. ex n. 120.

Tertio pauper an probet? V: Fann. de testib. q. 57. à n. 1.

fol. 574. n. 59.

~~Fidus etiam in pube? ut: Parim. q. 56. n. 436.~~

Fidus etiam, ut homo, an probet? ut: Parim. q. 56. n. 364.

~~Fidus minor 14 annorum an probet? Regula est negativa, propter defectum~~
 concilij impubert. l. 2. §. lege Julia. ff. de testib. c. si testis. §. lege
 Julia. §. q. 3. Hermenap. in promptuar. lib. 1. c. 6. cuius deus ignorat
 est ipse quod videt. l. 1. §. impubert. ff. de falsa moneta. l. si infanti.
 C. de iure deliberandi. Aristot. c. polit. c. ult. et fuit Seneca epist. 115.
 propter defectum rationis. ut: Parim Thom. 2. 2. q. 7. art. 3. l. 19. ff. de testib.
 et legum veterum Causi Magni lib. 7. c. 78. l. qui testamentis. ff. de testamentis.
 §. testis. instit. de testam. ordin. Speculator. in c. de testibus. Parim. in
 proxi, in c. de testib. q. 58. n. 9. Suelves semicent. l. conf. 37. n. 52.

Exipecte, nisi in eo reperitur mentis ac consilij maturitas, et rei de qua agitur,
 cuiusq. dicto, ratiocinabilem rationem conveniensq. collationem eius scientia adiungat.
 ut: Jacob. Bougler in proxi cimi. lib. 5. c. 1. Senecam controvers. 5. Suelves.
 D. conf. 37. n. 53.

Talis impubes non iurat ad deponendum; et si iuraverit, inutile reddunt iuramentum. *q. postuli. 14. cum seq. 22. q. 3.* propter defectum discretionis in eo considerat, que comes iuramenti est. *q. et si iuraverit. de iur. iurando. et propter defectum rationis quod in eo confidat. D. Thomas 2. 2. q. 10. art. 3. et ideo dicitur impuberes non peccare. in l. qui iurasse ff. de iur. iurando.*

Talis, ut eius testimonium valeat, necesse est ut sit iuratus, ad hoc ut ei fides adhibeatur. *ff. iur. iurandi. ff. de testib.*

Treuga sine inducia, facte; an si unus non offerret et spondat alium, possit alter respondere absque iniuria poena sigalate? Vincen. Hispan. in q. de treuga et pace. et in q. inter vob. 11. q. 3. quem sequitur Felix in d. q. 1. b. ^{Negant.} ~~offerret~~ ^{affertur} quod in treuga non procedat regula, frangenti fidem servari, de qua in l. cum proponat. c. de pacis. et quod non servatur idem ac in pace promissa. Nam non potest finis discordie perpetua duratura; et treuga non sit nisi ad tempus, elapso eo potest adversarius illatus sibi injurias ulcisci; ideo expetendus et lapsus temporis, cum possit offensas fidem servare intra tempus, et post tempus se vindicare sine frangente fidem. At in pace cum sit perpetua, nunquam potest injuriam acceptam post pacem ulcisci: quod esset inconveniens, ut probocatur poena facte pacis punitiva. Hanc opinionem late defendit Hieron. de fronte Strupiansi. in suis qq. varje. q. 7.

Sed contra hanc opinionem, ^{affirmativam} ~~negativam~~ firmiter plerumque PP. assertores nullam distinctionem contineri posse inter treugam et pacem; nam treuga etiam est pax, sed temporalis; et durum esse frangenti fidem, servari fidem: nam personae et honores defensio excepta, semper intelligitur à quacumque promissione et obligatione; et ideo cuius prope defensionis ab offensa adversarij, non dicitur comprehensus sub treuga: imò et si partes expressissent et spondissent, non valeret pactum, ex quo nemo est dominus membrorum suorum. Ultra quod cum hic sit contractus, debet inter eos servari aequalitate, quae parit ut frangenti fidem, fides frangatur. V. clar. in papi. q. 47. n. 8. Gratian. respon. 105. Vulpel. q. 72. Hieronym. de fronte Strupiansi. d. q. 7. n. 18. et q. 27. Caball. resolut. 101. epn. 34. ad 48. ubi late.

Sed quid si non rupta treugam, sed tantummodo causam dedit adversario, ut
 ipsam primo offendentem offendet. An hinc primo offendere non frangat
 treugam, offensus possit illum respondere sine fractura treugae? Negant plures:
 res eo quod adversarius offendendo fidem non spernit, sed tantummodo novam
 causam praebet, qua etsi responderi possit adversario, tamen probare; tamen
 tamen non hinc illis acceptam injuriam vindicare, ne fides frangatur, que
 sicut hinc et servanda; ne facile voluntas sit, cum possit injuriam passus
 infra modicum tempus, completis induij, se ulcers: vel etiam possit inju-
 riam sustinere atque honoris labe, tanquam factam durante treuga,
 ut Monachiste omnes fatentur. Non quod in treuga non potest alle-
 geri nova causa, ut docet communis opinio, quae de consuetudine servatur, nec
 contra eam iudicandum est, ne fraudibus et malitiae via aperiatur: cum hodie
 ut plurimum delinquentes habeant falsos testes ad probandum quidquid
 volunt. Hanc opinionem sequi solum Vulpel. q. 72. n. 7. 8. Hierony. de
 Monte Prisci. q. 7. cap. 6. et q. 25. n. 3. et q. 27. cap. 3.

Nihilominus affirmativa opinio magis communi reputatur, argute ducto à pace ad treugam:
 Nam sicut ex nova causa que peccatis non spergit, facta est offensa respondere offen-
 sorum, hinc inchoate potest rupta pax: ita in treuga licet sit offensa de vindi-
 care atque necesse ipsam frangendi. Ut Monach. in tr. de treuga et pace. q. 118.
 Mayon. deus. 100. et ratio est, quia quilibet obligatio, promissio, conventio, vel
 alia quilibet dispositio, quamcumque generatio et praeserta in quacumque materia,

semper intelligitur rebus sic stantibus, et cum hac tacita conditione, si res
 perseverat in eodem statu. Et sic nova dependenti causa, de qua à
 principio tempore iura transiit, personam non facit, non dicitur
 quinquem contra eam venire. Sicut etiam confutenda, quod in causa non
 valet allegari nova causa, quae casu probata confutandae, nihil proderit.
 Et qui hanc opinionem sequuntur, similiter tenent, quod nova causa quae
 non sit dubia et sollicita ad offendendum; tamen ad evitandam poenam facta
 transiit, sufficit, quod sit colorata et apertae; dummodò non sit affectata et
 procurata à secundo offendente, sicut in pace dicitur. Et sic similiter,
 eadem ratione, in dubio dicendum erit, non ex antiqua, sed ex nova causa
 offensam procedere, ut effugiat poenam facta transiit. V. l. de Caball. rebus.
 tot. n. 55. et n. 62.

Sed tunc liberatur à poena facta transiit, quia provocatus; tamen non liberatur
 à poena sine condicione, vel municipalis, si offendentem respiciunt ex intervallo,
 vel etiam in continenti, si excesserint modum defensionis; in hoc casu, propter
 excessum; et in primis, quia non est defensus, sed vindicta. Hoc procedit casu
 quo pax, aut transiit rupta sunt; ergo multo major casu quo primò offen-
 dens non nocuit, sed solum causam dedit querelae; quae non est tam
 gravis causa retorsionis. Caball. d. rebus. tot. n. 55.

Rico, Tuncem, At casativa, et affirmat quod caput, et omnia dicitur. l. qui
 sella. r. ff. qui acum. si inter actum. v. cum l. super ubi hinc. 30. de amicit. rudi.
 f. fin. 2. de pati. post. l. ff. de. 12. c. de prod. min. ad. 3. et. de parib. qui filio
 dilt. ep. cum ecclesia Summa. 3. de causa post. et popu. d. filio. dicit. ex. et 88.
 refert. Sedor de punit. 1. pt. q. 9. s. 4. n. 40. Pacion. de probato. lib. 1. ep. 31.

Sed contra tenet Sedor ubi s. ex n. 42. et maxime ep 49.

Tempus antiquum quod dicitur, ut probatio de audice admittatur. v. Sedor. de
 punitate. pt. 1. q. 9. s. 4. n. 54. 55. ubi distinguit, respectu instrumentorum esse 100.
 annorum; respectu totorum, 60: ep. Garcia de Donatigi. ff. 22. ep. 2. n. 261. et seq.
 Seraphi. dicit. 75. n. 2. ubi refert sic fuisse à Luca Romano resolutum. et idem Sedor
 de iuribus ad q. 10. s. 3. ep. n. 14. et q. 15. s. 3. ep. n. 50.

Postura regulariter in Regno prohibita et. in declarat. privileg. gener.

S. item que tenent. Ex. un. de la prohibicion de carrels. For. queni-
aco. de officio Cancellarij. Magn. H. coram. H. coram non habet. fol. 321.

adit. Bard. in comment. de de privileg. gener. r. 11. in fine

Gallic in falsificante moneta. §. à etc. capitul. de declaratio privileg. gener.

47. Tutores cavere debent ne temere pupillas suis rebus involvant, ne imperitia et
quod mali gestum est cedant eorum periculo. V. consuetam apud Norma. in l.
adversus 30. §. 1. ff. de insti. testam. § 90.

De testamentis cum clausulis derogatorijs. V. Bepst. conf. 42. et 43.

En 16. de junio de consejo de las affesores
declararon los inquisidores de projesos, y
debia el lugte. D. Miguel Mathes, y el lugte
extraordinario Veste responder directamente
a los articulos en que habian producido por
testigos, etiam propagando omnia illa que con-
cernerent secundum consilij.

En 17. de el mismo de consejo de los mismos
declararon, y el Dr. Jo. Frasco de bios abogado
de la causa de Banda, por la confesada
debia responder directo a los articulos en que
producia por testigos, como no fuese en quanto
salia como abogado.

v. tradita a Corpora in proxi criminali, parte 3.
quelt. 114. n. 42. Fontan. de inf. 26. Roudet
Sover. lib. 2. ser. indicat. q. ult. Parly.
part. 5. ad dencium. Spicideli in Sylloges
N. testis. n. 249. 258. 268. 271. 6.

8. 17. 20. 12. 29. 34. 35. 37. 38. 44. 61.
65. 69. 70. 72. 87. 99. 101. 104. 116.
118. 122. 124. 125. 126. 127. 129. 130. 132.
133. 134. 135. 136. 149. 152. 153. 154. 160. 175.
183. 184. 186. 194. 199. 200.

597.

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

592.

1. Usufructus extinguitur, q̄to ego vinea agrum, aut ex agro vineam facio. Plen. Titul. 1. in
l. quid tamen. 10. §. 1. quib. mod. usufr. amitt. Secus si agrum in quo usufr. institui-
tus erat, non una vinea sed per partes vineam facio. d. l. 10. §. 1.
2. Usufructus legato, proprietat legata intelligit. in l. Proculus. 19. §. 1. de Usufr. V. notata à Gothofr.
et in l. quamvis. 15. C. de testamentis.
3. Visionis, in iure aliquando pro questionibus communibus, ut in l. 25. §. 1. de
hered. petitione, et in l. 8. §. 2. in fin. ad Vell. l. 29. §. 9. ff. mandati. l. 25. §. 3. de probat.
§. 14. in fin. de Confirmat. digitor. V. Gothofr. in d. l. 25. de her. petitione.
4. Para Los Merceros. V. notata à Lebaccio in l. Flori. ep. 23. hb. 1. Hist. R. pag. 97.
5. Co venis tte: presumit quis furiosus, si sapienter caeserem: nisi per alia inditia contrarium
 probet. Bald. ad l. quidam. 27. de Cond. inst. in pr. V. ibi Gothofr.
6. Voluntas testatoris ~~non~~ semper et sequenda, sic patet in ordum non servari quidam. 27.
ff. de Cond. inst. l. 14. §. 5. l. 35. in fin. de Relig. et impet. funer. l. 4. de administ. tut.
l. 1. in fin. ad l. falsid. Novel. 1. ep. 1. Novel. 22. ep. 43. in fin. l. 6. de Usufr. legat.
7. Verbum Videt. improprietatem denotat, sive figuram. l. 3. in fin. de acqu. her. l. 1. §.
de iussu. 12. cum alijs. de vi et vi armata.

Aliquando proprietatem, et Veritatem significat. l. 1. §. 1. de leg. 1. l. 2. §. 1.
de acqu. her. l. 3. §. 1. in fin. ff. de iur. naturalibus. 13. de acqu. poss. l. 3. §. 1. de
leg. 1. n. 8. et. 10.

8. Verbum placere apud I.C.^{os} Cardianes, quae prudentium auctoritate recepta, introductaq. sunt. l. q. ff. de pactis. l. si idem. in pr.^o ff. de iuridict. l. 3. ff. de agnoscen. liber. l. 4. de lib. et post. l. in substitutione. 31. de Velg. l. si titio. 55. in pr.^o de leg. 2. Co. Brisson. de V. lib. 4. verbo placere.
9. Verbum hodie, apud I.C.^{os}, novum inf, qd a Veteri usq. recessit, aut qd usq. mo-
ribus. Contra antiqui iuris formulae receptae, imbaluit. l. 1. de minorib. l. 1.
§. 16. de Interrog. in iur. faciend. l. hodie. 35. ad. l. Cornu. de fals. l. 5. cum alijs
ad. l. Feliam peculat. cum alijs, quae congruunt Brisson. de V. lib. 8. verbo hodie.
Et Celsus in lexico. Cuj. ad tit. de leg. 1. in l. si quis. 23. et in tit. de Inst. leg.
in l. generali. 32. §. 16.
10. Verba, tempor accipiunt, secundum subiectam materiam. l. ex conducto. 15. §. Papinianus. q.
et ibi. D. D. ff. locati. et subiecta talia sunt, qualia permittunt esse a praticati. Nota.
fin. in q. d. iurium. 31. de Decimis. Capelle in tract. de Juribus. vulgar. practis. q.
de aqueductu. n. 14. fuit. 63. ff. de fundo instruct. legat.
11. Vassallus, dominum feudi in ius vocare non potest. V. Wejembek. cum pluri-
bus alijs. in parat. ad. tit. de in ius vocando. n. 6.
12. Nim si expellere hiet. censuit ita Romulus cum Sabinenses, qui conspirarunt
in Tacium, crimine horavit. Et Sabinenses, qui conspirarunt in Tacium, a
civitate deducit in iudicium ad suorum tribunal vocavit. Sed quum aqua di-
cere viderent, quod nimis eum vim si expulissent, crimine horavit. Dionys.
Halicar. lib. 2. tit. Com. p. m. ex Voss. Emily Potti. 62. ad fin.

12. Vendere qui rem suam, sine causa quando cogit. Remini inquam iuris rem
vel ius suum detrahi potest. nec a Magistratu, nec a Principe receptis, castis
casibus, et semper redito dominus rei precis.

13. Virum in re idem vales ac ius. Ita apud Latinos in re. Inst. de Tutel. Theophi-
lem ibi. et Narmenop. 11. 8. 1. 9. adpiscendo 3. Inst. de iudic. 1.
Sane leges. 17. ff. de legib. 1. 1. idem. 7. C. de Codicill. Toront. in Heaut.
ibi: qui vim potestatem habeant ante abutis. Cicer. 2. Philip. ibi: Patria-
tute ac potestate: et Philip. 11. Imperandi ius potestatemque habeat.

14. De voluntate testatoris interpretanda est opinio. 11. Inst. qui test. tutor. dar. p. 1.
Circum libertatem dandam servo proprio, vel ex causa casu quo libertas suis
tutoris testamentis datus est. 1. 1. 1. ff. de testam. tutel. Item quando
fiduciaris est minor tutor datus est. 1. 1. 1. ff. 3. 2. Inst. Cod. 9. ult. de fiduciar.

[Faint, mostly illegible handwriting in the lower half of the page, possibly bleed-through or a second page of text.]

15. Venator, vel quilibet alius, qui prohibitus est à domino ingredi fundum ad occupandum, vel invito eo ingressus est, aves vel feras, quas capiat, earum erit dominus? an vero qui fundi est dominus? Et est ~~Com~~^{munis} sententia, cum qui capere dominum fieri; quia quod ~~Coepit~~ commune erat, et proinde fit occupantis. Sed domino fundi iniuriarum tenetur. l. iniuriarum. 13. §. 7. ff. de iniurijs. et si fructus fundi lesit actione legis Aquiliae. ex Sighean. in §. fere. Bartie. de R. dirif.

16. Votum Pontificis, sive Ducis, an sit comprehensivum in omnibus subditis, an vero tantum^m in votantibus? Quiratum olim apud Senatum Romanum referente Livio lib. 5. hist. ab V.C. decadis. 1. §. 25. Ubi cum Camillus Dictator, antequam urbem Veientium caperet, post decem annos obsidionem, auspiciis egressus edipisset, ut arma milites caperent, dixit, Tuo ductu Pythice Apollo, tuoque numine institutus pergo ad delendam urbem Veis: tibiq. hinc decimam partem præde roves. Et ex §. 21. d. lib. 5. d. decadis. 1. Postea idem auctor. in d. lib. §. 23. cum de eodem Camillo agit, qui Dictatura se abdicabunt, hæc narrat. Agi deinde de Apollinis dono coeptum: cui se decimam ^{vovisse} ~~partem~~ præde partem cum diceret Camillus, Pontifices solvendum religione populum censuerunt Et Anceps et dura visa fuit patribus hæc questio; sed delegata à Senatu, ad Pontifices, reciderunt populum Romanum etiam comprehensivum esse in voto Camilli Ducis Exercitus, quum et ipsum præde Veientium participem fuisse constaret. Hinc ex Livio in d. lib. 5. §. 20. in fine. Et Collegij Pontificum sententia, ex §. 29. eiusdem libri: in illis verbis. Non mirum id quidem esse: fuxere civitatem, que damnata voti, omnium rerum potiorem curam, quam religione

religione se ~~exponenda~~ exponendi, habeat. nihil de collatione dicere,
 scilicet verius, quam decime: quando ea se quisq. privatim obligarent,
 liberatus sit populus. Cum vero illud se, tacere, suam Conscientiam non
 pati: quod ex ea tantum proda, quod rerum movendum sit, decima
 designetur: urbi atq. agri capti, quae et ipsa voto continentur, mentionem
 nullam fieri. Huius usq. Camillus in Coniunctione ad populum Prosequitur
 auctor. Cum ea disceptatio anceps Venetum vita, delegata ad Pontificem
 effe, adhibere Camillo, virum collegio. quod eius ante conceptum
 votum Verineum fuisset, et post votum in potestatem populi Romani
 venisset, eius partem decimam Apollini sacram effe. Ita in ultimatio-
 nem res agendi venit: pecuniaq. ex arario prompta; et tribunis mili-
 tum consularibus, ut aurum ex ea coemerent, negotium datum. cuius
 cum copia non effe, matronae castibus ad eam rem consulendam ha-
 bitis, et communi decreto pollicite tribunis militum, aurum et omnia
 ornamenta sua, in ararium deduxerunt.

17. Usufructus mulieri relictus, dum vitam viridalem vixerit; ex illius
 creditoribus qui instant contra heredem, extinguitur; quia bona vel
 addicuntur, vel apertantur. Cavalcan. de Usufr. mulier. relicto.
 n. 212.

18. Vir et Uxor, ad imparia indicantur in pluribus: ut quando
 vir committit adulterium, non amittit donationem propter nuptias
 facta uxori, sicut uxor adultera. Molin. in report. §. adulterium
 in fine principij. h. et ex usu et practica h. regni Arag. Secus
 de iure. Item, vir non amittit donationem propter nuptias,
 quando post mortem primæ uxoris, contractat cum alia; obf. 5.
 de iure dot. Sicut mulier, post mortem viri, contractans cum
 alio obf. 25. eiusd. et V. for. uni. de rebus quas mortuis
 primæ uxoris, vir debeat recipere ante partem. Item vir po-
 test accusare uxorem de adulterio, non autem uxor virum.
 C. ad L. juli. de adult. §. l. in mulier. q. de iur. hominum.
 vide de h. iuris. Bafold. in Oiconom. §. 5. et 6. lib. 1. tit. quest. 18.
 Penckman. in tract. de diffam. superius de iur. parte 1.

19. Visitator, procedere potest contra officiales syndicanos, prout melius sibi expediat, amplissimo modo, per inquisitionem publicam, aut secretam, nullis iudiciorum solemnibus adhibitis. V. late apud Matrib. de Magistr. lib. 6. Ep. 2. in p. Berart. de visitatione Ep. 3. pag. 209. et seq. cum alijs.
20. Visitatoris iurisdictio, an sit ordinaria, vel delegata: vel an sint visitatores iudices ordinarij, aut delegati, in questione est. V. Op. opiniones apud J. Berart. de visitat. d. Ep. 3. exp. 5. ad. 15.
21. Visitatores possunt testes citare, eosque pignorare et dignonia ducere; si recusaverint, aut noluerint deponere: et punire, si falsum perhibuerint testimonium. Berart. de visitat. d. Ep. 3. n. 14. Et quidarium, seu salarium conductum eis concedere, ut cum plurib. tenet idem J. Berart. ubi J. n. 11. 12. et 13.
22. Visitatores, cognitionem et iurisditionem habent ad verba heredes iudicum et officialium defunctorum; pro delictis ab ipsis commissis iudicibus et officialibus commissis in suis officijs; si intra annum a morte officialium computatum, vel terminum preconiij promulgati, conveniantur: et tenentur usque ad vires hereditarias. V. J. pag. 230. n. 13.

Fr. Rexart de ~~re~~ Ep. 3. m. 21. et 22. cum pluribus
ab eo relatis.

23. Vox communitatis et fama publica, quomodo probetur? V. Jul. clas. lib. 5.
§. fin. quest. 6. §. 11. et deff. Menoch. conf. 446. exp. 31. Form.
de testib. quest. 47.

24. Valor beneficii impium et atandi debet tempore reservationis et
impositionis pensionis; non vero quando de ea decretatur. Mex.
lib. 1. conf. 52. n. 14. Nota in una Rabenat. conf. 20. Junij 1597.
coram Lipsia.

25. Beneficia fuerunt et reddituum anticipata, presumuntur fraudulenta,
ideo non valent in praedictione apprehensione, et ea non solum
poterunt commissarij eos percipere. Sic decisum in curia vult. Reg.
5. Novembr. 1459. ut refert Malin. ff. apprehensio fol. 31. col. 3. in pr.
V. Scacc. de comarj §. 1. quest. 1. n. 432.

26. Valor rei venditae, sive in bonum quodcumque illud dicitur, quod
 add. f. fol. venditor potest capere, non secundum quod in potestate emptoris
 10. rei emptor valet. Bal. in l. per diverfas. C. mandati n. 8. et 28.
 Salicet. ibid. n. 6. Mensch. de arbit. cofu. 248. Eiusdem deif. 117.
 n. 2. Motin. de iust. et iure n. 2. disp. 40. n. 6. 7. et 8. Cancr. 1. var.
 Ep. 13. n. 75. v. f. fol. 506. Adde Azor in tit. moral. part. 3. lib. 8. Ep. 29.
 ff. quinto quodvis.

Valor rei pendendi et altinari debet cum suis qualitatibus et
 circumstantiis. Bal. in l. 2. de. recind. vend. n. 37. v. spidel. in
 Sylloge. d. l. l. l. l. alleg. 32. n. 70. 71. et 7. fol. 654. l.
 fundi parvum. ff. de contr. empt. Mant. de raris et ambig. lib. 4. ff. 20.
 con. et ubi ubi autem. f. fin. de in diem adiecto.

27. Vendi licet res, minori pretio. Eiusdem deif. 117. per tot. Larrea
 ff. 128. allegat. Ricati 25.

Verba restringi debent ad illud qd continent. l. iudicium. 21. C.
ad veliam. Angel. in l. obligatione generali. ff. de pignorb.
mouens in Ep. conuente. de off. ordin. Alex. conf. 107.
n. 1. vol. 1. Rum. conf. 10. n. 9. lib. 4. Cephal. conf. 198. n. 5. vol. 2.

Venditio facta à senatu, vel Principe de consilio senatus, irritam
non debet. Iheron. in Ep. 7. §. si vero Catbalus. n. 10. de feudo
March. ubi Afflicto n. 7. Lancel. Conrad. de off. Prator. Ep. 9.
§. 1. n. 9. l. humanum. in fin. C. de legib. Etiam si so-
lum approbante Ep. 2. de pactis. l. in edibus 9. §. §. si filius.
ff. de donation. Roman. conf. 98. in pr. Camil. de Medicis conf. 150. n. 31.
Hec sub preceptu Legis, irrita debet; (dum Princeps, vel
Magistratus et Senatores non sint minores. Sponsa de substitutione
par. 1. q. 3. n. 84. Patet in l. Republica. C. ex quib. causis maior.)
~~l. donationes quas dicitur C. de donation. in sen.~~

26. *Valor rei, augere ex estimacione, qualitate, et circumstantiis personarum.* l. si empendus 54. de leg. 2. l. libertus 36. de bonis libertor.
 l. si in emptorem ff. de minorib. *Spota de rebus per 1. q. 4. ex 84. Pinel in l. 2. c. de revind. vend. 2. part. q. 2. n. pen. et ult. Cabas Pereira in l. si mortuorum ff. sua facilitate. n. 4. c. de in integ. vrb. castillo s. condo. q. 85. exn. 14.*

Adde s. fol. 608.

Valor rei, ille iustus intelligitur, qui tunc temporis communiter ab omnibus estimatur. l. si quis. c. de revind. vend. l. scilicet. ff. de reb. eorum. *Valar. conf. 43. Mathil. decis. 26. l. 1. et 2. c. si propter publi. pensio. l. si deinceps 2. ff. de cond. inst. Thiry. de retractu confang. s. 1. glf. 18. Covar. 2. varian. q. 3. n. 4. Nota apud Parim. par. 1. decis. criminal. 30. n. 5.* Et quod de mini verum, tunc temporis precij inveniri valent. l. in quantitate 73. ff. magna. ff. ad leg. Falco. facit. l. in lege 62. ff. fin. ff. eod. l. fin. ff. hic adiciamus. ubi Cinn. c. de admittit. tutor. l. si quis uxori 53. in fine. ff. de furtis. Cinn. 1. conrod. forens. 169. p. 20. *Hor. milit. moral. p. 3. lib. 8. q. 21. ff. quibus quibuscum.*

Valor fundi estimari et elidi debet, non à relictis unius, aut
 alterius anni, sed triennis aut quinquennis iuncto et factis
 computis, ^{et redditibus} triennium aut quinque annorum, et deductis expensis,
 unius elidi debet, qui pro suo et liquido est habendus, et
 secundum hanc normam regulari debet. Pmel. in l. 2. c. de
 resind. vend. 3. parte Ep. ult. n. 30. Mant. de censur. et ambig.
 lib. 4. tit. 20. n. 11. Sarcin. de expensis ep. 24. n. 14. ex ratione
 tex. in l. si fundum, cum l. seq. ff. mandati. l. si plura. 36.
 de edictis edico. cum alijs relatis à Escobar de rationem.
 ep. 26. n. 30.

Valor census fundi probari requirit ex locatione. Bart. in l. 2. c. de
 resind. vend. n. 23. Demaph. decis. 102. n. 1. Indorsif. decis. 101. n. 1. et
 2. Santanella decis. 62. per cot. Sarcin. decept. 600. n. 4. Hermos.
 in l. 56. tit. 5. part. 5. glos. 6. n. 12.

Venditor sciens reper frumento, vel alia specie, futurum edicium, si illud
 vendit carius, tenetur ad restitutionem et interesse: idem est
 in solvente cum moneta, quæ statim per edicium, et restituenda,
 vel recuperanda saltem eius valor. Brun. de cess. bon. q. 30. 4.
 quest. princip.

An aliquis territorij, cum alio quando dicitur decessorie,
 et quando regie principaliter? Vt apud Antonium in ep. ult.
 n. 63. de consuetudine. Clapan alleg. Fiscal. causa. 1. q. uni.
 Mores de pando. 3. q. 28. n. 23. Perissiam decis. 2. Aviles
 in cap. Pater. de pater. ff. de iur. iud. in for. de populat.
 ad forum Brago. Casanate in responso dicit. de iur. n. 156.
 Sesse decis. 323.

Viatores impunè possunt deferre arma. l. 1. ff. ad leg. iuli. de
 vi publi. Plazza de delictis. ep. 8. n. 13. Menoch. de arbitrar.
 cent. 4. casu 395. n. 2. n. 58. Masfil. conf. 103. n. 31. ex quib.
 Berroz. conf. crim. 192. n. 14.

Venditor equi, vel arini &c. si per emptorem steterit quo minus tradatur,
 an poterit agere pro cibarijs? Vt l. si venditor. ff. de actioni. empti.

813.
28.

vasallus potest, absq[ue] injuria, dominium corrigere, admonereq[ue]: et
non solum requiritur, sed et non requisitus, consiliarius, et
fidelis vasallus monere, atq[ue] consulere debet. ex Aufser. Dec.
Tholos. 1290. oblat. conf. 23. Covar. var. resol. q. 11. n. 6. et alijs
doct. Bofold. cons. 28. tom. 33. ad 45.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Ministeriales alium loci potest accusari pro delicto, et etiam pro crimine capitali: et quomodo procurator pro eius excusatione possit intervenire. *U. Minif. cont. 4. fol. 76.*

Uis maior, intelligitur, que collectis et coadunatis hominibus ad nocendum, fit. *U. Carpo. in praxi crimin. q. 35. n. 16. 17. ubi textus, et U. cumulat.*

10. Verba, in privilegijs, statutis, contractibus, et ultimis voluntarijs
 non debent esse sine effectu operandi. Et si Papa de privileg.
 in 6. l. 1. in fine ff. ad municipalem. l. si stipulatus. ff. de
 usufruct. l. si quando: in pro: de legat. 1. v. Bertray. conf. in
 (4). n. 6.

Verosimilia quae sunt habent vinculum et unionem cum ipsa natura,
 adeo, ut qui verosimiliter arguit dicitur ambulare et fundari
 in ratione naturali; et illud habetur pro probato et comperto quod
 ius commune et leges amplectentur, et habetur pro fundamento
 iudicio, et qui illud habet pro se, dicitur habere casum legis.
 Haec omnia privilegia spiculis et cornua rebolent contra in-
 verosimilia, quae repugnant refutandam in ipsa natura, odium
 in legibus, et oppositorem inimiticam in intellectu et in omni
 boni et sensata concursa. V. flura apud Barbos. axiom. 223.

Virgo non viripotens, imatura appellatur à J. Leo in l. 28. ff. de injuriis

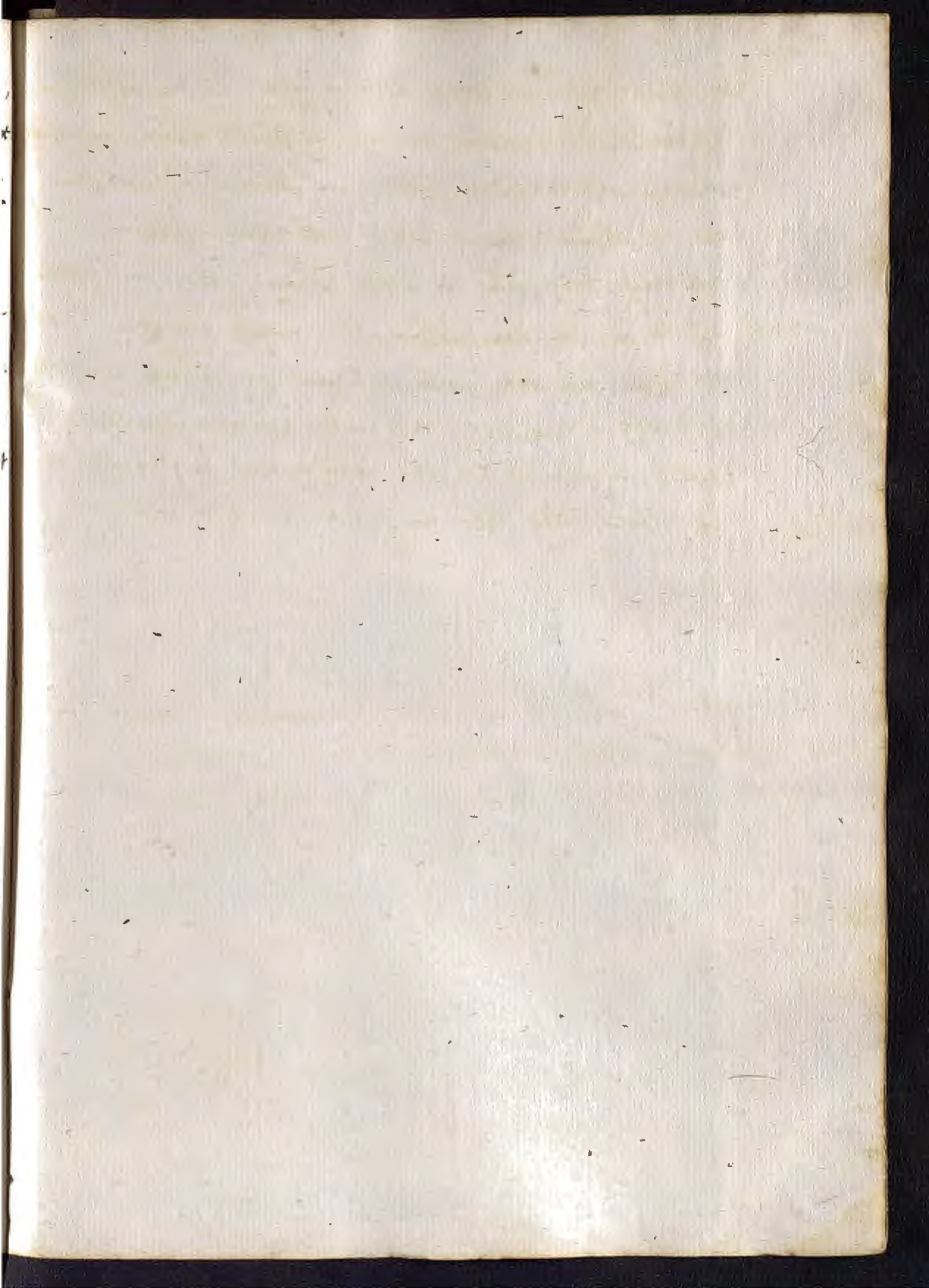
[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Veneri indita *U. Lati* apud Paris. q. 122. et quos refert Barbosa in xxiij
 parte Portugalie. fol. 300. Fran. del Castillo. lib. 3. decisio. 208. Borrell.
 in summa decisio. p. 2. n. 33. à n. 427. et conf. 60. Errean Robert.
 lib. 1. xxiij. indicat. ep. 6. ad finem. ex duobus in 1. semicent. conf. 37.
 n. 58.

Virga, modo habeat formam confectam, significat p[er]iudicium. ex l. deest
 rimus. c. de aquaductu. et l. signata. c. de fabricis lib. Decri-
 deus. 170. n. 5. Avondano de excep. mand. p[ar]t. 2. q[uestio] 21. n. 4. et q[uestio] 22. n. 2.
 Probab. in pollic. lib. 1. q[uestio] 17. n. 50. et lib. 3. q[uestio] 2. n. 11. Pan. conf. 65.
 n. 28. et in p[ro]xi. q[uestio] 32. n. 37. Raming de lege Regia. §. 24. n. 9.
 Azobedo in l. 8. n. 11. et 23. lib. 4. recapitulation. Aviles in q[uestio] p[ro]curum. 42.
 ff. veras. n. 1. P. Gregor. Syntagma. iuris. q[uestio] 2. lib. 50. q[uestio] 3. n. 31. et
 ex l. 2. c. de terris fugiti. et Avondano d. q[uestio] 22. n. 4. Guinst. cum
 alijs ab eo relatis, conf. 38. n. 3.

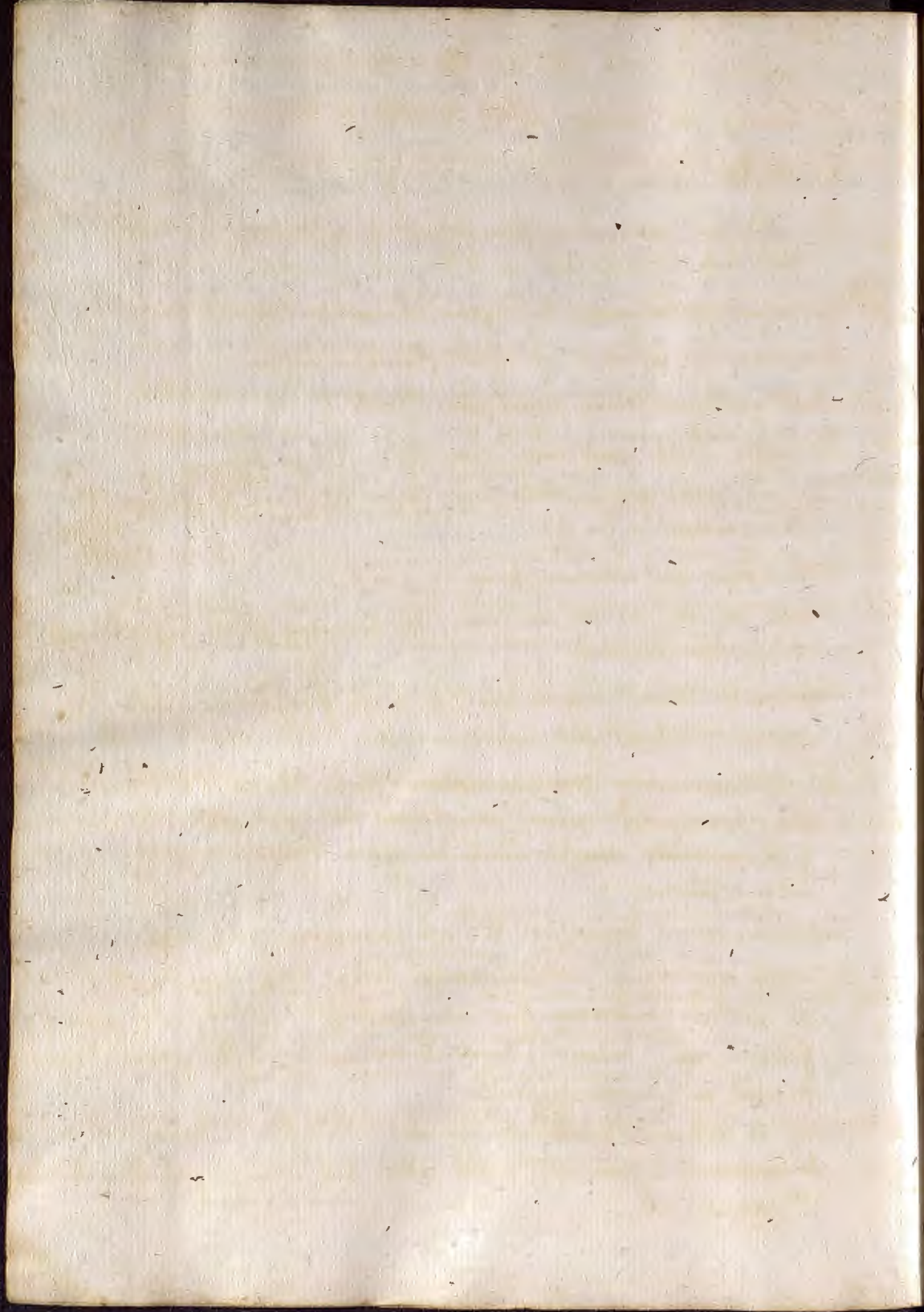
6. Voluntas, sive propositum in mente retentum nihil operatur. l. si maiores. 25. c. de
 Transactio. l. si exprobat. 7. c. de condic. ob caus. dat. quia s[er]vi non potest,
 nisi fuerit ab eo declarata. l. s. §. à barbaris. ff. de re milit. Nisi fuerit de-
 claratus. l. non tantum. 5. ff. rem ratam hab. V. P. Fab. in ration. ad l. 2. de
 p[ro]xi.

Vocari ad fideicommissum ex oratione integra et perfecta, si verò habet tractum, dependenciam, vel conexiõnem cum alia clausula et vocacione, qua pendet ab aliqua conditione ea non existente, non admittitur ad fideicommissum; quia per conexiõnem utriusque clausula ambo pendunt à conditione. V. Casen. conf. 2. n. 31. Puf. de subtr. fideicom. q. 480. n. 64. Romana conf. 100. con. 130. Rosa apud Ferr. p. 1. occurr. decis. 286. n. 7. et in novissimis. decis. 490. Castille vol. 6. conno. 119. n. 9. Massa de Successio. legali p. 3. q. 7. art. 2. n. 2. et 7. Suchet conf. 47. n. 3. 4. et 5. Casanati conf. 4. n. 167. 217. 283. Massa de Success. leg. p. 4. q. 21. art. 14. con. 15. ad 20. Fontut. resolut. civil. 125. n. 12. 27. et q. 130. n. 9.

Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is too light to transcribe accurately.

[The text on this page is extremely faint and illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. It appears to be a continuous block of text, possibly a letter or a journal entry.]

Proborbia, seu sententia diffinita, et colitur, per totum ius.

Anclius unus, altioris est exclusio. l. cum pretor. 12. ff. de iudicijs.

Non ante iuris ratio, quam persona querenda est. l. quidam. 14. ff. de iur. iudic. vel. 6.
Hofed. de iur. lib. ff. de falsis.

In oro principi sua gratia, in scriptura intimariunt. Vtq; probetur.

Ipsa etiam legi capiunt, ut iure regant. Proverbium antiquum.

Stultus interroganti, rustici respondendum. Barthol.

De manyr Aristel, multi satans Romz. luj. in l. 2. §. 28. de orig. iur.

Opus esse natatore quopiam dicit, dicit, qd in se difficili opus est explanatore. Rliat.
lib. 4. paradoxo. in fin. cp. 2.

Volle dicimus, cuius contrarium possumus. l. 3. 4. de R. l.

Abiuisse nota videri, qui velle non potuit. l. Pater Severianam. 101. de condi. et demonst.
et ex Bart. in l. Hofed.

Contrariorum eadem est disciplina. l. pen. §. fin. vb. gl. ff. qui satisfare cogant. l. 1. debis -
qui tunc sui vel alicui iuris.

Ad perfectionem cuiusque virtutis, tria requiruntur primum, recta ratio et iudicium, ut ego -
certa scientia quid fiat. Secundo, libera voluntas electio seu accedens. Tertio, Constantia
in bono proposito, et perseverantia in bono cogitando. Wesembek. in parat. ad. 11. de
iustitia et iur. n. 6.

Consuetudo, optima interpretis legis est. l. si de interpretatione. 26. ff. de legib.

Consuetudo contraria legi, aut. iuri communi, derogat legem, et ius commune. l. item. 8.

ubi gl. vrb. vel perpetua. ff. qd cuiusq; habuerit. l. venditor. 13. ff. de contat. ff.
Communia prod. l. semper. §. legem. de iure iurum. Et alio quo tradit Wesemb.
in parat. ad. 11. de legib. n. 9. circa fin.

Stylus de consuetudine Curiarum pro lege habet. l. vlt. in fin. C. de iurim. §. vlt. l. vlt.
de satisfactionib. l. iuris. C. de Reb. credit. Quod. Papa. in prefatione de iurion.
V. Wesembek. l. 1. §.

Quod secundum consuetudinem fit, dicitur iure fieri. l. cum vniuersi. ff. de eo
qui mittit in possessione. Wesembek ibi. §.

Pater, in partem, non habet imperium. l. 4. §. 6. de receptis arbitri. l. et receptum. 14. de
iurisdictione.

Consuetudo, pro contractu accipitur. l. si pater. §. si pater. ff. de iur. iudic. §. 6. l. pupillus. 24. ff. de man.
vindicta. §. eadem lege. l. l. quib. ex caus. mat. non licet.

Alij Partes alium concessa, in non potest alteri concedi. solent. b. ff. de off. Procon.
et leg. et Wesembek. in parat. ad cum et.

In iudicando magis spectari comonit, quid fieri debeat, quam quid ab alij -
unitatum sit. l. sed licet. 12. ff. de off. praesid. Wesemb. in parat. ad cum et. Quia
non exemplis, sed legibus et iudicandum. l. nemo. 13. C. de sententijs et interdictio-
nib. omnium iudicium. Wesembek. ibi. Adde Jurat. lib. 5. §. 2. Raming de leg. §. 20.
n. 31.

Accessorium sequitur principalis. l. in finalib. Verbis. ff. de off. eius cui mand. ff. de iur. iudic.

Quae iure privilegij personalis competit, transferri in alium non possunt. l. 1. de Const. Prae.
l. ea que ad municipal. v. Wesembek. in parat. ad ff. de off. eius cui mand. n. 4.

Deception non habet legem. l. §. si quis. 11. ff. de novi oper. nunciatio. ex Wesemb. ibi. §.

= Sacus consentire videtur, quando de comodo illius tractat. l. qui patet. §. ff. -
mandati. Secus si de obligatione, que potest esse detrimentosa, agit;
tunc tunc numquam habet pro consentiente. l. filiusfam. §. §. imbecillus. ff. de
procuratoribus. v. l. si quis. §. pater. ff. de pign. Sed de iur. §. 4. n. 45. cum
alij.

Ex Separatis nihil recte inferat. l. papinian. 20. ff. de minorib.

Qui errant non consentiunt. l. si per errorem. 15. ff. de iurisdictione.

Voluntas coacta, etiam voluntas est. l. si mulier. 21. ff. de iur. iudic. §. ff. de iur. iudic. C. ad.

Provisio presupponit habitum. ex l. 3. de iur. iudic. C. de iur. iudic. §. 6. de N. O.

Colligit Wesembek. in parat. ad ff. de banfaction. n. 5. in pr.

Calumniam detecta accusatoris, similitudine suppletur, ac si delictum eorum
esset. l. fin. §. de calum. l. fin. §. de accusator. Authent. Sed nota ff. de adulterijs.
ex Wesembek. ibi. §. n. 5. §. 1. in pr.

Ius fisci, pactis privatorum, non convellitur. *Supra. 17. l. 1. in l. 2. de iur. fisci.*

Negligentia unius, ad iniuriam alterius referre non debet. *secund. in l. 3. ff. de transactio.*

Sinceritas captiosa, et huiusmodi actus, à l. non admittitur. *l. 5. de transactio. l. 14. §. 5. ff. quod metus causa. l. 39. ff. de auro et arg.*

Minutim singulos convenire, difficile est. *Ulp. §. de omnib. Tribunalib. inter cum hi. §. in causa. 9. ff. de transactio.*

Nemo debet aliene iactura completari. *Ulpia. §. de omnib. Tribun. in l. 8. §. si quis. 22. ff. de transactio.*

Veritati, res gesta non operit. *Ulpian. lib. 1. opinio. in l. 6. §. 1. de off. Praefid.*

Ullud, de quo novet cogitatum, pacto non permittit. *ex. Ulp. lib. 1. opinio. in l. 1. qui cum tutoribus. 9. in fin. de transactio.*

Ridiculum ius est, quod maiora concedit, et minora prohibet. *Ex Theophi. in §. fin. inter. Qui et quib. ex caus. manum non.*

Singula, quae non prosunt, simul collecta iurant. *Fallit haec regula in Tutelis. l. spadonem. 15. §. 1. ff. de exco. tutor.*

Quod, per unam etiam est denegatum, non debet per aliam concedi. *For. uni. §. quod in factis usurar. off. §. 4. de citatione.*

Simel malus semper profumitur malus, nisi eodem genere mali, l. siue. *§. 1. de accusation. Wesemb. conf. 156. n. 11. cum pluribus ab eo.*

Lex in casu amiso non est expendenda, quia si soluitur expressis. *ex. ac. 20. in l. si vero. §. de viro. ff. solutio matrim. l. 1. §. de iur. iur. c. de caduc. toll. §. ad audienciam. de decimis. Menoch. conf. 9. n. 5. Facio l. 4. §. 2. lib. 6. recapit. in neco Villar in silva deponfor. lib. 1. resp. 6. n. 7. Botadilla 2. pol. 12. exp. 58.*

Ubi desit auctoritas DD. ad probationem assertio, intret exper-
tium verum iudicatum. Monac. de exper. in velib. ep. d. 9.

Observatur quotidie, ut difficile valeant fundari in iure ea, quae
daviora sunt, et potissime ex terminorum perfecta cognitione resultant.
Tum quia lex debet esse de casu dubitabili. Tum etiam, quia qui
vere legem ubi est evidens ratio naturalis, est improprie intellectus.

Fab. Capic. Galeota, in allegat. quam scripsit pro cessione iurisdictionis
orbunatis Regis Camerae, contra Reg. suo vicaris Reg. Neapol. ante n.

Deficere est iustum dolorem temperare. Bellon. de yi quae sunt in
continenti. ep. d. n. 8. idem in delictis excusantibus seu temperantibus
à poenis. inurb. conf. 84. n. 14.

Ubi est casus legis, ibi nulla adest dubitatio, nec difficultas. l. ancilla.
c. de factis.

Pater, et magister, non potest improbare mores quos ipse liberis
vel discipulis, praefert. l. in arenam. c. de inoff. testa. Nov. 115. ut
cum de appell. cognos. ep. 3. §. 20. ubi notat Ansalda.

Tria esse, quae de iure, post lapsum temporis à lege datum, exerceri nequeunt.
scilicet. propositio, probatio, et sententia. ex Bald. in l. bene oportet. §. con-
sequens. ff. de excusation. tutor. in summario. Douet Montex Decis. 24. n. 9.
C. 100.

qui non habet in ~~legi~~ ^{legi} in corpore. Imper. Zeno in l. ex quo pace frui coepimus. 12.
§. item illud. ff. in fine. C. de edifi. prioris. et v. Gothofr. in l. 1. in fine. ff. de penis.

Nemo sibi mutare potest causam possessionis.

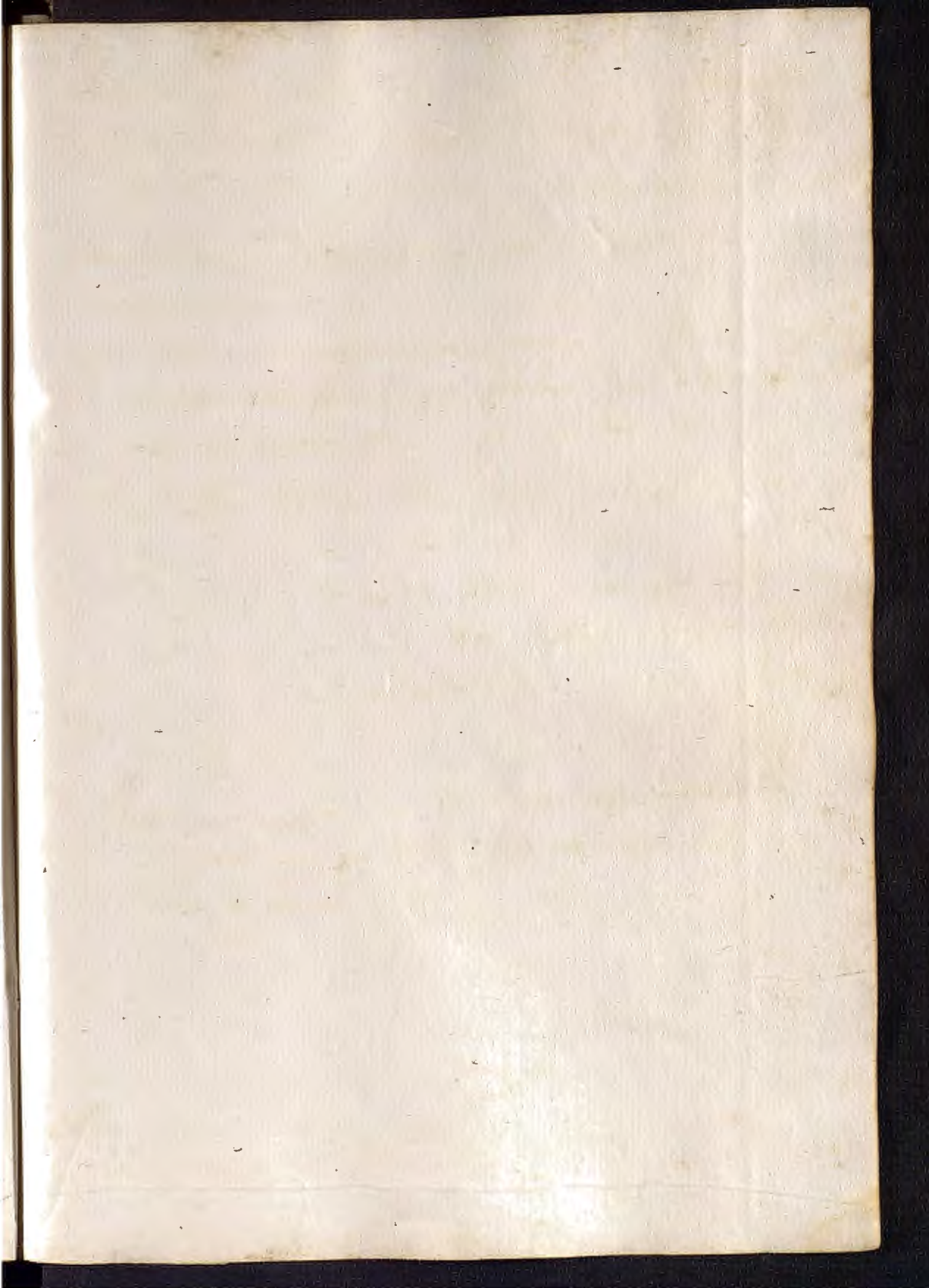
Melius est pignori incumbere, quam in personam agere. l. plus cautio. 25.
de R. iuris. l. 1. §. 1. ff. de superstitib. §. retinenda. 4. ff. et quia longe.
instit. de interdicit. §. unde constat. 12. de obligat. que ex deli. nascitur.
Nemo aliquid dixisse presumitur, quin prius mente non cogitavit. l. habes. §. 1. ff.
de supel. legata.

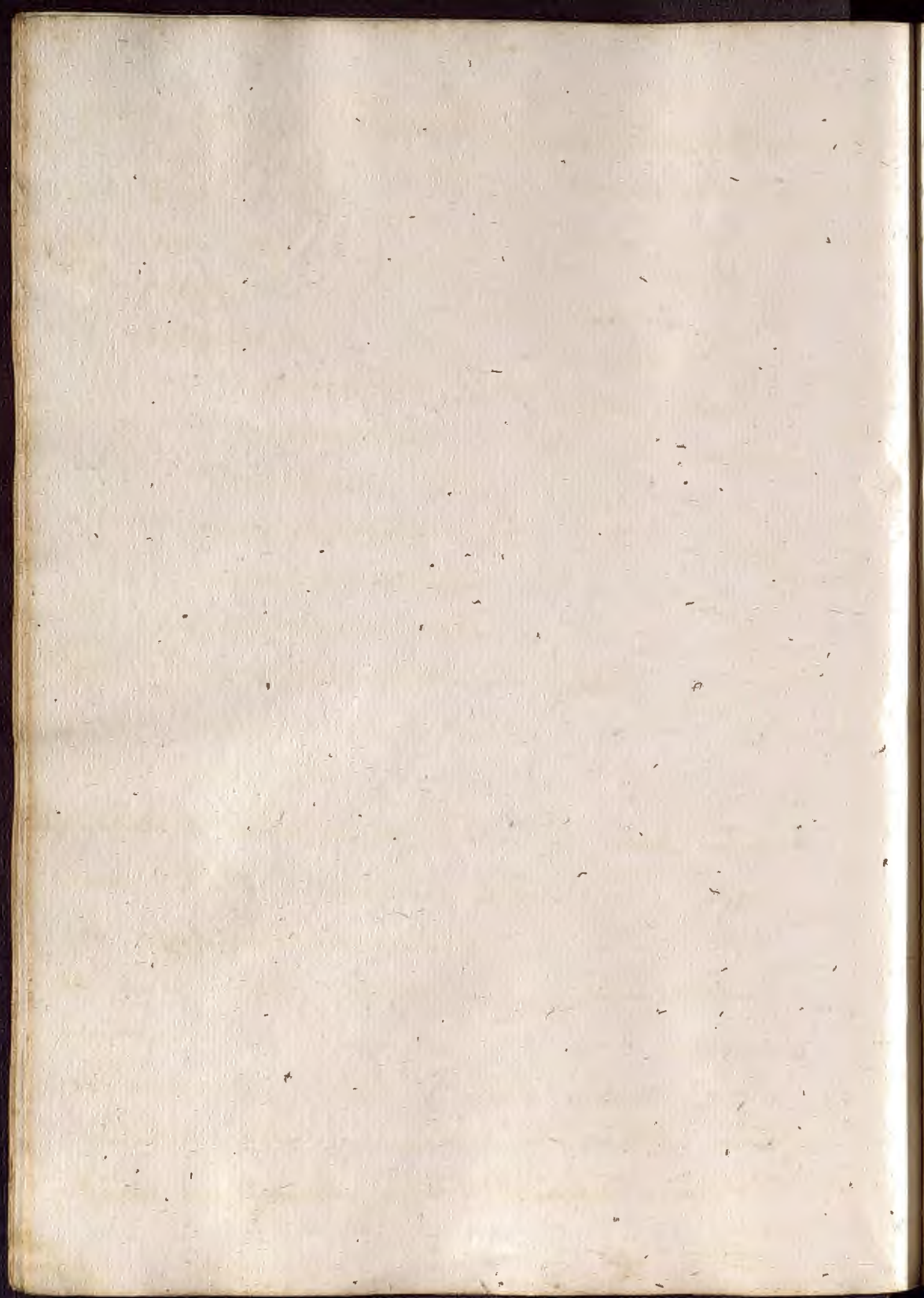
Legem querere, quando habemus naturalem rationem, est imbecillitas intellectus.
ex Aristot. dixit Angel. conf. 317. col. 3. ex quo Sord. de abimen. tit. 1. q. 45.
n. 57. late proseguitur Everhard. in loco, à lege cofante. 64.

Ubi lex deficit, debet ratio naturalis sufficere, que allegari potest ad decisio-
nem causarum. secundum Bald. in l. sine oportet. §. sufficit. ff. de
excusat. tutor. et secundum Iheroniam in proem. feud. col. ult. ratio-
nabile dictum movere debet iudicium, sicut lex. ex quibus, Jason. conf.
92. n. 30. ff. quinto principaliter moveretur. et Sord. ubi supra. et late
Everhard. d. loco. A lege cofante. 64.

Circumlocutio sunt vitandi: nam lex abhorret voce supervacaneos, et
frustratorios. ex l. qui bis idem. ff. de verb. obligat. Borda. de officio
Suber. in criminalib. n. 21.

[Faint, illegible handwriting throughout the page, likely bleed-through from the reverse side.]

Commissarij forales bonor. apprehensorum, si extra suum territorium
sunt bona apprehensa, tenentur ire ad locum ubi sunt bona, ad
ea locanda, et vendenda, ut inuit for. Providendo. 18. de
apprehensio. Sed an cum insignibus officij, ut pote, xij? [?]
Diversa est praxis tribunalium: Curia vult. Bragon. putat,
sine insignibus debere ire, ut patet ex exemplaribus relatis
à Porsol. in scholij. ad Motin. n. apprehensio. n. 70. Regia
Audientia putat debere ire cum insignibus, ut liquet ex eodem
n. 71. et 72. cuius opinionem veniorem existimo, ex eo
quia in illo actu exercent iurisdictionem extra territorium,
et accedunt ad illum precipue, et iubente fore, ut iurati
aliquis loci, et non accedunt uti private persone, sed
tamquam officiales, ideo debent uti insignibus officij in illo
actu.

Commissarij forales, qui tenentur reddere rationes de bonis appre-
hensis, si ex alia causa sunt creditores illius qui submisit
in lite pendente, an isto petente sibi solvendi fructus, seu
proventus bonorum apprehensorum, possunt opponere com-
pensacionem? cum et is qui compensat solvere et solvere
dicatur. ex doct. Baldi in l. filiam. n. 15. c. famil. heretic.
Belini, Afflicis, Tirag. Vidai Perez et Otacci, relatis
à Porsol. n. apprehensio. n. 86. Maxime cum commissarij

curid, qui in processu iuris-firmar. aut proprietatis su-
 cuberunt, possunt et admittuntur compensationes, ut liquet
 ex iudicatis in R. Audientia, et refert Protol. ubi f. n. 84. et
 85. Tamen eorum et commissarios forales, compensationem
 opponere non possunt, ex duplici ratione. Prima quia For.
 Providendo 20. de apprehension. in ff. hoc quales commis-
 sarios, sic seari videtur realiter videtur solo aquelle &
 et analogia, seu natura dictionis realiter, non admittit
 compensationem, ut ex Fel. in Ep. suborta. n. 2. de re iudi.
 Follerio, et Casarubia, tradit Protol. ubi f. n. 87. et 88.
 Secunda quia compensatio non fit nisi cum vero domino,
 et cum commissarij forales non possunt scire, quis erit veri
 domini donec res et bona apprehensa sint iudicata in
 act. proprietatis, quae sententia in appellatione confirmari debet
 hinc et quod nec possunt admitti ad compensandum, nec
 erunt ceteri tali modo solutionis, aut restitutionis. Commissarij
 autem curid cum non sint adhibiti per for. item per dar
 forma. 23. de a et for. et senor Rey. 36. de apprehension.
 restitutionem realiter fructus, aut quantitates à se receptas, ideo
 possunt admitti ad compensandum. Protol. ubi f. n. 89. Deinde
 cum et commissarius curid, sit unus ex legitimis, si in
 iudicio iuris-firmar. proprietatis, aut alterius reversionis non debent
 necessariò bonam debet parte adversariarum, qui verè dominus effecti-
 rus et bono apprehensor. ideo nullum sequatur inconueniens

ex tali compensatione: nisi plures sint partes distinctae oppositae in processu, cum quibus, aut una earum nulla sit ratio compensationis. in cuius praesentiam nec a commissarijs eius admitti debet.

Commissarij forales si in non reddendis rationibus sint contumaces, vel si redditis rationibus constet esse debitores, an singulares personae illius loci poterunt executari et capi? cum in Regno sit certum, pro debito universitatis singulares vicinos teneri, et in carcerem tradi posse? Variè in Regno indicatum fuit, ut patet ex iudicijs à Portoles ad Melin. et apprehensio. 2. cap. 1. ad 3. Sed verissemè expulsi sunt sententiam, illorum qui dixerunt non teneri singulares vicinos universitatis, licet sit verum posse et deberi executari bona universitatis, prout ferè in terminis tenet Matienzo et. 17. l. 7. glos. v. n. 2. et 3. hec ille d. n. 3. Sed si universitas non habet bona propria, vel si habet sunt anterioribus creditoribus obnoxia? credo indubitanter in eorum defectum posse et deberi executari bona singularium personarum, et in vincula mitti. cum bona apprehensa non sint à iudice eis aliter tradita, quam ratione officij ad quod sunt obnoxij, et quicquid ab officialibus alienatur, in praesentiam universitatis et vicinorum cedit.

[The text on this page is extremely faint and illegible, appearing as a series of light-colored lines across the page.]

Censuarius dominus an possit emere vel redimere censum
 minori pretio, quo talis census est impositus? Hæc questio
 ardua admodum fuit in regis consilio facultatum Regiarum, propter
 l. 15. et 16. lib. 5. recipiat. Nilominus, desum fuit possess.
 Vitzquæ dixi 5. fol. 608. n. 26. et 27. et Blue. in opus
 morali to. 2. tit. 15. parte 2. n. 324. Bonac. de 2. de contractib.
 dignit. 3. q. 4. puncto uni. n. 44. Censuum de censib. parte 3. q. 1.
 q. 3. art. 6. n. 20. et seqq. Sanchez in opusculo morali lib. 1. q. 3.
 dub. 20. Novot. de iure offerendi. n. 23. cum seqq. Cesar Manent.
 conf. 123. n. 13. et 14. vol. 2. n. 12. de censib.

Conon tenet Menoch. conf. 26. partot. et conf. 606. exp. 10. Tirag. de
 retr. convent. 8. fin. q. 14. plura Thesaur. decis. 140.

In correlariis dispositum in uno, censetur et in altero. l. un.
 c. de censib. lib. 12. l. fin. c. de iudica vidue. col. l. i. f. de
 acceptato Phil. in q. l. Rector. d. donation. exp. 14. Bobad.
 2. politic. q. 12. n. 37. etiam in correlariis et penatibus. Tirag.
 de retr. signag. d. i. glos. 9. fol. 171. 10.

Contrahere quomodo debeant Magistratus, illustres, aut
honestiores homines. V. S. fol. 231.

Consilij Regalis et Supremi laus. in l. 1. ff. excohibitis. ff. de off. Praef.
Praetor. l. ult. c. de fideicommissis. l. humanum. c. delegat. facit
l. haec consuetudina. c. qui tot. fac. pos. Casus d. lib. 4. epist. 11.
Alvar. Valas. conf. 51. n. 6. Valenz. conf. 30. n. 53. conf. 11. n. 58
Larrea alleg. 48. n. 7. ubi de differentiis ad alia tribunalia iusticiae
Quiurb. conf. 87. n. 31. Carona p. 3. ff. 10. §. 6. n. 28.

Censualis dominus redimere volens censum, debet solvere quanti-
tatem principalem reditus abique eo quod possit opponere
accusationem possidenti iniquitatem precij quo emptus fuit. ita tenent
Beltrius, Sanchez. census in locis relictis §. fol. 654. n.
quibus adde Azor. inst. moral. p. 3. lib. 10. §. 8. q. 8. ff. si roget.
Abendano de censib. §. 101. Rogueral alleg. 37. n. 60.

De clerico negociatore. V. plur. apud Emerico de gabellis.
q. 93. Saccate de decima vendit. c. 19.

Clausula, sola facti veritate inspecta, quid operetur. V. relator i Math.
Bruno de cess. bonor. q. 5. prin. n. 5.

Quid si in probibus significatis appofita sit, ut in recepto
non? licet non sit cancellata? quomodo in dubio concessis pri-
vilegij, aut recepti ad petitionem referatur. tamen non intelli-
giatur concessa. V. Brun. ubi f. q. 9. prin. n. 17.

Clausula, non obstante, operatur idem quod clausula de
plenitudine potestatis. V. Brun. de cess. bon. q. 28. prin. n. 3. 4. 5.

Creditor, propria auctoritate, potest capere debitorem fugitivum,
vel suspectum de fuga. Brun. de cess. bon. q. 21. prin. n. 22.
v. f. fl. 102. n. 37.

39. Capturam, in civilibus, decurrere non potest indeq. antequam procedat
libellus et citatio. l. consentaneum. ubi Bart. et Od. c. quom.
et q. de indeq. alios refert Brun. ubi G. D. q. 21. n. 16.

62. Carceratus pro civili vel criminali causa, an pro alia recommendari
possit? v. Bart. et Angel. in l. 2. ff. de cult. rec. Brun. de
cess. bon. q. 11. 4. q. prin. n. 17. 18. 19. et 20.

Carceratus pro fiscali debito, potest recommendari pro privato debito: et
è contr. Brun. d. q. 11. 4. q. prin. n. 21. et 23. et 36.

Quid si pro delicto ex causa civili fuit captus, an pro alio
privato debito recommendari poterit? si prima captura fuit nulla,
pro alio debito detineri non potest; quia q. d. est in se inutile al-
teri vigorem dare non potest. l. cum unius. ff. de auct. ind. possit
ex Parisio conf. 101. vol. 3. Bal. conf. 90. ^{vol. 5.} et in Auth. hodie. n. 9.
c. de appellat. Felin. in ep. veniens. el. 2. ff. secunda conclusio.
de testib. et in ep. cum super. de re iudicata. Si vero
Brun. d. q. 11. 4. q. prin. n. 24. et 25.

Conclufum in causa, quando et? V. per Bald. conf. 358. epon. 3.
 l. 3. et plura congehi à Riccio coll. decif. 85. Azbedo ad l. 10.
 n. 54. U. 17. lib. 4. recopilacione. ex. 34.

Capitulum ecclesie cathedralis, sede vacante, succedit in iurisdictione
 episcopi, cum spirituali, quam temporali. Fr. Leo in thesauro fori
 cedefi. p. 1. q. 10. de vicario. n. 7. Riccio in p. i. ser. fori ecclesie
 p. 1. decif. 472. et 715. et coll. decif. 600. et 880. Barb. in coll.
 ad Ep. cum olim. n. 3. de maior. et obed. no. et in Ep. illa. n. 3.
 ex. ne sede vacante futurus canon. q. 11. ff. 10. lib. 1. Plamin.
 Panf. de refign. benef. lib. 2. q. 23. n. 26.

An constitutiones, et leges, intra Dioecesim, facere possit? dicitur Barb.
 cum pluribus ab eo relatis in d. coll. ad Ep. illa. n. 13. ex. ne
 sede vacante. Marra de iurisd. 4. p. 1. cap. 197. n. 9. Vbi q.
 durant, etiam creati novo Episcopo, donec ab eo revocentur.

Contra dicitur Berouus in Ep. cum omnes. n. 41. de constitutione
 quia capitulum non dicitur succedere in iurisdictione episcopi
 nisi quo ad levia et modica; non vero quo ad magna et ardua
 prout et legem facere, et condicere. V. p. l. Chartar. decif.
 crimin. fori Archiepis. Mediolan. 30. et 101. et 112. et 86. et 87.

V. Gonzalez Feltes in notis ad Ep. cum omnes. 6. de constitutione. n. 5.

Colonus non solvens personam suam annuatim, sicutum
 comitis; et ita putatur, nisi annuatim solvat. l. si
 serous. §. locari. ff. de furtis. et ita plures indicatum
 referre Mornacius ad l. de herede. in q. quib. causis
 infam. irrog.

Commentariensis, si desinit aufugere carceratum, aut sua
 culpa, negligentia, aut desidia aufugit, tenetur graviter.
 quia adstrictus est custodire personam sibi commissam maxi-
 ma et pervigili cura: ideo in quolibet casu, quum
 contra eum stet presuntio, incumbit ei onus probandi,
 quod sine culpa et negligentia sua aufugit. ex Fam.
 de carcerib. q. 32. exp. 19. Boad. lib. 3. tit. 15. n. 225.
 Menoch. de arbit. lib. 2. cent. 4. casu 302. similis in ep. Prator.
 q. 13. n. 14. ff. de carcer. et alijs. Fabri. capi. Galeota in alleg.
 pro tutione iurisdictionis. subumalis. Regis Camerac. n. 87. 88. 89. et 90.

Congregatio hominum, ex se non est prohibita, ullo iure; nisi quando in damnum et iniuriam alicuius est facta. ideo illius causa est inspicienda, ut habeatur pro delicto, et sit locus peccati. Quia propter congregantes de iusta causa, sunt excusandi, licet postea sequatur delictum; maxime si non sunt congregati aut vocati ex proposito, et non habent Ducem, seu capitalem. Latè ex plurib. Bortaz. conf. crim. 192. ep. 8. ad 13.

62. Carcerationis causa, excusat absentem à consummatione delicti. Ferrin. q. 34. n. 59. Costa. in or. de subsidiar. remed. q. 79. n. 4. Guazzin. defens. 12. n. 29. nisi sit affectata. Ve. eund. Guaz. à n. 17. ad 22.

Captivitas excusat absentem à consummatione delicti. Baiard. ad Clar. q. 94. n. 69. Guazzin. D. defens. 12. q. 1. 46.

absentem,

fol. 692. *Causae* quae exstant, *in* *obediencia* *precepto* *iudicis*, sunt *aut* *necessariae*, *probabiles*, *voluntariae*, et *affectatae*. *aliter* enim *dividuntur*, in *causas* quae *sunt* *facti*, vel *sunt* *iuris*. *Causae* quae *sunt* *facti*, aut *sunt* *necessariae*, aut *probabiles*: quae *sunt* *iuris*, aut *sunt* *voluntariae*, aut *affectatae*.

1. *Causae* *necessariae*, sunt *longa* *absentia*, *infirmetas*, *carceratio*, *absentia* *causa* *republicae*, *preceptum* *superioris*. & v. *Menocho*. de *arbitr.* *cap.* 153. n. 2. *Farin.* q. 20. *con.* 151. *Anton.* de *Canario* in *tr.* de *excofator.* *pt.* 2. n. 3. 8. *Guazzin.* *Defensio.* 12. *q.* 1. n. 15.
2. *Causae* *probabiles*, sunt *iter* *suspectus*, *locus* *non* *curus*, vel *gestiforuf*, *infidie*, *mimicorum*, *potentia* *adversarii*, *vis* *hostium*, *impetus* *fluminis*, *mors* *patris*, *preceptum* *superioris*. & v. *5.* *allegator* *Id.*
3. *Causae* *voluntariae*, sunt *incompetentia* *iudicis*, *accusatione*, et *omnes* *alid* *exceptiones* *declinatoris*, aut *dilatatoris*.
4. *Causae* *affectatae*, sunt *et* *omnes* *quae* *sunt* *procuratae* *ab* *absente*, *ad* *eludendum* *preceptum* *iudicis*: *ut* *si* *post* *mandatum* *iudicis*, *affectabunt* *se* *capi*, *et* *carcerari* *a* *Magistratu* *loci* *ubi* *comoratur*, *vel* *se* *absentaverint* *post* *quam* *fuit* *personaliter* *citatus*, *vel* *postquam* *fuit* *semel* *in* *iudicio*, *vel* *post* *delictum* *commissum*, *vel* *post* *inchoatam* *inquisitionem*. & v. *Bairard.* *ad* *clar.* q. 34. *con.* 9. *Farin.* q. 99. n. 296. et *seqq.* *Guazzin.* *defensio.* 12. *q.* 1. n. 17.

Sed nota quod impedimenta alleganda sunt in descriptione. *Part.* in *l. hinc* 15. §. *idem* in *filium*. §. *ff.* *ad* *leg.* *corn.* *de* *falsis*.

62

Ad carcerandum, seu captivum decernendum, quae probationes et
informationes debent precedere? vs. Paramo de origine S. inquis.
lib. 3. q. 9. n. 32. et seq. et Ol. ab eo relator.

664.

Covarr. allegans non auditur. l. Feit. ff. de condic. et demonstr. l. abito
deif. Poth. 34. n. 9. p. 1. Barbosa axiom. 58. n. 6.

Creditor agit actione hypothecaria, quid probare tenetur? v. Mascard.
vol. 1. de probacion. conclus. 456. et vol. 2. conclus. 870.

Et quid contra verum possessorem? v. Bail. 2. d. 26.

Et quando debeat creditor probare, non fuisse in bonis debitoris? v.
Mascard. vol. 1. ff. de creditor. q. 38. et vol. 5. ff. de hypotheca. q. 5.
b. 35. Covarr. 3. variar. q. 18. n. 6. Suid. deif. 44. Fineli.
deif. Polana 79. n. 7. Fammam deif. 99. et 319. Lici. collect.
deif. 27. 44. 1544. Suid. Papam deif. 432. Afflic. deif. 8.
95. et 383. Fabr. in cod. lib. 8. ff. de defm. 3. 6. 23. Christine
vol. 1. deif. 747.

^{specialiter}
 creditor qui habet hypothecam certam rem, ad vicium, vel ratione annua
 perficiendi, hinc in fine contractus debitor obligatur omnia bona sua genera-
 liter, sedum habet actionem adversus bona specialiter hypothecata, et in
 eorum defectum, adversus caetera debitoris. l. cum certus. §. ff. de iudicio vno
 et alio leg. l. eo. 12. cod. l. 17. §. vni Salerni. 1. ff. de annis leg. l. 8. §.
 si quis legabit. 2. l. hinc. 88. §. unus. ff. de leg. 2. l. d. de alimentis.
 §. 4. q. 26. n. 13. C. de viti. §. 4. contr. §. 54. cap. 15. Suelves conf. 17.
 n. 3. et 4.

Debiti rei, liberatur à solutione, et probatione illius, si in
 aliam speciem transfertur. In qui res 9. §. arcum. 8. ff. de
 solutione. l. terra et nave. de leg. 3. Cui et si solo
 animo dominus rei destinabit, et preparabit mutationem.
 l. inter stipulatum. §. sacram. ff. Nam et nave. ff. de V. O.

app. l. si chorus 29. §. area. et §. tenet quoque. de leg. 3.
 ad cuius conciliationem D. Donel. §. comm. ff. 17. ubi deval.
 lit. k. Firag. in l. si unquam. ff. suscepit. n. 191. C.
 de rebocand. donation.

Arbitra antiqua quod presumuntur soluta, si in multo tem-
 pore retro lapsa nulla aparet interpellatio, aut sollicitudo
 facta per creditorem debitorem, probat Cicero in orat. pro
 Pub. Quinctio. Procule 26. de probacione. ff. de iur. 13. n. 10.
 Nervar. conf. 57 §. 6. de iur. et iur. Nunciat. 3. prescript. 135. n. 11. et 12.
 Caneus 2. varus. ff. de iur. 39. 11. Paris. consil. 26. de iur. 74. pp. 2.

Debitor non potest se obligare in instrumento ad carcereos publicos, in casu non solvendi, quia non est dominus membrorum suorum, ideo talis pactum non valet, et quia carcer non ad poenam, sed ad custodiam esse debet. Brun. de cess. bon. q. 21. prin. aut. 14. 15. 16. 18.

Debitor capi non potest, nec iudex decernere capturam, quin procedat citatio et libellus. l. consensum, ubi Bart. et al. c. quem. et quando iudex. Brun. ubi f. d. q. 21. n. 16.

Debitor, si in terminis non solverit, an excommunicari possit? v. inno. et Hosti. in ep. P. et F. de off. deleg. et relator. d. Bruno ubi f. n. 12.

19. Donatio proprie non est contractus, sed improprie et largo modo. l. si donationis. ubi Bart. ff. quod iure causa. Linnemius. in pr. c. de sacrosanctis ecclesijs. alios vero. conjunt. Pida. Perez. in l. 4. et 8. lib. 3. ordinamenti. col. 1093. et seq. ex quo Argobedo. in l. 1. n. 2. et 21. lib. 4. recopilacion. ex eo quia omnis obligatio est contractus. l. omnem obligationem. ff. de iudicij.

19. Donatio facta filijs in potestate contrahitur, si eorum merita, antequam pater delicta contraxerit, valet, et irritari nequit à creditoribus. l. si pater. c. de cess. bon. ubi Bal. et Salycet. ex quibus Brun. de cess. bonor. quest. 3. n. 3. Merita, an presumantur, vel probari debeant per filios. V. Od. in l. si donatione. c. de collat. et relator à Bruno d. n. 3.
13. Delicta, ad cuius punitionem non est expressa pena à iure, debet esse arbitraria. ex l. 1. ff. idcirco. ff. de effractor. ab sanctio legum. l. hodie. ff. de poenit. l. lex iulia. §. hodie. ff. ad leg. juli. repetund. l. 2. de crimine steliar. Plaga de delictis. ep. 16. n. 5.
40. Delegatus Comaris, licet in causa sibi commissa, sit maior quocumque iudice ordinario; Tamen si aliquod crimen commiserit subest ordinario, ut est indubium: Et etiam si delinquat ratione sua commissionis, aut in proceffu causa delegata, abutendo sua iurisdictione. ut ex plurib. docet Abel. in ep. 1. pater. ff. mandata. n. 33. Ceballos. comm. contra com. lib. 4. q. 896. ep. n. 265. ad 222. Cappel. Tholof. de iur. 424. ubi Refpor. Petr. Cabal. resolvet. crim.

cent. 1. cap. 83. Ex quib. Capitulus Gallico in allegat.
quam scripsit, pro cessione iurisdictionis. tribunalis Reg. Camerac.
contra Mag. Curiam Vicaria: n. 18. 19. et 20.

23. Decretum iudicis transactum in rem indicat. patet. praeiudicium om-
nibus, in omni causa, et ab omnibus est observandum. Vt
in alleg. Jo. Ant. Parisij. in causa Thome Ricciardi, inter alleg.
D. Ant. de fustes. fol. 1. col. 2. et 3.

De domicilio, origine, et civitate, Vt in alleg. Jo. Ant. Parisij.
in causa Thome Ricciardi, inter Allegat. de fustes fol. 1. col. 4.
ex 28. Non omitendo.

Diffamare, est crimen vel flagitium alicuius in vulgus predicare, vel coram
iudice, etiam sine figura iudicij, sive coram multis, aut paucis, in coetu.
Wesem. conf. 22. n. 5.

689

Delicta mixta sunt, Usurarum. Christ. vol. 2.

deus. 31. n. 2. 3. 4. Adulterium. n. 5. concubinae.
si per statutum est prohibetur. n. 6. Nam regulanter de iure
civilis non est prohibitus. Clar. in propi. crim. §. fornicatio.
§. et in primis. Sodomia. Sacriligium. Sortilegium. n. 7.
incestus. Heresies. n. 8.

V. Bayard. ad Clar. in propi. crim. §. fin. q. 38. n. 82.
Decian. in tractat. crimin. lib. 5. c. 20. §. 1. Guazpin. de def.
1. c. 11.

In delictis causis et eisdem delinquentis expostio et attendi debet.
ne indicetur de belua et irrationalis. Guirba. cum plurib. conf. 46
n. 27. et debet esse realis et effectiva non presumpta et imagina-
ria. Decian. lib. 4. c. 25. n. 31. et 35. Hoded. conf. 87. n. 47. vol. 2.
Bardel. conf. 75. n. 31. Paim. q. 49. n. 129. 131. Guirba. conf. 51. n. 7.

Dominis expedit, et convenit scire, quomodo, et in quibus
 eorum subditi et vasali, communia bona, et pecunias
 distraunt. ex Abendano de exequend. mand. parte. 1.
 cf. g. Pideus del castillo, trat.^o de las quincas parte 3.
 tradit Hierony. Ximenez de Aragues, en el discurso
 del off. del Bayle General. l. 21. n. 12. et 13. Quam
 hic sit effectus potestatis dominice, ad cuius economiam
 pertinet, ne vasali, universitatam communibus bonis male
 utantur.

45. Potestatum doctrina, dicunt, sive assertio, intelligenda est iuxta
 v. s. fol. 122. opinionem et doctrinam D. ab eis citatorum in corroboracionem, sive comprobacionem suae assertiois. Potest. de off. 264.

46. Potestatis doctrina. 89. de off. 48. Capitulo 41. n. 20.

Potestatis doctrina. 30. n. 10.

Potestatis doctrina. 75. n. 14.

Potestatis doctrina. 111. n. 14.

Quia probatio in causis criminalibus, sufficit ad probandam
 defensionem rei. Ex Craveta conf. 2. n. 16. vol. 1. Honded. conf.
 112. n. 28. docet.

Domus, seu palatia infantionum gaudent immunitate refugiendi reos; ita
 ut nec in eis possint capi, nec extrahi. obs. 6. ff. de privilegijs militum,
 et nepotum milit. obs. 1. et 2. ff. de hijs qui ad ecclesias confugiunt.
 ve. remissionem s. pag. 275. n. 48.

excipe casus in quibus procurator adstrictus est parus ad accusandum,
 quos habet in for. un. ff. de la via privilegiada. anni 1592.

item si criminofus fuerit lator manifestus, raptor, vel traditor. obs. 6. ff.
 de privilegijs militum. iuncta obs. 1. et 2. ff. de hijs qui ad ecclesias con-
 fugiunt. et for. uni. ff. de prohibitionib.

30. Delinquentes, qui latrones seu alios delinquentes apprehendunt, vel
 indicant ut capi possint ad hoc ut de eorum bonis iustitia, parvi
 posse imper. Hadrianus rescripsit. Sed solummodo pollicentibus
 id facere, non oportet promitti impunitatem, nec quidquam aliud.
 l. non omnes. s. s. qui transigit. ult. ff. de re militari.

13. In delictis oculis tractatus et deliberatio, et si probari debeat, tamen
 per coniecturas probatur. Fin. q. 86. r. 29. Fin. v. in conf.
 2. r. 30. et late à n. 44. ad 50. cum plurib. mot. suo. et n. 60. 61.

23. Reverentia iudicis, per quod partes arduantur ad litigandum in plenario iudicio
 ubi causa et iudicium partium revocari debet, non est facile revocandum; nisi
 exceptiones sint adeo notoriae et manifestae, quod experientia non requirant.
 Plerumque firmiter partes suo iure, et à iudicio pellerentur. Hinc et quod
 in Regis appellatione appellationis non revocantur nisi exceptionibus notorijs
 et iudicibus apertis et levis fundamentis. Nec iurisdictione conve-
 niatur ad impediendum cursum seu progressum quoruncumq. processuum
 plenariorum, nisi cum exceptionibus notorijs, quae deficiente essent ad
 revocationem decess, et ad decidendum causam et iudicium partium
 in illo processu. V. Joffe decis. 402. n. 25 et 409. n. 14. et de
 inhibition. ep. 4. §. i. n. 22. et 23. Invelos conf. 74. n. 23. conf. 84.
 n. 4. et conf. 89. n. 2.

Verbum, disponere, an ad contractus; vel solum ad ultimas voluntates intelligi
 debet? et ad ultimas voluntates, interpretatur ex Auth. disponat. 2. de
 Nuptijs. et ex §. fin. inst. quib. manumit. non licet. Secus. decis. 272. n. 12.
 Franch. decis. 607. n. 4. 5. 7. Lota apud Barin. in novissimis. decis. 879. n. 1.
 Gratian. discept. forens. 539. n. 22. Castillo vol. 4. controvers. 53. n. 31. et
 contr. 61. n. 2. Fontan. de pactis. claus. 4. glf. 25. n. 20.

De homicid. in casu eo casu illo casu. 15° Præsi. de incomp. ultim.
 idem. lib. 2. incomp. 4. dub. 2. sol. 3. n. 53. et lib. 1. incomp. 1. dub. 2.
 sol. 12. n. 3. Item apud Ferr. in necessitate. decis. ⁴⁹⁰ 490. n. 4. et in secunda
 p. 2. decis. 267. n. 2. habet. decis. 493. n. 6. ubi addit. n. 21. Fratio
 discrept. for. 235. n. 24. Ramona. conf. 200. n. 52. Suelves. semicant. 2.
 conf. 5. n. 51. Pardapi. ad for. 21. de apprehens. n. 1.

Delictum reputans ex alio, vel mixtum cum alio delicto, et continuationem am-
 er, non auget poenam. Negative respondetur; quia propter unitatem tem-
 poris et facti unum reputatur delictum. Boni verum est quod ad punitionem
 et poenam attenditur gravius in præjudicium delinquentium. ex Bald. in l.
 quicumque. n. 5. C. de cenni fugiti. et licet unumquodque delictum debeat
 condigna poena puniri, quando habet terminum et finem, id non præcedit
 quando ratione continuationis pro uno reputantur; ubi explicat illud axioma:
 quod ubi duo propter unum semper unum. 15° Beronj. conf. 520. n. 3.
 et melius Ferr. decis. 61. per tot. maxime n. 5.

Pictis: onus: personalitatem importat. Seraphi. deif. 1337.
 n. 4. Ferrer ad constit. cataloniae glf. 1. n. 216. Crave.
 confi. 929. n. 11. Tuscani practi. conclus. tom. 2. lit. D. conclus.
 260. n. 4. Barboza. de ditionibus. 397. ff. deus. n. 7. =

Stat restrictivè, et significat immediationem. ex Menoch. conf.
 328. n. 14. Barb. n. 4.

Pidicommiffariae substitutioni aliena, quos demonstrat. Vt
 Menochi. conf. 206. n. 214. et q. d. ubi dicitur. n. 279.

Handwritten text at the top of the page, including a date "1850" and a name "J. H. ...".

Handwritten text in the middle section, possibly a title or a specific heading.

Main body of handwritten text, appearing as several lines of cursive script.

Bottom section of handwritten text, possibly a signature or a concluding note.

I.

Inventarium bonor. pupilli factum à tutore non potest ab eo
 impugnari, sub precepto descriptionis maioris quantitate bonor.
 l. un. c. arbit. titulu. l. 120. et 18. part. 3. Nisi appareat
 de errore manifeste. Greg. Lopez in d. l. 120. gl. ult. Mancial
 de tactor et arbit. tom. 2. lib. 13. et 9. n. 32. Encicrey de tutore
 2. parte ep. n. 103. Aut constat, per instrumenta publica et
 privata. Videtur Encicrey ubi d. n. 103. Aut per inspectionem
 oculorum. Usul. ad Afflic. decis. 13. n. 42. Late Civae. l. contro.
 forens. 25. n. 5.

Index ex testimonijs, coniecturis, et argumentis quomodo debet suam
 concipere sententiam, seu iudicium. V. in l. ob. carmen. §. fin. ff.
 de testib. Craver. conf. 377. n. 27. Ludov. Marot. respons. 99. n. 4.

Index in Regno Prag. tenetur sententiam proferre secundum
 deducta et probata in processu, et extra cum nullo pacto
 potest se intruere de veritate. obf. item de consuetudine.
 de litis contest. obf. item pone. in fine, de probation. obf.
 item si notat. de probat. foer. cum carta. Sepe decis. 434. n. 51.
 l. illicitas. §. veritas. ff. de off. Profidis. ubi Bald. et Od. ep. iudican-
 tem. 30. q. 5. V. plura apud Paramo. de origine s. inquisitio. lib. 2. et 2.
 ep. 4. n. 5. 6. 7. Vargui. controvers. illud. ep. 13. et ep. 14. n. 5. Covarr.
 variar. resolut. ep. 1. n. 4.

Instrumentum, habere pro se presumptionem veritatis, validitatis,
 et solemnitatis, probat l. cum procebus. C. de probation. ubi
 Bal. ante fin. Mascard. conelaf. 905. Et facit rem certam
 et manifestam Bart. in l. de nos. s. de novi. oper. nuntiat.

Rum. conf. 126. n. 1. Nec admittit in contrarium presumptio-
 probationem presumptivam: Acci. conf. 36. mart. et conf. 648.
 n. 5. Bald. in l. et qui sub imagine 10. in fine. C. de disbract.
 pignor. Hond. conf. 33. epn 36. Mascard. de probation. coneluf.
 441. n. 10.

quod non dicit, nec nos supplere debemus. Bal. in l. lecta. 2. oppos. ff.
 si certum petat. et in l. inquisitio. n. 2. C. de solutio. et in l. neque. C. de
 probation. Welemb. conf. 22. n. 5.

691.

Iniquitas iudicis, et iniustitia notoria annullat sententiam, et impedit eius executionem. V. 5. fol. 549. n. 50.

Iudices semper sequi debent misericordiam, quae potius tendit ad liberandum, quam ad condemnandum reum; et melius est iudicibus reprehendi de misericordia, quam de implacitate. V. apud Sese de iur. 434. n. 9. tit. Roman. Marculin. lib. 9. et 29. rer. gestar.

Iudex secularis, incidenter cognoscere potest de causis spiritualibus: et de quibus. V. lati apud Pontan. de pactis nuptial. to. 1. claus. 4. glo. 13. exp. 5.

iudex Particularis, commissarius, seu delegatus ad certam, seu
 certas causas, potest nihilominus, cognoscere et pronuntiare
 omnes causas connexas et dependentes, à causa principali
 in qua est iudex competens. Bald. et Pl. in l. cum ven-
 dente. C. ubi causa fiscal. ex Afflic. decis. ²²⁷ Paciano de
 probat. lib. 1. q. 26. ex n. 45. ad 55. Barb. in l. venditor. 49.
 n. 183. et 185. ff. de iudicij. Bovad. in polit. to. 1. lib. 2. q. 21.
 n. 81. et 82. docet Gab. Capi. Gallota alleg. pro tuitione
 iudicij tribunal. Reg. camera. à n. 57. ad 66.

iurisdictionis omnis, sicut conferri concessa cumulative activè, sic
 etiam, passivè, ex reg. correlativorum, ut generaliter disponitur
 in l. 1. C. de off. Praefecti Urb. l. fin. C. de iurisd. om. ind. Late
 Roman. conf. 242. et 393. in pr.

iudices plures ut sint in Repub. qui iurisdictionem et iustitiam
 administrant, est minor favor publicus. ex Bald. in l. un. §. ubi
 autem. n. 6. in fin. C. de cadu. toll. et punb. alij docet Barb.
 in l. 1. art. 4. ex n. 77. 79. et 92. ff. de iudicij. curie de feudis.
 parte 1. q. 10. sub n. 8. ff. et si hoc modo.

iudicialis deest confecti in rem indicat. auctoritas. V^e in
alleg. Jo. Ant. Parisij. in causa Thome Ricciardi. inter allegat.
D. Ant. de Buxes. fol. 1. col. 2. et 3.

38. Inimicitia quomodo probari debet? V^e apud Farin. in proxi crim.
q. 49. exp. 126. ad finem.

Inimicitia adue presumitur post cautionem prebitam de non offen-
dendo, si causa existat inimicarum: Ve Farin. d. q. 49.
n. 121. 122. 123. et 124. et 125. Nota ad pacta quod cotidie
fiunt.

Inimicitia an presumatur, ex sola cautione de non offendendo?
V^e apud Farin. ubi proximi.

Iracundia an excuset in delictis, seu saltem temperet poenam. V^e late
apud Tirag. de poenis temper. caus. 1. Thesaur. decis. 178.

calor iracundia intra quod tempus, vel quot dies durare dicatur. V^e
Thesaur. d. decis. 178. n. 6. Bayard. ad Clarum §. homicidium.
n. 23.

juramentum obligat regulariter ad factum proferre. ad id ut prestanto
interesse non liberatur. de quo plura Rob. Maranta liq. 2. n. 1.

§ 3. Ex injuria minima, non competit actio injuriarum. q. cum te. 23. extr.
de sent. et re iudicata. notat Jo. Jacob. Fricken in addition. ad Bocet.
Jo. Tena, pro Jo. class. 4. disput. 4. th. 24. glos. in d. q. 23. in §. minima. et ibi Joa.
Esparrix. in proc. de imol. n. 2. ad fin. ff. in eadem glossa. Tabi. à Monteleone in praxi et
proc. adhr. Cesar. bitur. p. 4. q. 9. n. 65.
contra eundem.
q. n. 11.

Nota quod actio injuriarum difimulacione injuriati perit; ut si
illico injuriatus verbis, vel inditigi, ad animum eam non revocaverit.
s. ult. in lit. de injurijs. l. non solum 11. §. 1. ff. eod. et. Quod si conti-
nuo revocaverit ad animum injuriam, licet postea scilicet convitiato-
rem, vel manum ei prebeat, aut eum osculetur, vel iribat, aut edat
cum eo, tamen non actionem, sed humerat rancorem, ut Pl.
loquuntur, si remississe intelligitur. Bocet. ubi §. cum plumbis ab
eo relatis. th. 76.

40. Instrumentum voluntarium, scilicet quod pars parti in iudicio defert,
 semel probatum irrevocabile est, et loco solutionis cedit; ita
 ut parti deferenti remedium appellationis denegetur; secus ubi
 iudex illud defert in supplementum probationis, vel exonerationis
 V. Seraphi. tr. de privileg. iuram. privileg. 102. Nathen de
 iudic. vulnes. in vent. p. 2. c. 11. q. 1. n. 5.

Jurisdicō R. A. Et universalis in toto regno, et ideo per
suos officiales, et ministros, potest sententias et provisiones
ut ex emanata executioni mandare, et delinquentes
capere ubique locorum existant, et recepti fuerint. V.
quod notari s. fol. 131. n. 27.

inobedientie causae excusantes absentem, à processu iudicis, et à processu
ab eo imperita. V. i. fol. 662.

infirmus quomodo probetur. et excusatur absentis causa infirmitatis,
quomodo comparere debeat in iudicio, et quid probare tenetur. V.
Guazzin. defens. 12. cf. l. n. 33. et l. ab eo allegator, et à n. 22.
ad 29.

Intempus aëris excusat absentem à consummatione, et delicto inobedientie
et ex hac causa potest comparere in iudicio excusator absentis. V.
Pacian. de probation. lib. 2. cf. 46. ex n. 74. Guazzin. defens. 12.
cf. l. n. 45. et ibi relator.

4). Incompetencia iudicis aliquid mandantis, excusat absentem à consummatione,
et delicto inobedientie, si opponitur ab eo declinatoria fori. V. Clar. in
proxi. crim. §. ult. q. 35. Pacian. de probatio. lib. 2. cf. 46. ex n. 30. Lari
Guazzin. et ab eo relator, D. Defensio. 12. cf. l. n. 47. ad 51.

Judicia humana, quatuor fieri modis, periculis autem in iudic. timore,
 odio, amore, et avaritia. q. quatuor. 11. q. 3. l. 6. ff. 4. part. 3.
 v. de avaritia vitio, plura congesta apud Paramo. de offit. s. inq. i.
 lib. 3. q. 2. n. 69. De amore, sine nimia gratia. v. l. 4. in fine.
 ff. si quis omnia causa totam. l. filius famul. 15. de iudi. i. in Roma. pag. 261.

Judicibus an liceat accipere esculenta, et poculenta. v. plura
 apud Paramo de offit. s. inq. i. lib. 3. q. 2. n. 69.

53. iniuria, facta uni, censetur facta omnibus de parentela. v. s. pag. 388.
 et Bottegol. conf. crimin. 185. n. 12.

infantium domos, seu palatia, grauius immunitate respiciendi eos:
quando et in quibus casibus, hoc non procedat? Ve. in. fol. 682.

Procurator adstrictus non potest accusare, nec facere partem
 nisi pro delictis expressatis in foro un. In quibus el
 procur. adstr. et obligado a hazer parte de la via
 privilegiada, et de la remision de los delinquentes.
 Et non in alijs casibus, etiam si delictum sit atrox
 et enorme, For. item de actionibus. 4. de procur. adstrictis.

Seco de iur. 474. n. 4. Si autem nihilominus ac-
 cusaverit, tenetur iustex liberare eorum absque solutio-

ne expensarum, et in eis condemnare adstrictum.

For. et si de procur. 6. de procur. adstrictis. Seco ubi 5.
 de iur. 474. n. 4. Si autem nihilominus accusaverit, tenetur iustex liberare eorum absque solutio-

Procurator, qui liti principali adfuit, cogendus est ut etiam
 que sint illius incidentes, seu accessoria, prosequatur. l. filius
 fami. §. ult. et seq. ff. de procur. Tab. in Cod. ff. de in ius
 vocando. defm. 12. lib. 2.

77. Procurator, licet regulariter de iure non admitatur in causis criminalibus
 v. notata f. fol. 716. et multo minus pro absente: tamen admititur pro accusato ad alle-
 gandum causas absentis, et ad occidendum quodammodo eius inno-
 centiam. l. accusator 13. §. ad crimen. in fine. ff. de publicis iudi. l. ser-
 vum. 33. §. 2. l. absens. 21. ff. de procurator. l. sed etiam per procurator 26.
 §. ult. ff. de quibus causis minor. l. quodvisum. 60. ff. de re iudicata.
 l. 3. c. de accusationib. Quomodo causam principalem non agit, id est
 accusatorem defendat, aut litem contestet cum actore. 88. v. Eschoped.
 in d. §. ad crimen. Carpzo. in praxi crimin. q. 105. op. 64. Guazzin
 defens. 12. c. 1. per totum maxime à r. 59.

Et quando, et in quibus casibus, ad allegandum causas absentis,
 possit intervenire sine mandato, vel cum eo. v. Guazzin. defensio. 12.
 c. 1. et quod notari f. fol. 662. sed in Regno Aragon. dubito quod
 hoc possit praticari, propter obs. item in Aragonia. 14. de generalib.
 privileg. Regni Aragon. v. Grab. de Bellis. tr. de delictis. c. 2. n. 15.
 16. 17. pag. 265.

94. Probationes sunt vehiculum ad sententiam, anima
processus, et lapis angularis in quo subsistit, ut ex
Osasco decif. 1. n. 35. et Lamberto in praxi civil. ep. 180. n. 6.
et ep. 182. n. 12. tenet Sese decif. 434. n. 35.

Publicatio attestatorum, non est de substantia processus, et
sententia absque ea lata, si iudex ignorabit defo-
raciones velium, aut testes esse receptos, valet; alias
nulla est, ut cum Portol. in Schol. ad Motin. ff. publicatio
n. 10. et 11. et plurib. alijs, tenet Sese decif. 434. ep. n. 58.

ad 204

Privilegij verba, ad quae uti ad legem semper est recurrendum,
in qualibet controversia sunt attendenda. ep. 7. ff. si autem.
et ff. hoc etiam notandum. ff. de his qui feud. dare poss. Precia
de form. investitur. lib. 3. Cuncte parte 1. n. 64. Franchis.
decif. 166. n. 4. Sicut in feudis, propter preciorum et con-
cessionum, et claufularum diversitatem, in quib. certa
forma dari non potest. Andr. in ep. 7. ff. de duob. patrib.
speculat. in ff. de feud. Schrader. de feudis pl. 1. ep. 5. inri-
gliol. centur. 1. q. 10.

Ex presumptionibus violentis, reus non est damnandus & nisi
 lex habuerit illas pro legitimis probationibus. M. Ant. Peregrini.
 conf. 105. n. 11. vol. 2. et conf. 75. n. 16. eod. vol. 2. Klok. §.
 199. n. 83. Ex Ruysser. in Thesa. H. presumptio. n. 50. 51.
 et in addition. n. 8. et in H. probatio per presumptionem vio-
 lentam. n. 5. 6. 7. et 8. V. eundem in H. probandi varij modi
 n. 28. et 29.

Nisi quando non agitur de imponenda poena corporali. V. Ruysser
 ubi 5. n. 29.

V. 5. fol. 688.

Ex presumptionibus q. d. quis damnari potest? V. Joseph. Ludov.
 conclus. 45. Wesemb. in paratitl. ad H. ff. de accusationib. n. 12
 circa finem.

Pignorat silva cedua, an dicatur pignorata navis facta ex lignis
cessis ex d. silva? Vt. Marant. in papi. iudiciaria. p. 2. n. ij. Nam
aliud est materia, et aliud materiaturum. et an possit indicor pabri-
von dicitorem, ne incidat ligna, ex silva pignorata? Vt. eundem.
ibid.

Pecunia nomine, intelligitur et comprehenditur omne id quod pretio
aliam potest. 1. pecunia nomine. ff. de V. sig. ubi d. La-
barde in dem. 2. de hereditat.

Pap, seu cautio de non offendenda, an dicatur favorabilis, vel
indivisiore? Res esse favorabilem a principio, atque quam pretiosis,
quia non a pinguis multa specialiter in iure reperitur. et hoc respectu
fieri, quia dubitat per eam occurrere maleficia, et inordinis. Postea
vero, sequa aliqua offensa de dubitatur an sit facta, nec ne,
ad exactionem pona pecuniaris, sequatur odiosa, et non latam
sed strictam recipit interpretationem, ad exclusionem contraventionis
is, et pona pecuniaris. Vt. late apud Barro. in papi. iudic.
q. 107. art. 31.

Pax facilius sumptus, quam cautio de non offendendo. V. Poin.
 in prop. crimin. q. 107. in. 402. 160.

Pax non confertur rupta, si ex nova causa rixa supervenerit. Sed

quod si in instrumento pax sit aposita clausula, rato momento
 facta; et quod rixas pax committatur, quod contra factum fuerit;
 An si unus ex pacis amicis ruptam pacem rixando seu offendendo
 alium, et postea iste iterum cum eo rixabit, seu eum offendit,
 et sit auctor secundae rixae, seu provocator, poena stipulata punie-
 tur? et an ea poena pecuniaria dividatur inter vicum et offendum?

Sicut prima poena dicitur rumpendi pacem puniri, dividitur inter
 vicum, et infensorem, unde quaeritur, et si decidatur secunda
 rixationem pacem non rumpere, poena tunc erat rupta à primo aggre-
 sore, nam hunc effectum habet et producit clausula, rato momento
facta. Tamen auctor secundae rixae, et non tenetur de fracta

pax, tenetur ad poenam pecuniariam conventam, per clausulam,
 quod rixas committatur poena. Et in qua non habet partem qui pri-
 mum offendit, et provocat: ^{nam in culpa est} sed solum vicum, qui cum non ferat
 vindictam, nec ullam factum illicitum, non debet amittere poenam pecu-
 niariam, quae in hoc casu committitur ratione contemptus promissionis factae
 ab eo qui se vindicare voluit. Hoc culpa primi offendentis, seu contravenientis
 vici esse potest, qui ex parte sua semper observat. V. Poin. vol. 4. conf.
 115. et in l. cum proponat. 21. C. de Pactis. ubi DD. et in l. semel mora. ff.

Provisio, perpetua affinit, sine reintegrationis spali. Bald. in
 Auth. habita. n. 31. C. de filius pro patre. Socin. juni. conf. 110.
 n. 8. vol. 2. Monros. vol. 1. decis. 24. n. 15.

80. Pœna impiorum a iure, denotans gravitatem, aut levitatem
 delicti: quia ratione delicti, commensurantur pœna. De Pœnal.
 in l. levia. ff. de accusation. Tho. Trivisan. lib. 2. decis. 25. n. 39.

94. Probatio per confessionem socij, aut per testes, aut alio quolibet modo,
 quo præjudicium inferri possit carnis & nullius in loco et momenti
 est, si ille testis non fuerit citatus legitime. W. J. 3. de i. lib. 4.
 recopilat. ubi Azuledo. Carleval. de iudicis lib. 1. c. 1. disput.
 2. n. 753. Salgado ad aliquos H. Recopil. in l. 44. c. 6. lib. 3.
 recopilat. n. 27.

80. De penis signatum et derogationis in facie non apponendis. Vt aliqui
apud additores. ad Thesaur. in decif. 148. p. 3. in fine.

... ..
... ..
... ..

Pena exorbitantia seu atrocitas imponi potest a iudice ubi non est spe-
cialis pena stabilita a lege. l. 1. §. expletor. ff. de exactor. et explet.
ubi Gochofed.

Vindicta 7. pag.
10. 13. 20. 43. pag.
24. n. 44.
25.

Pena quandoque accensur, vel minuitur, ex circumstantiis. Vt quod
notat s. pag. 101 n. 13. et 243 n. 80. ut in casu supra format.
voto 17. n. 2. quem sequitur Thesaur. decif. 3. §. 3. ff. quoniam est conclusio
glos. in l. quid ergo. §. 8. pena gravior. in ff. de his qui nocentur
infamia. lat. Paris in praxi. q. 47. ponit 3. Ruyser in Thesaur. iuris.
ff. indep. in additionibus. n. 62. 63. 64. 65. summo. conf. 12. n. 8. 9.

Vnde 2. pag.
Laquei facti 16.
5. ult. ff. de penis.

... ..

Periculum gradus attendendi. D. J. pag. 236.

Procurator habens duo mandata, seu procurationes, eisdem principali, unam
 validam, et aliam inutile, seu limitatam, interveniens in causis et eo
 factas, si eorum fidem fecit et professiois inutile, et limitatam, an sube-
 tinari possint per professioem postea factam de mandato valido? V.
 Aquil. de Officio. deus. d. de procurator. Molan. deus. 202 et 204.
 Conier lib. 2. unius. Ep. 124. Salyad. de supplicat. ad Sanctiss.
 p. 1. q. 12. n. 25. Soffe de intromissio. Ep. 16. et Latô Montor. deus.

Al. per eam -

* §. fl. 205. ff. soluto matrim. ubi Bald. et DD. et Latè Vulpes. resp. crimin. 89.
 per totum. alius refert Caball. resp. crimin. 101. exp. 3. ad 6. licet
 ipse hanc opinionem non sequatur; ins dicit, quod secundo offendens
 primum aggressorem, si ex intervallo aggradiatur, vel excedendo modum
 defensionis, licet de pace rupta non teneatur; teneatur tamen pena
 criminali illius malefici, quia ex intervallo non ^{injuncta} repetitur, sed vindicta
 est. l. scientiam. §. qui cum alio. ff. ad leg. Aquili. vel si modum
 ulte defensionis excessit; nam tunc licet à poena fracte pacis liberetur
 propter prohibitionem, tamen non evitabit poenam excessus in defensione
 seu potius offensivam. et ita hoc casu in praejudicium Reipublicae, seu
 Fisci; non fit compensatio mercorum partium delictorum. ita ex Bula
 Nosta et Roma in D. h. semel mora. ff. soluto matrimo. colligiatur.
 Uoque respectu poenae applicandae Fisco utrique tenentur, tam primus,
 quam secundus aggressor, quum omnes ^{in culpa sint} contraveniant promissioni; licet
 respectu poenae conventionalis contractus applicandae parti, nullus teneatur,
 quum utrique contraveniant promissioni; et haec poena secundum naturam
 contractus regulariter ad favorem partium principaliter facti. ita Caball
 D. resolut. 101. exp. 3. ad 11.

* Caball. D. resp.

leg. n. 21. 47.

Sed quid, si primo offendens non rapit pacem, ut pote quia ex alia
 causa penitus separata à causa prima rapit, offendit. Tunc nec
 secundo offendens rumpit pacem. Non primo offendens, quia cum
 causa ex qua offendit sit distincta à causa prima rapit, de ea non
 poterat cogitari in pace. Non secundo offendens, quia cum sit noviter
 provocatus, habet aliam causam distinctam à prima: et sic non potest
 sibi offendere animo vindicandi primam injuriam, iam legitime ex pace,
 sed propter novam causam superveniencem. Bart. in l. aut facta 16.
 §. causas. ff. de pacis. Bald. in ep. 1. in pr. 2. ad. de pac. randa.
 Alex. ubi. 4. consi. 115. n. 4. Corne. cons. 30. et alij relet per Caball.
 resol. 101. resp. 11. ad 17.

Quod procedit in secunda, cum quod talis nova causa superveniens non
 sit iusta, nec desinat ad offendendum. Roman. cons. 183. n. 2. dummodo
 sit colorata, que exorat à dolo, et à pace. Sed si sit affectata et
 procurata à secunda offendente, non exorabit à pace recepta pacis,
 quia idem ipse occasionem dedit non rapit, cum quodammodo procurabit
 seu affectavit. Clar. in practi. §. fin. q. 42. n. 9. Caball. D. resol. 101. con.
 17. ad 20.

Sed si non combat non ex antiqua, vel ex nova causa, nisi supervenire
 visum iudice arbitrio debet, et profanum, quod sit causata ob inju-
 riam de regni, et non de antiqua illorum, et sic ex nova causa super-
 venienti, et non ex veteri super qua fuerat inter pacem: et hoc ut videtur
 poena fractae pacis. ex Alex. d. conf. 115. n. 6. Roman. d. conf. 183. n. 2.
 et alij Caball. d. resolut. 101. n. 20.

Pax, Treuga, et promissio de non offendendo, quae sunt, et in quo differant?
 Pax est finis discordie, et perpetua ac ininvicibilis concordia. Treuga est
 securitas publica personis, et rebus, guerra nondum finita: ideoq. dicitur
 esse medium inter pacem et guerram. Promissio de non offendendo est
 securitas quaedam, quae fit modo rebus, modo personis, arbitrio iudicis. De
 his omnibus speciebus v. late Decretum. de iur. 65. Caball. resolut. 101.
 non 56. d. d. Item q. 107. n. 59.

Quomodo se promittentes pacem, seu treugam, sub certa poena, postea se offenderunt?

Et non combat quis eorum prior ruptis pacem, treugam. Et an poena stipuletur?

Nota, quod hae glos. non debentur? et neutrum tenet, sed omnes absolvi. docent. glos. in l. 1. §. cum
 procedit, nisi q. inter
 dicunt quod unus in, ardet. ff. si quis super pauper. feci. dicatur. ubi Bart. Alex. et alij d. Abbas
 subavit alteram, sed et Felix. in q. 1. de treuga et pace. Peri. et Cagnol. in l. cum par delictum.
 sciunt quis ille fue-
 rit. ut ff. instaur. 713. §. illi. ff. de reg. iuris. Boer. de iur. 237. n. 2. et 4. Tirag. de pacis tempore

caus. 63. clar. in paxi. §. fin. q. 47. m. 10. et alibi pluribus relictis per
 Cabal. de reb. solut. n. 1. et 2. quorum assertio probari videtur ex l. fideiuram.
 §. si hanc stramenta ff. ad leg. Aquil. et ex con. constitutus. extra de penit.
 et ex ratione confirmationis quod offensa et peccatum ex parte ad invicem am-
 penatur. Sicut et quoque ex parte ff. de iur. natum. et ex ea etiam quod
 propter invidiam nono condemnandus est, et maxime puniatur. l. ab-
 sentem. ff. de penit.

Hec tunc habet procedunt, quando agitur de interesse partium, id est, de
 poena parti contravenienti inferenda, et applicanda offensionis; nam tunc
 offensa et peccatum ex parte invicem compensantur. Sicut quando agitur
 de interesse fisci; ut puta quando pars poena stipulata, applicanda est
 fisco; quia tunc utroque ex insensibus effectus condemnandus, cum utroque
 dedent operam rei illius; et nihil sit quod compensari possit cum fisco, qui
 in nulla culpa fuit, nec contravenit, sed semper observat. Et hinc ratio
 de invidiam omnes regulariter affluuntur. Hoc tunc habet quando
 agitur de poena corporali; sicut q. de peccatis, quia tunc omnes
 puniuntur, et delicta remanent impunita. Ita concludit. clar. d. q. 47. m. 10.
 Velpel. in tra. de poen. inducit. §. q. 106. et responsio crimin. 50. et 118.
 quod sequitur Cabal. de reb. solut. crimin. 102. exponit. in Florianis et Baldo in
 in d. hanc. cum arista ff. si qual. pauper. fecisse. et in d. fideiuram. §. sed si cum
 stramenta ff. ad leg. Aquil. per l. quem admodum. 29. §. si veris. ff. ed. et. idem
 Bald. in l. ut vim. n. 32. ff. de iur. et iur. et ratio est, quia utroque deliquerunt
 contra rempublicam, et quo ad eam debet cum alio non compensari.

Contrariam opinionem. necor Herculian. in lra de caut. de non offed. c. 30.
 in lo. Honor. in lra de fide troga et pace. q. 168. qui hanc rationem
 addunt. quod licet in casu dabo non sit specialiter privilegiatus, sed utri-
 usque privatus, et tenet probare suam intentionem. Sed contrarium promi-
 ttem. sequitur Bart. conf. in m. 20. m. 5. et additio ad conf. 299.
 h. de. Quorum opinionem adhibuit alio conclusio: quod si duo mutuo
 se insultaverunt, aut vulneraverunt, nec combat uter eorum provocavit,
 neuter puniatur, per d. gl. in l. 1. §. cum arietes. ff. si quadr. p. sup. fecit
 ubi Bart. et Alex. et Tirag. de poenit. tempor. d. causa. 62. Boer. decis. 23.
 Clar. in p. 1. §. fin. q. 60. n. 31. Menoch. de arbit. centur. 4. causa 369.
 n. 16. et 17. Bart. conf. 299. n. 10. ubi additio.

Hæc gl. solum procedit, quando testes dicunt quod unus insultavit alium,
 sed nascitur quis ille fuit? quia tunc cum certum sit quod unus non
 deliquit, ratio gl. militat, scilicet ne innocens damnetur propter peccatum
 secus autem q. simpliciter certat quod invicem se offenderunt, et neuter
 eorum probavit fuisse ad offensionem, tunc uterque puniatur, quia uterque dici-
 tur aggressor, nam et potest esse q. uterque provocaverit, vel q. communi con-
 tusa rixam iniciunt: et cum incerto fuerit in ipso facto. ut pendata, cum utroq.
 delinque operam rei illius, bene utat uterque puniatur. p. ca. p. ca. Pal.
 in l. 4. c. unde ver. n. 28. Corrad. conf. 1224. n. 3. ubi d. in fine, et 6. in p.
 Vulp. conf. in m. 114. per totum. et in casu pratico quod dicit observatur, ut
 dicit Cabal. resp. in m. 102. n. 14. ad 18. et.

Armorum appellatione, in statuto eo prohibente, vel puni-
 ente congregationes hominum armorum, non continentur
 instrumenta rusticalia, nec comprehenduntur qui cum eis
 adsunt. Barth. Bestaz. conf. crim. 192. n. 6. ubi Claud.
 Best. in notis.

Arma qui habent iustam causam portandi? Vt: Quinas, in reg.
 arma portare. Bestaz. d. conf. 192. n. 13. ubi Claud. in
 notis. l. 1. ff. ad leg. juli. de vi publica.

Armorum usus et exercitium privatis hominibus, lege iulia, inter-
 dictum erat. l. 1. ff. ad leg. juli. de vi publica. Hic cum licen-
 tia Principis. l. un. c. ut armor. usus incipit principe interd. lib. 11.
 et ubique Gothofr. in locis ab eo notatis. - Corpz. in propi. crim.
 vicinaz. 25. in 1. ff.

Armorum appellatione que veniant? Vt: l. 3. §. armis. ff. de vi et vi
 armata. l. 9. et 11. ff. de vi publica. l. armorum. 41. l. si calce-
 nicior. 233. §. telum. ubi Ricard. ff. de v. sig. Corpz. d. 9. 35. n. 15.

Auctores et aggressores rixae, praesumentur homines male vitae
 et fame. Bertraz. conf. 192. n. 17. et 18.

Praesumentur Aggressores, et Auctores rixae.

offensi, et minati. Bertraz. d. conf. 192. n. 17.

Affinitates crimen atrocissimum ff. v. ff. in Ep. 1. de homicidio. in 8
 l. 3. ff. 27. ff. 7. Aerald. de iurisdic. ff. 3. ff. un. Ep. 2.
 Fermosin. ff. 2. alleg. 5. Francet de competens. q. 50. Probat
 lib. 2. polit. Ep. 18. à n. 57. ubi de origine huius criminis. et ad hoc
 ff. Quinam lib. 4. anali. Ep. 2. in vita Regi Peri. 2.

Absentia quomodo probetur et executor absentis quomodo debeat

faciunt notata
F. fol. 182. 706.

comparere in iudicio, et quod allegari tenetur. Guazpin. de def.
12. q. 1. n. 13. et doctores ab eo relato; et ad 22.

Administratores, seu depositarius, retinens penes se res sibi cre-
ditas, vel ad alios usus divergens, quam destinata fuerunt,
absque voluntate comitentis, an dicitur factum committere?
v. Panin. vol. 2. consil. crimin. 114. et 178.

Aquila legis capitalia tres recensentur. In primo capite de occisio
 agitur: et poena et stimatoria in quantum eo anno plurimum
 fuisset. l. 2. et 21. ff. ad leg. Aquili.

in secundo capite agitur de intercepta nobis aliqua rebus. Gotho
 in notis ad l. si servus 27. §. 4. et 5. ff. ad leg. Aquil.

in tertio capite agitur de damno injuria dato, ex ulto, fracto,
 rupto in rebus nobis commissis: et poena et stimatoria, quantum
 ea res erit in diebus triginta proximis. D. l. si servus. 27. §.
 5. ubi Gothofr.

Actio criminalis regulariter praescribitur de iure, lapsis 20. annorum.
 Parm. in praei q. 20. n. 1. Guaz. de def. 2. ep. 2. n. 2. Quod
 tempus incipit currere à die commissi delicti. Guaz. d. ep. 2. n. 38.
 Cabal. resp. crim. 6. Hoc idem praescribit in crimine falsi,
 ut in alijs actionibus personalibus. l. querela 12. C. ad leg. Corn. de
 falsis. Chmth. vol. 4. decif. 199. n. 7. Tirag. de pacis tempor. aufer.
 29. n. 2.

Sed istare videtur l. qui falsam 15. ff. ad leg. Corn. de falsis.

idem observatur in Anglia, quia nullus foris appellari in contrarium
 invenitur, qui loquet generalitatem huius regule. Et ideo dixerunt
 procedere hanc regulam in Rego, Joffe deus. 432. n. 2. et 9. Affin
 in Rubr. de refutatione pro tempore n. 254.

Sed si in iudicio de tempore ad accusandum proponeretur dicta accusatio in
 mensuris, sine confessione, remaneret interrupta prescriptio. Joffe
 deus. 339. à n. 40. Portel. N. firma. n. 149. Sed quia in
 corruptis et quid fieri, opposita per rariam prescriptionem reful-
 tentem ex ipso lapsu temporis, et illius computo; incumbit actori
 probare se proposuisse querelam accusationis intra tempus legitimum
 ad accusandum; et ita fundere suam intentionem, et elidere
 presumptionem, asilientem res ex lege et computo temporis:
 Nam qui se fundat in prescriptioe legali, non indiget alia pro-
 batione ultra asilientiam iuris, que non remanet effusa nec
 evanida per positivitatem, que in contrarium potest haberi: quia
 ultra quod positivitas ista interpretari debet ad favorem rei, inter-
 ruptio prescriptionis, tanquam exceptio facti, probari debet ab ac-
 tore, id est ab accusatore.

Inter aliam voluntas et consensus profus esse potest: nam si semel
 voluit, et voluntatem suam per epistolam, vel nuncium declaravit, idem
 semper velle intelligitur, nisi retrahat voluntatem, et revocationem infirmit
 vent ei, ad quem hinc vel nuncium misit, antequam alter volunta
 tem suam declaraverit. Alioquin deca et multis et mutatis volunta
 no. l. si mandaffem 19. ff. mandati. l. si cum contractus. 82. de solutio
 ne. l. cum qui 22. de probacia. l. Feb. in ration. ad l. 2. de pacis.

Apprehensio ad instantiam actionis non potest provideri, vel obtineri in eo processu
 nisi instrumentum obligationis habeat clausulam, sive pactum, apprehensionis,
 vel saltem sic eius natura, ut sit de substantia obligationis. V. Bardassi
 in comm. ad tit. de apprehension. q. 1. q. 3. ff. et quia. et q. 2. q. 3.
 n. 13. 14. et q. 3. q. 3. n. 7. Cuius in Schlegel ad eandem. clausu.
 29. con. 1. ad 5.

Et hoc minor in delictis an excuset? V. Sesse de iur. 97.

Actiones personales, et officio iudicis, non prescribuntur minori spatio
quam 30. annorum. l. siut. l. omnes. c. de prescriptio. 30. annor.
l. cor. c. de re iudic. Item. in §. fuerat. inst. de action. n. 7.
ubi Jafon. n. 22. Corne. conf. 148. vol. 2. lit. m. et conf. ult.
lit. g. eod. vol. 2.

Actio personalis descendit et provenit ex obligatione personalis. L. actionum
genera 25. ff. in personam. ff. de oblig. et action. §. omnium autem. 1.
inst. de action.

Actio personalis intentari requirit contra tertium, et si sit hæres, vel
habeat causam ab obligato. l. fin. §. fin. ff. de contr. emphe. colateral
de iudicis. et 3. dispu. 11. n. 1. Caput. hanc consulte. 7. con. 30. Rotæ
Rom. apud Othobon. de inf. 20. n. 26.

Faint, illegible handwriting covering the page, possibly bleed-through from the reverse side.

[Faint, illegible handwriting at the top of the page]

[Faint, illegible handwriting in the lower section of the page]

S

In stupri causa quis sit iudex competent, secularis, vel ecclesiasticus?
 et quod sit secularis firmat et docet Thesaur. decis. 128. n. 4. ubi
 v. additionatorem Bernard. Chocor. tr. de publicis concubin. et de stupro.
 in fine. Peguera decis. 42. n. 8. et in additione.

Stuprator ancille, vel persone humilis conditionis, immatura; etiam si
 sit violentus, qua poena plecti deet? et magis quo arbitrio iudicatis-
 atenta injuria, et damno, tenet stupratorem actione injuriarum, et legis
 Aquilae. juxta l. si stuprum 25. ~~et ult.~~ ff. de injurijs. pariter l.
 si servus 27. §. tertio eadem capite 5. ff. ad leg. Aquil. vel poena ex-
 traordinaria. l. ult. de injurijs. l. si quis aliquid 38. §. qui non dicitur. 3.
 ff. de poenis.

Strupi pomas. ² apud Ferrer in cont. Hae nobis. 2. temp: dehor. 1.

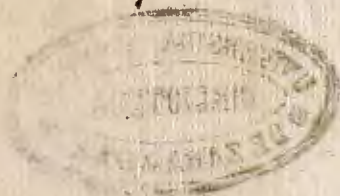
apud 43

[Faint, illegible handwritten text]

[Faint, illegible handwritten text]

Suspensionem iudicium materia deo stricta est in foro, ut cum ex hoc. pen. de
 iudicij, cum in quibus filius erat advocatus, pater non poterat esse iudex; nec
 e. contra: non extendebatur nec dispositio ad Socrum, fratrem, nec cognatum;
 donec postea est stabilitum fuit per hoc. ult. eiusdem. et. Tamen, adhuc quod
 maior affectus, et ob id suspensionis causa militaret in fratre; quia non esset
 princeps in hiis, licet ratio omnimoda et maior adesset, non poterat consensu
 frater donec per hoc. un. et. de suspit. iudicium. un. 1585. ordinatum fuit
 et permissum. Ratio est, quia standum est hiis: et quia suspensionis
 causa sunt odiosae, ideo restringenda. v. Bard. in comm. ad hoc. ult. et.
 de iudicij. n. 3. Sesse decis. 200. n. 2. 5. Decis. 414. n. 27. et decis. 415.
 n. 6. Cuius in Scholij ad comandam. claus. 35. in addition. n. 3.

Substantivis iudicialis requisita v. apud Bofold. conf. 71.

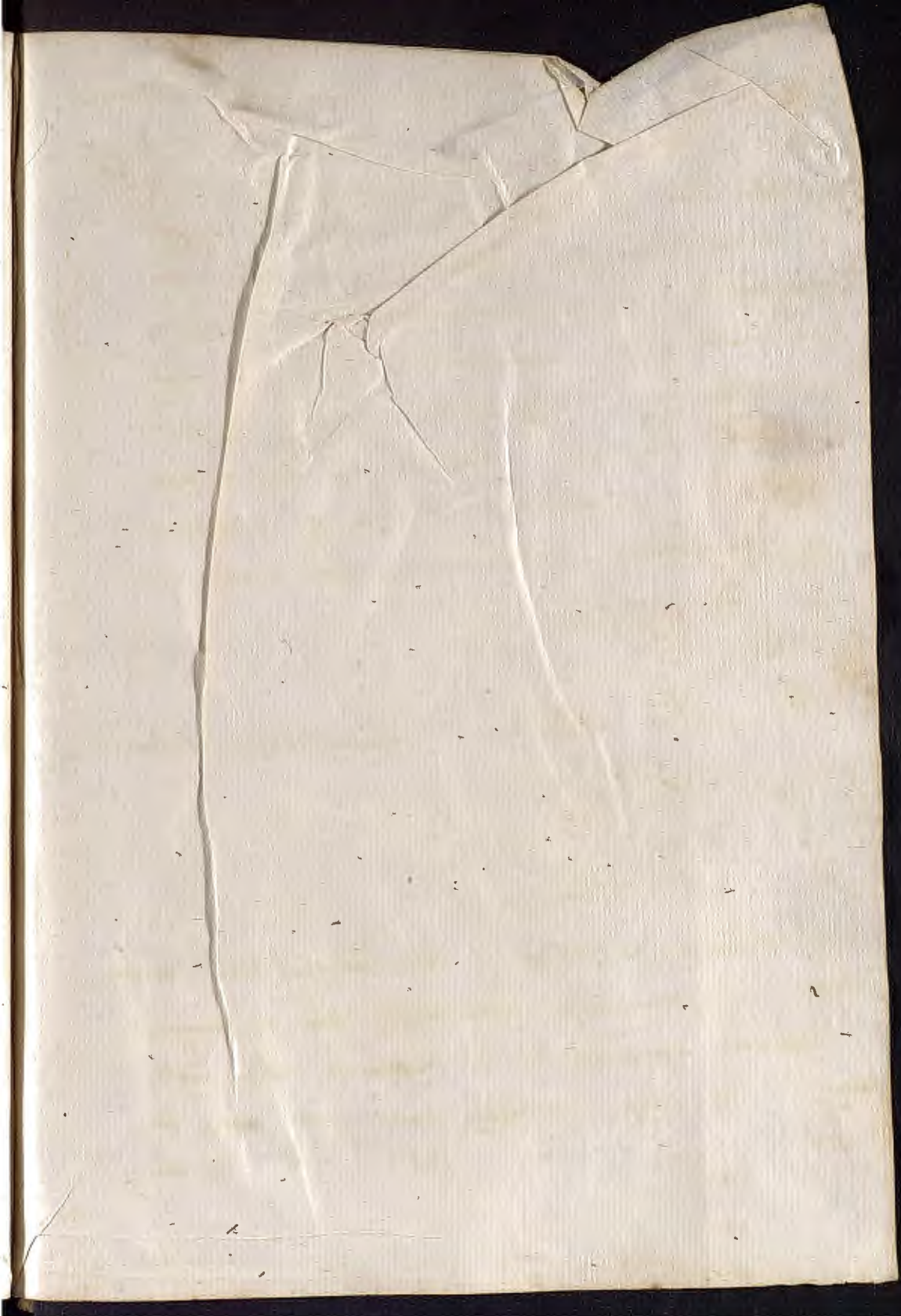
Saisina, apud pragmaticos Salles, est possessio licita uniuscuiusque, que
 uniusque ius suum possessionis tribuit; et unumquemque in ius posses-
 sionem affert, et confirmat, sive sit heres institutus, sive imperor,
 sive aliter non per annum possederit. Jo. Rodol. Faber in Systema
 iuris. lib. 4. et. 15. fol. n. 312.

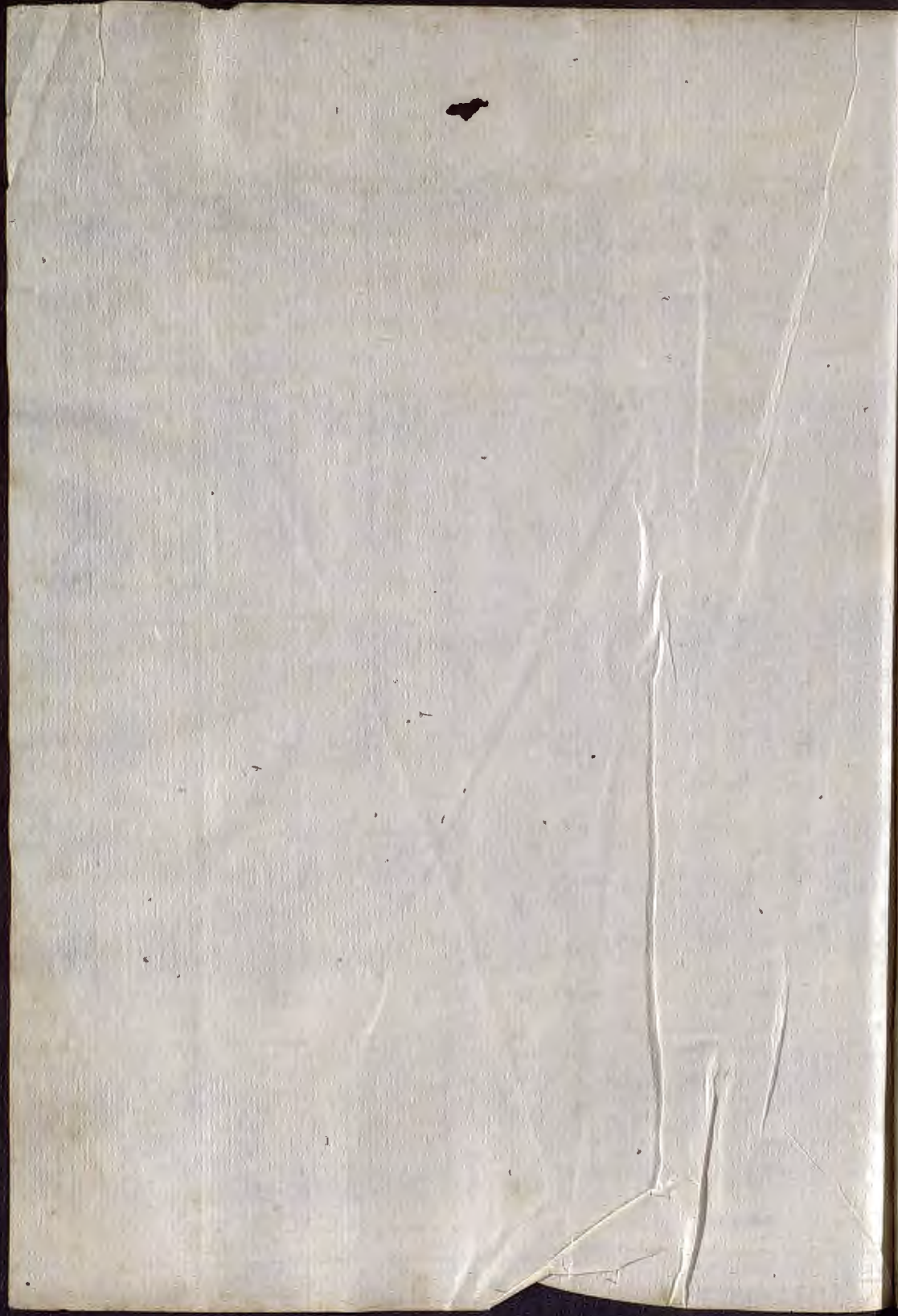
[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, mostly illegible handwritten text.]

[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Episcopum, sine secularium potestate, et aggravationes quas nos in communi-
 nationibus infligere soleremus. Vt in l. delegati. A. l. aut damnati. 8.
 §. in eis et c. cum. 6. et §. quinquaginta intermedium in l. capitalium. 28. §. in exulti-
 bus 13. et §. ubi et in cultoribus. 24. ff. de pœnis. l. condicium §. p. à sua
 civitate 12. ff. de iudicibus et relig. ff. de pœnis. 3. vno. §. 8. Clauum.
 §. statant. §. fin. q. 21. Regum. l. 41. Monach. de arbit. cent. 6.
 cap. 530.

Evictio non habet locum, nisi pro parte et rata portione illius rei obligatae
 vel emptae, quem venditor debet habere in bonis, vel hypotheca: nisi
 aliter pactum sit. ex P. l. bonitatis. 13. L. minor. 39. §. si à me. 2. L.
 rubeo. 36. L. evictio. 35. L. si, terras. 21. §. inde Julianus. 1. L. qui ser-
 vum. 45. L. si fundus. 53. L. si, dicum. 56. §. in stipulatione. L. ex mille
 regibus. 64. ff. de evictioib.

De ~~republica~~ An index ~~leantur~~ cognoscatur ~~tempore~~ ~~permanet~~
 in ~~parte~~ ecclesiasticis? v. aliqua apud Chopin lib. 2. de
 summa potest. n. 1. n. 17. 170 Pal. in! ~~augustin~~ C. de infir.
 Super. in diff. capol. Tholos. 168.

Emphyteuta recipiat canonem. videtur remiffiffe tota caducitatis. gl'f. in
q. p'orit. de beate. v. Vincen. carros. in repot. q. cum quid.
hon. reg. p'orit in 6. p'ti. 2. inter repotentes p'oris canonici vol. 5. fol.
773. n. 44.

Don J. de la Cruz
Don J. de la Cruz

Don J. de la Cruz
Don J. de la Cruz
Don J. de la Cruz
Don J. de la Cruz
Don J. de la Cruz

Man. Mexico

Don. Val. Loran —————

Mig. La Rumba —————

Man. Bobbia y Sanchez —————

P. 1.3

P. 9.4

P. 9.14

!!

Juan Ferrer 1870

1877 910

De Torres

P. 9.3

Mig. Berganzo

P. 9.6

Mari. S. Quirico

P. 12.1

Domingo y Pascual Berganzo

P. 910

Marin de Sola

P. 911

Bonifacio y Garcia

P. 9.7

Juliano Pacheco

P. 9.6

Ramon Ferrer

1873 916

Carlos Mijang

P. 912

Mari. Ferrer

!

1
Cetera de Tribuciones
Armas et D. Comisario

1
Total de los Onze dias que ha
en esta forma siguiente

Bartholome

Diego

1. 4. 3

Lazaro

Angel

1. 2. 11. 5

Maria Juana

Francisco

1. 9. 6

Franciscina

Francisca

1. 2. 11. 2

Diego de Val

1. 4. 3

Man. Lorenzo

Genz

1. 19. 8

Maria Juana de Salamanca

1. 8. 4. 7

Diego Juana

1. 2. 11. 0

Diego Juana

1. 4. 9

